

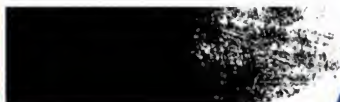
تصویر ابو عبدالرحمن الکوردی

رۆمان

ENÇESE

سەیفە و پەڕێ زەبارەسە

بەختیار عەلی

کۆشکی بالندە غەمگینەکان

2018

کۆشکی بالنده غه مگینه کان

به اختیار عه لی

ناوه‌ندی روشنی‌ی و هونه‌ری نه‌ندیسه
 به‌یوه‌ری چاپ و بانکردنوه: دانا مه‌لا جه‌سن
 به‌یوه‌ری هونه‌ری: باسم ره‌سام

ناوی کتیب: کوشکی بالنده غه مگینه کان

ناوی نویسه‌ر: به‌ختیار عه‌لی

بیابان: بزم

تۆبەتى جاپ: نووم ۲۰۱۴

حایخانه: رجایی / تاران

تعارف: (۲۰۰۰) دانہ

ترخ: (۱۰۰۰) دينار

رژماره‌ی سیاردن: له به‌رڼو به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان

شماره (۲۲۲۴) کی سالی (۲۰۱۳) کی پیدراوه.

ISBN: 978-1-63068-980-3

مالی ندم بره‌مهم پارنیزاوه. بدهیی رزمه‌اندی نووسر، هیچ گدس و گتییفانه و چاپخانه‌یک له لومودی ولات و دهرمودیا مالی کۆپکردن یان له چاپخانهوه ندم گتییی تیییه. هدره‌ها گدس مالی نمودی تیییه بی رزمه‌اندی نووسر ندم بره‌مهم یان به‌شیکس یفاته سدر تۆری ئینتەرنێت یان له شیوی CD و گتییی خوێنراودا بۆ مەبەستی بازرگانی نواریکات. به‌پنجه‌وه‌ئەشەوه روو به‌ رووی بەرپرسانی ئێتی یاسایی دەبیته‌وه.

ناوهندی روشنیگری و مونه‌ری نه‌ندیسه/ نه‌ندیسه بی‌چاپ و بلاگردنه‌وه

سلیمانى-شەقامى مەولەوى-تەلارى سپىروانى نوئى-نەۋمى چوارەم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

يه کيک له ئيواره سارده کاني زستان بوو که مهنگورې بابه گوره و
 کامه راني سه لما له سر سيله ي يه کيک له کولانه کانداه منسور نه سرينيان
 بيني. سه عاتيک بوو به تاييه ت له ويدا وه ستابوون بؤ شه وه ي شه و بينن.
 کامه راني سه لما سويندي خوارديو گهر قسه کاني له گهل نه سريندا
 نه گنه نه نجام، بيکوژيت. سووک و ساده بيکوژيت، «وهک سه گيک
 خه لتاني خويني بکات» چونکه جگه له وه چاره يه کي تری نييه. هه مرو
 ده يانناسي چ کوپيکي توپه و خونه گر و دلگه رمه. ماوه يه ک بوو شه
 ده نگو ژورانه ي له هه ندي جیگادا ده هاتن و ده چوون، شيتيان کردبوو...
 که س به ته وای نازانيت چوئن شه ده نگويانه گه يشتونه ته کامه ران،
 به لام ده روپيکي به دخوا ته وای چيروکه کي به زياده و پيوه ناننيکي
 ژوره وه بؤ شه گيرابووه وه. هه مروان ده يانگوت که سه وسه ن فيکرت «نه و
 کچه شوخ و نه ناسراوه ي پتر له ساليکه له به غداوه هاتوته شه م شاره»
 حه زى له مه منسور نه سرين کردوه. نه گهر شه وه راست بيت، کامه راني
 سه لما هيج چاريکي نييه جگه له وه ي بيکوژيت، گهر پيوستبکات
 ده توانيت خوئي بکوژيت. شه وه ي بتوانيت چاريکي تر بن نوميدي شه و
 خوشه ويستبييه له ناکاوه بزي، نه کرده بوو، کوپه که به چه شنيک عاشق
 بوو مرؤف لييده ترسا... شه وه ي به هه مرو که سيک گوتبوو، به
 هاوپيکاني سر خوارنه وه، به خوشکه کاني، به ناموزاکاني، به دراوسن

دوکانه کانی براکە ی... یە کە یە کە پییگوتیوون ئەگەر لە گەڵ مەنسور
 ئەسیریندا نەگاتە ئەنجام دەیکوژیت. هەموو دەیانزانی کامەرانی سەلما
 لەو گەنجە سەرەڕۆ و شیتانە یە کە دەکریت کاری لەو جووڕە ی لێ
 بوە شیتە وە. کۆرە کە لەو چەقۆ وە شیتە بیدەر وە ستانە یە کە بە دروستی
 نازانیت حەزکردن مانای چی، ترسناکترین شتیش ئەو یە یە کێک لەمجۆرە
 سەر شیتانە لە ناکاو عاشق بیت. مەنگوپی بابەگەرە کە دانانترین هاوڕێ
 بوو، پێشنیاری ئەو ی بۆ کردبوو بەر لەو ی دەستبەداتە هیچ کاریک
 لە گەڵ مەنسوردا قسەبکات. گوتبووی «هیچ کەسیک تا ئیستا شتیکی
 پاسە دەربارە ی پە یوەندی سەوسەن فیکرەت و مەنسور نازانیت...
 ناکریت تۆ ئەوە نەدە هەلەشە و بێهۆش بیت، بێ هیچ قسە یە ک و
 بەلگە یە ک کەسیک بکوژیت». مەنگوپی خۆ ی لە ناسراوترین و کۆنترین
 چەقۆکی شەکانی شار بوو، هەمیشە بە حیکمەتیکی زۆر وە ئیشیکردبوو،
 باوەری بەو هەبوو مەزۆف بەر لەو ی دەست بۆ چەقۆکە ی بەریت،
 دەبیت هەموو هەولێکی خۆ ی دابیت. هەمیشە کامەرانی سەلما ی وە ک
 کۆرێک یان برا بچوکیکی خۆ ی بینیبوو، شتێک لە نازایەتی لەو گەنجە دا
 هەبوو پێزی دەگرت. ئەو پێزی ئەمجۆرە پیاو کە لە گەرمانە دەگرت،
 چونکە شتێک لە کڵە ی ژیا نیان تێدا یە مەنگوپی زۆر حەزی پێدەکات.
 ئەو کات کامەرانی تەمەنی لە بیست ساڵ تێدەپە یی، لە گەڵ هەموو
 مندالی و سەرەڕۆ یی خۆیدا خاوەنی ئەزمونیک بوو، مەنگوپی کە گەلێک
 لەو گەرەتر بوو نرخ و بەهای گەرە ی بۆ دادەنا. سالیکی لەو وە یەر لە
 کاتی قوماردا لە ژێر مەینی ئوتیلیکی ناسراودا ناسیبووی، ئوتیلیکی
 چلکن و کۆن کە ناویانگی خۆ ی یە کە مجار لە پیسی و پۆخلی و
 دوو هەمیش لەو وە وەرگرتبوو کە کۆمەلێک لە شارەزاترین و دلەرە قترین
 قومارچییه کان یاری تێدا دەکەن. هەر لە یە کەم ساتە وە بەو سەر سامبوو
 کە کامەرانی گەنجیکی وە ها چاواقیم و نەترسە، بەو چەشنە تیکەل بەو

ياريكه ره شاره زايانه ده بيت كه هندیكيان له سر شتی زور له پاره
 بچوك و بيمانا تر ده ستیان خویناوی بوو، هر شه نه بوو کوپتی
 جوان بیت كه قزتی كه ترانی و پیستیکی شهرابی هیه، به لکو كه
 هات له یه كه م نیواره وه ه موو شتیکی له سر یاریکه ره کان و ئوتیله كه
 ده زانی. شیوهی خوگورینی و چوینتی قسه کردنی، شه جلله کوردیه
 قه شه نگانهش كه ئیچگار شیک له گه ل قامه تیدا ده گونجان، وایانده کرد
 همووان به شتیك له سر سامیه وه سه یریکه ن. ده بیت بلین گه ره له
 یه كه م پوره وه مەنگوپى بابگه وه نه بوایه له وانه بوو تووشی گنچه لی
 کوشنده ببیت. خوئی یه کتیک بوو له و سه ره پۆ بیباکانه ی، سلی له
 وروژاندنی هیچ نه زدیهایه كه نه ده کرده وه. به جوړیک باوه پی به خوئی بوو،
 ده کرا گه له ک زوو خوئی بخاته ناو دهره و گرفتى گه وه وه. غه مخوړی و
 ناموزگاریی خوشه کانی سوودیکی نه وتویان نه بوو، هه رده م به شتیك
 له هه لچوون و توپه یی خوئی ده ریا زده کرد. هه موو باوه پریان و ابو هه ره به
 گنجی خوئی تووشی کاره ساتیک ده کات و تیا ده چیت. پیشتروان له
 خالوانی كه هه مان سر و شتیان هه بوو، له تافی جه میلیدا به پوداوی
 بيمانا و بوشتی گه لیک بیبایه خ تیا چوو بوون. وهك شه وهی نه و جوړه
 ره فته ره له خوینی خیزانه كه دا بیت، هه میشه تاره زوویه کی توندی تیدا بوو
 شتیگه لیک بکات كه ئاسان نیین و کیشه یان به دوا ده دیت. مەنگوپى
 بابگه وه كه مجار كه سیتی به و چه شنه خستبووه ژیر بالی خوئی.
 ده یزانی شه سه رده مه ی کامه ران تیا ده ژی، جیا وازه له گه ل بیست سال
 له وه و په ردا، ده میك خوئی هه مان یاریده کرد. بیست سال له وه و په ر مرؤف
 به رچاوی پرووتربوو، ده ولته له هه موو کونج و كه لیتیکدا خه لکانیتکی
 نه بوو مرؤف حیسابیان بۆ بکات، به مشیوه به نه خزابووه ناو چه وه و
 چه قوکیشه کانی بازپه وه، شه وکات سیاست وهك شه پۆ کوپى گه رم
 نه بوو... نیستا هه موو شتیك پر ترس و تاریکتره. مایه ی شه فسوسه

يەككىسى ۋەك كامەرانى سەلما بەھۇي نەقامىيەكى گەنجانەۋە تىياچىت. دۋاي ئەزمونى بىست سال گە يىشتىۋە ۋە بېۋايەي نەھىلەت ئەم كۆپە سوار سەرى خۇي بىت و خولياكانى بىكۆژن، ئەۋە بوۋىۋو بە مەسەلەيەكى گەرە لەلەي. مەنگوپى بابەگەرە دەيزانى ئىستا ۋەك جاران نىيە مەۋف چەقۇيەك بخاتە گىرفانى و بېھەق و حىساب لە ھەموو شۈيىنىكا دەريىھىنىت و بە پۈوتى ئاشكرىيىكات. گەر كامەرانى سەلمەي بىست سال لەۋەۋەبەر بېيىنەيە ياكى بەۋە نەدەسۈر لە كام شەرە چەقۇدا زامداردەبىت، كى دەيىكىت يان كى دەيكۆژىت، بەلام ئىستا چ ئارەزۋىيەكى نىيە گەنجىكى ۋەھا خۈيىن گەرم و پىر كلىپ بە مەۋىيى بېيىت. بە ھورپىكانى گۈوت ئەم كۆپە قۇناغىكى بېمىشكى ئىجگار تايەت دەئى، دەبىت چاۋمان لەسەرى بىت. سەرەتا ۋەك قومارچىيەكى زىرەك كە جۈۋىك چاۋى ھوشيارى ھەيە خۇشۋىست، بەلام دواتر جۈرە سۆزىكى برايانەي بەرامبەرى ھەبوو. مانگىك لەۋەۋىر كامەران بە جۈرىك لە شانازى و خۇشەختىيەۋە پىيگۈت كە حەزى لە كچەكەي فېكرەت گۈلدانچى كىردۈ. شىۋازى پاكەيانىدەن و دركاندى كامەران بۆ ۋە ۋەشەقە بەجۈرىك سەير و بېۋىنە بوو، مەنگوپى سەرسامكرد. پىر لە بىستۈپىنچ سال بوو لىرەۋ لەۋى خەللى دەيىنى كە باسى عەشق و عاشقى دەكەن، بەلام پىشتەر كەسى نەيىنىبوو، بەۋ چەشەنە ئاشكرىيە باسى خۇشەۋىستى خۇي بىكات. ئەۋ لە ھەموو جىگايەكدا و لە بەردەم ھەموو كەسىكدا بە فەخرىكى مىرانەۋە باسى حەزكردى خۇي لە سەۋسەن دەكرد. لە ناۋ خوشك و كچە پۈرەكانىشىدا ھەمان ئاۋازى دەخۈيىدە. بەلام ھەموو دەيانزانى كە سەۋسەن فېكرەت خۇي ھېچ شىتەك لەۋ بارەيەۋە نازانىت. يەككىك لە خوشكەكانى پىيگۈت «سەۋسەن بە ئەندازەيەك جوانە، ۋادەزانم نىۋەي پىۋانى شار حەزىان لىكرىبىت، دلىابە جەتابت لەۋ حەزەدا بە تەنيا نىت». ھەموو كچە

پوره کانی له و باوه په دابوون که سهوسه ن گولدانچی کچیکي لوت به رزه و ناویانگی جوانی خوئی له و جل و بهرگ و مه کیاجه کالانه وه به ده سته پناوه که به رده وام ده یانگوریت، به لام هم مووش ده یانزانی جگه له و پیکپووشی و جوان به رگیه ی شتیکی نه زانراو له سهوسه ندا هیه ده یکات به خانمیکي تاییت. جله کانی همیشه له جلی ثافره تانی دی به هیشمه تتر بوون، گه رچی مه کیاجیکي زور ته نکي ده کرد، به لام شتیگ له گونجاندنی په نگ و هارمونییه تی تیدابوو، سه رنجی هر که سیکی پاده کیتشا. خانمیکي شاریترو شارستانیترو له ژنانی نه م شاره ده رده که وت که له خوجوانگروندا خویان زور ماندووده که ن، به لام همیشه شتیگ ناپیک ده پوات و زور به یان هرچییه که ده که ن هر گونده کی ده نویتن. که مه نگوپری بابیه گه وره یه که مجار سهوسه ن فیکره تی بینی، گروتی « گه نه م خانمه بییت به ژنت تا ماویت پیاوکی به خته وهر ده بییت». کاموی سه لما نه گه رچی نه زمونکی نه وتوی له گه ل نه فین و خوشه ویستیدا نه بوو، به لام وهک زور له گه نجه بوشناخه کانی هاوته مه نی له و باوه په دابوو هر کاتیک و هر خانمیکي بویت ده توانیت بیگات به نه فینی خوئی. نه و جوړه له خورازیبوونه بیتنه دازه یه، له راستیدا هوپه ک و به هانه یه کی راسته قینه ی نه بوو. کوپه که ی سه لما گه رچی گه نجیکي جوان و به سه روسیما بوو، به لام ناویانگی به شیوه یه ک خراب پویشتبوو، کچه پوره کانی خوئی لیده رچیت، به شی هره زوری خانمانی شار، وهک میتردیک یان خوشه ویستیکي نمونه یی سه یریان نه ده کرد. به لام مه نگوپری بابیه گه وره دلنیا بوو هر که سینک به م کوپه ناشنابیت و نه و دلگه رمییه مندا لانه یی له نزیکه وه ببینیت، له و هه لچوونه له نا کاو و زمانپسی و شه پانگیزییه نه گونجوانه ی ده گوزهریت. همیشه ده یگروت «خرابه کانی خراپه ی گه نجین». هه موو هه ستیاندو کرد لیبورونی مه نگوپری بابیه گه وره به رابه ر نه و کاره به د و چه قوهو شینیه بیتاکانه ی کوپری سه لما دولان، جوړه

لېيوردنىڭكى لە خراپەكانى گەنجى خۇي، لەو سەردەمانەى بېرەحمترین
 چەقۇكىش و مەينۇشى شار بوو، سووكايەتى پېشەى سادە و كارى
 پۇژانەى بوو، وەك شەپائىيەكى بېرەحم ناوى لە ھەموو كۆپ و مەجلىسىڭدا
 دەھات. ئىستا كە بوو بە كەسىكى دىكە، ھىشتا تىگەيشتنى بۆ ئەو
 جۆرە سەرگەرمى و لادەرىيە وەك خۇيەتى. بەلام مەنگوپ وەك ئامۇژگارى
 براپەكى بچۇلانەى خۇي بكات، پېيگىووت «چەقۇ لە پووى كەسىڭدا
 بەرزمەكەرەو كە نەيناسىت، لەگەل يەككىدا بچۆرە جەنگەو بەزانىت چ
 كارەى». ئەو ئىوارە ساردەى زستان كە چاوپوانى مەنسور نەسرىنيان
 دەكرد، ھەمووان بە تەماى بەفرىكى گەرەبوون، دونيا بە جۆرىك
 ساردبوو، مەنگوپ دەلەرزى. ئەو يەككى بوو لە نىشانەكانى پېرى كە
 ھىدى ھىدى ھەستى پىدەكرد. وا بۆ زياد لە سى سال دەچىت ناتوانىت
 زستانان بى كلىتە بى... بەدرىزايى زستان شتىك لە چەمىنەو و
 خۇكۇپكردن و گرمۇلەبوونى پىوەدياربوو. ئىستا ھەر كەسىك لە
 دووريشەو بەدىبابە بەو كرىبوونە زۆر و بەو كلىتە روسىيە نەستوورەدا
 دەيناسىيەو. مەنسور دواى نىو سەعات چاوپوانى لە پالتويەكى پەشدا
 دەرگەوت، گەنجىكى بەويقارىوو كە ھىچ ترسىكى نەوتۆى لە سەرما
 پىوە ديارنەبوو، لەو گۆرانىبىزانە دەچور كە بە گىتارەو لە بەفردا
 گۆرانى دەلېن، قزىكى پېرى ھەبوو كە با بەرەو دواو دەبىرد، بارىك و
 غەمگىن بوو، شتىك لە نىگايدا بوو مۇوف واھەستېكات ھەر ئىستا
 توانجىكى پەش دلى شكاندو. مەنگوپ نەيدەزانى چۆن لەم چەشنە
 گەنجانە نزىك بېتەو، كوپرەكە دەنگىكى ناسك و خالى لە گرېى
 ھەبوو، بەلام دوور لە ھەر چەشنە تونىكى كچانە كە دەشىت خۇشى و
 نەفسونى ناو دەنگى ھەر پىاوېكى ئەم شارە لكەدارىكەن. مەنسور
 دەموچاويكى بارىك و جووتىك چاوى كراوەى ھەبوو... چەشنىك لە
 ئادەمىزاد كە مەنگوپ ھەسودى پىدەبودن، بە درىزايى زيانى وەك

که سڼکی کورت و کونج و سهړپوټاوه ده بایه د پتر و بیړه حمتر بیت بڼ
 نه وه ی بڼی، له شازکی بیړه حمی وهک تیره دا، نه وهک پیاوړکی
 ناشیرین ده بایه ده جار له وانی دی زیاتر هونه ری زیان بزانیټ، بڼ نه وهی
 بمینیتسه وه و نه خوریت و نه راموش نه کریت. به لام نه م نمونه ی له
 جوړی م نه سور نه سرین همیشه زیره کتر و خوشه ویستتر و قه بولکراوترن،
 شتیکیان تیدایه خه لک ناسانتر قه بولیان بکات. م نه گوپ له یه که م ساته وه
 که سهیری چاوی کرد، تیگه یشت نه م کوپه عاشقه و عاشقیکی
 نه به دیشه. له نیهانی خویدا دلنیا بو نه م چه شنه له ناده میزاد، که هر
 چند که م زیان و بیخه تر ده نوینن، به لام له ناوه وه سه رسخت و
 زورکیشن. له و جورانه درهنگ هه لده چن و درهنگیش واز له نومیدی
 خویان ده هینن... م نه گوپ حه زی له و توخمه ده کرد که زوو هه لده چن،
 زوو ده یکه نه قیامت، به لام ناسان په شیمانده بڼه وه. گه رچی م نه سور
 کوړتکی که له ک شیرین دیار بو، به لام م نه گوپ له دلی خویدا گوټی »
 له سهگ ده چیت». وشه ی سهگ له فهرهنگی نه ودا هه مان مانای
 خراپی نه بو که خه لکی پوژانه به کاریده هینن، به لکو وشه یهک بو، بڼ
 وه سفی جوړیک له ده روڼ که به پڼگای پیچاوپیتج ده گاته نیازه کانی
 خوی، ده روڼیک به پوړکه ش ساده و ساکار ده نوینیت، به لام له راستیدا
 وریا و زیت و پپ فیله. م نه سور شتیکي له سهړ چیروکی نه م یه کتر
 بینینه ده زانی، م نه گوپ له پڼگای هاوړینه کی خویه وه هوالی نه وهی به
 م نه سور که یانده بو که له که ل دؤستیکدا ده یه ویت بیبینیت، به لام کاتیکی
 دیاریکراویان بڼ نه م چاوپیکه و تنه دیاری نه کرد بو. شتیک له غرور و له
 خورازیبوونی دیرماک که پیده چوړ پاشماوهی هه سته ناگرینه کانی
 سه رده می که نجی بیت، وایده کرد م نه گوپ و ابزانیټ هه موو که س له م
 شاره دا ده یناسیت. ناوی خوی وهک یه کتیک له ناوه گرنگه کان ده بیني،
 شوره ت و ناویانگی له پیزی خه لکی بازپ و قومارچییه کاندا نه و خه یالهی

تياسه وزكردبوو كه هيچ كەس نيبه نه يناسيت، به لام له پاستيدا مه نسور
 نه سرين نه يده ناسي، كه هاوپتیه کی پتيگوت «مهنگوپى بابەگه وره و
 هاوپتیه کی ده يانه ویت بتبينن». نه سرين وای هه سستکرد مه سه له كه
 په يوه ندى به كيشه ی يه كيک له خوشكه كانيبه وه هه بيت، كه ده يزانی
 په يوه ندييه کی دلدارى توندى له گەل ئالتونچيه كدا هيه ... راسته وخۆ
 خه يالى بۆنه وه چوو، كه نه و دلداريه شيتانه و بيسنووړه ی خوشكه كە ی
 دواچار موسيه تيك له خيزانه كدا دروستده كات. به وه دا خوښى عاشق
 بوو، هه ستيده كرد چەند عاشق تيك له يه ككاتدا و له ناو يه ك خيزاندا
 جيگايان نابيته وه. ناوى مهنگوپى بابەگه وړه ی نه بيستبوو، به لام پيشتر
 مهنگوپى بينيبوو، كه س نيبه نه م پياوه ی نه بينيت كه هه ميشه له
 مراخانى سه ر دهق و كلاشى پاك و سپيدا له هه موو شوپننكدا ده بينرا،
 له زۆربه ی چايخانه و باړ و كه بابخانه كاندا ده رده كه وت. شيوه ی به چه شنك
 بوو مروف گه ر بيديبايه له يادى نه ده كرد. سه ريكي پووتاوه ی خړ،
 ده موچاويكى كونج، ملنكى كورت، بالايه كى بچكۆله و گرد، به لام له
 هه مان كاتدا پر له شانازى. به لام مه نسور سه ر به و دونيايه نه بوو كه
 نه و تيا ده گه پا. قوتابى پۆلى سى بايۆلۆژى بوو. دلنيا بوو له وه ويه ر
 ده يانجار نه م پياوه چكۆلانه يه ی بينيوه كه له گەل هه موو ناشيرينيه كانيدا
 جووتيك چاوى كراوه و هه نگوينى هه بوو، جووتيك چاوى هيند جوان
 كه زۆر له دزيويه كانى ديكه ی كه مكر دبووه وه، له و چاوانه ی ده كريت پر
 په حم ده ريگه ون و له كاتى تاييه تيشدا ترسناك و توپه ديارين...
 نه زمونيكى دريژ فيزى كردبوو له ريگاي سه رنج و نياكارنه وه، هيمنى و
 توپه ييه كانى خۆى بۆ خه لك بگوازته وه. هه ر كه س به وړدى چاوى
 بخويندبايه ته وه ده يتوانى خۆى له شه پى مهنگوپ لابتات. به لام نه و
 ئيواره يه به چه شنك ساردبوو، مهنگوپ ته نيا له بيرى نه وه دا بوو،
 مه نسور پارزيگه ن بچه شوپننكى نزيك، بچه يانه يه كى خواردنه وه يان

دوكانى دۆستىك ياخود ھەر گوزەرىك ئەو بايە نەيگرتەوہ .

دوچار جىگايەكيان بۆ دانىشتن لە ژىر زەمىنى دوكانى خدرۆ دووياردا نۆزىيەوہ . مەخزەنىكى گەورەى پىر لە پانكەى شكاو و موبەپىدەى كۆن و بۆردى كارەبايى ژەنگاوى و ماتۆپى بىگەلكى ناو سەرخستى و تۆپە وايەرى كارەبايى پزىو و كلپسى گەچاوى . ئەوہى مەنسور ئەسرىن وەھا ئاسان دواى ئەم دوو پىاوە نەناسراوہ كەوت شوپىنى گومان بوو، تا كاتىكىش كە لەسەر سى كورسى شكاو بەرابەر يەك دانىشتن، مەنسور ھەر وايدەزانى مەسەلەكە بۆ قسەكردنە لەسەر دلداریيەكانى خوشكەكەى . گەر بىزانىبايە مەسەلەكە بۆ قسەكردنە لەسەر سەوسەن فىكرەت، بە دلداریيەوہ نەدەھات . مەستىدەكرد ھىزىك نىيە واى لىبكات لەسەر سەوسەن فىكرەت قسەبكات . بەلام شتىكى سەيزىو، بۆ ئامادەبوو لەسەر دلداری خوشكەكانى لەگەڵ خەلكانى غەرىبدا قسەبكات، كەچى ئامادەنەبوو لەسەر خۆى ھىچ بىيستىت .

بۆنى ژىر زەمىنەكە و ناپىكىيەكەى زنجىرەيەك جىگا و شوپىنى دىكەى بەيادى مەنسوردا ھىتايەوہ . ژوورى مندالى خۆى لە مالى باپىرەيدا بە خۆى و فەرشە قەشەنگەكانىيەوہ، ژوورى مردنى موشىارى ھاوپىى لە خەستەخانە، لاپۆرى جانەوہرە ئاوييەكان لە زانكۆ، ژوورى خەوتنى يوسفى پورزاي لەگەڵ ژنى دووھەمىدا، زنجىرەيەك شوپىن كە يادەوہرى ئەو نەبىت ھىچ شتىكى دى پىكەوہ گرپى نەدەدانەوہ . لەو ساتەدا ھەستىكى پاستەقینەى نەبوو كە ئەم ژىر زەمىنە ھەموو ژيانى دەگوزىت و بەرەو شوپىنى نۆر دوور دەيىات .

كامەرانى سەلما لەسەرەتاوہ گەلىك پىدەنگ بوو، مەنسور نەيدەزانى ئەم گەنجە لەگەڵ مەنگورپى بابەگەورەدا چ كارەيە . مەنگورپ خۆى مامۆستاي قسەكردن بوو، دەيزانى چۆن وشەى جوان تىكەل بە زمانى سەرسەرى و شەلاتىيەكانى ناو بازارپ بكات . بە خۆى دەگووت، من

تینگه له یه کم له شهلاتی و مه لای دوازه عیلم، له بوده له و بیا و ما قول.
 هر که سیکیش ناسیییتی زانیوییتی مه نگوپ له و وه سفه دا له سه ره هه قه.
 مه نگوپ له وه دا به ته نها نه بوو، یه کیک بوو له تاقمیک هر له سه ره تا وه
 ژبانیا ن به خواردنه وه و شه په چه قو ده سنی پیکردبوو، به لام نه زمونیکی
 بوور و درێژ له دونیای سیاسهت و شه پدا شتیک له عقل و حیکمه تی
 پندا بوون، بیته وه ی ماکی نه و ده رده دیرینه یان ته واو تیدا بمریت.
 مه نگوپ که سهیری کامه رانی سه لمای ده کرد له دلی خۆیدا ده یگوت
 «گه ر له سه رده می مندا بووایه، له میژوو تیا چوو بوو». مه نسوری
 نه سرین به غه ریزه زیره که کانی خۆی هه ستی کرد ده بیست مه نگوپ
 بابه گه وره بیا و نیکی گرن گ بیت، نه وه ی ته زیجیکی ده نک گه وره ی پێبوو،
 نه وه ی چاوی شتیک له سووری و بۆنی شتیک له هالاوی هه می شه یی
 عاره قی تیدا بوو، نه و یان نه ده شارده وه که حه کیمانه په فتارده کات.
 شتیک له هه لسو که وتیدا بوو متمان ی پێ بکات... گه ر نه و شته نه بایه
 دوا ی نه ده که وت بۆ نه م ژیر زه مینه. که مه نگوپ قسه ی کرد، مه نسور دلی
 خیرا تر لێ ده دا، مه نگوپ گووتی «شتیک هه یه عه ریزم حه زده که م به
 خۆشی بی برینه وه... با وه پت بیست حه زده که م به خۆشی ته واوی که یین...
 ئیمه حه زمان له شه پ نییه، به درێژایی ژیا نم خه لک ده لێن مه نگوپ
 بابه گه وره حه زی له شه په چه قویه، به لام وانییه. من و کاک کامه ران بۆ
 نه و مه سه له یه قسه ت له گه لدا ده که یین. بۆ نه وه ی هه را و به زمی تیدا
 نه که ویتته وه، کاک کامه ران ده یه ویت که ی کاک فیکره ت گولدا نچی
 بخوا زیت. ده یه ویت نه و بکات به خیرانی خزی... ده لێن کچیکی شه ریف
 و خیرانیکی باشن. بریاره له م هه فته یه دا بچینه داوا ی، به لام ده نگوپه کمان
 بیستوه که نازانین تا چه ند راسته، ده لیت تو له گه ل نه و که دا
 شتیکت هه یه و ده ستان تینگه لکردوه. حه زده که یین نه گه ر نه وه راسته
 ده ست له مه سه له که بکیشیتته وه... نه وه هه مووی ته ی... گه ر تو عه رقه له

نه‌خه‌یته ئیشه‌که‌وه، هه‌موو شتی‌ک وه‌ک گولّ ده‌روات، ناوایه ... شته‌که هه‌ر نه‌وه‌نده‌یه». مه‌نسور له‌و سانه‌وه‌ی ناوی فیکره‌ت گولّدانچی بیست، دلّی به‌ختیاری لێده‌دا، راسته مه‌نسور تا نه‌وکات له‌ ژیانیدا شه‌پێکی راسته‌قینه‌ی له‌گه‌ڵ که‌سدا نه‌کردوه، به‌لام هه‌ستی نه‌کردوه که‌سێکی ترس‌فۆکی‌ش بێت. به‌لام به‌ راستی نازانیت بلّیت چی، نازانیت ئاخۆ نه‌و هیچی له‌گه‌ڵ که‌که‌ی فیکره‌ت گولّدانچیدا هه‌یه یاخود نا، زه‌حه‌مه‌ته‌ به‌توانیت وه‌لامی نه‌و پرسیاره‌ بداته‌وه. پێش دوو مانگ سه‌وسه‌ن له‌گه‌ڵ که‌چێکی پوریدا هاتن بۆ ئاهه‌نگێکی زانکۆ، به‌وه‌دا که‌چه‌ پوره‌که‌ی مریه‌م هاوپێسی مه‌نسور بوو له‌ زانکۆ، واری‌که‌وت له‌ ناو سه‌ودیی هه‌موو قوتابییه‌ کوچه‌کاندا مه‌نسور و سه‌وسه‌ن به‌دریژی‌ی ئاهه‌نگه‌که‌ له‌ ته‌نیش‌ت یه‌که‌وه‌بن، که‌چێکی هێند سیه‌راوی بوو، هێند جوان و ناسک بوو، ئه‌م شیتێی بوو، سه‌یری لێهات که‌چێک هیچ زانکۆیه‌کی نه‌خوێندوه له‌ مامۆستا‌کانی زیاتر له‌سه‌ر بالنده‌ و گیانه‌وه‌ره‌کان و پوهه‌که‌ ناوازه‌کانی دونه‌یا شت ده‌زانیت. له‌ کۆتایی ئاهه‌نگه‌که‌دا به‌ چاوی‌که‌وه‌ ئومێد و شه‌یدایی تێزابوو، تکی‌کرد ژماره‌ ته‌له‌فونێکی بداتن بۆ نه‌وه‌ی زیاتر قسه‌بکه‌ن، به‌وه‌دا سه‌وسه‌ن ژماره‌ ته‌له‌فونی نه‌بوو، پێی‌گروته‌بوو هه‌ر له‌ پێگای پورزا‌کیه‌وه‌ په‌یوه‌نده‌ی پێوه‌بکات. له‌و ماوه‌یه‌دا دووجار ته‌له‌فونیکردبوو، مریه‌م که‌ نزیکترین هاوپێی ده‌سته‌خوشکی سه‌وسه‌ن بوو هه‌موو شته‌کانی پێک‌خست و هه‌واله‌که‌شی به‌سه‌رتاسه‌ری کۆلیژ و شه‌اره‌که‌دا بلۆک‌کرده‌وه، مریه‌م زاری‌کی هه‌بوو م‌رو‌ف سلّی لێبکاته‌وه ... هه‌موو نه‌هێنییه‌ک لای نه‌و به‌ختیارییه‌کی گه‌وره‌ بلۆده‌په‌روه‌وه. مه‌نسور ته‌نیا دوو جار له‌گه‌ڵ نه‌و خانمه‌دا قسه‌یکردبوو، ئێستا ده‌یتوانی بلّیت چی ... بلّی په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ڵیدا هه‌یه؟. که‌چه‌که‌ به‌ چه‌شنێک ناسکه‌ م‌رو‌ف شه‌یدای ده‌بی‌ت، به‌لام نازانیت له‌گه‌ڵیدا بلّی چی. سه‌وسه‌ن نه‌و دوو چاره‌ به‌دریژی‌ی کاته‌که‌ باسی نه‌وه‌ی بۆ کردبوو که‌ نابێت نه‌وی

خۇشبوئىت، لەو كچانەبوو كە دەتوانن زۆر قسە لەسەر سىفەتە خراپەكانى
خۇيان بكەن، باسى ئەوئى بۆ كەردبوو ئەو لە زانكۆ دەتوانىت كىژى
لەو باشتەر بدۆزىتەو. بەلام ئەستەم بوو ئەو بتوانىت وازى لىيەيتىت.
شتىكى زۆرى لەسەر سەوسەن فىكرەت نەدەزانى، ھىند ھەبوو ئەم
ھەزى لىكەردبوو، تا ئەندازەى شىتى ھەزى لىكەردبوو... لەدواى ئەو
ئامەنگەى زانكۆو دووجارى تر لە پۇزانى ھەينىدا بىنيبوو، دوور بە
دوور ئەو كاتەى لەگەل مەيەم و ھەندىك لە پوزاكانى دىدا بە كۆگاكان
و قوماشفروشەكاندا دەگەپان. ھەردوو جارەكە سلاويان لە يەكتەر كەردبوو،
چەند ساتىكى كورت بەبۆنەى مەيەمەو و سەتابوون و سەيرى يەكتريان
كەردبوو، ھەردوو جارەكە چاوانى سەوسەن ھىندەى بەزەيى تىدايوو
خۇشەويستى تىدانەبوو. ئىستا دەتوانىت بلىت چى؟ بلى واز لەو كچە
دەھىنم، بۆ تۆ... بۆ كاك كامەران كە ھەرگىز لە ژيانىدا نەيىنيو، بۆ
مەنگوپى بابەگەرە كە داوايەكى وا ئەستەمى لىدەكات. مەنسور لەو
ساتەدا كە سەيرى دەموچاوى ھەردوو كيانى دەكرد، بە خىرايى پوخسارى
مەيەمى ھاتەو پىشچا، ئەو خويەكى بەدبوو كە بەردەوام لە كاتى
ناپتويست و سەيردا شتىكى دەھاتەو پىشچا پەيوەندى بەو ساتەو
نەبوو كە تيا دەژيا. دواى كەمىك وەستان و بىر كەردنەو بە ناسكى و
لەسەرەخۆ گووتى «سەوسەن ھىچى لەگەل مندا نىيە، بەلام من شتم
لەگەلىدا ھەيە... پتر لە دوو مانگە شىتەنە عاشقى ئەو بووم. بە ناوى
ئەو خۇشەويستىيە قوولەى لە دلمدايە منىش داواتان لىدەكەم واز لە
سەوسەن بەيىنن». كامەرانى سەلما ويستى قسەبكات، بەلام مەنگوپ
دەستى بەز كەردەو و بىدەنگىكەرد. دەستەسپىكى پەپۆى گەلەك تازە و
قەد كراوى لە گىرغانى دەرهىتا و لووتى سىرى و گووتى «وامەستەكەم
سەرمەم بوو، ئەم سەل پىدەچىت زستان لە پار درىژتر بىت. من كە
زستان وەھا درىژدەبىتەو، لە ئاخروئوخردا تەندروستىم تىكەدەچىت...

ها، تۆ وانيت... كاك مه نسور؟». مه نسورى نه سرين بيئه وهى گوئ
 بداته قسه كانى گوتى «دلاوتان ليده كه م واز له سه وسه ن بهيئن، چونكه
 من دلتيا تانده كه م كه ناتوانم وازى لي بهيئنم... سه وسه ن هيچ شتيكى به
 من نه گوتووه، هيئد مه يه من به جورىك خوشمه ده ويئت هيچ هيژىك له
 دوتيا دا له دللم ده ريئا هيئيئت». كامه رانى سه لما نه مجاره بيئه وهى
 گوئي داته مه نگوپ گوتى «ده تكوژم، به شه رفى دايكم ده تكوژم...
 تيئه گه يت... به شه رفى دايكم ده تكوژم و ته واو». مه نگوپ جارىكى تر
 لووتى سپى و گوتى «جىي داخه كاك مه نسور كه تۆ پيئه چيئت، باش
 له قسه تيئه گه يت. من گوتم گه ر تۆ عه رقه له نه خه يته ئيشه كه وه
 مه موو شتيك وه كو گول ده پوات. مه سه له كه هه روا ئاسان نيه. شتيك
 مه نگوپى بابه گه وره قسه ي تيا بكات، هه روا ئاسان ناتوانيت بلنييت، من
 له دللما ده ريئا هيئنم و نازانم چى. ئه م قسه قورانه له به رده م مندا
 مه عنايان نيه... هيچ ژنيك نيه ئينسان نه توانيئت له دللى خوى
 ده ريبيئيئت. ده ره يئنانى ژنيك له دللى خوت، له داكه ندنى جووتيك
 گوژه وي ئاسانتره... من وهك تۆ وه ختيك گوتوومه ناتوانم فلانه ژن له
 خه يالى خوم ده ربكه م، به يانى كه پارچه يه كى جوانتر و عه يارترم بينيوه،
 گالته م به عه قللى دوئيئيم هاتووه. گه ر توش نه مپۆ عاقل بيت، سبه ي
 گالته به عه قللى نه مپۆت ده كه يت». په نكى مه نسور نه سرين له ژيتر
 پوناكى نه و گلۆپه شه ستييه دا زه ردتر له په نكى پاسته قينه ي خوى
 ده رده كه وت، به بزه يه كى غه مگينه وه كه نيگاي ته نيايى و دلشكانى سه ر
 پوخسارى قوولترده كرده وه، گوتى «من تيئه گه م ئيوه ده لئين چى، من
 نازانم ئاخۆ سه وسه ن فيكره ت منى خوشده ويئت يان نا، به لام ئه وهى
 ئيوه داوايه كى قورسه...». كامه ران گوتى «ئه و كچه ده بيت به ژنى
 من... تيئه گه يت، ده بيت به ژنى من. هيچ ته ره سيك بۆي نيه له دللى
 خوشيدا هه ز له ژنى من بكات». مه نسور بيئه وهى توپه ببئييت يان

گووتى «لېمگە پى بېكوژم... ئىستا نېكوژم دوايى مەموو ژيانم خەفەتى ئەو دەخۇم بۆ نەمكوشتو». مەنگوپ تا ئەو كات بە جۆرىك بەمىزبوو، بە جۆرىك لە جۆلەو خۇبادان و وەرگەرەن و يارىكردن بە لەشدا وەستابوو، كامەرانى سەلما هيچى بۆ نەكرا. كامەرەن نەيدەزانى مەنگوپ چۆن لە چاوتروكانىكدا چەقۆكەى لە دەست دەرەيتا، لىزانىنى مەنگوپ لە گرتنى دەست و پاتەكانىنى مەچەك و شلكردى پەنجەدا بە جۆرىك بوو، كامەرانى سەلماى حەپەساند. پىشتەر لەو باوەرەدا نەبوو كەس بتوانىت وا ئاسان چەقۆيەكى مەحكەم لە مشتيدا دەرەيتىت. بە دەنگى يەككى بىچارەو لە قەيەكى گەرەى لە ئەژنۆى مەنسورى ئەسرەن دا و وەك يەككى بگرى گووتى «كوپى سەگ گەر وازت بەيتايە، برىندارم نە دەكرديت».

مەنگوپ بە پەلە دەستى مەنسورى ئەسرەنى دەكردەو، قۆچەكانى كراسەكەى دەترازان بۆ ئەو شويى برىنەكەى بىيتىت. خوائ گەرە چەقۆكە لەلای چەپىدا بە نىوان پەراسووەكانىدا تىپەرى بوو. مەنگوپ دەيزانى ئەو خراپترىن و ھەستيارترىن شويە، گەر مەروۇف زۆر بەختى نەبىت، برىنكى وەھا دەيكوژىت. ديسانەو لە دلى خۇيدا گووتى «قەت فىرى چەقۇ وەشاندن نابىت... قەت فىرنا بىت...».

«خالیدی مام سه بور» که هه موو به ئاموون بانگیانده کرد، کاتژمیری
 دووی نیوه پۆ له مآل چوو ده ری. دلنیا بوو گه سه وسه ن له مآل
 بێته ده ری ده توانیت له و کاتانه دا ببینیت. گه جارێ بویه له م پۆزه
 زستانه کورتانه دا نه ده گه پایه وه بۆ مآل و له کۆگاکی خۆی ده مایه وه،
 هه ره وهی له ناو بۆن و به رامی عه تر و جلی ژنانه و هالۆی ئه و خانمانه دا
 نانی ده خوارد که به رده وام له بازاردا بۆ ستیان و عه تر و مه کیاجی نوێ
 ده گه پان. به لام له و کاته وهی ده زانیت ده شیت له م پێگایه دا پێکه وتی
 سه وسه ن فیکره ت بکات، وازی له هه موو نه ریته دیرینه کانی هیناوه،
 نیوه یوان ده گه ریته وه مآل به ئومیدی ئه وهی عه سران له و ده مه دا که
 ده شیت سه وسه ن له مآل بێته ده ری ببینیت. له دلی خۆیدا گووتی
 «خراپترین شتی عه شق ئه وهیه که هه موو به رنامه کانت تیکده دا. تاکه
 جیاوازی نیوان ژن و پیاو ئه وهیه، عه شق ژنان به و شیوهیه شیت ناکات،
 به وجۆره به رنامه ی خۆیان تیک ناده ن ... پیاوان تاکه جۆری جانه وه رن
 خۆشه ویستی به وجۆره سه ریان لیتیکده دا». له ماوه ی ئه و چوار مانگه دا
 که عاشق بوویوو، جگه له وهی هه موو خوو و نه ریته کانی گورپا بوون،
 به جۆریکی ترسناکیش به روائ به خۆی نه ما بوو. ژانی پێشتر له گه ل ئه و
 ژنانه دا که ده هاتنه کۆگاکی جۆریکی تریوو. شتیگ بوو وه ک یارییه کی

ہمیشہ ہی، بہ لّام نیستا بہ رده وام بہ دست سہریشہ یہ کی بہ رده وام و
 لاوازیوونی کتوپر و دابہ زینی خوینہ وہ دہینا لاند۔ بہ پیچہ وانہ ی نوریہ ی
 عاشقانی ترہوہ پای وابوو عہ شق بہ جوریکی سہیر زیان لہ ہہ موو
 مانایہ ک خالیدہ کاتہ وہ۔ خالید ناموون خواہنی گہ ورہ ترین کؤگای جل
 و بہرگی ژنانہ لہ ناوہ راستی بازاردا، کہ باشتین خویشنوسہ گانی شار
 بہ خہ تی گہ ورہ تابلوئی دوکانہ کیان بہ سی زمان بؤ نویسیوو «کؤگای
 ناموون بؤ ہہ موو شتیکی نویی دنیا»۔ نیستا دوی چوار مانگ نازاری
 بہ رده وام ہہستی بہ لاوازیہ کی گہ ورہ دہ کرد۔ یہ کہمین جار سہوسہ ن
 فیکرہ تی لہ گہ لّ سی کچی دیکہ دا لہ دوکانہ کی خؤیدا بینی، کراسیکی
 سپی شیغونی لہ بہر دابوو بہ گولی شینی وردہ وہ، قڑی بہ جوریکی سہیر
 تۆپہ لکریوو، جگہ لہ دوو تالی لوولی زہر د کہ بہ لادا شوپری کردیوونہ وہ
 ہیچ شتیکی دیکہ ی پیوہ نہ بوو، نہ گوارہ، نہ ملوانکہ، نہ مہکیاچیکی
 ناشکرا، ہہ تا سہ عاتیشی لہ دہستدا نہ بوو... بہ لّام بہ جوریکی جوان
 بوو، مرؤف ناچار بیت ہر شتیکی بہ دہستہ وہیہ دایینیت و تہ ماشاییکات۔
 پیشتر کچیکی وہ ہا سادہ ی نہ بینیوو۔ مرؤف لہ گہ لّ خانمی وہ ہادا
 نازانیت ناخو بہ جوانیہ کی سہر سام بیت یان بہ سادہ بیہ کی۔ شیوہ ی
 قسہ کردن و تہ ماشا کردن و جولاندنہ وہی بہ گشتی لاوازیہ کیان پیوہ
 دیاریوو۔ خالید ناموون کہ ژانیتیکی گہ لہ ک ناسان دہ ژیا، لہ ناو خیزانہ
 خانہ دانہ کاندہ گہ ورہ ہوو بوو، لہ گہ نجیبہ کی زوہ وہ سہروکاری لہ گہ لّ نہو
 کریارہ ژنانہ دا بوو کہ خؤیان بہ خاتوونانی چینیتیکی بالآتر دہزان۔
 خالید شارہ زایہ کی وردی دنیای داخرای ژنانی نہم شارہ بوو، لہ پال
 ژنہ خانہ دانہ کاندہ، لہ گہ لّ نہو ژنہ فرمانبہرہ بچوکانہ شدا سہروکاری
 ہہوو کہ تہوای موحہ کہ مہ کیان لہ دوکانہ کی نہو دا خہر جہہ کرد۔
 ہہ زاران نافرہت ہاتبوونہ دوکانہ کی، ہہ مووش دہیناسن کہ کہ سیکی
 داوین پاک نیہ۔ بہ لّام لہ گہ لّ ہہ موو بہ زمہ گانی پشت دوکانہ کی و

شەۋگەرەنە كانىدا، شىتېكى نە كىرىۋە دەنگىدا بىتتە ۋە لىكە دار بىرۈيىت...
 ژانان ھەمىشە پۇللىكى گىرگىيان لە ژيانىدا بىنىۋە، سالىك لە ۋە ۋىر كە
 لەسەر ھەلنە ۋاسىنى ۋىتتە سەدام ھوسەين گىرا، ژنىك نازاىىكىرد كە
 سالىنىك بىر كىرپارىكى بەردە ۋامى بىر، تا ئەۋكاتە نەيدە زانى ئەۋ ژنە
 سەنگىن ۋ بە ۋىقارە دەستېكى ۋە ھەي لەگەل پىاۋانى ئاسايشدا ھەيە
 بتوانىت خەلك پىزگارىكات، بەلام لەۋ ساتەدا تەنبا ئەۋەي بۆ گىرگ
 بىر لەۋ جەھەنمە دەرجىت ۋ بىتتە دەرى. ئىستە چوار مانگە نىش ۋ
 كارى بە جۆرىكى بىمانا كەۋتتە دىۋا، لەۋ چوار مانگەدا سەفەرىكى
 پايتەختى بۆ ھىنانى مۇدىلاتى نوڭ نە كىرىۋە، ئارەزۋىيەكى نەماۋە ۋەك
 جاران بە دەم ئەۋ قاچاغىيانە ۋە پىيگە نىت كە جىل ۋ بەرگ ۋ غەتر ۋ
 مكياجى ئەم شارە دابىندە كەن. چەند ھەفتە يەكە ھەستە كات ۋىدە ۋىدە
 سىھرى دىكانە كەي دەشكىت، شىكەكانى كەمدە بىنەۋ، نەيارەكانى لە
 دىكاندارانى تر ۋ خاۋەن كۆگا گەۋرەكان پىيىدە كەن، بەلام لە ھەمۋى
 سەختەر ئەۋەيە ۋەك جاران بەلايەۋە گىرگ نىيە چى بەسەردىت. لە
 دلى خۇيدا گۈۋى «غەشق ۋات لىدە كات نەزانىت چىت دەۋىت». ئىستە
 تەمەنى بىستۈچۈر سالى، لە ھەژدە سالىيەۋە ئەزمنى لەگەل ئافەرتاندا
 ھەيە، لە سۆزانىيە كانەۋە تا ئەۋ كچانەي لە بازار ۋ قەيسەرىيە كاندا
 بۆ شۋىيەكى باش دەگە پىن. لەۋ چوار مانگەدا سەۋسەن فىكرەت سى
 جار ھاتىۋو بۆ كۆگا كەي، بەلام ھىچ كات بە تەنبا نەبىر، ھىچ كات
 خۆى شىتېكى نە كىرى بىر، ھەر سى جارەكە بە تەنبا ۋ لاۋازىيەۋە
 ۋەك كچىكى نەخۇش بۆ ئەۋەي پشۋو بدات لەسەر نىشتۈكىكى بچۈك
 دانىشتىۋو. ھەر سى جارەكە ھەندىك پۇژنامەي بەدەستەۋە بىر. ئەۋەي
 كچەكە ھەمىشە ماندۋ دەينۋاند جۋانترىدە كىرد. لە ھەفتەي يەكە مەۋە
 ھەمۋو شىتېكى دەريارەي دەزانى، ياخۇد بە غىرۋى پىاۋانى بازارپەۋە
 ۋاى ھەستە كىرد ھەمۋو شىتېكى دەريارە دەزانىت. لەۋ چوار مانگەدا دىر

جاری دیکهش له ړنگای هاتوچوی خویدا بینیبووی. سهوسه فیکرهت
 هیچ کات به تهنیا نهبوو، ههمیشه لهگه‌ل ته‌وقیک ژن و کچی دیکه‌دا
 ده‌گه‌را که خالید نامورن نه‌یده‌زانی کین. له‌گه‌ل نه‌وه‌ی له ژیانیدا زږ
 نامه‌ی له کچان وه‌رگرتبوو، به‌لام خوی هه‌رگیز نامه‌ی نه‌نوسیبوو.
 باوه‌پی واپوو، مړف ته‌نیا له‌گه‌ل نه‌و ژنانه‌دا ده‌توانیت خو‌ش بژی، که
 عاشقیان نییه. پیشتر له بازپدا چهن‌دین جار حیکایه‌تی نه‌و پیاوانه‌ی
 بیستبوو که هه‌موو شتیکی ژیانیان له پیناوی ژنیک‌دا داناوه، به‌لام
 باوه‌پی نه‌ده‌کرد... نیستا خوی به‌جوریک گیز و ماندوو بوو، به‌پاستی
 هه‌ستیده‌کرد جگه له‌خه‌یالاته‌کانی ده‌ریاره‌ی سهوسه‌ن، هه‌موو شته‌کانی
 تری ژیان‌ی باری زیادن و خو‌شبه‌خت ده‌بیټ گه‌ر بتوانیت هه‌موویان
 فرپیدات. بۆ ناتوانیت هه‌موویان فرپیدات، بنگومان ده‌توانیت، له‌دلی
 خویدا ده‌یگوت، له ړنگای خو‌شه‌ویستی‌وه، مړف پوچی هه‌موو
 شته‌کانی تری بۆ ده‌رده‌که‌ویت... هه‌تا پوچی خو‌شی.

که مه نسور نه سرین گه یشته خهسته خانه له دۆخیکى دئواردا بوو،
 له نئوان ژيان و مردندا نه و به ره و به ره ده کرد. دکتور و تیمارپنچ و
 سیسته ره کان به جوریک له سهرى کۆبوونه وه، وهک کۆمه لیک مندا له سهر
 کۆتریکى مردوو کۆبوو بیتنه وه. که گه یشته خهسته خانه نزیکى سه عاتیک
 بوو خویتی لیده پۆی. مهنگوپى با به گه و ره مه ندیک که سى پاسپاردبوو
 به په له بیگه ئینه بیمارستان، ناموزگار کردبوون تا زووتر بییهن درهنگه،
 به ههستی نۆزانی خوی دهیزانی برینه که ی له شوینیکى باشدا نییه.
 نۆزیه ی چه قۆکیشه شاره زاکان به نه اندازه ی پزیشکیک له چۆنیتی برین
 و شوینی ده ماره کان و ترس و ناترسی وه شانده کان ده زانن. نه وه ی
 چه قۆ بوه شینیت و کهس نه کوزیت، هونه ریکى راسته قینه یه. مهنگوپ له
 زیانیدا خه لکیکى نۆزى زامدار کردبوو، زیاد له یازده چه قۆشى پتوه بوو،
 به لام چونکه گه مه که ی به دهستوپلی چه قۆکیشه شاره زاکردبوو،
 زیندوو له هه موو شه په کان ده رچوو بوو، که سیشی وه ها زامدار نه کردبوو
 بمریت. نیستا خوی و کامه رانی سه لما ده بایه تا چاره نویسی نه و کورپه
 پۆشنده بیتنه وه دلایان به رزیت. دکتوره کان له ماوه ی سه عاتیکدا به په له
 هه موو شتیکى پتویستیان بۆ مه نسوری نه سرین کرد، تا نه وکات هیچ
 کهس له که سوکاری به چیرۆکه که ی نه زانیبوو.

سه عات یازده ی شه و بوو که ئیبرامیم نه سرینی باوکى و به فراو و

سیفانی خوشکی به لادا په پپوت و هه لوه شاوه که یان گه یشتنه بیمارستان، له گه ل هه موو مه ترسییه کی هاتو چوکړندا له نیواره وه مال و مال بۆ کوپه که یان ده گه پان که به یی هویه کی دیار یکړاو له ناوه پاستی هه فته دا زانکوی به جبهه یشتبوو و بینه وهی هیچ بلایت گه پابوو وه بۆ شار. که به و حاله له بیمارستان دوزیانه وه، خوشکه کانی ده ستیانکړد به گریان، به لام باوکی نه یده زانی چی بلایت. بۆنی ده رمان و دیعه نی پاره وه کانی خه سته خانه و شهوقی مردووی نه و بویه چه ور و دیزه ی به دیواره کانه وه یه، نیبراهیم نه سرینیان تووشی غه موکییه کی کتوپر کرد. پیاوه که له مه عده نی نه و که سانه بوو که به رگه ی نه خووشی منداله کانیان ناگرن، به لام به وه دا پییشه رم بوو بگری، شته کانی بیده نگ برده وه ناو خوی. ویستی برپوات و سوپاسی دکتوره کان بکات، به لام په شیمان بووه وه، چونکه به وردی نه یده زانی چی یان بۆ کوپه که ی کردوه. نه یده ویست کوپه که ی لیږده دا بمریت، نه م خه سته خانه یه شوپینکی باش نییه بۆ مردن، مرؤف هه رچییه کی کردوه ده بیت هه ولبدات له جینگایه کی دی بمریت. هه ر جاریک هات بیت بۆ خه سته خانه پڼکه وتی مردنکی کردوه، هه میشه خه لکاننکی بینوه ده گرین و خه لکاننکیشی بینوه به په له له ناو قاوشه کاند ا پاده که ن، به لام نه مشه و دنیا له وه هیمنتره به که لکی مردن بیت. دلنیا بوو سبه ی له هه موو شتیک تیده گات، به لام نیستا کاتی نه وه بوو له دل وه بۆ عابکات کوپه که ی سه لامه ت بیت... ئیدی له م شه وه سارده ی زستاندا، له وه زیاتر هیچی تر نه ده کړا.

له پوڅی دووه مده هه موو شتیک پوون و پوڅن بوو، هه موو شتیک... ناوی مه نگوپي بابه گوره له وه ناسراو تریوو که ون بیت و بشارد ریته وه، نیواری ده یان که س مه نگوپان به خوی و کلپته زستانه گه وره که یه وه له گه ل نه و کوپه دا بینیبوو... به لام نه وه ی نیبراهیم نه سرین تینه ده گه یشت نه وه بوو، چی وا له مه نگوپي بابه گوره ده گات بیه ویت کوپه که ی نه و

بىكۆزىت.

ئىبراھىم تەمەنى شەست و سەن سالى بوو، بەلام تەواو پىر دىاربوو، پىرىكى پاك و تەمىز كە ھەمىشە كراسىكى سىيى ملوان پاكى لە بەردابوو، لە ھەژدە سالىيەو تا ئەمرو يەكجۆر جەل دەپۆشیت، قاتى نىللى لەگەل كراسى سىيى، زستانانىش تەنیا پالتویەكى پەشى دەخاتەسەر. ھەتا دواى مردنى ژەكەشى ئەو عادەتەى نەگۆپى، شەش مانگ بۆینباخىكى پەشى بەست و ئىدى شتىكى دىكەى نەكرد. ئىستا بەم جەلە پاكەو، بەم قەزە پە سىيەو ھە بەخشىویتی بە كچ و كۆپەكانىشى، ھەستاو و نازانىت مندالەكەى دەژى ياخود دەمریت. بیستودوو سالى بوو لە شارەوانى ھەرمانبەر بوو، گەلەك نەئى گەورەى ئەم شارەى دەزانى، بەلام ئىستا ناتوانیت تىبگات چ شتىك كۆپىكى زىرەك و بەقامى ھەك مەنسور لەگەل سەرەریيەكى ھەك مەنگوردا كۆدەكاتەو... دلتیاشە چىرۆكە ھەر چىيەك بیٹ دواتر خەلك بەجۆرىكى تر دەیگىزەو.

خۆى و كچەكانى لە ناز بۆنى نەخۆشەكاندا دانىشتن، دوو كچەكە بەجۆرىك بۆ براكەیان دلتشكاوویون ئارام نەدەبوونەو، گەرچى ھەردووكیان پازى نەبوون تا بەتەواوى مەكياج نەكەن بیئەدەرەو، بەلام ئەو مانای ئەو نەبوو بۆ براكەیان دل بەكەسەر نین. ئىبراھىم ئەسرىن لە دلى خۆیدا گروتى «عەببى ھەرە گەورەى ژنى ئەم شارە، ئەو خووگرتنە نەخۆشەیانە بە مەكياجەو، كچەكان ھەمان ئەو خووەیان بۆ ماوئەو كە دایكى خوالیخۆشەبویان ھەیبوو». بەلام ئىستا بە ھەسەرەتیکەرە پرسى «چى لەم دوو كچە بەستەزمانە دیت، گەر من و براكەشیان لە ماوئەكەى كورتدا بمرین... چیان بەسەردیت؟». لە پاستیدا ھىچ ھەلامىكى پتەبوو. ئىبراھىم ئەسرىن چەندجاریك واھاتە پتەشچاوى كە ئىزرائیل بە خۆى و بالە گەورەكانیەو دەبیئیت، دلتیابوو ئەو خۆیتەى، ئىزرائیلە بە لەشكى سىيى و زەبەلاحەو دەچیتە ناو قاوشەكان و دیتەوئەو.

ببینی ئیزرائیل یەکیەک بوو لە دەردە بەردەوامەکانی ژيانی، لایەنی کەم مانگی جاریک بە پێکەوت لە شوێنی جیاواژ و بۆنەی جیاواژدا ئیزرائیلی دەبینی. ئەگەرچی ئیبراهیم هیچ وەخت نۆیژی نەکردبوو، بەلام ئیمانێکی نەپسای بەخودا هەبوو، هەتا لەگەنجیشدا کاتیەک کۆمۆنیست بوو، هەرگیز باوەڕی بە خودا لەق نەبووبوو. ئیستا دۆلیابوو مەسەلەی بیینی ئیزرائیل بەرەمی وەنەوز و ناوێدی و پێشکە و پێشکە ی خەیاڵ نییە، بەلکو بەرەمی بیینیکی پۆشنی چاوەکانیتی، هەتا جاریک لە جەرەکان هەستیکرد زۆر لە نزیک ئەوەوە تێدەپەرێت و سەیریدەکات. بە هێمنی بەخۆی گووت «بە دۆلیابووە ئیزرائیل بەشێک لە ژيانی لێرهەدا دەباتەسەر، لەم خەستەخانەیەدا». نزیکێ دەمەوبەیان بە دەم وەنەوزەوه گووتی «نا ئیزرائیل پیاویکی بێتیش نییە». ئەوەی بەدەنگی بەرز گووت. هەر دووکەچەکە دەزانن لەدوای مردنی دایکیانەوه، زۆرجار بێئاگای خۆی شتەکان بەدەنگی بەرز دەلێت.

بەیانێ هەموو شتێک پۆشن بوو، چەندین کەس مەنگوپ و کامەرانی سەلمایان لە بەردەرکی ژێرەمینەکە ی خەردۆ دوویاردا بینیبوو، بینیبوویان لەگەڵ گەنجێکی نەناسراودا دەچنە ژووری. ئەو کەسانەش کە مەنگوپ پاسباردن کۆپەکە بۆ بیمارستان بگواژنەوه، هەر هەمان قسەیانکرد... بەلام هێشتا هیچ کەس پاست و دروستی چیرۆکەکە ی بە تەواویی نەدەزانی.

ئەو پۆژە نزیک بە نیوەپۆ مەنگوپێ بابەگەرە بە خۆی و کلێتە پووسیەکە یەوه لە باغی بەر دەرکی خەستەخانەدا دەرکەوت، هەر مۆفێکی زیرەک دەتوانی مێژووی تەواوی شارەکە لە پوختاریدا بخوێنێتەوه، وەک هەندێک ناویاندا سەگی کۆلانی تەسکەکانی شار بوو. قسە و پەفتاری لە کۆچە کۆنەکان و چایخانە تارێکەکاندا شیوەی خۆیان وەرگرتبوو، لە هونەری جێبەجێکردن پیاویکی تا خودا هەزیکات لێزان بوو، بەلام بۆ ئەوەی

بتوانيت جارجار له گه‌ل پياوه به‌ريزه كانيشدا قسه‌بكات، سال دواي سال ده‌ستكاري نه‌و فەرهنه‌نگه په‌شهي خوي كرده‌بوو. هيدى هيدى توانيبووى، پووى پاسته‌قينى مه‌نگوپى باب‌گه‌وره به ده‌مامكيكى نه‌ستور له وشه‌ي شيرين بشاريته‌وه، به‌لام ده‌مامكه‌كانى بوته‌وه نه‌بوون خه‌لك فريوبدات و له خسته‌يان به‌رئت، به‌لكو بوته‌وه‌بوو زياتر به‌ريز بنويت و قسه‌كردى له ده‌موروى كه‌سانى ناسايى نزيك بيته‌وه... ده‌ركه‌وتنى له‌و نيوه‌پويه‌دا دلى ئيبراهيم نه‌سرينى پاچله‌كاند. بينينى نه‌و له‌برى نه‌وه‌ي توپه‌بيكات ياخود بيخاته سه‌ره‌واي هه‌لچوونيكى باوكانه، بيخواستى خوي همينيه‌كى كتوپر دايجرت. ئيبراهيمى نه‌سرين له‌سه‌ر په‌كيك له كورسيه‌كانى ناو خه‌وشى گه‌وره‌ي خه‌سته‌خانه دانىشتبوو، مه‌نگوپ دواي نه‌وه‌ي خوي پينا‌ساند، پييجووت هاتووه شته‌كانى بو پوونبكاتوه، تا به‌درق له زارى نه‌م و نه‌وه‌وه نه‌بيستيت. پاسته‌وخق به‌ده‌نگى به‌رز، به‌جوريك هه‌موو نه‌وانه‌ي چوارده‌ور گوڤيان لايبوو گوتى « نازانم نه‌و بينه‌زاكه‌تانه چييان له‌سه‌ر من گوتووه. دلنياه كه كوپه‌كه‌ت قه‌رزاري منه... من دوو جار له مردن پرگارمكرد، به‌لام شته‌كان وابوون نه‌توانم له‌گه‌ليدا بيم بو خه‌سته‌خانه... من داكيشم له خه‌سته‌خانه‌بيت ناچم به‌لايدا... خوم برينى خوم به‌شش ته‌قه‌ل دورپيوته‌وه و نه‌چووم بو لاي دكتور... مه‌سه‌له‌كه به‌وجوره نيه‌كه خه‌لكى ناحه‌ز گيراپايانه‌ته‌وه. شته‌كه وايه كه كوپه‌كه‌ي تو حه‌زى له كچى فيكره‌ت گولدانچى كرده‌، حه‌زيك له‌وجوره‌ي مرؤف تروشى سكچوون ده‌كات، شتيك نه‌لايه‌قى نه‌مه و نه‌لايه‌قى كچه‌كه‌يه، من كه‌يفم به‌وجوره حه‌زه پرپوچانه نايه‌ت... خوت ده‌مبينى له عومرى حه‌زدا نه‌ماوم... شته‌كه هيچى بو من نيه‌... نه‌وه‌نده‌يه كه كوپه‌كه‌ي سه‌لما دولان نه‌گه‌ر نيوه بيناسن، تروشى هه‌مان دورد و هه‌مان نه‌قامى بووه، نه‌ويش وه‌ك كوپه‌كه‌ي تو به قوونيش فرميسك بو نه‌و كچه ده‌ريزت. ئيستا نه‌و ده‌يه‌ويت كچه‌كه‌ي فيكره‌ت

گولدانچی بخوانیت، وابیرده کاته وه بیگات به ژنی خۆی و ماره بیگات... به لام خۆت ده زانیت، دوو سهگ ده توانن له یهک قاپ بخۆن، به لام دوو عاشق ناتوانن... ناوابوو که شته کان به هۆی بيميشکی و سه رگرمی کامه رانی سه لماوه له ده ست ده رچوو... قسه و یاسیکی ساده که ده بوو شته کان پێکبخات و وایان لیبکات وه کو گول بپۆن، له ده ست ده رچوو، من نه وه م بۆ کرا چه قۆی دوه مم گرته وه... خۆی گه وه هیزی دامن و له کاتی خۆیدا فریای که وتم. کامه رانی سه لما په فیهقه، نه و له مه لچوونی وه هادا خۆی بۆ ناگیرت... کورپکی ناکه سه به چه نییه، به شی خۆی پیاوه... شتم لیدیوه بۆیه واده لیم، ده زانم به شی خۆی پیاوه. ده یه ویت ژنیک به یتیت که ته نیا خۆی خوشیده ویت و که سی تر خوشی نه و یستوه...».

نیبراهیم نه سرین ناوی فیکره ت گولدانچی نه بیستبوو، پیاویکی خوشباوه پ نه بوو، به لام خیراته ر له ئاسایی باوه پی به قسه کانی مه نگوپ کرد. نه و له میژه وهک دپترین و ترسناکترین، به لام سه رپاستترین چه قۆوه شینی شار ناویانگی مه نگوپ بیستوه.

فیکرەت گۆلداڭچی تەنیا دواى زنجیرە یەک کارەسات بیری لەوە کردەووە بگوازیشتەووە بۆ باکوور. تا سالی ١٩٨٥ لە بەغداد لە بەرتۆه بەرایەتی دابەشکردنی ئارد، سەرپەرشتی هەندیک عەمباری گەورەى دەکرد کە ئاردیان بۆ سوپا دابیندەکرد. سەرەتای جەنگ فرۆکە ئێرانییەکان دووچار ئەو عەمبارەیان بۆردومانکرد، بەلام فیکرەت گۆلداڭچی هەردوو چارەکە بەسەلامەت لە ناو تەپوۆزی تێکەڵاوبوونی ئارد و باروت و خۆلدا هاتە دەری. هەردووچارەکە فەرمانبەر و کۆلەلگر و کێژانی کۆژدای بەشی حیساباتی بەدەستی خۆی هەلگرتبوو، سەرنجی ئەو پەنگە تاییەتی و بێۆینەیی دابوو کە تێکەڵاوبوونی خوین لەگەڵ ئارددا دروستیدەکات. بەلام فیکرەت گۆلداڭچی تەنیا فەرمانبەرێکی بالانەبوو کە لەسەرەتای پەنجاکاندا بۆ خویندن چوو بوو بەغداد و دواى سیوپیڤنج سال گەرابوو، بەلکو پیاویکی خویندەواریو کە بەهۆی پۆشنبیرییهکی بەریالووە پێژیکى زۆرى لە وهزارەت و لای بەرتۆه بەرەکانى سەرو خۆی هەبوو. پۆشنبیری فیکرەت گۆلداڭچی لەگەلیک بواری جیاوازی جیاوازی و دوور لە یەکدا بوو، وهک چۆن زانیارییهکی زۆری دەربارەى پوهەکی سەیر و گیای ناوازه و گۆلە عاجباتییهکانى دونهیا هەبوو، هەمان شتۆهش لەسەر وردهکارییهکانى میکانیکی ئوتومبیل و شتوازی گەشەسەندنى ماتۆپی هایدرولیکی و پەرەسەندنى پاکیتی ئاراستەگر شتی زۆری دەزانی.

سنووری شارەزاییەکانی گەلەک کایەیی لەخۆدەگرت، لە ئەدەبەوێ بیگرە تا وردەکارییەکانی میژوویی نیگارکێشان و حیکایەتی گەپالە گەورەکان و تراژیدیای زاناکان و نەخۆشی ناوازی و میوێنەیی پادشاکان. لەسەرەدەمیکی ژیاڵیدا بیری لە نویسنی کتییکی گەورەکردبوو و دەریارەیی شارە نەزۆکان، بابەتگەلیکی زۆری لەسەر کۆلبوونی شارەکان کۆکردەوێ لە سەدوم و ئاموراوێ بیگرە تا دەگاتە سەر وێرانبوونی شارە گەورەکانی وەک «دریسدن» و «ستالینگراد» لە میژوویی نوێدا. بەلام ژیاڵ هەرگیز بواریکی ئەوتۆی پێنەدابوو کە بەپاستی زانیارییەکانی بختەکار. لە هەموو ژیاڵیدا تەنیا چوار وتاری نویسوو، کە هەرێکەیان لە بواریکدا بوون و هەرێکەشیان لە گۆفاریکی جیاوازدا بۆلۆبووونەو، سەرەتای گەنجی گۆتاریکی درێژی لەسەر گەپالە ئەرۆپییەکان نویسی، هەولێدبوو بە کۆمەڵێک نەخشی زۆر ورد هەندێک هەڵی گەورە بۆ میژوونوسە ئەرۆپییەکان پاستبکاتەو کە هێندەیی کار دەگاتە سەر میژوو و جوگرافیای خۆرەلات بەجۆریکی مندالانە شوێنەکان و سالتۆژەکان تیکەڵاودەکەن. وتارەکی هاوشانی پاشکۆیک بوو دەریارەیی ئەو ئامێرە کۆنانەیی دەریاوانەکان لە سەدەیی چواری زاینییەو تا سەدەیی پازدە بەکاریانھێناو، هاوشان بەگەلەک وێنەیی دەگەن و ناوازی دەریارەیی فۆرمی قیبلەنمای دێرین و ئامێریکی نەزانراو کە ئەو ئەستێرەپێوی پێدەلێت. وتارەکانی تری فیکرەت ئیحسان گۆلدانچی، یەکیکیان دەریارەیی کاریگەریی ژینگەیی لەسەر مۆسیقای خۆرەلاتی دێرین، یەکیکی دیشیان دەریارەیی گۆرێی تۆدییە لە شانامەیی فیردەوسیدا، ئەوی دیکەیان دەریارەیی کاریگەری گۆلی بەیوونە لەسەر ئەزیماتی ناو لەش و هەر سێکیان لە سێ گۆفاری ناواری زەمانی خۆیدا چاپکراون. تێوگەلانی تەواوەتی فیکرەت گۆلدانچی لەگەڵ بازراگانی ئاردا دەگەپێتەو بۆ ناوێرپاستی شەستەکان، زەمانێک لەگەڵ وەفدیکێ دەوڵەتیدا دەپواتە یەکیکی سۆفیت و لەوێ

لەگەل ئۆكرانىيەكاندا گرىبەندىكى گرىگى ھىنانى ئاردى سېى مۆردەكات. شەرەزائى گولدانچى لە گەلىك زمانى بىگانەدا كۆمەكىدەكات لەردەمەوہ تا سەرەتائى ھەشتاكان لە ئۆر پىكەوتىننامەى ھىنانى ئارددا بەشدارىيەت. گولدانچى سەرەتەكانى دەخاتە خزمەتى كېرىنى كىتىبى ئاوازە و نەخشەى دىرىن و شتى ئەنتىكەوہ، لە ماوہىەكى كەمدا دەيان ئەتلەسى پەرەك، ئەتلەسى تايبەت بە كانزاكان، ئەتلەسى پەنگاوپەنگ دەربارەى شىوہەكانى ماتووپ و بالۆن و عەتر و گياندارانى دەريا و مىللەتانى دىرىن كۆدەكاتەوہ. ئەتلەسەكانى فېكرەت گولدانچى كە دەگەنە سەرور دوو سەد بەرگى تايبەتى لە ھەفتاكانى بەغدادا كۆمەلە كىتىپكى ھىند گرىگ و ئاوازە دەبن، لە ھىچ كىتىخانەىەكى ولات و لە ھىچ سەنتەرىكى زانستىدا ھەچنە ناكەون. كىتىخانەكەى دەبىتە ھۆيەكى گەورەى شانازى ئەو، ھەر كەس ئەو كىتبە دەگمەنانە دەبىنىت، سەرسامانە دەلەيت «واى خواى گەورە، واى بابەگيان... فېكرەت بەگ تۆ چىت سروسىتىدروہ». بەلام لەگەل ئەو كىتىخانە گەورە و خوليا شىتەنەپەشدا بۆ ئەوہى بىيەت بە پيارى زانست، گولدانچى لە ھىچ يەكەك لەر بوارانەى جىگائى بايەخى بوون، نەبوو بە كەسىكى ديار و بەرجەستە. غەمى بەخىوكرىنى مال و منداڵ بەجۆرىك لە مەسەلەى كېرىن و دابەشكرىنى گەنم و ئارددا ئوقمىدەكەن، كاتىكى ئۆر كەمى بۆ خوليا راستەقىنەكانى خۆى دەمىنىتەوہ. ئەوہ وادەكات سەردەمانىك ھەك پياروئىكى بىدەنگ و مۆن و غەمگىن دەرىكەويەت كە كەس لە مالەوہ بەدروستى نازانىت بىر لە چى دەكاتەوہ. لەسەرەتائى ھەفتاكاندا ژنەكەى تووشى سىل دەبىت، پىدەچىت سەرقالى فېكرەت بە ئونيا تايبەتییەكەى خۆيەوہ و ئوقمىبوونى لە ئاوا كىتب و ھەزىفەدا ھۆيەكى گرىگى ئەو دەردەى ژنەكەى بن. «قەمەرخان» ى ژنى بىزار لە تەپوتۆزى ئەو ھەموو كىتبە نەخويندراوہىە، لە بىيارى و ھارەمىدا، ھارپازى خۆى تەنيا لای دراوسىكان دەتۆزىتەوہ، ھىند لە كاتى برنج

بژاردن و فاسۆلیاجنین و بامی قنچککردندا له گەڵ ژنانی گەڕە کدا کۆدەبیتهوه، تا له خانمێکی نهخۆشهوه ئهو دهرده سامناکه دهگرێت. قههرخان بۆ دوو ساڵ له خهستهخانهیهکی تایبهتدا له دهرهوهی بهغداد له دونیا جیادهکرێتهوه، لهو ماوهیهدا فیکرەت گۆلدانچی وهک هه‌میشه سه‌رقاڵی سه‌هر و کۆبوونه‌وه و گه‌وره‌کردنی کتێبخانه‌که‌یه‌تی که ساڵ دوای ساڵ په‌فه‌کانی به‌ته‌واوی ماله‌که‌دا ده‌کشیت و شوێنێکی خاڵی جێناهیلت. له‌ ماوه‌ی شازده ساڵ ژن و می‌ردایه‌تیدا، فیکرەت گۆلدانچی سێ منداڵی له‌ قه‌هرخان ده‌بی‌ت، کوپێکی چاوشین و قه‌زهرده که کوپه‌ گه‌وره‌یه‌تی و ناوی نزار فیکرەته له‌گە‌ڵ دوو کچدا، گه‌وره‌که‌یان په‌روشه و بچکوله‌که‌یان سه‌وسه‌نه که کچیکێ لایان و نه‌خۆشه که زۆر دره‌نگ پێده‌گرێت.

سالی‌ک قه‌هرخان له‌ قه‌ره‌تینه‌ داخراوه‌که‌ی خۆیدا له‌ بیمارستانی تایبه‌ت به‌ نه‌خۆشییه‌کانی سینه و سیدا مرد، کوپه‌ گه‌وره‌که‌ی چوارده‌ساڵ ته‌مه‌نی بوو، په‌روشه‌ دواژه‌ و سه‌وسه‌ن فیکرەت ته‌نیا پێنج ساڵان بوو. دوای مردنی دایکیان خێزانه‌که‌ به‌سه‌رده‌مێکی گه‌له‌ک په‌ش و به‌ پۆزگاریکی گه‌لیک تالدا تێپه‌ری. براکه‌یان گه‌نجیکێ سه‌ربه‌دهره‌وه‌ بوو، ساڵانی هه‌رزه‌کاری خۆی به‌ شیوه‌یه‌کی شیتانه و جه‌نجال له‌ کوچه‌کانی به‌غدادا برده‌سه‌ر، کوپه‌که‌ له‌ شازده ساڵیدا مه‌یخۆریکی لی‌زانی لی‌ده‌رچوو، هه‌ر زوو تیکه‌ڵ به‌ گروپێکی ده‌هۆڵ و زوپا بوو له‌وانه‌ی له‌ یاریگاکاندا بۆ هاندانی تێپه‌ وه‌رزشییه‌کان کۆدە‌بوونه‌وه، له‌وێشدا تابلێی زیندوو و چالاک و په‌رچۆش بوو. سه‌ره‌پۆیی و گه‌نجی شیتانه‌ی نزار فیکرەت، هه‌چ له‌وه ناگه‌ڕێت بیه‌ته‌ هاوڕێیه‌کی نزیکێ خوشکه‌کانی. کوپه‌که‌ له‌وانه‌ نییه‌ ته‌واو په‌شتبکاته‌ خێزانه‌که‌ی و ته‌نیا دوای ئاره‌زوه‌کانی خۆی بکه‌وی‌ت، هه‌میشه ئه‌وه‌ی له‌به‌رچاویوه‌ که‌ دوو خوشکی هه‌یه‌ و ده‌بی‌ت له‌ بیریان نه‌کات. هه‌لبه‌ت وه‌ک باوکی ئه‌ه‌لی کتێب نییه‌، به‌لام که‌ له‌ساڵی حه‌فتاوه‌شدا

تاقىکردنە دەى بە كالورى دەدات، پلەيەكى مېند بەرز وەردە گرىت دەيخاتە ئەندازەى تەكنۆلۆژى. ئەو وېنانەى دواتر سەوسەن فېكرەت لە يادە وەرى خۆيدا بۆ نزارى ھەلگرتووە، پىكرا نىگارى كورپىكى چاوشىن و قىزىردن كە بەزەردە خەنەيەكى ھەمىشەيەو سەرى بەرزگرتووە و بەدەستىگ جلى زانكۆو بەرپىگادا دەروات. مەدالەكانى فېكرەت گولدانچى دواى مەردى دايكيان خوليايەكى بېماناي ئاودان و بەختوكردن و جوانكردنى باغچە بچكۆلەكەى مالىيان دەكە وېتەسەر. نزارىش ئەوكاتانەى لە يارىگاكاندا خەرىكى ھاواركردن نىيە، لە مالىووە ئىش لە باغەكەدا دەكات. »

ھەندىك پۆژ وام ھەستەكرد ھەموو گيانى لە ھەلەلەدا زەردەدەچىتەو»

سەوسەن فېكرەت دواتر واى دەگوت. دەبىت بلىپىن كە فېكرەت گولدانچى پەيوەندىيەكى زۆر خۆش و ھارمۆنى لەگەڵ كورەكەيدا نەبوو، كە بەردەوام باوكى بەو گوناھبارەكرد كە سەرقالى زۆر و بىباكى بەرامبەر ئازارەكانى دايكى مۆكارى گەورەى كۆچى نوایى ئەو بوون. كە شەپى ئىران ھەلگىرسا نزار فېكرەت ئەو سالى لە كۆلىزى ئەندازە دەرجووبوو، لەو دەمەدا بۆ يەكەمجار فېكرەت گولدانچى بىرى لەو كەردەو كە بە خىزانەو بەگرتەو بۆ نىشتىمانى راستەقىنەى خۆى لە باكور. خۆيەندە دەى زۆر لە بوارى مېژوودا ھەستىكى پېشەوختى بە كارەساتەكان تيا دروستكردبوو. كە سەدام حوسەين ھاتەسەركار و بۆ يەكەمجار ھەك دىكتاتورىك لە بالكۆنىكى بەرزەو سەرەتاي سەرھەلدانى دۇنيايەكى نوپى راگەيانەد، فېكرەت گولدانچى لەناو ھەشامەتە شىتەكەدا سەرسامانە وەستابوو و سەبرىدەكرد. خۆيەندە ھەكانى گولدانچى لە ژياننامەى دىكتاتۆرەكاندا پىدەگوت پۆژگارى زۆر تارىك و دووردرىژ بەپۆتەو. ھەستىكى ناوھەكى و زەنگىكى قايم لە دليدا ئاگادارىدەكردەو كە ئەو ئاھەنگانەى ئىستا، سەرەتاي سالىگەلىكى ترسناك و تارىكن، ئەو پۆژە كاتىك گولدانچى لە پاسىكى دووقاتى كۆندا لە «مەيدان» ھەو

بەرەو «بەبیاع» بەناو دەنگی ھوتاف و موسیقای ئاھەنگگیراندا بەرپیکەوت
 لە خەیاڵی ئەویدا بوو کە پێش ھەموو کارەساتەکان بکەوێت و بەجۆرێک
 لە جۆرەکان ئیشەکە ی خۆی بگوازێتەوە بۆ بەشی تەمبەل لە باکوور.
 ئەو دەم نزار فیکرەت لە پۆلی سیپەیی کۆلیژی ئەندازە بوو، نیازە کە ی
 باوکی تووشی شۆکێکی گەورە بکەرێت، مەسەلە کە ھەر ئەو نەبوو
 کۆرە کە پێی سەخت بێت سالی داھاتوو بەتەنیا لە بەشی ناوخوازی
 بەسەر بەریت، بەلکە نەیدەتوانی ئاسان دەست لە ھاوێی بەغدادییەکانی
 ھەلگرێت و واز لە ھاوچۆی یاریگاکان بھێنێت، بەلام لە ھەموو ئەوانە
 گرنگتر ئەو پەڕەنەییە دلدارییە توندە ی بوو بە نەسیل یەلمازەو کە
 نەگەر بیانگوازێت بەو بۆ شارێکی تر درێژە پێدانی نەکردە و دژوار
 دەبوو. کۆرە کە ھێچ لەو نەدەزانی کە فیکرەت گۆلدانچی پێشبینی
 شەپکی ترسناک و گەورە دەکات. قوولبۆنەو ی لە میژووی خۆرەلات
 و شەپی تاپەفە کۆنەکانیدا ئەو ھەستە ی تیا سەوزکردبوو کە ھاتنی
 دیکتاتورێکی تازە کە مەیلێکی ترسناکی بۆ خۆدەرخستن ھەیە، بەبێ
 پێدانی شەپکی گەورە تێناپەرێت. لەو ماوە درێژە ی ژانییدا لە شارێکی
 دەریا ئاسای ھەک بەغدادا لەو تێگەشتبوو کە ئیستا ھەموو شتەکان بۆ
 دەرکەوتنی کارەساتێکی گەورە کامڵبون. بێئەو ی بوێریت ترسەکانی
 لای نزاری کۆپی ناشرکابکات، ھۆی خولیاکانی خۆی گێڕابوووە بۆ
 ئەو ی ھێدی ھێدی پێردەبێت و ناتوانیت زیاتر لەگەڵ کاروباری چر
 و بێشەو ی دائیڕەدا سەرقال بێت. نیازە کە ی لای ھەریەک لە نزار و
 پێوشە شۆپشێکی پاستەقینە ی دروستکرد، ھێچیان ئامادە نەبون پێکرای
 ژانیان لە یەکیەک لە شارە بچوک و بێگیان و چەپە کەکانی باکووردا
 بێنەسەر. پێوشە لە ھەمووان توپە ترپوو، سۆنگە ی توپە بوونەکانیشی
 ھەمانشیوہ عاشقانە بوو. ئەو لە ھاوینی ھەفتا و ھەشتەوہ، چەند
 پۆرێک ھوای جەژنی لە دایکبوونی ھەژدە سالە ی خۆی لە یەکیەک لە باغە

گه وره كانى به غدادا په يوه ندى له گه ل كورپى نه فسه رتيكى به رزى سوپادا به ستيوو كه ناوى «نه شنه ت نيمه» بوو. كورپه كه به جورتيك ريگ و سه ر راست بوو، په يمانى دابووه پرېشه له ماوه ي ساليكدا بيخوازيت و بيكاتو خيژانى خو، نيسيستا گهر بگه رابانايه ته وه بو كوردستان هه موو خه ونه كانى به باده چوو و ده بابه بو هه تاهه تايه له و عه شقه جيا بيته وه. تاكه كه سيگ كه به باوكى گوت بو هه رجيگابه ك برؤيت له كه لتدا ديم، تا مردن له كه لتدا ده بم و هيچ كات... هيچ كات به جي تنه اهيتم، سه وسه نى كچه بچوكى بوو. تاكه مندالي زور نزيك له گولدانچييه وه سه وسه ن بوو، دواى مردنى دايكيان فيكره ت گولدانچى كچه بچوكه كه ي خسته ژور چاوه ديږييه كى زور تاييه ت و بايه خيكي وه ما بيونيى پيدا، خه لكانتيكى زور له و باوه ردا نه بوون كه سيكي وه ك نه و كه به نه هلى كتيب ناسراو بوو، بتوانيت به و چه شنه سه ربه رشتى كچيكي مندال بكات. كچه كه له مندالييه وه كه مخوينى و لاوازي له كه لتدا بوو، نيسكه كانيشى به نه ندازه ي پيويست به هيژنه بوون تا به رگه ي هه موو ماندووبوونيك بگريست. له به رنه وه ترسيكي هه ميشه يى له كه لتدا بوو. منداله كه ته نيا دواى مردنى دايكى به ته واوه نى پيگرت و كه وته سه رزمان. چونكه باوكى به رده وام به كوردبييه كى ساف قسه ي له كه لتدا ده كرد، زمانى قسه كردنى به كوردى له زمانى خوشك و براكه ي پوونتر و بيگه ردتريوو. فيكره ت گولدانچى به جورتيك له جوړه كان توانى ويته يه كى ته واو نه فسانه يى ده رياره ي كوردستان و شاره كان و هاوينه هه واره كانى له سه رى كچه به سته زمانه كه دا بچي نيت، كه زورچار زياده پوهييه كى نادرستى تيدا بوو. له نه لبومه كانى كه نه جيتى خويدا ديمه نى چيا به فراوييه كان و گونده خه و تووه كانى نيو دارستان و چه مى گه وړه ي پر ماسى پيشانى كچه كه ي ددها، يته وه ي هيچى ديكه ي بو باسبكات. كچه كه به جورتيك گه وړه بوو، ناوى شاره كانى وه ك هه وليتر و هه له بجه و نامپدى، ناوى هاوينه هه واره كانى وه ك سؤلاف و

سهرسنگ و گهلی وهک شوینی نه فسانهیی و خورانی دههاتنه بهرگویتی. فیکرهت گولدانچی که راسته وخو نهیده ویرا به منداله کانی بلایت جهنگی ترسناک و سهردهمانی زور تاریک به پړوهن، له قسه کردنه کانیدا به چپه وه بۆ سهوسه نی درکاند که سالانی داهاتووی نه م ولاته گهلیک خویناوی ده بن.

پهروشه فیکرهت له سالنی یه که می زانکودا شوویکرد، باوکی تهوای شووکردنه که ی وهک شتیکی مندالانه سهیرده کرد. نه و له لای سهوسه نه ده یگوت «من ده زانم پهروشه به خته وهر نابیت». به لام نه وهی دواتر سهوسه نه فراموشی نه کرد، نه و قسه دریزانه ی فیکرهت گولدانچی بوو ده رباره ی جهنگ. گولدانچی له سهر چهنده ها کتیب و نه تله سی گه وره گه وره بۆ که که ی پوونکرده وه جهنگ چیه، نیگاری شاره ویرانه کانی پیشاندا، سوپاکان له کاتی مارشکردندا، سهر بازه کان به خویمان و خوده ناسنینه کانیانه وه له سهرنگه ردا، لولوی ترسناکی تۆپه کان کاتیک لیشاوی ناگریان لیدیتته ده ره وه. ته قینه وهی خومپاره کان له گۆره پانی جهنگدا، هه لاهه لابیونی سهر بازان، مرنی به کومه ل، نیگاری گه نجانی بریندار له قو و لیته ی به ره کاند، گوردانی چه قیو له به فردا، نه فسه رانی برسی و کرۆله له سه هۆلبه ندانی زستاندا، دیله کان له تابووری نوووبریزدا، شارانی سووتاو، زه نرالانی ماندوو له بوکه ل و باروتدا.

زه حمه ته مرۆف تیبگات بۆ فیکرهت گولدانچی هینده مه راقی بووه باسی جهنگ بۆ کچیکی نه خوش و مندالکار بکات. گولدانچی هه ر له سهره تاوه به چه شنیک له چه شنه کان کۆی ترسه کانی ناو پۆخی خو ی بۆ سهوسه نه گواسته وه، منداله که له ته مه نیککی ناسک و زووه وه نه و هه سته ی تیدا دروستبوو که له ولاتیکی سامناک و شوینیکی ترسناکدا ده ئی. بهر له چه ند مانگیک له بۆردومانی فرۆکه جهنگیه کانی ئیران بۆ به غداد که که ته توشی نه و ده رده ده بیت به رده وام سهیری کتیبه کانی

جەنگ و وئەى سەربازى كۆژراوى ناو سالنامەكانى شەپرى جىھانى
بىگات. بىنىنى بەردەوامى ئەو وئەنە سەوسەن تروشى غەمگى و نىنۆك
خواردن و سوراندەوئەى بۆھودە و كەمخەويەكى بەردەوام دەكن، لەو
دەمەوە فەيرى ئەو دەبىت كە سەيرى وئەكان بىگات و بە رۆج بچىتە
ناو دىمەنەكانەو و تەواوى ئەو مەستانە بۆى كە وئەيەك دەيگوزتتەو،
سەوسەن لە مندالىيەو بەجۆرىك فەيرى خويندەوئەى وئە دەبىت،
دەتوانىت لەگەل نىگائى مەمو وئەيەكدا قوول تىكەل بىت و پروات
ناو جىھانە داخراو كەيەو. سەيرى دىمەنەكانى جەنگ دەكات و لە ناويدا
وندەبىت، سەيرى وئەكانى سروشت و شوئە ئەفسوناييەكانىش دەكات
و دىسان لە ناوياندا وندەبىت، بەلام ئەوئەى ئازارى دەدات ئەوئەيە كە
نەدەنگى ناو وئەكان دەبىستىت و نە بۆنى ناو وئەكان دەكات، چەند
ئاسان دەچىتە ناو وئەكانەو، چەندە بە پوونى دىمەنەكان لە بەردەمىدا
بەرچەستە دەبن و دەبنە جىھانىكى پاستەقینە و زىندوو، ھىندەش ھەست
بە كپى و بۆننىيەكى گەورە دەكات. دواتر ئەو خولايەى بۆنى مردوو
ناو وئەكان بىگات لە ناويدا دەبىتە ئارەزوويەكى نەيتى.

كارىگەرى نىگارەكانى شەپ لەسەر كچەكە كوشندەدەبن، بە چەشنىك
باوكى ناچارەبىت بۆ ئەوئەى دىوئەكەى تىرى ژيانىشى پىشان بەدات،
دەرگائى ژوورى كىتەخانەكەى بۆ بىگاتەو تا زياتر ئەنلەسە ناوازەكانى
گول و ماسى و بالندەكانىش بىنىت... سەوسەن گولدانچى لەو ژوورەدا
وئەى بەندەر و شار و سەرزەمىنى زۆر دەبىنىت كە لە كىتەبەكانى
باوكىدا خەوتوون. كارىگەرى بىنىنى وئە جوانەكان لەسەر سەوسەن
و ھا غەمپەوئە كىژەكە تا ئەو شەوئەى فەوگەكان بەغدايان بۆردومانكرد
زۆر لە ھاوسەنگى سروشتى خۆى بەدەست دەھىنىتەو. بەلام لەگەل
دەست پىكردنى جەنگدا ژيانى خىزانى گولدانچى بە پىگايەكى تەماوى و
تارىكدا دەپوات و ژيانىيان بەرەو غەم لادەدات و بەرەو پەشىويى دەگەرئىت.

ئەو ھەوالەي كە كامەرانی سەلما و مەنگوپى بابەگەرە قوتابىيەكى زانكۆيان بە چەقۆ برىندار كوردە، بە يانی پۆژى دووم خیرا بلایووه . نزیكى نوو سأل بوو مەنگوپ لە بەزمى لە وجۆره وه نه ئالابوو، لە بەرئە وه ھەوالەكە زۆر زوو لە قەيسەرىيەكان و ناو چایخانەكانە وه گەيشتە ھەموو دوكاندار و كاسبەكانى بازار، كە پێكرا مەنگوپى بابەگەرەيان دەناسى . سەعات یازدە ھەوالەكە بە سى جۆرى جیاواز لای خالید ئاموون بوو . ھەر سى چیرۆكەكە بە شێوھى جیاواز باسیان لە شەپە چەقۆى نوو گەنج دەکرد كە لەسەر كچىكى بەغدايى بە شەرھاتوون . خالید ئاموون لە مندالییە وه لە ناو دەنگۆ و درۆى كاسباندا دەژیا، دەیزانى چۆن حىكایەتەكان تێكەل بە خەيال و خواست و غەریزەى پیاوانى برسى ناو بازار دەبن . بە وەدا ناوى كچىكى غەریبى بەغدايى لە مەسەلەكەدا بوو، دلای بەتەواوى ترسا، زۆریەى ژنانى شارى دەناسى، جگە لە سەوسەن فیکرەت و خوشكەكەى كچى غەریبى بەغدايى تر لە شاردە نییە شایستەى ئەو بەیت شەپە چەقۆى لەسەر بکۆت . لە نێوان یازدە و یازدەونیودا كۆمەلێك تەلەفونى بە ولولادا كرد تا لە راستى شتەكان تێبگات . بواجار ھەوالێكى دەستكەوت كە تەواو دلای ترسان . كە سێكى نزیك لە مەنگوپى بابەگەرە وه كە ھەتا ئەو بە یانییەش لە گەلیدا بەرچایى خواربوە پێیگەوت كە مەسەلەكە راستەوخۆ پەيوەندى بە كچى پیاویكە وه

ههیه به ناوی فیکرهت گۆلدانچی که ماوهیه که له به غدلوه گه پاره ته وه
 بۆ شار و خانوویهکی کپویه و دوو کچی جوانی ههیه، دوو کهچه که ئیستا
 لیتره و له وێ عاشقیان بۆ پهیدا بووه. کابرا هه موو ئه و شتانهی مه نگور
 بۆی باسکردبوو، به هه مان پریزه ند و وردی، به هه مان وشه و دارپشته وه
 بۆ خالید گێرپه وه. ئاموون چهند جارێک ئه وهی پێدوو باره کرده وه که
 کهچه کی فیکرهت گۆلدانچی خۆی دور و نزیک له هه سه له که دا نه بووه
 و ئاگای له حیکایه ته که نییه و هه یج جوړه په یوه ندییه کی دلداریشی
 له گه ل لایه نه کانی به زمه که دا نییه. کابرا که دلداریبوو قسه کانی نرخیکی
 تایه تیان لای ئاموون ههیه پێیگوت «ئه وهی من تیگه یشتووم، کهچه
 به سته زمانه که تانیستا ناوی کامه رانی سه لهای هه ر نه بیستوه».

خالید ئاموون ئیستا دلداریبوو سه وسه ن فیکرهت ئاگای له م شه ره
 نییه که دوو هه تیوی پرپوچ کردوویانه، که چی له گه ل ئه وه شدا به رده وام
 دلی ده له رزی. دواي ته له فونه که ده رگای دوکانه که ی داخست و به فیاته
 چکۆلانه که ی گه رپه وه بۆ مالن، که رچی نه مپۆ دنیا وه ک پۆزانی
 پێشوو سارد نه بوو، به لام هه سستی به له رزیکی کوشنده کرد له له شیدا،
 هه ستی کرد شتیگ له ناوه وه له رزی لیده هینیت. له دلی خۆیدا ئه وهی
 دوو باره کرده وه «ژنان به مجۆره عاشق نابن... قهت خۆشه ویستی ئاوها
 شیتیان ناکات». له و ساته دا پر به دل حه زیده کرد هه ر یه ک له کوپه
 برینداره که و کامه رانی سه لما له نزیکه وه ببینیت.

خالید ئاموون گه نه جیکی زۆر جوان نه بوو، پیاویکی سپیگه لانه ی باریک
 و قز کورت بوو، چه ناگه یه کی باریکی هه بوو که درێژییه کی ئاناسایی
 به ده موچاوی به خشیبوو، جووتیک چاوی باده می گه وه، به لام جووتیک
 بروی باریک و درێژیش که پوخساری که سیکی غه مۆکی و گومانکاریان
 ده دا به نیگا کانی. ئه سته م بوو مپۆ ته نیا به سه یرکردنی پوخساری
 بزانیته هه ست به چی ده کات. تاکه شتیگ وای لیده کرد لای ژنان که سیکی

سهرنجراکیش بیټ نه و نالوزیبه ی نار نیگای بوو، نه و چاوانه ی که
 ئاسان نه ده خویندانه وه، به دیوټکدا له فریشته یه کی ده سته پو و به دیوټکی
 دیشدا له پیاوکوژټیک ده چوو بو دهرقه تیټک بگه ږټت ده سستی خو ی
 بوه شینټت. هر که س سهریبرگرداپه ده یزانی له یه ککاتدا ده توانټت هم
 ناسک و هم دلره قیش بیټ. نه وه ی که هرگیز نه داری نه بینپوه و
 پوژگاری هه ژاری نه ژیاوه، ئاسان له پوخساریدا نه ده بینرا، واده رده که وت
 وه که نه وه ی نه مړو به سهر مال و ساماندا که وتبیټت و راپورددوی پرپیټ
 له پوژانی ناخوښ، هه ندیکجار جول و ته ماشاگردنه کانی شتیټک له
 شپړزه بیان پټوه دیاربوو نه وه یان ده شارده وه که نه م گنجه کوپی
 یه کیټک له خیزانه داراکانی شاره. هه ندیک له کرپاره ژنه کان سهره تا
 وایانده زانی ئیشکه ریکی کرټگرته یه نه وه که خاوه نی پاسته قینه ی ناودارترین
 کوگای شار، به لام که ده می ده کرده وه، ده نگی جوړټیک له ره و چه شنټیک
 سه دای تیدابوو، وای له هرکه س ده کرد ناوپداته وه، وایده کرد باوه پی
 پیټیکه یت و چه زیکه یت زیاتر قسه بکات و گوټیگریټ. هه ندیک له وانه ی
 له نزیکه وه توپه بوونه کانیان بینپوه ده زانن له کانی توپه بووندا توټټکی
 وشک و بیژه نگ ده که وټته سهر ده نگی، توټټکی سارد که موچرکه به
 له شمی ناده میدا ده هټټټت. که م که س نه و ده موچاوه ی دووه میان له
 خالید ئامووندا بینپوو، کچان وه که کوپټکی هیمن سهریاندده کرد که
 شتیټک شهرم و بیده نگی زوری تیداپه. به لام خالید ئاموون ده یتوانی
 به چه شنټیک پر ږق بیټ خوښی لیټده ترسا و سلټی لیټده کرده وه. نه و
 له نیو قه یسه ریبه کاندای فیربوویو چوټن هه سته کانی خو ی بشارټته وه،
 رقی له زوریه ی دوکانداره کانی هاوسپی بوو، خوښی به هیچ یه که له و
 هاوړټیانه نه ده هات که له گه لیاندا ده یخواره وه، به لام ده یتوانی هه موو
 نه و هه ستانه بشارټته وه و هیچیان دهرنه خات. له گه ل نه وه شدا له گه ل
 سه وسن فیکره تدا شتیټکی تره، هه سته دکات هیژکی له توانای خو ی

گەرەتر يارى پىدەكات.

تا دوتى كىشەى ھەرە گەرەى خالىد ئاموون ئەوہبوو، چۆن
خۆشەويستى خۆى بۆ سەوسەن فىكرەت ئاشكرابىكات، ئىستا كىشەىەكى
گەرەترى ھەپە... بۆ. لە ئىوارەدا شوشەىەك شەرىەتى نادر و پاكەتلىك
بىسكىتى ھەلگرت و چوو بۆ بىمارستان، قاوش بە قاوش و ژور بە ژور
گەرە، جەنجالى و پىكدانان و قەرەبالغى ناو سالتۇنەكان دەرغەتى ئەوہيان
پىبەخشى بە ئاسانى لە ناو بەشەكاندا بسوپىتەوہ و لە سستەر و
تىمارپىچەكان پىرسىارىكات. يەكەمجارىو لە ژيانىدا خۆى وەك گەنجىكى
پوكاوە و كەساس دەھاتە بەرچا، چاكەتلىكى قاوہىسى كەمىك درىژ و
بلوسىكى زستانەى ملدارى لە بەردابو كە پىر تەنھايان ئاشكرادەكرد.
كە گەيشتە بەر قەرەوئىلەكەى مەنسور، خەلگىكى نۆرى بىنى بۆ دىدەنى
برىندارەكە ھاتبوون، لە ناو ھەموياندا لە كورپە زامدارەكە نزىكبووہوہ
و بەقوولسى سەبرىكرد، ھىند قوول و پىدەنگ لىپروانى سەرنجى ھەمووانى
پاكىشا. لەگەل مەنسور ئەسرىندا پىكەوہ سەبرى يەكدىان كرد، مەنسور
پىشتر ئەم كورپەى نەبىنبوو، بەلام بىئەوہى بىرىكاتەوہ، تەنبا لە
شەوہى نىگاكدن و غەمگىنىدا تىگەيشت كە يەككىكە لە عاشقەكانى
سەوسەن فىكرەت. نىگائى شتىكى تايبەتى تىدابو كە دوتى ئىوارە لە
چاوانى كامەرانى سەلماشدا بىنبىووى، شتىك نزىكەبىتەوہ لە شىتى،
لە كلبەكدنكى كتوپر. كەسيان پىويستيان بەوہ نەبوو ھىچ بلەن،
خالىد ئاموون ھەستىكرد لە ناخى دلەوہ ئاواتەخوازە ئەم برىندارە
بەرىت، شەرىەتەكەى دانا و بەدەنگىكى سارد گووتى «ئومىدەم وايە، زو
شىفات بىت».

خالىد ئاموون ھاتبوو بىبىنىت و بزانت ئەم كورپە لە چى دەچىت.
گەنجىكى لاواز و سادەبوو كە بە كارىگەرىسى برىنەكەى دوتى و
نەشتەرگەرىيەكەى شەو پەنگ زەرد و نىوہگيان دەرەكەوت، بەلام لەگەل

نه و که مه‌وشییه‌دا هیشتا جوان ده‌ینواند، ئیستا دل‌نیا‌بوو ئه‌م مه‌نسوری
 نه‌سیرنه که‌سیکه ده‌بیت مرؤف ناسان وه‌رینه‌گریخت، نه‌او تیگه‌یشت بۆ
 کامه‌رانی سه‌لما ویستوتی بیکوژیت. له‌ دلی خۆیدا گووتی «خودایه‌ چه‌ند
 له‌ عاشق ده‌چیت». کوچه‌که‌ جوهره‌ نیگایه‌کی پۆمانسیانه‌ی هه‌یه‌ که‌ له‌م
 شاره‌دا بۆ خو‌شه‌ویستی زۆر پتویسته‌. به‌سه‌رزه‌نشته‌وه‌ به‌خۆی گووت
 «خه‌وتنی زۆر له‌گه‌ل قه‌حه‌ب‌کانه‌دا، پوخساری عاشقی لیسه‌ندوو مه‌ته‌وه‌».
 شه‌پۆلی خیراخیترای میوانه‌کان که‌م که‌م له‌ قه‌ره‌وێله‌که‌ دووریا‌نخسته‌وه‌،
 سالۆنه‌که‌ پرپوو له‌ و ژنانه‌ی له‌به‌ر خۆیا‌نه‌وه‌ فرمیسکیان ده‌رشت و
 دۆعیان له‌ سه‌به‌بکاری برینداربوونه‌که‌ ده‌گرت، هه‌موو پور و پورزای
 زل زل بوون که‌ عه‌بای شوپ و بۆنی که‌پووی به‌ر به‌لۆعه‌ و سه‌رمای
 ده‌ره‌وه‌یان له‌گه‌ل خۆیا‌ندا ده‌هێنایه‌ ناو خه‌سته‌خانه‌که‌وه‌. که‌ ژماره‌ی
 میوانه‌کان که‌میک زۆربوون، خالیدی ئاموون به‌ده‌رفه‌تی زانی بێده‌نگ
 بپواته‌ ده‌ره‌وه‌. له‌ سالۆنه‌که‌دا فه‌راشیکی زه‌به‌لاح په‌نجاره‌یه‌کی گه‌وره‌ی
 کرده‌وه‌ و تکایکرد میوانه‌کان که‌میک له‌سه‌رخۆ قسه‌بکه‌ن. خالید ئاموون
 له‌ نیهانی خۆیدا بیرری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ بۆ ئه‌م له‌ عاشق ناچیت،
 ئاخۆ عاشقان له‌ بئه‌رته‌دا پوخساریکی جیاوازیان هه‌یه‌؟ دل‌نیا‌بوو نه‌و
 سه‌وسه‌ن فیکره‌تی له‌م کوچه‌ خۆشته‌ده‌وێت، گووتی «ئه‌گه‌ر کامه‌رانی
 سه‌لما واهه‌له‌شه‌ و شیتانه‌ په‌فتاری نه‌کردبایه‌، له‌وانه‌بوو مه‌نگوپری
 بابه‌گه‌وره‌ ئه‌م کوچه‌ په‌شیمانیکاته‌وه‌». به‌لام پاش که‌میک دوودلی
 گووتی «هیچ که‌سیکم نه‌دیوه‌ ئاوها له‌ عاشق بچیت، خوای گه‌وره‌ من
 بۆ وا نیم». له‌به‌ر ده‌رگای خه‌سته‌خانه‌که‌دا چاریکی تره‌هه‌ستی‌کرده‌وه‌
 که‌ له‌رزکی کوشنده‌ی لیدیخت، له‌ ماشینه‌که‌دا به‌ر له‌وه‌ی به‌ره‌و ماله‌وه‌
 لیخوړیت به‌ده‌نگی به‌رز گووتی «به‌ر له‌ شه‌وی شه‌مه‌ ده‌بیت بچه‌
 پێشن. هه‌رکه‌سیک زووتر له‌وانی تر قاچ دانیت شانسی زۆتری هه‌یه‌».
 وایگووت، به‌لام له‌ پۆچیدا هه‌ستی به‌ لاوازییه‌کی گه‌وره‌ کرد.

خۆشى و به خته وهرىيه كانى خيزانى گولدانچى دهره ق به دهرچوونى نزار فيكرهت له كوليژى نه ندازه ماوه يه كى زورى نه خايه ند. له گه ل ده ستپيكردنى جهنگدا كوپه كه به پله ي نهفسه رى يهك نه ستيره، گوازيابه وه بۆ كه تيبه ي چاكسانى ماشين و كه رهسته سه رىازىيه كان له فه يله قى دوو. هه لبه ت نزار فيكرهت ده يتوانى ناسانتتر له هاوته مه نانى خۆى له سوپا هه لبيت. خۆشه ويستى هۆى سه ره كى چوونى نزار فيكرهت بوو بۆ جهنگ. يان ده بايه به روات بۆ جهنگ ياخود به پيشنياره كى باوكى ره زامه ند بيت و به خيزانه وه بگوازنه وه بۆ باكوور تا ناسان نه كه ويته ده ست نه و تيبه تاييه تيانه ي له سه رتاسه رى ولاندا هه لاته كانى شه ريان تيرياران ده كرد. له گه ل ده ستپيكردنى جهنگدا فيكرهت گولدانچى جاريكى دى هه وليكى ديكى دايه وه، كوپ و كچه گه وره كه ي بخاته سه ر نه و به روييه ي بگوازنه وه بۆ يه كييك له شاره كانى كوردستان، به لام نزار فيكرهت نه يده توانى بىر له وه بكاته وه كه ده توانيت به هه لها تووى له شارىكى باكووردا بۆى. نزار فيكرهت ده ويست خۆى وهك فيداكارىكى بئويى خۆشه ويستى نيشانبدا، به جۆريكى بيماننا نه وه چوو بووه سه رىيه وه كه چوونى بۆ جهنگ گه وره ترين به لگى خۆشه ويستيه. سه وسه ن فيكرهت هه موو قسه كانى نزارى گوئى لىبوو، كه ئاشكرا ويته يه كى راسته قينه ي له سه ر جهنگ نه بوو... وارپكه وت چه ند رۆژييك

بەر لە گواستنه‌وه‌ی نزار بۆ بەشی پێشه‌وه‌ی بەره‌کانی شەڕ، پرۆشە‌ی خوشکی شووبکات. نەشەت کە کوپێکی شەرم و کەمدووبوو، نەوکات پتر لە سالتیک بوو سەربازبوو، کاتیک پرۆشە‌ی گواستە‌وه‌ ئاھەنگە‌کیان یەکیک بوو لە ئاھەنگە‌ گە‌وره‌کانی ئە‌و وە‌رزە، باوکی نەشەت ژە‌نرالتیکی بە‌ری سۆپا بوو ھەر بە‌و پێ‌ودانە‌ ژمارە‌یەکی زۆر لە‌ پیاوانی بە‌ری دە‌وڵەت و بە‌پرسانی حیزبی بۆ ئە‌و ئاھەنگە‌ داوہ‌تکردبوو. فیکرەت گۆلدانچی گەرچی خۆشی ھە‌رمانبەرێکی بالای دە‌وڵەت بوو، بە‌لام لە‌ناو ئە‌و خە‌لکە‌ لووتبە‌رز و پلە‌بە‌رزە‌دا، خۆی نامۆ و نە‌گونجاو و بچوک دە‌بینی. لە‌ ئاھەنگە‌کە‌ی پرۆشە‌دا، لە‌ ئە‌فسەرە‌ بە‌رزە‌کانی ھێزی دە‌ریایە‌وه‌ تا فرۆکە‌وانە‌ چالاکە‌کانی جە‌نگ بە‌شداریبون، ئاھەنگە‌کە‌ ھە‌ک شای میرزادە‌یە‌ک ئە‌فسانە‌یی بوو، بە‌جۆرێک دواتر ھیچ یە‌ک لە‌ سە‌وسە‌ن فیکرەت و پرۆشە‌ ئە‌و ئیوارە‌یە‌یان یادنە‌کرد کە‌ سە‌مای زۆر تێدا کرا، گۆرانبێژی بە‌ناوبانگ گۆرانیان تیا گوت و پیاوہ‌کان شە‌رابی زۆریان تیا تۆشی. نەشەت گەرچی مالتیکی گە‌وره‌ی بۆ زە‌ماوہ‌ندە‌کە‌ی خۆی کڕیبوو، بە‌لام پرۆشە‌ دە‌بایە‌ دوا‌ی شووکردنیشی زۆری کات بە‌ھۆی کە‌ش و ھە‌وای جە‌نگە‌وه‌ لە‌ مالتی گۆلدانچی باوکیدا بە‌مێنیتە‌وه‌. باوکی نەشەت لە‌ ئە‌فسەرە‌ فائە‌تیکانە‌ بوو کە‌ بە‌شداریبوونی کوپە‌کە‌ی لە‌ جە‌نگدا بە‌ ئە‌رکیکی پۆ‌حی و ئە‌خلاقی دە‌زانی. کوپە‌کە‌ گە‌نجیکی نە‌سمە‌ری چاوپە‌ش بوو کە‌ ترسیکی گە‌وره‌ی لە‌ ھە‌یبتی دایک و بابی ھە‌بوو کە‌ ھە‌ردووکیان لە‌ مالتیشە‌وه‌ ھە‌ک ژە‌نرالتی پاستە‌قینە‌ لە‌ گۆپە‌پانی جە‌نگدا پە‌فتاریان دە‌کرد. ئە‌و‌ھ‌ی کچیکی کوردی ھە‌لژاردبوو بیکاتە‌ خێزانی خۆی، سەرە‌تا خێزانە‌کە‌ی تووشی خۆرپە‌ و دلە‌نگی کرد، ئە‌وان خێزانێک بوون باپیرانیان لە‌ ڕیزی پێشه‌وه‌ی ناسیونا‌لیستە‌ عەرە‌بە‌کانی وڵاتدا بوون، ئیستا کوپێکیان لە‌ نا‌کار ژنیکی کورد دە‌ھێنیت، ئە‌و ھە‌التیک بوو لێ‌را نیعمە‌ی تووشی دوودلی و پە‌شۆکان کرد... کورد

له کولتوروی خیزانه که دا وینهی کۆمه لێک درندهی کپوی و بیتامانیان هه بوو. کۆپه که گهرچی له ژۆر شتدا لاواز و زه بوون ده رده کهوت، به لام له مه سه له ی ژنپێناندا شتیک له خۆگری و پتهوی نیشاندا که کهس چاوه پوانی نه بوو، حیکایه تی نه و خۆشه و یستیه درێژهی سالتیک زیاتر بوو به کاغز و ته له فون و به کدی بینینی کورت کورت درێژهی هه بوو، له خه یالی کۆپه که دا په هه ندیکى وه ها پیرۆزی وه رگرتبوو که نه ده کرا پتگابدا ت میژوی سیاسی خیزانه که پتگربیت له به رده میدا. ئیواره یه کیان به ده نگیکى پۆشن و زمانیکى پوون به جه نابى لیوای گووت، که له مالیشه وه له ژێر پۆیه ئاوریشمیه کانداهر کراس و پانتۆلی خاکی له به رده کرد «نه وهی ژنه که م کورد بیت، مانای نه وه نییه که منداله کانی من عه ره بی راسته قینه ده رناچن. سوپندی کۆپیکى دلسۆرت بۆ ده خۆم هه موو شتیک ده که م بۆ نه وهی منداله کانم به پۆج و به زمان عه ره ب بن». پڕۆشه فیکره ت له مانگی یه که می شوو کورد نییه وه، له بهر سه ختی شه پ و نه بوونی مۆله ت و جهنگی به رده وام له به ره کانداه، به شی ژۆری کاته کانی به ته نیا یاخود له مالى باوکیدا ده برده سه ره، سه وسه ن له وکاته وه ده ی توانی ببینیت خۆشه و یستی تا چ نه ندازه یه ک مرۆف له لیواری کاره سات نزیکه کاته وه. پڕۆشه له و ماوه یه دا هه سه ره تیکى ژۆری بۆ میژده که ی ده خوارد، له یه کتیک له مۆله ته کانداه پتشنیاری نه وهی بۆ نه شته ت کرد که یان له پتگای په یوه ندیه کانی باوکیه وه هه ولبدات بیگوازنه وه بۆ جیگایه ک له پشتی به ره کان و دور له شه پ یاخود له پتگای خزه کانی خۆیا نه وه له باکوور هه لپێن و له پتگای ئیترانه وه به ره و ده ره وه سه فه ریکه ن، به لام کۆپه که نه یه ده توانی بچتیه ژێر بارى هیچ یه ک له و دوو داواکارییه، له پڕۆیه کدا خۆی خالی نه بوو له هه ماسه تی نیشتمانه پڕوه ره گتله کان، به سه ریکى دیش ده یزانی کاریکی له و چه شنه پاشه پڕۆی سیاسی و سه ربازی باوکی ده خاته مه ترسییه کی گه وره وه و

له‌وانیه به تیاچوونی ته‌واوه‌تی نه‌و کۆتایی بیټ. نه‌و چند مانگه‌ی که له سه‌نگه‌ره‌کانی پیزی به‌که‌مدا ژیا‌بوو، چنده‌ها چیرۆکی ده‌رباره‌ی نه‌و نه‌فسه‌ره‌گه‌رانه‌ بیستبوو که تیریارانکراون، هه‌تا ده‌رباره‌ی نه‌و پووداوانه‌ش حیکایه‌تی بیستبوو که ژنی نه‌وجۆره‌ که‌سانه‌ گیراون و به‌ده‌سته‌جه‌می له‌ لایه‌ن کۆماندۆ تاییه‌ته‌کانی سه‌رۆکه‌وه‌ لاقه‌کراون. نه‌وانه‌ هۆ و به‌هانه‌یه‌کی گه‌وره‌بوون تازه‌ زاواکه‌ دۆزه‌خی جه‌نگی له‌ دۆزه‌خی هه‌له‌هاتن پیتاشتریټ.

کانتیک ناگری جه‌نگ بلێسه‌ی سه‌هه‌ن سه‌وسه‌ن فیکره‌ت چواره‌سه‌ال بوو، که‌ نزاری برای گوازیاره‌وه‌ بۆ به‌ره‌کانی جه‌نگ نزیک ئیلام که‌چه‌ هێدی هێدی تووشی بیخه‌وییه‌کی گه‌وره‌ بوو، به‌شی زۆری شه‌وانی له‌ کتێبخانه‌که‌ی گۆلدا‌نجییدا ده‌برده‌ سه‌ر، له‌وێ به‌ده‌م خوارینه‌وه‌ی قاوه‌ی عه‌ره‌بی و بۆنکردنی گۆلی میخه‌ک و خۆ پاوه‌شاندن له‌سه‌ر کورسییه‌ جۆلاتیناساکی باوکی، له‌ خۆبندنه‌وه‌ی کتێبه‌کاندا قوول بووه‌وه‌. کتێب لای سه‌وسه‌ن شتیکی بوو ده‌یتوانی هه‌موو جیهان له‌ خۆبگرێت، هه‌موو جیهان، ته‌نیا دوو شت نه‌بیټ «بۆن» و «ده‌نگ»، سه‌وسه‌ن چاوی لێکده‌نا و شته‌کان تا دوا سنوور له‌ به‌رچاوی به‌رجه‌سته‌ده‌بوون، له‌خه‌یالیدا په‌نگ و شیوه‌ و جۆله‌ی هه‌موو مه‌خلوقاتێ ناو کتێبه‌کانی ده‌بینی، به‌لام نه‌وه‌ی ده‌یترساند بێده‌نگی کتێبه‌کان بوو... ترسناکترین شتی دۆنیا لای سه‌وسه‌ن بێده‌نگی کتێب بوو. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی له‌ ناو هه‌موو کتێبێکدا سه‌دان ده‌نگ قسه‌ده‌کات، به‌لام که‌ هه‌لێده‌گرتن، که‌ سه‌یری وێنه‌کانی ده‌کردن، که‌ گوێی ده‌نا به‌ به‌رگه‌کانیان‌وه‌، نه‌ هه‌چی ده‌بیست و نه‌ هه‌چی بۆن ده‌کرد. سه‌وسه‌ن له‌ مندالیه‌وه‌ هه‌ر کتێبێکی داده‌خست، له‌گه‌ڵ داخستنی کتێبه‌که‌دا چاوی لێکده‌نا و هه‌موو شتیکی ده‌بینی، شاره‌کانی ده‌بینی که‌ با به‌ ناویاندا هه‌لده‌کات، نه‌سه‌په‌کانی ده‌بینی که‌ غار ده‌ده‌ن، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کانی ده‌بینی توپه‌ به‌ نێو چیاکاندا

دەپۆن، پالەوانەکانی دەبینی لەسەر پێخەفی مەرگ فرمیسک لە چاویان دیتە خوارێ، عاشقەکانی دەبینی کە باوەشده کەن بە یە کدا، بەلام گۆتی لە هیچ نەبوو، کتیبەکان و وینەکان گەڕوونیککی گەورە ی بێدەنگ بوون. سەوسەن لە کتیبەکانەوه یەک شت فێربوو، پرسی لە جەنگ بێت و پیشی سەرسام بێت. هەر لەو دەمدا خولیا ی خۆندنەوه ی ژیا نی گەپالە گەورەکان کەوتە سەری، هەر لەو دەمدا خەونی بەوه وه بینی میردیککی گەپالی هەبێت، پڕبێت لە حیکایەت دەربارە ی هەموو کونج و کەلتینیککی دونیا. شەویکیان لە کاتیکدا بە چەشنیککی منداڵانە لە کورسییە کە ی باوکیدا خۆی پادەژەند، بە پرۆشە ی خوشکی گوت «گەر میردە کەتت خۆشده ویت وای لێکە نەچیت بۆ شەپ، پێبێلێ با بپرات بۆ سەفەر، چونکە شەپ هەموو پیاوه کان، مەتا باشتەریان دەگۆرێت بۆ گامیشیککی گەورە گەورە». ئەو بۆچوونە مایە ی گفتوگۆیەکی توند و دوور و درێژ بوو لە نێوان خوشکەکاندا. هیچ مەخلوقیک نەبوو وەک پرۆشە فیکرەت خێرا بگری، بە جۆری هەنسکۆکە و ئەسرینوان بوو، هەموو بە ئەمیرە ی گرینۆکان ناویاندا نا. بابی و خزمەکانی پێیان وابوو دوا ی شووکردنی باشتەربێت، بەلام کە بووشە خاوەن میرد هەر خاتوونی گرینۆکان بوو. پرۆشە بە دەم فرمیسکەوه بە خوشکە کە ی گوت «ئەوه ی وا لە نەشتەت دەکات بپرات بۆ جەنگ، دیندە یی نییە، بە لکو خۆشە و یستییە». دواتریش گوتی «تەنیا پیاوه زۆر عاشقەکان دەچن بۆ شەپ». ناکۆکی و ناتەبایی خوشکەکان بە چەشنیک بوو، دەبایە باوکیان بکەوێتە نێوانیانە وه. پرۆشە لای وابوو سەوسەن بێرە حمانە دەرەق بە میردە کە ی ئەو قسەدە کات. فیکرەت گۆلدا نچی لە چەند دانیشتنیککی تاییەتدا لە گەل کێژە بچوکه کەیدا هەولیدا ئەوه ی تێگەتێت کە لەوانە یە عەشق نەوه ک خواستی مۆفکۆژی، یان دڵسۆزی بۆ دیکتاتۆر پیاوان بئێرێت بۆ جەنگ. گوتی «لە ولاتی ئێمەدا هەندیک پیاو پێیان باشتەرە بمرن یان وەک

دېنده دەرکەون، لەوێ لە خۆشەویستیدا گەمەرخەم دەرکەون». بەلام کچەکە بە سەر سەختییەکی بۆیئەو گوتی «ئەوێ لە پێناوی ژنێکدا بپروات بۆ شەڕ، لای من گەمژەیکە وەک ئەوانی تر، بگرە لە هەموو ئەوانی تر گەمژە تریشە». فیکرەت گۆلدانچی بە کچەکە گوتی «زۆرەیی سەربازانی دۆنیا بە خۆشی خۆیان ناچن بۆ شەڕ. بەلکو نازارەکانی هەلەاتن زۆرجار لە نازارەکانی جەنگ قورسترە، بۆیە خەلکی هەندیکجار جەنگیان پێخۆشترە. هەندێک سەیش بۆ پزگارکردنی نازیزەکانیان لە ترس و دڵەراوکی دەچن بۆ شەڕ، دەبێت تۆ باوەڕت بەوەبێت... دڵنیام پۆزیک گەرەبوویت و یەکنێک خۆشویست باشتەر تێدەگەیت». کێژەکە بە ساردییەکەوێت کە تا ئەندازەیک دلی باوکی راجەلەکاند گوتی «هیچ کات کەسم هێند خۆشناوێت لە پێناویدا باوەڕ بە شەڕ بەیستم... سویندت بۆ دەخۆم رەم لە هەر پیاویک دەبێت وایبڕیکاتەو... من تا ئەمڕۆ تەنیا رەم لەو پیاوانەیکە سیر دەخۆم یان قزبان چەورەدەکن و بۆ دواوە هەڵیدەدەنەو، بەلام لە ئێستای رەم لەو پیاوانەش دەبێت کە لە پێناوی خۆشەویستیدا دەچن بۆ جەنگ». ئاشکرا رەم کێژەکە لە جەنگ شۆڕەیکە زۆر پڕەنسێب ئامێزی وەرەگرت، کە پۆز دواي پۆز دەکەوتە سەر و هەموو شتێکی ترەو. بەلام لەگەڵ رەمیدا لە جەنگ، خانمە بچکۆلەکە مەیلیکی سەیری نیشاندا بۆ بیستنی هەموو شتێک و زانیی هەموو هەوال و وەرەکاریەک کە لەبەرە داگیرساوەکانی پێکدادانەو دەهاتن... وەک ئەوێ بە دیوکی دیدای لەزەت لە تەماشاکردن و بیستنی هەوالەکانی جەنگ ببینی.

لەسالی ١٩٨٢ دا نەشەت نیعمە کوژا و تەنیا دواي شەش مانگ لاشەیکە لە زۆنگاوێکی باشووردی دۆزرایەو.

كامه رانى سەلما لەوانە نەبوو بزاننەت چۆن تەعبىر لە خۆشەويستى بىكات. مەنگورپى بابەگەرە بە فيكرەت گۆلدانجى گووت «موسىيەتى ھەرە گەرەى ئەم كورپە ئەو يە نازاننەت ھەتا نامە يەكى خۆشەويستىش بنوسنەت، بەلگەو راستت دەوینت ھەتا نازاننەت بەراستى نامە يەكىش بخویننەت، كورپەكە خویندەوارى تەواوى نىيە، بەلام نەخویندەوارىش نىيە. لە راستیدا گەر دەتەوینت كچەكەت تووشى دەردەسەرى خویندەواران نەیت، كامەرەن باشتەرىن كەسێكە كچەكەتى بدەیتى... باشتەرىن زاوا بۆ كچىكى جوانى وەك خانمى بچوكى ئىو، كەسێكە سىفاتى زۆرى نەبێت، بەلگە ئىو لە من بپرسن، سىفاتى زۆر سەر لە مەزە دەشەویننەت. كچەكەتان پێوېستى بە مێردێكە تەسلىمى جوانىيەكەى بێت... من دەزانم كورپەكە لە گەنجیدا مێردێكى باش دەرنەچێت، بەلام راستت دەوینت، لە پىرىدا دەبێتە يەكێك لە باشتەرىن پیاوانى ئەم شارە، من كەسێكى درۆزن نىم، پقىشم لە ھەر شتێكە لە قوونى درۆزنەكانەو بەتە دەرى. ھىوادارم ناويانگى خراپم نەبێتە ماى ئەو ئەوانى وابزانن شتەكان بە خراپى دەگێرەو، مەزەبى من خراپ گێرانەو، تێدا نىيە... ئىمەى پیاو دوو جۆرىن، ھەمانە لە گەنجیدا لەگەڵ ژنەكانماندا باشين و ھەشمانە لە پىرىدا باشدەبين. بەلام باشتەرىن پیاو ئەوانەن كە لە دوايدا دەبنە مێردى باش، من ئەو دەم لە ژنانى زۆر قەيرە بىستوو.

همو و نه و پياوانه ي له گه نجيدا دهسته وهستان و بيه شنه، له پيريدا خلكاني توره و ناحالي دهرده چنه، بته ویت و نه ته ویت به و جوړه يه، همو و كه سيك چنه د سالتكي گه مژه يي له ژيانيدا هه يه ... هر كه سيك زو و چه موشی خوی تپه رینیت، ده توانیت زو و بیته پیاو، بویه كامه رانی سلما له و كه سانه يه كه عومر ده يانكات به پیاو ... نه و له توخمی چه قر و شینانی چه شنی سه عدی مه لا سا برین و كه ریمی دایه گولشه ن و عومری مام په پوله يه، كه جاران چه قو كیش بوون و نیستا قوماره كه ی لیده ركه ییت خلكيكي باشیان لیده رچو و ... بهنده خو شم له و تپ و توخمه م، هر له و تپ و توخمه م».

نیکرته گولدانچی به ته واو ته ی نه یده زانی نه م پیاو چی ده ویت و باسی چی ده کات. به جوړیكي ته ماوی تیکه یشت یه کیك هه يه ده یه ویت كه كه ی بخوازیت. مه نگوپي بابه گوره نزیکي چاره کیك بو و هاتبو، چاره کیك بو و سهیری دیکوړی ناومالی گولدانچی ده کرد، سهیری په یكه ره کانی بودا و نیكونه ته خته کان و ده مامكه نه فریقیه کان و په یكه ره کانی مه سیحی ده کرد، نه و له پال ده یه ها تابلوی خه تدا كه هندیك سوره تی قورنانیان له سر نه خشکرا بوو، هندیكي دیشیان وینه ی جیاواز جیاوازی هندیك مزگوت و قو توگرافی هندیك مه رقه دی نه ناسراوی له سه ربوو.

دیواره کانی ژو و ره كه ی گولدانچی به جوړیك سه ربوو، مه نگوپي كه میك به لاغه تی ناسایی خوی له ده ستدا و له و خاله وه ده سستی پیکرد كه كامه رانی کوړی سلما دولان به ته واو ته ی نازانیت نامه بنوسیت. له راستیدا نه ده بایه له وه سفی عاشقیكي و هها شهیدا دا له وه وه ده ست پیبكات. به چه ه نه م كه نازانیت نامه بنوسیت، به شی هره زوړی پیاوی نه م شاره له وانن له ژیانیدا نامه یان نه نویسه و، دائیره ی پوسست بیثیشتین و بیماناترین فرمانگه ی شاره كه یه، بۆ ده بیت مرؤف له

ناساندنى عاشقىكى وا دلسۆزدا لەوۋە دەست پىيكات كە خەت و قەلەمى تەواۋ نىيە .

مەنگوپ لە ساتى يەكەمەۋە ھەستىكرد خراب دەستى پىكردەۋە .
 پەشۋكانىكى كىتوپى و ونوونىكى لە ناكاو واين كىردىۋو لەۋىۋە دەست
 پىيكات . بە درىژايى پىگا بىرى لەۋە دەكردەۋە گەر كامەرانى سەلما
 بىزانىبايە نامە بنوسىت ، بىزانىبايە ۋەك عاشقانى تر تەعبىر لە خۇي
 بكات ، لەۋانەبوو ھىچ يەك لەم كىشانەى تووش نەيەت . ئەۋەى لە
 گەنجىدا مەنگوپى خستە سەر پىگاي چەقۋەشاندىن ، بىزمانى بوو...
 ئەۋەى بە ھەريەكت نەبىت لە قسەكردندا ، دەتكات بە چەقۋكىش .
 ھەستىدەكرد كامەرانىش بە ھەمان پىگادا دەپوات ، ئەۋ پىگايەى ئەۋ
 لە گەنجىيەۋە پىيدا ھاتوۋە . بەر لەۋەى لە تەمەنى سىۋپىنچ سالىدا
 مامۇستايەك بگرىت ، يارمەتىيدات وشەى نوئى فېربىيىت و گوزارەكانى
 پىكباتەۋە و نەرىتى قسەكردنى خۇي باشتريكات ، لە ناۋەۋە ھەمىشە
 پەشۋكاۋ و ناۋارام بوو . جارىك بە مامۇستاكەى گووت «بەشى ھەرە
 نۆدى شەرە چەقۋكانى ژيانم ، بەھۆى ترسەۋە بوون لە قسەكردن» . مەنگوپ
 چوار سال بە نەيتى وانەى خوئىندىۋو ، چوار سال بىئەۋەى بھىلەت ھىچ
 كەس پىبىزانىت . لە مندالىيەكى زوۋەۋە دايكى بەدەردەكەى دەزانى ،
 ئەۋەى نەيدەتوانى قسەبكات و قزى خۇي پادەكىشا و سەرى بە دار و
 دىۋاردا دەكىشا نىشانەى لال بوونىكى پۇخى بوون . لە گەنجىدا لە كاتى
 شەرەكاندا زويانى ۋەھا لە دەمىدا گىرىدەكرد و لە گەرويدا كلافەدەبوو ،
 خەرىكبوو دەيخىكانىد . دايكى بەردەۋام پىيگىرتبوو «ئەۋ گرىپە لە
 زمانىدا دەتكوزىت» . كە بەپىگاۋەبوو بۆ مالى فىكرەت گولدانچى ،
 خەيالى لاي ئەۋ دەنگ و ھاۋارە زامدارانەبوو كە لەكاتى شەرپدا گەروى
 دەگرن ، ھەندىك ھەناسەى تاساۋ و وشەى خىكاۋ كە بەرىبنى دەگرن و
 نايەنەدەرى ، ئەۋە توۋشى تىكچوۋنى گەۋرەى دەكرد ، ھەمىشە ساتىك

بەرلەۋەي تىڭكەلى شەپبىت، شىتېكى لىدەھات ۋەك پەركەم... جۆرىك
لە نوسانى گەرۋ، نەجۋلانى زمان ۋە ھەلئەھاتنەۋەي مەلأشوو. ئىستا
پتر لە سى سال بوو لەگەل چەقۇكىش ۋە قومارچىيەكانى ئەم شارەدا
تىڭكەلۋىو، بىئەۋەي كەس بكوژىت، لەگەل ئەۋ ھەموو بەزمە ترسناكەدا
كە بىنىۋىتى دەتوانىت شانازى بەۋەۋە بكات كە مەنگۈرى بابەگەرە
كەسى نەكۈشتۈۋە. ھىچ شىتېك لەۋە خۇشتر نىيە مەۋف پىاوكوژ نەبىت.
ئەرە لەزەتېكە تەنبا ئەۋانە دەيزانن كە ۋەك ئەۋ ھەردەم لەسەر ئەۋ
ھىلە ۋەستاۋن كە مەۋفى ئاسايى لە پىاوكوژ جىادەكاتەۋە، ھىلەكە كەم
كەس ۋەك ئەۋ دەتوانىت ماۋەيەكى دىرژ لەسەرى بوەستىت، بىئەۋەي
بكوژىت... بەرامبەر كامەرانى سەلما ھەستى بە سۆزىكى زۆر كىرد،
خەزىدەكرد ئەۋىش بىتوانىت تا ھەتاهەتايە لەسەر ئەۋ ھىلە بوەستىت
ۋە نەكەۋىت. دىلنابوۋ كامەران لە دلەۋە كورېكى تابلنىست پاكە، لە
دىلى خۇيدا گوۋتى «چەقۇكىشىكى كۆن لە ھەر كەسىكى تر باشتر
خەلك دەناسىت، ئىمە شارەزاي دىلن». بىرىكردەۋە گەر ژنى بېئنايە ۋە
مىندالى ببايە ئىستا زارۋكەي لە تەمەنى كامەراندا بوو، بەلام دىلنابوۋ
ھىچ باۋكىك خەزناكات كورپەكەي ۋەك كامەران بىت. نا نەيدەۋىست
كورپەكەي بكوژىتە ناۋ دۇنيای قومارچى ۋە چەقۇكىشانەۋە، سۆزى بۆ
كامەرانى سەلما ۋەك سۆزى باۋكان نىيە، شىتېكى ترە... زۆر بىگىرئ ۋە
بى داۋاكارىيە. خۇشەۋىستى باۋك پەرە لە داۋاكارى سەخت. ھەناسەيەكى
ھەلگىشاۋ خۇشحال بوو كە باۋك نىيە.

دوۋىن شەۋ دۋاي برىنداركردنى مەنسورى ئەسرىن ھەستىكرد شەكان
تەۋاۋ بە پىچەۋانەي تەگبىرى ئەۋەۋە دەۋۆن. دىلنابوۋ گەر كامەران ۋەك
عاشقىكى غەمگىن ۋە دلشكاۋ بژى، گەنجىكى ترسناكى لىدەردەچىت.
بە خۇي گۈوت «كورپەكە لەۋ مەعدەنەيە كە نايەۋىت بدۆرپىت، ھەر
كەسىكىش نەيەۋىت بدۆرپىت، شتى خراپى لىدەۋەشىتەۋە». دەستىكرد

بە گىرقانى شەپۋالە كەيدا و ھەستىكرد چەقۇي پىن نىيە . ئىستا دوو سال
بوو شىتىكى زۆر تايىھەتى نەبايە چەقۇي ھەلنەدەگرت، بەلام ھەر كاتىك
دەستى بە گىرقانىدا دەكرد، دەستى بەر ئە و بەتالىيە غەمگىنە دەكەوت .
ئىستا جىھان بە چەشنىك گۆپراۋە ناتوانىت ئاسان چەقۇ ھەلېگىرت،
كەچى ھەمىشە ھەست بە شوپنە خالىيەكەي دەكات، ھەر كات دەست
بە گىرقانەكانىدا دەكات، دەستى دەچىت بە و بۆشايىە گەورەيەدا . لە
مىژبوو ترسى لەو ھەمابو كەس لە لاكۆلانىكدا پەلامارىيەدات و بىداتە
بەر چەقۇ، دوا دوژمنى پاستەقىنەي «قولى داود» بوو، ئەويش چوار
سال لەو ھەمابەر لە پىشمەرگايەتيدا تياچووبوو... دواي ئە و دوژمنىكى
و ھاگەورەي نەبوو لىبترسىت . ئىستا دەويست ئىشىكى باش بۆ ئەم
كوپە بكات، بىپارىزىت، نەھىلىت بخلىسكىت .

دوئى شە و بە كامەرانى سەلماي گووت «ئەم شىتىيەي تۆ ھەموو
شىتىكى تىكدا، باۋەپناكەم كچىكى ناسكى ۋەك ئە و كىزەي گولدانچى
ھەروا ئاسان بىتە زۆر بارى ئەو ھەي شور بە يەكك بكات كە ۋەك
تۆ بە چەقۇ ھەچىت بۆ خوازىنىي . كامەران تۆ منداليت... تۆ ھىچ
شىتىك لە ژن تىنەگەشتوويت، ھەموو ئە و ناسكىيەي لەدەرەو دەبىنىت
ھىچ نىيە جگە لە تويكلىكى تەنك، ناسكىيەكەيان لە سەرتوئى
ماست، لە تويكلى پىياز تەنكترە، ھىچ كەس نىيە بزانتى بىر لە چى
دەكەنەو... مەن گەر بەزانيبايە چۆن بىردەكەنەو، سەد ژنم دەھىنا...
بەلام سەيرى دەموچاۋى ژنى ئەم شارە دەكەم و ھىچى تيا ناخوئىنەو،
نازانم چۆن بىردەكەنەو و بىر لە چى دەكەنەو . تىدەگەيت، ئىستا
نازانم ئەم سەوسەن فىكرەتەي تۆ ئاۋا لە حوزنا قوونى خۆت بۆ
شىن و مۆركدۆتەو، بە چىرۆكى ئەمشە و بزانتى چۆن بىردەكەتەو...
ئىستا دواي شەپە چەقۇكەي ئەمشە، ئىشەكە خراپتر بوو... دۇعاكە
ئە و كورەي ئىبراھىم ئەسرىن نەمرىت، مەن قەت دلم بەم كوپ و كالانى

زانکو ناسوویت، نه وان له توخمیک و نیمه ش له توخمیکی ترین، به لام وانه که من و تو له ناو چه قال و به قالی بازارپدا خو مان به شت ده زانین، خه لکی تریش هه مان حیسابمان بو ده کن، نیستا وهک بیست سال له موبه ر نییه، نه وانه گه ر له پووش قسه نه کن، له ژیره وه وهک هه یوان، وهک مه یمون سهیری من و تو ده کن، شاره که پرپووه له خه لکی خوینده وار که نیمه یان له حوشتی عه مامه به سه ر لا سه یرتره ... به لام گه ر نه و کورپی ئیبراهیم نه سرین نه مریت له وانه یه شته که راستبکه ینه وه».

کامه رانی سه لما دۆلانی، هه میشه دوا ی نه مجوره پیگدادانه خویناویانه په شیمان و غه مگین دیارپوو. مه نگورپی بابه گه وه له حاله تی کورپه که تیده گه شت، پییگوت «له به رنه وه ی تو که سیتی باشیت وه ها غه مگین ده بیت، من تاقیم کردۆته وه، مزۆفی باش دوا ی شه پ غه مگین ده بن، به ره حمه ت بن کاروانی دایی و عوله ی مام غه نیش واپوون، دوا ی چه قۆوه شاندن هه رچییه ک بایه غه مگین ده بوون، هه زار په حمه ت له قه بریان هه ردوکیان دلنکیان هه بوو له وینه ی نه بوو ... به لام باو کم پۆ ... نه وه ی چه قۆ له سنگی چه پ بده یت ... شیتیش شتی وا ناکات، هه تا شینه ی پورخه نانیش که شیتترین چه قۆکیشه له میژوی نه م شاره دا شتی وای نه ده کرد ... خوا ی گه وه، تو شه پکردن له کو ی فیربوویت؟». پرسیاره که ی بیمانابوو، کامه رانی سه لما شه پ له که سه وه فیرنه بوویوو، تا نیستا چوار که سی بریندار کردبوو، بیته وه ی خوی چه قۆیه کی به ربکه ویت. سه ره تا له گه ل دوو هاو پتیدا قوتا بییه کی په یمانگای مامۆستایانان بریندار کرد، که له سه ر به شه میرات له گه ل برا گه وه که یدا که وتبووه کیشه وه و نه واپسپاردبوون ته میبکه ن، دواتر له بهر دلای قوتا بییه کی ناماده یی پیشه سازی که دوور به دوور ده یناسی، چه قۆی له مامۆستایه کی به شی میکانیک دابوو، دوا جاریش شه ویک که له ژیر

زەمىنەكەى «ئوتتۇلى باۋەجان» ھاتىبوۋە دەرى، لەگەل «ئەكەى گولناز»
 و دوو چەكلى ئۆستىدا بوۋبوو بە شەپى، كە كۆرەكە بە لوسكەيەكى
 بېغىرەت تىگە يىشتىبوون و ويستىبووان ئەو شەۋە چى لە قوماردا بىردۆتەۋە
 لىيىسەنن. ئەۋە يەكەم شەپى پاستەقىنە بوو كامەرانى سەلما دۆلانى
 تىۋە بگلىت و مەنگۈر لە نىكەۋە بىيىنىت. ئەۋ شەۋە بە پاستى تىگە يىشت
 كە ئەم كۆرە بە ھەريەكى گەۋرەيە، شىۋەى شەپكردن و پەلاماردانى
 «يوسف گەۋىار»ى ھىتايەۋە ياد، بە ناۋابانگىرەن چەقۇكىشى شەستەكان،
 كە لە سالى ھەفتاۋچواردا لە بۆردومانىكى فېۋكە دەۋلەتتەيە كاندا لە
 ناۋچەى پشەدەر تياچوور. ئەۋ نىكى و لىكچوونە ھۆيەكى گەۋرەى ئەۋ
 مەھبەتە بوو كە مەنگۈپى بەرەۋ ئەۋ گەنجە كىشكرد. مەنگۈر ئەۋ
 شەۋە گوتى «مەن لە پاستىدا نازانم تۆ چەند ئەم سەۋسەن فېكرەتەت
 خۆشەدەۋىت... نازانم. ئەۋەندە ھەيە ھەستەكەم لەۋ كاتەۋەى بىستۋوتە
 كە سىكى تر ھەيە ھەزى لە كىزەكەيە ناۋا گىرگىرتوۋە. مەن پىاۋىكى
 شارەزا نىم لە خۆشەۋىستىدا، بەلام واتىدەكەم ئەمىزە گىرگىرناھە زۆر
 پەيۋەندىان بە ھەشەۋە نەبىت. پاستى دەۋىت، مەن زەمانىكى زۆرە چار
 دەگىپم و لەم شارەدا عاشقى پاستەقىنە نابىنم، سى سالى ئەم شارە
 عاشقى پاستەقىنەى تىا دروست نەبوۋە، دۋى خوالىخۆشبوو «ئەنۋەر
 زىۋال» شىتىكى تىرى ۋەك ئەۋ پەيدا نەبۆتەۋە... ئەۋ گەۋرە تىرى عاشق
 بوو مەن بىيىبىتەم، دۋى ئەۋ دىۋىە، عاشقى تىرم نەدىۋە... ئەۋىش
 لەۋانە بوو كە بۆ يار تەك تەك فرمىسك لە قوۋنى دەھات... خويىن
 بۆ ھەببە دادەنىشت. ھەزى لە پەخشەى كچى عاسم ئاغا كىردىبوو،
 كچەكە بە گالئەۋە پىگىگوت دەبىت پىنج سالى لە بەر قاپى مالىكەماندا
 ۋەك سەگ دانىشىت و نەجولت، تىدەگەيت، پىنج سالى ھەلقۇشكىن،
 ئىنجا شورى پىدەكەم... پەخشە خۆى بە كچە ئاغا دەزانى، لای ۋابو
 ھەمەۋ دەھەرى شارباژىر مولى باۋانىتى. ئەنۋەر زىۋال ھەمەنەرىكى

داماویوو لە مەلاریا... لەوانەش بۆ پڑانی دەرمانی مێشوو، دێ بە
 دێ دەرگەپان... لە یەکیک لە سەفەرەکانیدا پەخشە دەبینیت و شیتی
 دەبیت... تێدەگەیت... من منداڵ بووم، تەمەنم چوار دە ساڵ یوو کە
 بینیم، لە یەکەم نیکارە تیگەیشتم چۆن عەشق کردویتی بە زوخال...
 پێنج ساڵ لە بەردەم مائی پەخشەدا کەوت، خەلک و خوا کە پریان بۆ
 دروستکرد، نانیا بۆ دەبرد، جلیان بۆ دەهێنا. هەموو دنیا هەولیدا
 پەشیمانیکاتەو، بەلام نیشەگەئ خۆی لە مەلاریا جێهێشت و لەبەر
 قاپی ئافەرەتەدا وەکو سەگ کەوت... ئەو عاشق بوو... سێ مانگ
 بەر لەوێ پێنج ساڵە کە تەواویکات، شەویکی بەفرویاران لە بەر قاپی
 ژنەدا پەقبوو، کەس بە فریای ئەو تەبوو... نا عاشقی وانوزە درێژ
 لەم دەروو یامەدا نییە».

کامەرانی سەلما بە غەمەو گەوتی «ئەگەر سەوسەن فیکرەت داوام
 لێبکات، پێنج ساڵ لە بەر دەرگای مانیاندا بوەستم... دەتوانم بوەستم».
 لە راستیدا مەنگوڕ هەر لە سەرەتاوە دەرەق بە حیکایەتەکی کامەرانی
 دوداڵ بوو، هەستیدەکرد کۆی حەزە کە ئومیدیکی ئەوتۆی لێناکریت.
 بەلام هیوای وابوو بتوانیت کار لە فیکرەت گۆلدا نەچێ بکات، بە جۆریکی
 ئاسایی و بێبەزم و پەزەمی خۆشەویستی کێژە کە بە مێرد بەدات. بە
 کامەرانی گەوت «پاوەری باش گولە و باروتی خۆی لەملاولا سەرف
 ناکات، تۆ لەو توخمە نیت بتوانیت کچەکە لە کۆلان و پەناپاساردا
 بگریت تا نامەئ بەدەیتن یان قسەئ لەگەڵدا بکەیت... ئەم چەقوبازیەت
 لەبەر ئەوەیە ناتوانیت لە کچەکە نزیک ببیتەو، من خۆم لە ژانمدا
 بەوجۆرە عاشق نەبووم چەقۆی بۆ هەلگرم، بەلام هەموو چەقۆوەشینە
 بەناویانگەکانی ئەم شارەم ناسیوه، هەموو لەبەر دەم ئافەرەتدا ترستۆک
 بوون... هەر کچیکی دەیتوانی بە یەک شیرە هەموویان بکاتە کونەو،
 دەیتوانی وایان لێبکات شەپۆلەکانیان پڕیکەن لە میز. من خۆم یوسف

که ویاری گه وره م بینویه، له گه لیدا ژیاوم، ده زانم چند شهرمی له ژنان ده کرد... تو یوسف که ویارت نه دیوو، له بهر نه وه نازانیت چ به هر یه ک بوو، چ نازایه کی خواکرد بوو. به لام نیمه پیاوانی نه م شاره که له م کوچه و کولانه ته سک و تروسکانه دا له دایک ده بین، نه و گپړه مان تیا ده رده هیتن بتوانین له گه ل ژندا قسه بکه ی... من ده زانم تو ش دهر دی هه موو چه قوکی شه به ناوبانگه کانت هه یه، نه خو شبیه که ی تو دهر دیکه له زه مان ی سور دی مهران خان و نیده ی سه ی گول و فارسی مه جید په شمه که وه له ناو چه قوکی شاندا بلایو ته وه، له چل و په نجاکاندا نه م شاره زه لاله تی بوو به ده ست نه وانه وه، به لام هه موویان دایکیان ژنی بو هینان، چونکه که سیان غیره تی نه و دیان نه بوو قسه له گه ل ژنیکدا بکه ن. له وه ده چیت عیله تیک بیت په یوه ندی به شو و هه وای شاره که وه هه بیت».

تاکه نومیدی کامه رانی سه لما نه وه بوو فیکره ت گولدانچی و که که ی به خوازیینییه کی په سمی په زامه ندین. نه و شه وه مهنگوپ گوتی «باشتره سه وسه ن و باوکی به به سه رهاتی نه مشه و بزائن... نیسته کاتی نه وه یه که که تیگات که سیک هه یه له پیناوی نه ودا خوین له قوونی خه لک ده هیئت... به وه دا تو نازانیت کاغه زی دل داری بنوسیت، نه وه ی نه مشه و ده بیت به جوړیک له کاغه ز، که که نه گه وریا بیت ده توانیت شته که بخوینیت وه... به لام گری کویره که نه وه یه نازانین ناخو له به غدا خه لک چو ن دل داری ده که ن... من په کیک ده ناسم ده لین له به غدا دل داری زور کرده، ماموستای عه ره بییه، هه موو شتیک له و ودرده گرم و گه ر زانیم شته که نابوچوونی تیدا نییه، به نیشی پیاوی بیخه یا دهر ناچیت، سبه ی شه و خوم ده چم بو لای گولدانچی».

بو پوژی نوایی مهنگوپ بابی گه وره نه و ماموستایه ی دوزیه وه که له چایخانه ی گولبه هار، به رده وام به ده نگس به رز باسی دل داری و

سەرکێشییە گەورەکانی خۆی لەگەڵ ژنانی پایتەختدا دەکرد، پیاویکی
 سمیل باریکی بالابەرزبوو، کە بەردەوام بە چاکەتێکی خۆلەمێشی و
 هێلەکتیکی پەشەوێ لە ئیواراندا دەردەکەوت. ئەو تەواوی بەغدا وەک
 جینگایەک وێنەدەکرد کە کورچەیهکی تیا نییە پیاوی تیا ناوێد بێت...
 کابرا شارەزایەکی گەورە و سووچ و کەڵبەرە شەهوەتییەکانی پایتەخت
 بوو، گەرچی زۆر کەس بە قەپۆزێکی زۆر بێن و درۆزنیان دەزانی، بەلام
 تائەوکات ئەدرێسیکی نەدایوو درۆ دەرجێت، مامۆستا لە ماوەیهکی کەمدا
 وەک شارەزاترین سۆزانیاسی پایتەخت لە شاردا ناوبانگی دەکردبوو.
 خەڵک لە کاتی سەفەری بەغداددا مشورەت و ئامۆزگارییان لێوەردەگرت .
 کە گۆیی لە چیرۆکەکی «مەنگوپی بابەگەر» و حیکایەتی قوتابییه
 بریندارەکی زانکۆ گرت، بە دەنگی گەورەکی گوتی «هێی بابەگەر»
 گوێبگرە، فیکرەت ئیحسان گۆلدانچی یەکێک بوو لە پیاوێ عاقلەکانی
 پایتەخت... گەر شتەکانیش قەبووڵ نەکات، وەک ئەم بەرازجنسانە ئێرە
 نایکات بە گۆلمەز و تەپ و تۆز... بێو لەسەر من، دەزانم بە دەستی
 بەتال و پاشەلی پیسەوێ نایەیتەو... بەلام تۆزێ عەقل و هۆشی زیاتر
 لەگەڵ خۆتدا بەرە... تۆزێ عەقل و هۆشی زیاتر». قسەکانی مامۆستا
 تینیکیان دایە مەنگوپی بابەگەر بە شتێک لە بەرواوە بچێت بۆ مانی
 فیکرەت گۆلدانچی.

له به یانی پوڅی دوه مډا خالید ناموون، بیتله ودهی دوکانه که ی بکاته وه چوو بو چاپخانه ی «په پوله ی نازاد». دوی نن ئیواره کامه رانی سه لما له وئ بینرابوو. بیریکرده وه که ده بیت کابرا چ چاونه ترسنگ بیت، دوی نه و به زمه وا ناشکرا خو ی دهریخات... چ بیسل و ده سته شینکی بیتهم بیت؟ کورپه که به ناشکرا دوزمنیکه ده بیت ناموون حیسابی تاییه تی بو بکات، هه ستيگرد هم کامه رانی سه لما یه ده بیت له جنسی نه و پیاوانه بیت که تا ده که ون مل ناگتړنه دواوه، نه گینا چ مانایه کی هیه، به مه به ستي کوشتن که ستيک برینداریکه یست و دواتر بیترس و بیتحیساب دهریکه ویت و سل له هیچ دهره نجامیک نه که یته وه. هه ر نه وده ی به مه به ستي کوشتن چه قوی له سنگی چه پی مه نسور ئیبراهیم دابوو، نیشانه ی نه وه بوو که دوزمنیکي ترسناکه و ده توانیت هه ر که س بکوژیت... شه و که هه والی پیگه یشت کامه رانی سه لما له چاپخانه ی په پوله ی نازاد بینراوه و چای خواردوته وه و باسی نه وده ی کردوه که هیچ که س جگه له و نابیت به میړدی خاتوونی سه وسه ن فیکرته، خولیا یه کی گه ورده ی تیدا دروست بوو، بیبیتیت.

چاپخانه ی په پوله ی نازاد له سه ره تاي هفتاکاندا جیگای گوبوونه وده ی شاعیرانی ناکام بوو، هه موو ده هاتن له وئ به دهم گوینگرتن له کاسیتی گورانیبیزه کلاسیکیه کانه وه له شاه و سکالای ناو شیعرده نوقم ده بوون

و حیکایه‌تی نازاره‌کانی خویان ده‌گتیرایه‌وه و له‌خواردنه‌وه‌ی چای په‌ش و دوکه‌لی جگه‌رده‌دا خویان ده‌خنکاند، به‌لام له‌سه‌ره‌تای هه‌شتاکانه‌وه پو‌خساری شوینه‌که زۆر گۆرا، بوو به‌شوینی گۆبونه‌وه‌ی چهند گروپێکی جیاواز له‌خه‌لک، وه‌ک وه‌ستایانی کاشی، شو‌فێری پاسه‌نه‌فهریه‌ره‌کان، هه‌ندێ مامۆستای خانه‌نشین، چهند ده‌لآلیکی خانوو که‌نوسینگه‌ی خویان نه‌بوو و له‌وێ کاروباری کرین و فروشتنیان جێبه‌جێده‌کرد، جگه‌ له‌پێرێک له‌ ترسناکترین چه‌قۆوه‌شیننه‌کانی شار. کامه‌ران یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی زۆریه‌ی کاته‌کانی له‌و چایخانه‌یه‌دا ده‌برده‌سه‌ر. کوپه‌که‌ بیتیشیکێ نه‌به‌دی بوو، له‌زه‌مانیکه‌وه‌ که‌ له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی هه‌له‌اتبوو، پۆرێک نه‌چوو‌بووه‌ ژێر باری کاریکه‌وه‌، خێزانه‌که‌شیان وه‌ها ده‌وله‌مهند نه‌بوو بتوانن به‌جۆرێک ده‌ستی بگرن هه‌ژاری پێوه‌ده‌رنه‌که‌وێت، به‌لام به‌ختیکێ بیۆینه‌ی له‌ قوماردا هه‌بوو، که‌ زۆر شه‌و سه‌رسه‌ختترین قومارچییه‌کان له‌ ئاستیدا ده‌سته‌وه‌ستان ده‌مانه‌وه‌.

خالید ئاموون که‌ چوو‌ه‌ چایخانه‌که‌وه‌، بۆنی چایه‌کی زۆر کولآور و هه‌لآوی ساردی هه‌ندیک قه‌لبی سه‌هۆل که‌ یه‌کیک له‌سه‌ر ته‌ختیکێ گه‌وره‌ ده‌یشکاندن چوو به‌هه‌ویدا. چایخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ و پاکوته‌میز دیاربوو، گه‌رچی زۆر قه‌ره‌بالغ بوو به‌لام شوینه‌که‌ی که‌مێک بێده‌نگ هاته‌ به‌رچار. نوای سه‌عاتیک دانیشتن توانی کامه‌رانی سه‌لما له‌ نیوان چاخۆره‌کاندا بناسێته‌وه‌. گه‌نجیکێ ئیجگار جوان بوو، به‌ قه‌زیکێ خاوی قه‌ترانی و سمیل و ریشیکێ قه‌له‌می په‌شه‌وه‌، پێستیکێ شه‌رابی و جووتیک چاوی قه‌شه‌نگ. بیتارامی و توره‌یی و نادله‌ناییه‌کی زۆر له‌ دیمه‌نیدا ده‌بینرا. له‌ دلی خۆیدا گووتی «ده‌بیته‌ نه‌مه‌ چی بیته‌... تو بلێی له‌ سوپا هه‌لنه‌هاتبیته‌؟ ده‌بیته‌ پاکردووی جه‌نگ نه‌بیته‌؟». نه‌و بیروکه‌یه‌ی که‌ ده‌شیت له‌ جه‌نگ هه‌له‌هاتبیته‌ و بتوانیته‌ به‌جۆرێک له‌ جۆره‌کان به‌گرتنی بدات، که‌مێک ئارامیکرده‌وه‌. به‌لام خالید ئاموون خوشی له‌ سوپا

هه لهاتبوو، به وه ده ژيا كه دهفته رى خزمه تگرينى سوپاى به پاره يه كى نۆر له خانه ي سه ريارزگري گشتيه وه به ساخته مۆركردبوو، به جۆريگ كه س نه يده زانى هه لهاتووى جهنگه، به لآم گه ر بگيرت و يه كتيك به ته واوه تى بجيته بنج و بناوانى چيرۆكه كى ئه وسا تووشى به لايه كى گه ووه ده بيت. كامه رانى سه لما بيباك چاى ده خوارده وه و تاو له يده كرد، به جۆريگ له يارييه كه دا نوقم بوو، هه ستى به چاوى خاليد ئاموون نه ده كرد كه به و چه شنه ورد سه رتاپاى ده پشكنى. خاليد ئاموون ئيستا هه ستيده كرد له به رده م ئه م دور گه نجه دا شانسىكى ئه وتۆى نيه، هه ردووگيان له م شوختر و سه رنج پاكيشترن، راسته هيچيان به ئه ندازه ي ئه م له گه ل ئافره تدا نه خه وتوون، به لآم دلىابوو ئه و ژنانه ي دينه كۆكاكه ي ئه م له و ژنانه نيين كه مۆف عاشقيان بيت يان ئه وان عاشقى كه س بن، سروشتى ياريكردن له گه ل ژنانى كۆكاكه دا شتىكى تره، به لآم سه وسه ن فيكره ت له و كچانه يه كه مۆف يان ده بيت شيقانه عاشقى بيت ياخود ده ستى ليه لگريت و له بيرخۆى به ريته وه. بيرى له وه كرده وه كه نه گه ر سه وسه ن فيكره ت ته واوى پروداوه كه بيبستيت، ده شيت چۆن بير له م كامه رانى سه لمايه بكاته وه، هه ولىدا ده موچاوى سه وسه ن له جۆره ساتىكى وه هادا به يتيته وه پيشچاوى خۆى، به لآم نه يتوانى. كه له كاتى تاو له كردن و چاخواردنه وه دا به وردى لتيپراما، كوپه كه بيته ندازه جوان بوو، شتىك له كتيوتى و پامنه كراوى تيدايه كه هه ر ئافره تتيك له ريشه وه ده هه ژييت، له گه ل مه نسور ئه سريندا نمونه يه كى ته واو جياوازه. ئه سرين كوپىكى ناسكى شاريه، كه شتىكى نۆر له پۆمانسيه تى تيدايه، چاوانى خۆشه ويستى ليه تكتيت، باريكى و غه مۆكيه كى، باريكى و غه مۆكى عاشقه به سته زمانه كانه، به لآم كامه رانى سه لما به هه مان پله به زه يى و په حمى مۆف ناجولتييت، له جانه وه ريكي دپ ده چيت، به لآم جانه وه ريكي قه شه نگ، جانه وه ريگ پال به ئافره ته وه ده نيت بجيته ناو گره وى

پامکردن و دهسته مۆکردنیه وه یاخود بچیته سهر خولیاى خوشاردنه وه له ژیریالی و دالده وهرگرتن له نامیزیدا. بهلام نهى ئەم چیه؟ خالید ناموون چیه؟. دلنیاوو له پوخساریدا سیحرێکی وهها دلپهینى نییه بیکاته که سێک کهکه به چار نوقانه وه شووی پێیکات، هیند هیه له هردووکیان دهوله مه ندره، له هردووکیان باشتتر ده توانیت خه وه نه کانی که بهینیته دی، چاوانیشی نهینیه کی تیدایه که ژنان ههزی پیده کهن، بیده نگتر و ئالۆزتره، جگه له وهى پاشه پۆزی له هردووکیان مسۆگه رتر و مالى له هردووکیان نارامتره. کئ چووزانیت، کئ ده لیت کیزه که له و توخمه نییه که ههزی به جۆره ژيانکی بیده رده سه ریه، له گه ل میردیکی گه نچ و پاره داردا، کئ ده لیت راسته وخۆ ئەم هه لئابژیریت. دوانه وه ئەم ده توانیت به درۆش بیسه لمینیت که له سوپا ئازادکراوه و دهردی سه ربازی به دواوه نییه، ئەوه یه کێکه له هه ره خاله گرنگه کانی هاوسه رگیری له مپۆدا... بهلام له ناخی دلوه ده یزانی گه ر کیزه که له پۆحیشیدا وهک پوخساری دهره وهی پۆمانسی بیت، ئەوا ژيانى له تهک ئەمدا سارد و مرديو ده نوینیت... که هیه بۆ ئەوهی یهک سه عاتی پۆمانسیانه بژی، هه موو ژيانى خۆی ده کات به قوریانی. بهلام نیستا هه ستیده کرد مه ترسی هه ره گه وره ی پێشده می ئەو کامه رانی سه لمایه. گه ر سه وسه ن فیکره تیش پازی بیت شووی پێیکات، شته کان بیده رده سه ریه کی گه وره تیئاپه پن. بهلام له دلى خۆیدا سویندی خوارد که ئاسان سه وسه ن فیکره ت نه دات به ده سته وه.

له ته نه شتیه وه گه چکارێکی پیر ماستاوی ده خوارده وه و باسی نرخى وه ستای گه چکاری له شاره کانی تردا ده کرد. خالید ناموون بینه وهی زۆر خه یالی لای فهزا و قسه کانی ناو چایخانه که بیت، بیرى له پزگایهک ده کرده وه ئەم کوپه له پێشده م خۆی لادات و له سه وسه نی دووربخاته وه. کوپه که قه د و بالایه کی بۆینه ی هه بوو، پته ویه کی گه وره ی ماسولکه و

ئەستورىيەكى سەرنجراكىشى مل و ناوشان، بە جۆرىك خالىد ئامورن
 لە بەردەمىدا پىوہلە و بىجورم دەينواند. ئىستا كە سەيرىدە كرد دۇنيا بوو
 لە بەردەمىدا ھىچ شانسىكى نىيە. ھەستىكرد ئەمپۇ پۇژۇكى پەشە
 لە زىانىدا، لە دلى خۇيدا گووتى «ئاخۇ دەبىت سەوسەن فىكرەت
 عاشقى تىرىشى ھەبىت؟». بەلام بەر لەوہى كەس ھەستى پىيكات
 دەبايە ھەستىت و چايخانە كە بەجىبھىلەيت. بۇ يەكەمجار لە بەردەم ئەو
 چايخانە يەدا بىرى لە كوشتنى كامەرانى سەلما كىردەوہ.

پروشه له پرسه ی میړده گه نجه که یدا تووشی هره سټیکی دهرونی
 قورس هات و وای لټهات فټی توند و چهند ټوبه ټټیکی هیستیری بیگریټ.
 دواى ته و او یوونی پرسه که، پروشه به ته و او ته ی گه پرایه وه بؤ مالى فیکره ت
 گولډانچی، به لام هیند غه مگین و تنیا و لاوازیو شتیکی له و پروشه
 قه شه نگه ی جار ان نه ده چوو که سالتیک له وه و بهر له زه ماوه نده که یدا
 نیوه ی پایته ختی سه رسامکر دبوو، که له گه ل فیکره تی باوکیدا له
 تاکسییه که به رده م ده رگای مالى خویاندا وه ستا و سه وسه ن پریکرد بؤ
 نه وه ی جاننا و که لوپه له کانیا ن لیوه ریگریټ، پروشه ی وه که مه خلوقیکی
 غه ریب هاته به رچاو که جیگای به زه ییه کی زوره، به لام نه وه پټیگای
 نه وه ی لټه گرت به و خوشکه برینداره ی بلټیت، کوژرانی میړده گه نجه که ی
 به هوی خۆشه ویستی نه وه وه بووه، له بهر نه وه ده بیټ تا ماوه دل سوژی
 یادگار ییه کان ی بیټ و له وه فادا شوو به که سټیکی دیکه نه کات. نه گه رچی
 قسه کان ی سه وسه ن برټیک له راستیا ن تیدابوو، به لام فیکره ت گولډانچی،
 سه وسه ن ی بیبه زه یی و دلره ق هاته به رچاو. فیکره ت ویستی که میټک
 له گه ل کچه بچو که که یدا قسه بکات، تا به وجوره به رابه ر خوشکه که ی
 دلره ق نه بیټ، به لام خانم به جوړیک له بیتاکییه وه گروتی « کچ که
 عاشق بوو، ده بیټ تا کوټایى له گه ل یدا بروت، تاکوټایى». نه مشیوه
 بیرکردنه وه یی سه وسه ن، باوکی له دل وه زور ترسان. سه وسه ن له و

سالە گەرمانەى ھەرزەكارىدا، لەگەڵ ھەموو ناسكى و جوانىدا، نەخۆشى و لاوازى و سەرئىشەى ھەمىشەى وازيان لىئەدەھىنا، زۆربەى كاتەكان تەنھا و غەمگىن دياربوو، بەردەوام بە تراكسوتىكى پەمەيەوہ يان لە ژۆرەكەى خۆيدا يان لە كىتپخانە گەرەكەى باوكىدا خەرىكى كىتپ خويندەوہ بوو، خولايەكى سەيرى ھەبوو لەسەر بآئىدە و گول و ئاسەوارە گەرە و كۆنەكانى دونيا شت بخوینتەوہ، زانىارىيەكانى لە ھەندىك بوادا گەيشتەبووہ ئاستى زۆر بآئىدە. بەدەگەن نەبىت گوتى لە گورانى نەدەگرت، شەوانىش تەنیا ئەو كاتانە سەيرى تەلەفزیوونى دەکرد كە لاشەى كۆژراوہكانى جەنگى پىشانەدا. كىژەكە لەگەلىك شتدا بىبەزەيى دەردەكەوت، لەزەتتىكى شاردراوہشى لەوہ دەبينى نازارى خوشكەكەى بدات. لەگەڵ نەخۆشییە ناديارەكانىشدا، عەزىمەت و ئىرادەيەكى گەرەى ھەبوو. كچىك بوو لەوانەى ئاسان پاي خويان دروستدەكەن، بەلام زۆر بە زەحمەت دەيگۆڤن. ئەو ھىز و پەقەتییە گەرەيەى لەگەڵ ئەو پوخسارە مندالانە و ناسكەيدا نەدەگونجا، گەرچى ھەردەم نەخۆش دياربوو، بەلام شتىك لە ھىزى تىدابوو كە بۆ خانمىكى ناسك و مندالكارى ھەك ئەو ناناسايى و ترسناك دەردەكەوت. پوخسارى لە فرىشتەيەكى نەخۆش دەچوو، قۇزىكى زەردى كورت، دەموجاويكى وردىلانە، دوو چاوى گەشى بىئەندازە كال، بەلام پەنگىكى سەبى و ھەلبزپكاو. ئەو پەنگ پەرىن و لاوازيەى بەدەيەنيەوہ بوو لە جوانى و سىحريان زىادكردبوو، ھەر كەس دەبينى وايدەزانى ناوھەوای گەرم و خنكىنەرى ئەم شارە گەرەيەى پىناكەوێت. جارىكيان كە نازارى براى بە مۆلەت لە بەرەكانى جەنگەوہ گەپاوەوہ و خوشكە نازىزەكەى خوى لە كاتى ئاودانى گولەكاندا لە چيمەنكەدا بينى، سەرنجىدا كە كىژە مندالەكەى دوینىن ھىدى ھىدى خەرىكە گەرەدەبىت و مەخلوقىكى زۆر جوانى لىدەردەچىت. بە باوكى گوت دەبىت زۆر ئاگادارى ئەم كچەبىت،

نه مجوره جوانييه خه لکيکي زور به دبه خنده کات. فيکړه ت گولدانچي سر رنجي نه وه دا که نزار بابه خيکي گه وره به سهوسه ن ددات. نزار هه نديک نيواره له ژوړي دانيشتنه که دا، يان له چيمه نه که دا، يا خود له بالکوني ديوي نه و ديوي قاتي سره وه دا، باسي جهنگ و ژياني ناو سه نگره کان و شهواني په لامار و ليمه ني کوژاو و ديله کاني بو سهوسه ن ده کرد. شتيک سهوسه ن تيښته ده گيشت نه وه بو نزاری برای بو له و جهه نه مه ه لثايت، چيرؤکي خوشه ويستي و نه و شتانه ي به درؤيه کي گه وره ده زاني، کيزه که سووک و ناسان باوه پي به خوشه ويستي نه بوو. پوژيک سهوسه ن، نزاری داوه تکرده ناو کتيخانه که وه و هوليده له ريگاي وينه و نه خشه و زانياريه جوگرافييه کانه وه براکي تيښته کي دنيا چنده گه وره يه و زه وي چنده به رينه، به جوژيک مروف پيويست ناکات و ه سبتکات ديلي جيگايه که. جيهان لاي سهوسه ن به جوژيک گه وره و کراوه بوو مروف خوي نه بيت هيچ به ريه ستيک نه يده تواني ريگاي ليږگري. له ريگاي نه خشه و کتيب و پيښما گه وره کاني ناو کتيخانه که وه هوليده نزار تيښته کي ده توانيت له بري نه وه ي بو جواني کچيک خوي به کوشه ت بدات له سيجري گه وره ي نه م نونيابه دا خوي ونېکات، کتيبي گه وره ي ماسيه ناوازه کاني پيشاندا، کتيبي شوينه واره گه وره کاني سر زه مين، کتيبي نه ينييه سه يره کاني جيهان، کتيبي تاييه ت به نه تيلي ي نيگارکيشه به ناويانگه کاني دنيا، جلدکي مه زني هه زار لابه پهي ده باره ي په يکه ره ناوازه و کوڼه کان، به نديکي له چهرمگيراي تاييه ت به ناسه واري شاره نغزو و پروخواه کان و ده يان شتي ديکه که بيسنووري جيهان و زه مان نيشانده ده نه وه. نه وه ي سهوسه ن فيکړه تي سه رسامده کرد گه وره يي جيهان بوو، که که ناشکرا مروي وهک شتيکي بچوک ده بيني که ده توانيت ناسان خوي له م دارستانه مه زنه دا بشاريتته وه. گالته ي به وه ده هات که براکي له پيښاي

خۆشه ویستی ژنیکدا دونیای وه ها له پێشچاو بچو کۆتیه وه . پێنماییه کانی سهوسه نی مندال سوودی نه بوو، نزار به رله وه ی بگه پێته وه بۆ جهنگ، به خوشکه که ی گووت «سهوسه ن راستیه که هه یه بیرت نه چیت، سیهی مرۆف، له سیهی هه موو که ردون گه وره تره» .

له کۆتایی سالی ١٩٨٥ دا نزار کۆزا و له تابووتیکی داپۆشراو به ئالای عێراقدا مه یته که ی گه یشته وه به رده رگای مالی گۆلدانچی، کاره ساتی کۆزانه که له خیزانی گۆلدانچیدا ژیا نی سه ر له بهر هه لگێزپایه وه . دوا ی مانگی که به سه ر پر سه که دا گۆلدانچی هه ستیکرد له م شاره گه وره یه ی به غدادا، هه یچ شتیکی نییه بۆ ی بژی و کهچکانیشی هه یچیان نییه بیان به ستیته وه، نه وکات کۆی خیزانه که به برین و کۆستیکی گه وره وه بریاراندا بگه پێته وه بۆ باکوور. ته نیا شتی که بیتوانیایه نازاری کۆزانی کو په که لای فیکره ت هتوریکاته وه گه پانه وه بوو بۆ لای برا و خوشکه کانی، بۆ بێشکه ی دێرینی مندالی و گۆره پانی کۆنی گه نجی... له هه فته ی یه که مه وه فیکره ت گۆلدانچی ناسووده یی و هه یمنیه کی پۆحی تیگه پایه وه، په وشه ی کهیشی به و دویا نوێ و خزمه دگه رمانه دله قوشبوو. خزمه کانیا ن به جۆری که پشتیان گرتن و له ده وریان کۆبوونه وه، کاتیکیان بۆ ته نهایی و هه سه روت و غه مزاردن نه ما، به لام له گه ل هه موو نه و کۆمه ک و هاوکاری به دا سه وسه ن دوا ی هه فته یه که هه ستیکرد نه م شاره تاراوگه یه کی گه وره یه، شاری که له ناو په شبا و گه رما و ته پو توژی خۆیدا نو قه ببوو و دوور له هه موو دویا له شو یینیکی چه په ک و لاتهریکدا به رچۆته وه، هه ر له هه فته ی یه که مه وه تیگه یشت که تا کۆتایی له م شاره دا وه ک یه کی که ده ژێ به ره و ده ره وه ی ژیا ن دوور خرابیته وه .

فیکرەت گۆلدانچی مەنگوپى بابەگەرەى وەك شىتتىكى ترسناك ھاتە پىش چاۋ كە ھەولنىكى زۆر دەدات دىۋە راستەقىنەكەى خۆى و دەمۇچارە ژىرەكپەكەى نەبىنرەت، شتىك لە فىل لە سەيركردنى مەنگوپدا ھەبوو نەدەشاردراپە، فیکرەت لە ژيانى دوور و درىژىدا ئەم نىگاكدن و قسەكدنەى لە بەرپرسە دەولەتپەكان زۆر بىنپو، كە زۆرپەيان كەسانى لەجۆرى مەنگوپپوون و فېرى ھەندىك ئەتەكىتى تاپەتەى بوپوون، بەلام ھەستىكرد مەنگوپ خۆى زۆر ئەزىت دەدات تا باش دەرىگەوئەت. كە دىۋاى زەحمەتتىكى زۆر تىگەىشت ئەم پىاۋە ھاتوۋە گفتىكى سەرەتايى دەربارەى شووكدن كچەكەى ۋەرىگرت، كەمىك پەشۇكا، ۋەخت بوو تۈپەبوونىكى كتوپ و ناۋەخت بىگرت، بەلام ۋەك پىاۋىكى سەبوور پىگەنى و بە كەمىك شەرمەۋە پەنجەى پاۋەشانە و بەدەنگىك كە لەرەى خەجالەتپەكى تىدابوور گووتى «دەمەوئەت ئەم كامەرانى سەلماپە بىنم... دەمەوئەت بىنم، تا نەبىنم ھىچ شتىك نالېم... ھا مەن دەپتە بىنم... نىنجا گيانى مەن..... نىنجا قسەدەكەن... شىر لە پىشەدا ناكېم». مەنگوپى بابەگەرە دىنپاۋو فزولنىكى زۆرى لای خاۋەن مالاكە بۆ بىنپىنى كامەرانى سەلما چاندو، ئەۋە زۆر دىلخۇشىكرد. بەلام ئاشكرا فیکرەت بەختەۋەر نەبوو ناسكتىن كچى خۆى لە پىگەى كەسىكى ۋەھاۋە بدا بە شوو، مەنگوپ شتىكى ترسناكى تىدابوور جىگەى مەمانە و بېروا

نەبوو. ھەر ئۇ شەۋە كاتتىك سەۋسەن فېكرەت ھەۋالى خوازىيىنىكارەكەي خۆي بېست ۋەك گەمەيەكى پىر گالته و جەفەنگى دەست پىكرىدېت بە بېياكىيەۋە گۈۋى « دىنىام شىۋى پىتاكەم... بەلام زۆر ھەزەكەم بېيىنم». دواتر بە پىۋشەي خوشكى گۈۋ « دۇعام بۆ بگە كۈپىكى جوان بېت، ھەزەكەم يارىيەكى زۆر زۆر دىزى لىگەلدا بگەم». ئۇ كات ھېچ شىتىكى دەريارەي بىرىندارىۋى مەنسور ئەسرىن نەدەزانى.

مەنگۈپى بابەگەرە بە خوشحالىيەۋە گەپايەۋە بۆ مالتەۋە. لى پىگا بەردەۋام بىرى لى «ھەسەنى پورە مەھتاب» دەكرەۋە، يەككىك لى چەقۇ كىشە كلاسىكىيەكانى شار كە خۆي زىنى نەبوو، بەلام ھەموو زىانى بۆ خوازىيىنكردن و داۋاي زىن بۆ خەلگەنى تر تەرخانكردىۋو، بەر لى مردنى يەككىك بوو لى خوازىيىنىكارە بەناۋبانگ و گەرەكانى شار. مەنگۈپ زۆر جار ئۇ قەسەيەي ھەسەنى دەھاتەۋە ياد كە لى سەرەتاي ھەموو شاييەكدا دەيگۈۋ «مەلەۋنە ئۇ كچەي لىم شارەدا لى دايك دەبېت... مەلەۋنە ئۇ كۈپەي زىنى تىا دەھىنىت، مەلەۋنە ئۇ زىن و مىردەي تا مردن تىيدا دەھىننەۋە». ھەستىكرد ئۇ سەۋسەنە بەستەزمانە، ئۇ كچە غەربىيە زۆر شت لى سەر ئەم شارە نازانىت و دەشىت لى نىۋان ئەم دوو عاشقە بېمىشكەدا سەردەرەكەت و ونىبېت. گۈۋى « ئەم شارە لى ئەنەر زىۋال بەۋلاۋە عاشقى تىا دوست نەبوو، ھەموۋيان درۆدەكەن... قەسەم بە خودا ھەموۋيان درۆدەكەن، بەلام لىگەلېدا دەپۇم، بزەم تا كۈي دەگات... ھەتپەكە شىتىكى تىدايە ناكىت دەستى لىيەردەيت». ئۇ نەيدەتۋانى ۋەك ھەسەن بېت، ناتۋانىت زىانى لى خوازىيىنكردندا بۆ ئەم و ئۇ بىاتە سەر، بەلام دەتۋانىت تاسەر لىگەل ئەم چىرۆكەدا بىۋات، دلى بىمانا بەم كۈپە دەسوۋىت، زۆربەي چەقۇكىشە تەمەندارەكانى شار، گەنجىك يان درۋان لى مېژۋوياندا ھەبوو كە ۋەك باۋكىكى دىسۆز دەستىان گرتۋون. گەر خۆي لى گەنجىدا يوسف كەۋيار دەستى نەگرتبايە، چى

ده‌ده‌چوو؟ ده‌کوژدا ياخود يه‌کيکي ده‌کوشت و ده‌بايه تا ده‌مریت له مه‌لها تندا بايه. شاه خوايه به‌لام ئەم له کوئ و يوسف که وياړی گه‌وره له کوئ؟ ئیستاش که ته‌مەنی له‌سەر وو چلوپیتنجه‌وه‌یه، زۆر شه‌و خه‌و به‌یوسف که ویاړه‌وه ده‌بینیت، چه‌قۆگرتنه‌کی، زه‌رده‌خه‌نه‌کانی له‌کاتی شه‌ردا، پۆیشتنی به‌شه‌قامه‌کاندا، ئەخلاق و داده‌په‌روه‌رییه‌کی، ئەو ده‌سته‌سپه‌ره‌شی ده‌یخسته به‌ر پشتینه‌کی، ئەو نیگایانه‌ی له‌کاتی دۆمینه‌دا سه‌یری به‌را به‌ره‌کی پیده‌کرد. تاکه شتی که له‌ژیانیدا بقوانیت بیگات ئەوه‌یه ده‌ست له‌کامه‌ران به‌رنه‌دات... ژانی خۆی به‌جۆریک بیتانا و پوچه‌هیچی نوئی تیا سه‌وز نابیت، تاکه شتی که له‌ژیانیدا مانای مه‌بیت، مه‌ولبدات ئەم خه‌ونه بۆ کامه‌رانی سه‌لما به‌یتته‌دی. به‌لام ئەو فیکره‌ت گولدانچییه‌ی وه‌ک پیاوێکی سه‌یر هاته‌ پێشچاو، له‌و پیاوانه‌ی به‌کچه‌که‌یان ده‌لێن «خۆت به‌پیاریده... خۆت هاوسه‌ری ژانیت مه‌لبرێره»، خواي گه‌وره شتی وا چه‌ند بیتانایه، گه‌ر وانه‌بايه زۆر ئاسانتر بوو، پازیکردنی فیکره‌ت گولدانچی په‌نگه‌ له‌پازیکردنی کچه‌کی ئاسانتر بیت. له‌وه‌ دلنایانه‌بوو که تیا هاوسه‌ری ژانای دونه‌یا ئەوه‌یان پێخۆشه‌ خۆیان هاوسه‌ری خۆیان مه‌لبرێرن؟ زۆره‌ی ژانای دونه‌یا ناتوانن به‌غهریزه‌ی خۆیان پیاوی باش و خراپ له‌یه‌کتر جیا بکه‌نه‌وه «قه‌سه‌م به‌خوا ناتوانن جیا بکه‌نه‌وه» له‌دلی خۆیدا مه‌نگوپری بابه‌گه‌وره‌ وایگووت. ئەو شه‌وه‌ که گه‌رايه‌وه بۆ مال و خه‌وت، تا به‌یانی خه‌وی به‌یوسف که ویاړ و خه‌سه‌نی مه‌هتاب و کامه‌رانی سه‌لماوه‌ بیني. بۆ پۆئی دوايی به‌یانی زوو، کامه‌ران لیقه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا و به‌شاگای هێنايه‌وه و پێیگووت «شتی که خراپ له‌گۆرپیه، پۆلیس به‌دوامدا ده‌گه‌ریت... دوتنن شه‌و له‌مالی ئیمه‌ بوون». مه‌نگوپر به‌سه‌ر و پوخساوی ترشاوی به‌یانایانه‌وه‌ گووتی «زیاد له‌بیست ساله‌ پۆلیس به‌دواي حوسه‌ین قه‌ره‌ و په‌سولی مام چاوه‌شدا ده‌گه‌رین و نه‌یانگرتوون، نیوه‌ی پیاوی ئەم

شارە فایلیکیان لای پۆلیس ھەبە ... لەم شارەدا گەر پۆلیس سەعاتی یەكەم نەتگرت، ئیتر تادەمریت ناگیریت، باشتەین شت لە پۆلیسی ئەم شارەدا ئەو یەكە دواى تێپەرىنى یەك پۆز بەسەر ھەر شتێكدا ھىكایەتەكەیان لە بێردەچیتەو ... قەسەم بەقەبرى مردووی ھەردووكمان جۆرە بەشەرێكن ھىچیان لە بىرنیە، مێشكیان لە مێشكى سەمۆرە خالیتەرە.

كامەرانی سەلما لەوانە نەبوو زۆر لە پۆلیس سەلبكاتەو، بەلام لەوانەش نەبوو خۆى بدات بەدەستەو، بەلام مەنگور ھەرگیز ترسی لە پۆلیس نەبوو، بەدریژایی ژيانى بىرى نییە پۆلیس لە ھەقى ھىچ چەقۇكىشێك یان دەمانچەكێشێكى راستەقینە ھاتبێت، ھەمیشە باوھەپی وابوو كە ترستۆكەكان دەبن بە پۆلیس. مەنگور یابەگەرە پێیگوروت كە شتێك لەو گرتگرت ئەو یەكە كە فیکرەت گۆلدانچى دەپەوێت بىبینیت، دەپەوێت بزانیت ئەم جوامێرە كێیە كە ھاتۆتە خوازینى كچەكەى. كامەرانی سەلما ئاواتى دەخواست شتەكان بەوجۆرە نەپۆن، بتوانیت سووك و سادە دەستی كچەكە بگرت و بپیت بە ژنى پێشەوێ بەم پێگا دووردیژەى خوازینى و بىركرنەو و دووڵیدا بپوات. بەدریژایی ئەو بەیاننێە مەنگور یابەگەرە لەسەر وردەكارنێەكانى دەرکەوتن و خۆدەرخستنى لەبەردەم فیکرەت گۆلدانچیدا قسەى بۆ كرد، پێیگوروت «ئەو گۆلدانچى پیاویكى بپیشك نییە، لە منى بپستە، پیاویكى زیرەكە. خەلكى زیرەكیش من و قۆیان خۆش ناوێت، تا ئیستا ھىچ پیاویكى زیرەك نەبینیو منى خۆشبویت، لەبەرئەوێ وادەزانن ئێمە لە زیرەكییەكەیان تێناگەین ... چەندە من و تۆ لەو دەترسین ترستۆك دەرکەوین، ئەزۆمان لە شتى وادەشكێت و سەرشیپت دەبین، پیاوی زیرەكیش وەھابە، كەللەى دەپیت یەكێك زیرەكییەكەى نەبینیت. قەسەم بە ئەسحابە، خەلكى زیرەك لە ھالەتى وەھادا تێكدەچن و سەر و

لاقى خويان تىكەلدەكەن... ئاد كامەران دۆلانى... لەو كاتەدا دەبن بە گەمژەى تەواو... لەو كاتەدا مەن و تۆلەوان عاقلترین... مەن پىاوى زۆر عاقلەم بىنيوہ تەواو بەلەسەبووہ... بەشەر وەھايە... عاقلترین پىاويش شتىك مەيە بەلەسەيدەكات، عاقلەكان بەرە بەلەسەدەبن تىيان نەگەيت چەند عاقلەن».

مەردووكيان تەواوى ئەو پۆژەيان لە گەپان و خۇنامادەكردن و جل ھەلبژاردندا بۆ پىشھاتەكانى داھاتوو بىردەسەر، شەو بىئەندازە خويان مەستكرد، لە مالى «مستەفا سەوزە» تا درەنگ لەگەل كەسانىكى مەست و قومارچىدا شەرابيان خواردەوہ، باسى ھەموو شتىكيان كرد، باسى جەنگ لە پىشى پىشەوہى ھەموو قسەكانىندا بوو. مەنگوپ پاي واپوو «سياسەت ئەو شتە پيس و پۆخلەيە كە ئىنسان ناتوانىت قوونى خۆى لىپاكىكاتەوہ». ھەركات باسى سياسەت گەرم بووايە مەنگوپ پىكەكەى ھەلدەداو دەيگوت «باسى يارى بكەن، باسى كچى دىنار و ھەلەدى كوپ بكەن... واز لە سياسەت بھىتن». مەنگوپ بەدەنگە منگەكەى باسى ژتىكى كرد كە لە پشت مېردەكەيەوہ عەشقبازي دەكات، يەككە گوتى «بەقەبرى باوكم مېردەكەى خۆى ئاگاي لىيە و قسەناكات»، بەلام مەنگوپ گوتى «وانىيە... ئىمەى پىاو كۆمەلىن ھەيوانى خۆشباوھەپىن... كۆمەلى ھەيوانى نەفامىن ئەو شتانە بەتەواوى ناچىتە مېشكمانەوہ، شەھاي بەھە نازاترىن كوپى ئەم شارەبوو، ژنەكەى ناپاكى لىدەكرد، شەھاب بەچاوى خۆى دەيىنى و باوھەپى نەدەكرد، تا دواچار ژنەكەى لەگەل ھەتيونكدا ھەلھات و يەك كەس نەوای ئەوہ نەيىنىيەوہ... بەقەبرى عەزىزى ھەموومان... ئىمە جگە لە ھەيوانى خۆشباوھەپى چى تر نىن... پىاو تاكە ھەيوانىكە لەسەر ئەم ئەستىرەيە كە خۆى بە زىرەك دەزانىت، لەبەرئەوہ لە ھەر ھەيوانىكى تر بىمىشكترە».

ئەوشەو پێکرا قسەیان لە نیازی کامەرانی سەلما کرد بۆ ژنەیان.
 مەنگوپی بابەگەرە جۆش و خڕۆشیکی شیتانەیی لە کامەرانی سەلما دا
 بینی، هێزێک هەرگیز بەو پوونییە لە خۆیدا نەیبینیووە. مەنگوپی لە
 ناوەرپاستی هەموو مەستەکاندا هەستا و گوتی «قسەم بە خوا، گەر
 لە پێناوی ئەوەدا سەد مردوم لێ مردووە، دەبێت وابکەم ئەم کۆرە
 بە نیازی خۆی بگات... بابخۆینەووە لەسەر شەرفی مەردترین کۆرپی
 شارەکه‌مان، کامەرانی سەلما»، هەموو چەڵەیان بۆ لێدا... شەرابیان
 هەڵدا، تریقه و فیکەیان تا درەنگ دەگەشتە ئاسمان. ئەو شەو
 کامەرانی سەلما هەستی بە دلنایایی و هێزێکی گەرە کرد، ئەو وای
 لێکرد بە خەوەرپیت، مەست بێت، پێکەنیت و زیاتر و زیاتر بخواتەووە.

مەنسور ئىبراھىم ئەسرین دواي پىنچ رۇژ مانەۋە لە خەستەخانە گەپايەۋە بۇ مال. ئەۋەي جارىكى دى شەقام و كۆلان و پاسارپىيە كزەكان دەبىنيت دلفوشىكرد، بەلام ھەستى بە لاۋازىيەكى گەرە كرد، بەجۆرىك بەزەيى بە خۇيدا ھاتەرە. ھەستىكرد لەۋە لاۋازترە كە خۇي لە خۇي تىدەگات، لە ھەمور مەخلوقاتەكانى تىرى دۇنيا لاۋازترە. كە لە تاكسىيەكە دابەزى و دەستيان گرت، دالنىابو لاۋازىيەكەي تەنبا پەيۋەندى بە برىنكەيەۋە نىيە، بەلكو پەيۋەندى بە پۇھىيەۋە ھەيە. ئەۋەي كە تا ئىستا دەزى و زىندو ھەمگىنىكرد، بىرى لاي ئەرە نەبوو چۇن تۆلە لە كامەرانى سەلما بكاتەۋە، بەلكو بىرى لاي ئەۋەبوو چۇن بەسەر ئەۋ بەتالپىيە ناۋەكپىيەي خۇيدا سەرىكەۋىت. بۇنى ئەۋ كۆلانە ھەلەۋنە، كپى ئەۋ كەرچەيە كە بەدرىزايى زىستان بەجۆرىك شىدارە موقف وادەزانىت لە ناۋ ھەۋرىكدا دانىشتوۋە، بۇنى سەنەۋەرە شىدارەكان، دىمەنى ئەۋ دار ھەنجىرە نەخۇشانەي لە سىياجى ھەۋشەكانەۋە ۋەك مردوۋ بەسەر دىۋارەكاندا شۇرپەنەۋە، ھىندەي ھەستى خىكانىكى كىتوپريان تىبا دروستدەكرد، ھەستى گىژىيەك كە پەيۋەندى بە تىنەگەيشتنى دۇنياۋە ھەبوو، ئولفەت و ئاراميان تىبا نەخولقاند. ئەۋانەي لە بەردەرگا پىشۋازيانكرد زۆرەيان خزم بوون، مام و خال و خالۋازكانى ئىبراھىمى ئەسرین. خىزانىكى گەرە كە پىتۋابو ناتوانىت لە ھىچ شتىكدا پىشتيان

پېيەستىت، ھەستىكىرد دۆستىكى راستەقىنەى لەم دونىايەدا نىيە . لە نۆي
 ميوئەكانىدا «ساقى مەحمود» ى ناسىيەو، ئەو گۆرانىيىزە ناسراوھى
 كە خەرىكە وردە وردە دەچىتە سالەو . لە مەندالىيەو جۆرە سۆزىكى
 لەگەل ئەم پىاوەدا ھەيە، نا لەبەرئەوھى زۆر حەزى لە دەنگىتى، بەلكو
 لەبەرئەوھى شتىك لە بىياكى قوولى تىدايە ... بىياكىيەكى ترسناك ...
 زۆر جار ھەمان رىشەى بىياكى لە خۇيدا ھەست پىدەكات، بەلام ئىستا
 دەبرىست لە جىگايەكدا بە تەنيا پالېكەوئىت و بىرىكاتەو . ترس لەو
 ھەموو دەنگەدەنگە لە ناوھە دلى دەگرت، دلنابوو ھىچ كەستىك لەم
 شارەدا نىيە بتوانى كۆمەكى كەستىكى بەدبەختى ەك ئەو بكات، لەبەرئەوھ
 پىيوابوو ئەم ئاھەنگەى خەزەكانى دەيگىپن ھىندەى تر غەمگىنەدەكات و
 وادەكات بەزەيى بە خۇيدا بىتەو . لە ناكاو ھەستىكىرد لە ھەموو شتىكى
 مالى خۇيان غەرىبە، لە ھەوشەكەيان، لە گۆلدانە گەرەكانى باوكى، لە
 پاسارىيەكان، لە ھەتاوى دزەكرىوى زستان بۆ ناو ژورەكان ... پىشتەر
 بىنىنى ئىنجانەى گۆل، سەرنجدان لە درەختى بەردار و تەماشاكردنى
 جلى سەر تەنافەكان، لای ئەو ئاماژەيەكى قوول بون بۆ جولە و ژيان
 و زىندوئىتى، ئەوھى مۆفەكان بەردەوامن، خۆشالەيدەكرد، بەلام ئىستا
 ھەستىكىرد خۆى لەو مەخلوقە لاوازەنەيە كە ناتوانىت بەردەوام بىت .
 كە چووە ژوروى يەكەمجار چاوى بە تابلۆيەكى گەرەكەوت، نىگارپىكى
 دىرىنە، وئەى چەند بالىندەيەكى تەنيا كە لە سەر قەفەزىكى خالى
 سەيرى ئاسۆيەكى دورودەكەن، ئەو يەكەمجارىو ھەستىكات بالىندەكان
 بىردەكەنەو ئاخۆ بىپن يان بگەرئەوھ ناو قەفەزەكە . چەندەھا سال
 بوو ئەو تابلۆيەى دەبىنى، بەجۆرىك ەك بەشتىكى ئەبەدى دىوارەكەى
 لىھاتىبوو، تابلۆكە وھا بەو جىگايەوھ نوسابوو، ەك ھەموو ئەو شتانەى
 لە ناو رەوتى ئاسايى شتەكاندا نوقمەدەبن، بووبوو بە ژىر شەپۆلى
 كوشندەى دىمەنە دووبارە و ئەزەلىيەكانەو . لە چاوترىكانىكدا خۆى ەك

تابلۆكە بینی... وەك شتیك كە ھەمیشە لیڤە لە ناو شتەكاندا بوو و كەس نەیبینیو. خۆشی بووبوو بە بەشتیك لە ھەموو شتەكان، بە بەشتیك لە م كۆلانی، بەشتیك لە و شارە، بەشتیك لە خەلك، پەلەپەکی ئادەمی وەك ھەموو پەلەكانی تر... لە قوولاییدا خۆشحاڵ بوو كە ئەو خەنجەرە ی بەركەوتوو، ھەستیدەكرد ئەو خەنجەرە بەر بۆشی و بەتالی ژیانی كەوتوو، بەر ئەو ھیچیە كەوتوو كە لە ناو وەیدا دەژی. لاوازییەكە ی لەو وەبوو كە نەیدەزانی چی بكات... ھەستیکرد ھیکایەتی وەك عاشقیك ئیستا بە ھەموو شاردا بڵاوبۆتەو، بیئەرە ی لە راستیدا خۆی دانیابیت چی لە باردایە. كە خۆی لە ناو جەنجالی خوشك و پور و تاموژن و پورزا و خالۆزكانی باوكیدا بینی، كە ئەو ھەموو جۆرە عەرە ی ھەست پێكرد تێكەڵ بە شی و ساردی ژوورەكە دەبون، گێژیەكی لە ناكاو داگرت، بۆ ئیستیك فەرشە شینەكە ی بەرپێی وەك حەوزێك ھاتە بەرچاو، كە ژمارەپەك گۆلی سەرناوكەوتوو لە ناویدا مەلەدەكەن. بۆنی مریشکی كۆلۆ و ھاڵۆی ئەو مەنجەلە فاسۆلیا گەورانی پورێکی پۆیدەكرد، ئەو ھەستی بیزارییە ی تیا گەرەترکرد... ھەستیکرد لە بری ئەو ی توپەبیئت دلی بەبرینەكە ی خۆی خۆشە... ئەو برینە ی كە تا دەمریت لاوازی خۆی بیردەخاتەو. دانیابوو كە سەوسەن فیکرەتی خۆشدەوێت، بەلام خۆشەویستیەك نییە بتوانیت لە پیناویدا چەقۆ بوەشینیت. ئیستا دانیابوو پیاوانی لاواز بەجۆرێکی تەواو جیاواز لە پیاوانی ئازا عاشق دەبن... دانیاشبوو خۆی لە توخمی پیاو لەوازەكانە... پیاو رۆژ لاوازەكان. بە ئەندازەپەك لاوازە نازانیت دەتوانیت لە ژیانیدا چی بكات، ھەتا ئەو ی كۆلیژ تەواوبكات و بیئت بە دەرچوویەكی بەشی بایۆلۆژی مایە ی قیزیو لەلای، بیئت بە كەسێك كە لاویری ھە یە، بیئت بە مامۆستایەكی لاوازی بایۆلۆژی، یان بە ھەرمانبەرێك لە بەرپۆھەراییەتی كشتوكاڵ یان پاراستنی سامانی

ئازەلدارى... خۇي لە ھەموو ئەو پۇلاندا ۋەك كەستىك دەپىنى كە شايستەي بەزەيى و پېكەنېنە. ئەۋەي ۋەك عاشقىكى لاۋاز بۇي و بىلئىتەۋە، خۇي ۋەك كەستىكى شىكستە بېيىنىت كە ئازارەكانى خۇي بە زەۋىدا پادەگىشئىت، نەمايشىك بوو زىاتر لەگەل پۇچىدا دەگونجا... لەكاتىكدا تەۋاۋى خزمەكانى ھەرا و ھورايەكى بېسەرۋىنيان لە ھەموو ژۋورەكانى مائەكەدا دروستكردبوو، لە كاتىكدا ھەندىكىيان لەسەر چەند قاپىكى سەفەرى پاقلەۋىيان دەخوار و ھەندىكى دىكەيان بە پىۋە پەرداخى شەرىتەيان پىۋو، ژەكان لە گەرمەي دەنگەدەنگدا بوون لەسەر چۇنىتتى دروستكردنى قالىپىك كىكى گەۋرە بە ئانىلاۋ كرىمەۋە، مەنسور ئەسرىن دور لە ھەموو خوليا و خەيالآتى ئەۋان لە خۇي دەپرسى ئاخۇ خۇشەۋىستى بۆ سەۋسەن فېكرەت ھىندە قوۋلە كە لە پىناۋىدا بىرئىت؟.. بە چاكەتە كۆنەكەيۋە كەمىك لە ئاۋ مائەكەدا گەرا، لە پېنىكدا بە كامەرانى سەلما ژۆر سەرسامبوو، ئەو ھەرگىز تواناي ۋاي لە خۇيدا شىك نەدەبىرد لە پىناۋى خۇشەۋىستىدا چەقۇ لە يەككىك بىدات. لە دلى خۇيدا گۈۋتى «ئەو عاشقىكى لە من گەۋرەترە... من ھېچ نىم لە بەردەم ئەۋدا، ئەو ھەزارجار لە من باشتەرە». دلىبابوۋ گەرسەۋسەن بە چىرۆكەكە بزانئىت لەبرى ئەۋەي بەزەيى پىدايىتەۋە پېكەنېنى پىدئىت... لە ناخى دلىۋە ھەزىدەكرد سەۋسەن ھېچ شتىك دەربارەي ئەۋ شەۋە نەزانئىت، ھېچ شتىك.

كاتىك لەسەر ئەۋ قەرەۋىلەيە دانىشت كە بۇيان ئامادەكردبوو، ھەستى بە دەستى قورسى پىۋاۋىكى بالابەرزكرد، پىۋاۋىك كە گەلىك بە ۋىقار دەپىنۋاند، بە سىمئىلىكى ماش و برىنج و پوخسارنىكى چىچ و گۇنايەكى قوپاۋەۋە، مەنسور ئەسرىن ناسىيەۋە، ساقى مەجمود بوو بە خۇي و چاۋە شىنەكانىيەۋە كە ھەمىشە بىرىسكەيەكى قوۋلى ژيان لە ناۋىدا دەدرەۋشايەۋە... لىپېرسى «ھالى بىرىنەكەت چۇنە؟». نەيزانى چى

وه لامبداته وه، نه و گورانی بیژنکی ناسراو بوو... به و گورانی یانه به ناوبانگ
 بوو که له گه ل تیپکی میلیدا توماریکردبوون. گورانییه کانی پریوون
 له وشه ی بازای، به لام نه وه ی موفیک هیه له م شارهدا ده توانیت وهک
 شایه بژی، شوینی حورمهت و پیزی گه وره ی مه نسور بوو... شاره که
 له وه به پزرتربوو که مروف ئاسان بتوانیت تیا بییت به شایه. مه نسور
 سه ری به رزکرده وه و گووتی « ساقی... عاشقی ترهت بینیه وه، له سه ر
 عه شق کوشته بیتیان؟ ». گووتی « هه موو شتیک له م که لاهیه دا بووه
 به ته مسیل، له من پهرسه، له میژه پروداری وهک نه مه ی تو پووی
 نه داوه... بویه چیرۆکه که ی تو به پاستی کاری تیکردم ». به هیمنی
 ده می له گوتی مه نسور نزیکه کرده وه و چرپاندی « کاریک ده که م خه لک
 ئاسان حیکایه ته که ی تو له بیر خویان نه به نه وه... بوهسته ده بیت وهک
 عاشقیکی راسته قینه بجیته میژووی نه م شاره وه، ساقی مه محمود نیم گه ر
 شتیکی گه وره م بو نه کردی ». مه نسور نه سرین ههستی به پاچه کانیکی
 ناوه کی قوول کرد، نه وه ی هه موو شار وهک عاشقیکی گه وره بیناسن،
 له دله وه ده یترساند، نه وه حیکایه تیکه دواتر پیریش بیت که س له
 بیر ناچیته وه، هه تا بو نه وه کانی دواتریش جی ده میتیت... ئیستا
 دنیا بو نه و چه قویه بو هه تا هه تایه زیانی گه ویه. له ناخی دله وه
 ویستی تکا له ساقی مه محمود بکات، هیه شتیکی بو نه کات و لیتیگه پیت
 له گه ل ئازاره کانیدا ته نیا بژی، به لام نه یوانی هیه بلن، چونکه دروست
 نه یده زانی ساقی مه محمود ده یه ویت چی بکات.

له ئىوارەى ھەمان ئەو پۆژەدا كە مەنسور ئەسرین لە خەستەخانە ھاتە دەری. خالید ئاموون بۆ ئەو ەى چیرۆكى خۆشەوێستییەكەى باسبكات سى خزمى نزیكى خۆى كۆكردهو، ھەر سىكیان كەسانى ناودارى ناو ەشرەتى ئاموون بوون. سەلامى ئاسنگەر، قەلەندەر ئاموون، لەتيف ئاموون. سى پیاو كە ھەر سىكیان پابوردوویەكى پى و ژيانىكى جەنجال ژیاون، سەلامى ئاسنگەر گەرەتريىن چەك فرۆشى شار بوو، بە نەینى بازىرگانى چەكى سووكەلەى دەكرد، قەلەندەر ئاموونیش بەرپرسى كۆنى توپخانەكانى شۆپش بوو، لە سالانى شەست و ەفتادا ناویك بوو لە تەواى كوردستاندا ناسرا بوو، لەتيف ئاموونیش مامۆستایەكى سەرەتایی كە دەمى ساڵە وازى لە قوتابخانە ەتیاو و خەرىكى كرىن و فرۆشتنى ئوتۆمبیلی كۆنە. سى پیاو كە خالید ئاموون دەزانیت گەر كۆبينەو ە چ پێژىكى ترسناكیان لێدەردەچیت. ھەر سىكیان سى گرتگريىن ەقللى ەشرەتى ئاموون بوون، ھەر یەكەیان كۆمەلێك مەدالیای نەبیزراویان بە سنگەوێ، وەك پەمزی ئیشكردنێكى بێوچان و دووردرێژ بۆ ئاموونییەكان. ئەو ەى ەشرەتى ئاموون بە سەرئۆپى ھەموو ەشرەتەكان دەزانن و شێخەكانى ئاموون لە پلەوپایەى پیاو ە ەرە گەرەكانى مێژوودا تەماشادەكەن خالى سەرەكى و ھاوێشى نیاون ھەر سىكیانە. خالید ئاموون بەر لەو ەى بانگیانبكات بیریكى تەواى

کردبووه و له ناو زياد له ده ناودا شو سيانه‌ی هه‌لبژارد، له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌ر سيڅيان له ئاموونيه فانه‌تيك و ده‌مارگيره‌كان بوون، كه شه‌ره‌فی هه‌ر پياويكي ئاموونی وه‌ك شه‌ره‌فی تاييه‌تی خويان سه‌يرده‌كه‌ن. خاليد له ژورويكي كېدا كه سوپايه‌كي داگيرساوی ژورگه‌وره و گه‌رمی تېدابوو، به‌وردی و پاشكاوانه باسی دلی خوی و عه‌شقی له ناكاي سه‌وسه‌ن فيكره‌تی بو كردن، چيرۆكي شه‌ره‌چه‌قوی ژورزه‌مينه‌كه و شو دوو عاشقه سه‌رسه‌خت و به‌هيزه‌ی له پيشده‌ميدا وه‌ستاون. دلنابوو هيچ يه‌ك له سې پياوه گالته به چيرۆكه‌كه‌ی ناكه‌ن، به‌لام دلنپاش بوو كه‌سيان هه‌له‌شه‌نين و هه‌نگاي په‌له نانيه‌ن. دواي بيركردنه‌وه‌يه‌كي دريژ هه‌ر سې پياوه‌كه بريارياندا كه باشتره سه‌ره‌تا بچنه خوازييني كچه‌كه و چاوه‌پوانبكه‌ن هه‌نگاوه‌كاني داهاتوو به‌ره‌و كوچ ده‌پوات، هه‌ر سيڅيان گووتيان كه هه‌موو مرۆفكي عاقل به‌وجۆره ده‌ست پېنده‌كات.

له‌شوی داهاتوودا دواي كۆبوونه‌وه‌يه‌ك كه پتر له بيستوپېنج پياوی ناسراوی عه‌شه‌ره‌تی ئاموونيه‌كاني تېدابوو، له‌سه‌ر سفره‌يه‌كي دريژ كه پرپوو له قه‌لی برژاو، مريشكي ناخراو به‌برنج، كه‌ته‌ی گه‌وره، تاوه قيمه‌ی باده‌ماوی، له‌گه‌نی چيا ئاساي پلاو، بريارياندا كه پېنج پياو هه‌لبژيرن بچن بو خوازييني سه‌وسه‌ن فيكره‌ت. واته جگه له‌و سې كه‌سه‌ی سه‌ره‌وه، سه‌ی كه‌ره‌می ئاموونی، سه‌ره‌شه‌ره‌تی ئاموونيه‌كان برياريدا نوينه‌ريكي تاييه‌تی خوی بخاته ريزی خوازيينيكه‌رانه‌وه و له پال نه‌واندا فه‌وزی به‌گيشی دانا، تا وه‌ك قسه‌زانتري كه‌سی خيله‌كه قورساوی خوی بخاته نيشه‌كه‌وه.

نه‌وه يه‌كيك بوو له شه‌وه جه‌نجاله‌كاني ژيانی خاليد ئاموون. چه‌ندين سال بوو، هه‌ميشه شه‌واني پيش خوازييني پياوان له‌سه‌ر سفره‌يه‌كي دريژ كۆده‌بوونه‌وه تا وه‌فدی خوازيينيكردن هه‌لبژيرن، له‌و چه‌ند ساله‌دا خاليد ئاموون چه‌ندين جار له‌و ئيواره‌خوانانه‌دا به‌شداريكربوو، له‌و جۆره

دانىشتانەدا ھەمىشە دەچۈرۈپ ناۋ خۇي و يىئەۋەي ھىچى گىرەنگ بلىت
 لە سوچىكەۋە چاۋە دىرىدە كىرد. ئامونىيەكان غەشەرە تىكى گەۋرە بوون،
 لە سەرەتاي سەدەي بىيىستدا وازيان لە ولاغدارى و دروستكردنى پەنيرى
 پىستە و قەل بەختىۋىكردن ھىتابوۋ تا بگوزنەۋە بۆ شار، بەلام ۋەك
 غەشەرە تىكى يەك دەست ھاۋىيەندى خۇيان نەۋراندېۋو، دۋاي ماۋەيەكى
 دوۋرودرىژ لە شاردا ھىشتا نەرىتى خىلەكى خۇيان پاراستېۋو، بە
 چەشنىك غەشەرەتەكانى تر بەخىليان پىدە بىردن، سەرە گەۋرەكانى
 خىلەكە چ لاي دەۋلەت و چ لاي حىزبە سىياسىيەكان حورمەت و سەنگى
 خۇيان ھەبوۋ. بەۋە ناسرايۋون كە ھەفتانە پياۋانى خىل بە نۆرە لە
 مالىك كۆدەبنەۋە و خوانى گەۋرە دەپازىتنەۋە، لەۋ داۋەتە گەۋرانەدا
 بەردەۋام قاپ بە ئاسمانەۋە بوۋ، سىنى ئەم دەستە و دەستى دەكرد،
 سوراحى جۆراۋجۆر دەھات و دەچۈۋ. خالىد ئامون لەۋ دانىشتن و
 كۆۋۈنەۋانەدا ھەستى بە دۇنيايەكى گەۋرە دەكرد، ھەستى ئەۋەي ھىز
 و پشت و پەنايەكى گەۋرەي ھەيە ناۋەۋەي دادەگىرت... ئىستەكانى ئەۋە
 ھاتېۋو بەپاستى داۋاي يارمەتى لە ئامونىيەكان بىكات. بەدرىژايى سى
 سالى پابوردوۋ ھىچ كات پىكەۋتى نەكردېۋو، ئامونىيەكان لە ھەسەلەي
 ژن و ژىخۋازىدا شىكست بېيىنن، قورسايان لە بازار و لە ژيانى سىياسىدا
 ھۆيەكى گەۋرەي ئەۋ سەرەكەۋتە يەك لەۋ دۋاي يەكانەيان بوۋ، ئەمە جگە
 لەۋەي سەي كەرەمى ئامونى ۋەك سەر غەشەرەت كەسىكى دىپلۇمات و
 لىزان بوۋ. ئەۋ شەۋە كە خۋازىيىكەرە ئامونىيەكان چوون بۆ مالى
 فىكىرەت گۆلدانچى، قەۋزى بەگ بە پۆزى پياۋىكى پىرى خويىندەۋارەۋە،
 نەۋەك بەپۆزى غەشەرەتچىيەكەۋە لە پىشى ھەمويانەۋە بوۋ، قەۋزى
 بەگ يەكەك بوۋ لە ھەرە قەسەزانەكان، كەسىك بە ۋەدەكارىيەكى نۆرەۋە
 ۋشەكانى ھەلدەبژارد و زىادەپۇيەكى گەۋرەي لە دەرخستى كوردى
 زانىدا دەكرد و ھەۋلى گەۋرەي دەدا داپىشتەكانى لە تواناي كەسانى

تاسایی به دور بن. هه موو ناویانگی فیکرهت گولڈانچییان وهک پیاوئیکی خوینده وار بیستبوو. به لام فه وزی بهگ خوی له هه زانایه کی دنیا به زیره کتر ده زانی، پیتی وانه بوو فیکرهت گولڈانچی به عیلم بتوانیت بیگریئت، دلنیا بوو فیکرهت گولڈانچی وهک نه و سئ جار شاهنامه ی نه خویندوت وه و وهک نه ویش زوری به شه کانی «رسالة الغفران» سی مه عری له بهر نییه. راسته زانین و زانسته که ی فه وزی بهگ گه له ک کلاسیکی و کونه باو بوو، به لام فه وزی بهگ باوه ری به بوونی زانستیکی جیاواز نه ده کرد که له خیام و حافظی شیراز و جه لاله دینی پومی تیپه پاندیت، هیچ جوړه تیگه یشتننکی بو نه و زانست و زانینانه نه بوو که له خوړناووه درده چوون، مه سه له که هه نه بوو که تیپان نه ده گه یشت، به لکو پیو ابوو زانسته کانی خوړناووه عقل له گریزه نه ده بهن و له سهر ئاسنه پیتی خوی دریده که ن. شه وی خوازیینییه که، فیکرهت گولڈانچی له دره وه بوو، که هاته وه و نه و هه موو پیاوه نه تاسه ی له مالی خویدا بینی، بو ئیستی که له بهرچاوی میوانان شپزه و په شوکار درکه وت. پیاوانی قسه زانی عه شره تی ئاموون به زمانه شیرینه که ی خوړان هیوریا نکرده وه و له گه لیدا که وتنه باسی پوداوه سهیره کانی دنیا، گولڈانچی به وردی گوپی له فه وزی بهگ گرت که زوو زوو هه ندئ بهیتی فارسی تیپه لکیشی قسه کانی ده کرد و به شیوه خویندنی پیاوه کونه کان نمونه و حیکایه تی درباره ی پیوستی تی که لاو بوون و نریک بوونه وه ی ئاده میزاده کان له به کتر ده گتیا به وه. فیکرهت گولڈانچی زوو له قسه کانی فه وزی بهگ وه تیگه یشت که له بهر ده م پیاوئیکدایه که گرنگترین مه رجه عی پو شنبیری له لای هیشتا حیکایه ته کانی کلله و دیمه ی بهیده بایه، خیرا نه وه شی خوینده وه که نه مانه پپرک خوازیینی که ن و بو داوای به کیک له کچه کانی هاتوون. که زانی نه م پیاوانه بو خوازیینی خانمی بچکوله هاتوون، ماوه یه ک بیده نگی قورس

دايگرت و. دواتر بېئەۋەى دوودل بېت گۈۋىسى ھەر لەم ھەفتە پەدا كۈرۈكى
 دېش داۋاي دەستى كچەكەى كىردۈ، ئىستا شتەكان لە خەيالى خۇيى و
 خانمە بچكۈلەشدا كەمىك ئالۋز و تىكەل دەرەكەون لە بەرئەۋە دەبېت
 ماۋەيەكى درىژيان بۇ بىر كىردەۋە بەدەنى... پياۋانى ئاموون خۇيان وا
 دەر خست كە گەلىك بە گەت و تىفكرىنى فېكرەت گولدانچى خوشتال،
 ھەر پىنجىيان ۋەك پىنج پياۋى بەختەۋەر خۇيان نىشاندا، ھەمىشەش
 پياۋانى ئاموونى لە بۇنەكاندا و لە پىشەدەم خەلكدا خۇيان بەختەۋەر
 نىشاندا... ھەر پىنجىيان ناۋى كامەرانى سەلمايان دەزانى، دەشيانزانى
 بۇيە وا بە خىرايى ھاتوون تا پىگا لە كامەرانى سەلما بگىن، بەلام
 بوخسارىيان بە ھىچ جۇرۈك ئەو نەئىيەى ئاشكرا نەكرد... كە داۋايى
 پۇشتىن، فېكرەت گولدانچى بىرى لە ھەۋزى بەگ كىردەۋە، ھىندەى ۋەك
 كەسىك ھاتە پىشچاۋى مايەى بەزەيىيە ۋەك كاراكتەرىكى پۇشنىبىر نەھاتە
 بەرچاۋى... فېكرەت گولدانچى بەدرىژايى ژيانى گالتەى بەۋانە ھاتوۋە
 كە زۆر ھەۋلدەدەن خۇيىندەۋار دەرەكەون... «ھەمويان نەخۇيىندەۋارن»،
 فېكرەت گولدانچى بەر لەۋەى بچىتە ژىر جىگاكەۋە و لىفەكە بەسەر
 خۇيدا بدات، لە نىھانى خۇيدا وابىرى كىردەۋە.

سهوسن ته نيا له کوتايی ههفته دا دواى گهړانه وهى مريهم له زانکو، به برينداريوونى مه نسور نه سړينى زانى. مريهم وهک په شه با هه ر به جلى زانکو وه خوى کرد به مالى فيکړهت گولدانچيدا، دلنباوو نه و کچه بېهوشه تا نه وکات هيچ شتېکى له سر نه و پووداوه نه بيستوه. به زمانه پر هه په شه کهى خوى که له دايکيه وه «مه عسومه گولدانچى» بوى مابروه وه، به دهنگه که ميک گر و پياوانه کهى له چند چرکه يه کدا ته واولى چيرۆکه کهى بى سهوسن و پرېشه گيړايه وه و به سهوسنى گووت «تو چ کچيکى گيژ و گه مژه يت، له دهروه خه لک له سر تو شه په چه قو ده کن و توش ليره دا، خاتوونه نى بابوونه نى له ناو نه م کتياپانه دا دانيشتوويت و ئاگات له هيچ نيه ... من له ژياندا مه خلوقيتکى بياکى وهک تو م نه بينيوه ... کچم نه خووشى يان پيمبلى چ دهردىک له دلدايه به ئيمهى دامار ناخوښترتوه ... به راستى من تيناگه م ... که بير له تو ده که موه ته واو تووشى سر ئيشه دهيم». مريهم له گيړانه وهى حالى مه نسور نه سړيندا ويته کاربیه کی گه وړه ی کرد و گووتى که کوپه که چوار پوژ بېهوش بووه، هيچ کس به نه مای نه بووه، دکتوره کان ده ستیان له زيانى شتوه و ته نيا موعجيزه يه کى خودايى به هانا يه وه هاتوه و پرگاريکړدوه. دوا جاريش گووتى نه وهى مه نسور نه سړينى بريندار کړدوه، کوپيکى شهلایى و نه خوښده وار و چه قو کيشه به ناوى کامه رانى سه لعاوه. سهوسن فکيرهت بښه وهى زور خوى به وه لاندانه وهى مريهم وه سه رقالېکات، به ساردييه کى گه وړه وه گووتى «بى دهبيت من بزانم پياوان چى ده کن ... بى پيتوايه، دهبيت سهرى خوم

بە شەپى دوو كەسى نە فامەوۋە بېئىشىنىم، كە نايانناسم». ۋە لامەكەى بۇ مەريەم سىنۇرە ئاسايىيەكانى بېياكى دەبەزاند و گەلىكىش بېرەحم و دلەرق دەينواند. مەريەم جارىكى دى دەستى پاۋەشانىد و بەدەنگى بەرز گوتى «مەنسور ئەسرىن كورپكى زۆر ناسكە ... تېدەگەيت ... مەن دەچم بۇ لاي، سىلوى تۆشى بۇ دەبەم ... چونكە دەزانم ئىستا ھەر قسەيەك لە تۆۋە دلى ئەو كورپە بەستەزمانە چەند خۇشەدەكات ... تېدەگەيت، دەبىت ھەستى ئەۋەت ھەبىت، كە ئەم مەخلوقە ناسكە لە بەر تۆ خەرىك بوۋە بمرىت ... لەبەر تۆ ... ئاخىر ھەر كچىكى تىرىت دەستەدەكاتە مىلى كورپە و دەلىت ... عەزىزم ھەر ئىستا بىمبە بۇ خۆت ... كە مەن ئەۋەندە قەدر و قىمەتم لاي تۆ ھەيە، مەن مولكى تۆم ... بەلام تۆ ... تۆ سەۋسەن خان، مەن ھىچ لەۋ شتەنە تېناگەم كە بەسەرو كەللەتدا تېدەپەرن ... ھىچ خالى نايەم».

سەۋسەن فېكرەت گەلەك ماندوۋبوۋ، بېئەۋەى مەريەم ياخود پېروشە شىتىكى تايىبەتى لە دەنگىدا بخویننەۋە گوتى «خوای گەۋرە، پىاۋان بۇ ۋەھا گەمژەن ... مەريەم ... تۆ پېمبلى پىاۋان بۆچى وا بېمېشكن ... بۇ بە مەن دەلىت ... مەن كە ھىچ نازانم ... دۋاى ئەۋە مەن ئەو كورپە بە لاۋە سەبىرتەر، كە چەقۇكانى لە مەنسور داۋە ... ئەۋە ھەمان كورپە كە چۈۋار شەۋ لە مەۋبەر ھاۋىيەكى خۆى نارد بۇ خۋازىنىم ... ئەۋىش ۋەك مەنسور ئامادەى قوربانىيە ... وانىيە ... ھەردوۋكىيان ۋەكو يەك وان ... ھەردوۋكىيان ۋەكو يەك وان».

ھەۋالى خۋازىنىكىردىنى كامەرانى سەلما بۇ سەۋسەن كەمىك مەريەمى شېرەزەكرد، سەبىرى لېھات سەۋسەن ھەر دوۋكىيان لە يەك ئاستدا دەبىنىت. سەۋسەن كە قسەيدەكرد مەۋف ھەستى ئەۋەى ھەبوۋ كە ھىندە ناسكە ۋەك توحفەيەكى كرىستال ئىستا نا كەمىكى دى دەشكىت، بەلام ئەۋ ناسكىيە لە ئەندازەبەدەرەى ھاۋشانى ناسكى دل ئەبوۋ، بە شىتىك لە

غمگینی و هیمنییه وه گووتی «ناخ مریه... لیگه پئی... من شوو به هیچ یهک له م دوو پیاوه ناکه م که له سهر خو شه ویستی شه پده کهن... تیده گیت... له وه تیناگه م مانای چی پیاوان له سهر خو شه ویستی شه پکهن... هه سته که م، شته کان په یوه ندیان به منه وه نییه، به لکو په یوه ندی به وه وه هیه نهو پیاوانه نازانن دنیا چییه... ناخ مریه... هه پیاویک بزانیته دنیا چییه له سهر کچی که شه پ ناکات... ها، هه پیاویک بزانیته دنیا چند گه وره یه، له سهر کچی که نه خو شی وهک من چه قو ناوه شیتیت... وانیه».

پروشه دلنیا بوو «بیرۆکه ی گه وره یی دنیا» که له سهری سه وسه ندا سه وزبووه، ده گه پیته وه بو نهو هه موو نه نسکلۆ پیدیا و فره هنگ و نه تله سه جوراوجۆرانه ی له مندالییه وه له ناویاندا ده ژی، به لام مه کرچی که چانه شی له قسه کانیدا ده بینی که خالی نه بوو له شه پانگیژی. ئیستا هه موو له تایه نه ی گولدانچیدا لهو باوه ره دابوون که نه م کیژ هه رچند گه لیک ناسکه، به لام گه ر بیه ویت ده توانیته ژۆر دل ره ق بیت. ده بیت بلیم که پرۆشه به دل سوژییه کی گه وره وه، به مه راقی کچی که وه که تایه ویت هیچ له باوکی بشاریته وه، هه موو هه والیکی گرنکی سه وسه نی بو فیکره ت ده گپرایه وه. لهو کاته وه ی هاتبوون بو شار و دوی بریاری سه ختی سه وسه ن بو وازه یان له خویندن، که که واده رده که وت کاراکته ریکی ناوازه تری له کاراکته ری ناسایی هه بیت، هه ندی پوژ تا شه و درهنگ له ناو کتیبخانه که ی باوکیدا ده مایه وه، هه ندیچار باوکی پاده سپارد هه ندیک کتیبی تاییه تی بو په یدابکات، جاریکیان داویکرد نه تله سی جیهانی کونی له یه کی که له کتیبخانه کانی به ریتانیاوه بو بکریته، نه تله سی که کیشوهره نغزۆکان و خه زینه ژۆر ناوکه وتوووه کان و مه مله که ته به باچوووه کان و شوینه کانیا نیشانده داته وه، جاریکیش داویکرد فره هنگی به رده زتی و خشله گرانبه ها و یاقووته ده گمه نه کانی بو په یدابکات. به وه دا

گۈلدانچى ناسياۋىكى دىيرىنى لە دەرەۋەى ۋلات ھەبىر، خۇشەختانە ھەر بەرگىك لە ۋىكتىبە گرانبە ھاينەى داۋا بىكرىدە لە ماۋەى چەند ھەفتە يەكدا بەدەستى دەگەشت، بەجۇرئىك لە ماۋەى چەند مانگىكدا فەرمانبەرەكانى دائىرەى پۇست گۈلدانچىيان لە ھەر كەسكى دىكەى شارەكە باشتر دەناسى، ئەۋ پىاۋە بە ۋىقارە بالابەرە سەرۋىش سىپىيە كە ھەردەم بە ھەفتە يەك يان زىاتر بەر لە گەشتىنى كىتبەكان سەردانىكى دائىرەى پۇستى دەكرد بۇ ئەۋەى فەرمانبەرەكان لە گەشتىنى «پوزمە يەكى گىرنگ» ئاگادارىكاتەۋە. سەرەتا باۋكى وايدەزانى كچەكە يەككە لەۋ توندپەۋانەى دەيەۋىت بە پىگاي تايىبەتى خۇى لە زانستدا قوۋل بىيئەۋە، بەلام سەۋسەن پۇژىكىيان پىيگوت «بابە، مەن زانستەم بۇ گىرنگ نىيە، لەداهاتۋوشدا ھىچ كات زانستەم بەلاۋە گىرنگ نابىت... بەلام مەبەستەم بزانم دۇنيا چى تىدەيە». ديارە كچەكە لەۋە مندالتر بىرۋاۋكى بويۇرت بە تەنھا بىيىرت بۇ دەرەۋەى ۋلات، بەلام بۇ ئەۋەى ۋەك باۋكىكى پىگر و ناخەز دەرەكەۋىت پۇژىك لەسەر نانخوردن پىيگوت «سەۋسەن گەر بەراستى لە تواناتدەيە بەرگە بگىرت، دەتوانم ھەۋلىك بەدەم بۇ ئەۋەى سەفەرىكەيت و بىۋىت بۇ دەرەۋەى ۋلات، گەر دەزانى بەۋە ئاسۋودە دەبىت بىرۋاۋە لەۋى بە ئارەزۋى خۇت دۇنيا بىيە، مەن لارىم نىيە و پىگرىت ناكەم». كچەكە بە زەردەخەنە يەكەۋە گوتى «بابە مەن لەۋە لاۋازترم كە تۇ تىمەگەيت... تۇ زوۋ لە يادىدەكەيت كە مەن كچىكى نەخۇشم، دۋانەۋە تۇ پارەت نىيە، تىدەگەيت سەفەرىكى ۋەھا پارە يەكى زۆرى دەۋىت، ئىنجا چى بە تۇ دەلئىن... ھا چىت پىدەلئىن گەر كچىكى گەنجى ۋەك مەن بە دۇنيادا بەرەلەكەيت. نازانى تۇ لە چ شارىكدا دەۋىت؟... بىرت لەۋە كرۋتەۋە چەندە بىرىندارتدەكەن... گەر مەن بە تەنھا بىرۋاۋە شەرەفى ھەسۋو گۈلدانچىيەكان دەكەۋىتە بەر تانە، ئاھ گەر مەن ۋەك كچىكى خراپ نام بىرات، ئەۋكات پىرۋشەش شىۋىناكات، پەنگە

ناموزا و پورزا کانیشم شوو نه کهن... وانییه بابِه. گهر من برپوم نیتَر
 ناتوانم توش ببینم، ناتوانم کتیبخانه کهش ببینم وه». باوکی دلنیا بوو
 کچه که له سهر هغه، دلنیاش بوو سهوسه له وه بقیه واره و کهم
 تواناتره هه موو ژیاڼی له سواری که شتی و فرۆکه و شه منده فهره کاندای
 بیاته سهر. نه و هره نه و پوژه به باوکی گوت « فیکره ت گولدانچی، من
 ده زانم دونیای راسته قینه، له دهره وهی نه تله سهکان و وینهی ناو کتیه کان
 چونه. به لام ده مویت تیگم خه لک چوڼ دنیا ده بینن... دنیا خوی
 زور خوش نییه، به لام ژیاڼ له گه ل نه وانه دا که دونیا یان بینوه، دانیشن
 له گه ل نه وانه دا دلم ناسووده ده گات... من کچیکي نه خوشم، بابِه... گهر
 به رامبه ر خوم دلره ق نه بم ناتوانم بزیم».

سهوسه فیکره ت نه و گوزاره یی زور به کارده هینا «من کچیکي
 نه خوشم... من کچیکي نه خوشم». هه موو ده یان زانی که به رامبه ر خوی
 زور دلره قه. مریه م نه و پوژه به و سروشته توره و نا تارامی خویه وه به
 سهوسه نی گوت « تو له عومری کدایت، ده بیئت شتی که له سوز و هه ست
 تیدا بیئت... ده بیئت دلت به حالی خوشت بسووتیت، من له تابه فی
 گولدانچیدا کچیکي ترم نه دیوه وه ک تو خوین سارد بیت... خوابه گهر
 تیگه یشتمايه چی له و دله خالییهی تودا ده سوپرتوه... چی؟...
 به لام پرورشه تو پیمبلن، تو فریامبکه وه، نه م کچه چ دهر دیتی... به
 راست کچان له به عدا گهره ده بن هه موو وه مان؟ ده بیئت هه موو هه مان
 دهر دیاڼ هه بیئت؟... زور جار که نه م بیباکییهی ده بینم خه ریکه له
 هوښ خوم ده چم...». نه و پوژه که مریه م له لای نه وانه وه هه ستا بچیت
 بق سهر دانی مه نسور نه سرین، سهوسه له به ر دهرگا که وه بانگی کرده وه،
 له یه کی که له ئینجانه کانی باوکیدا گولنکی سپی پچری و دای به مریه م
 و گوتی «نه و گول به ده به مه نسور نه سرین، به لام پتیبلی دلی زویر
 نه بیئت و به هه له له م گول به چکولانه یه تینه گات، من ده زانم پیاوان چ

ھىكايەتتىكى دورودورىژ و بىمانا لى گولتىكى وەھا دوستدەكەن... گەر دەتوانىت تىكاي لىتىكە تا بۆرەتەتەتايە مەن لىبىر خۆي بىتەو، چۈنكە پىدەچىت دىجار مەن شوو بە كەسىكى تىر بىكەم». ئۇو يەكەمىن گول و دواھەمىن گول بوو سەوسەن فىكرەت لى ژيانىدا پىشكەش بە مەۋتتىكى بىكات.

هه والی خوازییێنکردنی کتوپری یه کێک له ئاموونییه کان بۆ سهوسه ن
 فیکرته، له شارددا دهنگدانهوه یهکی گهوهی ههپوو، لهوانه یه ناویانگی
 چیرۆکهکی سهوسه ن فیکرته له بنه پهدا بگه پێتهوه بۆ ئه و خوازییێنکردنه
 و پهوداوهکانی دوائی ئه و. بهلام جگه له و خوازییێنیه دور شتی کتوپر
 له بهرهی مهنسور نهسرینهوه پوویاندا بوونه هایه زیاتر بلأوبوونهوهی
 حیکایهتی خانمی سهوسه ن و خوازییێنیکه ره شهیداکانی. یه کێکیان ئه و
 شیعره ناسکهپوو که یه کێک له شاعیره هاوچهرخه گهجهکان له
 گۆزاریکی نهدهبیدا بلأویکردهوه و ستایشی عاشقیکی تێدادهکات که له
 ژێر زه مینیکی چلکندا له پیناوی عهشقدادا مادهپووه بهریت، کابرا
 شیعره کهشی به پوون و ئاشکرا پیشکesh به مهنسور نهسرین کردوه،
 له وهش بترازیت ساقی مهحمود له هه مان ههفتهدا له و تهله فزیۆنه ته نهها
 و لۆکاله وه که بهرنامه ی بۆ ئه و ده فاره بلأوده کردهوه، گۆرانییهکی
 بهخشکرد، به شیوه ی لاوک و ههیرانه دێرینهکان چیرۆکی هه مان پهوداوی
 ده گێپایه وه، ساقی له گۆرانییه که پيدا له چه ندین جیگادا ناوی سهوسه ن
 فیکرته ده مینیت و گۆرانییه که ی پرکردوه له دێری وهک «سهوسه نه که ی
 خۆم»، «سوسه ی ده که م»، «سهوسه ن ئامان» و «سهوسه باوانم». .
 گۆرانییهکانی ساقی مهحمود گۆرانی بازاریسی راسته قینه بوون، لهوانه ی
 له مهزاتخانه ی هه موو شارهکانی کوردستان له سه ر کاسیت تۆمارده کران

و دەرۆشەران، شۆفېرى پاسە ناوخۆى و ئەوانەى لە نىوان شارەكان و سەر هېلە دەرەككەكان كاربانده كرد، گوڭگىرى پاستەقینهى ساقى بوون. دەبىت بلېم شىعرەكەى مستەفا هەزار و گۆرانیپەكەى ساقى مەحمود مەسەلەى خوازىننیکردنەكەى سەوسەن گۆلدانچیان گوڭى بۆ كېشەپەكەى گشتى كە سالانىكى درىژ هەموو خەلكى شار پێوەى سەرقالبوون.

هەوالى خوازىننیکردنى ئاموونىپەكان مەنگوپى بابەگەرەى گەلێك سەغڵەتکرد، تادەمات شەكان سەختەر دەهاتنە پێشچاوى. ئیستا دەیزانى شانسى كامەرانى سەلما تا بىت بچوكتەر دەبیتەوه، ئەو پۆزەى ئاموونىپەكان هەوالى خوازىننیکەى خۆیان بلۆكردەوه، دواى چەند سەعاتێك هەوالەكە گەيشتە كامەرانى سەلماش، هەوالەكە كەمێك پايچەكاند و تىگەياندا ئەمە شەپكێ سەختەرە لەوێ ئەم سەرەتا دەپىنى، بەلام دانیابوو ئەمیش هەروا ئاسان بەردەمى كەس چۆل ناكات. ئەو كات كە هەوالەكەى بىست لە چاىخانەى پەپولەى ئازاد دۆمىنەى دەكرد، لە بەرچاوى هەمووان سوڤندى خوارد كە تا پۆحى تىدا بىت لەگەڵ هەموو هیزكدا شەپدەكات و ئامادەپە تا كۆتایى بچەنگىت. هەر ئەو پۆزە بە هێمنى لە چاىخانەكە هەستا، پولهكانى دانا و چوو بۆ لای مەنگوپى بابەگەرە. لە راستیدا ئەو هیزە ناوەككەى كامەرانى سەلما دواى بىستنى هەوالەكە پىشانیدا هیزكێ پاستەقینه و تەوارەتى نەبوو، گەنجەكە لە ناووە هەستى بە لاوازیپەك كرد پىشتەر لە خۆیدا نەپىننېوو. كاتێك مەنگوپى بابەگەرە چارى پىكەوت و هەندى ئالوگوڭى سەر پوخسارى خۆپنەوه، تىگەيشت ئەم گەنجە بەستەزمانە بۆ پەكەمجار لە ژيانیدا ترسێكى قوول چۆتە پۆحىپەوه. كامەرانى سەلما هەولیدەدا گەلێك شەپانگێز و توند دەرپەكەوت، بەلام مەنگوپى بابەگەرە گووتى «ئاموونىپەكان عەشرەتێكى بەهیز و گەرەن، مەن خۆم خالىد ئاموون دەناسم، دەزانم چ هەتیویكى مەكردار و فیلزانه ... چەند سالێكە

لە بازاردايە، ئەو ەي بەوجۆرە چارۋى خستۆتە سەر سەوسەن فيكرەت، شتېكى عاجباتىيە، مەن ەك كەسېكى بېخېر تېيگە يشتوم، بە قەبرى مردوى ەموومان بەردەوام حىسابى پاشەلېكى چلكنم بۆ كىردە، حىسابى دەرىپتەكى بۆگەن كە ەيچى تيا بەستە نىيە. ەر ەك كەسېك بىنيومە كە دلې بەو ژنە ەرزانانە خۆشە كە لە پشتى كۆگاكەدا بە ەندېك ەترى بېيۆن و سوروى ەرزان يان بە تۆزە دىنارىك لەسەر ەردەي جە توركيەكان دەيانگەوزىتى... بەلام ەھا جوانناس بېت ەز لە سەوسەن فيكرەت بكات... نا... شتى وا ناچېت بە خە يالەدا. ەيچى لە جوانناس ناچېت، پتر لە قاچاغچىيەك دەچېت پارەي خورايېت، شېۋەي سەيركردن و ەستانى شتېكى تىدايە مروف تروشى ژانە سك دەكات. باۋەپناكەم كچىكى ەك سەوسەن فيكرەت، سەروچاۋىكى ەھاي خۆشبويت... يان... نازانم... لەوانەشە. بەدرىژايى ژيانم نۆزبەي ئەر قسانەي لەسەر ئافرەت كىردومەن ەلەبىوون، بەلام ئەو ەي ترساناكە ئاموونىيەكان بە ەمووچەك و تفاقى خۆيانەۋە چوونەتە پشتى... لە سىوۋو سالى رابوردودا ەيچ ئاموونىيەك لە مەسەلەي ژن و ژنخوازيدا نەيدۇپاندە، ئەو ەي مەن بزەنم و لە بازاردا بىلەۋە ئاموونىيەكان تا ئىستە نەچوونەتە خوازيىنى كچىك و بۇيان نەبېت. لەبەرئەۋە گەر ئىمە بچىنە شەپكەۋە دەبېت بزەنن شەپكى راستەقىنەيە كە كلكى شىرى تيا دەقرتېت... ئاموونىيەكان ەك ئەو ەتيۋە رېۋەلەيەي زانكۆ نىن... ئەوان ەشرەتېكى گەۋرەن، خەلگىكى نۆز شەپانن ەيە كە دەست بە قوونى سەگدا دەكەن، لە مەنى ەرىگەرە... گەر بزەنن شەپكەمان بىناكرېت، دەبېت پەشتەمالىكى باش بېستىن و ەر نۆز بەر چوپنەكە چۆلېكەين... تۆ خۆت دەبېت پىمبەلېت مەن چى بكەم... رابكەم يان بوەستم».

كامەرانى سەلما گووتى «تۆ دەلېيت چى، مەنگوپ... تۆ بېت لە

شويىنى من چى دەكەيت؟ ... من ناتوانم ھەروا ئاسان وازىيەتتم.

مەنگۈر دەيگۈت «يوسف كەويار بە پەخمەت بىت دەيگۈت - شەپ بەبى ترس خۇش نىيە - . لە شەپى راستەقىندە پىاوى ۋەكو ئىمە لە پىشدا ئەژنۆى دەلەرزىت، لەوانىيە لە نوايشدا ئەژنۆمان ھەر بلەرزىت، دوانە ۋە كى چوزانىت، گەر سەوسەن فىكرەت بىرپار بۆ تۆ بدات، ئەۋكات حىسابى ئاموونىيە كان پاكە، يەكسەرە حىسابيان پاكە . خەيفە ھەر لە ناۋەپاستى پىگادا ۋەك قەلى گرگن بال شۆپىكەين و بلىين تەۋا، ۋەكو قەتتى نەخۇش بچىنە ۋە كۈنەكەى خۇمان ... راست ئاموونىيە كان بەمىزن، بەلام بەمىزترىن لايەن ئەۋەيە كە سەوسەن ھەلىدە بىزىت، گەر سەوسەن تۆى بە دل بىت، ئەۋا حىسابيان پاكە ... بۆيە دەبىت بەردەۋامبىن ... خوازىتتىكەرانى خۇمان بىزىرسن ... ۋا بچولتىنە ۋەك ئەۋەى ھىچمان نەبىستۈۋە، بە ناموسى دايكى خۇم و خۇت، ھەندىچار كۈنيەكى كەپ لە چەقۇيەكى تىز چاكترە ... يەكەمجار گۈى كەپكەى خۇمان دەدەينە ئاموونىيە كان، دواتر سەيردەكەين بزانين چى دەبىت» .

كامەران لە ناخەۋە ۋەك گيانەۋەرىكى بىرىندارى لىتەتبو، گەرچى دەيوست خۇى خۇگر و بىپاك دەريخات، بەلام ھەمان ئەۋ دۇخە ئاناۋامە دايگرت بوو كە بەر لە بىرىندار كۈدى مەنسور ئەسرىن تىا دەژيا . كامەران بەپىچەۋانەى مەنگۈرەۋە پىيۋابو كە خالىد ئاموون دەبىت تىگات سەروكارى لەگەل خەلكىكدايە كە دەتوانن دەست بوەشىنن، ئامادە و لەسەرىن بۆ شەپ . شتىك لە كامەراندا بوو پتر ھانىدەدا بچولت، دەست بوەشىنن، خۇى دەريخات ... بەلام مەنگۈر دۇنيابو ئەمبۇرە نەمايشان لە بەردەم ئاموونىيە كاندا ۋەك وروژاندنى كۈرەى زەردەۋالە ۋايە، نۆرى ويست تا ئەۋەى لە كامەران گەياند كە شەپكەرى راستەقىنە مەخلۇقىكى بەسەبرە، گۈوتى «من عومرم لەگەل شەپكەركەكاندا بردۆتە سەر، ھىچ كەس ۋەك ئەۋانەى بە چەقۇ شەپدەكان پىويستيان بە سەبر نىيە،

ئەوان شەپكەرى پاستەقینەن... گوئیگەرە كۆرەكەى سەلما دۆلان، تۆ نۆز
 ەزیزى لەلام، چەقۆ ەلگرتن و چەقۆكێشى شتیكى قورسە، تێدەگەیت
 یوسف كەویاری گەورە لە فیشەك تەقاندندا دەست پاستیكى بیۆتێنەبوو،
 بەلام شەرمیدەكرد دەمانچە لە دوژمنەكەى دەربەپێنیت. ئێمە لە شەپدا
 ئەخلاقمان ەبە، تۆ جارێ ەشتا تەواو لە ئیشەك تێنەگەیشتوویت،
 ئەو بەیانیهى عونیلی سەبەى قەیمایان كۆشت، براكەى دەمانچەیهكى
 پەپەلێلى خستە بەر پشتمێنەكەى، گووتى «عونیل، باپێت بێت، كەس
 ئەمۆ بەم ئەبونەلقە حیزانە شەپناكات، تێدەگەیت دوایى دەتكوژن، ئەمە
 وەكو ئەو ەپە بچیت بۆ شەپ و چەكت پێ نەبێت». دەبێت بلیم كە
 عونیل لە چەقۆكێشە شەرەزاكان بوو، وەك یوسف كەویار وابوو، خەریكە
 بلیم لەویش چەقۆپەرستتر بوو، ەموو ئەوانە چەقویان لە ەەر چەكێكى
 تری دنیا لا ەزیزتر بوو، ەموو پرایان وابوو كە كەسى ئازا ئەوێهە كە
 دوور بە دوور شەپناكات. شەپ یەعنە ئەوێ لەش بەر لەش بگەوێت،
 خوێنى بەرامبەرەكەت ببینیت، چاوت لێبێت كاتێك لێت نزیكەبێتەو،
 گوێتان لە ەناسەى یەك بێت. ئەو پۆرە عونیل دەیزانى دەيكوژن،
 ەموو دەمانزانی گەر دەمانچەى پێبووایە نەیاندهوێرا توخنیكەون...
 كۆپێكى وەهاوو شاخ سامى لێدەكرد، بەلام كە ەاتەدەرەو ەكە یەكە
 بە ەمووانى گەوت لە چەقۆیەك زیاتر ەپچى تری پێ نییە، لەسەر
 سوچی دوكانەكەى مام شامیر كۆشتیان، سێ دەمانچە تەقەیان لێكرد،
 سێ دەمانچە، ئاوا بوو... بە پۆزى نیوہ پۆ كۆشتیان... ژمارەیهكى نۆز
 لە چەقۆكێشە پەسەنەكان ئاوا كۆژان... ەموو دەیانزانی دەكوژین،
 ەموو دەیانزانی كە سەردەمى چەقۆ بەسەر چوو، بەلام دەمارێكى پەقى
 ئازایەتى دەیخوێشاندن، نۆزەیان تا مردن لە چەقۆ زیاتر چەكێكى تریان
 ەلنگرت... منیش لەو توخم و چیزەیم، ەرچیپەكێش دەناسم لەو
 توخم و چیزەین، ەزەدەكەم تۆش پۆزێك لە پۆزان دەمانچە ەلنگریت،

تفەنگ چەكى پياوى ترستۆكە ... لەبەرئەووە بزانە تۆ تا ئیستا سەرۆكارت
 لەگەڵ خەلكى دەستەووەستاندا بوو، بەقەبرى مردووى ھەموومان، شكە
 لە نازايەتى تۆ نىيە ... مەگەر مەلايىكەت بزانیت من چەند حورمەت و
 تەقدىرم بۆ ئەو نازايەتییە ھەيە ... بەلام سویندت دەدەم، بە شەرەفى
 سەلمای داىكىشت دەتخەمە بەر وەعدى خۆت، كەسانى بەستەزمانى وەك
 كۆپەكەى ئىبراھىم ئەسرىن مەكە بە پێور، ئاموونییەكان خەلكى دین،
 یاریكردن لەگەڵیاندا سەبر و فێلى دەوێت. نامەوێت وەك عونیل و سەمەى
 دادە بێدوگ بتكۆژن ... من ئیستا عومرم لە پەتجا نزىك دەبێتەو، ئەوێ
 كە دەلێم ھەموو شتێك بۆدەكەم بەراستیمە و درۆت لەگەڵ ناكەم، من
 تا ئەم عومرە نە ژنم ھێناو و نە كۆپم ھەيە ... تۆ وەك كۆپى خۆم
 سەیردەكەم ... ئەم مەسەلەيەى تۆ بۆ من وەك مەسەلەى ژيان و مردن
 وایە، خۆت دەزانى. گەر بتهوێت لە ماوێ چوار سەعاتدا بىست لە
 باشتەرىن چەقۆكىشەكانى ھەموو ئەم ناوچەيەت بۆ كۆدەكەمەو، بەلام
 ھەموو شتێك كات و وادەى خۆى ھەيە. دەزانم گەر شتێك لێبێت، لە
 كۆژرانى یوسف كەویار قورستەر لەسەر دڵم تەواودەبێت ... ئێمە تەنیا
 سەرۆ چەقۆیەكمان پێیە، ئاموونییەكان خەتەرن ... دەبێت بە زىرەكى
 قورون لە ناگرەكە نزىككەینەو ... بەراستیمە ... دەبێت یارییەكى پاك
 و تەمىزىان لەگەڵدا بكەین. دەبێت چاوەروانبین، ھەركات دەرەتەمان بۆ
 گونجا زىرەكانە دەست بوەشتین، دانیام گەر سەبرمان ھەبێت، ساتێك
 دێتە پێشى دەتوانین بیانشكێنین ... بەلام ئیستا دەبێت بىر لە دلى
 سەوسەن گۆلدانچى بكەینەو، شتێك نەكەین وەك دوو جانەوێرى بەرەلا
 بەمانبىنیت».

دەبێت بلێین كە كامەرانى سەلما لەگەڵ سەبر و ھێمنیدا كێشەيەكى
 نۆدى ھەبوو، لەو جۆرە مۆلفانەبوو كە ئاگرێك دەچێتە خوێنپانەو و
 بە زەحمەت دەستەمۆدەكۆین، بەلام كاریگەرى مەنگۆر لەسەرى گەورە

بوو، نه و ناکه که سیک بوو دهیتوانی جلّه و بیکات، دهیزانی ده رچوونی
 له قسه ی مه نگوړ مه ترسی گه وره ی به دواوه یه . نه و نیواړه یه که
 مه نگوړی به جیهیشت پاسته وخو چوو بو باریکی بچوک، که مجار به
 نه نیا ده یخواردوه، به لام هر جاریکیش ه سستی به لاوازی بگردایه ده چوو
 بو نه و باره بچوک و له وئ وهک عاره قخوړکی نه ناس خو ی مه سته کرد.
 له وانه نه بوو بتوانیت وه سفی دؤخی خو ی بکات، یان له ناخی خویدا زؤر
 له سروشتی سؤزه کانی پامینیت، گه ر یه کیکی خو شبو یستایه دهیزانی
 و گه ر پقیشی له یه کیگ بووایه دهیزانی، مه لچوونه کانی له نیوان نه و
 دوو جه مسره دا ده هاتن و ده چوون، توانای نه و ی نه بوو وه سفی نه و
 شتانه بکات که له دلیدا ده گوزه ریڼ، له بهر نه وه خوشی و غه مگینییه کانی
 توندتریوون . نیستا هه موو نومیدی نه و به بوو که له چاوپیکه وتننی فیکره ت
 گولدا نچی و که که یدا سه رنجیکی وه ها جیهیلتیت بتوانی له شه په که دا
 به ناره زوویه کی پاسته قینه وه بمینیتته وه، به لام گه ر سه وسه ن پاسته وخو
 بیکاته دهره وه، یان گه ر به پاستی مه نسور نه سرین مه لبریزیت، یا خود
 بریار بو سامان و شان و شکوی ناموونییه کان بدات، هه موو ژایانی به
 برینداری ده مینیتته وه ... هیچی بو نامینیتته وه، نه وه نه بیټ شیتانه خو ی
 فریبداته هر شه په چه قویه که وه که دیته سه ر پڼگای تا دواچار یه کیگ
 به مردن له ده ست نازاره کانی پرزگاریبکات ... له پاستیدا نه بده زانی چند
 سه وسه نی خوشده ویت، هیچ پتوهریکی بو نه وه پی نه بوو، هیچ وشه یه کی
 نه ده زانی باسی دلی خو ی پیبکات، به لام دهیزانی گه ر سه وسه ن شوو
 به یه کیکی دی بکات، ده بیټ په له بکات، زؤر زؤر په له بکات بو نه و ی
 به زووترین کات له شه په چه قویه کدا بکوژریت و پرزگاری بیټ .

شيعره كەي مستەفا ھەزار و گۆرانىيە كەي ساقى مەحمود لە ماوھى
چەند پۆڤت كەدا مەنسور ئەسرىنيان گۆڤى بۆ پالەوانىكى ئەفسانەيى،
بەو ھەدا شارەكە لە مۆڤو ھىچ چىرۆكىكى دلدارى پاستەقنە ئەڤابوو،
پىدەچىت لەو سەردەم و زەمانەدا پىڤىستى بە وىنەي عاشقىكى ناسك
بوو پىت كە بە پاستى بۆ خۆشەويستى بەر پىت. گۆرانىيە كەي ساقى
مەحمود لە ماوھى كەي كۆرتدا لە ھەموو شوڤىت كەدا دەگۆتريەو،
مەنسور ئەسرىن پىتەو ھى بىھو پىت لە ناكاو لەسەر ھەموو زارىك بوو.
ئەو ناوبانگە كۆتەرپە و ئەو پلۆبوونەو ھى خىترىيە چىرۆكى برىندارىيە كەي،
گەلەك دۆستى نزىك و ھاوسۆڤى بۆ مەنسور دروستكرد، ھەتا ھەندىك
لە شاعىر و مۆسىقاران بە تاييەت سەردانىانكرد. كە كامەرانى سەلما و
خالىد ئاموون چوونە خوازىتتى سەوسەن، ھەموو شار پىكرا چاوەروانى
ئەو ھىان دەكرد لە ھەنگاوى داھاتوودا مەنسور ئەسرىننىش دەست
ھەلبەتت و خوازىتتىكە رانى خۆي بنىر پىت. كە مەترخەمى و لاواڤى مەنسور
تا ئەندازەيە كى تۆر ھەمووانى سەرسامكرد، بە جۆڤىك كار گەيشتە
ئەو ھى دەپايە ئىبراھىمى باوكى و فەرىد ئەسرىنى مامى دوو بە دوو
لە گەلەيدا بدوڤن تا پازىكەن بچىتە سەر ھىلى داواكاران. لە پاستىدا دواي
سەردانەكەي مريەم، مەنسور ھەستى ئەو ھى لادروستبوو كە ھەر ھەول
و ھەنگاوىك لەو بارەيەو ھى ھەودەيە، بە لام گۆشارى ھاوڤى و خزمەكانى،

گوشارى ساقى مەحمود و گورانىيىزەكانى دۆستى، گوشارى شاعيره گەنجەكانى شار، پىكرا ھىزىكى ئەوتۇيان خستە سەر مەنسور بىر لەۋەبكاتەۋە بە ھەموو تواناي خۇيەۋە بچىتە ناۋ كىتپىكى گەرەكەۋە . چەند پۇزىك مالى مەنسور ئەسرىن لە ھەرە مالى قەرەبالغەكانى شار بوو، گەلىك لە پۇشنىريان و خويىندكارلى زانكۇ لە پىشتى مەنسور ۋەستابوون، ھەموو پەيتا پەيتا سەردانى ئۇريان دەكرد، گەر بەھتابىە و ئاغاي ئەسرىن لەۋە زياتر لاۋلى بنواندايە، ھەمووان تووشى ئاۋمىدىيەكى گەرە دەبوون، بۇيە ھەموو خزمانى ئەسرىنىش پىكرا پىيان وابوو كە مەنسور پۇنگايەكى دىكەي لە بەردەمدا نىيە ئەۋە نەبىت تا كۇتايى لەگەل چىرۇكەكەدا بىروات .

گەر ئەۋ قشارانە نەبوونايە، پىتەدەچو مەنسور ئەسرىن لەھەمان ئەۋ دەمەدا بنىرتتە خوازىيىنى سەۋسەن فىكرەت .

گروپى خوازىيىنىكەرانى مەنسور ئەسرىن لە ھەموو گروپەكانى تر گەرەتر بوو، جگە لە ئىبراھىم ئەسرىن و براكەي، دوو شاعىرى بەناۋيانگ و ساقى مەحمود و مامۇستايەكى زانكۇ ۋەھندى كەسى دىكەشى تىدابوو . دەبىت بلەين كە ئەۋانىش لە خوازىيىنى خۇيان ۋەلامىكى ئاشكرايان دەست نەكەۋت .

فىكرەت گولدانچى كە شەپۇلى يەك لە دۋاي يەكى خوازىيىنىكەران پەشۇكاندېۋى، لەۋە دەترسا شتەكان بە ئاقارىكى تارىكدا پېۋن و لەدەست دەرېچن . ئەۋ شەۋە لەدۋاي مالاۋايى ئىبراھىم ئەسرىن و ھاورپىكانى ترسىكى كىتوپ دايگرت و داۋاي لە كچەكانى كرد شتەكانيان كۆبكەنەۋە، بۇ ئەۋەي بە خىرايى و نەيتى شار چۆلبەكن و بگەپىنەۋە بۇ بەغداد . بەلام ئەۋ شەۋە سەۋسەن بە ماكسىيەكى شىنەۋە، بە دەنگە ھەمىشە ئارامەكەيەۋە كە لە كاتى ئاسايى و تۈرەيشدا يەك تۈنى ھەبوو، باۋكى دۇنياكردەۋە و گۈۋتى «گەر تۇ لىگەپىت، مەن تەنبا كەسىكم دەتوانم ئەم مەسەلەيە

چارەبىكەم و دەشزانم چۆن چارەبىدەكەم». ھېز و نازايەتى كچەكە
فېكرەت گولدانچى سەرسامكرد، پېشتر كچەكە بە ھېچ تاقىكردنەوہەيكى
پاستەقىنەى ژياندا تېنەپەپى بوو، ھەستىكرد ئەمە يەكەمىن ئەزموئە
كچەكە پيايدا تېنەپدەبىت، لەبەرئەوہ لىگەپا پىيدا بېرات.

مەنسور ئەسرىن ھېندە نازايەتى تىدابوو بە ئاشكرا لای ھەمووان
بلىت ھېچ شىتېك دەربارەى سۆز و ھەستەكانى ئەو خانمە بەرامبەر خۆى
نازانىت. لە دواى پووداوى چەقۆكەوہ، ھەستىكى قوولسى لاوازی لە خۆيدا
دەدۆزىيەوہ كە پېشتر ھەستى پىن نەكردبوو، ھەستىكرد دواى چەقۆكە
بە جۆرېكى تر بىر لە خۆشەويستى كچەكەى گولدانچى دەكاتەوہ،
ئەوكات كە بىستى كوپى يەكېك لە ئاموونىيەكان خوازىنى سەوسەن
دەكات، تىگەيشت ھىدى ھىدى ئەم عەشقە بەرەو جۆرە جەنگىكى
گەرەوہ وەردەگەپىت، ئەوہى بتوانىت لە يەك كاتدا عاشقىش بىت و
شەپكەرىش بىت، ئەركىكى سەخت بوو. ئەوہى بتوانىت عاشق بىت و
پرىش بىت لە پىق و تورەيى ئاسان بەيەكەوہ نەدەگونجان، بەلام ترسىكى
گەرەوہى ھەبوو ئەوہ ئاشكراكات. چى دەبىت گەر بلىت نايەوېت لەگەل
عاشقەكانى تىرى سەوسەن فېكرەتدا بچىتە جەنگەوہ... چى دەبىت؟
لەم شارەدا كە مەرفى عاشق بوو، دەبىت بىت بە پەقىبى چەندەما
خەلكى تر. سەبرى لىھات كە خۆشەويستى لە قوولايىدا بەو چەشنە
بە كىنەوہ گرەدراوہ. دلنابوو كە كامەرانى سەلما دۆلانى خۆشناوېت،
بەلام كۆپەيكى كىنە لە كامەراندە ھەبوو ئەم لە خۆيدا نەيدەبىنى. ئەو
ساتەى ھاتەوہ پىشچاۋ كە كامەران پەلامارىدا، لە چاويدا ئەو كىنە
گەرەوہ و قوولە ھەبوو كە كىنەيكى ئاسايى نەبوو، كىنەيكى بىسنوور
كە تەنبا لەگەل خۆشەويستىدا دروست دەبىت. ھەستىكرد بەوہدا ئەم
ئەوجۆرە كىنەيەى تىدا نىيە، ناتوانىت بەپاستى عاشق بىت، دلنابوو
سەوسەن فېكرەتى خۆشەدەوېت، بەلام چۆن؟ خۆشەويستى ھەمىشە

نیوه‌ی له‌ کینه‌ دروستبووه، ئه‌میش ئه‌و نیوه‌یه‌ له‌ خۆیدا نادۆزیته‌وه،
 ئه‌و پۆحه‌ جه‌نگاوه‌ره‌ی نییه‌ که‌ بيجولێنیت. به‌ده‌ستی بووايه‌ هه‌موو
 ئه‌و په‌وته‌ی ده‌گێڕایه‌وه‌ نواوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هێلێت ساقی هه‌حمود
 ئه‌و گۆرانییه‌ بلێت که‌ ئه‌م تێیدا وه‌ک شه‌هیدێک ده‌رده‌که‌وێت. ئه‌و
 ماوه‌یه‌ به‌ڕاییدا نه‌چیته‌وه‌ بۆ زانکۆ، هه‌ستیکرد پتویستی به‌وه‌یه‌ سالیکی
 پشوویدا، زۆریه‌ی شه‌وان له‌ ژوره‌ به‌چوکه‌که‌ی خۆیدا ده‌مایه‌وه‌ و هه‌چی
 نه‌ده‌کرد، ده‌یتوانی ماوه‌ی درێژ له‌سه‌ر جێگاکه‌ی خۆی به‌مێنیته‌وه‌ و
 هه‌یج نه‌کات. هه‌میشه‌ گوێی له‌ ده‌نگی خوشکه‌کانی بوو که‌ قسه‌ده‌که‌ن
 بێته‌وه‌ی بزانیته‌ چی ده‌لێن، دلنیاوو هه‌موو باسی ئه‌م ده‌که‌ن، له‌
 ماله‌وه‌، له‌ زانکۆ، له‌ ناو خزمندا، له‌ کۆلان، کچانی شار، شاعیره‌کان،
 پۆلیسه‌کان... هه‌موو که‌س... ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام خه‌ڵک باسته‌بکه‌ن و تۆ
 نه‌زانیته‌ ده‌لێن چی، ئازاریکی گه‌وره‌ بوو، ده‌یزانی هه‌موو ئه‌و قسانه‌ی
 له‌ به‌رده‌میدا ده‌یکه‌ن ئه‌و قسانه‌ نییه‌ که‌ له‌ پشته‌وه‌ ده‌یکه‌ن، به‌لام
 نه‌ ڕنگای هه‌بوو، نه‌ تواناشی هه‌بوو بزانیته‌ چۆن باسیده‌که‌ن. هه‌نسور
 ئه‌سیرین له‌ دلی خۆیدا گروتی «جه‌هه‌نه‌م ئه‌وه‌یه‌ خه‌ڵک هه‌موو باسته‌بکه‌ن
 و تۆ نه‌زانیته‌ ده‌لێن چی». ئه‌و شته‌کانی واده‌بینی وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و
 پشتگیریه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ ده‌کریت، بۆ که‌سیکی دی بیته‌ که‌ دوور و نزیک
 په‌یوه‌ندی به‌مه‌وه‌ نییه‌. له‌ دلی خۆیدا گروتی «ساقی هه‌حمود من
 ناناسیت، مسته‌فا هه‌زاریش... هه‌یچیان به‌ ته‌واوته‌ی نازانن له‌و شه‌وه‌دا
 چی پوویداوه‌...». گرنگترین شتی ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌و کینه‌ قووله‌ بوو له‌
 چاوی کامه‌راتی سه‌لمادا، ئه‌و کینه‌یه‌ی که‌ ئه‌م ناتوانیت له‌ دلی خۆیدا
 بیدۆزیته‌وه‌... به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی خه‌ڵک وه‌ک عاشق تییبگه‌ن، ده‌بیته‌ وا
 خۆی نیشاندات که‌ ئه‌ویش ده‌توانیت شه‌ر بۆ خۆشه‌ویستی به‌کات...
 ده‌بیته‌ به‌رده‌وام بیته‌... هه‌یج ڕنگایه‌ک و هه‌یج چاره‌یه‌کی تری نییه‌، که‌
 ڕقیک نیشاندات که‌ تیا نییه‌، ئیراده‌یه‌ک ده‌ریخات که‌ نییه‌تی.

گەر له دورده وه سهیری مائی سهوسه ن فیکره ت بکریه گه لیک ئارام
 دهینواند، به لام هه موو ماله کانی دونیا له ده ره وه ئارام ده نوینن، چی له
 ناوه وه ده گوزهریت، نه وه یان کهس به دروستی نازانیت. ئه و ئیواره یه ی
 که فیکره ت گولدانچی و دوو که که ی له تاکسییه کدا چوون بو مائی
 خه نده گولدانچی پوری سهوسه ن، هه ر سیکیان گه لیک ئارام و له سه ره خو
 دیاریوون، شتیکیان پیوه دیار نه بوو نیشانه ی په شوکان و شپه زه ی
 بیت، به هه نگاری ئارام ده پویشتن، به نیگای هینن سهیری چواره وه ری
 خو یان ده کرد و به زه رده خه نه ی ناسک وه لامی هه موو خه نده یه کیان
 ده دایه وه. له راستیدا کو بوونه وه که به هوی چه ژنی له دایک بوونی که زایه کی
 خه نده وه بوو که ته مه نی ده بوو به دوو سال به لام بو نه یه کی راسته قینه ش
 بوو، گولدانچییه کان پیکه وه کو بینه وه و قسه یه ک له سه ر ئه و سئ
 خوازی پتیکه ره بکه ن که داوای سهوسه نیان ده کرد. گولدانچییه کان گه رچی
 له میژوو له شاردا ده ژیان، به لام هیه کات وه ک ئیستا نه که وتبوونه
 سه ر زاران، نه وه ی ئه م که لاواز و نه خو شه که به رده وام به ده ست
 سه ر ئیشه و که مخوینییه وه ده نالینیت به و خیراییه هه موو شاری به
 خو یه وه سه رقال کرده مایه ی نا په حه تی زۆریه ی که کانی دیکه ی بنه ماله ی
 گولدانچی بوو، که جگه له مه خلوقیکی لاوازی په نگه پریو هیهی دیکه یان
 تیدا نه ده بینیه وه شایسته ی ئه و هه موو سه رسامی و ده نگه ده نگه بیت.

ده بیټ بلټم نه وهی له پر کچیکې غریب له شاریکې تره وه بیټ و
 بیټه مایه شپه چه قو له نیوان کومه لیک گه نجد مایه ی بیزارۍ و
 بریندار بوونی زږوبه ی خانمانی شار بو، که پیکرا وایان ه سته کرد
 تانه ی کی قورس له نرخ و جوانیان دراوه . به لام سه وسنه فیکره ت خوی
 له وه دل سافتو بوو ه سته به و شتانه بکات یان له دلی بگریټ .
 مه سه له که نه وه نه بوو سه وسنه له و شتانه تیغه گات، به لکو هیند مه بوو
 گهر ه سته شې پییکردایه پر چه کرداریکې پیچه وانه ی نیشان نه ددها که
 بونی شه پانگیزی لیټیت . سهر تا که له به غدا هاتبوونه وه زږوبه ی
 گولدا نچییه کان و نه وه کانیان وه ک کچیکې لووتبه رز ده یانینی، به لام
 هه موو زوو تیگه یشتن که که مدوویی و نه نهاییه کی په یوه ندی به
 لووتبه رزییه وه نییه، به لکو په یوه ندی به وه وه هیه که نه و کچیکه به
 ناسانی بابو تیگ نادوړتته وه بو قسه کردن ... هه کاتیش بیه ویت
 قسه بکات، به ده نگیکی لاوا، که خالی نییه له ناوازیکی ناوه کی باسی
 جوړه جیوازه کانی گوله باغ، باسی شیوه شورای هه ندیک شاری کوڼ،
 باسی چه شنی به له مه کوڼه کان و جل و بهرگی جهنگاوه ره فارس و
 عه ره به دیرینه کان ده کات . له راستیدا کچه که ده یقوانی له سر هه موو نه و
 شتانه قسه بکات که نه وانی تر نه یانده زانی و به پیچه وانه شه وه هیچی
 نه و تووی له هه موو نه و شتانه نه ده زانی که نه وانی دی ده یزانن . ژوړی
 دانیشته نه کی خنده گولدا نچی ژوړیکی گوره بوو، دیواره کانی سه رجه می
 وینه ی پیاوان و ژنانی پیری خیزانی گولدا نچی بوو، له باپیره و نه که
 گوره کانیان، له و وینانه وه بیگره که ده گه پانه وه بو سه رده می هه رده سی
 عوسمانییه کان تا نه و وینانه ی به مودیله سه رده تاییه کانی کامیترای
 په نگاوپه نگ گیرابوون . چه نده ها گولدا نی گه وره و بالنده ی شوشه و
 قوړی کریستال له سر په فکان دائرابوون . خنده گولدا نچی له
 گه نجییه کی زرو وه حزی له کوکړدنه وه ی قوړی بوو، به جوړیک میړده کی

بەردەوام پىيىدەگوت «دەبايە لەسەرەتاوھ شىۋى بە چاپچىيەك بىكرىبايە». شىتىك لە ژورەكەدا بوو سەوسەنى سەرسامدەكرد، ھەوايەك و بۆن و بەرامەيەكى دىرىن، ھەناسەي سەردەمىك كە بە پاكىژى لەویدا ھەلگىرايوو. سەوسەن ھەرجارىك كە دەھاتە ئەو ژورەوھ دەيگوت «ئاش پورە خەندە، لەم ژورەدا ھەموو دەيىت سووك قسەبەكەين، چونكە واھەستدەكەم شىتىكى كۆن لىرەدا خەوتووه». قەنەفە گەورە دىرىنەكان، مېزە تەختەكان كە پىدەچوو دەستىكى نەيتى بەردەوام ئسپەرتۆيان بىكانەوھ، نوو پەفەي سىرامىكى پىرۆزەيى كە شىق و جوانى دەور و زەمانىكى تريان لە ژورەكەدا پەخشىدەكردەوھ. ئەو شتانە فەزاي ژورەكەيان گۆرپىو بۆ فەزاي مۆزەخانەيەك كە تەنيا بۆنە و بۆنە دەرگاكانى دەكرىتەوھ... مېردەكەي پورە خەندە، پىاوژىكى بىدەنگ بوو، ھەمىشە سەر پىر خەيال و ئالۆز دەينواند، پىدەچوو كاپرا بىدەنگىيەكەي ناو ناخى خۆي بەخشى بىت بەو ژورە. كە يەكەمجار ھاتن بۆ مالى پورە خەندە و گەپانەوھ، سەوسەن لە تاكسىيەكەدا باسى ئەو ھەستەي بۆ باوكى كرد، فىكرەت گۆلدانچى گوتى «شىتىكى سەير نىيە، پۆخى مرقۇف زوو پەنگى شوپنەكان دەگرىت و شوپنەكانىش زوو پەنگى پۆخى مرقۇف دەگرن». بەلام ئەمرۆ ژورەكە بەجۆرىك لە بەرچاوى ئەو گەورەبوو، تا خەلكى تىدەھات ھەستىدەكرد زياتر و زياتر خەلك دەگرىت. ھەفتەيەك بوو ھەموو گۆلدانچىيەكان لە پرسىياري سىن خوازىننىكەرە شەيداگەي سەوسەندا بوون، ئەو ئىۋارەيە پىكرا لەسەر داۋاي فىكرەت گۆلدانچى لەوئى كۆپوويونەوھ بۆ ئەوئى شىتىك زانىياري لەسەر ئەو بابەتە بگۆرپەوھ. چەند پۆژىك بوو كوپانى گۆلدانچى، شىرزاى عىزەت گۆلدانچى و ھوشىياري پورە خەندە و نەبىلى پورە مەعسوم، بازارپ بۆ ھەوالى ئەو سىن داۋاكارە دەگەپان. سەوسەن ئەوچۆرە گەپان و پرسىياركردنەي بە شايستەي جەفەنگ و پىكەنەين دەزانى...

ئەوێ سێ گەنجی وەها بە قامەت و قیافەت بۆ کۆکردنەوەی هەوال
 دوکانە و دوکان بازار بەگرتن مایە شەرم و شورەیی بوو. سەوسەن
 تێنەدەگەیشەت چۆن پێگا بە خۆیان دەدەن بچنە جینگای چاوی ئەو،
 دوانەو چۆن مەوێ لە پێگای قەسە بازارپەرە دەتوانیشت مەوێکی تر
 هەلسەنگێت، ئەمە جگە لەوێ پیاوانی ئەم شارە هەموو بە شێوەیەک
 لە شێوەکان لە یەکتەر دەچن. سێ کوڕە پورەکی سەوسەن وەک هەموو
 گۆلدانچییەکانی تر بالابەرزبوون، و یقارێکیان تێدابوو سەوسەن و خۆپسک
 دەیانەو، بەردەوام قاتیان لە بەردەم کرد، بۆیناخیان دەبەست، هەر
 سێکیشان یەکتەر زانیاریان پێبوو، دانیشتنە کەشیان بەوێ کردووە کە
 کامەرانێ سەلما، هەتیوێکی چەقۆکیشی بێرەحمە کە هەموو شار وەک
 قوماڕچییەک و شەرابخۆریکی بێخێر و بێسەرۆت دەیاناسن کە عومری لە
 چایخانە و قوماڕخانە ئوتیلەکاندا دەباتە سەر. شێرزیادی عیزەت گۆلدانچی
 کە لە پۆلی چواری قانون بوو، بەردەوام لە قەسەکردنیدا هەولیدەدا وەک
 پارێزەرێک قەسەبکات کە باشە ئامۆزاکەیی خۆی دەوێت، بەردەوام
 دەیگوت «ئامۆزای عەزیزم، شەکان بۆ ئەوێ کە تۆ نەگەوتە داوی
 کە سێکەوێ نەرخت نەزانیت». هەندێک لە پوڕا و ئامۆزاکان سۆزێکی
 زۆریان لە گەڵ مەنسور ئەسیریدا هەبوو، ناویانگی وەک عاشقیکی گیانفیدا
 گەیشتبوو هەموو کچانی بنەمالەیی گۆلدانچی و پێکرا وێنەیی عاشقیکی
 شەیدایان تێدا دەبینی کە خەیاڵی هەموو کچێک دەجولێت، جگە
 لەوێ مەریم بە قەرەبالغی و دەنگە تۆفاناساکەیی خۆی و بە
 خۆتیکە لکردنە راستەوخۆ و دابەزینە بروسکە ئاساکانی بە چەشنێک لە
 قازانجی مەنسور قەسەیدەکرد، هەمووانی ناچارکرد بە راستی بیر لە
 بەلگەکانی بکەنەو. ئەوێ مەنسور کوڕێکی گەنج و جوان و خۆشەوێ و
 عاشق و خواوەن پاشەپۆزە یەکیک بوو لە چەکە گەورەکانی مەریم.
 بەلام پیرەکانی بنەمالەکە و هەندێک لە کوڕەکان بەپێچەوانەو خالید

ئامورنىيان بە مىردىكى گونجاوتر و چاكتىر بۇ كچىكى ناسكى وەك سەوسەن دەزانى. عىزەت گولدانچى لەسەر ئەو سۈرۈپو كە خزمەتلى لەگەل ئامورنىيەكاندا ناو و جىگائى ھەموو گولدانچىيەكان بە جۈرئىكى بېۋىنە بەھىزدەكات، ئەمە جگە لەوھى كە بەپىي پىرسىار خالىد ئامورن دەتوانىت ژيانىكى بىگرفت بۇ كچەكە داپىنبكات، ھەروھە جودا لە ھەردو دواكارەكەى تر دور لە زمانى چەقۇ و شەپ ھاتۇتە داواى كچەكە. مەيەم گولدانچى بەدرىژلىي دانىشتەكە تەواو بە پېچەوانەوھ پاى وابو پىاوانىك كە كۆگائى فروشتى كەرەستەى ژنانەيان ھەيە، چەشنە توخمىكن چاكتەرە كچ لەمەسەلەى شووكرىندا بيانخاتە ئەولاولە، زۆرىەيان شوۋىنى متمانە نىن و ھەلبىژاردنىان بۇ ئەو ئىشە، تەنيا پەيوەندى بە قازانچە زۆرەكەيەوھ نىيە و مەبەستى تىرىشى لە پىشتە. ھەموو دەيانزانى مەيەم باسى چى دەكات، ھەموو قاقا پىدەكەنىن، ھەموو سەيىرى سەوسەننىان دەكرد كە لەگەل لاوازيەكەيدا، لەگەل ئەوھى ھەموو باسى ئەو دەكەن، پىتر لە تارمايەك دەچوو لە ناوھراستىياندا ونىويىت. سەوسەن نىكى سالىك دەبوو ھاتبۇوھ ئەم شارە، بەلام لاي گولدانچىيەكان ھىشتا وەك غەرىبەيەك وابو كە كەسيان نازانن بەتەواوھتى چۇن بىردەكاتەوھ. پاستە بەردەوام لەگەل كچە گەنجەكانى بىنەمالەكەدا دەچىتەدەرى، بەلام جگە لە زور ماندوويوونەكەى و ئەو سەرنىشە ھەمىشەيەي لەگەلئايەتى زۆرىەيان شىتىكى ئەوتۇى دەرىارە نازانن. ھەموو دەزانن دەبىت مانگانە دووجار بچىت بۇ لاي پزىشك. لەوھە بىرازىت كەسيان زانباريەكى ئەوتۇ گىرنگيان دەرىارەى نىيە. دەبىت بلتەين كە پىكراي گولدانچىيەكان پىروشەيان لەسەوسەنى خوشكى لاباشتر بوو، پىروشە زۆر سادەتر و كراوھتر و ئاسايىتر دەردەكەوت، بەلام ھەر كەسىك يەكجار لەگەل سەوسەندا بە بازاردا بگەپابايە، ھەستى بەو كارىگەرىيە قوللەى جوانى ئەم كچە لەسەر پىاوان دەكرد. لە پاستىدا

سهوسه ن لهو شپوه کچانه نښه که به له شى گزشتن و شپوهى مه کياچکړدن و بالاي پرپوه سه رنجى پياوان کيشبکات، کچه که تابلي لاوزه، هه تا جوت مه مکيکى بينراوېشى نښه، هه موو سيحره کهى شتيکه له ده موچاويدا، له وه ستانيدا، لهو سيښه رى ته نهاييى له سه روخساريتى، نه وهى هه موو کهس له نيگاي يه که مه وه ده زانيت کچيکى نه خو شه بيته اندازه جوانيکړده، جگه له قزى که بيته اندازه پرې، به جورېک ديمه نيکى ناکوکى له گه ل ده موچاوه مندا لانه و بچو که کيدا دروستکړده، ناکوکييه که که جوانييه کى زور تاييه تى داوه تى. نه وهى که مروف واهه سته دکات نيستا نا که ميکى دى له هوش خو ي ده چيت بووه به نه خشنيکى پومانسى بوى. چنه د شويک له وه وېر له داوه تيکدا سهوسه گويى لښو نه شميلي پوره فزيله له ناوه پراستى هه موو کچه کاندا ده لښت «هه ر تيگه يشتمايه پياوان حه زيان له کويى کړده ... به مه قاشيش پلن گزشتى ليناگريت، په زاي مري، ده لښت مردوه به سه ر نه رزا ده پوات». سهوسه ن زورچار نه و قسانه ي ده بيس، به لام ودها بوو وه که نه وهى نه بيسيت، نه و شه وه له هه موو کچه کان نزېک بووه وه و به ده نگه ناسکه کهى خو ي گووتى «پياوان گه مژن، حه زيان لهو کچانه يه که پنده چيت بمن ... خه م مه خو پورزا گيان، هه نديکيان حه زيان له من نښه، به لکو حه زيان لهو مردنه نزېکيه که له مندا ده بښن». نه و شه وه له مالى پوره خنده که هاته قسه هه مووان بيده نگ بوون، ده نگى لهو ده نگه ناسکانه بوو که له بيده نگى ته واوه تيدا نه بايه، مروف نه يده توانى ته واو گويى ليبييت. گووتى «هه مووتان کامه رانى سه لما وه که شه يتانيک ته ماشاده کن، من نازانم کامه رانى سه لما چونه ... تا نيستا نه مښيوه، به لام نه وهى نيوه وه که شه يتان سه يري مروفنيک ده که ن، پاست نښه. نه وهى واقسه ده که ن وه کو نه وهى نه وانى تر هه موو له کامه رانى سه لما باشترين، پاست نښه. نه وهى قومارده کات، يان چه قو

دەۋە شىئىت شىتكى خراپە، بەلام ئىمە ھەموومان خراپىن... مەن لە ھەمووان خراپىترم، چونكى ناتوانم ھەروا شوو بە ھىچيان بىكەم و ناتوانم دەستىشان لىبەردەم... وانىيە، ئىمە ھەموومان خراپىن... كەسمان لە كامەرانى سەلما باشتىر نىن». فىكرەت گولدانچى قاقا پىكەنى، دىنىابوو ھىچ كەس لە ۋەبەر نەيۋىراۋە بە عىزەتى بىرەى بلىت «تۆ خراپىت» «تۆ لە چەقۇ كىشىكى سەرخۆش باشتىر نىت». ئەۋە چاۋقايىمىيەكى گورە بوو كە زنجىرەى پىژ و ىقارى لە بىئەمالەى گولدانچىدا تىكەدا.

كچەكە بە ھەمىنىيەى خۆيەۋە كە سەرنجى ھەمووانى پادەكىشا بەردەۋامبۇو «ھەرچى پىاۋى ئەم شارەيە دۋاجار ۋەكو يەكن، شتى بچوك لە يەكيان جىادەكاتەۋە كە نرختكى ۋەھايان نىيە... نا شتى زۆر بچوك، كە مەن نازانم چىن... بەلام ھەموويان لەم شارە زىاتىر شارى تىران نەبىنىۋە... ھەموويان ۋەك يەكن، ھەر سىكىيان لای مەن ۋەك يەكن... مەن ھەر سىكىيانم ۋەك يەك خۆشەۋىت». پورە مەسومەى بە دەنگە گىر و گرمەئاساكەى، كە لە دەنگى پىاۋەكانى تايەفەى گولدانچى نىترىر بوو، بە ھەرەشەۋە گوتى «بەلام ناتوانىت شوو بە ھەر سىكىيان بىكەيت... تىگەيشىت... دەتوانىت تەنبا شوو بە يەككىيان بىكەيت». ھەموو ۋاياندىزانى ئەۋ دەنگە گرمەكارەى پورە مەسوم، ھەر ئىستا سەۋسەن دەشكىئىت، بەلام بە ھىمنى سەيرىكرد و گوتى «لە ئىستادا شوو بە ھىچيان ناكەم، بەلام بۆ پاشەپۇژ نازانم... پورە مەسوم. پاشەپۇژ خۆى بىرپار دەدات، شوو بە چەندىان دەكەم». ۋەلامەكى بە ئەندازەيەك سەيرىبو ھەمووانى بىدەنگىرد. ھەموو دەيانزانى كىژەكە تەنبا بوكەشۋەيەكى نەخۆش و لاۋاز نىيە، بەلكو ئىرادەيەكى گورەشى تىدايە، دەشيانزانى فىكرەت گولدانچى زۆرى بەلاۋە گىرگە خانمە بچۆلەكەى مالى بە ۋەچەشە بەھىزىت. ھەموو چاۋقايىمى كچەكەيان دەگىرايەۋە بۆ جۆرىك لە لاۋازى باۋكەكە، بەلام ھەمووش دەيانزانى

له نیتوان گولډانچی و سه‌وسه‌ندا پړیزیکسی قوول و شاردراره هه‌یه که هه‌ردوکیان به وردی سنووره‌که‌ی ده‌پارتین.

نه و پوژه مه‌راسیمی چه‌ژنی له‌دایکبونه‌که به هیمنی پوی. له کاتی مۆم کوژاندنه‌وه و کپک خواردن و دیاری کردنه‌وه‌دا هه‌موو بیده‌نگی و له‌سه‌ره‌خویی سه‌وسه‌ن سه‌رسامیکردن... نه‌وکات هیچ که‌س نه‌یده‌زانی سه‌وسه‌ن بیر له چی ده‌کاته‌وه، نه له بنه‌ماله‌ی گولډانچیدا، نه له به‌ره‌ی داواکاره مه‌سته‌کانیدا و نه هیچ که‌سیکی دیکه‌ش له دونیادا.

سهوسه ن فیکره ت بریاریدا هر سه داواکاره که له پوژیکدا ببینیت. یه کتیکان له به یانیدا، نهوی دیکه یان له ئیواره دا، سیته میش له شه ودا. خالید ناموون یه که مین که س بوو که ده پایه سهعات یازدهی پوژی دیاریکراو له مالی فیکره ت گولدانچی ناماده بیت. چند دهقیقه یه ک بهر له وادهی خوئی، هاوپی به دوو ئوتومبیلی پر له پیاوان و خزمانی ناموونی گه یشته بهرده رگا، نهوان له بهرده رکی مالی فیکره ت گولدانچی دایانگرت و مالواویان لیکرد و پویشتن. چند پوژ بوو ناموونیه کان هه موو هه ولتیکان دابوو بو نه وهی پالپشت بو داواکه یان کوبکه نه وه و گولدانچییه کان له هه موو لایه که وه بخه نه ژیر گوشاری خویمان. پاریزگاریان تیگه یاندبوو، فیکره ت گولدانچیان بو لای قایمقامی شار بانگکردبوو. هه موو شتیکان بو نه م ساته نه جام دابوو، بویه هه موو چاوه پوانی دهره نجامی باشیان له م چاپیکه وتنه ده کرد.

خالید ناموون که چووو ژوووه وه بو سالونه گه وره کهی مالی گولدانچی، جوانی موبیل و تاییه تمه ندی دیکوره کان و پری ژوووه که له کتیب و تابلو و په یکه و شتی نهنتیک سه رسامیکرد، پیشت له ژیانیدا جوړه ژووژیکی له م چه شنه ی نه بینیبوو. سهیری لیها ت که بیتنه وهی فیکره ت گولدانچی خوئی پیشوازیبکات، کچیکی گهنجی دی بو ژووژیکی تر له قاتی سه ره وه رینماییکرد. ژوووه که کتیبخانه په کی ئیجگار گه وره بوو، دلنیا بوو که متر له

ده هزار کتیب لهو ژورده دا نییه، هتا دیکۆری سه قفه کهش کۆمه لیک
 کتیب بوو که هه ره له سه ره وه پا به هه ندیک پهت و ده زووی په نگاره ننگ
 هاتبووه خوارئ. ژورده که که میک تاریک بوو. سه وسه ن گولدانچی له
 کراسنکی زهردی کالدا که پرپوو له خه تی سپی ناسک لهو په پی
 ژورده که دا له سه ر کورسییه کی چه رمی کۆن و گه وه چاوه پوانیده کرد،
 جگه له ملوانکه یه کی پهش هیچ خشلکی تری پیوه نه بوو، هتا
 گواره یه کی هه زانیشی نه کردبووه گوئی. خالد ناموون پتر له چلو پینچ
 شهو بوو سه وسه نی نه بینیبوو، به چه شنیک جوان هاته به رچاوی،
 به زهیی به دلی خۆیدا هاته وه. دیاریوو نهو جیگایه به تاییه ت چاککراوه
 تا سه وسه ن هه ر سئ چاوپیکه وتنه گه وه که ی ژوانی له ویدا نه نجامبدات.
 جگه له سه وسه ن که سی تر لهو ژورده دا نه بوو، به لام خالد ناموون
 هه ستیکرد به کیکی تر که نابینریت ئاگاداری هه موو دانیشتنه که یه،
 سووسه کردنیک ناوه کی بوو که هیچ به لگه یه کی نه بوو، به لام خۆی
 به جۆرئیک پیکضست که ئاگاداره یه کییک به نه ئنی چاوه دیژیده کات.
 سه وسه ن گه لیک نه رم و نیان بوو، پیده چوو پیشوه خت بیری له هه موو
 جوله یه ک و قسه یه کی خۆی کرد بیته وه، به لام له گه ل هه موو شتیکیشدا
 به چه شنیک ناسک و خۆشه ویست بوو، خالد ناموون ئاماده بوو هه موو
 شتیک له پیناویدا دابنیت. که له سه ر کورسییه که دانیشت، هه ستیکرد
 سه وسه ن به وردی سه یژیده کات، له دلی خۆیدا گووتی «ئیتستا ده زانییت
 من پیاوئیک جوان نیم، نه وه نیم که نهو خهوی پیوه ده بینیت». به لام
 به خیرایی هه ولیدا به سه ر ترسه کانیدا سه ربکه ویت و خنده یه کی گه وه ی
 گرت که که مجار ده یترانی بیگرت. سه وسه ن به هیمنی له سه ر کورسییه
 چه ره که ی خۆی دانیشتبوو، که س نه یده توانی ئامازه یه کی تاییه تی له
 شیوه ی دانیشتن و سه ربکردنه که یدا بدۆزیته وه. سه وسه ن به هیمنیه که وه
 که خالد ناموونی سه رسامکرد گووتی «به ریز خالد ناموون، چه زمکرد

يەكەم كەس تۆ بېيىنىم، لەبەرنەۋەي زۆرىيەي كەسانى خىزانەكەم تۆ ۋەك داۋاكارىكى باش باسەدەكەن. بەلام مەن نازانىم تۆ كىيىت... ۋەختە ھېچ شىتتىك لەسەر نەزانىم... ھېچ شىتتىك... دواجار مەن كىچىكى نەخۇشەم، گەر شۇ ۋە ھەر كەسنىڭ بىكەم، دەپىت زۆر شىتى لەسەر بزانىم».

خالىد ناموون بە ئەدەبىيىكى زۆرەۋە گوتى «سەۋسەن خان. ھەقى خۆتە، لەسەر ھەموومان، ھەموو شىتتىك بزانىت».

نەيدەۋىست لەقسەكردندا زۆر بېۋات، ترسىكى ھەبوۋ قسەكانى ھەندى شىت ئاشكرايكەن كە نايەۋىت سەۋسەن بىيانىيىت. سەۋسەن گوتى «تاكە شىتتىك كە سەيرە، ئەۋەيە تۆ بۆ ناموونىيەكان دەخەيتەكار... پارىزگارى شار، جىگرەكەي، ھەموو ئەۋانە... خۆت دەزانىت ئەۋ شتەنە دلى كىچىكى نەخۇشى ۋەك مەن بەرلىستى دەشكىيىت. مەن كىچىك نىم بە زۆر بۆ كەس بىم...».

خالىد ناموون بىرىكردەۋە، كىزەكە بە جۆرىك ناسكە ھەر مەخلۇقىك بە زۆر بىيەۋىت بىيات بۆ خۆي، دەشكىيىت... لەۋ بوۋنەۋەرە ناسكانەيە كە تەنبا خۆي دەپىت بىجولت، ھەر شىتتىكى بەركەۋىت، لەۋانەيە بىكەۋىت ۋ بىشكىت. بەسەردانەۋانەۋە گوتى «سەۋسەن خان... مەن كۆپىيە شەرەتى ناموونىم، ئەۋان دەزانن تۆ چ داۋاكارىكى زۆر ھەيە، مەسەلەكە ھەموۋ ئەۋەيە مەن نامەۋىت تۆ بدۆپتىم... لە پېنج مانگ لەمەۋىەرەۋە كە تۆم بىنى، گوتىم ئەۋە ئەۋ كچەيە كە مەن لەم دونىايەدا بۆي دەگەپتىم. مەن پىشتەر ھېچ پىگايەكەم نەبوۋ كە باسى خۆمت بۆ بىكەم... مەن تىكام لە ناموونىيەكان كەرد پىشتم بگرن، چۈنكە بۆ يەكەمجارە لە زىاندا عاشق دەبىم، زۆرىيە ناموونىيەكان دەزانن مەن تەۋاۋ نىم، دەزانن چۈر مانگە دوكان ۋ كاسىيەكەم ھاتتە كزى».

سەۋسەن پىرسى «نازانىم، دەتوانم بىپىسىم، كزىۋونى كاسىيەكەي تۆ، چ پەيۋەندى بە ئىمەۋە ھەيە؟»

خالىد ناموون ئىستا بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا هەولێ دەدا، لە بەردەم كەسێكدا وەك عاشق دەريكەوێت: «پەيوەندى ئەوەيە كە من هێندە بێر لە تۆ دەكەمەو، ناتوانم بێر لە شتەكانى تريكەمەو، وەك جاران ئارەزووم ئەماو، جاران خوشبىيەكى زۆرم لە كاسبى دەبينى، ئىستا بە جۆرىك گۆراوم خۆم ناناسمەو، ناتوانم خەرىكى هێنانى كەلوپەلى نوێ بۆم، پەيوەندىم لەگەڵ قاچاغچىيەكاندا كزیوو، چوار مانگە سەفەرى بەغدام نەكزیوو، چوار مانگە هېچ كراسىكى نوێ يان عەترىكى تازەم نەهێناو... هېچ شتىك... خانم هېچ شتىك... لەبەرئەوێ تەنيا بێر لە تۆ دەكەمەو».

سەوسەن بە ئىسپاى پرسى «بەلام چۆن بێر لە من دەكەپتەو؟»
خالىد ناموون چاوەپوانى ئەم پرسىيارەى دەكرد، بەلام لەگەڵ ئەو شدا هەستىكرد ناتوانی وەلامىیدا ئەو، دواى كەمێك وەستان گوتى «شتىكى قورسە، وەك ئەوێ دەستىك بەردەوام بۆتەتەت، هەستىكە لە سەرتدا دووبارە دەبێتەو، شتىكە وەسەف ناكۆت، وەك شتىك بۆى بگەڕێت و نەيگەپت».

دەنيابوو نەيتوانیو تەعبىر لە خۆى بكات، دەنيابوو. بەلام دەيزانى سەوسەن فېكرەت بۆ وەلامى ئەو پرسىيارە بانگى نەكردو، پەنگە تەنيا وىستبىتى بېبىنىت بزانیت بە ئەندازەى دوو داواكارەكەى تر جوانە، ياخود تىبگات چۆن قسەدەكات، ياخود هەر شتىكى تر كە ئەم خەيالێ بۆى ناچیت. سەوسەن كەمێك دەنگى گۆپى، شتىك لە پرسىيارەكەيدا بوو كە خالىد ناموون بە تەواوەتى ماناكەى بۆ ديارى نەكرا: «خالىد ناموون، حەزەكەم بزانم تۆ چىرۆكى شەپەچەقۆى ژۆر زەمىنەكەت بىستروە يان نا؟»

«خانم هېچ كەسێك نىيە، ئەوێ نەبىستبیت»

«دەمەوێت بزانم تۆ ئامادەيت لە پێتووى مندا چەقۆ لە كەسى تر

بىدەيت... يا نا؟».

خالىد ناموون چاۋەرۋانى ئەۋ پىرسىيارەي نەدەكرد، سەرى بەرزكردەۋە
بۆ ئەۋەي بە پوونى سەيرى پوخسارى سەۋسەن بىگات كە تارىكى
كتىبىخانەكە سىيەرىكى تۆخى خستىۋە سەر، ھەستىكرد نەستەمە ھىچ
لە دەموچاۋى سەۋسەندا بخوئىتتەۋە. بە ھىمنى گۈۋى «ئەۋەي لە
پىناۋى تۇدا نامادەي شەپ و مردنم گومانى تىدا نىيە. سەۋسەن خان
تۆ تەنيا كەسىكى دەتوانىت وا لە من بىكەيت شەپانى و بىرەحم بىم...»
سەۋسەن دوۋبارە پرسى «دەتوانىت لە پىناۋى مىدا كەس بىكۆزىت؟»
خالىد ناموون گۈۋى «دەتوانم... بىتەۋەي دوۋدۇل بىم... بىتەۋەي
بىرىكەمەۋە...».

سەۋسەن بە غەمگىننىيەۋە پرسى «بۆ لە پىناۋى كچىكى نەخۇشى
ۋەكو مىدا، نامادەيت خەلەك بىكۆزىت؟... دەبىت ھۆكەي بىگەپتەۋە
بۆچى؟ ھەست ناكەيت، پەيۋەندى بەۋەۋە ھەيە زىان لەم شارەدا مەۋف
دەخنىكىت. ھەست ناكەيت، ئەم شارە زۆر زۆر بچوكە، شوئىنكە مەۋف
لېرەۋە چاۋى لە دۇنيا نىيە. ئەۋەي كە كچىك دەتوانىت كۆمەلىك پىاۋ
شىتەكات، پەيۋەندى بە شارەكەۋە ھەيە، بەم شوئىنە بچوكەۋە كە دلى
مەۋف دەگوشىت؟».

خالىد ناموون سەرى داخست و گۈۋى «ئەۋە ھىچ لەۋە ناكۆزىت كە
من دەتوانم لە پىناۋى تۇدا بىرەحم بىم».

سەۋسەن لە جىگاگەي خۆي ھەستە، ئىستا خالىد لە بەر پۇشنايى
پەنجەرەكەدا لە نىۋان كىتەبەكاندا پرونتىر دەيىنى، ئەۋ پەفتە زەردەي
ملى، ئەۋ تەۋقە سىپپىيەنى گۈللىكى چىلانەيان بە قىيەۋە پاگرتىۋو،
ئەۋ گەردنە بەرزەي، ئەۋ ملوانكە پەشەي ھەندىك لە دەنكە بارىكەكانى
ۋەك چىزۋى دۈپشك دەدرەۋشانەۋە... ويستى ھەستىت، بەلام جورۋەتى
نەكرد. سەۋسەن دۋاي كەمىك گەپان بەناۋ كىتەبەكاندا، چۈۋە پىشتى

کورسییه که ی خالید و پرسى «ده توانیت له پیناوی مندا کامه رانى سه لما و مه نسور نیبراهیم بکوژیت؟». خالید ناموون که میک پاچله کی، نهیده زانى کچه که دهیه ویت به ره و کوپى به ریت، چى ده ویت و دهیه ویت بگاته چى. نهیده زانى چى وه لامبداته وه. خالید ناموون که میک چاکه تى قاته خو له میشییه که ی چاککرد، به نه سپایى پالیدا به پشتی قه نه فه که وه و بیویستی خو ی گووتی «رقم له هه ردو وکیانه. خوژگه ده خوازم هیچیان له سه ر نه م دنیا به نه بوونایه. هه تا ده مرم رقم له و دوو پیاهه ده بییت... واده زانم نه وانیش به رامبه ر به من هه روان». وشه کان به رقیکی گه وره وه له زاری هاتنه ده ری، خو شى له و کینه له ناکاوه ی خو ی سه رسامبوو، دلنیا بوو ده توانیت نه و دوو کوپه ی تر بکوژیت، له یه که م ساته وه چیرۆکه که ی بیستوهه توانایه کی تر سناکی کوشتن له خویدا هه ست پیده کات، به لام پیتشر له گه ل خو شیدا وه ها ئاشکرا نه یدرکاندوه. گه رچی دلنیا بوو قسه کانى سه وسه ن فیکره تیان تووشى به شوکانیکی کتوپر کرد، به لام هه ستی به ئاسوده بییه کی قوولکرد، نه وه راستیه کی شار دراوه ی ناو دلی بوو، دلنیا بوو سه وسه ن فیکره ت نیازی نه و کوشتنه ی خویندوته وه، ده ستی له و ئاره زوه نه ینیه داوه، کی چوزانیت، له وانه یه نه و وه لامه ته واوی وینه ی نه و به باشه لای سه وسه ن فیکره ت بکوژیت... هه ستیکرد له رینگای نه و قسانه وه سه وسه ن فیکره ت باشتر تییده کات، هه ووتتر ده بیینیت، به میزتر ده یناسیت. به لام نه م پرسیاره له کچیکی وه ها ناسکه وه گه لیك دلره قانه بوو.

سه وسه ن ماوه یه که له ژوره که دا سوپایه وه، وه ک نه وه ی جوړه بیتاکییه کی قوولی به رامبه ر هه موو شته کان تیدابیت، خو ی به کتبه کانه وه سه رقآله کرد، له نیتوان قسه کاندایه نگی دریز و قوولی جیده هیشت، هه ندیجار له ده رگای کتبخانه که وه نه و کچه ی بانگده کرد تا چا بۆ میوانه که به ینیت. پرسیاره کانى گه لیك تیکه لاویوون، زۆریه یان

دەريابەرى شىتگەلىك بوون خالىد ئاموون نەيدەتوانى ۋە لاميانىداتەۋە، ھىچ پىرسىياريكى پاستەۋخۇي دەريابەرى سامان و مال و خانووي جيا و زىپ و ئەۋ شتەنە لىن نەكرد، بەلكو پىرسىيارەكانى دەريابەرى پەيوەندى ئەۋ بەسروشتەۋە، پەيوەندى ئەۋ بە ئەستىزەكانەۋە، باۋەپى بە ژيان لە ھەسارەكانى تردا، باۋەپى بە ژيان لە دواى مردن و ئەۋ شتەنە بوو. خالىد ئاموون نەيدەزانى چۆن بچىتە ئەۋجۆرە دىالۆگانەۋە، ھەستىكرد دەستەپاچە و كەم توانايە، بەلام شىۋازى قسەكرىنى كچەكە، جولاندنەۋە ناسكەكانى، شەيدايكردبوو. دلفىابوو يەككىكى تر و لە ھەلومەرجىكى تردا ئەم پىرسىيارەنى لىيىكات، لەۋانەپە پوونتر بتوانىت ۋە لاميانىداتەۋە، بەلام ئىستا ھىندە بە سىحرى كچەكە سەرسامبوو، ھىندە فەزاي ئەۋ كىتەبخانەپە و ناسكى ئەۋ و بۆنى ھەناسەكانى گىزيانكردبوو، تواناي بىركردنەۋەى ئەۋ پىرسىيارە گەۋرانە نەبوو.

بەلام دوا پىرسىياري سەۋسەن سەرلەبەر ژيانى خالىد ئاموونى گۆپى، ئەۋە ئەۋ پىرسىيارە گەۋرەپە بوو كە سەۋسەن چەندىن سال بور بىرى لىدەكرەۋە، ئەۋ پىرسىيارەبوو كە دەيوست لە ھەر كەسىكى بكات كە دىتە داۋاي، بە ھىمنى گوتى: «خالىد ئاموون گۆيىگرە، پىرسىياريكت لىدەكەم ۋە لامەكەى بۆ ژيانى من و تۆش نۆر گرنگە، نۆر شت لە ژيانى من و ئەم چىرۆكەدا لەسەر ئەم ۋەلامە دەۋەستىت: گەر بەسەفەرىكى درىژ بتنىترم بۆ دور، بۆ نۆر دور لەم شارە، سەفەرىكى چەند سالە... سەفەرىك تىيدا دلفىا نەبىت، كاتىك دىتەۋە من ژنى تۆم... من بۆ تۆم... ياخود من زىندووم و ماوم، دەچىت ؟ باش بىرى لىبىكەرەۋە، كە دەگەپىتەۋە دلفىانىت من ژنى تۆم يان نا... دلفىانىت من شووت پىدەكەم يان نا... دەپۆيت ياخود نا؟». خالىد ئاموون ويستى شىتەك بلى، بەلام سەۋسەن پىشىكەوت و گوتى «نا خالىد ئاموون، ۋەلامە مەدەۋە... ئەۋە پىرسىياريكە دەبىت بىرى لىبىكەيتەۋە... نۆر نۆر بىرى

لەبیکەیتەوه... من ئەمڕۆ تۆم بۆنەوه بانگکرد ئەو پرسیارەت لێبیکەم...
خالید ئاموون بپرۆرەوه بۆ مائێ، دەتوانی چەند پۆژێک یان چەند
هەفتەیەک بچیت بۆ گوندەکان... بۆ شارێکی تر... بۆ ئوتیلێک لە
بەغدا و بیربیکەیتەوه. هەركاتێك گەشتیتە بێاریکی تەواو، وەلامەكەت
بخەرە سەر كاغەزێك و بە كەسێكدا بۆم بنێرە، لە ئێستادا تەنیا
دەمەوێت بیربیکەیتەوه».

كە خالید ئاموون لە مائێ فێكەرەت گۆلدا نچی ھاتە دەرەوه، ماندوو و
پەنگەپیو دیاریوو، ھەموو بینیان نا ئومێدیەکی قورس لە سەر پوختاری
بوو، تا گەشتە سەر شەقامەكە گەلێك چاوی نھێنی چاوە دێریان دەکرد،
لەو یادا وەك كەسێك ونبوو بۆت وەستا، پێدەچوو سەرماي ناوھەراستی
زستانیش ھێندە ئێتر ئەزانەبێتی، وەك بێھوێت خۆی بشاریتەوه لە ناكاو
ناپراستی خۆی گۆپی و بەرھەو باكوور سەرکەوت، لە شەقامێکی تەسك
و چۆلانەدا كەمێك وەستا، لەو یادا تاكسییەکی ڕاگرت و بە دوو دایەکی
نۆرەوه سواریوو، بە پەشتۆكاوی قسەي لە گەل شۆفێرەكەدا كرد، ھێچ
كەس نەیدەزانی چی لە خەیاڵیدا دەگوزەرێت، ھێچ كەسیش تا بەیانی
پۆژی داھاتوو ھەوالتی ڕاستەقینەي دەریارەي چاوپێكەوتنەكە نەبیست...
تەنیا دواي بیست و چوار سەعات، كە مەنگوپی بابەگەرە كەوتە
گێژانەوهي چیرۆكەكە ھەموو تیگەبەشتین چی لە نێوان سەوسەن فێكەرەت
و خوازیبێكەراندا پوویداوه.

مهنگوپی بابه گوره له ژیر زه مینی نوتیله که ی باوه جاندا چیرۆکه که ی
 بۆ هه موومان گتړایه وه، نه و بهر دهنگه منگن و پشتمله کوپه یه وه،
 له ناوه راستی هه موواندا وه ستاو گووتی «وهک ده زانن کامه رانی سه لما
 دواهه مین که س بوو که ده بیت بجیت بۆ لای که که ی گولدانچی، پیشتر
 هه دوو داواکاره که ی تر سه ردانی مالی گولدانچییان کردبوو... من گووتم
 به قه بری مردووم ئیمه تیاچووین، گووتم به ناموسی عه زیزی هه موومان
 حیسابمان پاکه، نه گینا بۆ که که ئیمه ی خستۆته دوا ی دواوه، سێ
 پۆژ بوو، من هه والی ناخۆشم ده بیست، سێ پۆژ بوو شوینم به خۆم
 نه ده گرت... هه موو ده یانگووت گولدانچییه کان، بریاریانداوه که که یان
 بدهن به خالید، هه موو واقسه یانده کرد که شته که برپاوه ته وه، که زانیم
 ئاموونیییه کان کاکی موخافیزیان خستۆته سه ر خه ت هیوا برپاویووم...
 هیوام به چی بمیئتیت، من و موخافیزیان نه گووتووه . کامه رانی سه لما
 ته نیا منی هه بوو غه می بخوات... منیش پیاویکی بیده سه لات نیم، به لام
 گه ر خۆیان مه سه له که به جۆرێک له جۆره کان بپرێننه وه و که که پازی
 بیت، نه و له قه ندیلدا پاوه خوشتر ناکریت... وانیه عه زیزی من، یوسف
 که ویا ر ده یگووت پیاوی ئازا نه وه یه له شه پی دۆراو پابکات» .
 هه موو ده یانگووت «مهنگوپ به رده وام به، مهنگوپ باسی نه وه بکه
 سه وسه ن فیکره ت چی به کامه ران گووتووه» .

مہنگور دہیزانی قسہ کانی لہ تہ واوی شارد ا بلآودہ بیٹہ وہ، لہ بہرئہ وہ
 بہ شہوق و زہوقیکی زورہ وہ بؤ ہہ موومانی گتیراہہ و گورتی » کہ
 کامہ رانی سہلما پوی من دلہ لہ مستمدا بوو، تا بہرہدہرگای مائی
 فیکرہت گولڈانچی لہ گہ لیدا چووم... دونیا شہو بوو، بہ ناموسی
 ہہرچی مہ لایکہ تہ، من لہ بہر سہرما خہریک بوو زیرکہم دہ کرد،
 بہ لام کامہ رانی سہلما گوی لئ نہ بوو... باکی بہ سہرما نہ بوو. من
 بہ زہیم بہ کورہ کہ دا دہ ہاتہ وہ، وا سہیری مہ کن... کورپکہ پیشتر
 لہ گہ ل ژاندا سہروو سہوداہ کی نہ بوو، لہو مہ سہلہ یدا ہہر ژولیکتان
 بگرم لہو لیزانترن... کورہ کہ لہ یہ ککاتدا دہ ترسا و دلشی خوش
 بوو. کہ لہ بہرہدہرگا کہ سہیرم کردہ وہ بہ جوریک جوان و بوشناخ بوو،
 مہ پرسن. دلنیا بووم قوزنتیہ کہی لہو جورہ یہ ژنان لہ ہہ موو گوناہیکی
 دہ بوورن... پیواوی ناشیرین گہر گوناہی بہ نندازہی موریہک بیت،
 ژنان لیدہ کہن بہ کیویک، بہ لام بہس خودا دہ زانیت بؤ پیواوی جوان
 چ لیبوردہن... بہس خودا دہ زانیت. کہ چوہ ژورئ من چارم پریو
 لہ فرمیسک بوی، حہ زمدہ کرد لہ گہ لیدا برؤم تا کڑمہ کییکہم... بہ لام
 مہر جہ کہ وہا بوو، ہیچ داواکاریک بوی نہ بوو کہس لہ گہ ل خویدا
 بہریت... ہہر کہ سیٹک مہر جہ کہی بشکاندایہ حیسابی پاک بوو»

ہہ موو بہیہک دہنگ ہاواریان لیکردہ وہ «مہنگور، دہ مانہ ویت بزائین
 لہ مائی فیکرہت گولڈانچی چی پوویدا... دہ مانہ ویت نہ وہ بزائین، بہس
 قسہی پریوچ بکہ بہ ناویدا»

مہنگور دہیگورت «گوئیگرن کہ کامہ رانی سہلما دہ چیتہ ژورئ،
 تیدہ گہن... کہ دہ چیتہ ژورئ، فیکرہت گولڈانچی خوی پیشوازی ناکات،
 کچیکی جوانی تر پیشوازیدہ کات، پیشی دہ کہ ویت، بہ سہر قادر مہیہ کی
 زور کہ شخدا سہری دہ خات... من خوم نہو قادر مانہم بینیوہ، خوم
 بینیموہ، دہ زانم چ پیزہ قادر مہیہ کی جوانہ، کامہ رانی سہلما دہ چیتہ

كتىپخانە يەككى گەۋرەۋە، ۋەكىۋ باسىدەكات ھەزاران كىتپى تىدابوۋە، ھەزاران كىتپى گەۋرە گەۋرە، سەۋسەن لە ژورپىكى ۋەھادا پىشۋازىدەكات، كراسىكى زەردى لەبەردا دەپىت، لەۋانەى خەتى سىپان تىدایە ... كچەكە لەۋيادا زۆر بە حورمەتەۋە تەۋقە لەگەل كامەرانى سەلما دەكات، زۆر بە حورمەتەۋە چا و ميوە دەخاتە بەردەمى، بە كامەرانى سەلما دەلەيت: تۆ لە شارپىكى چكۆلانەدا لەدايك بوۋىت، گەر لە شوپىنكى تىرى دۇنيادا لەدايك بېۋىتايە، لەبەر كچىكى ۋەك مەن، لەبەر خانمۇچكە يەككى نەخۇشى ۋەك مەن چەقۇت لە كەس نەدەدا. سەۋسەن سەرزەنشەتى كامەرانى سەلما دەكات، تا دەتوانىت سەرزەنشەتدەكات، بەلام ئەۋەى مەن لە قەسەكان تىگەيشتە ئەۋەيە كە ھەموۋى لۆمە و گازەندەى دۇستانەبوۋن. خانمە بچكۆلەكە لەگەل گەيەكانىدا دەلەيت گەر تۆ گەۋرەيى دۇنيات بزانبايە ئاۋا ئاسان چەقۇت نەدەۋەشاند، باش گۆپىگىرن ... ئا لىرەدا، ئاللىرەدا سەۋسەن ھەلدەستەيت و ئەتلەسىكى زۆر گەۋرە دەردەھىنەيت، ئەتلەسىك كە ھەرچى شەتەك لەسەر زەۋى ھەيە، ھەتا بچكۆلەن گۆندىش، ھەتا دۇرترىن كۆپرە قۇخەلەى دۇنياشى لەسەرە. كچە بەدبەختەكە ماۋەيەك خۇى ھىلاكدەكات تا گەۋرەيى دۇنيا پىشانى كامەرانى سەلما بدات، ھەموو بەھرە گەۋرەكانى پىشانەدات، ھەموو كىشۋەرەكان، كۆمەلەك شارى سەير كە شوپتەۋارى كۆنيان تىدایە، كىتپىكى بەقەدقەۋلەرى لەسەر كەشتى و كەشتىسازە كۆنەكان دەخاتە بەردەست. كامەرانى سەلما كە خۇى عەشق لە قوۋنى دەچۆپىت، بە لوتلى كچەكە ئەۋەندەى تىرپەكى دەكەۋىت ... كە كچەكە ئەۋ ھەموو نەجىبى و ناسكىيە دەردەخات، كامەرانى سەلما لەۋيادا دەكەۋىت ... راستەۋخۇ ئەزىنۇ دادەدات و دەكەۋىتە سەر چۆك، ۋەك مەندالەك دەستدەكات بە گىريان و دەلەيت تەكام ۋايە شوۋم پىيكەيت، دەلەيت ناتوانم ئەۋە بخەمە خەيالىمەۋە كە تۆ دەشەيت بۆ كەسى تىر بىت. پىيدەلەيت، مەن كۆپىكى دەۋلەمەند نىم،

من قومارچیم، چه قوکیشتیکی نامہردم، کہ سیکی توپہم، بہ لَام لہ گہ ل
توڈا میردیکی باش دہم. کچہ کہ بیٹہ وہی شہر زہ بیت، وک خوی بؤ
ہہ موو شتیک نامادہ کرد بیت، دہستی دہ گریٹ و ہلیدہ سستینیتہ وہ، بہ
ناموسی دایکم وایہ، خوی دہستی دہ گریٹ و ہلیدہ سستینیتہ وہ، ہہ تا
ماوہیہ کی درویش دہستی لہ دہستیدا دہ بیت... گوئیگرن، یادی بہ خیر
کاتی خوی جہ مالی عہنہر دہیگوت، دوو دہ قیقہ دہست لہ دہستی
کچیکدا بیت، یہ عنی ئیشہ کہ تہ وایوہ، یہ عنی ہہ موو شتیک پراوہ تہ وہ،
کامہرانی سہلما دہ لیت، کچہ کہ دہ قیقہ یہ ک زیاتر دہستی لہ دہستیدا
بووہ».

مہنگوپ کہ مینک پیڈہنگ دہ بور و ہہرچی لہ ژنر زہ مینی نوتیلہ کہ دا
کوبو بووینہ وہ دہ مانگوت «ئہی دواپی چی... ئہی دواپی چی،
مہنگوپ... ئہی دواپی چی».

مہنگوپ دہ لیت «یوسف کہ ویار دہیگوت شہر بہ پرسیار دہست
پیڈہ کات و بہ پرسیار تہ وایو دہ بیت. شہ وہ کہی کامہرانی سہلماش
بہ شتیک کوتایسی بیت کہ باوہ پناکہن. شتیک لہ چاوہ پروانی کہ سدا
نییہ، کچہ کہ پرسیارنک لہ کامہرانی سہلما دہ کات، پیڈہ لیت نامادہ بیت
بہ سہفہر بڑیت بؤ شوینیکی زور دوور، سہفہر نک بؤ مہملہ کہ تیکی تر
کہ لہ وانہ یہ چہند سال بخاہنیت، بہ مہرجن کہ ہاتیتہ وہ ئوہت زامن
نہ بیت کہ من بیم بہ ژنت یان بتوانم شووت پتیکہم یان ہہر لہ ژاندا
مایم».

یہ کیک دہ لیت «خوای عالم، دہیویت بگات بہ چی؟ دہیویت کورہ
بہستہ زمانہ کہ بؤ کوئی بنیریت؟». یہ کیکی تر دہ لیت «ئہم کچہ تیوہ
چی لہ سہردایہ، مہنگوپ، تو بلی چی لہ سہردایہ؟»

مہنگوپ بہ خیرایسی قسہ کان وہردہ گریٹہ وہ و دہ لیت «ٹالیرہ دا
کامہرانی سہلما عاقلیہ ک دہ کات لیم پانہ دہ بینی، دہم و دہست لہ

كچهكەي گۆلدانچى دەپرسىت: خانم، بەر لەوھى وە لامبەدەمەو، پىمبەلئى
ئەم پرسىيارەت لەوانى تىرىش كىردوھ يان ئەم پرسىيارە ھەر بۆ مە...
بۆ مەنى بەدبەخت. كچهكە بە ئەرزو ئاسمان سوپىندى بۆ دەخوات كە تا
ئىستا بە چاويكى جياواز سەيرى ھىچ يەك لە داواكارەكان ناكات، ھەر
سپىكان لای ئەو وەكو يەك وان و ھىچ يەككىيانى ھەلنەبۆردوھ، ئەو
پرسىيارىكە لە ھەر دوو داواكارەكەي تىرىشى كىربوھ، دەشلىت شتەكان
ھەمووى لەسەر ئەو وەلامە بەندە كە لە دەمى ئەوان وەرىدەگرىتەوھ،
تكاشدەكات بىر لە پرسىيارەكە بكاتەوھ و ئەوسا وەلامبەداتەوھ... ئىوھ
دەلئىن چى... ھا... شتەكان ئاوا بون... بە ناموسى ئەوليا كامەرانى
سەلما كاتىك ھاتەدەرى ماوھەكى درىز قسەي بۆ نەدەكرا، مەن بەدرىزايى
ئەو ماوھە لەو بەر سەرمایەدا ھەلەلەرزىم و چاوەرواندەكرد... ئەوھى
لە حىسابمدا نەبوو قسەي لەوجۆرە بوو، دەمگوت ئىستا بە كوپە
بەستەزمانەكە دەلئىت، كوا مالت، كوا ماشىنت، كوا كارو كاسىت... تۆ
قوونىكى بىخىر، باسى ژنەينانى چى دەكەيت. بەلام ئەوھى پرسىيارى
وھە بكات، عەقلم بۆ شتى وھە نەدەچوو.

ھەموو ئەوانەي لە ژىر زەمىنەكەي ئوتلىي باوھجاندا بوون، بە
خۆشانىكى ئۆرەوھ پرسىمان «ئەي مەنگوپ تۆ دەلئىت چى... تۆ چۆن
لەم مەسەلەيە تىدەگەيت، تۆ تەفسىرت چىيە؟».

مەنگوپ بە ئارامى لەسەر كورسىيەك بەرامبەرمان دانىشت و گوتى
«تاكە تەفسىرم ئەوھە كچهكە لە كچى ئەم شارە ناچىت، لەو جۆرە
نييە ھەر چاويان بە لووتى يەكەم خوازىتيكەر كەوت دەيكن بە ھەلھەلە
لەدان... شتىك لە عەقلىايەتى بە كەسانى وەك ئىمە ناخوڤنرەتەوھ،
ھىشتا زووھ كەس قسەي راست و دروست بكات، بەلام گرنگ ئەوھە
لەم بەشەدا كەس لە خوازىتيكەران بە راستى دەرەچوون... تاكە
براوھى ئەم يارىيە تا ئىستا ھەر ئەو كچه عىارەي گۆلدانچىيە».

مه‌نسور نه‌سرين گه‌لټك بيرى له هه‌موو چاوپټكه‌وتنه‌كه‌ كرده‌وه، هه‌موو ئه‌و زانيارىيانه‌شى به‌راوردكرد كه‌ ساقى مه‌حمود له بازار ده‌رباره‌ى به‌كتر بينينه‌كانى سه‌وسه‌ن له‌گه‌ل دوو داواكاره‌كه‌ى ديدا كۆيكردبوونه‌وه. ئټستا چ به‌ره‌ى كامه‌رانى سه‌لما و چ ناموونيه‌كان به‌وردى چيرۆكى خۆيان له هه‌موو لايه‌ك ده‌گټرايه‌وه، به‌لام ساقى مه‌حمود و پاوژكاره‌كانى ديكه‌ى مه‌نسور پټيان وابوو نه‌وان ته‌واوى چيرۆكه‌كه‌ى خۆيان به‌ نه‌ينى به‌ئټنه‌وه، چونكه‌ ئاشكرا نه‌كردنى چيرۆكه‌كه‌، جوژه به‌شوكان و دوو‌لټيه‌ك له هه‌موو لايه‌كدا دروستده‌كات كه‌ پټده‌چټت مايه‌ى نه‌وه‌بټت پتر بكه‌ونه هه‌له‌وه. مه‌نسور له ئټواره‌ى چاوپټكه‌وتنه‌كه‌دا سه‌يرى لټهات كه‌ سه‌وسه‌ن گۆرانىيه‌كه‌ى ساقى مه‌حمودى بټستبوو و شيعره‌كه‌ى مسته‌فا هه‌ژايشى خوټندبووه‌وه، به‌لام زۆربه‌ى قسه‌كانى له‌گه‌ل مه‌نسوردا ده‌رباره‌ى «گه‌وره‌ى دونيا» بوو، ده‌رباره‌ى ئه‌و دوورگه‌ دورانه‌ى سه‌رتاپايان دره‌خته و نه‌و به‌نده‌ره شينانه‌ى ئاسمانيان له‌به‌ر پالنده نابټزټت. مه‌نسور له عاشقه‌ درۆزنه‌كان نه‌بوو، به‌ پټزۆكى زۆره‌وه گوتى «سه‌وسه‌ن، من له گه‌وره‌ى دونيا زۆر ده‌ترسم، من له‌و كه‌سانه‌م كه‌ ژيانى ئه‌م شاره‌يان پټخۆشه، نامه‌وټت زۆر دووريكه‌ومه‌وه». سه‌وسه‌ن گوتى «هه‌ر دټټك جيهان له گه‌وره‌بيدا نه‌بينټت، به‌هه‌ژايشى ده‌مټټټه‌وه». به‌لام مه‌نسور وه‌ك عاشقه‌ مندا‌لكاره‌كان وابوو، هه‌روا به‌

سادەيىيەۋە گۈۈتى «جىھان تەنيا ئۇ كاتە گەرەيە كە تۇ لىمەۋە
 نىزىك بىت، گەر تۇ دورىيىت، ھەموو زەمىن بچۈكە». ئاشكرا كچەكەي
 فىكرەت گۈلدانچى لەۋ قىسانە ئىننەدەگەيشت، ئۇ بە پىچەۋانەي ژئانى
 دىكەۋە ۋا دەردەكەۋت ۋەك ئۇۋەي قىسەي عاشقانە كەم بىيىزۈيىت.
 بە غەمگىنىيەۋە گۈۈتى «تۇ بۆيە مەنت خۇشەدەۋىت، چۈنكە جىھانت
 نەبىنىۋە، شارە دورەكان ۋ دارستانەكان ۋ مىللەتانى تىرت لە نىزىكەۋە
 نەبىنىۋە. خۇشەۋىستى قىسەيەكى پىۋپۇچە گەر تۇ نەزائىت چەند ھەلى
 گەرەت بۇ ژئانى تىر ۋ خۇشەۋىستى تىر لە بەردەستدايە... دەيىت
 شارى تىر ۋ ژئى شۈيىتى تىر بىيىنىت، ئۇسا دەزائىت بەپاستى مەنت
 خۇشەدەۋىت ياخود نا». كچەكەي فىكرەت گۈلدانچى پاي ۋابوۋ پىاۋان
 بۆيە ژئەدەيىنن بۇ ئۇۋەي چاۋ لە گەرەيى دۇنيا داخەن، بۇ ئۇۋەي
 ھەستى دىكە تاقى نەكەنەۋە. مەنسور ئۇ چەندجارە كەمەي لەۋەۋبەر
 لەگەل سەۋسەندا قىسەيىكردبوۋ، ئۇ دىۋە پەقەي لەم خانىمە ناسكەدا
 نەبىنىبوۋ. ئۇ پۇژە لەگەل كراسە زەردەكەشىدا، لەگەل ئۇۋەي گەلەك
 لەسەرەخۇ ۋ بە دەنگىكى ھىمەن دەۋا، ھەستىكرد ئۇم خانىمە بەجۆرىك
 لە جۆرەكان ھىشتا ئامادە نىيە بۇ شوۋكردن. بە ئەزمونى خۇي
 ھەستىدەكرد ئۇ كچانەي ئامادەن بۇ شوۋكردن شىتىكىان ئىدايە لە
 سەۋسەندا نىيە، جۆرە پەشىۋىيەك، جۆرە كرانەۋەيەكى لەناكاۋ، شىۋە
 دىلخۇشىيەك پان غەمگىنىيەكى كىۋىپ كە ھىچى لەگەل ئۇ ھىمەنى ۋ
 ساردى ۋ خۇگىرىيەي سەۋسەندا ناگونجىت. كچەكەي گۈلدانچى ھەمان
 ئۇ پىرسىيارەشى لە مەنسور كىرد كە لە دوۋ داۋاكارەكەي دى كىردبوۋ،
 مەنسور ئىستان نەيدەزانى چى بكات. لەگەل گەرپانەۋەيدا ھەستىكرد بە
 جۆرىكى سەير ۋ شىتاتانە ئۇ كچەي خۇشەدەۋىت، ھىتەدەي خۇشەدەۋىت
 بە سەعات بۇيى بگرى، بەلام كىژەكەي گەلىك تەلىسماۋى ۋ ئالۋز ۋ
 نەگىراۋ ھاتە پىشچاۋ. كىژىك بوۋ ناسكىيە زۆرەكەي، بارىكى ۋ پەنگە

کال و نیگا بیمارہ کانی بانگیانده کردی، بہ لام شتیکی نادیاریشی تیدابوو
 وایدہ کرد باوہرپیکہیت کیزٹکی سارد و بیباکہ و غمیکی نہوتوی بۆ
 هیچ شتیک نیہ۔ ساقی مہحمود کہ مہنسوری بہو حالہ بینسی گہلٹک
 دلی بۆی سووتا، سہعات پینجی ئیوارہ بوو، دونیا تہواو تاریک بوو،
 پتکہوہ سوار تاکسییہک بوون و لہبری نہوہی بگہرینہوہ بۆ مالہوہ
 بردی بۆ «بنکہی تیپی ہہرزال بۆ مؤسیقای میلی» تا لہوئی پتکہوہ
 بہ ہیمنی قسہبکن۔ ناشکرا کوہ بہستہ زمانہ کہ نہیدہ زانی چ ہرپارٹک
 بدات، ہہستیکی مہبوو کہ کیزہکہی نقد دووردهست بینیوہ و واتیدہگات
 کہ ہہرگیز بۆ نہم نابیت۔ دہبیت بلیم کہ تیوہگلانی ساقی مہحمود
 گہرچی بہشتیکی گہوہی لہ پیناوی دلی ئیبراہیم نہسریندا بوو، ہویہکی
 دیکہشی کینہیہکی قولی ساقی بوو بہرابہر مہنگوپری بابہگہوہ، ساقی
 لہ گہنجیہوہ پقی لہ مہنگوپر و خیلہ چہقزکیشہکہی ہاودہمی بوو، لہ
 کرتایی پہنجاکان و سہرہتای شہستہکاندا دہمانیک کہ ہہردوکیان گہنج
 بوون، چہند جارٹک لہ ٹاہہنگہکاندا بہزمی گہوہریان بووبوو، مہنگوپر
 نہو زہمانہ خوی وک دوزمنٹکی سہرسہختی کوؤنہستہکان پیشاندہدا،
 ہہمووش دہیانزانی ساقی مہحمود ہہواداری کوؤنہستہکانہ، مہنگوپر
 سلی لہوہ نہکردبووہ جارٹک پوو بہپوو پتیبلیٹ «تو لوتیہکی
 شیوعیت»۔ نہوہی نہوکات وایکرد بیدہنگبیت، فشاری حیزب و پژہی
 ہونہرمہندہکہی ناوی بوو، راستہ دوائ ہہرہسی شہرچی بہرزانی مہنگوپر
 لہ شایہکدا دہستیکردبوو ملی و داوائ لیئوردنی کردبوو، بہلام ساقی
 مہحمود ہہرگیز لہ دلہوہ لہگہل مہنگوپر دا ٹاشت نہبووہوہ۔ ٹیستا نہ
 ساقی مہحمود شیوعی بوو و نہ مہنگوپریش مہیلی سیاسہتی ماہوو،
 بہلام تیوہگلانی مہنگوپر لہ بریندارکرنی کوہرہکہی ئیبراہیم نہسریندا
 نہو برینانہی کولاندہوہ و نہو کینہیہی جارانی تیا زیندووکردہوہ۔
 پرسپاری کچہکہی گولڈانچی ساقی مہحمودیشی پەریشانکردبوو، نہو

به سميّله سبى و چاوه شينه كه يه وه هه موو دوودلى و په شوكانيك
 ناسان له سه ر پوخسارى ده بينرا. هه سور ئه سرين به ساقى گووت
 » خۆشه ويستيم بۆ ئه و خانمه رۆر كه وره يه، ئه مپۆ گهر وهك من
 بتديبايه، وهك من له نزىكه وه سه رنجى ئه و ناسكويهت بدايه، ئه و
 لاوازييه سىحراويهت له چاو و دهنگ و ههستان و دانىشتنيدا ههست
 پيىكر دايه، ده تزانى باسى چى ده كه م. پۆخىكه وهك ئه وهى ئاو پوونى
 خۆى و ته م تهنگى خۆى و تاريكى نهيتى خۆى خستبيته ناو... كه
 له نزىكويه وه ده وهستيت ناتوانيت خۆشت نه ويّت. له منى پرسى: تۆ
 ده توانيت وهك كامه رانى سه لما له پيئاوى خۆشه ويستى مندا خه لك
 بكوريت؟ من گووتم: خۆشه ويستى تۆ ريگاي ئه وه م ليده گريت، نازارى
 مروّفه كانى تر بده م. ليى پرسيم: ئه ي ئه گهر ناچار بوويت له پيئاوى مندا
 بچيت بۆ شه ر، ببيت به سه ر باز، له خۆت ببوريت و بپۆيت بۆ كوشتار
 له گه ل ئيرانييه كاندا، ده چيت يا نا؟ من نه مزانى چى وه لامبده مه وه،
 خۆى هه ستىكرد نازانم چى وه لامبده مه وه. پيىگووتم: ئه و كه سه ي ته م
 يارييه ده كات ده بيّت وه لامى ئه و پرسىيارانه بداته وه، ئاخۆ ئاماده يه
 له پيئاوى خۆشه ويسته كه يدا به مرّيت يان نا؟ ئاماده يه بچيت بۆ شه ر
 ياخود نا؟ ئاماده يه سه فەرى زه ميني دوور بكات؟ ئاماده يه به بن هيواش
 دريژه به خۆشه ويستيه كه ي بدات؟ دواتر به هه موو ناسكى خۆيه وه
 گووتى: ئه ي ئه گهر من داوات لىكه م كامه رانى سه لما و خاليد ناموون
 بكوريت تۆ چى ده كه يت؟ هيند ناسك بوو، وشه كان وه ها سىحراوى
 له ليوى كه و تنه خوارى، وهك ئه وه نه بوو باسى كوشتن بكات. بيته وهى
 بزاتم، بيته وهى بىربكه مه وه وه لامىكم دايه وه كه هه موو عاشقيكى دونيا
 له ديّر زه مانه وه ده يده نه وه و گووتم: خۆشه ويستى تۆم له خۆم و
 دونيا لا گرنگتره، هيوادارم ئه وه مه رجى تۆ نه بيّت، به لام گهر بزاتم
 نه وه خۆشه ويستى من ده سه لميئيّت، هه موو شتى ده كه م. براده ر نازانم

چۆن وامگوت، بەلام دۇنيابە لە و کاتەدا قسەکان لە ناخی دلەوه دەهاتنەدەری.

مەنسور ئەو شەوه لە ھەر کاتێکی دی باریکتر و لاوازتر دیاریبوو، بەدەنگێک قسەیدەکرد تۆنی پەشۆکانیکی قوولای پێوەبوو، لاوازییەک لە ھەناسەدان و دەست جۆلاندنیدا بوو مەرووف بەزەیی پێدادهاتەوه. دیاریبوو بای زستان زۆر یاری بەقژی کردو، ھەر کە دەتبینی ھەستدەکرد بە ناو سەرمايەکی زۆردا تێپەریو، وەک ئەوێ لە پۆچیدا بەفرێکی زۆر باریبێت. گەرچی لە گرنگترین چاوپێکەوتنی ژيانی دەهاتەوه، بەلام جلەکانی گەلیک سادەبوون، کەمێک پێشی ھاتبوو، کەمێک پەرتبوون و ناتەبایی بە ھەموو شتێکیو دەبینرا، ساقی مەحمود زۆر ھێزی داوە، سەرھەتا تەنیا نیازی بوو ئەو پۆچی لاوازییە لە مەنسور ئەسیریندا بکوژیت، بەلام نەیدەزانی چۆن دەست پێبکات. ژوورەکی تیپی ھەرزال شۆپنێکی ساردبوو کە ئەو تەنیا ەلادینە بچکۆلە گەرمی نەدەکرد کە ساقی داگیرساند. مەنسور ئەسیرین ھەستیدەکرد سەرماي ژوورەکی زیاتر ئازاریدەدات، سەرمايەک بوو ژێر زەمینەکی خەدرۆ دوویاری بە یاداھێناوە، ئەو ساتە ھەستی بە ئازاری چەقۆکی کامەرانسی سەلما کرد لەسەر سنگی. ساقی مەحمود گەرچی گۆرانییێژیو، گەرچی لەگەڵ جۆزەلە و دەفدا گۆرانی دەگوت، گەرچی گۆرانییەکانی زۆرەیان بەزەمساز و سەرگەرمکەر بوون، بەلام لە ژيانی خۆیدا کەسێکی ھێمن بوو، لە جینگایەکی تابیەتی بوتلێکی عارەقی دەرھێنا کە دیاریبوو پێشتر کەمێکی لیخوړاوتەوه و گوتی «مەگەر بە یارمەتی عارەق باش بیریکەمەوه. چاوی ساقی من تا مەست نەبم ناتوانم شتێکی باش بڵێم. بەلام کوپی من تۆ ئیستا وەک پەمزی خۆفیداکاری عاشقان وایت، ھەر دەروژەمانێک یەکیک وەک پەمزی عاشق دەرەکەوێت، ئەو پووداوەی ژێر زەمینەکی خەدرۆ دوویار تۆی کرد بە کەسێکی تر... شارەکی و

كچ و كوپه كانى پتويستيان به شتىكه، پتويستيان به يه كيكه باسيپكه ن و چاوى لىپكه ن... ئىستا گەر تۆ بلىيت، من عاشقم، به لام سوپاس، له مالى خۇمدا داده نىشم، عەشقم تا به رده ركى مالى خۇمان برده كات و ئىتر به سمە... ده زانیت چى ده بىت ؟ ده زانیت چى ده قە ومىت ؟ . هر چى سىحرىك له ده ورى ناوى تۆ دروستبوه به تال ده بىته وه...». ساقى مه حمود پىكپىك عاره قى تىكرود و هەلیدا و گووتى «كچه كەى گولدانچى له وانه نىيه، به س بیه ویت شوپىكات، زۆریه ی كچى شار ده یانه ویت شوپىكە ن و خواحافىز... به لام ئەم كچه له و جۆره نىيه، ئەوه ی وا ده رىكه ویت كه دوولیت، كه ناتە ویت قورىانى گەر ده بدەیت، واده زانم كىژە كه ت له ده ست دەدات» .

ساقى مه حمود قومىكى له عاره قە كه دەدا و جگەرە يە كىشى له گەلدا داده گیرساند و ده پىرسى: «به لام مه نسور ئەسرین به پاستى... به پاستى تۆ ئەم كىژە ت خۆشده ویت ؟» .

مه نسور به غەمگىنى گووتى «ئەوه نده م خۆشده ویت ده ترسم توانام و به ختم خیانە تم لىپكه ن... ده ترسم ئەم خۆشه وىستىيه هەموو لاوازیيه كانم ده ربضات، ده ترسم به جۆرىك بىه یزىم نه توانم شه پى بۆ بكە م... به جۆرىك پرەمبكات له خۆشه وىستى، ئەو كینه یە م تیدا نه بىت كه هەموو عاشقىك پتويستى پىته تى» .

ساقى مه حمود جگەرە كه به لىوپییه وه بوو، كه مىك گپى عەلادینه كەى زیادكرد و بىئەوه ی جگەرە كەى دابنىت گووتى «ئەمه یان تەنیا خۆشه وىستى نىيه، شه پىكى گەرە یه . من له و ده قیقه یه وه كه چىرۆكه كه م بىست، زانیم مه سه له كه هەر خۆشه وىستى نىيه، به لكو شه په... به لام هەر تاقمه و به چه شنى خۆى ده يكات. مه نگوپى بابە گەرە و تاقمه كەى تەنیا چه قۇبازیده كەن، ئەو سه گسارانه جگە له چه قۆ وه شاندىن هونە رىكى تریان پى نىيه، مه نگوپ خۆى سه گىكى دپ و بىویردانە . تۆ

لە من بېرسە، سەر دەمێک بەس خودا دەزانیت چۆن و چەند ئازاری خەلکی ئەم شارەیان دەدا، تێدەگەیت خەریک بوو بۆتکوژن... من ئەوەم لەبیرناچێتەو... تۆ کوڕی نزیکترین هاوڕێی من، شەمپانزییەکی وەک مەنگوڕ بەداتە بەر چەقۆ... هەروا سووک و سادە، لەسەرچی؟ لەسەرئەوێ کچیکی وەک خۆت خۆش دەوێت. ئەو قەبیلەی مەیمونە لە چەقۆ زیاتر هیچی تر نازانن... ئێستا کچەکەی فیکرەت گۆلدانچی، وادەزانیت هاتۆتە ناو شارێکەو پیاوێکەکانی هەموو وەک سەگ وەهان... هەموو هەقتیکیش دەدەم بەو کچە گەر هەموومان وەک کۆمەڵێک وەحشی و جانەوەر سەیریەکات. خانەکە وەک تۆ دەلێیت لە ناو کتێب و زانستدا گەورەبوو، ئەم سەگبازارەیی ئەدیو، نەبیستوو یەکیەک بیت و هەموو شتێک بکات بە ئاھەنگی مەیمون و مەسەلەیی ژن و ژنخوازی بەو جۆرە بگۆڕیت بۆ بەزەمی کۆمەڵێک سەگ...».

ساقی مەحمود کە توپە دەبوو، چاوانی زیاتر دەرەوشانەو. مەنسور بە وردی گۆیی لە ساقی گرت و بەغەمگینی گوتی «دەزانم، دەبێت ئەو توانایە لە خۆمدا دروستبکەم کە درێم، بتوانم دەست بوەشینم... گەر وانەکەم شانسم نییە».

ساقی پتر سوور دەبوو، جگەرەکی دادەگرت و کەمێک سنگی پاکدەکردەو و دەیفەرغاند و دەیکووت «ئێنجا ئەم ناموونیانە... تێدەگەیت... کە هیچ نین جگە لە عەبدی پارەکانیان، قەبیلە یەکن لەسەر بەرمالی دینار نوێژدەکن... بەس خودا دەزانیت چەندە لە پیاوانی دەوڵەتەوێ نزیکن، چەندە لەگەڵ ئاسایشی دەوڵەتدا دەستیان هەیە، من گۆرانیبێژێکم خەریک بە سالدایە چەم، بەلام عەقلم هەیە، کە گۆرانی دەلێم چاوم ئێشەدەکات، تێدەگەیت، لە ئاھەنگەکاندا کە دەیکەم بەزەم، مۆشی خۆم ناخەوینم... خەلکی دەلێن دەنگم پیریوو، دەلێن تۆنەکانم بەپراستی وەک جاران بۆ دەرنایەت، هەستانەکانم وەک جاران

نه‌ماون... هه‌مووی پاسته، به‌لام مه‌سه‌له‌که ئه‌وه‌یه هه‌موو وه‌خت به
دل گۆرانی نالێم... که ئه‌و سه‌گسارانه ده‌مبه‌ن و ناچارده‌بم بۆ پاره‌ی
مه‌عیشه‌ته‌که فرۆی پیا بکه‌م، له‌ دل‌ه‌وه نالێم، شتێک نه‌م‌جولێت
ناتوانم له‌ دل‌ه‌وه بێلێم... ده‌یان‌بینم... هه‌موو قه‌بیله‌ ساخته‌چیه‌کانی
ئهم‌شاره‌ ده‌بینم... ژنه‌ به‌پێژ و می‌رده‌ باشه‌کانیان، چ‌ند له‌و ئه‌مه‌
عه‌ره‌بانه‌وه نزیکن... نابێت سه‌وسه‌ن بکه‌وێته‌ داوی ئه‌وان...».

ساقی مه‌حمود هه‌ر کات له‌ دل‌ه‌وه قسه‌ییکردایه‌، پاکیه‌کی قوول له‌
ناویدا ده‌دره‌وشایه‌وه، قرژه‌ ماش و برنجیه‌که‌ی، ئه‌و نوسانه‌که‌مه‌ی ده‌نگی
که‌ به‌ کاریگه‌ری خواردن و جگه‌ره‌ دروستبوو، ئه‌و چه‌مینه‌وه که‌مه‌ی
به‌ هوکمی پیری تیا ده‌رده‌که‌وت زیاتر تابه‌ته‌ندیان پێبه‌خشیبوو...
به‌دریژی ژانی به‌ جلی کوردیه‌وه ده‌سو‌پایه‌وه، هه‌میشه‌ بۆنی توتن
و جگه‌ره‌ و عاره‌قی لێده‌هات، هه‌موو وه‌ک گۆرائیبه‌ژێر ده‌یانناسی که
له‌کاتی گۆرائیه‌کانیدا پێناکه‌نێت، که‌ خه‌لک به‌ ئاوازه‌کانی ده‌هاتنه‌
جۆش، ئه‌و وچانه‌کانی به‌ کارده‌هێنا تا زیاتر قوم له‌ عاره‌قه‌که‌ی بدا،
له‌ سه‌ر هه‌ر شاتویه‌ک بایه‌ ده‌بوو له‌ پشت په‌رده‌کانه‌وه شوێنێک بۆ
بوتلی مه‌یه‌که‌ی سازیکات. زۆر ده‌یخوارده‌وه، به‌لام که‌س به‌ده‌سته‌ی
پێوه نه‌بینیوو، که‌چی توپه‌بوونه‌کانی خێرابوون، هه‌میشه‌ به‌جۆرێکی
کتوپر سوور هه‌لده‌که‌را. هه‌موو ده‌یانگه‌وت پیری ساقی مه‌حمودی
جوانتر کردوه، چ‌رچه‌ قووله‌کانی ده‌موچاوی زیاتر سیمایان له‌ سیمای
هونه‌رمه‌ند نزیکردبووه‌وه. ئه‌و شه‌وه گوتی «به‌شی هه‌ره زۆری ئێمه‌
نازانین چیمان ده‌وێت، به‌لام که‌چه‌که‌ی فیکره‌ت گولدانچی ده‌زانێت چی
ده‌وێت، په‌نگه‌ ئێستا باوه‌پم پێ نه‌که‌ن، به‌لام که‌چه‌که‌ شتێکی دۆزیوه‌ته‌وه
که‌ ئێمه‌ له‌ ژانی خۆماندا ونه‌انکردوه، که‌چه‌که‌ ده‌زانێت ده‌لێت چی و
چی ده‌پرسێت، په‌نگه‌ تاکه‌ ژنێک بێت له‌ ژياندا بینیبێتم که‌ ده‌زانێت
چی ده‌وێت، من عومرم له‌م به‌زمی مه‌یمونه‌دا بردۆته‌سه‌ر، خه‌لکی ئه‌م

شارە نۆریەیان لە هۆش و گۆشی خۆیان بەخەبەر نین و نازانن چییان دەوێت... لەم شایى چەقەلەدا کەس نازانێت بۆچی هەڵدەپەڕێت... بەلام ئەم سەوسەن گۆلدانچییە لە توخمێکی ترە، بۆیە هەر هەڵە یەکی بچوک شانسى ئێمە لە لای ئەو دەکوژێت، کچەکە بۆ ئاوازێک دەگەڕێت... گەر شتێکی تری بۆ بژەنین سوودی نییە... دەبیّت بزانیین کە دەیهوێت گوێی لە چى بیّت، گەر وانه بیّت ئێمە دۆپاوی یەگەمین».

ئەو شەو تا درەنگ قسەیانکرد، لەسەر ئەو تەبابوون کە مەنسور بە سەوسەن بلیت «ئامادەم لە پێناوی تۆدا بەرۆم بۆ دوورترین شوێنى زەمین... بێشەوێ ئومێدی ئەوەم هەبیّت کە دەگەڕێمەو، تۆ بۆ من بیّت». ئەو ئەو پستە سىحرییە بوو کە سەوسەن داواى دەکرد، ئەو پستە یە بوو کە دەبایە مەنسور ئەسرىن لە دلەو بیلێت.

له و ههفتهیه دا چاوه پوانییه کی گه وره بآلی به سهر هه موو شاردا کیشا، هه موومان به جورنک له جوره کان سه رگرمی بیرگردنه وه له مانای قسه کانی کچه که ی گولدانچی بووین، به لام له و پوزانه دا هه و آلیکی نه وتو گرنگ له مآلی نه وانه وه نه هاته ده ریئ. خه لکانیککی زور شاهید بوون که سه وسه ن گولدانچی له گه ل باوکیدا دوو جار له به پیوه به رایه تی پۆسته وه له گه ل ژماره یه کی دهره وه ی ولآندا ته له فونیکرد، هه ر دوو جاره که سه وسه ن کراسیکی سپی له به رداو و ملوانکه یه کی په شی له ملدا بوو، هه ر دوو جاره که له تاکسییه کی کۆندا له به رده م پۆسته دا دابه زی و هه ر به هه مان تاکسییش گه پایه وه بق مآلی. له و دوو ههفتهیه دا هه مووان چاوه پوانی نه وه یان ده کرد سه وسه ن وه ک جاران له گه ل کچانی دیکه ی خیزانی گولدانچیدا له بازار و قه یسه ری و کوچه ی کۆنه فروشه کانددا ده ریکه ویت، به لام پتده چوو کچانی بنه مآلی گولدانچی به هژی په شبا و سه رما و ناله باری نه و وه رزه وه هه موو چوونه دهره وه کانیان نواخستیت. که سانییک که خویان به دوستی نزیککی گولدانچییه کان داده نا هه و آلیکی زوریان دا شتییک دهره باریه ی بیرگردنه وه و برپاری سه وسه ن له ناسیاوه کانیانه وه بزافن، به لام مانوو بوونیان به هه دهر پۆی، چونکه گولدانچیبه کانییش نه یانده زانی سه وسه ن چۆن بیرده کاته وه. هه تا پروه شی خوشکیشی زانیارییه کی نه وتوی له سه ر نیازی سه وسه ن نه بوو. هیند هه بوو له دوا ی چاوپیکه وتنی

داواکاره کان سهوسن به ته واره تی کشایه وه بۆ ناو کتییخانه که، له جاران زیاتر چای ده خوارده وه، له جاران زیاتر بایه خی به ئینجانه ی گه لاجاکان ده دا، زیاتر حیڤل و شه کری به کارده هینا. زۆریه ی کات له کتییخانه که دا له سه ر کۆمه لێک نه خشی گه وه ئیشیده کرد، ده به ها نه نسکلۆبیدیای گه وه و نه تلەسی تایبه تی به جوگرافیای هه موو کیشوهره کانی سه رزه مین له سه ر میزه که ی که له که بوو بوون، به گه لێک راسته و پرگال و پۆژمه یی کۆن شتگه لێکی حیسابده کرد که که س به دروستی نهیده زانی چین. به لام له جارانی ش زیاتر تووشی سه ر ئیشه ده بوو، زیاتر حه بی ده خوارد و په نگ په ریووتر ده رده که وت. شه وانیش ته نیا کاتیک ده چووه ژێر جینگا که وه که هه مووان خه وتبوون و که س ئاگاداری نه بوو. شه وه فته به فیکره ت گولدانچی زۆر به وردی چاوه دیتری هه موو په فتاره کانی کیزه که ی کرد، هه تا خۆشی به پیچه وانه ی عاده تی خۆیه وه زۆر که م له مال چووه ده ری، دیاره سه ختی زستان پۆلێکی گه وه ی له قه تیسبوونی فیکره تدا هه بوو، به لام به شیکیشی نه وه بوو که ده یویست له نزیکه وه ئاگاداری سهوسن بیست، که هیدی هیدی بۆ باوکه که ش وه ک ته لیسمێکی گه وه ی لیده هات. نوای هه فته به ک فیکره ت گولدانچی بۆ به که مجار چووه کتییخانه که وه، هه ر کات فیکره ت گولدانچی له به رده م که که پیدا ده وه ستا، وه ک نه وه بوو له به رده م بوکه شوشه به کدا بوه ستیت که خۆی پۆخی کردوه به به ردا. فیکره ت ئاگاداری نه وه بوو که که ی چ پرس ساریکی له داواکاره کان کردوه، نوای دوو شه ویش له چاوپێکه وتنی داواکاران داوای له باوکی کرد له پێگای براده ره که به وه له ئینگلتزه، به کێک له هه ره گه وه ره ترین و گرنگترین هه ره نگه تایبه تیبه کانی بالنده ی له دنیادا بۆ بیست، له گه ل چه ند نه تلەسیکی زۆر گران که دابه شبوونی مه ل و په له وه ره کان له سه ر زه وی نیشانده ده نه وه. به وه دا باوکی به دروستی نهیده زانی کیزه که چی ده ویت، بۆ پۆژی نوایی به تاکسییه ک بردی بۆ به پۆوه به رایه تی پۆست تا

خۆى راستەوخۇ لەگەل ھاوپىي دىيرىنەكەيدا قىسەبكات. بەلام سەوسەن تا ئەوكاتەش شىتېكى ئەوتۆى لاي باوكى نەدرگاند پېشانى بداتەو چى لە خەيالدابە. ئاشكرا كچەكە خواستېكى قوولى تىدابوو، شتەكانى خۆى بە نەيتى بەيلىتەو، بەلام فىكرەت گۆلدانچى ھەستىكرد وردە وردە كىشەكە دەچىتە جىگايەكەو دەور نىيە بەرەو مەترسى گەرە برۆات. ئەو شەو كە چوو دەورەكەى سەوسەن و لە قەنەفە چەرمەكەى خۆيدا بەرامبەرى دانىشت، وەھا خۆى دەرنەخست كە ھاتووە شىتېكى تاييەتى لە كچەكەى دەريھىنئىت، ماوہەك لە كىتېكى كۆندا دەربارەى «پاشا دىيرىنەكانى فارس» شىتېكى خويندەو و دواتر لەسەرەخۇ لەسەر دوا ھەوالەكانى شەپى عىراق و ئىران قىسەيانكرد. ھەردووكيان بەردەوام لە دور پادىۆى جىاوازەو گوئيان لە ھەوالەكانى جىھان دەگرت، خولياى سەوسەن بۆ ئەوہى وەك پياوہ پىرەكان گوئ لە دەنگوباسى پادىۆ بيانىيەكان بگرت، ھەردەم مايەى سەرسامى فىكرەت گۆلدانچى بوو. سەوسەن لە ھەموو شىتېكا پىچەوانەى پېوشە بوو، جىاوازيەكانيان بە چەشنېك بوو لە دور نەيار دەچوون. پېوشە بە ھوشيارىيەو بىئاگايى لە جىھان ھەلباردبوو، كچىكى گەلىك دلئاسك و پۆجەكۆل بوو، نە حەزى بەدەنگوباس بوو و نە دەيوست بزانىت لە دونيادا چ باسە، پېوشە جگە لە شتە بچوكەكانى دەورپىشتى بايەخىكى ئەوتۆى بە ھىچ نەدەدا، لەو كاتەوہى ھاتبوونە شار، ھەموو خەيالى لەسەر جوانكردنى دىكۆرەكان و پاككردنەوہى شتە ئەنتىك و توحفەيانەكانى باوكى بوو. پاككردنەوہى پۆزانەى مال و شىتنى بەردەوامى پەردەكان و پاكرگرتنى شىتەنەى ھەوش و ھەيوانەكە بەشىك بوو لە پىتوالىكى دەرونى قوول كە ئەگەرچى نۆر كامەرانى دەكرد، بەلام لەگەل گەنجى و قەشەنگى ئەودا نەدەگونجا. پېوشە كەدەچووہ بازارپىش گەپان بەدواى قاپسى قەشەنگ و سەفرەى تاييەتى و تابلۆى ناوازەدا، خولياى ھەرە گەرەى بوو. ئەمە جگە لەوہى ھەموو جەل سەربازى و

قاته مه ده نییه کانی میرده گه که کی و برا که ی به خاوینی له دۆلاییکدا هه لگرتبوو، که ناوی نابوو «دۆلابی یادگار تاله کان». به وه دا خوشکه بچوکه که ی به شتی که له لووت به رزی له خوشکه که ی ده پوانی، به رده وام شتی که ده هاته پیشی وای له پرۆشه ده کرد ده ستیکات به گریان. به وه دا که که به ده گمان کتیبیکی بخویند بایه ته وه، به ده گمان بایه خسی به ده نگوباس بدایه، هیچ شتی که له سه ر میژروی دنیا نه ده زانی، ئیدی سه وسه ن هه میشه بۆنه په کی ده دۆزییه وه برینداریبیکات، به شتی وه په ک فیکره ت گولدانچی به رده وام به لام بیده ره نجام له هه ولی نه وه دا بوو په یوه ندی دوو خوشکه که ئاساییبیکاته وه.

نه و شه وه گولدانچی دوا ی نه وه ی باسی دوا هه واله کانی دنیای له گه ل سه وسه ندا کرد، له کیژده که ی پرسی ئاخۆ سه باره ت به خوازیینیکه ران گه یشته نه بریارژیکی تایبه تی؟. سه وسه ن گووتی «گرنگترین بریارژیک پییگه یشته نه وه یه نه و سێ که سه به سه ته زمانه پزگاریکه م... نه وان ده بیت من و ئه م شاره و ئه م دنیا بچوکه ی ئیره له بیریکه ن. هه رسیکیان شایسته ی نه وه ن یارمه تیان بده م، منیان به جورژیکی شیتانه خوشده ویت، سێ گه نجن و سێ دلی گه رمیان هه یه ... شووبکه م به هه ر په ککیان دلی نه وانی تر ده شکیت. به لام نه وان منیان بۆیه خوشده ویت چونکه هیچ شتی که ده رباره ی دنیا نازانن... پۆژی که که شتی که ده رباره ی دنیا فیژیوون، له وانه یه ئیتر منیان خوش نه ویت... ئیتر نه و کات پقیان له په کتر نابیت».

فیکره ت گولدانچی به تیفکرینیکی قووله وه قاچی خسته سه ر قاچی و گووتی «پق پۆژی که له پۆژان له دلی مۆفدا نامریت... دلی به شه ر ده توانیت پق به جورژیکی باشته ره خوشه ویستی هه لگریت، نه زمونی من له گه ل ژياندا پیی ده لئیت، خوشه ویستی شتی که بیت و ده پوات، به لام پق نارپوات، یان زۆر به زه حمه ت ده پوات... په نگی ده گۆپدریت، به لام له

ناۋناچىت».

سەۋسەن بە زەردەخەنەيەكى تالەۋە گۈۋىتى «ھۆكەي ئەۋەيە مەۋۇ لە جىڭكاي خۇي ئاجولتت، گۈلدانچى... مانەۋەي دورودرىزۇ لەيەك جىڭگادا، كىنە دروستدەكات... مەۋۇ گەر كۆچىكات، گەۋرەيى ئونىيا ئاقىيىكاتەۋە، كاتى بۇ شتى بچوك نامىنىت».

«ھەلبەت كچم، زانىيارىيەكانى تۇ لەسەر مەۋۇ ھىشتا ۋەك پىۋىست قوۋل نىن. مەۋۇ مەخلۇقىكى گەپۇك نىيە، مەۋۇ چەند ئور بېۋات ھەر دەگەپتەۋە بۇ نىشتىمان، پىمبلىن: بۇ سەندباد لە ئوۋى ھەمۇ سەفەرەك دەبۇر بچىتەۋە بۇ بەغداد، بۇ يۇلىسىۋىس دەبۇر بگەپتەۋە بۇ مالىي خۇي؟ تۇ ھەمۇ ئەۋ تىكستانە دەناسىت ۋ لە مەندالىيەۋە بىستۋوتن... خۇشەۋىستى ۋ پى لە كۈي بن، مەۋۇ دەگەپتەۋە بۇئەۋى».

سەۋسەن كىتەپكەي داخست ۋ بۇ ئىستىك دەستى خستە سەر سىكى ۋ ۋەك بەزەحمەت بىتوانىت ھەۋا ھەلمۇت، ھەناسەيەكى ۋەرگىرت ۋ ۋەك شتىك لە خۇي دورىخاتەۋە دەستى جۈلاند ۋ گۈۋىتى «گۈلدانچى گۈيىم لىيگەر، ئەگەر ئەۋ سى پىۋاۋە لەم شارەدا بىمىنەۋە، دەكەۋنە گىيانى يەك، تۇ ئازانىت چەند پىيان لە يەكە. مەن دەتوانم ھەر سىكىيان پەتبكەمەۋە، مەن عاشقى كەسىيان نىم... ۋانالىم لەبەرئەۋەي تۇ باۋكىمىت يان شەرمەكەم... بەلكو لەبەرئەۋەي دلى مەن بەجۇرىك لە جۇرەكان خالى دروستبۇۋە... بەلام ئەۋان ھەر سىكىيان كۈپى باشن، ھەر يەكەيان جۈانىيەكى تىدايە ئەۋى تىيان نىيەتى، ھەر سىكىيان دەتۈانن بىن بە سى مېردى دلىسۇز. دلىياتدەكەمەۋە گۈلدانچى ھەر سىكىيان دەبىن بە سى مېردى باش، پەنگە بۇ ھەر كچىكى دى لە پور ۋ ئامۇزاكانم مېردى ئۆر باش بن، بەلام گۈلدانچى مەن بەجۇرىكى تىر دروستبۇۋم. لە ئىستادا مەن ھەر يەككىيان ھەلبۇزىرم دورۋانەكەي تىر بە ھەسرەتەۋە دەكۇزم... لەۋانەيە ئەم ھەسرەتە لە كۈتاشىدا ھەر بىمىنىت، بەلام باشتىر ۋايە

بپوښ... به لکو له جیگایه کی زه میندا بوه ستن، به لکو له دوررگه یه ک
 یان شارکی دنیادا ژنیکي دی ببینن و عاشقی بین و له وئ نیشته جیټن
 و من له یادبکېن. من نازانم څخو ده گه پښه وه یا نا... به لام له نیستادا
 باشته دوررگه ونه وه... من ته نیا نه وه م بډه گرځت دورریان بڅمه وه،
 بڅ نه وه ی جیهان ببینن، بڅ نه وه ی گهر گه پانه وه شتیکی نه م دنیا
 گه وره یه م بڅ بهیټن شادمبکات، یان تو له و باوه رده نیت من شایسته ی
 نه وه بم که سیک بروات و له وسره وه شتیکی نه م دنیا یه م بڅ بهیټیت،
 ها به شایسته ی نه وه م نابینیت؟». گولدانچی سهری بادا و گووتی «نا
 سه وسن، تو شایسته ی نه ویت. به لام من ده پرسم بڅ واز له چیروکی
 نه م شووگرده ناهیتیت و خوټ بڅیت، له م کتیبخانه یه وره ده روه و
 بڅ. من باوکتم، هه موو شتیکی ده کم بڅ نه وه ی بڅ هه جیگایه ک
 بته ویت سه قهریکه ی». سه وسن بیته وه ی بیریکانه وه و بوه ستیت گووتی
 «گولدانچی من هه ندیجار که له گه ل خودادا قسه ده کم ده لیم، خودایه
 بڅ زه ویت ودها گه وره دروستکرد، بڅ کیشوهره کان به مجوره به رین و
 ده ریاکان به و چه شنه بیسنوون. بڅ مروف له م گه ردونه گه وره یه دا
 مه حکومه به بینینی هه ندی شوینی چکولانه، مه حکومه به دیلی له
 یه ک مال و له یه ک شار و یه ک بسته زه ویدا. باوکه من ده زانم، من
 هه تاهه تایه له م قهه زه دا ده بم، من بالم نییه. نامه ویت زور بیر له
 هڅکان بکه مه وه، به لام سه یرمه که من کچیکی نه خوشم و بالم نییه.
 یه کیکی وه که من که ته نیا باوکیکی پیر و به دبه ختی هیه ناتوانیت
 بیټ به دنیادیده. ناتوانم تو و نه م کتیبخانه یه جیټه یتلم... ناتوانم.
 له بری نه وه ده مه ویت شوو به پیاوټک بکه م که بونی دنیای لیدیت،
 بونی نه م نه ستیره یه ی لیدیت، که ده ست له ده ستی ده ده م ده بیټ بزنام
 که ده ستی بهر گوله سه یره کان که وتووه، بزنام له شاهه دورره کانداه
 ده موچاری شتووه، که ده ست له سنگی ده ده م هه وای دارستانه دورره کانی

تېدابلېت. مەستبەكم لەسەر ئەم ئەستېرەيە ژياو. مەن بەزەيم پىيائاندا
 دېتەو كە دەپۇن... كە ئەم شارە بەجىدەھىلن، بەلام گەر تامردن لەم
 شارە بىچكولەيەدا بۇين، ئەوكات زياتر بەزەيىم پىيائاندا دېتەو... بەزەيم
 پىيائاندا دېتەو كە بەجلى سەريازىيەو بىيانبىنم، بە خۇيان و پۇستال و
 بېرىيەكانيانەو بچن بۇ جەنگ و وازانن ژياون. مەرف گەر يەك پۇزىش
 بچىت بۇ جەنگ تا مردن بۇنى باروتى لىدېت. باوكە، مەن مارەيەكى
 دىژە بىر لەو دەكەمەو گەر لىترە بۇين، چىيان بەسەردىت... دەبن بە
 فەرمانبەرىكى بچوك، يان دەبنە دوكاندارىك كە بەديار بۇدرە و عەترەو
 پىردەبىت، يان لە شەپە چەقۇيەكدا دەكوژىت... باوكە، مەن چەند بىرى
 لىدەكەمەو ناتوانم گوناھى وەھايان بەرامبەر بىكەم، ناتوانم لە ژيانىكى
 وەھادا گىريانىكەم. سەبى دەپۇن يان دوو سەبى يان ھەر پۇزىكى
 دى... ھەموو ھىوام ئەوئەيە كە تا ماندوودەبن زەوى بگەپۇن... گەر
 ھەرگىز نەگەرەنەو ئەو مەن لە دلەو دۇعايان بۇدەكەم بەختەوەرەن...
 ئەوان خۇيان نازانن كە چ ژيانىكى پوچ دەژىن، ھىچ مەرفىك لەم
 شارەدا نازانىت چ ژيانىكى پوچ دەژى، ھىچ مەرفىك... بەلام باوكە،
 كاتىك بپۇن و دونيا بىيىنن، منيان لە بىردەچىتەو... لە قوولايى دلەو
 حەزەكەم منيان بىرىچىتەو، بەلام گەر منىشيان بىرنەچىتەو ھەر
 بەختەوەرەبەم، چونكە ئەوكات ئىتر دلئادەبەم كە عاشقى گەرەم ھەيە،
 عاشقىك بىيىنى دونيا، بىيىنى ژنە جوانەكانى سەر زەمىن مەن لە بىر
 نەبرىتەو. گەر لە شارە سوورەكاندا بۇنى خاكى تر و درەختى تر
 مەستىكردن، ئەوكات گولدانچى پەنگيان دەكوپىت، ژيانيان دەكوپىت،
 ئىتر كاتىك دەگەرپىنەو بۇ ئىترە دەبن بە كەسىكى تر... بەلام دلئىام
 نۆر كەس تىم ناگەن، نە لىترە و نە لەدەرەو... نۆر كەس تىم ناگەن. ئا
 باوكە لە ھەر شتىك گونگتر ئەوئەيە بىيىنم كە ئەوان دواى ئەوئەي دونيا
 دەبىنن چۇن سەبرى مەن دەكەن... ھا... ئاخۇ مەن كچىكەم دواى بىيىنى

دونياش مرقۇف ھەر دەتوانىت عاشقم بىت... ئەو ھەلە پرسىيارەكانى تر گەرەترە. من نازانم، چۆن دەتوانم خۆشەويستى پياويك قەبوالبكەم كە ھىچ لە دۇنيا نازانىت؟».

بىرۆكەكەى سەوسەن، فىكرەت گۆلدانچى زۆر سەرسامكرد. پىشتر ھىكايەتى ئافرەتلىكى نەبىستبوو بەر چەشنە لە مەراقى وىنەى خۇيدا بۆى، ئەو ھەى تىبگات داواكارەكانى چۆن دەبىينن دواى ئەو ھەى جىھان دەبىينن، سەيرترىن تاقىكردنەو ھەىك بوو مەخلوقىك خۆى بۆ تەرخانبكات. پىشتر تەنبا ئەو مرقۇفەى بىنىبوو كە بايەخىكى ئەوتۆ بە وىنەى خۇيان نادەن، ياخود بە وىنەى ھەكەمى خۇيان پازى دەبن و تادەمرن پىئو ھەى دەژىن. بەلام ئەو ھەى سەوسەن پىئوabit ئەو مرقۇفەى جىھانىيان نەبىنىو نەتوانن بەراستى ھىچ بىينن، بىوايەكى ئاناسايى بوو. فىكرەت گۆلدانچى ھەمىشە باو ھەى وابوو كە جىھان ئاوينەىكەى گەرەى، بەلام چەشن ئاوينەىكە مرقۇف بۆ ئەو ھەى وىنەى خۆى تىبا بدۆزىتەو دەبىت بچىتە ناو، تەنبا ئاوينەىكە لە مەىو ھەى وىنەى خۇمان نابىينن، بەلكو دەبىت بۆىنە ئەو دىوى و لە ناويدا مەلەبگەين، ئەوانەى كە دەچنە ناو ئاوينەىكەو شەكان بە جۆرىك دەبىينن جىاوازە لە بىينى ئەوانەى كە نەچوونەتە ئەو دىو ئاوينەىكە. بەلام سەوسەنى كچى ئەو ھەى لەداىكبوو لەو كىتبخانەىدا دەژى، كچەكە ناتوانىت راستەوخۆ پەىو ھەى بە دۇنياو بكات. كچەكەش ھەك ئەو دىلى ئەو كىتبخانە گەرەى بوو. ئىستا دۇنياوو ھىچ زىندانىك لە زىندانى كىتبخانە قايمتر و تارىكتەر و ئەستورتر نىيە، ھەركەس بەكجار كەوتە زىندانى كىتبخانەو ئىتر تا مردن ناتوانىت بىتەدەرى. لە دلى خۇيدا گووتى «كىتەب تەنبا زىندانە مرقۇف لىدەرنەچىت». لە نىھانى خۇيدا گووتى كچەكە دەىو یت ھەىو دۇنيا لە رىگای كىتەبەو ەناسىت، ئەو بۆ پياويك دەگەرەت لە كىتەبىكى گەرە بچىت، بۆوانىت سەىرى چاوى بكات و دۇنيای لە ناودا بخۆىتەو.

فېكرەت لەو شەۋەدا وابىرىكردەۋە، بۆ ئەۋەى كچەكەى بژى دەبىت لەو زىندانە بىتەدەرى. ئىستا دلنابوو تەنبا لەسەر چىسابى وئرانبوونى ئەم كىتبخانە گەۋرەيە، سەۋسەن دەتوانىت بىتەۋە بە مەۋقەكى ئاساىي كە لە مالىكى ئاسايدا ژيانىكى ئاساىي بژى. دواى ئەو ھەمىو سالە، ئىستا پقى لە كىتبخانە گەۋرەكەى خۆى بوو... نۆر نۆر پقى لىيىبوو. ھەستىدەكرد ئەم شارە خۆشەۋىستى كىتەب و فەربوونى نىبا كوشتە... دلنابوو ھەمىو ئەو زانستانەى لە ژيانىدا كۆيكردەنەتەۋە سوۋدىكىيان نىيە... جگە لەۋەى مەۋق دەخەنە ناو زىندانىكى گەۋرەۋە، لەم شارەدا سوۋدىكى راستەقىنەيان نىيە... ئەو شەۋە بەجۆرىك لە زانست و كىتەب توپەبوو، دەيتوانى ئاسان ھەمىو كىتەكان پىسوۋتەت.

هه موو ده مانزانی که هه سیکیان یهک وه لام به سهوسه ن فیکره ت
 ده دهنه وه، هیچ که سیک نه بوو له شارد ا چیرۆکه که ی بیستبیت و له و
 باوه په دا بوو بیت یه کتیک له دواکاران په شیمان ده بیت وه، به لام نه وکات
 هه موو وامانده زانی پرسیاره که ی خانمی گوڵدانچی پرسیارکی ساده یه و
 هیچی دیکه ی به دوا دا نایه ت. له ماوه ی ده پۆژدا، له چهند کاتیکی جیاوازا،
 هه ر سێ دواکاره که به سێ نامه ی تایبه تی وه لامی سهوسه نیان دایه وه.
 جگه له سهوسه ن فیکره ت هیچ که سی دی نامه راسته قینه کانی نه بینسی.
 سهوسه ن هه ر سێ نامه که ی به داخرای وه رگرت و هه ر سیکیانی به
 ته نها خوینده وه و دوا ی خوینده وه بیان هه ر سیکیانی له جیگایه کی نهیسی
 و تایبه تیدا هه لگرت. ناوه پۆکی نامه که ی خالید ناموون و مه نسور نه سرین
 سالانیککی زۆر به نهیسی مایه وه، به لام نامه که ی کامه رانی سه لما هه ر هه مان
 پۆژ له بازار له به رده سستی زۆر که سدا بوو، هه تا هه ندیک که س کۆپییه کی
 نامه که یان پېبوو و له گوزه ری هه لچه کان و لای شه ربه تفرۆشه کان و له
 مه زاتخانه ی گه وه به ده نگه ی به رز ده یان خوینده وه. تا ئێستاش هه ندیک
 که س نه و نامه یه یان له به ره، نامه یه کی جوان نه بوو، به لکو ساده ییه کی
 تیدا بوو مۆفی غه مگینه کرد. کامه ران به خه ته ساده و ناڕیکه که ی خۆی
 نویسیبووی «سهوسه ن خان، به منیریت بۆ هه ر جیگایه کی دنیا ده پۆم،
 هه تا بۆ نه وپه ری دنیا ش، گه ر شووشم پێ نه که یه ت، هه ر ده پۆم...

تۆ چىت دەۋىت دەيگەم... بە چ شىتېك دەتوانم خۆشەۋىستى خۆم
 بىسەلمىنم، دەيسەلمىنم... بېرۇم بۆ ھەر جىگايەك، گەر لەسەر داۋاي تۆ
 بىت، بوۋدلى ناكەم. بۆ ئەۋەى بزانىت كامەرانى سەلما چەند ھەزى لە
 تۆيە و چەند دلى بەتۆۋەيە، بال لە بالندە و تەيرونىور قەرزەكەم. بى
 ئەۋەى مەرجىم ھەبىت، شىتتى تۆم، بى ئەۋەى مەرجىشم ھەبىت، ھەر
 شىتېك تۆ داۋايىكەيت مەن دەيگەم... مەن دويىن شەو بە ھاپىكانى خۆم
 گووت كە لە مالى سىدىق سى دايەن دانىشتىبويىن و قسەماندەكرد، كە
 مەن پىيۋىست ناكات بىرىكەمەۋە... چونكە نازانم چۆن بىرىكەمەۋە يان
 بىر لە چى بگەمەۋە. مەن پىش ئەۋەى لەو ژورە گەرەپەدا تۆ بىيىنم
 كە پىپوۋ لە كىتېب، تۆم خۆشەۋىست، ئىستا كەدەزانم تۆ ئەۋەى ھەموو
 كىتېبەت خويىندۆتەرە، شەيداتىرېوم... مەن بە ھەموو پەفېقەكانم گووت:
 كە تۆ ئاقىمبەگەيتەرە، باشتەرە لەۋەى ئاقىم نەكەيتەرە... مەن ھەزناكەم
 زۆر بە ھەقىل بىر لە شتەكە بگەمەۋە. مەنگوپرى پەفېقم دەلىت: ھەقىل
 دۆزىنە و ھەر بەدۆزىنىش دەمىنىتەرە. ئەۋ دەلىت: ھەقىل ھەموو شىتېك
 تىككەدات. بۆيە مەن بە ھەقىل بىرى لى ناكەمەۋە، تۆ چىت دەۋىت،
 مەن دەيگەم... يەك شت كە ناتوانم بىيگەم ئەۋەيە كە تۆم لە خەيالى
 خۆم بۆ دەرناكىت... ۋەعدەت دەدەمى ئەۋەيان قەت نابىت... مەن قەت
 سەۋسەن خانم لەبىرناچىتەرە، لەۋە دەرجىت ھەموو شىتېكى تەدەكەم». .
 ھەموو كەس دەيزانى كە مەنگوپر كۆمەكىكى زۆرى بە كامەرانى سەلما
 كىردە تا نامەكەى داپىژىت، ھەر خۆشى سوور بوو لەسەر ئەۋەى ناۋى
 لە نامەكەدا بىت. سەۋسەن لە ھەر سى نامەكە نىگەرەن بوو. ھۆى
 دلەنگى و نىگەرەننىيەكەى تەنبا ئەۋە نەبوو كە ھەر سى نامەكە «ۋەك
 سالانىك ئواتر خۆى بۆى باسكردىن» بەسىن داپشتى خراپ داپىژراۋن،
 بەلكو ئەۋەبوو ھىچ يەك لەو سىن داۋاكارە سەرەپۆ و جەسورە پاشەكشەيان
 نەكرد. ئەۋكات كە سەمان نەماندەزانى كە سەۋسەن بەراستى نايەۋىت شوو

به كهسيان بركات، بهلكو به پيچه وانه وه پامان وابوو ئه وه له دلسي خويدا به كييك له سني داواكاره كه ي به دله و تهنيا له ترسي شتيكي ناديار ناتوانييت برياريدات. چهند پوژيكت دواي گه يشتني نامهكان دووباره فيكرهت گولدانچي و سه وسه نمان له بهردهم دائيره ي پوخته دا بينيه وه، پيكه وه چوونه ژوره وه و دوو پيچراوه ي گه وره يان وه رگرت و به تاكسييه كي كۆن گه پانه وه به ره و مال. نواتر زانيمان ئه وه پوخته دوو گه وره ترين فره هنگي تاييه تي بالنده ي له دونيادا تيدا بووه. له و ماوه يدا ئاموونيه كان له لاي خويانه وه كه سانيكيان دياريكرد تا شه و پوژ چاوديري مالي فيكرهت گولدانچي بكن، مهنگوپي بابه گه وره ش له بهردهم ئيمه دا وا خوي ده نواند كه كه ساني تاييه تي داناه وه والي بوييئن، به لام ندره مان باوه پمان پي نه كرد... مهلبهت تواناي مهنگوپ به ئاموونيه كان به راورد نه ده كرا، ئاموونيه كان خهلكاني ئيجگار ده ست پويشتوو بوون، به لام مهنگوپيش خهلكي خوي هه بوو كاريان بۆده كرد، وهك قه پوژ جوقلي و له قوژم كه له بزيتو ترين چه وره كاني شار بوون، ههردو كيان به جوريك وريابوون، ده يانتواني هه والي ندر عاسي له كونجي ندر سهخته وه ده ربه يئن.

ئيواره يهك عيزهت گولدانچي له گه ل خنده گولدانچي و عيسمه تي خوشكياندا به تاييهت چوون بو مالي فيكرهت تا تيبگه ن كيژه كه چ نيازكي هه يه، پيده چوو گولدانچيه كانيش به جوريك له جۆره كان سه بريان نه ماييت، ئه وه ي بابه تي شوو كرده كه ي سه وسه ن له سه ره هه موو زاريك بوو بيزار يده كردن، ههنديك له وان ئه وه دهنگيانه يان بو پاشه پوژي كچ و كورپه كاني خويان به هه ره شه يه كي گه وره ده زاني. ئه وه يه كه مين دانيشتن بوو كه به دهنگه دهنگي گه وره له نيو گولدانچيه كاندا ته واو بوو، له و كاته وه ي فيكرهت له به غداد گه رابوو وه، په يوه ندييه كان هين و ساده بوون، به لام درلوسيكاني مالي گولدانچي گوپيان له عيزهت گولدانچي و مه عسومه ي خوشكي بوو، كه هه ر دو كيان به دوو پالتوي دريژ و دوو

چەتەرى درىژەۋە بە توپەيىۋە لە مالى فېكرەت ھاتنە دەرى و بە دەنگى بەرز دەيانگووت «شەيت بوو، خانم شەيت بوو و غەقلى فېكرەتەشە تىكدەۋە». بە لام تا دواى دور پۇزىش كەس بە تەۋاۋەتى نە پەرزانى لە مالى گولدانچىدا چى بوو و چى پويداۋە. ئىۋارە يەك دواتر لە شارددا بىلەۋىۋەۋە كە سەۋسەن داۋا كېردە ھەر سى داۋاكارە كە بە يەكەۋە بېيىت، داۋاشى كېردە ھەر يەك كە لە داۋاكارە كان، ياۋە رىك و كە سىكى نىك لە گەل خۇياندا بېەن. سەرەتا شەكە تەنبا ۋەك داۋە تىكى ئاسايى ۋە سەفەرا، ئىۋارە خولنىكى گەۋرە كە سەۋسەن تىپدا لە سەر يەك سەۋرە لە گەل خولنىكى رانيدا كۆدە بېتەۋە، ھەندىك شەكە واتىگە يىشتەن كە كىژە كە دە يەۋىت بە چەشنى كچە مېرە كۆنە كان داۋاكارە كانى خۇى لە نىزىكەۋە و پويە پوي تاقىپ كاتەۋە، ھەندىك دەيانگووت كىژە كە بە نىازە لە ئەتە كىتى خوارەن و دانىشتەن و قەسە كەردىيان و رەببىتەۋە، ھەندىكىش دەيانگووت كىژە كە ۋە ھا خۇى تە يار كەردە ھەر سىكىيان پىزىكات و كورت و درىژىيان بگىت و چ شەك لە لەشياندا دە پىۋىت بېيىت و دواتر بىر يارى خۇى بدات. دە بىت بلىم كە ھەۋالى ئەۋ داۋە تە ھاۋىە شە لە ھەمۋە بەرە كاندا شەرزە يىپەكى زۆرى دروست كەرد، مېژۋى شارەكە و نەرتە كانى ئاسان خۇى بۆ ئەۋ جۆرە شەتەنە نە كەردەۋە. پىشتەر كەس ئەۋەى نە بېستەۋ خىزانىك كىژە كە يان داۋاكارى زۆرى ھە بىت و بەۋچە شەنە ھەمۋىيان بۆسەر يەك سەۋرە داۋە تەكەن. بە لام بەۋەدا داۋە تەكە بە جۆرىكى پەسەى بوو، لە سەر كارتى تايپەتى نوسرا بوو، كارتە كان لە بىرى ناۋى سەۋسەن ناۋى ھەر يەك لە فېكرەت گولدانچى و خەندان گولدانچى خوشكە بچوكى ھەلگەرتەۋە، كەس ھەستى بە ناپىكىيەكى گەۋرە نە كەرد. ديارىۋە بىرۋەكەى ئەۋ داۋە تە لە پىشت شەپى ناۋخۇى ئىۋان گولدانچىيە كانەۋە بوو، بەۋەدا عىزەت گولدانچى خۇى بە پارىزەرى گەۋرەى نىرسى گولدانچىيە دىرنە كان دە زانى كە پىكرا خەلكانىكى

بێدەنگ و بەنەریت و موخافەزەتکارییەون، ئەو داووتەیی بەناشایستە و دەرچوون لە ئسۆل دەزانی. وەک ئەوەی گۆلدانچیەکان بە هاتنی پۆل پۆلی خوازیبێنیکەرەن بۆ کێژەکانیان بەختەوهرین و خۆشحال بن کیزانیان وەها جۆرە سەرئۆر و ناوارییەک پابکێشن. عیسەت گۆلدانچیش لە برا گەرەکی گەرەکی کەمتر توپەنەبوو، پۆژی زویریەکی ئەویش دەستی بە میزی هۆلە گەرەکی مائی فیکرەتدا کێشا و گووتی «چ ئاڤووجوونیکە بە کچەکانمان بلێن، پیاو لە دەوری خۆیان خڕدەکەنەو». دەبیّت بلێم گەر ئەو پووداوە سەیرانە ئەبایە کە دواتر هاتنەپێشش، لەوانەبوو خەلکێکی زۆرتر دەم لە فیکرەت گۆلدانچی و کێژەکی بکەنەو، بەلام پێشهانەکانی دی بە چەشنێک خەیاڵی و ئاناسایی بوون، خەلک زوو قسەویاسی ئەو داووتە ئاناساییەیان لەیادکرد. دیاریبوو داووتکرانیش هەموو ترسیان لەو دانیشتنە هەبوو، هەر داواکارە و بە ئومیدی ئەوەبوو جارێکی دی دانیشتنێکی تەنیا لەگەڵ سەوسەندا هەبیّت، هەر یەکە و کێنەیکە شاردراوەی بەرابەر ئەوانی دی لە دڵدا بوو. بەلام پۆژی دانیشتنەکی هەمووان هەولیاتدا هێمنی خۆیان بپاریزن و بەسەر دەریکەون. مەنگوپی بابەگەرە بە کامەرانی سەلمای گووت «ئەو فرسەتێکی باشە، بەویقار بازاری ئەوانی تر بشکێنین».

کامەرانی سەلمە تەنیا داواکاریک بوو بەجلی کوردییەو چوو بۆ داووتەکە، هەموو کەس دەیزانی کە مەنگوپی یاوهری ئەو و تا کوتاییش یاوهری ئەو دەبیّت، کەسانێکی نزیکیش لە مەنسور ئەسیرنەو ئەو هەوالانەیان پشت پاستکردەو کە ساقی مەحمود یاوهری مەنسورە. بەلام تا پۆژی داووتەکە پوون نەبوو ئاموونییەکان کێ لەگەڵ خالیددا دەنێرن. وادەیی داووتەکە سەعات دوازدەیی یەکێک لە پۆژانی هەینی بوو، هەر شەش داووتکرارهکە لە نێوان سەعات دوازدە و دوازدە و چارەکدا گەشتنە مائی گۆلدانچی، جگە لە خالید ئاموون کە لەگەڵ قەلەندەر ئامووندا

به ماشينىكى تويىتاي نوڭ گەيشتنە ئەوڭ، چوارەكەى دىكە به تاكسى گەيشتنە بەرقاپى گولدانچى. ھەموو سەرسامبوون لەو ھى ئاموونىيەكان لە برى ئەوزى بەگ و سەلامى ئاسنگەر، يەككىكى ۋەك قەلەندەر ئاموونيان ھەلبۇارد كە ۋەك پىياۋىكى شەپانى و كەم ھەوسەلە ئاسرابوو. پىكرا پىيمان وابوو، ئاموونىيەكان قەلەندەريان بەرابەرى مەنگوپ داناوو ۋە بە پۇخى جەنگە ۋە چوونە ناو ئىشەكە ۋە، ئەو كات نەماندەزانى ئەو ھەلبۇاردنە چ كارىگەرييەكى لەسەر ھەموو بەسەرھاتەكان دەبىت. ميوانەكان سەرەتا لە لاينە فيكرەت گولدانچى و خەندانى خوشكىيە ۋە لە سالتۇنە گەرەكەدا پىشوازيان لىكرا، ھەموو بەجوانتريين شىۋە خۇيان گۆپى بوو، ھەموو ھەلىاندا يىقار و ھىمنى دەريخەن. ھەر لەو سالتۇنەدا دەبايە فيكرەت گولدانچى دەستبەكەتە مىلى كامەرانى سەلما و دەستى بگريت و داوابكات تەۋقە لەگەل مەنسور ئەسرىندا بىكەن، ئەو ئاشتىبونە ۋە يەكەمىن و گرنگتريين شتى سەرەتاي دانىشتەكە بوو. خەلكانىكى زۆر سووسەى ئەو ھىيان كرىبوو كە گولدانچىيەكان دەشتى كارىكى ۋە ھىيان بەدەستە ۋە بىت تا ۋەك خىزانىكى باش و ئاشتىخواز دەريكەون. لە پاستىدا ئەو ئاشتىبونە ۋە ھەلا و دەنگۆيەكى ۋە ھاگە ۋە ھەي ئەنايە ۋە كە چاۋە پرواندەكرا، چونكە دواتر شتەكان شىۋەيەك و سروشتيكى ۋە ھىيان ۋە رگرت، زۆربەى خەلەك شەپى ژىر زەمىنەكەى دوكانى خدرۇ دوپاريان لە بىرچوۋە ۋە. لە سالتۇنەكەى مالى گولدانچىيدا ماۋەيەك جگە لە بىدەنگىيەكى قورس ھىچ شتىكى دى سەرورە ئەبوو، ئەو ئاۋ و شەربەت و چكىتە شىرىنانەى پىروشە گىپرانى، كۆمەككىكى بە داۋە تىكراۋەكان كرد لە بىدەنگى خۇياندا قوولتر بىنە ۋە، تاكە كەسىك كە لە ژىرە ۋە بە نەپتى لە ھەمووانى دەپوانى خالىد ئاموون بوو كە ھىمنى پوخسارى نەيدەكرد كىنەى شارداراۋەى دلى داپوشىت. كە لە سالتۇنەكەدا دانىشتىبون جگە لە ھەندى ۋە شەى كەم كە ساقى مەحمود و مەنگوپ دەربارەى ساردى زستان گۆريانە ۋە ھىچى ئەوتۇ

نه و ترا، که مینک له سر خوتبهی مه لایه کی ههفتهی پێشوو قسه یانکرد که هه پره شهی له ژنانی سفور کربوو. مه نگوپ گووتی «مه لاکان هه ق نییه قسهی وابکه، هه ر کهس به قوونی خۆیه ده چێته قه بره وه». قسه کانی مه نگوپ، فیکره ت گولدانچی خسته پێکه نین. هه مووان ماوه یه ک، نه فهری ناو یه ک پاس چۆن له گه ل یه کدا ده بوین، به و چه شنه له گه ل یه کدا قسه یانکرد. سه وسه ن یه که مجار له سر میزی ناخواردنه گه وره که ده رکه وت، فیکره ت سه رتا پێش میوانه کان که وت بۆ سه ر میزێکی گه وره که ته و او به خواردن پازابووه وه، هه مووان له هه مه پهنگی و ناوازه یی سفره که سه ریان سوپما، به لام پێکرا سه رنجی نه وه یاندا به پێچه وانه ی نه ریت و چاره پوانیه وه هه ی چه شنه گوشتیکی بالنده له ئێو خواردنه کاندایه نییه. بێته وه ی کهس هه ی بدرکێتی و تیپینی خۆی ناشکرابکات، هه ریه ک له سه ر کورسی خۆی دانیششت. کاتی که سه وسه ن ها ته ژوورێ هه مووان چه ند ساتیک بوو له سه ر میزه که دانیشتبوون، کراسیکی سپی و جینزێکی کالی له به ردابوو، نه وه هه سته ی لای هه مووان به جێهێشت که هه ر ئیستا له کتێبخانه که ی ها ته خوارێ و تا نه و کاته سه ری به سه ر کتێبه کانه وه بووه. کهس چاره پوانی نه وه ی نه ده کرد کچیکی وه ها بۆ داوه تیککی وه ها گرنگ نه مه کیاج بکات، نه خۆی پرازی نیته وه، نه شتی بکات فره یی داواکاره کانی بدات، له گه ل نه وه شدا سه وسه ن هیشتا هه ر گه لێک قه شه نگ و ناسک دیاریوو. نه وه ماندویتییه ژوره ی، نه و لاوازییه ی، نه و سپی هه لگه پانه ی په نگی، نه وه ی به نیگایه کی ماندوو و به ده نگیککی که میک کپ و لاوازه یه که یه که به خیره اتنیکردن و فره مووی لیکردن دانیشن، هه ر سێ عاشقه که ی تووشی تیکچوون و په شوکانیککی گه وره کرد. ناماده بوونی له سه ر سفره که نه و ترسه ی له هه موواندا خولقاند که به وردی په یه وه ی نه ته کیتی خواردن بن، سه وسه ن چه ند جارێک نوویاره ی کرده وه که هه مووان بێ هه ی کیشه و نه ته کیتیک نان بخۆن، به لام ترسی میوانه کان هه ر وه کو

خوی بوو. هر سئ داواکاره که شتیکی که میان خوارد، هر سیکیان له بهر ناسکی دانیشته که هه‌ولیاندا واده‌رکه‌ون که که مخوری سروشتین. هتا مه‌نگوپیش که زۆر به‌سفره که سه‌سامبوو، ده‌ستی گرتوه و که می خوارد. دواي نانخواردن هه‌مووان که پانه‌وه بو ژووری که وره‌ی دانیشته که. بیده‌نگی پیش چا خواردنه‌وه و دواي چا خواردنه‌وه قورس و ترسناک بوو، سه‌وسه‌ن نه له کاتی نانخواردن و نه له کاتی چا خواردنه‌وه‌دا به شیوه‌یه‌کی تاییه‌تی سه‌یری هیچ یه‌ک له داواکاره‌کانی نه‌کرد. دواي ته‌واوبوونی چا خواردنه‌وه، فیکره‌ت گولدانچی پووی له هه‌موو میوانه‌کان کرد و گووتی «وه‌ک هه‌موو ده‌زانن و ته‌واوی خه‌لکی شاریش ده‌زانیت، به‌پزتان داواکاری که‌که‌ی منن و پیکیشه‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌مرجه په‌زامه‌ندن که سه‌فه‌ریکی درێژیکه‌ن و هر داواکاریه‌ک سه‌وسه‌ن بیخاته به‌رده‌متان به‌دوایدا به‌وێن ... دیاره‌ منیش تا نیستا به ته‌واوی نازانم سه‌وسه‌ن بیر له چی ده‌کاته‌وه و نیازی چیه ... بۆیه له‌سه‌ر داواي خوی داوه‌تقانه‌که‌مه کتیبخانه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌مان، نه‌وه‌جیگایه‌ی ئیوه‌ پیناشنان و پیشتر پیکه‌وه له‌گه‌ل سه‌وسه‌ندا لێیدانیشتوون. دلنایم له‌وئ سه‌وسه‌ن هه‌موو شتیکتان بو پوونده‌کاته‌وه». ساتیکی ئاسایی نه‌بوو. هر شش میوانه‌که به هیمنی که‌وتنه دواي فیکره‌ت گولدانچی، له ژووری کتیبخانه‌که قه‌نه‌فه‌کان به‌جۆریک دانرابوون هه‌مووان بتوانن سه‌یری یه‌کدی بکه‌ن و له هه‌مان کاتیشدا پوویان له‌سه‌وسه‌ن بیست. نه‌وه‌ پۆژه که عاشقه شه‌یداکان له شوێنی خویان دانیشتن، پیکرا به‌جۆریک له ناوه‌وه خروشا‌بوون، نه‌یانه‌توانی هیچ شتیکی بلین، سامیکی وه‌ها سه‌یریان تیدابوو، وایان هه‌ستکرد که یه‌که‌مجاره‌ بیده‌خه‌نه نه‌م جیگایه‌وه، هه‌مووان ژووری کتیبخانه‌که‌یان زۆر که‌وره‌تر و به‌رینتر له‌وه‌ بیني که هه‌یه. که دانیشتن و سه‌وسه‌ن به‌رامبه‌ریان دانیشتن، هه‌موو هه‌ستیانه‌کرد گرنه‌ترین ساتی ژانیان نه‌م چه‌رکه‌یه و گرنه‌ترین پۆی ژانیان نه‌مپۆیه. و یقاریان، وه‌ستانیان، جوله‌یان

له ناو کتێبخانه‌که‌دا نااسایی بوو. سه‌وسه‌ن به‌ هه‌مینییه‌وه به‌رامبه‌ریان وه‌ستا و ده‌ستیگرد به‌ سه‌کردن. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کاله‌وه که به‌ نه‌سته‌م له‌سه‌ر لیوی سه‌مایدیه‌کرد گوتی «ئێستا کاتی ئه‌وه هاتوه، هه‌مووتان بزانه‌ن من چیم ده‌وێت». که‌مێک له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ی پالیدییه‌وه و به‌ غه‌مگینییه‌کی زۆره‌وه گوتی «به‌لام پێش ئه‌وه، پێش ئه‌وه، تکاده‌که‌م، هه‌مووتان بێته‌وه‌ی دوودل بن، ده‌توانن داواکه‌ی خۆتان بکێشنه‌وه... من زویرناهم... من هه‌یج شتی‌ک له‌ دل ناگرم... بگره‌ بۆتان به‌خته‌وه‌ر و ئاسوده‌ده‌بم، چونکه‌ من دواچار له‌ ئاسوده‌یه‌ی ئێوه زیاتر هه‌یج شتی‌کی ترم ناوێت... من ده‌مه‌وێت پقتان له‌ یه‌کتر نه‌بێت».

مه‌نگوپ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه گوتی «سه‌وسه‌ن خان، خوازیینی وه‌کو تیر وایه که له‌ که‌وان ده‌رچوو ناگه‌رێته‌وه... تازه مه‌سه‌له‌که له‌ په‌شیمانی ده‌رچوو، تیرێکه که‌وانی تێپه‌راندوه، ئه‌وه‌نده‌مان له‌سه‌ره سه‌یریکه‌ین و ببینین کوێ ده‌پێکێت». سه‌وسه‌ن بێته‌وه‌ی سه‌یری مه‌نگوپ بکات، ته‌ماشای هه‌ر سه‌ داواکاره گه‌نجه‌کی کرد و گوتی «له‌وانه‌یه بلین، ئێستا دره‌نگه... به‌لام من ده‌لێم دره‌نگ نییه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ خوازیینییه‌ک ده‌رچیت، هه‌رگیز دره‌نگ نییه. هه‌مووتان ده‌توانن له‌ هه‌ر کاتی‌که‌دا بێت، واز له‌ هه‌موو شتی‌ک به‌ینن، من زۆر له‌ هه‌یج که‌س ناکه‌م... هه‌یج وه‌خت دره‌نگ نییه، نه‌ ئێستا و نه‌ به‌یانی و نه‌ دوو به‌یانی و نه‌ هه‌یج وه‌خت...». که‌مێک به‌ ماندوویی چاری لیکنه‌ و گوتی «نا هه‌یج کات، بۆ هه‌یج شتی‌ک دره‌نگ نییه... زه‌مان ناکووتایه». هه‌مووان که‌مێک له‌ دواه‌مین وشه‌ی سه‌رسامبوون، ساقی مه‌حمود به‌ که‌مێک دوودلی و په‌شوکانه‌وه گوتی «پاسته، زه‌مان ناکووتایه». سه‌وسه‌ن له‌سه‌ره‌خۆ سه‌یری هه‌مووانی کرده‌وه، مه‌نگوپ ویستی شتی‌ک بلیت، به‌لام نه‌یزانی ئه‌و شته چیه‌ که‌ ده‌بێت بلیت، پاش ئێستیک و به‌ که‌مێک ناکامییه‌وه گوتی «یوسف که‌ویار به‌ په‌حمه‌ت بێت ده‌یگوت: زه‌مان پرديک هه‌موو

بەسەرىدا دەپۆين، ئەو دەيگوت: ئينسان بە ھەلە وادەزانئیت لە ناو خانو و سەرچادە و ئوود و ئەو شتانەدا دەژى، ئينسان لە يەك ژووردا دەژى ناوى زەمانەيە... ئەو وايدەگوت: «سەوسەن دووبارە سەيرى ھەر سى گەنجەكەى کردەو و لەسەر ھەمان پىتم گوتى «ھەر پۆژىك ويستتان لە ھەموو ئەم پەیمانە دەريچن، دەتوانن دەريچن. بەلام بەر لەوہى من يەكئىك لە ئيو ھەك شەرىكى پاشەپۆژى خۆم ھەلبژىرم... دەبیت ئيوە دونيا ببينن... ئيوە سى گەنجن... ھىچ شتىك لەسەر جىھان نازانن... ھىچ شتىك... وادەزانن دونيا لە كۆلانەكەى خۆتانەو دەست پىدەكات و لەويادا تەواو دەبیت... ئەم شارە لای ئيو ھەك قەفەزى لىتاتووە... دەبیت سەرەتا بفرن، زۆر زۆر بەرز بفرن، نواتر بگەرێنەو بۆلای من... من خۆم ناتوانم بفرم، من نەخۆشم، من كچىكى نەخۆشم، دەمەويت لەگەڵ مەۆئىكدا بژىم كە بزانم بەپاستى دونياى بينيوە...».

قەسەكانى بىدەنگىيەكى قوولى دروستكرد، ھەمووان بىدەنگ سەيرى سەوسەنيان دەكرد، كەسيان نەدەجولان، كەسيان ھەناسەى نەدەدا، جگە لە كۆكەيەكى چكولانەى قەلەندەر ناموون كەس دەنگى ليوە نەھات. سەوسەن گوتى «من دەزانم دونيا چەند گەورەيە... لە منداڵىيەو دەزانم... لە پىنگاى ئەو ھەموو كئىب و ئەتلەس و فەرھەنگانەو دەزانم... دەزانم چەند دەريا ھەيە، لەقەرەغى دەرياكاندا چەند كەشتى گەورە گەورە لەنگەر دەگرن... لەم شارە بچكولەيەدا، لە ناو ئەم شاخ و داغەدا ئىمە ھىچ نازانين، ئەم شارە بچركانە وادەكەن مەۆف گەورەيى دونياى بىرچىتەو، بەلام من پۆژىك لە پۆژان گەورەيى دونيام لەيادنەکردو». بە زەردەخەنەيەكى ماتەو سەيرى ھەر سى داواكارەكەى كرد و بۆ ئىستىك ھەناسەيەكى كورتى ھەرگرت و گوتى «زەوى نەستىزەيەكى گەورەيە، ئىمە لەم شارە بچركەدا ھەكو ئەو وایە لە سەر زەوى نەبين، ھەكو ئەو وایە نەزانين چەند جەنگەلى گەورە و پوويارى گەورە و

بيابانى گه وره له م دونيايه دان... گه منتان خوځسده ویت، په که مجار ده بیت برېږن و دونيا بېینن. من ناتوانم له وه دلنیا بم که نيوه به پاستی منتان خوځسده ویت، گه ر جیهانتان نه بېنیت و شویتى تر و نیشتمانی تر تان تاقى نه کړیته وه... که دونياتان بېنى نه وکات هه موو شته کان به چاوکی تر ده بېینن، منیش به چاوکی تر ده بېینن... ته نیا که سیک ده توانیت به پاستی برانیت بوجی ده زی که دونیاى بېنیت، که گه وره یی زه ویی دوزیته وه. په که م شت نه وه په ده بیت له م ولاته دوریکه ونه وه، له م شه پ و شوپ و کوشتاره به رده وامانه دوریکه ونه وه... نه وه ی نه م ولاته به جیبه تلن، هه رچی منه... برېږن و به سر زه ویدا بگه پښ. کچانى تر وهک مارهیى داوی زېر و مرواری و نه لماس ده کن، من داوی سه د بالنده تان لیده که م... سه د بالنده ی ناوازه که له شویتى جیاواز جیاوازی زه ویدا ده ژین... هه ر په که تان سه د بالنده، له مړوه تا هه شت سال کاتتان هه په به دونیادا بگه پښ، من دواى نه وه ده تانبینمه وه... ده تانن هه ر کاتیک ویستتان سه هه ر که تان بېږن و واز له هه موو شتیک بهینن و بگه پښه وه بؤ نه م شاره، ده شتوانن نه گه پښه وه، ده تانن له هه ر ولاتیکدا نارام بگرن و ژنیکى تر تان خوځسبویت و برین... ده تانن چ ژيانیکتان پیخوشه و چ شاریکتان پیخوشه هه لیبزیرن و من له بیریکه ن... من چاوه پوانتانه که م... من هه شت سال چاوه پوانتانه که م، که گه پرانه وه، شوو به په کیکتان ده که م... په کیکتان هه لده بزیرم... سهیری دلتنان ده که م... ده بېنم چنده پوناکیتان پښه، چنده بونتان پښه... نه وکات برپارده دم. نیستا ناتوانم هیچ په کیکتان هه لېبزیرم، چونکه نیستا هه ر سیکتان وه کو په ک وان... هه ر سیکتان له په ک ده چن... هه موو پیاوی نه م شاره له په ک ده چن... وانیه هه موویان له په ک ده چن».

نه وه له هه ر پرسته کوشنده کانی نه و دوانیوه پؤ سهیره بوو که سهوسه ن تییدا داواکاره کانی خو ی سه رسامکرد.

له ئیواره دا هه والی داواکهی سهوسه ن فیکره ت به هه موو شاردا
 بڵاویوه وه، سه ره تا زۆریه مان باوه پمان پێ نه کرد، که سمان له و باره پره دا
 نه بووین که هه ر سێ داواکاره که بکه ونه وه ها داوێکه وه، زۆریه مان
 شته که مان وه ک ته له یه ک ده بینێ ئه و کیژ ده داینا بیست تا هه ر سێ
 کوپه که له کۆل خۆی بگاته وه . شتی که له نیگه رانی و توپه یی هه موومانی
 داگرتبوو، هه ر قسه یه ک ده کرا پرپوو له گومانی خراپ . ئه وه ی هه ر
 داواکارێک زه رفیکی تایبه تی وه رگرتوه که وینه یه کی سهوسه ن و ناوی
 کومه لێک بالنده ی سه یر و ناوازه ی له گه ل کۆمه لێک نه خشه دا تیدا یه،
 هه موومانی ساکاند . هه ر داواکاره و ده بایه نوینه ری که پاسپی ریت له ماوه ی
 ئه و هه شت سه له دا وینه و هه والی ئه و به سهوسه ن بگه ینیت، هه مووان
 له سه ر ئه وه ته بابوون هه یچ یه کیکیان بو ی نه بیست نامه بۆ سهوسه ن
 بنوسی ت، چونکه ده شیت یه کی که له داواکاره کان له ریگای فریوی وشه
 و ئه و فیلبارزی و ته له کانه ی له ناو نویندا هه یه کارێکی خراپ له
 سهوسه ن بکات و داد و یه کسانی له یارییه که دا نه هیلیت .

ئاموونیه یه کان له هه مووان توپه تریوون، ئه وه ی کوپێکی بنه ماله که یان
 هه شت سه ل له پیتاوی ژنیکدا ئاواره بیت، داوا یه کی قورس بو
 ئاسان لای ئه وان قه بوول نه ده کرا . ئه و پۆزه که میوانه کان له مالی
 فیکره ت گو لدا نچی ها ته ده ره وه، خالی د ئاموون له هه مووان ماندووتریو .

ههستیگرد هیدی هیدی خوشه ویستی نه م ژنه له ناوه وه خاپوریده کات. لای نه سته م بوو نه م شاره و ئیشه که ی و خزمه کان و کژیوونه وه ی ناموونییه کان بخاته لاه و به ره و دهره وه بپوات. نه وه ی دنیا گه وره یه یاخود بجوکه پۆژیک له پۆژان غه می نه و نه بووه. له مندالییه وه فیزیوه نه وه نده بیر له دنیا بکاته وه که پژیویستی پتیته ی. دنیا له دهره وه ی نه م شاره لای نه و سیبه ریکی تاریکه که هیچ شتیکی گرنگی تیدا نییه بژی بژی. شهرمه زارییه کی گه وره بوو چه ندین سال له دوی داوای ژنیک ناواره بیست، نه وه پچه وانه ی کولتوری جوامیری و پیاوه تی خپله که یان بوو، پچه وانه ی نه و شهریه ته بوو که پتگی نه دده ژن چاره نویسی پیاو دیاریبکات. ده بیست ناموونییه کانی تر چی بلین؟. دلنیاوو دواچار وه که همیشه پشتی ده گرن، به لام ده شیرانی هه ندیکیان تامردن وه که که سیتی لاه سهریرده که ن که له سهر داوای ئافره تیک به دنیا دا ناواره بووه. به درژیایی نه و شه وه له ژوره که ی خویدا مایه وه، تا دره نگ به تنیا له و پویه ره بچکوله یه دا ده هات و ده چوو، هه سته ده کرد نه و داوایه ی سه وسه ن ژور نازاری ده دا، ده یخاته به ر نه زمونیک له وانه یه پۆحیکی ئالۆزتری بۆ دروستبکات. نه وه ی دنیا ژور گه وره یه، شاری ژور نه ناسراو و سه یر هه یه، هه ستیکی تاییه تی تیا نه ده بزواند. هه ستیگرد گه رچی هه مور ژانی له م شاره دا بریوته سهر، به لام هیشتا له ژور شتی تیناگات. لای خوشتر بوو له ژانی نه م شاره دا نوقم بیست، نه وه که له جیهانیکی بیسنوردا خوی ونبکات. به لام ده یزانی نه م قسانه ئیستا نرخیکی نه و توپیان نییه، گه ر سه وسه نی ده ویت ده بیست بپوات. نه یده ویست ژور بیرکاته وه، ده یزانی بیرکرنه وه به ره و هیچ جیگایه کی نابات، نه ویش به درژیایی ژانی ژور باوه پی به بیرکرنه وه نه بوو، نه ویش باوه پی وابوو بیرکرنه وه کیشه کان ئالۆزده کات و چاره یان ناکات. شه وی نواتر چوو بۆ مالی قه لنده ر ئاموون و بریاری خوی پتپاگ یاند که

به پاستی دهیه ویت دوی بالنده کان بکه ویت. نهو شه وه ناموونیه کان
 کژبوونه وه یه کی گه وره یان هه بوو، هه واله که به چه شنیک سه یزبوو هه موو
 ده یانویست له زاری خالید ناموون و یاوه ره که یه وه پاستیه کان بیستن.
 کژبوونه وه که له مائی فه وزی به گ سازکرا بوو، فه وزی به گ ته نیا
 که سیک بوو هه واله که خۆش حالیکرد بوو، بیرۆکه که ی سه وسه نی به جۆریک
 لا قه شه نگ بوو هه مووانی نیگه رانکرد. مائی فه وزی به گ نهو پۆژه به
 جۆریکی بیۆینه جه نجال بوو، چه ندین سال بوو هیچ کژبوونه وه یه کی
 ناموونیه کان هیتده خه لکی رانه کیشابوو، ژووری دیوه خانه که به جۆریک
 پریوو مرقف به زحمهت دهیتوانی هه ناسه بدات، سفره کان جار دوی
 جار دانه خزان و هه لده گیرانه وه، تاوگیڤه کان بیۆچان به پۆیه بوون. به وه دا
 ژووره که زۆر گه وره و پریوو، مرقف به زحمهت گوئی له دهنگی
 هاوسیڤه کی ده بوو، تا نهو ساته ی خالید ناموون و قه لندهر گه یشتن
 هه مووان بیسرهوت قسه یانده کرد. فه وزی به گ به جه نجالیه که ی خۆیه وه
 پیشوازی له هه ردووکیان کرد، به دهنگی به رز گووتی «ناه خالید...
 خالیدی کوڤم... دلنیا به ژنیک ی نایابت هه لبژاردوه، نه م ژنه له ژنی
 ناو حیکایه ته کۆنه کان ده چیت... له کچی پاشا کۆنه کان، هه موو ژیانم
 ته مه نامکردوه، ژنیک ی وا ببینم... وام هه سته کرد که نهو جۆره ژنانه
 سیسه د سالیشه له دونیادا نه ماون، به لام خودای گه وره ویستویتی بهر
 له مردنم ژنیک له شاره که دا ببینم که به پاستی له پهری ناو کتیه
 کۆنه کان ده چیت... خوی گه وره به پاستی نه وه ی ویستوه». قسه کانی
 فه وزی به گ دهنگه دهنگ و هه لایه کی گه وره یان دروستکرد. که میوانه
 تازه کان دانیشن، جۆریک له نارامی گه پایه وه بۆ ژووره که، میوانه کان
 دوی نه وه ی که میڤک پشوویان دا، قه لندهر ناموون پوویکرده هه موو
 نه وانه ی له دیوه خانه که دا دانیشتون و گووتی «نه وه ی بیستروتانه
 پاسته، نهو کچه دهیه ویت خالیدی خزممان بزوات بۆ ده ره وه ی ولات...

ده‌لَیت پَیش ئه‌وه‌ی شوو به هیج یه‌کێک له‌و سێ داواکاره بکه‌م ده‌بَیت
 دونه‌یا ببینن... ده‌یه‌وِیت کۆرکه‌که‌ ماوه‌یه‌ک به‌ داوی کۆمه‌لَیک باڵنده‌دا
 بگه‌رَیت، باڵنده‌ی تاییه‌تی و ناوازه... ده‌بَیت یه‌که‌ یه‌که‌ ئه‌و باڵنده‌ له
 هه‌ریمی جیاوازی دونه‌یا دا کۆبکاته‌وه‌ و له‌ ماوه‌ی هه‌شت ساڵی
 دیدا بگه‌رَیته‌وه‌ بۆ ئێره... که‌ هه‌ر سێ داواکاره‌که‌ گه‌رانه‌وه‌، سێ
 یۆز له‌گه‌ل هه‌ر سێکیاندا داده‌نیشی‌ت و دواتر بریارده‌دات شوو به‌ کێ
 بکات... ئه‌وه‌ کورته‌ی چیرۆکه‌که‌یه‌، به‌لێ ئه‌وه‌یه‌، هیچی تر نییه‌... نا
 هیچی تر نییه‌... ئێمه‌ دوینێ له‌ ماڵی فیکره‌ت گۆلدانچی ئه‌و قسانه‌مان
 بیست». له‌و کاته‌دا سێ گه‌نج به‌ سێ سینی گه‌وره‌ی شه‌ربه‌ته‌وه
 به‌سه‌ر میوانه‌کاندا ده‌گه‌ران. هه‌یشتا قه‌له‌نده‌ر ئاموون قسه‌کانی ته‌واو
 نه‌کردبوو که‌ بوو به‌ ده‌نگه‌ده‌نگیکی زۆر. قسه‌کان توپه‌یه‌یه‌کی کتوپریان
 دروستکرد و یه‌کێک گوتی «ئهم کچه‌ خۆی به‌ چی ده‌زانیت؟...»
 یه‌کێکی تر گوتی «ئه‌گه‌ر په‌ریزاده‌ش بَیت ئه‌وه‌ ناهینیت، هه‌شت ساڵ
 بۆی ئاواره‌ بیت». یه‌کێکیش له‌و سه‌ری هۆله‌که‌وه‌ گوتی «ها...
 ئه‌مه‌ فیتیکی تری گۆلدانچییه‌که‌نه‌، که‌ به‌درو خۆیان وه‌ک خه‌لکیکی
 بێوه‌ی و بێمه‌زه‌رته‌ نیشانداده‌ن... سویند ده‌خۆم، مه‌سه‌له‌که‌ هیج
 نییه‌ جگه‌ له‌ فیلێک بۆ ئه‌وه‌ی داوی پارهی‌کی زۆرترمان لێکه‌ن،
 سه‌روه‌تیکمان لێبستین که‌ ئێمه‌ بۆ ژنه‌پان نه‌مانداوه‌... ده‌یانه‌وِیت
 دواتر بلین، سه‌یری که‌ن چۆن ئاموونیه‌که‌مان هه‌تیایه‌ سه‌ر چۆک. ده‌ست
 ده‌ده‌م به‌ قورئاندا که‌ وایه‌، هه‌موو ده‌زانن ئێمه‌ بۆ ژن ده‌ست ناگرینه‌وه‌،
 چی له‌ گیرفانه‌ماندا یه‌ دایه‌دنه‌ین، ده‌یانه‌وِیت به‌ماندۆشن». سه‌ی که‌رهم
 هه‌مووانی هه‌یورکرده‌وه‌ و گوتی «ئێمه‌ بۆیه‌ ماوین، چونکه‌ هه‌میشه‌
 پێژمان له‌ قسه‌ی یه‌ک گرتوه‌، حورمه‌تی یه‌کترمان لایه‌... تیده‌گه‌ن،
 قسه‌ی ساحیب مه‌سه‌له‌که‌ له‌سه‌روو هه‌موو شتی که‌ وه‌یه‌... لێگه‌رین با
 خالید خۆی قسه‌بکات». خالید ئاموونی که‌ ئاماده‌بوونی ئه‌و خه‌شاماته‌

سەرسامىكىردىبوو، بېئەھەي بىشلەۋىت ياختود دودۇل بېت لە شوپىنى خۆي
 ھەستا و گووتى « بە ئىجازەي ھەمووتان... بە ئىجازەي ھەمووتان. تىكا
 لە شەرىپە تىگىپ و ئاۋگىتەپە كان دەكەم تۆزىك بوەستىن... ەزىزان... ئىۋە
 ئاموونىن و منىش ئاموونىم، ھەموو شانازى بەۋەۋە دەكەين كە پىشتى
 يەك ئادەين لە زەۋى... ھا ھەمووان شانازى بەۋەۋە دەكەين كاتىك
 باپىرانمان لە گوند دابەزىنە شار، ئىمە خۆشەۋىستى و خزمایە تىمان
 نەدۇراند... وانىيە... نەمان بۇراند». چاۋانى خالىد دەبرىسكانەۋە،
 دەموچاۋى لە ھەركات بارىكتىر و نىگای پەقتىر و پىر نەيتىتر بوو، كەس
 تا ئەۋكات ئەۋ دەنگە گەرمەي لىن نەبىستىبوو، غەمىك لە گەرويدا
 بوو، ھەركەس لە ژيانيدا يەك پۇڭ عاشق بوۋىت، دەيزانى ئەۋە
 دەردى خۆشەۋىستىيە. گووتى «تىكا لە ھەموو برايان دەكەم، تەنگ
 بە تارىكىيەۋە نەتەن. خۇتان دەزانن ھەموو ژىكى دۇنيا كە شوۋدەكات
 مەرجى ھەيە. لەم سەرسەستىرەيە يەك ژىم بۇ بدۇزىنەۋە، بەبى مەرج
 شوۋىكرىدېت. مەرج دانان لە خوۋىنى ئەۋ جىنسەدايە... ئىمە ھەموو
 پىۋاۋىن و دەزافىن ئەۋ مەرجانە بۇ ئىمە چەند قورسەن... ھەيانە داۋاي
 سامانى زۆر دەكات، ھەيانە بەگىشى خۆي زىرى دەۋىت، بەلام سەۋسەن
 فىكرەت جۆرىكى تەرە. دۇنياتان دەكەمەۋە كە چاۋى لە سامانى ئىمە
 نىيە... دۇنياتان دەكەمەۋە... ھىند ھەيە دەيەۋىت لە گەل كەسىكدا بۇي
 كە دۇنيای بىنيۋە. مەن بىرپارمداۋە بچەم ژىر بارى ئەۋ مەرجەۋە...
 بىرپارمداۋە بېۋىم... بىرپارمداۋە زەۋى بەدۋاي ئەۋ بالندەدا بگەپىم كە
 ئەۋ داۋايان دەكات... دەزانم زۆرتان ۋەك شىت سەيرمەدەكەن، بەلام لە
 يەكەم پۇڭۋەۋە كە ئەۋ كچەم بىنيۋە بىرپارمداۋە بۇ مەن بېت... بە ھەر
 نىرخىك بوۋە... مەن بىر لەۋە ئاكەمەۋە پاستم ياختود ھەلەم... ھىچ
 ئاموونىيەك تا ئىستا بىرى لە پاست و ھەلە نەگىدۆتەۋە. ۋەك ھەموو
 ئاموونىيەكى تەر لە ھەركەت بىن دەبىت براۋە بىن... لە شار بىن

یاخود لادی... لێره کۆگا و قەیسەریمان هەبێت، یاخود لەسەر مەرزەکان قاچاغچێتی بگەین. لە شار بین یاخود لە چیا، هەر شتێک بێت و لە هەر شوێنێک بێت ئێمە تەنیا بیرمان لە بردنەوە کردۆتەوە... ئەو لە خوێنی ئێمەدا، ئەو دینی ئێمە، منیش ئێستا تەنیا بیر لە بردنەوە دەکەمەوە».

شتێکی سارد لە نیگایدا بوو مڕۆفی دەترساند، شتێک لەگەڵ ئەو گەرمییە قوولەیی دەنگیدا نەدەگونجا. فەوزی بەگ دووبارە هەستایەو و گوتی «تۆ ژنیکی بێۆنەت هەڵبژاردو، گویم لێبگرن... گویم لێبگرن... تۆ ژنیکت هەڵبژاردو شۆنێتی حورمەتی من، بۆیە ئەم پیاوێشانەیی توپەکردو، چونکە لە ژنەکانی خۆیان ناچێت... تێدەگەیت لە ژنەکانی ئێمە ناچێت، کە پیاو وەک مەیشکی نەخۆش دەخەنە قەفەزەو... ژنە بێمەشکەکان کە هیچ شتێک نازانن جگە لەوێ شوو و پۆژ بێر لەو بەکەنەو چۆن پیاوێکانیان زیندانبکەن... ئەمە ژنیکی بەل دەبات بە پیاو. هەموو عومرم بێرمان لەو کردۆتەو ژنیکی بێبێرمان بەل دەبات بە پیاو، فێربکات بفرێت... ژن تاکە مەخلوقێکە دەتوانێت یان پیاو فێری فرین بکات یا فرینی لە بێرەرێتەو... من چل سالی شە وامەزانی جنسی ئەو جۆرە ژنانەیی بەل دەدەن بە پیاو تەفروتونا بوون، ئێستا دەمەوێت پێش ئەوێ بمرم ئەو ژنە بێبێرمان... پێرۆزباییت لێدەکەم... من پێرمان باوەر ناکەم تا تۆ لە سەفەر دەگەرێتەو بێرمان... بەلام پێتدەلێم، هەموو شتێک بگە، ئەو بێتە ژنت... ژنی وای دەهێنێت مڕۆف سالی هەوێ سالی بۆی ئاوارە بێت. وامەزانە کاریکی نەکردە دەکەیت... هەزاران کەس پێش تۆ لە پێناوی ژنی ژۆر ناشایستەدا مردون یان کەوتوونەتە زیندان... ئەو تۆ دەنێرێت دنیا بێبێرمان، لە هیچ مەترسە و سەل لە هیچ مەکرەو... بێر و گۆی لە کەس مەگرە».

کەجار فەوزی بەگ بەوجۆرە دڵگەرم دەرکەوتبوو، وەک ئەوێ

ھەوالەكە ھەسرەتتىكى قوۋلىسى لە ژيانى خۇيدا زىندووكردىتتە ۋە لىۋى دەلەرزى. ھەموو بىنيان بە جۆشكىكە ۋە بۆ ئۇ ۋە سەلەيە دەۋىت پىشتەر لە كەم كىشەدا ۋە ھا خروشى تىگەپابو. سەي كەرەمى ئاموونى كە ئۆد گۈيى لە ۋەۋزى بەگ دەگرت، پويىكرە يەكېك لە ئاپازىيەكان ۋ گوتى «تۆ دەلىت چى... تۆ بۆ ئاپازىت؟». پياۋىكى چكۆلەنەبوو، ناۋى ئەسەد ئاموون بوو، بەدەنگىكى بەرز گوتى «ھا... بۆ ئاپازىم... ھەر مەن نىم كە ئاپازىم... ھەسەلەكە ئەۋە نىيە ئىمە ژنەكانمان زنجىرى خستىتتە قاچمانەۋە. بەلام ھەموو دەترسىن خالىدەمان لەدەست بچىت... شەپ ھەموو دونىيائى تەنىۋە، كۆرەكە بۆ ھەر جىگايەك بچىت دەكەۋىتتە ناۋ ئاگرى بەلەيەكەۋە... ھەموۋان دەزانن شەپ دونىيائى تەنىۋە... ھا... مەن لە ژيانى خۇي دەترسم... دوا ئەۋە ھەندى بالئندە ھەيەپاۋكردىنيان ئاسان نىيە... ھەموو بالئندەيەك پاۋناكرىت... شتەكە لە تواناي ئىنسان بەدەرە... ئەۋكچە دەيەۋىت كۆرەكە بە كوشت بدات... تا ئىستا كەس ئاموونىيەكى بەۋجۆرە نەخستۆتە داۋەۋە». ۋەۋزى بەگ بە تۆرەيەۋە گوتى «تۆ بىدەنگ بە... بىدەنگ بە... ھەموو ۋەكو ۋەيى بالكراۋ بەسەر پىقنەي خۇماندا كېكەۋتوۋىن، كەس ناۋىررىت مەترىك بۆۋە دىو ھەۋشەكەي خۇي فجوقبكات. سەرمان لەدەرگا برد بەۋ دىودا ۋادەزانىن ھەموو بەلەي خاۋا بەسەر ئىمەدا دەبارىت... تۆ بىدەنگ بە كە ناۋىررىت ھاۋىنانىش لەسەربان بەۋىت، چونكە ژنەكەت ۋادەزانىت دەفرىت... ھا... تىدەگەيت... ئىمە تازە پىرپوۋىن ۋ تاقەتى فرىنمان نەماۋە، لىگەپى گەنجەكان بۆىن... بە ناۋى مەحەبەتەۋە بالى كۆرەكە مەشكىتە...». ئەسەد ئاموون گوتى «ھا... مەن ژنەكەم خۇشىدەۋىم، بۆيە ناھىلىت ھاۋىنان لەسەربان بەۋوم. ۋەك تۆ نىم شەش مانگىش ۋنبىت لە مالىۋە پىت نازانن، بەلام ۋەۋزى بەگ پىمبلى گەر كۆرەكە ھەشت سال ئاۋارەي ۋلاتان بوو ۋ دواتر كچەكە شوۋىكرە بە يەككىكى دى

چی دہکیت... ٹہو کات ہر وہک نیستا ستایشی کچہکے ی گولڈانچی
دہکیت؟». لہو کاتہدا خالید ٹاموون ہستا و گووتی «من نامہویٹ
دونیا ببینم... من بہعقلی یہکیکہوہ دہپۆم کہ کاریکی ہہیہ و دہبیٹ
جیبہ جیبیکات. من بالندہ لہوای بالندہ دہیگہیئمہوہ ٹہم شارہ، بہلام
گہر بزائم نامہقیم بہرابہر دہکریٹ، سویند دہخۆم بہ خوای گہورہ کہ
لہ کہس نابوروم... نہ لہ سہوسن فیکرہت و نہ لہو کہسہی کہ
شروی پیدہکات... سویند دہخۆم کہ نابوروم...».

تا ٹہمپۆش ہر ٹاموونیبہک لہو شہودا نامادہبوویٹ ٹہو قسانہی
خالیدی لہ یادہ، کہ بہپاستی لہ قوولایی دلّیہوہ ہاتنہدہری.
ہہوالی دانیشتنی ٹہو شہوہ بۆ بہیانی ہہمور بازارپی ہہژاند،
ٹاموونیبہکان لہو شہودا سویندیان خوارد لہ پشت خالید ٹاموونہوہ بن،
پارہی سہفہرہکے دابینبگہن، لہ ہر شوینیکی دونیاییت کۆمہکیبگہن،
ٹہوہ ہیژیکی گہورہی دایہ کورہکہ تا لہ کۆتایی شہودا ہہست بہ
خۆشبہختی و بہختہوہری بکات. بہر لہ کۆتایی دانیشتنہکہ خالید
بہدہنگی بہرز گووتی «بہر لہوہی ہہشت سالہکہ تہواو بیٹ، بہ
خۆم و بالندہکانہوہ لیڑہ دہبم... ہہشت سالی تر... دلّنیاتاندہکہم،
چاوہپرانمبگہن». لہ کۆتایی شہودا خالید ٹاموون مالآوایی لہ نامادہبووان
کرد و گووتی ٹہو چہند شہوہ کہمہی بہدہستیہوہیہتی تہنیا دہتوانیت
بۆ خۆ نامادہکردن و خۆ کۆکردنہوہ تہرخانیابکات. ٹہو یہکہمین کہس
بوو لہ پیش ہہردو دواکارہکے دیکہوہ نیشتیمانی بہدوای بالندہکاندا
بہجیہتشت.

شەوی مالاوایی مەنسوری ئەسرین شەویکی گەلیک تایبەتی بوو، دەیان شاعیر و مۆسیقار و نیگارکێش و گۆرانییێژ لە چەشن و چیزە ی جۆراوجۆر کۆبوونەو، گردبوونەو، ئەوان لە دەوری مەنسور وەک وەلامێک بوو بۆ کۆبوونەو، ئاموونییەکان. ئیبراھیم ئەسرینی باوک گەلیک بەو خۆشحال بوو کۆپەکی حورمەتی لە ناو کۆمەڵە خەڵکیکی لەوجۆردا هەبە. ئەو شەو بە پلانێکی راستەقینە و پێشوەخت، بوو بە ناھەنگێکی پڕ بەزم کە لە گەڵ سروشتی هێمن و غەمگینی مەنسور ئەسریندا نە دەگونجا. ئەوکات لە نیوێ بوو، مەسە سەلانی هەشتادا جۆرە شەوی و پەنگاوپەنگ لە میژوی شارەکاندا کەم و دەگەن بوو، شەویک بوو شاعیر و مۆسیقارەکان بە شێوازە بۆھیمیەکی خۆیان مالاواییان لە یەکیک دەکرد کە وەک سەمبولی عەشق سەیریان دەکرد. مەسە ئەسرین ھۆلیکی گەورەیان گرتبوو، ژمارە یەک لە خزماتی خۆیان بانگکردبوو، بەلام پێشەوێ گەورە ئامادەبووان لە ئەھلی ھونەر و ئەدەبیاتی شارەکان بوون. ئیبراھیم ئەسرین ھەتا جورئەتیکرد و نامە یەکی داوەتیشی بۆ سەوسەن فیکرەت و باوکی نارد تا لە شەوی مالاواییەکاندا ئامادەبن، بەلام ئەوان بە نامە یەکی هێمن و پڕ پێشەوێ وەلامیاندا یەو کە گواپە بەھۆی ناساھی فیکرەت گۆلدا نچییەو ناتوانن بێتە داوەتە کە. ھەڵبەت ھەموو دەمانزانی کە ھاتنی فیکرەت گۆلدا نچییەو یاخود کچەکی نیشانە یەکی خراپ و نامازە یەکی نابەجێ دەبێت بۆ دۆخی

پوچی و باری ده‌رونی نو دواکاره‌ک‌ی دیکه . هه‌موو نه‌وه‌مان پتیباش بوو
 که سه‌وسه‌ن تا کوتایی هه‌شت سآله‌که به‌یه‌ک مه‌ودا و له‌یه‌ک دوورییه‌وه
 به‌را به‌ر هه‌ر سنج گه‌نجه‌که بوه‌ستتیت . نه‌هاتنیشی بریاریکی راست و دروست
 بوو . به‌لام هه‌ندیک ناماده‌بوونی مریم گول‌دانچییان به‌فرسه‌ت زانی تا
 هه‌ندیک پلاری ناب‌ه‌چن بگرن، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا زۆریه‌مان ناگادار بووین و
 ده‌مانتوانی له‌و شه‌وه‌دا که پرپوو له‌خویندنه‌وه‌ی شیعیی عاشقانه، پرپوو
 له‌پارچه‌مۆسیقای شیتانه‌حورمه‌نی ئاهه‌نگه‌که پایگرین . ساقی مه‌حمود و
 گورانییه‌کانی دی به‌گورانییه‌دیرینه‌کان هه‌موومانیان خسته‌سه‌ر جۆش و
 سه‌فا . مه‌نسور نه‌سهرین به‌دریژایی شه‌وه‌که هه‌ولیده‌دا پوو‌خۆش ده‌ریکه‌وین
 و خۆی واده‌ریخات که له‌ناوه‌وه‌ئارامیه‌ک و هیمنیه‌کی قوولی هه‌یه، به‌لام
 نه‌یده‌توانی . گه‌رچی له‌گه‌ل گورانییه‌کاندا گۆرانی ده‌گووت، گه‌رچی له‌گه‌ل
 خه‌لکدا چه‌پله‌ی بۆ شاعیران لیده‌دا، به‌لام جۆره‌به‌شیویه‌کی تیدا بوو
 له‌چاوان ون نه‌ده‌بوو . له‌که‌سیک نه‌ده‌چوو به‌یانی بپوات بۆ سه‌فه‌ر،
 له‌یه‌کیک ده‌چوو له‌شه‌قامیکی دریزدا ببنومید ون بووینت . چاکه‌تیک
 په‌ش و بلوسیکی سووری ملداری له‌به‌ردابوو، نه‌وه‌ی خوشک و پوره‌کانی
 زۆریان لیکرد که وه‌ک زاویه‌ک خۆی بگۆریت یان جلی کوردی له‌به‌ریکات،
 بیته‌نجام مایه‌وه . خۆی نه‌وه‌ی پیخۆشبوو بیده‌نگ شاره‌که جیه‌یه‌لیت و
 بیته‌وه‌ی که‌س بزانیته‌بپوات، ویستی جانتایه‌کی چکۆلانه‌بخاته‌سه‌ر
 شانی و بکه‌وینته‌پێ، به‌لام خواستی ئیبراهیمی باوکی که ئاهه‌نگیکی
 مالوایی بۆ بکات، چونکه‌نه‌یده‌زانی ناخۆ تا هه‌شت سآلی دیکه‌ده‌ژی
 یان ده‌مریت، هۆیه‌کی گه‌وره‌ی نه‌رمبوونی مه‌نسور بوو بۆ ئه‌م ئاهه‌نگه .
 شه‌ویک بوو شاعیره‌لاوه‌کان به‌خۆیان و بوتله‌عه‌ره‌قه‌کانیا نه‌وه‌ده‌هاتن و
 بۆهیمترین شیعیی خۆیان ده‌خوینده‌وه، مۆسیقاره‌کان به‌مه‌ستی ده‌چوونه
 سه‌ر شاتوی هۆله‌که، گورانییه‌کان چ ئاوازی بزوین و خرۆشینه‌ریایه
 ده‌یانچه‌ری . له‌کوتایی شه‌ودا که سه‌رمیزه‌کان ته‌واو به‌قاپی زه‌لاته

و پاشماوى لهفه و شوشه‌ى خالى بيسره و پەرداخى شەرىت پەپو،
مەنسور ئەسرین وتەيەكى مالآوايى خويندەو و گوتى «تەنيا شتېك كە
دەلنېام لىي ئەو يە كە مەن ژنېكم خۆشەوېت، ئەو تەكە پاستىيە كە كە
دەيزانم. دەزانم ئەو دىش كەم نىيە، مەن سەي سەفەردە كەم و هەلەدەدەم
كە هەشت سالى تر لىزەيم، دەزانم سەفەرىكى ژۆر سەختم لەبەرە، گەپان
بە جىهاندا سەختە، بەلام هېچ شتېك لە دوتىادا لە خۆشەويستى ژنېك
سەختەرنىيە». كە وايگوت هەمووان چەپەليان بۆ لىدا، هەمووان لەبەرى
هەستان، ئەو سوپاسىكردين، پورەكانى بەجلە كوردىيە شۆرەكانيانەو
باوەشيان پياكرد و گريان، خزمەكانى يەكەيەكە مالآوايان لىكرد و لەدەو
نومىدى باشيان بۆ خواست، هەندىك لە شاعير و مۆسقىارەكان كە تەوار
سەرخۆشبوون، توند دەستيان گووشى و پىيانگوت «شارەكە پىويستى
بە تۆيە... شارەكە پىويستى بە كەسېكى وەك تۆيە، لە هەر شوپىنېك
بوويت ئەو وەت لە بىرنەچىت». هەندىك بەپاستى مەنسوريان لە نامىز گرت
و هەندىكيان گوتيان «شەرەفىكى گەرەيە بۆ نىمە دوا شەومان لەگەل
ئىوهدا بىرەسەر... ئەو مان بىر ناچىتەو».

ئەو شەو بەجۆرىك لە جۆرەكان لە يادەوهرى هەموواندا مايەو،
نە تەنيا لەبەر خۆشى و پەنگاوپەنگى ئاھەنگى مالآوايەكە، بەلكو لەبەر
هەندىك پوداوى دواتر... ئەو شەو يەكەم شەوى دەستپىكردى پىكدادانى
پاستەقىنە بوو لە نىوان خىزان و هەوادارانى دلاكارە جياوازەكاندا، لەو
شەو دا قەلەندەر ناموون بە كلكە دەمانچە سەرى مستەفا هەژارى
شاعيرى شكاند. پووداوەكە وەها بوو، لە كاتىكدا مستەفا هەژار و سەعید
بىمار كە ئەويش شاعير بوو لە ئاھەنگى مالآوايى مەنسور بەسەرخۆشى
هاتنە دەرەو، بەو شەو دەرەنگە لەسەر جادەكە قەلەندەر ناموونيان بىنى
كە لەسەر عەرەبانەى پاقلەفرۆشېك پاقلەى دەكەرى. قەلەندەر بەدرىژاى

ژیانی له ته‌مه‌نی چوارده سالییه‌وه پۆژیک نه‌بووه ده‌مانچه‌ی هه‌لنه‌گرثیبت. مسته‌فا هه‌ژار که یه‌کێکه له هه‌ره به‌مه‌سته‌کان، بینینی قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌فۆرسه‌ت ده‌زانیت و پێیده‌لێت «هێی قوولوونده‌ر، واتانده‌زانی ده‌توانن سه‌وسه‌ن گۆل‌دانچیش به‌پاره‌کانتان بکێن... نه‌مجاره واده‌نه‌چوو... ها من دانیام کوپه‌که‌تان مریشکی مه‌کینه‌شی بۆ ناگیریت... تێده‌گه‌یت، ها که‌چه‌لی لووت بێ، سوێنده‌ده‌خۆم کوپه‌که‌تان ناتوانیت قه‌تییه‌کی نه‌خۆشیش پاوێکات». سه‌ره‌تا قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌هێمنی له‌سه‌ر خواردنی پاقله‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام ده‌بیت، خۆی واده‌رده‌خات که گۆیی له‌هیچ نه‌بووه. گه‌ر ئێوه قه‌له‌نده‌ر ئاموونتان بنا‌سیبایه، تێده‌گه‌ن نه‌وه چ له‌خۆبووردنیکی گه‌وره‌یه که قه‌له‌نده‌ر نیشانی‌داوه. قه‌له‌نده‌ر له‌شیکی زل و سه‌ریکی باریک و درێژی هه‌بوو، سه‌ری له‌هه‌موو لاکانه‌وه وه‌کو یه‌ک پووتابوووه، قژی به‌چه‌شنیک ته‌نک بوو، له‌هه‌موو گۆشه‌یه‌که‌وه پێسته‌دێزه‌که‌ی سه‌ری دیاربوو، ناویانگی وه‌ک به‌رپرسی توپخانه‌کانی شوێش له‌حه‌فتا‌کاندا جوژه‌شانا‌زییه‌کی هه‌میشه‌یی تێدا سه‌وزک‌ر‌بوو، به‌ناشکرا له‌هه‌موو جیگایه‌ک به‌گۆپی شه‌هیدان و به‌رزانی سوێندی ده‌خوارد. ئه‌وه‌ی شه‌وان نوای خواردنه‌وه له‌به‌رده‌م ده‌رگای یانه‌ی فه‌رمانبه‌راندا پاقله‌ی ده‌کپی و به‌پێگاوه ده‌یخوارد، خویه‌کی کۆنی بوو، جوژه‌هه‌یه‌ت و شانا‌زییه‌کی هه‌بوو هه‌ندێجار ئاموونیه‌کانی تریشی سه‌غله‌تده‌کرد، هه‌موو ده‌یان‌زانی قه‌له‌نده‌ر یه‌کێکه له‌شه‌پانیترین ئاموونیه‌کان. گه‌ر مه‌ستی نه‌بایه ئه‌و شه‌وه مسته‌فا هه‌ژار نه‌یده‌وێ‌را به‌و چه‌شنه‌ له‌گه‌ڵ قه‌له‌نده‌ردا تێبکه‌وێت. کاتی‌ک قه‌له‌نده‌ر وه‌لامی یه‌که‌م پێزه‌توانچ و جنیوی مسته‌فا هه‌ژاری نه‌دایه‌وه، ئه‌وه وایکرد مسته‌فا زیاده‌په‌ویی‌کات، نوای کۆمه‌لێک توانجی زۆر، به‌ده‌نگی‌کی به‌رز که زۆر که‌س گوێیان لێ‌بوو گووتی «گوێبگره قوولوونده‌ر، هیچ ئاموونیه‌ک نییه به‌خۆشه‌ویستی زنی هێنا‌بیت... ئێوه قه‌بیله‌یه‌کی کێوین که تا ئێستا سل‌ناکه‌نه‌وه له‌ژن‌فراندن و ژن‌داگیرکردن. له‌هه‌موو قه‌بیله‌که‌تاندا

پیاویکی تیدا نییه ژنیک عاشقی بووییت... من باوه‌پناکه‌م ژنه‌که‌ی تو
تورقالتیک حورمه‌تی بۆت هه‌بییت، سویند ده‌خۆم به‌ خوای عه‌شق... که
ژنه‌که‌ت له‌ ده‌وه‌ وه‌ک سه‌گ سه‌یرته‌که‌ت... وه‌ک گه‌مالیکی سه‌رشۆپ و
زل». هه‌لبه‌ت نه‌وه‌ بریندارکردنیک‌ی گه‌وره‌بوو که نه‌وه‌ک قه‌له‌نده‌ر، هه‌چ
مروفتیکی ئاساییش قه‌بوولی نه‌ده‌کرد. نه‌وانه‌ی له‌ کاتی شه‌په‌که‌دا له‌وئ
بوون ده‌لێن قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌ هه‌منی لوله‌ی پاقله‌که‌ی فریده‌دات و
ده‌ستی ده‌سپرت و بیته‌وه‌ی هه‌چ قسه‌به‌کات یاخود خۆی وانیشانبه‌دات که
نیازی شه‌پیتی، بێدوولتی و بیرکردنه‌وه‌ به‌ هه‌موو توانای خۆی ده‌کیشیت
به‌ ده‌موچاری مسته‌فا هه‌ژاردا که یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ی لول ده‌بییت.
سه‌عید بیمار که نه‌وه‌ ده‌بینیت یه‌کسه‌ر هه‌لدیت ته‌به‌ر شه‌قامه‌که‌وه
و تاکسیبه‌ک ده‌گریت و پاڤه‌که‌ت. هه‌موو باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که قه‌له‌نده‌ر
به‌ ئاشکرا ده‌مانچه‌که‌ی ده‌رده‌هینیت و ده‌یخاته سه‌ر سه‌ری مسته‌فا
هه‌ژار که به‌ گریان وه‌ ده‌لێت «ئاموونی قوونده‌ر، خوای عه‌شق عه‌فووت
ناکات... خوای عه‌شق عه‌فووت ناکات». بۆ ئیستیک هه‌موو واده‌زان
که قه‌له‌نده‌ر خه‌ریکه‌ فیشه‌کێک بنیت به‌سه‌ری مسته‌فا هه‌ژاره‌وه‌، به‌لام
دواچار رای خۆی ده‌گوریت و به‌ کلکه‌ ده‌مانچه‌ ده‌که‌ویت ته‌سه‌روو چاری...
که‌س نازانیت نه‌و دیمه‌نه‌ چهند ده‌خایه‌نیت، به‌لام دواچار قه‌له‌نده‌ر به
هه‌منیه‌وه‌ ده‌مانچه‌که‌ی هه‌لده‌گریته‌وه‌ و بیته‌وه‌ی ورته‌ی له‌ ده‌م بیه‌ته‌ده‌ری،
وه‌ک شانازی به‌وه‌وه‌ نه‌کات که له‌ پیاویکی پێوه‌له‌ی وه‌ک مسته‌فا هه‌ژاری
داوه‌، وه‌ک شه‌رمیکی قوول دایگرتبیت، که‌میک عاره‌قه‌که‌ی خۆی ده‌سپرت
و بیته‌وه‌ی ئاوپداته‌وه‌ به‌ره‌و گوزه‌ری ئاسنگه‌ران داده‌گه‌ریت.

نه‌و شه‌وه‌ مه‌نسور نه‌سیرین له‌گه‌ل ساقی مه‌حمود دا چون بۆ
خه‌سته‌خانه‌ بۆ لای مسته‌فا هه‌ژار، له‌ پێگادا به‌ره‌و خه‌سته‌خانه‌ گفتوگۆیه‌ک

له نځوان ساقی و مه‌نسوردا پوړیدا که گه‌لیک سال دواتر ساقی مه‌حمود
 بوی گټراینه‌وه. شوینی خویه‌تی لیره‌دا به‌شتی بنوسینه‌وه. ساقی
 مه‌حمود نه‌و شه‌وه له مه‌نسوری پرسى «مه‌نسور تا ده‌گه‌پټته‌وه، من
 نوینه‌ری توم، شتیک ده‌که‌م خه‌لک یادتبکه‌ن و تویان له بیر نه‌چټته‌وه.
 به‌لام نه‌مشو هرچند سه‌یرمگردیت، هه‌ستنده‌کرد به‌خته‌وهر نیت... تو
 دوو روژی تر ده‌رویت، ده‌مه‌وټ به‌راستی بزانه‌م هه‌ست به‌چی ده‌که‌یت؟»
 مه‌نسور به‌که‌میک تیغفرینه‌وه گووتی «ساقی له راستیدا شتیک زور
 لیده‌ترسم نه‌ویه، دنیا له‌گه‌ل خزیدا بمبات. نازانه‌م بۆ وا هه‌ستده‌که‌م
 وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌وسه‌ن داوام لیبکات برۆم و نه‌گه‌پټمه‌وه، من له چاوانیدا
 نه‌وه‌م خوینده‌وه که گه‌لیک به‌خته‌وهر ده‌بیټ گه‌ر ئیمه‌ بین به‌ پټواریکی
 هه‌میشه‌ی، وه‌ک نه‌وه‌ی واتیبکات پژگاری ئیمه‌ ته‌نیا له‌وه‌دایه‌ له‌سه‌ر
 زه‌وی ویلین. نا ساقی مه‌سه‌له‌که‌ نه‌وه‌ نییه‌ له‌ خویمان دوورخاته‌وه، به
 پیچه‌وانه‌وه هه‌ستده‌که‌م ئیمه‌ تاریکی بیرده‌خه‌ینه‌وه، بۆیه‌ له‌ من و له‌ نه‌وانی
 تریش ده‌ترسیت. من چنده‌ پۆره‌ بیرده‌که‌مه‌وه... نه‌و له‌ هه‌موو پیاویک
 ده‌ترسیت له‌م شارانه‌دا گه‌وره‌ بوویټ... هه‌موومان تاریکی بیرده‌خه‌ینه‌وه،
 هه‌موومان زولمه‌تی نه‌م شاره‌ و نه‌م دنیا‌یه‌ی بیرده‌خه‌ینه‌وه»
 ساقی مه‌حمود به‌که‌میک سه‌رسامیه‌وه سه‌یریکرد و گووتی «تۆ له‌و
 باوه‌رهدایت، نه‌م سه‌فهره‌ تا کۆتایی پابکی‌شیت».

مه‌نسور به‌هیمنی گووتی «نازانه‌م... ئیستا گرنگ نه‌ویه‌ ده‌رۆم. دیاره
 نه‌ من و نه‌ دوو دلاکاره‌که‌ی تریش که سه‌وسه‌نمان خۆشویست بیرمان
 له سه‌فه‌ر نه‌ده‌کرده‌وه، خۆشه‌ویستی له‌م شاره‌دا گریندرلوی ئاره‌زوویه‌کی
 گه‌وره‌یه‌ بۆ دانیشن و مال دروستکردن. که‌سمان به‌وجۆره‌ بیرمان لښ
 نه‌ده‌کرده‌وه... سه‌ره‌تا نه‌م خۆشه‌ویستیه‌ بۆ من وه‌ک پاکبونه‌وه
 وه‌هابو له‌ گوناھیکی نه‌ینی، ئیمه‌ پیاوی نه‌م شاره‌ هه‌موو ده‌مانه‌وټ به
 خۆشه‌ویستی له‌ گوناھ‌کانمان پاک ببینه‌وه، هه‌موو هه‌ستیکی گوناھ‌باری

لە دىلماندا ھەيە، لە پىڭدا دەمانەۋىت بە خۇشەۋىستى ژىنىك ئەۋ ھەستە
 بىرپىنەۋە، بىلەن سەيركەن چەند پاكىن، چەند مۇۋىن، دەتوانىن عاشقى
 ژىنىك بىين... بۇ كامەرانى سەلما چەقۇرى لە مندا، ھا بۇ؟ لەبەرئەۋەي
 دەيەۋىت لە پىڭاى خۇشەۋىستى سەۋسەنەۋە پاك بىيىتەۋە، خۇشەۋىستى
 پاكىيەكى دەداتى بىتوانىت گوناھى تىرىكات. مەنىش لە پىڭاى مەردنەۋە لە
 پىناۋى ئەۋدا ۋىستىم پاك بىمەۋە، ئەۋ كچە ناخى ھەمۇمان دەبىيىت.
 بەلام ئەۋ دەزانىت ئەۋ پاكىيەى ئىمە بۇى دەگەپىن خۇشەۋىستى
 ئافىرىنىك بە تەنبا نامانداتى، مۇۋ تەنبا بە خۇشەۋىستى پاك نابىتەۋە.
 بەللى كاك ساقى وايە، سەۋسەن لەسەر ھەقە، يەككىكى ۋەك مەن تەنبا لە
 پىڭاى تىگەيشتەن لە گەۋرەيى دۇنيا، لەسەختى خۇشەۋىستى تىدەگات».
 ساقى گۈۋى «تۆمەسەلەكە واتىدەگەيت ۋەك ئەۋەي كۆى سەفەرەكە
 وانەيك بىت بۇ ئىۋە تا فىرى ماناى خۇشەۋىستى بىين؟».

مەنسور گۈۋى «وانە؟ نا... شىتىكى لە وانە قوۋلتىر. ساقى مەن
 واتىدەگەم ھىچ ژىنىك نىيە لە دۇنيادا، لە ساتىك لە ساتەكاندا ھەزى
 نەكرىيىت مەردەكەى بىرەيت ۋە جۇرۇكى دى زىندۇبىيىتەۋە، نۆرىيەى
 پىاۋانىش ھەر ھەمان ئارەزۇيان ھەيە. سەۋسەنىش ھەر لەۋ جۇرەيە،
 بەلام ئەۋ ھەر لەسەرەتاۋە دەيەۋىت ئىمە بىۋىن ۋە بىرىن ۋە بەشىۋەيەكى
 تىر لە جەنگەل ۋە پىڭا ۋە شاخەكانى ئەم دۇنيادە زىندۇبىيىنەۋە... ئەۋ
 ئىمەى بەمجۇرە ناۋىت، ۋەك ئەۋەي ئەم شارە پەرۋەدىكرىۋىن. ئىستا
 ئىمە چەشەنە مۇۋىكىن تۈنباى خۇشەۋىستىمان تىدا نىيە. ئەۋەي سەۋسەن
 لە ژنى ئەم شارە جىادەكانەۋە ئەۋەيە دەزانىت ھەمۇ ئەۋ ھەستانەى
 لە دلى پىاۋىكىدا بەرامبەر ژىنىك كۆدەبىتەۋە خۇشەۋىستى نىيە، شىتىكە
 لە خۇشەۋىستى كەمتىر... مەن بۇيە لەم سەفەرە دەترسىم، چۈنگە دەزانم
 لەم سەفەرەدا زىاتىر خۇم دەبىنم، نۆر زىاتىر لەۋەي بەۋىت يان بۇيرىم
 بىيىنم...».

ساقى گروتى «گەر پوخسەتم بەدەیت، واتنێدەگەم وەك ئەوێ تو
ماوەیەكى درێژ لە خۆت پاتكردبیت و ئیستا بترسیت سەفەرەكە شتێك لە
ناوتدا دەریخات كە خۆت ناتەوێت»

مەنسور بە غەمگینییه وە گروتى «ساقى سەیرم بكە، من چیتەر مندال
نیم، دواى ئەو چەقۆیەش بە راستى وا هەستەدەكەم كە پیریووم. من لە
دواى چاوپێكەوتنەكەى یەكەمجارى سەوسەنەو لەم شارە دەترسم، زۆر
لەم شارە دەترسم... بیهێنە بەرچاوى خۆت كە دیوارهكانى ئەم شارە
هەموو ئاویەن و تو لە بەردەمیاندا دەووستیت و دەپرسیت و دەلییت:
من كێم؟ جارێك و دە و سەد جار دەپرسیت: من كێم؟ بەلام دیارە
دیوارهكان وەلامت نادەنەو... من وا هەستەدەكەم سەوسەن پیش ئێمە
ئەو بێدەنگییەى تاقیکربۆتەو. كەس لێرەدا ناتوانیت بزانییت خۆى كێیە.
مرۆف لەم شارەدا تاقى نابێتەو. مرۆف تا ئەم شارە بەجێ نەهێلێت
بۆى تاقى نابێتەو كە خۆى كێیە. من بۆیە لەم شارەدا گەلیك دانیایا
دەژیام... زۆر ئاسوودەبووم... چونكە ئەم شارە یارمەتى دەدام خۆم تاقى
نەكەمەو... هیچ جێگایەك وەك ئەم شارە یارمەتى مرۆف نادات لە خۆى
پابكات... ئەم شارە بەهەشتى راستەقینەى من بوو. ساقى مەحمودى
برام، جەهەنەم لە تاقیکربنەو خوشترە، ئەوەتەى هەم رەقەم لەوێ خۆم
تاقیبكەمەو، من لەوانەم كە لە خۆیان پادەكەن... هەموو ئەو كەسانەى
لە خۆیان پادەكەن زۆر حەزەكەن تادەمرن لە یەك جێگاندا بیهێنەو...
منیش تا دوینیى لەو جۆرە مۆفانە بووم، بەلام چیتەر... نا... چیتەر
ناتوانم وەكو دوینیى بم، ئیتەر ئەو بۆ هەتا هەتا یە سەرچوو، ئیستا بە
راستى دەمەوێت خۆم بەدەم دەست دوانیا، خۆم بەدەم دەست پێگاکان و
ئاوێكان، خۆم بەدەم دەست هەر نادیار و چارەنوسێك كە تووشم دێت».

کیشی گهره ی کامه رانی سه لما چۆنیتی پاره پیداکردن بوو بۆ
 گه شته درېزه که ی، هه موو ده مانزانی سه فهریکی له و چه شنه پاره یه کی
 وه های ده ویت له توانای که سوکاری کامه راندا نییه دابینیکه ن. له و پوه وه
 خالید تاموون و مه نسور نه سرین به خته وه ریوون، هه ردوکیان خه لکی
 پاره داری گهره یان له پشت بوو نه رکی سه فهره که یان بۆ دابینه کردن.
 به لام هه موو سه یرمان لیتهات که مه نگوپ و کامه ران غه می پاره یان پتوه
 دیار نه بوو. هه ندیکمان نه و بیباکییه مان ده گنپایه وه بۆ جوړه ریکه وتنیکی
 نهیتی له نیوان هه ردوکیاندا، به پتی نه و په یعانه ده بایه مه نگوپ له
 سالانی سه فهر و پۆزانی سه ختیدا ده ست له کامه ران به رنه دات، به لام
 هه ندیکی دیکه مان باوه رمان وابوو نه و بیباکییه ده گه پتوه بۆ باوه پی
 کامه ران به خوی و به توانا گهره کانی له قوماردا که ده شیت له
 هه ر شار و گوشه یه کی دویادا کومه کییات. به لام ده ویت بلتین که
 هه ردوکیان نه م بابه تیان به ناشکرا له پتشدوم هیچ مرۆفیکدا باس
 نه کرد، نه وکاتهش که پرسیمان له و پوه وه چ پلانیکیان هیه، به
 پیکه نینه وه گووتیان هیچ کهس له برسا نامریت و خودا خوی کومه کی
 غه ریبان ده کات.

نه و پۆزه که چووین دوا هه والی خو ئاماده کردنه کانی کامه رانی سه لما
 بزانین، تازه هه والی شه په که ی قه له نده ر تاموون و مسته فا هه ژار

به شارددا بلأویوبو یووه، مه نگوپ به دهنگی بهرز گووتی: «یوسف که ویاری گه وره بهر همت بیت دهیگوت ته نیا پیاوی بیغیرهت دوی ساعات یازدهی شه شه رده کات، من لیم نه بینووه دوی یازدهی شه شه ریکرد بیت، نه و کاتانه دهیگوت نیدی کاتی خوه. منیش واده زانم له دوی یازدهی شه ووه مه خلوقات هموو ده بیت سر بخنه سر سرینه چلکنه کی خویان. کچه که له سر هه قه، من ده لیم نه و خانمه چند چیرۆکی له مجۆره ی بیستوه، بۆیه دهیه ویت کوره کان له م شاره دور بخاته وه و بیاننیریت بۆ دهره وه ی ولات. به راستی به ده ست من بیت خه لکی نه م شاره هموو ده نیرم به دنیادا بگه پین. من زۆر بیرم له حیکمه تی نیشی نه و کچه کردۆته وه، خانمه که حیکمه ت و یقاریکی تیدایه مه پرسن. من که له بهرده میدا دانیشتم هه مان نه و ههستم هه بوو که هه موو پیاریک هه یه تی، مه سه له ی شهیدایی پیانان بۆ نه و کاری به جوانیه وه نییه، نا... به لام خالق... هه ده بینیت یه کسه له خۆت ده پرسیت نه م مه خلوقه... نه م پۆخه به ره... نه م نیشه نایابه ی خودا بۆچی ده بیت ته نیا ماوه یه کی که م له سر زهوی بژی و بمینیت وه. یه که مجار که سهیرم کرد یه کسه دلم داخوړیا و گوتم خوی گه وره بۆ ده بیت نه م جوانیه ماوه یه کی وه ها کورت له ناوماندا بژی... تیناگه م بۆ یه کسه خه یالیم بۆ مردن چوو... دوا یی که هاتمه ماله وه کیشام به سهری خۆمدا و گوتم: خدای زنده نه و ههسته ناخۆشه چی بوو له مندا دروستبوو. پشتر له عومرمدا ژنیکم نه بینووه یه کسه بیر له مردن بکه مه وه. به ناموسی باپیرم نه وه یه که مجار بوو شتی وا له من پویدات... نه وه یه که مجار بوو. نا خراب تیه گه ن... مه بهستم نه وه نییه بلیم کچه که زوو ده مریت و نه و شتانه. مه بهستم نه وه یه بلیم نه و شیوه و نیگاره هه هه قه بمینیت وه، هه ده بینیت هه زده کهیت نه و سر و پوخساره خه لکی هه موو دهر و زه مانیک بیبینن، پیت حه یف و خه ساره

ھەروا ئاسان بېروات و نەمىتت، ھەزىدەكەيت خەلگىك كە سەد سالى
تېرىش لەدايگەبن بېبىنن و بلىن: تەھا لەو دەور و زەمانە، پەح عەجەب
پوخسارىكيان ھەبوو».

مەنگوپ قسەى بۆ ھەموومان كۆرد و جار جار سەيرى كامەرانى سەلمای
دەكرد كە بىدەنگ چای دەخواردەو. نىمە پرسىمان « بۆ ئەم كچە
و ھا دەكات؟ بۆ نایەوئەت مېردىك ھەلبۇتت و تەوا، بۆ دەپەوئەت ئەم
كوپە گەنجانە ئاوارەبن؟ ئەو چ ھەقىكە مەروۇف كەسىكى خۆشبوئەت و
داواى وا قورسى لىيكات؟».

مەنگوپ بە نىگایەكى گالئەنامىز سەيرى ھەموومانى كۆرد و گوتى
«مەن بزانم كچەك ھەر سەن كوپەكەى خۆشەوئەت، ناتوانىت بېرىار بۆ
كەسىان بدات. با بۆتان بگىرەو، جارىكيان ھەرە يەك چاۋ ھەزى
لە دوو ژن كۆرەو. ھەلبەت ھەزەكەى لەو جۆرە نەبوو دلى دوکەلىكات
يان بۆكپوزى بگاتە مائە دراوسىكان... نا ھەرە لەو جۆرە نەبوو، بەلام
بەپاستى ھەزى لە دووان كۆرەو، لە بەرئەو ھە نەپەتوانى بېرىار بۆ
يەككىيان بدات، قوونى خۆى ھەلگرت و چوو بۆ ئىران، سىانزە سال
نەگەپایەو، كە گەپایەو كچەكان يەكى نىودەرزەن مندالىان ھەبوو، كە
ھاتەو ھەرە و ھا دلىخۆشبوو، مەپرسن. ھەستىدەكرد بەو سىانزە سالە
ژيانى خۆى پزگار كۆردەو... دواى دەگوت، باشتىن پزگا بۆ ئەو ھەزى
مەروۇف بەسەر ژنىكدە سەرىكەوئەت، ئەو ھە سەفەرىكات، ژنان لەگەل
سەفەردا ھىچيان پى ناكۆت، ئەژنۇيان دەشكىت و تەوا. وادەزانم
سەوسەن فېكرەتیش ھەمان شت بىت، ئەویش ناتوانىت بېرىارىدات، بەلام
خۆى ناتوانىت سەفەرىكات، لەبەرئەو بېرىارىدەو داخوازەكانى بنىرتت بۆ
دەرەو ھەزى ولات».

يەككىكان لە مەنگوپى پرسى « بەلام مەنگوپ ئەو پەوايە شتى
وا ھەقە؟».

مەنگوپ گوتى «ھىچ شتىك پەوا نىيە، ئەوھش پەوا نىيە پىاۋ لە شارىكى وا پىس و پۆخلى ۋەك ئەم شارەى ئىمەدا لە داىك بىت، كە بەبازاردا دەپۆيت بۆنى شىلم و كەلەرمى پزىو كاستەكات. كچەكە لەسەر ھەقە، دەپەوئىت كورپەكان تۆزىك شەپوالەكانيان بتەكئىتن و بجولئىن، گەرەترىن ناھەقى ئەوھىيە ئىمە لەم شارەدا لەداىك بووين... بە ناموسى باپىرەم، كچەكە دەپەوئىت ھەلەيەكى ئىلاھى پاستىكا تەو، پىمبلىن گەر ھەر يەككىك لە ئىوھ بۆتان ھەبایە شارىكتان بۆ زيان ھەلبازدايە، ئىرەتان ھەلەبژارد، ھا ئىرەتان ھەلەبژاد يان نا؟. دلىنام ھىچ كەللەپووتىكتان ئىرەى نەدەويست. گەر خواى گەرە لە منى پىرسىايە، ھا مەنگوپ... عزیزى من، كورپى خۆم، ئەو خەرىتەى دونیا و جىگايەك بۆ خۆت ھەلبژىرە، مەملەكەتتىك بدۆزەرەوھ قوونتى تىا بەھسئەتەو، ئەم شارەم ھەلەنەبژارد... دوا جىگا لەم دونىايەدا ھەلبژاردايە، ئەم شارەبوو. بەلام كە بارى تەعالا بە مەدالى سەر و گۆللەكى منى بىنى، خەرىتەكەى دانا و گوتى خۆت سەيركە، يەك جىگا نەماو، تىدەگەيت يەك جىگا نەماو، گەر دەتەوئىت فلىمەكە بىنىت، تەنیا ئەم شارە چلكنە ماوھ كە خۆشم نازانم باكورپى عىراقە ياخود باشوورپى كوردستانە... گوتى مەنگوپ ھەر ئەو شوئىنە بەتالە ھەيە، لەويادا، گەر دەتەوئىت بتەوئىت، ناتەوئىت من ئىشم ھەيە، دونیا بۆ قوونى تۆ بەجى ناھىلەم... ئاوەھا بوو من لەم شارەدا لەداىك بووم».

ھاوپىيەكمەن بىئەوھى بىر لە قسەكانى مەنگوپ بكتەوھ گوتى «بەلام گەر كورپەكان لەسەرى دونیا دلان چوو بە كەسىكى تردا، ئىتر لەوئىدا ھەموو حىكايەتەكە تەواو دەبىت... ئەوسا دلىنام كچەكەى فىكرەت گۆلدانچىش لە ھەموو ئەم بەزمە پەشىمان دەبىتەوھ».

مەنگوپ گوتى «ئەو شەوھە كە لە مالى گۆلدانچى ھاتىنەدەرەوھ، بە خۆم گوت : خۆزگە منىش لە گەنجىمدا ژنىك ئاوا ھانى بدامايە

لەم شارە بۆم. سەیرترین شت کە ئێنسان لەم شارەدا بیری دەچیتەو
ئەوێهێه کە شتێک هەیه ناوی دونیایه، بەقەبری مردوم، ئێنسان کە
لێره لەدایک دەبێت ئەو شتەى تیا دەردەهێنن، هەر کەسە و تەنیا
بەقەد قوونى خۆى بێر لە دنیا دەکاتەو. بەلام گەر کامەرانی سەلما
لەسەرى دنیا دلى چوو بە کەسێكى تردا؟ تۆ لەسەر هەقى برادەر...
لەسەر هەقى، بەلام من ئەو بە پەواى هەق نازانم... ئێمە هەموو
بەتەمادەبێن بگەرێتەو، ئەو دەتوانێت بە ئارەزووى خۆى بگەرێت، بەلام
دەبێت بزانیێت کۆمەلێک هاوڕێى هەیه چاوەروانیدەکەن...

کامەرانی سەلما هیچى نەگوت، بێدەنگ تەماشای مەنگوپى دەکرد
و بیرییدەکردەو. مەنگوپ لە دوورەو سەیری کامەرانی کرد و گوتى
«هێى براى من، بۆ قەسەیک ناکەیت، ئاسان نییه هەشت سال ئۆست
و برادەرى خۆت لە بیریکەیت، ئاسان نییه... دەزانم ئێشت زۆر دەبێت،
دۆزینەوێ ئەو بالەندانه گەڕانی زۆرى دەوێت، سوێند دەخۆم ئەو کچە
خۆى دەزانێت کە بالەندەكان لە کوێ دەژین و مەرووف چۆن دەتوانێت
پەیدايانبکات، کتێبەکانى ئەو کتێبخانەیه گەرەیه هەموو شتێكى تێدايه،
بەلام تۆ زۆر ماندوودەبیت، تۆ ناچارەبیت بە ناو قەوم و تايەفەى
جۆراوجۆردا بڕۆیت، لە هەمووشى سەختتر ئەوێهێه کە دەبێت بالەندەكانت
بپارێزیت... من دەلێم خودا فرسەتت بدات. شیروانى حەسەخان
جارتێکیان باوکى پێیگوت : کوپم لە ماله‌وه دانیشی، مالى لە هەر
شوێنێكى تری دنیا سەلامەتتره. لە بیرمه شیرو گوتى: باوه، بەهەشت
و جەهەنمیش هەردووکیان لە دەرەوێ مالن، گەر بە خۆشى خۆم لە
مال نەچمه دەرێ و ملی یەکیک لەو دوو پێگایه نەگرم، ئواتر بە زۆر
لە پشتێتەو پامدەکێشن و لە مال دەرمدەهێنن، جا بە خۆشى خۆم
دەرچم باشتره. ئا... برام، مال چەندە سەلامەت بێت، ئێنسان هەر
دەبێت پۆزێک دەرگا کە بکاتەو و بپوات. هەر دەبێت ئەو بکات. هێى

برای من له و بیده نگیه ی تو تیده گم... تو ش کوپی ئم شاره ی، سویند ده خۆم ئه وه ی له م شاره دا قوونی له هیلکه جووقابیت، بچیت بۆ ئه وسه ری دونیاش ده زویه کی ئم شاره هه ر به قاجیه وه ده بیئت. بگه پتوه برام بگه پتوه... هه سرو چاره پواننده کین. هه شت سالی تر گه ر ئیمه و ئم ئوتیلی پۆخله واته مابووین، قه سه م به زمیکت بۆ سازیکه م که س نه یدیه بیئت... گه ر سه وسه ن فیکره ت شووی پیکردی باشه، گه ر نه شیکرد تو شتیکی گه وره ت بردۆتوه... تیده گه یه... تو دونیات بردۆتوه... یوسف که ویا ری گه وره به په حمه ت بیئت ده یگووت «له شه پدا مرۆف هه رگیز به سه ر دوزمه نه کیدا سه رناکه ویت، به لکو به سه ر خۆیدا سه رده که ویت». نا به په حمه ت بیئت ئه و وایده گووت. گه ر ئه و کچه شووش پێ نه کات، من حورمه تی خۆم و پێزی خۆم بۆ ئه و خانمه نادۆپنم... له به رئه وه ی کچه که ده یه ویت هه ر سیکتان به براوه ده ربچن، گه ر هۆشتان هه بیئت دوا ی ئه و سه فاره هه ر سیکتان براوه ن».

یه کیکمان به مه نگوپری گووت «هپی مه نگوپ، تو شتیکت له بیرچوه، تو حیسابی ته مه ن ناکه یه، حیسابی ئه و هه شت ساله ناکه یه که له عومری کوپه که ده پوات».

مه نگوپ گووتی «هه لبه ت عه زیزم که حیسابیده که م... تو له و باوه په دایه ت من حیساب بۆ هه شت سال له ته مه نی کوپیکی وه ک کامه رانی سه لما نه که م، به قوونی عه زیزی هه موومان که یه که مجار قسه کانی سه وسه ن فیکره تم بیست، موچرکیک به گیانمدا هات خه ریک بوو نوکی پیم به زیت، هه شت سال به ده م خۆشه. به لام گه ر به وردی بیرری لیکه یته وه، کامه ران قازانجیتی. گه ر کامه ران لیژه بیئت و ئم ئوتیله ش به ییئت، ئه و تا هه شت سالی تریش ئه و لیژه دا هه ر به دیار لروتی ئیمه وه داده نیشیت. تا هه شت سالی تر کوپه که چی ده کات، ها پیمبلین چی ده کات؟. دلنیا م کومه لیک ده ست یاری کاغه ز له کومه لیک

چالپىتى ۋەك ئېۋە دەباتىۋە، چەند چەقۇيەكى تىرلەم ۋە دەۋات،
 لەۋانەشە بېگىرەن بەسەرياز ۋە بېنىرەن بۇ شەي... كى چوزانىت؟. من
 دەلئىم بە قەبرى ھەرچى پېغەمبەرى دۇنيايە، ئەمەى قازانچىرە. گەر ئەم
 ھەشت سالا لە ژيانى تەرخانېكات بۇ تېگەيشتەن لە كۈن ۋە كەلەبەرى
 ئەم ئەستېرە چلكنە، ھېچ نەبىت شىتېك زياتر لە دۇنيا تېگەيشتۈۋە
 لەۋەى ھەر لەنئىۋان ژىر زەمىنى ئەم ئوتتېلە بۆگەنە ۋە چايخانەى پەپولەى
 نازادا بېت ۋە بچېت، كە لە جياتى پەپولە سال دۈۋەى مانگ پېرە لە
 مېش ۋە مېشولەى نازاد... گەر بېۋات، لايەنىكەم كۆمەلېك شەرابى
 تىر تاقىدەكاتىۋە، كۆمەلېك چايخانەى تىر دەبىنېت، چىتر گۈيى لە
 گەمژەكانى ئەم شارە نابېت كە ژيانىان لە ناخ ۋە ئۇندا بۇ ژن ۋە كچى
 يەك بەسەر دەبەن... ھېچ نەبىت شىتېك دەبىنېت لەم شارەدا نىيە ۋە
 نايىبىنېت. جەمالى خەسەكۆم قەبرى ئەمشەۋ لە ھەر شەۋىك پوناكتىر
 بېت، دەيگوت ئەم وشەى «ھېچ نەبىت» لە لە ھەموو وشەيەكى تىرى
 دۇنيا گىرنگىرە. نا... ئەۋ وايدەگوت. ئىنسان دەبېت زۆر ئاكاى لەم
 وشەيە بېت. من گەر بە گەنجى بىگوتىايە «با فېرى زانستېك بىم، ھېچ
 نەبىت لەم چەقۇيازىيە باشترە»، ژانم دەگۇپا، گەر كامەرلانى سەلماش
 نەپۋات، لەم شارەدا ھېچ فېرنابېت، ھېچ فېرنابېت. دۋاى ھەشت سالى
 تىرىش دەلېت گەر بېۋىشتمايە ھېچ نەبىت لەۋە چاكتىر بوو ھەموو ژانم
 بەرامبەر لوۋتى مەنگۈپى بابە گەرە بەسەر بىرم. جەمال بەرەجمەت بېت
 كە ژنى بەكەمى ھېنا، كچىكى زۆر ناشىرىن بوو، بە قەبرى ئەۋلىيا تا
 ئەمپۇش ژنىكى تىرى ۋە ناشىرىنم نەبىنېۋە. بەلام ئەۋ گوتى «ھېچ
 نەبىت لەۋە باشترە مۇۋ تا دەمىت تامى ژن نەكات». كە بوو بە
 پېشمەرگە گوتى «ھېچ نەبىت لەۋە باشترە بىكەن بە عەسكەر»، كە
 خۇشى كۈشت نامەيەكى لە تەنىشت خۇيەۋە دانابوو ۋە نوسىبۋى «ھېچ
 نەبىت ئەم مردنە لەم ژيانە خىزە باشترە كە تامى نىيە».

مه مومنان پيکه نين، به لام مه نگوپ به توپه بيه وه پيکه نينه که ی پيپرین و گووتی «دوائه وه گەر کوپه که نه پوات... ها با وادابنيین کوپه که نايه ويئت بپوات. نه وکات تاده مریت، حه سره تی خو شه ويستی به که م له دلیدا ده بیئت. من ده زانم به کيک ئیستا ده لیت «هیی مه نگوپ، مه یک به قیامت... مه یک به قیامت... خو کچ قاتی نییه، کوپکی وه کامه رانی سه لما به کيکی تر هر ده دۆزته وه»، سویند ده خۆم به کيکتان ئیستا له خه یالی خویدا واده لیت. به لام من وانالیم، من ده لیم کچ قاتییه... نا... یوسف که وبار ده یگووت ئن و پیاوی راسته قینه زۆر به زهحمهت به کتری ده دۆزته وه... نه وه ئن و پیاوی بو ده له ن که مه سه له ی خو شه ويستیان هه روا به گالته گرتوه. گەر کامه رانی سه لما هه ول بۆ نه م کچه نه دا... چی بکات؟ ها خو به زۆر ناتوانیت کچه که داگیربکات؟ قه سه م به ناموسی دایکم، من قهت له گه ل نه وه دا نیم پیاو به زۆر ژنیک زه وتبکات... ها که سیک براده ری مه نگوپ بیئت شتی وا ناکات... گەر کچه که بیگووتبا به کامه رانی سه لما من شوو به تۆ ناکه م. من له کامه ران زیاتر دلّم ژانیده کرد و خوین له هه ستم ده چۆرا، به لام هه یج کات ناگانه نه وه ی بلیم بابړوین سه وسه ن فیکرهت له پيخه فی خو ی و له کتیبخانه که ی خو ی ده ربه نین و بیفرینین... نا... قه سه م به خودا... هه ر که سیک براده ری مه نگوپ بیئت شتی وا ناکات... سویند ده خۆم به شه ره فی نه ولیا که من سلّو له که سی وانا که م... چه ند عه ریز بیئت لام... نا لی ره دا که سی وه ها پوویه پوو بیبینم، سه یریده که م و سلّوی لئ ناکه م... من ده زانم سنووری راسته قینه ی پیاو له کویدا به. کامه رانی سه لماش ده زانیت... ها وانیه کامه رانی سه لما وانیه؟».

کامه رانی سه لما سه یری کرد و گووتی «مه نگوپ من زۆر شت له تۆوه فیترپووم... نه و شتانه ی له تۆوه فیترپان بووم، زۆر یاره تیاندام، نازانم نه م شتانه چه ند سه وودیان ده بیئت گەر له شوینی تر بژیم و

بەرگە بىگرم... بەلام لە ھەر جىڭگايەك بىم چاۋەپوانى نامەى تۆ و نامەى ھەموتان دەكەم. تۆ تۆزىك پىشتىر باسى ئەو چۆلەكەيەت كىرد كە بۆ ھەر جىڭگايەك بىفۆت دەزۋىيەكى ئەم شارە بەقاچىيەۋە دەمىننىتەۋە. مەن ئەو چۆلەكەيەم... كە دەپۇم، تەنبا بىر لەۋە دەكەمەۋە كەى بگەپنەۋە. بەجۆرىك دەگەپنەۋە شانازىم پىۋەبگەن... يەك شت زۆر بەلامەۋە گرنگە، ئەۋەيە ئىۋە شانازىم پىۋەبگەن...».

مەنگوپ بە خۇشخالىيەۋە دەستى بەرزكردەۋە و گروتى «ھىى كوپى گەنج... ھىى بىرەى شىرىنمان... پىۋىست ناكات، قسەبگەيت، مەن دەزانم تۆ لە ناۋەۋە مەعدەنىكى باشىت. ئەۋەى دەپۇى و بەجىمان دەھىلىت قەدەرىكى ناخۇشە، بەلام ئەۋەى دۇنياش بىيىنىت بەختىكى لەۋە باشترە. بىرەى شىرىنم مەن خۇم تاسەر سىنور لەگەلتدا دىم، لە كوردستانى ئەۋدىر ناسىاۋمان ھەيە، لەۋىۋە دەتوانىت لە ھەر كۆپى دۇنيا بىت كاغەزمان بۆ بىتيرىت، بەلكو خۇدا تەمەنمان بداتى و جارىكى تىرەكتر بىيىنەۋە... ھەندىجار ھەشتەد سالى دەپوات و ھىچى گرنگ لە دۇنيادا پىۋىنادات، ھەندىجارىش لە ھەشت مانگدا ھەشت مەملەكەت دەپوخىت... ھىچ شتىك لە مېژو بىبارتر نىيە، كەس نازانىت قوونى خۇى چۆن دەجولېنىتەۋە. بەلام بىرەى شىرىنم، با ھەمىشە چەقۇيەكت پىيىت، چوۋى بۆ ھەر جىڭگايەكى دۇنيا با چەقۇيەكت پىيىت، كە ماندوپىۋىت سەپرى چەقۇكە بگە و ئىمەت بىرىكەۋىتەۋە. جارىكىان غونىلى سەبەى قەيماغ سۆيىدى خۇارد كە ئەۋ برايەتتەيەى چەقۇ لە نىۋان دۇۋ كەسدا دروستىدەكات لە برايتى خۇيىن بەھىزترە. غونىل خۇى ھاپپى ياسىنى شوكە بوۋ، كە غونىليان كوشت دۇاى شەش مانگ ياسىنى شوكە لە ھەراقدا پۇھى دەرچوۋ، خۇى ۋەسىتى بۆ ياسىن كىرەپوگەر بە دەمانچە كوشتيان ھەقى نەسىننىتەۋە. ياسىن كۆپىكى پىۋا بوۋ، گەر ئەۋ ۋەسىتە نەۋاۋىيە ھەموو ئەۋانەى دەكوشتەۋە كە غونىليان بە ناھەق كوشت،

بەلام ۋەسەيتەكە دەست و قاچى بەستىۋ... ھا كامەرانى سەلما، خودا دەزانىت ئەم چىزۇكەى تۆش خەلكى چەند سال دەيگىرنەۋە، خودا دەزانىت. بەلام براى باش، چوويت بۆ ھەر مەملەكەتتىك ۋەستەكرد ۋەپز و بىتپرستىت سەيرى چەقۇكەت بكە، من بۆ يادگار چەقۇكەى خۆمت دەدەمى ھەليگەرە، ئەۋە غەربىيت دەشكىننىت... چەقۇ زمانىك قسەدەكات ھەموومان تىيدەگەين، لە بولبول باشترە كە بە زمانىك دەخوئىننىت كەسمان تىيناگەين... ئا زۆر لە بولبول باشترە. من سوتىندت بە گۆپى يوسف كەويار بۆ دەخۆم كە ھەرچىيەكم لە دەست بىت دەيكەم، ھەرچىيەكىشم لە توانادا بىت بۆ ئەۋەى تۆ بكەۋىتە پىش نەيارەكانت ھەر دەيكەم... ھەرچىيەك... لە بەر ئەۋە بپۆ ۋەترسە».

له سه ره تاي به هاري سالي ۱۹۸۷ دا، هر سى داواكاره كه دواى نه وهى
 هر يه كه يان به پښكاي خوى پاسپورتىكى پيدا كړد و لاي هه نديك له
 شاره زاكان ويته كه ي گويي، له سى خالى جياوازي سر سنووره وه له
 سى پوڅى جياوازا به قاچاغ نيشتمانيان به جپه شت. پاسپورته كان
 به جوړيك بپه له گوډر اېوون، شاره زاترين پسپور و وردترينيان
 نه يانده توانى جياوازيه كان ببينن. سى نوينه ره كه ش له سى نيواره ي
 جياوازا به پڅيكي نوره وه چوون بو مالى گولدا نچى و هه والى سه فري
 سى گه نجه كه يان به سه وسنه راگه ياند. هر يه كه شيان دوا ويته ي
 كوپه كانيان له سر سنووري نيوان ولاث و جيهاندا به ديارى برد بو
 سه وسنه فيكره ت. نه و به بايه خيكي نوره وه ويته كانى خسته نه لېومىكى
 تاييه تاييه وه. له و سى ويته يه دا هر سى كوپه كه به جلى كورد ييه وه
 به خويان و جانقا كانيان وه له سر مهرز وه ستاون و زه رده خه نه يه كى
 گوره يان گرتو، پڅه چپت زه رده خه نه كه يان بو نه وه بيت شتيك له
 گه شپينى بخه نه دلى سه وسنه وه.

دواى پوڅى شتى هر سى گه نجه كه، شتيك له بډه نكي و هيمنى
 بالى به سر ژيانى هه مووماندا كيشا، به لام تيمه كوپ و كاللى نه م
 شاره هه ميشه شيتى نه وه بووين سه وسنه ببينين، شيتى نه وه بووين دواى
 هه والى بكه وين، هه موو جو له يه كى بخه ينه ژيتر چاوډيرييه وه. نه و تنيا

کچنکی شاره که مان بوو هه موو چیرۆکه که یمان ده زانی، له بهرئه وه لمان گرنه بوو تا کۆتایی له گه‌ل به سه رهاته کهیدا بهوین و هیچ شتی که له ده ست نه دهین. ماوه یه که سه وسنه مان ته نیا له کاتی سهردانه کانی دکتۆر «ره فعت ره مزی» دا ده بین، که دکتۆرێکی گهنج بوو، هۆی لاوازی و سه رنیشه و بیخه وی که که ی ده گێراپه وه بۆ ته نهاییه قووله که ی، بۆ جوړه هیمنی و بیده نگیه که که هه موو ژبانی ته نیوه .

دوای پۆشتنی داواکاره کان، سه وسنه ماوه یه کی له جارمان درێژتری له گه‌ل کتیبدا ده برده سه ر، ئه و چهنده سه له به جوړێکی به ریلۆ و قوول خه ریکی زانستی بالنده ناسی بوو، بایه خێکی سه ر و گه وری به هه ر شتی که ده دا په یوه ندی به بالنده و جوړه کان و پۆلینه کانیه وه هه بیته، له و به واره دا پاسبارد چهنده کتیبێکی گه وری سیکه شی له ده ره وه ی ولاته وه بۆ هات، له پێگای نامه گۆرینه وه به و نه ندام له هه ندیک کۆمه له ی بالنده ناسی و بالنده پارێزی دنیادا. له و کاته وه په یوه ندی له گه‌ل بالنده کانیشدا گۆرا، ئه وه ی نابیت هیچ جوړه بالنده یه که له به رده میدا سه ر به رپیت، نابیت له سه ر سه ره یه که دابنیشیت که گوشتی بالنده ی له سه ر ده خوریت، نابیت که سه له هه یوان و هه وش و سه ربانی مائی ئه و بالنده ده ربکات، وه که جوړه سه روتیکی ساده ی ژبانی مائی گولدانچی لیهات. به لام له گه‌ل هه موو ئه و شتانه دا که سه مان هه سه تمان نه ده کرد که هیچ شتی که له ژبانی سه وسنه دا هه یه به هه شقیکی زۆر قوول و ئاره زوویه کی زۆر گراوویه وه بۆی بۆی، هه میشه هه سه تمان به شتی که له ساردی و خاوی ده کرد، که به راستی نه مانده زانی چهنده په یوه ندی به جیهانی ناوه وه ی سه وسنه وه هه یه. هه ر له و ده مانه دا په یوه ندی نیهان سه وسنه و په وشه ی خوشکیشی تاده هات که متر و به رته سه کتر ده به ووه وه، هیدی هیدی دوو خوشکه که هه چس ئه وتویان بۆ قسه کردن له گه‌ل یه که دا نه ده ما. په وشه وه که به ووه ژنیکی گهنج کانیکی زۆرتی بۆ

شە پۇژانەكان تەرخانەكرد، پتر مىوانى دەھات، پتر دەپۇيشتە دەرى، بەرامبەر بەو سەوسەن كىژىكى گەلېك بېدۇست و ھاوپى بوو. دواى تېپەپىنى گەردەلوولى داواكاران و ئارامبونەوہى دەرونە گىژەكان، فىكرەت گولدانچى پەيوەندى خۇى لەگەل گولدانچىيەكانى تردا ئاسايىكرەوہ، ئەو پياوېك نەبوو مەروۇ بتوانىت ماوہيەكى درىژ لىنزويىيىت. ھەمووان وەك پياوېكى بەرىز دەيانىپىنى كە بە وىقارى فەرمانبەرىكى گەورەوہ لە شارىكى بچوكدا دەزى. فىكرەت گرفتېكى ئەوتۇى لە دروستكردى پەيوەندى لەگەل ھاوتەمەنانى خۇيدا نەبوو، ھەمىشە پاى وابوو خەلكانى پىر خىراتر و باشتەر دەبن بەدۇستى يەك، چونكە ئەوان نيازىكى ئەوتۇيان بە دونيا نەماوہ «مەروۇ تەنيا بەر لە مردن تواناى دروستكردى ھاوپىتى راستەقىنەى تيا دەخولقيت» زورجار لە دانىشتن و گفتوگۇكاندا وايدەگووت. لەو ماوہيەدا فىكرەت دواى سەرنجى زور لە كچەكە و پەفقارى گەيشتە ئەو بېوايەى كە ئەم خانمە گەنج و سەرسەختە بە راستى پىويسىنى بەوہيە لە مال بچىتەدەرى، بەلام شارەكە جىگايەكى ئەوتۇى تېدا نەبوو پووى تىبكات... كچەكە نەيدەتوانى ھاوپى دروستبكات، چەند جارىك بينىمان گولدانچى كچەكى لەگەل خۇيدا بىرد بۇ كتيبخانەى شار. لەگەل ئەوہى كتيبخانەكە كتيپى ئەوتۇ گرنگى لە خۇ نەگرتبوو، لەگەل ئەوہى ھۆلى كچان زۆريەى كات خالى بوو، بەلام سەوسەن مانگى جارىك يان دووان لە بەيانىيەوہ دەچوو بۇ ئەرى و لە ھۆلە سارد و چۆلەكەيدا تادەرەنگ دەمايەوہ. كەس نەپىپىنى بۇ جارىكيش كتيپ لەرى وەرىگىرت، ھەمىشە كتيپى خۇى دەبىرد، سەپرى كەسى نەدەكرد، ئەو پىتوارانەى بەلايدا دەپۇيشتن، ئەو كچانەى بەرامبەرى دادەنىشتن ئەو ھەستەيان ھەبوو كە سەوسەن نايانپىنىت. ھەندى جار فىكرەت گولدانچى بە تاكسى دەپەينا و دەيىرد... ھەندى جارىش خۇى دەھات و دەپۇيشت. وەك كچىك كە خاوەنى چىرۆكىكى سەپىرە لە ھەموو

جىڭياھەك سەرنجى خەلك رادەكئىشەيت، بەلام ئەو ھىچ لەو ساردى و
 بىناگايىھى ئەو ناگۆرەيت، بەردەوام بەيەك دەموچاۋ و بەيەك نىگا و
 بەيەك جۆر سەيركردنەو لە شتەكان دەپوانەيت. چوونى بۆ كئىتەخانە
 جگە لەوھى چىوھى تازە بۆ تەنھايەكەى دەكئىشەيت و لە قالبى نویدا
 دەرىدەخات، كارىكى ئەوتۆ لە ژيانى ناكات. فەرمانبەرانى كئىتەخانە
 پىكرا بەو سەردانانەى سەوسەن وەرزەبەن، نە لە بەرنەوھى كىژەكە
 ئەركىكى تايبەتى يان قورسى ھەيە، بەپىچەوانەوھ ئەو ھىچ ئەركىكى
 نىيە، بەلام ھاتنى ھەك ھاتنى ئەمىرەيەك جۆرە بىدەنگى و ھىمىنيەك
 بەسەر ھەموواندا دەسەپىنەيت كە كەس ھەزى پى ناكات. ئەوھى
 كچىك لە كئىتەخانەكەدايە و عاشقى زۆرە، فەرمانبەرە كچەكانى دىكەى
 تووشى پەشۇكان و تورپەى و نااسوودەيى دەكات. سەوسەن خۆى لەوھ
 ھىمىنترە كەس بتوانەيت بىيەھانە بىزارى خۆى بە پوودا بتەقەنتەوھ،
 بەلام ھەمووان لە كئىتەخانەكە دەزانن كە ھەريەكەيان لەلای خۆيەوھ بۆ
 ھۆيەك و بەھانەيەك دەگەرەيت پووى شەپانگىز و تورپەى خۆى بەرامبەرى
 دەرىخات. سەوسەن دەچىتە ھەر جىڭياھەك پەشۇكان و ناارامى لەگەل
 خۆيدا دەبات. ھىدى ھىدى واى لىدەيت خۆى ھەست بە پوچى و بىمانايى
 سەردانەكانى خۆى بۆ كئىتەخانە دەكات و تەواو دەستبەردارى دەبەيت.
 لەو سەرەتايەوھ سەوسەن تووشى ئەو خەويىنە شەوانە غەمناكانەش
 دەبەيت كە بەردەوام لەگەلەيدا دەمىنەتەوھ، خەويىنە بە برا مردووەكەى
 و سى داواكارەكەيەوھ دەبەيت بە بەشىكى ھەمىشەيى ژيانى شەوانەى،
 ھەمىشە ھەر چوارىيان لە خەونەكانىدا پىكەوھ دەردەكەون، ھەر جارەى
 بەجۆرىك، ھەر جارەى لە جىڭياھەك، ھەر جارەى لەجۆرە ژىنگەيەكدا...
 شەويك تىناپەرەيت ئەو نەيانىنەيت، جارەك لە شەمەندەفەرەكى تۆزاويدا
 بە ناو بىاباندا دەپۆن، جارەك لە گالىسكەيەكى دىرەندا لە بەرگى
 ئەفسەرە قەيسەرىيە كۆنەكاندا دانىشتوون و سەپرى يەكەدى دەكەن،

جاریک له جیبیکسی نه‌مریکیدا له ناو کۆمه‌لێک مه‌ززا و کێلگه‌ی گه‌وره‌ی گۆله‌به‌پۆژه‌دا... هه‌میشه له‌ خه‌ونه‌کانیدا وه‌ها دیاره وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر چواریان به‌ هه‌معی و بیده‌نگی سه‌یربیکه‌ن، وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر چواریان به‌ نیگا‌کانیان سه‌ره‌نشستبیکه‌ن... هه‌ر چواریان شتیک له‌ ونبوون و ناوهمیدی به‌ ده‌موچاویانه‌وه دیاریبوو... هه‌موو شه‌ویک به‌ هه‌مان نیگا و پوخساره‌وه ده‌رده‌که‌وتنه‌وه. که‌سیان له‌ خه‌ونه‌کانیدا قسه‌یان نه‌ده‌کرد، خه‌ونه‌کانی دیکه‌ی به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان هه‌موو قسه‌یان تێدا‌بوو، به‌لام دانیابوو نه‌م خه‌ونه‌یان خه‌ونیکی بیده‌نگه‌، هه‌میشه بیده‌نگه‌... تێیدا هه‌ر چوار پیاوه‌که‌ قوول ته‌ماشای چاوی ده‌که‌ن و هه‌یج ناڵین. هه‌میشه له‌ دای نه‌وه‌ به‌ ناگاده‌هات، هه‌موو نه‌وه‌شت سه‌له‌ هه‌یج شه‌ویک تێناپه‌ڕێت نه‌وه‌ی تێدا نه‌بینیت و پانه‌چله‌کێت و به‌ ئاگا نه‌یه‌ته‌وه. به‌رده‌وام به‌یانیان له‌سه‌ر به‌رچایی خه‌ونه‌که‌ی ده‌گێڕایه‌وه، هه‌مووان بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک بیده‌نگ ده‌بوون و نه‌وه‌یه‌که‌ی خۆی باسده‌کرد. فیکره‌ت گۆلدانه‌چی ده‌یزانی نه‌وه‌یه‌ نیشانه‌ی ناره‌حه‌تی و په‌شۆکانیکی قوولسی دلی که‌یه‌ که‌ له‌ منداڵیه‌وه‌ فیزیوه‌ هه‌میشه خۆی به‌هه‌یز نیشاندات. له‌ کۆتایی به‌هاری نه‌وه‌ سه‌له‌دا که‌ هه‌شتا داواکاره‌کان ته‌نیا سێ مانگ بوو به‌ پێگاوه‌بوون، سه‌وسه‌ن بیری له‌وه‌کرده‌وه له‌سه‌ر یه‌کێک له‌ دیواره‌کانی کتێبخانه‌که‌ی خۆی، جارجار نیگاریکی گه‌وره‌ی سروشتی بۆ گۆشه‌یه‌کی دونیا دروستبکات که‌ له‌ فه‌ره‌نگ و کتێبه‌ گه‌وره‌ و گوشاره‌ جوگرافییه‌کاندا ده‌یانبینیت، تا له‌و پێگایه‌وه‌ پتر له‌ داخواره‌کانی خۆیه‌وه‌ نزیک بیت، که‌ هه‌رده‌م له‌ خه‌ونه‌کانیدا له‌ نامبزی شوپنه‌ عاجباتیه‌کانی سروشتدا ده‌بینین. که‌ پڕوشه‌ی خوشکی ناره‌زایی خۆی ده‌رخست، به‌و بیانووه‌ی که‌ نه‌وجۆره‌ نزیکیه‌ هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ خۆ خه‌له‌تاندن، سه‌وسه‌ن به‌ ئارامی پتیکووت «هه‌یج نوو مرووفیک له‌م دونیایه‌دا به‌پاستی له‌ یه‌ک نزیک نین... مرووف ته‌نیا له‌ حاله‌تی

خۆخەلەتەندىن و خۆفريوداندا لە مەرۆف نزيكە ... ئيمە وەها دروست
 بووين نەتوانين لە هيچ نزيك بين، دەبييت بەختەويرين گەر بتوانين
 تۆزتيكيش لە خۆمان يان لە شتەکانى تر نزيك بين...». فيكرەت
 دەيزانى كە سەوسەن بەجۆرێك لە جۆرەكان دەتوانیّت ھۆيەك و مانايەكى
 ھەلسەفى بۆ ھەموو ئارەزووھەكانى خۆى بدۆزیتەو، ھەندى جار بەھانە
 و ھۆكارەكانى قوول و ھەندى جاريش بەھانە و ھۆكارەكانى لە خزمەت
 ويستە منداڵانەكانيدا بوو. فيكرەت دروستكردنى ئەر و ويناى ھەك جۆرە
 دەستكارىيەك بۆ دونياى سەوسەن سەپردەكرد كە دەيوبيست بگورپييت و
 نەدەگورپا، ئەر وە بيزۆكەيەكى باش بوو كچەكە كەمپەك لە دەورى خۆى
 ھەست بەگۆرپان بكات، لاينەكەم دەكرائەر شتێك لە كەم خويىنى و
 سەرنیشەكەى كەمبكاتەرە. ھەلبەت تىچوونى دروستكردنى ئەر و نىگارە
 ئاسان نەبوو، لە ھەموو شاردا دوو سەن نىگاركييش ھەبوون ئەر و ديواربەندە
 گەورەتەيان دروستدەكرد، دووليان ھونەرمنەندى كارامە نەبوون و يەككيان
 نرخى زۆر بەرزى داواەكرد كە بە بودجەى پياويكى ھەك فيكرەت
 ھەلنەدەسورپا. لەگەڵ ئەر وەشدا بەردەوام دواى مەزاجى كيژەكە دەكەوت،
 ھەك ئەر وەى قەدەرى بييت لەگەڵ ھەواى ئەر و كچەدا ھەلبەسورپييت. دواجار
 پێكەوت كۆمەكيكردن و كورپيكي گەنجيان دۆزيبەرەكە بە پارەيەكى
 گونجاو پازى بوو ناو بە ناو نىگارپێك بۆ سەوسەن دروستبكات. كورپەكە
 ناوى «ناريان جەودەت» بوو، كاتێك يەكەمجار ھات بۆ مالى فيكرەت
 گۆلدانچى، سەوسەن بە ناسكى پتيگوت «بە يەك مەرج پتيگات دەدەم
 بييتە ئەر مالە. سوپندم بۆ بخۆيت كە حەزم لە ئاكايت، بىرلەرە
 ئاكايتەرە خۆشت بويم، جگە لە راستيش ھيچى ديكە لەسەر ئەر مالى
 لە دەرەرە ناگيريتەرە، بە ھەموو كەس دەلييت تۆ ليرەيت تا ديوارەكانم
 بۆ پەسەبكەيت، تەنيا ديوارەكان... نەبا لە وەرسييدا بمرم». كورپەكە
 سوپندي بۆ خوارد كە حەزى لە ئاكات، ھەموو شتتيكيش دەكات بۆ

ئەو ەي بىر لە خۆشەويستى نەكاتەو، بە دەنگىكى غەمگىنىش گوتى
 «خانم مەن چىرۆكى تۆ دەزانم، چىرۆكى تۆ و داواكارەكانتەم بىستروە،
 ئىتر چۆن بتوانم حەزەت لىكەم. تا ئەو پۆژەي ژندەهينم مەن نىگارلىك
 تۆ بتەوئەت دەيگىشم و مەن شەتەيكىش تۆ ئاسوودەبكات دەيگەم، بەلام
 پۆژىك ژەنم هەيئا، ئەوكات ژەكەم بىرپارەدەت ئاخۇ دەتوانم لەگەلتەدا
 بەردەوامىم ياخود نا...». سەوسەن فەكرەت بەو ەو ەي وازى نەهەيئا، بەلكو
 كاغەزلىكى بە خەتى خۆي پىپەركردەو كە تەييدا كۆپەكە سوئند دەخوات
 مەريگىز حەز لە سەوسەن فەكرەت ناكات. سەوسەن گوتى «پىاوى ئەم
 شارە تەنيا بەجۆرە پەيمانلىكى وادەبەستەنەو». كاغەزلىكى چەكلانە
 بوو كە سەوسەن ناوى نابوو «پەيمانى حەزەنەكردن» شەتەك بوو بە
 پىچەوانەي «پەيمانى خۆشەويستى» ەو كە كۆپ و كچانى شار پىرۆز
 سەيرىاندەكرد و لەگەل يەكدا مۆرياندەكرد. سەوسەن فەكرەت پاي واپوو
 مەموو ژىلىكى ئەم شارە دەبەت كۆمەلەك لەو پەيمانانەي پىبەت، و بە
 مەموو پىاوە زىادەكانى دەوروپەرى خۆي مۆرىكات، تا بتوانەت ئاسوودە
 بۆي.

يەكەمىن نىگارلىك ئارىيان جەودەت كىشاي وئەي پايىزلىكى تۆپە بوو،
 تەييدا چەند درەختەك با دلپەقەنە بەرەو چەپ وەريگىرپاون، ئاسمانلىكى
 گىرژ بەسەر دەرياچەيەكدا دەپوانەت كە بەگەلەي زەرد داپۆشراو.ە
 پىدەچوو ئەو وئەيە وەك سەرەتا گەلەك دلى كچەكە خۆشەبكات، كە
 ئەو وەرزە ئارەزووي بۆ نىگارى غەمگىن و پايىزى لە تروپەكبوو، لە
 مەمان كاتدا وئەكە پىر بوو لە بالندە، بالندەي ناوازە و سەير سەير كە
 سەوسەن فەكرەت لە كەتەبى جىاواز و لەسەرچاوەي جىاواز دەرىدەهەيئەن
 و بە ئارىيان جەودەتى دەگووت نىگاربان بكات.

تەماشاكردنى ئارىيان جەودەت لە كاتى ئىشدا نەيتوانى ئەو بۆشايە
 قوولەي ژيانى سەوسەن پىركاتەو. پىروشە لە مەمووان زىاتر بەدەست

ئەو بێدەنگیەو دەینالاند و پێیوابوو قوولبۆنەو بەردەوامەکانی سەوسەن
 لە کتێب و فەرەنگەکاندا ئەو بێدەنگیەى لە مالدادروسکردووە. پرۆشە
 ئەو بێدەنگیەى وەک درێژکراوەى پۆج و جەستەى سەوسەن سەیردەکرد،
 وەک جۆریک لە دەستەلاتى ئەو بەسەر مالهەدا، وەک بەشیکی لە هێزى
 نەیتى ئەو بەسەر هەموو شتەکانى دەرووبەریدا. پرۆشە بۆ ئەوەى ئەو
 بێدەنگیە بشکێنێت دەبایە بەردەوام دەنگى تەلەفزیۆنەکە زیادبکات، کە
 ئەو زەمانە پێچان سرودی ئێبە بەعسییەکانى لێدەدا کە سەرتاسەرى
 ولاتیان بە مۆسیقای جەنگ پڕکردبوو. سەوسەن تەنیا شەوان سەیری
 تەلەفزیۆنى دەکرد، خۆى بە بینینی ئەو بەرنامە تایبەتیانەو گرتبوو
 کە لەسەر جەنگە، هەموو شەویک بەدیار تەماشاکردنى وێنەى لاشەى
 سەریازە ئێرانییەکانەو دادەنیشت. ئەو تەلەفزیۆنەکە شتیکی تەلەفزیۆن بوو
 کە پرۆشە نەیدەتوانى سەیربکات. لاشە سووتاوەکان و دیمەنى ئەو
 گەنجەى بەسەر پوختسارى تۆزاییەو لە سەنگەرەکاندا کەوتیبوون،
 مردنى براکەى و مێردەکەى بە یادا دەهێتایەو. پرۆشە زۆرجار دەپاراپایەو
 لە کاتى دەرخستنى ئەو وێنەدا تەلەفزیۆنەکە خامۆشبکەن، بەلام
 سەوسەن دەیگوت «شەر تەلەفزیۆنەکە پاستەقینەى کە لەم ولاتەدا
 هەیە... دەبێت بەسەیرکردنى رابێت». پرۆشە نەیدەتوانى لەگەڵ ئەو
 نیگارانەدا بژی... سووک و سادە نەیدەتوانى، کە ئەو وێنەى پیشاندەدا
 هەستیدەکرد بۆنى مردووەکان مالهەکە پردهکەن... هەستیدەکرد تا
 دواى تەواوبوونى بەرنامەکانیش تەلەفزیۆنەکە هەر بۆنى مردنى لێدێت.
 پایدەکردە ژوورەکەى خۆى و دەرگاکی دادەخست و دەگریا، بەلام ئەو
 بۆنە هەمیشە بەدوایەو بوو. دەبێت بلییم یەکیک لەو هۆگەورانی
 وای لە پرۆشە کرد بێر لە شووکردن بکاتەو، ئەو بۆنە ترسناکە بوو.
 چیتەر بەرگەى بۆنى مالهەکەى نەدەگرت، هیچ شتیکیش لەو خراپتر
 نییە مەرووف بەرگەى بۆنى مالى خۆى نەگرت... ئەو زیانى لێدەکات

بە ئۆزەخ. شەۋىكىيان پېرۇشە تىكاي لە باۋكىسى كىرد چارەيەك بۇ بىدەنگى مالىكە و ئەو بۇنە ترسناكانە بدۇرئىتەۋە كە ھەستىيان پىدەكات. فىكىرەت گولدانچى لە سەر قەنەقەي سالۇنەكە لە ناۋ پەيكەر و تۇپى كرىستانال و بالىندە شوشەكاندا، نانومىدانە سەيرىكىرد و تىگەيشت كچە گەرەكەي تروشى دەردىك بوۋە لە دەردى خوشكە بچوكەكەي ترسناكتەرە. مەۋف گەر نەتوانىت بە بىدەنگى رابىت لە شىتتىيەۋە نىزىكە، ترس لە بىدەنگى و سەرھەلدانى بۇنى خەيالى لە كەپورى مەۋفدا سەرەتايەكى ترسناكن بۇ شىتتبون. فىكىرەت دلئىابوۋ ھىچى ئەۋتۇي بۇ ناكىت، بەلام رىنمايى كىزەكەي كىرد گولۇ بىكرىت و بەيانىان بىپىرئىتت، بەلكو ئەو بۇنە كەمىك لە ۋەھستانەي تىدا برەۋىنئىتەۋە، ئامۇڭگارىكىرد ماۋەيەك لە ھاۋىندا لەگەل مالى پورەكانىدا لە شار دورىكەۋىتەۋە و بچىت بۇ ھەر جىگايەك كە ئەۋان دەچن، دەريارەي بىدەنگىش كىزەكەي بەرامبەر خۇي دانا و پىيگوت «پېرۇشە، پاستىيەكى قوۋل لە ژياندا ھەيە دەبىت بىزانىت، مەۋف گەر بىرەۋىت لەگەل دونىادا پاستىگىر بىت دەبىت بىدەنگى قەبوۋلىكات، كىشەي ھەرە گەرەي مەۋفكان ئەۋەيە كە ھىچى ئەۋتۇيان لەگەل يەكدا نىيە بىلەن، مەن ۋاتىدەگەم زۆرەي ئەۋ شتەنەي مەۋف ئەنجامىان دەدا ھەر بۇ ئەۋەيە لە بىدەنگى پاكات، سىياسەت و جەنگ و خۇشەۋىستى ھەموو پەيۋەندىان بە پىۋىستى مەۋفەۋە ھەيە بۇ ھەلھاتن لە بىدەنگى... بۇ تاقىكىردنەۋەي تواناي خۇي لەسەر قەسەكىردن. كىشەي ئىمەي مەۋف ئەۋەيە دەمانەۋىت زەمان زۆر زىاتەر لە ۋىستى خۇي و تواناي خۇي بەكاربەتتىن... كە شەۋانە گوى لە ھەۋالەكان يان لە ۋە سىرودانە دەگرم كە بەعسىيەكان بىلۋىدەكەنەۋە، ھەست ناكەم ئەۋ سىرودانە لە پىناۋى ئەۋ جەنگە گەرەيەدان، بەپىچەۋەنەۋە كچم، زۆرجار ئەۋ ھەستە دامدەگىرت كە ئەم جەنگە لە پىناۋى ئەم سىرودانەدا دەكىرت. ئەۋەي مەۋف گوى لەدەنگى خۇي بىت كە دەنەپىنئىت، ئەۋەي

خۆی ئاقییکاتەو بە زمان، بە قسە، بە ھاوار دەتوانیت ئەوانی تر تا کوێ بەدوای خۆیدا پابکیشیت، یەکیکە لە دەردە ترسناکەکانی مرۆف... لێم مەگرە، دوای ئەم عومرە زۆرجار بێدەنگی دەمگیریتەو بە بۆ خۆم، وەک کەسێک کە ئەوانی تر بەقسە و دەنگەدەنگ ناتوانن کاری تێبکەن... هەستدەکەم من و سەوسەن بەو بێدەنگییە دەژین... تۆ دەبیت بزانی ت من زۆر بە غەم بۆ تۆ... زۆر... پەنگە من و سەوسەن زۆر لە یەکتەر بجین. من لە غەریبی تۆ لە نێوان من و سەوسەندا تێدەگەم، بەلام جگە لەوێ کە تەکات تیا بکەم بەرگە بگری و سەبەرت هەبیت و خوشتبوین... هیچی تەرم پێ ناکریت، خوشبەختیش دەبم گەر بتبینم شوو دەکەیتەو و جێگایەکی تر و مائیکی تر بۆ بەختەوێ خۆت دەدۆزیتەو» .

ئەو ئەو قسانە ی گۆلداچی بوو کە تا ئەندازە یەک پرۆشە ی لە مأل هەلکەند .

دوای تیپه پینسی سئ مانگ به سهر پویشتنی کامه رانی سه لمارا،
 کاریگه ریبه کانی نه و سه فوره به سهر مهنگوپ ی بابه گه وره ده رکه وت.
 نه و ماوه یه مهنگوپ تییدا هارپئی کامه رانی سه لمارا بوو قوناغیکی
 تایبه تی ژانی بوو، که متر له هه ر کاتیکی دیکه شه پانگیژی و خراپه ی
 تیدلبوو. هه سترکردنی به وه ی مرقفیک هیه ده بیئت نه م بیپاریزیت و یارمه تی
 بدات، نذر شتی تییدا گوپی بوو. نه وه ی هارپئی کونه کانی ندره یان باوکن
 و مندالی گه وره یان هیه و نه م خاوه نی هیچ نییه، ناومیدی نه کرد، نا...
 پیشتر نه و هه سته ی نه بوو، به رامبه ر خه لکانی خاوه ن ژن و مال ئیره یی
 هه بیئت. به پیچه وانه وه خوی به به خته وه رتر ده زانی که به وجوره ده ژئی.
 خوی سروشتی هه سته کانی خوی به رامبه ر کامه رانی سه لمارا نه ده زانی،
 ئایا هه سته ی باوکانه بوو، یان ته نیا ده یویست له سهر نه ریتی چه قوکیشه
 گه وره کان، که نجیکی هه بیئت بیخاته ژیربالی خوی و بیپاریزیت و باوه دلای
 بیئت؟. هۆکه ی هه رچییه ک بیئت، ئیستا مهنگوپ هه سته ی به ته نیاییه ک
 ده کرد به ر له پویشتنی کامه رانی سه لمارا له ژانییدا نه بوو. پاسته مهنگوپ
 له چایخانه ی په پوله ی نازاددا پایه یان له ژیزه مینی ئوتیله که ی باوه چاندا
 هه رده م کوپی گهرم و له ده وری هه را بوو، به لام هه موو هه ستمانکرد که
 شه پانگیژی و ناارامی به شیوه یه کی کتوپر له ناویدا زیندوو ییونه ته وه.
 دوای کامه ران هارپیتی له گه ل مه ریوانی مه مه و سامان کیسرادا زور

به میزبوی، هر دو کیان که لک شه پکر و ته شقه له کار بوون. نهو سالانه ده ولت گونده کانی ده وره بهری شاری ویرانده کرد، گونده کییه کان به کومه ل ده هاتنه ناو شار، مه نگور پای واپور دنیای نهو شاره پۆژ دوی پۆژ بچوک ده بیته وه، نهو پتر له هر که سیکی تر، ههستی به بچو کبونه وهی سنوره کانی نهو شاره ده کرد و پۆژ دوی پۆژ هه ناسه تهنگیه کی گه وره بهر گه روی ده گرت. نهو ده یگوت «نهو شاره پۆژ دوی پۆژ وهک کیسه ل ده چپته وه ناو خوی... ئیستا شاره که ناگای له چواره وری خوی نییه، هر شاریک ناگای له چواره وری خوی نه ما، باری ناته واوه، شار وهک ئینسان وایه به ههست و نه ستدا حیسابی بۆده کریت، که ههست و نهستی مرد، که چواره وری خوی نه بینی ئیتر حیسابی پاکه، هیچ شتیک پزگاری ناکات». لهو ماوه یه دا پۆژ دوی پۆژ پهفتاری خراپ ده بوو، هه ندیک هه ستیانه کرد چیترا ناتوانن له گه ل مه نگوردا قسه و مامه له بکه ن. شتیک له شه پانگیزی و ناره زوی جهنگ له ناویدا گینگلی ده دا که خوشی بیزار کرد بوو. له ماوه یه کی کورتدا چهن دین جار دهنگه دهنگی گه وره ی تووشهات، دوی چهن دین سال بۆ یه که مجار گه راپیه وه بۆ سه ر خولای چه قۆ هه لگرتن، بۆ یه که مجار له ساته کانی توپه یی و قۆلبادان و ده مار گرژیدا لیمانی بیست که له هه موومان بیزار و له هه موو شتیکیش توپه یه. نهو ههسته ی به بچو کبونه وهی شار وای لیده کرد پتر بیر له سه وسه ن بکانه وه، هه ستیده کرد نهو کچه وردبینتر له هر که سیکی دی بچوکی نهو دنیایه ی بینیه وه. وهک نوینه ری کامه رانی سه لما پۆژیک چوو بۆ لای سه وسه ن فیکرته، نهو کات نزیکي چوار مانگ به سه ر سه فه ری سن کوره عاشقه که دا تیپه پی بوو، هیچ هه والیکي تایبه تی له لای کامه رانی سه لماوه نه بوو، به لام هه موو ده مانزانی نهو بیته والیه ده گه پته وه بۆ خراپی بارودۆخ له سه ر سنوره کان. مه نگور یه بابه گه وره له پنگای فیکرته گولدا نچییه وه دلوایه کی پتیشه شکرد و تکایکرد بۆ سه عاتیکی سه وسه ن

گولداڭچى بېيىت، لە پاستىدا ئەو كات كەس نەيدەزانى بۆ مەنگوپ وا بە
 ھەسرەتەو دەيەوئىت سەوسەن بېيىت، بەلام دواتر زانىمان كە ھەموو
 ھەولسى ئەو بۆتەو بىو سەوسەن وا بسازىنئىت گوناھى ئەو تىكەل بە
 ھەلسەنگاندى كامەرانى سەلما نەكات. لە پۆزىكى كۆتايى تەموزدا،
 مەنگوپ بە كراسىكى قوئل كورتى سوور و كۆلۆكى ئەستورى خپەو كە
 لەگەل گەرمای ئەو ۋەرزەدا نەدەگونجا، چوو بۆ مالى فيكرەت گولداڭچى.
 خولايەكى نەبوو ئەو نەبىت سەبارەت بە بارىوئۇخى خراپى خۆى و
 «گەورەيى دۇنيا» قسە لەگەل كچەكەدا بكات، ماوئەك بىو كە ھەستى
 بە نالەبارى پەفتارەكانى خۆى و بەدى پەوشتەكانى دەكرد، لەدەو
 ھەستىدەكرد ھۆى ئەو گۆپانەي دەگەپتەو بۆ تىكچوونى پەيوەندى
 بەم شارەو. بۆ ئەوئى لە بۆچورەكانى خۆى دۇنيايىت پىويستى بە
 قسەكردىكى دىورودرىژ لەگەل ئەم خانەدا ھەبوو كە مەنگوپ بىروى
 وابوو ئۆد نەينى گەورەيى دۇنيا دەزانىت. كە گەيشە مالى گولداڭچى،
 پىشتىر بىرى لە ھەموو وشەيكى خۆى كىرەبوو، بەلام لەگەل ئەوئەشدا
 پستەكانى بەوچۆرە نەھاتنەدەرى كە خۆى دەيوست، سەرەتا قوول
 ۋەك خزمەتكارىك نوشتايەو و گووتى «ھا، خانمى سەوسەن، لە مېژە
 يەكترمان نەبىنئەو، بەداخ و پەژارەو دەبىت بلېم، كە ھەوالېكم لە
 كامەرانى سەلماو پىن نىيە... لەو پۆزەوئى پۇشتوۋە ھىچ شىكەكان لى
 نەبىستەو، نە من، نە كەسوكارى... بەلام سەوسەن خان، مەترسە، ھۆى
 ئەو بىدەنگىيە، دەگەپتەو بۆ خراپى سەر سىزور. لەو كاتەوئى ئەو
 پۇشتوۋە، دۇنيا ھەر خراب و خراپتر دەبىت...». سەوسەن بەرەو ئۆرۈرى
 كىتېبخانەكە پىشېكەوت و لە جىگايەكى گونجاۋدا داينىشانەد و گووتى
 دەرھەق بە بىدەنگى داۋاكارەكان مەراقىكى نىيە و گەرىپك دلى نەگرتوۋە.
 مەنگوپ كۆلۆكەي خستە سەر كۆشى و گووتى «خانم پىويست ناكات،
 من ھىچ بلېم، ھەموو دەزانىن شتەكان پۆز دۋاي پۆز خراپتر دەبن. يوسف

كەويار بە پەرحەت بىت دەيگوت «زيان سىۋىكە گەر لە كاتى خۇيدا نەيخۇيت دەپزىت». ئا زيان بەوجۆريە، خانم». سەوسەن ھەمىشە ماندوتىيەكى قولى پتوھەدياربوو، گروتى «بەتەواي تىناگەم مەبەستان چيە... بەتەواوتى تىناگەم». مەنگور پاليدايەو و گروتى «من لەو كەسانەم كە زيانم لە كاتى خۇيدا نەخواردو، ھەموو واين، ئەوانەي لەم شارەدا دەژين زۆريەمان ئەو ھەستەمان ھەيە كە ھىچمان لە زيان نەخواردو. بەلام لە راستيدا ئەو ھۆي سەردانەكەي من نىيە، من دەمەويت بزائم تۆش ھەمان ئەو ھەستەت ھەيە كە ئەم شارە بچوكترو بچوكتەر دەيئەو. لەو پۆرەوھى كامەرانى سەلما پۇيشتوو، واھەستدەكەم ئەم شارە تا دىت بچوك دەيئەو، پىشتەر ئەوھم نەدەيىنى، بەلام شتىكى سەيرە، ئىستا دەلييت ئەم شارە وەك كلكى كيسەل دەچىتەو ناو خۆي... عەفومكە خانم، من لە ناو خەلكى سادە و چەقۇكىشدا گەورەبووم... بەلام دەزائم تۆ تىمدەگەيت، راستە من بە تەمەن لە تۆ گەورەترم، بەلام تۆ لەم كتيخانەيەو عيلم و مەعريفەتى زۆرت وەرگرتوو، لە بەرئەو ھەرچيەك دەلييم تۆ خالى دەيىت... زۆريەي ئەوانەي دەياناسم قونى خويان ناجولئين، بۆ ئەوھى تىمبگەن... ئاھ عەفومكە خانم، دلاوى لىيوردن دەكەم، مەعزەرەت دەخوارم كە ھاتم سويندم خوارد قسەي خراپ نەكەم و ئەم وشانە بەكارنەھيتم... بەلام باوھەپت بىت خانم، ئەوجۆرە وشانە خويان دىن، لە پرىكدا يىئەوھى بزائىت دەپەريئە سەر زارت... ھەموو واين، خەلكى ئەم شارە ھەموو بەم وشانە دەژين... گەر ئەو وشانەمان لىيستىن، گەر ئەو وشانە لە زمانەكە دەريھيئن و بيسوتىن ئىتر لال دەيىن... بەلام لەگەل ئەوھشدا عەفومكە، من ھاتووم بۆ ئەوھى پېرسم بۆ لەو كاتەوھى كامەرانى سەلما پۇيشتوو من ھەستدەكەم شارەكە تووشى يىھۆشى بوو و بە ھىچ شتىك ھۆشى نايەتەو. من دەمەويت پېرسم... خانم بەپاستى وايە، ئەم شارە تادىت

بچو کتر ده بیته وه، یان نه وه ته نیا خولیا یه کی خراپی ناو سه ری منه؟»
 سه وسه ن وه ک کچیک له سه ره مه رگدا هه ندیک پاسپارده ی ترسناک
 بدرکینیت و گوتی «شار هه رگیز بچوک نابیته وه، شار به رده وام گه وره
 ده بییت، به لام دونیاش له گه لیدا گه وره ده بییت... شار چه ند خیرا گه وره
 بییت، خیراییه که ی ناگاته خیرایی گه وره بوونی دنیا... تا دنیا گه وره تر
 بییت، شار له به رچاومان بچو کتر ده بیته وه». مه نگوپ گوتی «سه وسه ن
 خان، سه برکه، خه لکی نه م شاره ناگایان له هیه شتیک نه ماوه، من
 ده زانم سه رباز و نه من و سیخوپه کانی حکومه تی به عس که نزکی بیست
 ساله له سه ر قوونمان دانیشتون، کارکیان کربوه مروف ته نیا بیر له
 خوی بکاته وه... به لام جاران زیاتر ناگامان له دنیا بوو... شاره که
 نیستا کوژیرووه... له قوونی خوی زیاتر هیهی تر نابینیت. من له و
 شه وانه دا له گه ل سامانی کیسرا دا له یاری ده هاته وه، پیمگوت: نه و
 کچه شتیک ده زانیت نیمه نایزانین، ده زانیت کاره ساتیک به پژهیه، بۆیه
 به هه ر به هانه یه ک بووه ویستی نه و سن کوپه پزگاریکات... نه وه تا
 نیستا هه سته ده که م شاره که تۆزه تۆزه له شیاکه ی خۆیدا نوقمده بییت،
 ده مه وییت بزائم تو به راستی شتیک ده زانیت که که سی تر نایزانیت، خانم
 به راستی نه مه مهراقمه، گه ر شتی زۆر ترسناک به پژهیه، گه ر بۆنی تو
 وه ک ژنیک له بۆنی نیمه به هیزتره شتیکم بو نا شکرابکه؟»

سه وسه ن له نیگار و شیوه ی مه نگوپا دیه منی «خان» سی ته تاری ناو
 یه کیک له نه تله سه کانی ده هاته وه یاد. که میک گه رمفر و زیندووتر له
 قسه کانی پیشووی گوتی «نازائم جه نابی کاک مه نگوپ، تو بو واده زانیت
 من شتیک ده زانم که خه لکانی تر نایزانن، له راستیدا من شتیک زۆر
 ناییه تی نازانم که بو خه لکانی تر نهیننی بییت... به لام ده زانم مروف
 له شوینی بچو که وه ناتوانیت به پوهنی بیر له جیگای تر بکاته وه...
 مروف له م شاره بچو که ی نیمه دا، گه وره یی دنیای بیرده چیته وه... من

له مندالييه وه نهو راستيه ده زانم، تو کوپی نه م شاره يت، به لام من کچی هيچ شارنگ نيم. به دواي پياويکيشدا ده گه پيم خه لکی هيچ شارنگ نه بيت... دوزينه وهی پياويک که خه لکی هيچ شوينیک نه بيت ناسان نييه، له گه ل نهو شدا من هه ولده دم. جه نابی کاک مه نگوپ، هه ولده دم... هق به تويه، پوژ به دواي پوژ هه موو شتيک خراپ ده بيت، راست ده ويت من نه وانم نارد، بو نه وهی نه کوژين. من شتيک ده زانم... نا، من شتيک ده زانم، به لام شتيکی نه وتو گرنگ نييه، نهويه شه پ له م ولته دا ته ولو ناييت، قه ت شه پ ته وار ناييت... به لام جه نابی مه نگوپ خان خوت ده زانيت نه وه زانياريه کی وه ها گرنگ نييه... وانبيه... شتيکی نه وتو نييه».

سه وسه ن هه ناسه يه کی قوولی هه لکيشا و وه ک يه کيک چاوه پوانی وه لامی تکايه ک بکات، به بيده نگی سه يری مه نگوپي کرد و به رده وامبوو «کاک مه نگوپ، کاتيک کامه رانی سه لما چه قوی له مه نسور نه سرين دا هه مو وایان ده زانی من بياکم، من هه ست به هيچ ناکه م، به لام وانبيه، باشتري پياو، نهو پياويه که نازانيت شه پکات. من نوډ بيرم ليکروته وه، سه فله ته نيا شتيکه پياوی نه م ولته له و شتانه دوورده خانه وه که له پيناويدا شه رده که ن، بيوه يترين مروفی دونيا، نه واننه که سه فله رده که ن». مه نگوپ بيته وهی له قسه که ی سه وسه ن تيگه يشتييت گوتي «به قه بري مربوم خانم، زانی نييه وه ک شه رابی تال وایه، گه رچی تاله، به لام له به رنه وهی له شمان به زه هره که ی راهاتوره، ناتوانين ده سته رداري بين. به لام خانم به گوپی عه ريزم، مروف حه يوانيکی ته مه له، گه ر به دواي شتيکی گه ورده نه گه ريت، له جيگايه کدا ده چه قيت و ناجوليت. منيش وام، منيش هه ميشه خوم وه ک حه يوانيکی ته وه زهل و ته پو سه يرکروه. قه سه م گه ر من له جيگای دواکاره کانی تو بوومايه، نه مده توانی نه م شاره به جيپه يلم، ده مگووت خانم عه فومکه، من که تيره يه کی نه يني به م شاره وهی

نوساندوم... نا خانم، ئىووم پىن نەدەكرا، شتەكە وەك نەخۇشى واپە. قاسمى غەنبەرخان لە شەستەكاندا چەقۇكىشىكى گەورەى شار بوو، كە شەپىدەكرد دەستىت نەدەبىنى، خىراترىن چەقۇكىشى ئىو سەردەمەبوو. دايكى قاسم پارزەدە ھەزار دىنارى ئىو سەردەمەى بۇ كىرد بە دۇلار تا بېرات واز لەم شارە بەيىتت. من پىمگىوت «قاسم پارەكە لە حاجى غەنبەر وەرگىرە و بېرۇ» ھەموو لە دلمان چەسپىبوو بەسەلامەتى دەرناچىت. من گىوتىم «ئەم شارە مەلەونە دەتفەوتىنىت، بېرۇ و كەلى خۇت پىزگارىكە». پۇزىك پارەكەى وەرگىرت و پۇشت، ھەموو واماندەزانى ئىتر ناگەپتەو. دوو ھەفتەى پىتەچوو، دىسان لەبەر سىنەماكاندا دەسوراپەو. بەرەحمەت بىت گىوتى «مەنگور، من لە ھىچ شىۋىنىكى تر ناتوانم سەوزىم. ئاوى ھىچ شارىكى تىرم بۇ ناخورىتەو، نانى ھىچ شارىكى تىرم بۇ ناخورىت». دواى دوو مانگ لەو پۇزە لەسەر ئەوۋى جىنۋى بە شەرەفى سىاسىيەكى گەورە دابوو، لەبەر قەيسەرىيەكەدا دايانە بەر چەقۇ، پىنچ كەس بوون، دووانى لىن بىرىندار كىردن، بەلام دەرەقەت نەھات، بەرەحمەت بىت كورپىكى ئازابوو، لەويادا كوشتىان. كە چوومە سەر لاشەكەى ھەژدە چەقۇى پىۋە بىت. سەوسەن خان ئىستە واهەستەكەم منىش تووشى ئىو دەرەدە بووم... ئىو دەرەدى قاسمى غەنبەرخانى كوشت. تۇ پىمىلى خانم، تۇ بلىى خوابكات من لە ھىچ شىۋىنىكى تىرى دونيادا سەوز بىمەو... لەو باوۋەدايت ھەيوانىكى تەمەلى وەك من، كە بەرەحمەت دەتوانم قوونى خۇم بچولنىم، بتوانم سەفەرىكەم؟...».

سەوسەن بە غەمگىنىيەو سەيرىكرد و بەيىمنى گىوتى «مەنگور خان، مەرفۇف گەر بەدواى شتىكدا نەگەرپىت ناتوانىت سەفەرىكات. مەرفۇف بۇ شتىكى تىر دەگەرپىت و لە پىنگادا بە پىكەوت چاوى بە دونيا دەكەوئىت. گەر تۇ نەمەرۇ بېرۇت، بەيانى بگەيتە سەر تروپكى شاخىكى بەرز، بگەيتە

ناو بەفرىكى ئۆز، بېرىتە سەر بەحرىكى گەرە، نوایى لە خۆت دەپرسیت من چیدەكەم لىرە، بۆ پشورونادەم، بۆ لە جىگایەكدا ناحەوئەوه؟ گەر بتوانیت ئەو پرسىارە نەكەیت، دەتوانیت سەفەرىكەیت... باشتەرىن شت ئەوه یە مەروڤ لەسەرەتاو جىگایەكسى نەبیت بۆى بچیت و جىگایەكسى نەبیت بۆى بگەریتەوه، ئەوه لای من پېبوارى راستەقىنەیه... بەلام خۆت دەزانیت ئەوه قورسە... بۆ نمونە، من شارم نىیە، بەلام شتێكم هەیه لە شار ترسناکتر... ئەم كەتێبخانەيەم هەیه...».

هەنگوڤ گروتى «خانم راستىيەكەى من دەمەوێت پوونتەر قسەتان لەگەڵ بكەم. من دەلێم شتەكە بەدەست مەروڤ خۆى نىیە، كە لە شارىكى كوێردا لەدايك بوويت تۆش هیچ نابىنیت. خانم من لە ژياندا كەم شت پەستەدەكات، يەعنى هەموو شتێك لام ئاسايە. بەلام تۆ مەنت نەخۆش خەست، ئەوه ئەسلى مەسەلەكەیه، نا خانم من لەگەڵ هەموو پێز و حورمەتێكدا وادەلێم... هەر من نا. خانم... خەلكانىكى ئۆز تووشى ئەو موسىيەتە بون... پێشتر ئەم شارە هەموو دۇنيای من بوو. ئا قەسەم بە گوڤى مردوم هەموو دۇنيای من بوو. نەمدەزانى لەدەرەوهى ئەم شارە شتێك هەیه ناوى دۇنيایە، ناوى جىهانى بەرىن و گەرەيه. بەپێزتان بىرى داماوێكى وەك مەنتان خەستەوه شتێك هەیه ناوى جىهانە. لەو كاتەوه خانم نەخشەيەكى بچوكى دۇنيام كەپۆه و خەستەمەتە گىرفانم، بەردەوام لە گىرفانمدايە، بۆ هەر شوپىنێك بچم لە گەلمدايە، بەردەوام سەپرىدەكەم. نا خانم مەترسە، من ناتوانم بچم بۆ هیچ جىگایەك، نا ئىستا هەمووى خەيالانى نابەجێيە. بەلام بەوهدا نەدەتوانم بچۆم و نەدەشتوانم لىرە ئاسوودەبم، خەرىكە دەبم بە بەشەرىكى تر. سوپىندەخۆم دواى مانگێك لە سەفەرى كامەرانى سەلما ئەو گۆرانیام تيا دروستبوو. لەسەرێكەوه خەرىكە ئەم شارە دەمخەنگىنیت و لەسەرێكى تریشەوه دەزانم ناتوانم لەم شارە بچۆم. ئەوهش توپەيى و

شىتتىيەكم تىيا دروستدەكات خۇم لىيدەترسم. بۇ نمونه خانم دوتىنى وەك
 ھەر مۇۋەپپەقىيەتلىك ئاساسىي بەسەر جادەكاندا دەپۇيشتىم، لە ناكاو ھەستەمكرد
 لە قەفەزدام، ھەستەمكرد قەفەزەكە تەنبا لە دارودىوار و جادە دروست
 نەبوو، بەلكولە و خەلكەش دروستبوو كە لە دەورم دىن و دەچن، ئەو
 تووشى بوغزىكى وەھاي كردم مەپرسە، وەخت بوو لە چايخانەي پەپولەي
 ئازاد دواي شەش سالى بۇ يەكەمجار «قارەمانى عوسەي كافور» بىدەمە
 بەر چەقۇ، ئەگەرچى بەقەبرى مەرووم چەقۇشم پى نەبوو. لە راستىدا
 خانم مەن ئەمىرۇ بۇ يەك شت ھاتووم، مەبۇرە كە بەردەوام و فەيتبازانە
 نىيازى خۇم دەشارمەو و ھەلەدەم وادەرىكەوم كە بۇ شتتىكى تر
 لىرەم، بەلام راستىيەكەي مەن بۇ ئەو ھاتووم پىتەبلىتم، مەن زۆر بەرەو
 خراپە دەگورپم. شتتىك لە خويئەمدا دەجولتە كە بۆم ناوہستىزىت.
 بەلى خانم كورتەي حىكايەتەكە ئەو يە مەن بەرەو خراپە دەچم. پەنگە
 بەرپىزتان بلىن، يەنى چى تۇ خۇت دەزانىت بەرەو خراپە دەچىت و
 كەچى ھىچ ناكەيت بۇ ئەو يە بەرەو خراپە نەچىت. بەلام خانم مەن
 وام، لە مەندالىيەو وام، دەزانم ئىشكىك خراپە كەچى دەيكەم، ھەمىشە
 بەھانەك دەدۆزمەو بۇ ئەو يە بىكەم. بەلام ھەموو گوناھەكە لە مىلى
 مەندا نىيە، يوسف كەويار كە مامۇستاي راستەقىنەي مەن بوو دەيگوت
 «مۇۋەپپەقىيەتلىك خراپ نىيە، شوپىنى خراپ ھەيە». بەلام لەگەل ئەو ھەشدا، مەن
 ھاتووم تىاتاندا بىپايتەو، ھاتووم پىتەبلىتم لە داھاتوردا لەوانەيە زۆر
 شتى خراپ لە مەن بوەشىتەو، پەنگە پاشەپۇژ لەسەر مەن ھەوالى بەد
 بىيىستەن. زۆر سوپاستانەدەكەم گەر ھەلەكانى مەن نەخەنە مىلى كامەرانى
 سەلما... خراپەكانى مەن پەيوەندىيان بە كامەرانى سەلماو نىيە، مەن ھەر
 خراپەيەكم ھەيىت ئەو لىنى بىتەگايە».

كەچەكە گوتى «مەنگور خان گەرچى مەن تۇ باش ئاناسم، بەلام
 نامەوئەت واپۇيت وەك ئەو يە لە قەفەزدايت، ئەو يە نوپنەرى كامەرانى

سهلمايت هه قى ئه وه نادات به من داواى هيچ له ئتوه بكم، دلنيا به خراپى مۆفتيك تتيكه ل به خراپى يه كيكي تر ناكم». سه وسه ن نه يده زانى به و قسانه چرا بۆ مه نگوپ هه لده كات زياتر شه پانگيز بيت.

مه نگوپ هه ستايه سه ر پى و چەند جارێك نوشتايه وه و به و په پى ريزه وه بچوكى خۆى نيشاندا و گووتى «خانم، من ئه وه م ده ويت، من ده مويست ئه و پرسته يه له زارتان ببيستم، ئه و قسه يه ي تۆ بۆ من گه و ره يه ... ئوميدم ئه وه يه له ويژدانى خۆتدا خراپى من تتيكه ل به ويته ي كامه رانى سه لما نه كه يت ... ئه وه ته نيا داواى منه، خانم ... هيچ شتيكى ترم ناويت».

تا ماوه يه كى زۆر تينه گه يشتين بۆ مه نگوپ پتويستى به وه يه په زامه ندى سه وسه ن گولدانچى له سه ر خراپه كانى خۆى به ده ست به يتييت، به لام هه موو ده مانزانى مه نگوپ به پى ئه و په زامه ندييه نه يده توانى زۆر له و كارانه بكات كه دواتر كردى، ئه و په زامه ندييه بۆ ئه و زۆر گرنگ بوو، ده بابه سه ردانيكى تايبه تيشى بۆ نه نجام بدايه . سه وسه ن ئه و پۆژه بيتوه ي بزانييت چى ده كات چەند جارێك دلنيا يكرده وه كه ئه و خراپه ي مۆفكان له گه ل په كدا تتيكه ل ناكات. مه نگوپى بابە گه و ره كاتييك كلاره كه ي هه لگرت و له مالى گولدانچى هاته دهره وه، گه ليك كامه ران بوو. سه وسه ن له به رده رگاش دووباره سوپيندى بۆ خوارد كه گرناهى ئه و ناخاته مى كامه رانى سه لما، ئه وه بۆ مه نگوپ به سبوو هه ست به ناسووده يه كى گه و ره بكات. به لام سالانيكى دواتر هه ستمانكرد ئه و سه ردانه و په يمانه بۆ چەندە ها سال په يوه ندى مه نگوپ و سه وسه ن گولدانچيان ته راو تتيكدا، به چۆريك ده بابه دونيا سوپيكي گه و ره بخوات و شته كان هه موو بگوپن تا دووباره بتوانن پتيكه وه به ناشتى و نارامى دانیشن.

لیدانه که ی قهله ندهر بۆ مسته فا هه ژار هه روا ئاسان پانه بورد. مسته فا له هه شوینیک دابنیشتا به چیرۆکی درنده یی ئاموونیه کانی ده گیرایه وه، به چه شنیک کۆپ و دانیشتنیک نه ما به سه رهاتی نه و شه وه غه مگینه ی خۆی و قهله ندهری تیا نه گیریتته وه. ئاموونیه کان وایان هه سترکرد که سه ره لدانى نه م گرفته له هه فته ی یه که مه وه، نیشانه یه کی خراپه بۆ نه وان، به تابهت لیدانی مسته فا هه ژار، فیکرهت گۆلدانچی زۆر توپه کرد و هه موو شاریش بینیان که به پا که تیک پسکیته وه چوو بۆ خه سته خانه بۆ لای. له پاستیدا فیکرهت گۆلدانچی هه موو شتیکى ده کرد بۆ نه وه ی ئاسووده یی و هه منى له نئوان به ره جیاوازه کاندایه رقه رار بیت، چونکه نه یده زانى گه ر شته کان له ده ست ده رچهن، دوا جار چاره نویسی خۆی و که چه که شى به ره و کوئى ده چیت. به لام شته کان پوو له هه منى و به رقه راری نه بوون. هه فته یه ک دواى سه ردانه که ی مه نگوپى بابه گه وه، ساقى مه حمود کاسیتینکی بلۆکریده وه که بوو به پزىسکی یه که مین ئاگرى گه وه. هه موو زانیمان ساقى له گۆرانییه کانیدا باسى مه نسور نه سرین ده کات، «عاشقیك له پتنایى خوشه و یستیدا جیهان ده گه ریت و بالنده ی نه فین پاوده کات». نه وه ی گرفته که ی گه وه کرد نه وه بوو که ساقى له هه موو گۆرانییه کانیدا به مه جاز په لاماری عاشقانى درۆزن و چه قۆکیشه درنده کان و چه ته پاره داره کان ده دات. گۆرانییه کان چ به شیعر و چ به ئاواز

نیشی گورانیه‌ژیک بوون که به‌هره‌یه‌کی نه‌وتوی نییه، به‌لام به‌وه‌دا
 زوری‌یه‌ی خه‌لک ناتوانن به‌هره‌ی راسته‌قیفه بناسن، گورانیه‌کانی ساقی
 که به‌سه‌مبولی سیاسی زه‌ق موتوریه‌کراپوون، گوئیگرژیکی زوریان هه‌بوو.
 سه‌رانی ناموونیه‌کان پیکه‌وه گوئیان له‌ کاسیته‌که گرت، به‌رچه‌کرداری
 قه‌له‌نده‌ر ناموون گه‌لنک هیستری و شیتانه بوو، به‌لام به‌هوی پیشنیاره‌کانی
 فه‌وزی به‌گه‌وه که سووریوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نابیت ناوی ناموونیه‌کان
 له‌وه زیاتر لکه‌داریکریته، به‌کومه‌ل فه‌رمانیان به‌ قه‌له‌نده‌ر دا توپه‌یی
 خوی بخواته‌وه و له‌ هه‌موو تۆله‌یه‌ک ببوریته، گووشاری ناموونیه‌کان
 و سه‌رانی خیل له‌سه‌ر قه‌له‌نده‌ر به‌جۆرژیک گه‌وره‌بوو ناچاروو له‌به‌رده‌م
 هه‌موویاندا په‌یمانیک بنوسیته و نیمزاییکات که بیگه‌پانه‌وه بۆ سه‌رانی
 خیل هیچ شتیک نه‌کات و هه‌رچییه‌ک پویدات نه‌و شته‌کان به‌ پیکه‌نین
 و زه‌رده‌خه‌نه‌وه وه‌ریگریته.

له‌به‌ره‌ی مه‌نگوپه‌وه کاسیته‌که هه‌ژان و هه‌لای گه‌وره‌ی نایه‌وه،
 گورانیه‌کان مه‌نگوپیان وه‌ک جرجیکی بنپه‌هم و ناحه‌ژیکی چلکن
 وه‌سفده‌کرد، پیاویک له‌ پاشه‌پۆی گورگ و ناوی زتراب. وه‌سفه‌کان وه‌ها
 لیده‌ریبون، که‌سانیکی زۆر نه‌وه‌یان به‌ ده‌رفه‌ت زانی لاقرتی به‌ مه‌نگوپ
 بکن و بیده‌نه به‌ر کلکان، مه‌نگوپ هه‌ستی‌کرد ده‌ستی‌ک هه‌یه ده‌یه‌ویته
 لووتی له‌ زه‌وی بدات و بی‌کات به‌ قه‌ره‌قۆز، نه‌وه زۆر برینداریکرد و توانا
 شه‌پانییه‌کانی زیاتر تیا جولاند. مه‌نگوپ له‌وانه نه‌بوو که گوئ له‌ ئاواز و
 گورانی ده‌گرن، سه‌لیقه‌یه‌کی زۆریشی بۆ موسیقا نه‌بوو. به‌لام نوای نه‌وه‌ی
 مه‌نگوپ لاقرتی و تانه‌کانی بیست، نوای نه‌وه‌ی زانی توانجه‌کان کاریان
 له‌ ده‌ماری کرد، بریاریدا گوئ له‌ کاسیته‌که‌ی ساقی بگریته. مه‌نگوپ
 بابه‌گه‌وره و ده‌سته‌یه‌ک له‌ هاوپی هه‌ره‌ نزیکه‌کانی له‌ مالی «حه‌سه‌ن
 نه‌رمین» که پیاویکی بچکۆله‌ی بیوه‌ی بوو، له‌وانه‌ی زۆر حه‌زیان به‌ کۆپ
 و کومه‌لی مه‌نگوپه، گوئیان له‌ کاسیته‌که گرت. مه‌نگوپ تا نه‌وکات ساقی

وهك نوژمنىكى سەرسەخت سەيرنە كىردى، تەنيا بەرەيك بە پاستى
 لىيدە ترسا بەرەى ئاموونىيەكان بىو، بەلام ئەو شەو ھەموو ئەوانەى لە
 مالى ھەسەن نەرمىن بىو، پىكرا ھەستىانكرد مەنگوپ چەند بىرندارە
 و چ گىزىك لە دەرونى بەرەو. دواى ئەو ھەى كەمىك عارەقى خواردەو،
 بە ھەموو مەستەكانى دۆستى گىووت «سۆيىد دەخۆم بە قوونى ھەرچى
 فرىشتەى ئاسمانە كە ئەم پىرە خەرفاوە سالانى زوى بىرناچىتەو،
 سەردەمىك ئەو شىوعى بىو و من نىشم بۆ پارتى دەكرد... جىئووەكانى
 و ھا ئاشكران دل ھەلاھە لادەكەن. تا ئىستا كەس ئاوا بە ئاشكرا و لە
 بەرچاوى دۇنيا لاقرتى بە مەنگوپ نەكردەو، من قوونى خۆم خستوتە
 ھەلاکەتەرە بۆ ئەو ھاوى ناوئىكى پاك بۆ خۆم دروستبەكم. بەلام قەسەم
 بە قەبرى نەنكم لەگەل كەوتنى خۆرى سەيىنىدا، شتىكەدەكم نەمدەويست
 دووبارەيىكە مەرە... شتىك نەمدەويست جارئىكى تر بىرى لىكە مەرە» .
 دوو پۆژ دواى ئەو، بەيانى لەسەر ھەوالى چەند ئاگرئىكى گەرە
 لە خەو ھەستائىن كە شو مالى ساقى مەحمود و نىشتەجىئى تىپى
 ھەرزال و سى لە گەرەترىن تۆمارگاكانى شارى سووتاند بىو. دەستىكى
 شارەزا ئاگرەكەى كىرد بىو، شتەكان و ھا ورد و زىرەكانە كرابىو،
 كەس پاستەوخۆ جىن پەنجەى مەنگوپى لە ئىشەكەدا نەلۇزىيەو، بەلام
 ھەموو دەمانزانى دەستى ئەو. دەمانزانى لە كۆتايى شەستەكاندا
 مەنگوپ لە پووداوىكى ھاوشىو دە مالى فرىاى بابەلى سووتاند كە
 ئەو سەردەمە بە يەكئىك لە كۆشكە جوانەكانى شار حىسابدەكرا. فرىا
 خۆى يەكئىك بىو لەو كوپە قۇزانەى كەم جوانى وەك ئەو بە كوچەو
 كۆلانى شاردە تىپە پىو، بەلام فرىا نامەردىيەكى و ھاى كىرد بىو، كاتىك
 مەنگوپ مالەكەى بۆ سووتاند دەستخوشيمان لىكرد و بە ئىشى ھاوئىيەكى
 دلسۆزمان زانى كە لە ساتى سەختىدا پىشتى دۆستەكانى بەرنا. ئەوكات
 فرىا پەيوەندىيەكى لەگەل نەشمىلى ژنى «بەھادىنى بوكن» دا ھەبىو،

به هادين هاوړينه كي نزيكي مه نگوو، نه شمیل نه سپه ژنيكي كه م وينه بوو، به لام ودها سر به دهره وه يوو مه پرسن. به هاديني بوکي و حه پسه خاني دايكي نه بيت هموو ده مانزاني نه شمیل له گه ل فريادا ده خه ویت. به لام فريا به وه وه نه وه ستا، به لکو به کاميراكي وينه به كي پووتي نه شميلي گرت بؤ نه وه ي لای هاوړيکاني شانازی به گورزه کاني خويه وه له گه ل نه و ژنه بيوتنه يه دا بکات. وينه كه هيچ گومانكي مه لته ده گرت، وينه ي نه شمیل بوو، ژنيكي سپي و بالابره به توکه به ريكي ره شي چر و خاليكي گه وه له ژير مه مكي چه پيدا، له سر دوشه كيكي گه وه پالکه وتبوو. نه وه يه كه مجاريو له ميژووي نه م شاره دا يه كيک وينه ي پووتي ثافره تيک به ناشکرا بگړيت، تا نه وکات کاميرا له شاري نيمه دا بؤ مه به ستي له و جزره به کارنه هينرابوو، راستيه به ي نه و وينه يه سره تاي زنجيره يه ک وينه و فليمي نيروتيكي بچوک بوو كه دواتر نه رشيفي پورنوگرافي له م شاره دا ناودانده كه نه وه. كه وينه كيان پيشاني به هادين دا سره تا ويستي خوي بکوژيت، دواتر ويستي نه شمیل پارچه پارچه بکات، به لام پوره کاني فرياکه وتن و نه شميليان شاره وه و له جلي پياوанда گوړيان و نارديان بؤ به غداد و دواتر كه س هيچي دهر ياره ي نه بيبست. به لام فريا باكي نه بوو، وه كه هميشه بيپاك له گه ل کوراني په فيقي سه عاتچيدا ده سوپايه وه. گه مه نگوو نه بابه به هادين ده يکوشت، به لام مه نگوو پای و ابوو وينه يه ک نه وه ناهيتيت خويني له سر بپژيت و سويندي شه رهي بؤ به هادين خولرد كه خوي توله ي بؤ ده کاته وه. له هاويني سالي شه ست و نوډا شه ويک له ناکاو مالي بابه علي گړي گرت. كه س زيانى گيانى پينه گه بشت، به لام ناگره كه به جوریک گه وه بوو دوو پږ نه کوژايه وه. مالي بابه علي نه يانتواني بيسه لمينن كه مه نگوو ناگره كي خستوته وه، ده شيانزاني سووتاني ماله كيان شتيكه له بري كوشتني كوپه كيان، له بهر نه وه كاره ساته كيان به بيده نكي قه بوولكرد. دواتر وينه پووته كي نه شمیل ودها په واجي

پەيداكرد، ھەندىك پارەى خەياليان دەدا بۆ ئەو ھى دەستيانىكە ویت. لە
 كۆتايى ھەفتاكاندا ویتەكە ھىندەى لە بەرگىراپە ھى سىجىرى بەتال بوو ھى و
 پەواجى نەما. كە ئیستە سەبرى كۆپىيەكانى ئەو سەردەمە دەكەین بە
 چەشنىك كالتن، مەزۇف بە گران دەموچاوى نەشمىلى تیدا دەناسیتە ھى.
 لەو كاتە ھى دەزانین گەر مەنگور ئیشىكى بە چەقۇ بۆ جىبەجى
 نەكریت، بە ناگر جىبەجىدەكات. ئەمبارەش ئیشەك بە ویتەكە
 بوو كەس زىانى پیتەكەوت، ناگرىكى گەرەبوو، كە ھىچ شىك
 نەكوژاندە ھى... تەواى مالتەكە بوو بە خۆلەمیشىكى ورد، ھەتا شیش و
 دەرگا و پەنجەرەكانیش. ساقى دوو پۆژ لە ژىر ئازارى گورزەكەدا قەسەى بۆ
 نەدەكرا. ئاشكرا بوو ھەلامىكى بەوجۆرە توند لە بەرەى ساقىيە ھى نابىستىن،
 ناگرىكى گەرەى لەو چەشنە نابىستە ھى، ھەلامى ساقى و ھاورپىكانى توند
 نەبوو، چەند پۆژىك دواى ئاگرەكە بەيانىكە لە خەو ھەستاین و بینیمان
 دەستىكى نەینى بەشەو ھەموو چاپخانە و دوكان و شویتە گشتىيەكانى
 پەكرەو لە سەن نىگارى كارىكاتىر. لە یەكێكىندا مەنگورپى بابەگەرە
 و تاقمىك چەقۇكىشى لۆتى پەنگ وەستاون و ناگر لەكەمانىكى گەرە
 بەردەدەن. لەو دىكەياندا ناگرىكى گەرە لە قوونى مەنگور ھاتۆتە
 دەرەو ھى و مالىكى گەرەى سووتاندەو، بەلام لە سىپەمیاندا قەلەندەر
 ناموون دەبینین بە زنجىرىكى گەرە پىزىك قەفەز پادەكیشیت، لە ھەر
 قەفەزىكىشدا ژىك لە سەر مۆزىك دانیشتوو ھى پارە دەژمىرت، لە خواری
 ویتەكەشدا نوسراو «ناموونىيەكان بەمجۆرە ژن دەكەن».

لە پۆژى یەكەمە ھى سەوسەن ئاگادارى ھەموو وردەكارىيەكانى شەپەكە
 بوو، ئارىان جەودەت كە ئەوكات نىگارىكى نوپى بۆ سەوسەن لەسەر
 دیوارەكانى كىتەبخانەكە دەكیشا، پۆژ دواى پۆژ بە دەم جگەرەكیشان و
 چاخوردنە ھى و ویتەكیشانە ھى پودلەوكانى بۆ دەگىراپە ھى، ئەو ھى ئارىانى
 سەرسامكرد ئەو ھى سەوسەن بە ساردى و كەمتەرخەمىيە ھى گوپى لە

هه‌موو شتێک ده‌گرت. هه‌تا کاتێک ساقی مه‌حمود به‌ دڵی پڕه‌وه‌ هات، سه‌وسه‌ن واده‌رنه‌که‌وت که‌ دیمه‌نی نه‌و پیاوه‌ به‌سته‌زمانه‌ هه‌ژاندبێتی. ساقی مه‌حمود که‌ هات شوشه‌یه‌کی پڕ له‌ خۆله‌مێشی ماله‌که‌ی خۆی هێنا و له‌ به‌رده‌م فیکره‌ت گول‌دانچی‌دا داینا و گووتی «ئه‌مه‌ ئێشی نه‌و نامه‌رده‌یه، ئێشی نه‌و ناکه‌سه‌به‌چه‌ ته‌ره‌سه‌یه، ئێشی مه‌نگوره‌... جه‌نابی گول‌دانچی، له‌ هه‌موو خانووه‌که‌م ئه‌م خۆله‌مێشه‌م بۆ ماوه‌ته‌وه». ساقی به‌وردی چیرۆکی سه‌وتانی ماله‌که‌ی خۆی بۆ گێڕانه‌وه‌. چیرۆکه‌که‌ فیکره‌ت گول‌دانچی زۆر غه‌مگینه‌کرد، ساقی و خوشکه‌که‌ی ته‌نیا نه‌و خانووه‌یان هه‌بوو تیاده‌ژیان، ئیتر ده‌بایه‌ بچنه‌ خانویه‌کی کرێ، به‌لام ساقی به‌زه‌حمه‌ت توانای به‌سه‌ر کرێدا ده‌شکا. گووتی «ئیتیر لێره‌ به‌دواوه‌ ده‌بێت زۆر گول‌دانی بلێم... زۆر... بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم بژیم». که‌ به‌ چاوه‌ شینه‌ پیر و غه‌مگینه‌کانییه‌وه‌ له‌ مالی گول‌دانچی چووه‌ ده‌رێ دیمه‌نێکی وه‌ها دلته‌زێنی هه‌بوو، پڕوشه‌ ده‌ستیکرده‌ گریان بۆی، به‌لام سه‌وسه‌ن شتێکی نه‌وتوی پێوه‌ دیار نه‌بوو. هێند هه‌یه‌ شوشه‌ی خۆله‌مێشه‌که‌ی هه‌لگرت و له‌سه‌ری نوسی «خۆله‌مێشی مالی ساقی مه‌حمود» و به‌ بێده‌نگ خسته‌یه‌ ناو «دۆلابی یادگاره‌ تاله‌کان»-ه‌وه‌.

فیکره‌ت گول‌دانچی هه‌ستیکرد ئه‌مجاره‌ش هه‌یچ چارێکی نییه‌، جگه‌ له‌وه‌ی بکه‌وتنه‌ نیتوان به‌ره‌ ناکۆکه‌کانه‌وه‌. گه‌رچی چاره‌ی فه‌وزی به‌گی نه‌ده‌ویست، به‌لام که‌سیکی له‌و عاقل‌تریشی له‌ نیتوان شه‌پکه‌ره‌کاندا نه‌ده‌بینی په‌نای بۆ به‌ریت، خۆی و فه‌وزی به‌گ مانگیک له‌ هاتوچۆدا بوون تا ناویژی له‌ نیتوان هه‌ر سێ ده‌سته‌که‌دا بکه‌ن، دۆای مانوووبوونێکی زۆر گه‌یشتنه‌ رێکه‌وتنێک نزیکێ شه‌ش سالی خایاند... له‌و شه‌ش ساله‌دا شته‌کان که‌مێک هێوربوونه‌وه‌، به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌لێک پووداوی گه‌وره‌ به‌سه‌ر ولاتدا تێپه‌رین که‌ زۆریه‌ی خه‌لکی ئه‌م ده‌فهره‌ی له‌ په‌گ و ریشه‌وه‌ گۆپی.

سالی ۱۹۸۸ یه کیک بوو له ساله سهخته کان. له و ساله دا سه دام حوسه یین بریاریدا توله له هموو نه و کوردانه بکاته وه که له جهنگی ئیراندا به شداریان نه کرد. له نیوان کۆتایی زستان و سه ره تای پاییزی نه و ساله دا ده ولت پتر له دووسه ده زار گونده کی کوشت که زۆربه یان دانیشتری گونده کانی نژیکی شاری ئیمه بوون. ئیمه له ناو شار زۆر هه ستمان به شته کان نه کرد، له و به حری خوینه دا ژانی شارنشین خۆمان تا نه اندازه یه ک ئاسووده ده برده سه ر. گهر به اتبایه و له به هاری سالی هه شتاوه شتا ریڤواریک ری بکه و تبا یه ته شاری ئیمه، ژانمان به جۆریک ئاسایی و پۆژه کانمان به چه شنیک هیمن بوون، هه سته نه ده کرد ریگای که وتۆته ولاتییک و له شاریکدا هه واری لادوه چوارده وه ری وێرانی و خاپوورییه. مه نگوپ له وه دا له سه ره ق بوو که شاره که ته و او ئاگای له چوارده وه ری خۆی نه ماپوو.

ئاموونیه کان له و سه رده مه دا وه ک زۆریه ی خپله کانی تر، دلسۆزی و وه قای خۆیان بۆ ده ولت تازه کرده وه، شانیدیکی گه وده له وان چوو بۆ به غداد و له وێ نوازه کیلو ئالتونی ژنه ئاموونیه کانیا ن پیشکه ش به سندوقی هاریکاری جهنگ کرد. «قه لنده ر ئاموون» له ریزی شانده که دا بوو، گهر چی قه لنده ر یه کیک بوو له وانه ی به دل خۆی به سه ریازیکی دێریزی به رزانی ده زانی، ئومیدی نه وه بوو سه رده میک بگه ریته وه و پۆژه

زۆرپىنەكانى خىۋى ۋەك «بەرپرسى تۆپخانەكانى شۆرش» زىندوويكاتەۋە،
 لەگەل ئەۋەشدا كە لە بەغداد گەراپەۋە ۋ لە كۆيۇنەۋەيەكى گەۋرەي
 ئاموونىيەكاندا بەشدارىكرىد، ئەۋەي نەشاردەۋە كە شەقامەكان ۋ كۆشكەكان
 ۋ ژنەكانى بەغدا سەرنجيان پاكىشاۋە، بە وشەگەلىك كە پىرپوون لە
 سەرسامى باسى ئەۋ كچە فىلىپپىنيانەي كىرد كە بەتەنۋەي كورقەۋە لە
 ئوتتۇرە گىران ۋ بەرزەكاندا بىرە ۋ شەراب ۋ خوارىنەۋەي قورس پىشكەش
 بە مېولەكان دەكەن، ئەۋ كات ئەۋ فىلىپپىنيانە تاكە جۆرى ئافەرت بوون،
 مرقۇف لە عىراقدا لە شوپىنە گىشتىيەكاندا بەجۆرە جالانەۋە بيانىيەت.
 ھەلەي گەۋرەي قەلەندەر ئاموون ئەۋە بوو كە وپنەي سەردانەكەي لاي
 يەككەك لە وپنەگرە دەم ھەراشەكان شتەۋە، لەۋىدا چەندىن دىمەنى قەلەندەر
 ھەبوو لەتەك پاسەۋانە تاييەتتەيەكانى ۋەزىرى ناۋخۇ، شان بە شان لەگەل
 بەرپرسى فەۋجى پاراستنى كۆشكى كۆمارى، لەگەل بەرپۆۋەبەرى دىۋانى
 كۆشك ۋ سەگەكەيدا. وپنەكان بەجۆرەك لە جۆرەكان گەيشتەنە دەست
 مستەفا ھەزرى شاعىر ۋ قەپۇز جوقلى كە چەقۇكىشكى پلە يەك ۋ
 ھاۋرپىيەكى نىزىكى مەنگوپ بوو. لە ماۋەي شەۋ ۋ پۇژۇكدا وپنەكانى قەلەندەر
 ئاموون بە ھەموو شاردا بلالوونەۋە، ھەتا دەستىكى نەناسىش ھەندىك لەۋ
 وپنەنەي خىستىۋە زەرقىكى نامەنوسىن ۋ لە بەيانىيەكى زۇودا خىستىۋە مالى
 گولدانچىيەۋە. ئەۋ كات ھەموو ۋامان ھەستىكرە ھەلۋەشانىنەۋەي ئاگرەستەكەي
 پىشۋو گەلىك نىزىكە ۋ خەرىكە دووبارە شەپ دەست پىدەكاتەۋە، بەلام
 ۋانەبوو، ئاموونىيەكان تەۋاۋى توانچ ۋ پىلارەكانىيان بەزەردەخەنەيەكى ناسك
 ۋ پىكەنىنىكى نەرمەۋە ۋەرگىرت ۋ ۋەلامى كەسىان نەدايەۋە. بەلام دۋاي
 ئەۋە ناۋى قەلەندەر ئاموون زۆر لكەدارىسو، ئاموونىيەكانىش لە بەرچاۋى
 ھەموومان ۋەك خىللىك دەرگەۋىتن كە پاكى سىياسى خۇيان نۇراندەۋە ۋ
 پۇجى كوردانەيان دانائە ۋ بوون بە دەسكەلاي دۇژمن.
 لە ھەمان سالىدا ساقى مەحمۇدىش ۋەك گۇرانيپۇژۇك كەۋتە بەر

گوشارى پىياوانى ئاسايش و چەند جارېك بەرپرسى ھونەرماندان لە پىكخراۋەكانى حىزىدا بانگىكرد، ماۋىيەك ھىندەيان ھىتا و برد، ھىندەيان ترساند و ھەرەشە لىكرد، تا پۇژۇك ناچارىانكرد لەپەكەك لە و ئاھەنگانەدا بەشدارىيەت كە بەرپرسانى دەۋلەت بۇ بۇنە سىياسىيەكان پىكيان دەخست. گۇرانييەكانى ساقى گۇرانييە قۇلكۇرۇيە كۈنەكان بوون، شتىكى تىدانەبوو ستايشى سەرۇك و سوپا و حىزب بگات، بەلام تەنيا بەشدارىكردن لە و ئاھەنگانەدا بەسبوو بۇ ئوۋەى مەرۇف وەك خائىن سەيرىكرەت. ھەموو دەمانزانى ساقى لە ژۇر بارى ھەرەشەدا چوو بۇ ئوۋ ئاھەنگە، بەلام ھەندىك ھەرگىز لە ساقىيان نەبوورى و ساقى خۇشى لە خۇى نەبوورى... دواى ئوۋ ئاھەنگە ساقى تووشى شەرمىكى وەھا بوو، ئىتر نەيتوانى تا مردن گۇرانى بلىت، ھەرچىيەكى كرد و ھەر دەرمانىكى خوارد و ھەر چارەيەكى وەرگرت سوۋىپكىان نەبوو، راستەوخۇ دواى دابەزىنى لە سەر سەحنەى ئاھەنگەكە قوپكى بەجۇرېك نوسا جارېكى ترگەروۋى نەكرايە و دەنگى نەچوۋە وە جىگەى خۇى، دواى ئوۋەش ماۋىيەكى نرېژ ساقى خزاىە كۈنجى مال و دىگمەن دەرەكەوت، لە ژيانى گشتى پاشەكشەيكرد و خەرىك بوو لە بىر ھەمووان بچىتە وە.

مەنگوپ لە ھەموو شوپىنىكدا بە دەنگى بەرز دوو نەيارەكەى خۇى بە خائىن ناۋدەنا، وەك دوو كەس كە كوردفروشن و لە دەۋلەتەۋە نىكەن، بەلام نواتر راستىيەكان دەرمانخست مەنگوپىش بەجۇرېك لە جۇرەكان لە ھەندىك شتەۋە ئالۋە. ئەۋكات مەنگوپ زۇرەى كاتەكانى لە سوپاندەۋەيەكى بەتالدا لە چايخانەكان و بارەكان و ژۇرەمىنى ئوتىلەكاندا دەرەسەر، كەسمان نەماندەزانى بەچى دەژى، ھەر كەس ئوۋ پىرسىارەى لىكردايە دىگىووت «من پىاۋرېكى كەم مەسرف و كەم خۆرم، بەو پارە كەمە دەژىم كە خوشكەزايەكم لە ئىتالىاۋە بۇم دەنرېت». بەلام كەسمان باۋەرمان پىن نەكرد، چونكە مەنگوپ مەسرفى ھەبوو، ھەردەم خۇشحال و تىرىش دەينواند.

هەندىك كەس دۇنيا بون مەنگوپ لە و دەمەدا لە قاچاغچىتى مەشروبە وە بۆ ئىران ئالۆه، ئەو بازىرگانىيە پارەيەكى نۆرى دەردەکرد و پاستەوخۆش لە ژىر چاوەدەتەرى دەزگای هەوالگى گشتىيدا بەپۆه دەچوو. هەندىك لەوانەى ئەو گومانەيان لای مەنگوپ دركاند، نەپەتەردنە وەيەكى پوون و نە پشت پاستەردنە وەيەكى ئاشكرایان لىيىست. لەوەش بترازىت دەنگۆيەكى گەورە هەبوو كە هەندىك لەوانەى لە دەورەى مەنگوپ لە پشت بېرىنى هەندىك بوكان و كۆگای زەپەنگەر و قاسەى مالانە وەن... پۆلىس ماوەيەك قەپۆز جوقلى و لەج قۆقز و سامانى كىسرا و هوشە جوويان بەتۆمەتى نەزىكردن گرت، كە هەر چواريان لە پیاوہ نەزىكەكانى مەنگوپوون، پىنچ پۆز هەر چواريان لە ژىر فەلاقەيەكى قورسدا بوون، بەلام كەسيان دانايان بە هىچ شتىكدا نەنا و دواى سى هەفتە زىندان گەپانە وە بۆ ناومان، بەلام نۆز كەس باوەپى تەواويان هەبوو كە مەنگوپ دەستىكى لە و نەزىيە گەورانەدا هەيە كە دەكرىن.

هەموو لە و گۆپانە گەورەيەى مەنگوپ نۆز دەترسايەن و لە هۆكەشى تىنەدەگەيشتىن، ئەوە يەكەمجارىو بىيىستىن مەنگوپ لە كارى نەزىيە وە تىوہ دەگلىت.

تا گەيشتىنە كۆتايى سالى سىيەم، سى گەپىدەكە چەند جارىك لە چەند هەرمەيكى جياوازي دۇنياوہ وىنەيان بۆ سەوسەن نارد، گەرچى بارىوۆخى سىياسى و لات نۆز دژوار بوو، گەرچى دەولەت هەموو ئەو كۆردانەى گرتەو بەسەرياز كە لە كاتى جەنگى ئىراندا لە سوپا هەلەتەبوون و وەك سزا ناردنى بۆ بىبابانە گەرمەكانى باشوور، لەگەل ئەوەشدا نۆزىەمان دوور و نەزىك چارەنوسى ئەو سى پىپوارەمان لە بىرنەچووە وە كە زەويان بە دواى ئومىدىكدا تەيدەكرد. تا پۆزەكان سەختەر بوونايە، تا پەفتارى دەولەت لەگەل خەلكدا بەدتر بووايە، ستايشى سەوسەن فەكرەت و سەيركردنى وەك ئىيكى لە خۆبۆردە و دوورەين نۆزتر دەبوو. ئەوانەى لە بەهارى سالى

ھەشتاۋ ھەتتا قەسەيان بەسەۋسەن دەگۈوت و بە سۆزانیيەكى بېرەحم
 ۋەسفیاندەکرد، دوو سالت دۋای ئەۋە كە بەچاۋى خۇيان بېنيان گەپىدەكان لە
 چ دەور و زەمانىكى ناخۆش پزگاریان بوۋە و چ خۆشەختن كە ئەم سەردەمە
 تارىكەيان نەبىنيۋە، ھەموو سەرزەنشتى خۇيان و ستایشى سەۋسەنيان كەرد.
 لە ماۋەى دوو سالتا وینەى سەۋسەن لە وینەى كچىكى بېرەحمەۋە ۋەرگەپا
 و بوو بە وینەى فریشتەيەك كە تەنیا چاكەى عاشقەكانى خۇى دەۋىت.
 ھەر ئەۋكات ھەندىك ئارەزۋى خۇيان بە ئاشكرا پاگەياند كە دەيانەۋىت
 سەردانى سەۋسەن بكەن و پوو بە پوو ستایشى دانایى و لە خۇبوردۋىسى
 بكەن، بەلام سەۋسەن لە بەر ھەر ھۆيەك بېت ھەموو ئەۋ داۋايانەى
 پەتكەردەۋە و گوۋتى « شتىكى ئاناساىى لەۋەدا نىيە، مەۋف ھەۋلەدات
 كەسانىك لە نۆزەخ پزگارىكات».

لە كاتىكدا نۆرىمان لە سەربازگە و شوینەكانى مەشقى سوپادا
 گىرۋەدەبوۋىۋىن و دەۋلەت بۆ جەنگىكى گەرە ئامادەيدەكردىن، سى
 دلاۋاكەرەكە بە سى ئاراستەى جيا بە جىھاندا لە سەفەردا بوۋن.
 كامەرانى سەلما بەرەۋ ھىند و لەۋىۋە بەرەۋ باشۋورى ئاسيا دەپۇيشت،
 خالىد ئاموۋن بە ئاراستەى خۇرئاۋا پوۋەۋ باكۋورى ئەفرىقا و لەۋىۋە
 بە ھەموو پۇخى دەريادا تا باشۋورى ئەۋ كىشۋەرە بەرىن و سىحرلۋە
 بەپۇۋەبوۋ، مەنسور ئەسرىنىش لە توركيۋە پوۋەۋ خۇرەلەتى ئەۋروپا پىنگاى
 تەيدەكەرد. ئەۋەى سەرنجى سەۋسەنى پاگىشا ئەۋەبوۋ ھەرسى دلاۋاكەرەكەى
 لە وینەكاندا سى رېشى دىرژيان ھەيە، مەنسور ئەسرىن و خالىد ئاموۋن لە
 نۆرىەى وینەكاندا كاسكىتتىكىان لەسەردايە تا نىۋە ئاۋچاۋانى داپۇشىۋون،
 بەلام كامەرانى سەلما سەرمای نۆر و گەپان بە چيا سەختەكانى ئاسيادا
 پىستى سوۋتاندۋە. كامەران لە ھەردوۋ عاشقەكەى دى ۋىتر و بىكەستىر
 دەۋىننىت، لە ھەندى وینەدا جلى پاكستانى و ئەفغانى لەبەردايە، بەلام
 خالىد ئاموۋن بە ھىلەگى گەپىدە ئەۋروپى و پۇرئامەنوسە جىھانگەرەكانەۋە

دہبیریت، مہنسور ٹہسرینیش لہ سنی وینہ دا تہ پلہ یکہ فہرووی لہ سہردایہ کہ سہرؤک کومؤنیستہ کان لہ سہریانہ کرد۔ لہ ماوہی ٹو سنی سالہ دا کامہران نوازہ وینہ و مہنسور بیستویک وینہ و خالید نامون پتر لہ پہنجا وینہ ی نارہو۔ کہ میک لہ وینہ کان لہ رینگای پؤستی دہولہ تیہ وہ نیردراہوون، ٹہ وانی دی پیکرا بہ ٹہدرتسی جیاجیای ٹیران و بہ کومہ کی قاچاچپیہ کان گہیشتنہ دہستمان۔ دہبیت بلیم گہرچی ٹیمہ شاریک بووین لہ عیراقد، بہ لام ٹیران تاکہ ولاتیکسی دونیایہ کہ ہمیشہ و بہدرتزیای میٹرو پہیوہندیمان پٹوہی ہہبوہ۔ ہہندیک لہ وینہ کان بؤ ماوہی درڑ لہ پؤستی ٹیراندا مابوونہ وہ، دواتریش چہندہا دہستیان کردبوو، چہندہا قاچاچپی بہ چہندہا شارد ہینابوویان، کانتیکیش گہیشتنہ دہستی ٹیمہ، زوریہیان چرچ و کون و شکاوہ بوون۔ وینہ کان لہ ناو شاریشدا دہیہا دہستیان دہ کرد و بہ سہر چہندیں خیراندا دہ گہ پان، ٹینجا دہ گہیشتنہ دہست مالی گولڈانچی۔ بہ لام ٹیدی لہ دوا ویتسگہ دا بہ ہایہ خیکسی بیوینہ وہ ہلہدہ گیران۔

زوریہی شہوان کاتیک ہہمووان دہخوتن، سہوسن ٹہلبومہ کی دہردہینا و بہ نہینسی سہیری کورہ کانی دہ کرد۔ سہیرکردنی شہوانہی ٹہلبومی سنی داخوازہ کی شیرینترین نہینسی ژانی بوو، وہک چون لہ مندالیدا چاوی لیکدہ نا و دہچوہ ناو وینہ کانہ وہ، ٹیستاش دہستی دہخستہ سہر وینہ کہ و چاوی لیکدہ نا و دہچوہ ناو ٹہو دونیا دوورانہ وہ، دلنیاہو ٹہوانیش لہو ساتانہا ہست بہ نزیکی ٹہو دہکن، ہست بہ وہ دہکن کہ سہوسن شہوان دہیانہینیت۔ مہنسور ٹہسرین پتدہچو لہ دہوانہ کی دی زیاتر لہ زہت لہ بینینی جیہان ببینیت، لہ ہہمووان سادہ تر دہینواند، ٹہو ریشہ تہنکشی پوخساری گہریدہ یکہ بہختہ وری پٹہ خشیبوو۔ بہ لام کامہرائی سہلما لہ کہ سیک دہچوو نہ زانیت چی دہکات، سہوسن لہ ہہموو وینہ کانی ٹہو دا ٹہوہی دہخویندہ وہ کہ ٹہم کورہ زور خایالی لای

گەپانەۋەيە، گومانى ئىۋەي لىدە كرىت، بەر لە كۆتايى سەفەرگەي بېچرىت
 و بگەپرىتەۋە. لە ھەمووان سوورتر و سارىتر و بەئىرادەتر خالىد نامورن
 ديارىۋو كە وئەكانى لە بىابان و جەنگەلەكانى ئەفرىقادا وردەكار و قەشەنگ
 بوون. خالىد ۋەك ھەمىشە لە وئەكاندا پىنەدەكەنى، سەۋسەن ئىۋەي بە
 دل بوو كە وئەكانى خالىد خەندەۋى نىن، پقى لە ۋەندە ساختەيە بوو
 كە ھەمووان لە بەردەم كامىراكاندا دەيخەنە سەر لىۋيان، ژيانى دورودرىژى
 لە گەل ھەرھەنگ و ئەنسكلۆپىدياكاندا ئىۋ چاۋەپوانىيەي تىا خولقاندېۋو
 وئەكان پاستى بۆ بگوزنەۋە، بەلام خەندەي بەر كامىراكان ھەمىشە بۆ
 شارىدەۋەي دەموچاۋى پاستەقىنە و ژيانى پاستەقىنەي مەۋقەكانە، ئىۋەش
 سەۋسەنى تۈپەدەكرد. خالىد لە وئەكاندا ۋشك و بىرەحم دەردەكەوت،
 نىگايەكى زۆر تىژى ھەبوو كە تەۋلو پىچەۋانەي نىگا نەرمەكانى مەنسور
 و سەيركردنە بۆھىمىيەكانى كامەۋانەۋە بوو. ئىۋەي لە باكۋورى ئەفرىقاۋە
 دەستى بەسەفەرە پاستەقىنەكەي كردۈە مايەي ستايشى سەۋسەن بوو.
 بە پاپۆر لە بەيروتەۋە بەرەو تەنجە رۆيشتېۋو. ديارە ئەفرىقا كىشۋەرى
 بالئەندە كىتوبىيەكانە، سەۋسەن دەيزانى ھەلېزاردنى ئەفرىقا خىرايەك و پىش
 دەستىيەك بە خالىد دەبەخشىت كە ئەۋانى دى دواتر ئاسان نايگەنى،
 مەۋقە لە ئەفرىقا دەتوانىت ئاسانتەر بالئەندەكان پايىكات، پاۋكەرى ھەرزانتەر
 و جەنگەلئاسى لىزانى ئاسانتەر دەستدەكەۋىت، بە ئاسانى دەتوانىت فيزەي
 ساختە بگرىت و لە نىۋان ۋلاتەكاندا ھاتوچۆيكات، لە شوئەكانى تىرى
 دۈنياش باشتەر دەتوانىت جىگايەك بۆ ھەلگرتن و پاراستنى بالئەندەكان
 بەكرى بگرىت.

وئەكان بۆ سەۋسەن گەلىك بەنرخ بوون، بە شەۋقىكى زۆرەۋە
 چاۋەپوانىدەكردن، بە پۆز ھەرچىيەكى بگربايە خەيالى لاي زەنگى دەرگاگە
 بوو، گەرچى نەيدەھىشت ھىچ شىتېكى پىۋەديارىت، بەلام ھاتنى نوئەرەكان
 و سەردانە لە ناكاو و بىۋادەكانىيان دلى خۆشەدەكرد.

قەلەندەر ئاموون پىتىر لە نوپىنەرەكانى دى پىنگاى ئەمەكتە مالى گولدانچى، لەيەكەم سەرنجدا پياوڭكى بىدەنگ و كەمدور و شەرمەن دەردەكەوت، كەمجار قسەى بىكرىبايە، بە شەرمەكەو وپنەكانى لەسەر مېزى ژورى مېوانەكە دادەنا و چايەكى لەگەل گولدانچىدا دەخواردەو و كەمىك لەسەر سىياسەت و ئاومەوا و گرانى قسەياندەكرد و ئواتر بە ھىمنى و بىدەنگى وەك چۆن ھاتوو دەپۆشت. سەوسەن ھەميشە دەپىرسى: بۆ كەسكى واشەرمەن ناوپانگىكى وەھا خراپى ھەيە؟ ئەو شتىكى خراپى لەقەلەندەردا نەدەبىنى. جارڭىيان قەلەندەر لەگەل گولدانچى باوكيدا لەقسەو ئالا و ئۆر كرايەو، باسى ئەو پۆزانەى بۆكرىن كە وەك بەرپىرسى تۆپخانەكانى شوپش كاريەكرد، باسى كەمى خۆراك و خراپى گوللە تۆپەكان و بۆردومانى بەردەوامى فېڭكەكانى ئوژمىنى بۆ كردن. سەوسەن ئەوچارەى بە ھەل زانى و لىپىرسى، ئاخۆ لە جەنگەكاندا ھەيتى كوژراوانى ئۆر بىنيو. قەلەندەر ئاموون گووتى «خانم ئۆر ئۆر... ئۆر ئۆر». سەوسەن پىرسى: دەمەويت يەك شت بزانم، يەك شت، جياوانى نىوان بۆنى مەروەكان لەگەل ئىمەدا كە ھىشتا دەژىن، چىيە؟ پىرسىارەكەى بۆ قەلەندەر ئاموون سەپىرو. بى بىرگەردنەو سەپىرىكى چاوى كرد، نىگاكانى وەك نىگاكانى خالىد ئاموون سارد و تىژ بوون و گووتى «خانم، ئەو شتىكە مەروە دەپىت خۆى تاقىبكاتەو... ھەمرو كەسكى دەپىت خۆى بەتەنھا تاقىبكاتەو».

بەلام سەوسەن چۆن دەپتوانى ئەزمونى وەھا بژى... چۆن دەپتوانى بۆنى مەروەكان تاقىبكاتەو؟.

لە سالى ۱۹۸۸ دا جەنگى عىراق و ئىران تەواپوو، چىتر تەلەفزيۇن وپنەى مەروەكانى نىشان نەدەدا. ئەمانى وپنەى سەريازە مەروەكان لە ژيانى سەوسەندا گۆرانيكى گەورەپوو، ھەشت سالى بوو ھەمرو شەويك بىوچان سەپىرى وپنەى سەريازە سورتاو و پارچەپارچەكانى كەردبوو... ونبوونى لە ناكارى ئەو وپنەلەى سەوسەن گۆرانيك بوو نەيدەتوانى

ئاسان لە گەللىدا بۆي، ئەو مردووانە بەشىكى گىرنگى ئونىيى ئەو بولۇن، پىتوبابو نەبىنىنى ئەو مردووانە ۋەك ونبوونى دەموچاۋى پاستەقىنەي ژيانى ئەم ۋاتە ۋايە. بەلام شىتىك لە دلىدا پىتيدەگوت «دلىنبايە مردوۋەكان دەگەرىنەۋە... دلىنبايە».

سەردانەكانى مەنگوپى بابەگەرە لە ھەمووان زياتر دلى سەۋسەنى خۆشەدەکرد، مەنگوپ بە شىۋازى قسەکردن ۋ دەست جولاندنى سەۋسەنى دەھىنايە پىنگەنن. ھەمىشە ۋادەردەكەوت ۋەك ئەۋەي مەنگوپ زياتر لەۋانى دى ھەۋالى ئۆينەرەكەي خۆي بزانىت، ئاگادارىيەكى وردى لەو پىنگا ۋ پلانانە ھەبوۋە كامەران ھەيەتى، كامەران بە پىگايەكى دىزىلە ئۆرانەۋە بۆ پاكىستان ۋ لەۋىۋە بە دەريادا پوۋە ھىند پەپىۋەۋە. لە شارىكى ھىندوستاندا كە ناۋى ئاورىنگئاباد بوو شۆيىنىكى گرتىۋو، كىرەۋى بە قەۋەزگايەكى گەرە ۋ چەند كەسىكى شارەزاشى بۆ سەپەرەشتى بالىدەكان دانابو. بەقسەي مەنگوپ گەشتەكەي كامەران بە ھىندوستاندا گەلەك سەرەكەۋتوبوۋە، لە ھەموو ھەرىم ۋ جەنگەل ۋ پۇخى دەريايەك بالىدەي گرتىۋو، لە ھەر جىگايەك بايە بالىدە گىراۋەكانى لەقەۋەزى تاييەتيدا ۋ بە پۇستى تاييەتى دەنارد بۆ بىكەي سەرەكى كۆكرىنەۋەي بالىدەكان لە «ئاورىنگئاباد»، بەقسەي ئەو كامەران لەۋ ماۋەيەدا فىرى زمانى تووتىيە بەنگالىيەكان بوۋە، لە ھەندىك دارىستانى چىدا بە فېكە ۋ ئامازەي تاييەتى توانىۋىتى خۆي لە ھەموو مەلە پام نەكراۋ ۋ كۆيىيەكان نىزىكباتەۋە. ئەۋەي كامەران دەيتۋانى گەشتەكەي بە خىزايەكى گونجاۋ بېرىت، مايەي ستايىشى فېكرەت گولدانچىش بوو، كە لەسەر نەخشەكەي گىرغانى مەنگوپ ھىلى سەفەرەكەي كامەرانى بە پۇشنى دەبىنى. «كوپەكە گەپلىكى ەيارە بىست ۋ چوارە، قوۋنى خۆي باش دەجولەننىت»، مەنگوپ بە شانازىيەۋە ۋايدەگوت.

لەگەل ئەو خۆشىيە كورت ۋ كەمانەدا كە ھاتنى ۋىنەكان لە دلى

سەۋسەندا دروستيانده كىرد، بەردەوام تەندروستى بەرەو خراپى دەپۆيشت. ئىستا نوو مانگ جارىك دەبايە ئارىان جەۋدەت وئىنەى سەر دىوارەكەى بۆ بگۆپىت. سەۋسەن ھەمىشە دەگەر ۋا لە گۆنارە كۆنەكان و لە كىتەبە سىروشتى و مېژوۋىيەكاندا سىجراۋىترىن وئىنەى ھەلئەبۇارد بۆ نەۋەى ئارىان بۆى نىگارىكات... ۋەك پۇژانى مندالى بەرامبەر وئىنەكان دەۋەستا و دەيتوانى بچىتە ناويان، ھىچ كەس بەۋەى نەدەزانى كە ئەۋ ھىند سانا دەچىتە ناو وئىنەكان، بەلام خۇى ۋەك ھەمىشە مەراقى گەرەى نەۋەبوو لە دونىاي وئىنەكاندا بۆنى ھىچى نەدەكرد و گۆى لە ھىچ دەنگىك نەبوو.

سەرئىشەى بەردەوام و لەھۆش خۇچوون، لاۋانى و كەمخوئىنى، دابەزىنى كىتوپىرى فشارى خوئىن و نەمانى ئارەزوو بۆ خواردن... بەشىكى گەرەى ژيانى سەۋسەن بوون. دىكتۇرەكان بەۋردى ھۆكارى ئەۋ ديارە نووبارە و بېچارەنيان نەدەزانى، بەلام سەردەمىك دۇخى بەچەشنىك ناچۆرىو دەبايە ھەفتانە سەردانى دىكتۇر «پەفەت پەمىزى» بىكات و لە ژىر چاۋدېرى بەردەۋامدا بىت. زۆرىيەى كات پىروشە لەگەلدا دەچوو بۆ پىشكىن، پۇژىك ھەستمانكرد دىكتۇر دۋاى پىشكىنە پۇتېنىيەكانى سەۋسەن، ماۋەيەكى دىژ لەگەل پىروشەدا دەباتەسەر، بەلام دانىشتەكانى دىكتۇر و پىروشە، جار دۋاى جار دىژىتر و دىژىتر دەبوونەۋە. سەۋسەن گەلېك بېياك و كەمتەرخەم بەرامبەر ھەمىر شتەكان دەرەكەۋت، پىدەچوو لەزەت لەۋ ماۋەيە بېيىت كە لە سالىژنى چاۋەپوانىيەكەدا دادەنىشتىت و سەيرى وئىنەى سەر دىوارەكان و جلى فەپاشەكە و پوخسارى ئەۋ نەخۇشانە دىكات كە دىژى خەلۋەتەكانى دىكتۇر لەگەل بېۋەژنىكى ۋەك پىروشەدا تۈپەيدەكردن.

لە كۆتايى سالى ۱۹۸۹ دا لە زەماۋەندىكى خېرا و گەرەدا پىروشە شوۋى بە دىكتۇر پەفەت پەمىزى كىرد. ئەۋە نوۋەمىن زەماۋەندى گەرەى ژيانى پىروشە بوو، كە ئەۋكات دەيوست بە ھەر نىخىك بوۋە لە بىدەنگى مالى گۆلدانچى پاكات.

شووکردنی پرۆشه هه‌ندیک شتی له ژیا‌نی سه‌وسه‌ن و فیکره‌ت گول‌دانچیدا گۆپ، ئیدی ده‌بایه‌ خۆیان غه‌می هه‌موو شتیک بخۆن، به‌لام سه‌وسه‌ن نه‌وکات له‌ کاروباری مال‌دا ده‌سته‌وه‌ستانیک ته‌واو و که‌م سه‌لیقه‌یه‌کی بیۆینه‌بوو، به‌ نه‌سته‌م ده‌یتوانی به‌رچاییه‌کی بچوک ئاماده‌بکات. خه‌نده گول‌دانچی ده‌بایه‌ هه‌فتانه‌ بهاتبایه، یان کیزیک بئاردبایه‌ تا مال‌ی فیکره‌تی برای له‌ هه‌ره‌س و نا‌پزیکیه‌کی گه‌وره‌ بپارێزیت. له‌گه‌ڵ ده‌ست پیکرینی جه‌نگی کویت‌دا، فیکره‌ت گول‌دانچی تووشی یه‌که‌م گرفتی دارایی گه‌وره‌ی ژیا‌نی بوو، نه‌وده‌م نرخ‌ی پاره‌ هه‌ره‌سیه‌تا و چیت‌ر موچه‌ی خانه‌نشینی به‌شی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد وه‌ک جاران ده‌ست‌بلو‌بژی. له‌ کوتایی سالی نه‌وه‌دا بۆ یه‌که‌مجار، فیکره‌ت گول‌دانچیمان بینی مامه‌له‌ی فروشتنی هه‌ندیک کتیبی له‌گه‌ڵ یه‌کێک له‌ کتیب‌فروشه‌کانی سه‌رجاده‌دا ده‌کرد. نه‌وه‌ یه‌که‌مجار‌بوو فیکره‌ت ده‌ست‌به‌ریت و له‌ کتیب‌خانه‌که‌ی خۆی شتیک بفروشت. هه‌لبه‌ت فروشتنی کتیب‌ه‌کان سه‌رسامی نه‌کردین، له‌وه‌ره‌دا خه‌ڵکانیک زۆر که‌ ساله‌های سال‌ موچه‌که‌یان ژیا‌نیک به‌حورمه‌تی بۆ دابین‌کرد‌بوون، تووشی ده‌ست‌گورتی و نه‌بوونی هات‌بوون و بینینی نه‌و جو‌ره‌ دیمه‌تانه‌ ئاسایی بوو. نه‌وه‌ی سه‌رسام‌یکردین نه‌وه‌بوو فیکره‌ت به‌ خو‌ش‌حالیه‌کی زۆره‌وه‌ کتیب‌ه‌کانی فروشت، وه‌ک یه‌کێک پزیک قوول و ناوه‌کی و گه‌وره‌ی به‌رامبه‌ر کتیب له‌ ناودا دروست بوو‌یت. هه‌موو

هه‌ستمانکرد فیکرەت نەخۆشی کچه‌کە‌ی دە‌گێڕتە‌وه‌ بۆ ونبوونی له‌ ناو کتێب و فەرھەنگ و ئە‌تە‌سە‌کاندا، بە‌لامانە‌وه‌ سە‌یریوو کە‌ بیستمان پارانە‌وه‌کانی سە‌وسە‌ن سوودێکی ئە‌وتۆی نە‌بوو و نە‌یتوانی باوکی لە‌وه‌ پە‌شیمانبکاتە‌وه‌ دە‌ست بۆ کتێبە‌کان بە‌رێت. دیارە‌ دە‌ستکورتی و نە‌بوونی پارە‌ بە‌هانە‌ی گە‌ورە‌ی گۆلدانچی بوون، پاستە‌وخۆ شتێکی بە‌ کچه‌کە‌ نە‌گە‌وت ئە‌و هە‌ستە‌ی تیا بیزۆننێت، دە‌ریبخت باوکی سالت دوا‌ی سالت و پودا‌و دوا‌ی پودا‌و پقیکی قوولی بە‌رامبەر کتێب تێدا سە‌وزیوو. ئە‌و پۆژە‌ کە‌ گۆلدانچی کتێبە‌کانی فرۆشت، شە‌وه‌کە‌ی سە‌وسە‌ن تا بە‌یانی بە‌ نه‌ینی له‌ جیگا خە‌وه‌کە‌یدا گریا، یە‌کە‌مجاربوو له‌ ژانی‌دا بە‌و چە‌شنە‌ بگری و سۆزی وە‌ها توند و پاچە‌نینی وێژدانی وە‌ها گە‌ورە‌ بژی. بە‌لام وە‌ک هە‌ست بە‌ دۆخی سە‌ختی باوکی بکات، بۆ ئە‌وه‌ی ئازارە‌کانی گۆلدانچی گە‌ورە‌تر نە‌کات، نە‌هێشت فیکرەت بە‌و گریانە‌ قوولە‌ی بزانی‌ت. بە‌یانی پۆژی دوا‌ی هە‌ستا و بۆ یە‌کە‌مجار بە‌رلە‌وه‌ی گۆلدانچی له‌ خە‌و هە‌ستێت سفرە‌ی بە‌یانی پازاندە‌وه‌، بە‌لام بە‌ ئە‌ندازە‌یە‌ک پە‌نگ پە‌ریوو و لاوازیوو، باوکی چە‌ند جارێک لە‌سەر نانخواردن هە‌ستا بۆ ئە‌وه‌ی گە‌رمی بگری‌ت و فشاری خوینی بپۆیت. سە‌وسە‌ن لە‌وجۆرە‌ مە‌خلوقانە‌ بوو کە‌ کاریگە‌رییە‌ پۆحییە‌کان زۆر خێرا له‌ لە‌شی و له‌ تە‌ندروستی‌دا دە‌ردە‌کە‌وتن. لە‌و دە‌مە‌دا زۆر کە‌م سە‌وسە‌نمان له‌ بازا‌ر و شە‌قامە‌کاندا دە‌بینی، دوا‌ی شووکردنی پڕوشە‌، گە‌شتی دە‌ستە‌کچانی گۆلدانچی کە‌ جاران ناو بە‌ ناو سو‌رێکی هاو‌بە‌شیان بە‌ بازا‌ر‌دا دە‌کرد، بە‌رە‌و کزی پۆیش‌ت. ئە‌و دە‌مە‌ بە‌هۆی گە‌مارۆی سەر‌ولاتە‌وه‌ بازا‌ر چۆلە‌یە‌کی ئە‌وتۆی تێدانه‌ما‌بوو، زۆریە‌ی کۆگا‌کانی شار داخرا‌بوون، خاوه‌نە‌کانیان زۆریە‌یان له‌ کویت و سنوورە‌کانی دە‌ورو‌بە‌ری‌دا سە‌ربازبوون. تاکە‌ خۆشییە‌کی مالی فیکرەت گۆلدانچی سە‌ردانی بە‌رده‌وامی بووک و زلوا نوێکە‌ بوو. پڕوشە‌ و دکتۆر پە‌فە‌ت هە‌موو ئی‌واره‌یە‌کی پێنجشە‌مە‌ دە‌چوون بۆ مالی

گۈلدانچى ۋە شەۋى ھەينى دەگەپانە، دىكتور پىداۋىكى پوۋخۇشېۋو كە بەبايەخىكى بېۋىنەۋە سەيرى ژيانى نەخۇشەكانى خۇى دەكرى، پېۋو لە چىرۆكى سالانى موقىمى ۋە ئىشكرىنى دور ۋە دىرژ لە گۈندە دورەكان ۋە خەستەخانە بچوكەكانى شارد، لەگەل پېۋشەدا ژن ۋە مىردىكى گەلىك بەختەۋەر دىاربوون، فىكرەت گەلىك بە ژيانى تازە ۋە ئاسۋودەى كچەكەى بەختەۋەرىۋو. گەر پىۋىستى بىكرىبايە دىكتور پەفەت ھەفتەى دورجار دەھات بۆ پشكىنى سەۋسەن، بەلام دىكتور دلىابوۋ كچەكە نەخۇشى سەختى نىيە ۋە تاكە شتىك بە راستى پىۋىستى پىيەتى گۆرپىنى شوۋىن ۋە شىۋەى ژيانىتى. سەۋسەن لە ناخى دلەۋە پىكەنىنى بە دىكتور پەفەت دەھات، ھەستىدەكر كىشەيەكى لەگەل ژيانى تاييەتى خۇيدا نىيە، ژيانى خۇى ئاچۆر ۋە خراپ نەبوۋ، بەلام ئاسۆكان ۋە ئارەزۋەكانى لەۋە گەرەتربوون بتوانىت خۇى تىريانىكات. سەۋسەن پىۋىستى بە زىاد لە ژيانىك ۋە زىاد لە جىھاننىك ھەبوۋ، ئەۋە كىشەى ھەرە گەرەى بوۋ. لەۋ ماۋەيەدا نوۋنەرەكانىش بەدەگمەن دەچوون بۆ مالى گۈلدانچى، بەلام ئىمە ھەمىشە شەيداي ھەۋالى تازە بوۋىن، ھەتا لە پۆرە زۆر ناخۇشەكانىشدا ۋازمان لە سۆراغى دەنگوباسى سەۋسەن نەھىنا، چۈنكە لەۋ ۋەرزەشدا شتىكى ئەۋتۆ گرىنگ ۋە نۆيمان نەبوۋ باسىبكەين، گەر ھەندى جار سەۋسەنمان بە پىكەۋت لەدەرەۋە بدىبايە، بۆ ئىمە دەبوۋە بابەتى قسەكرىنىكى زۆر. تاكە شتىك لەۋ ماۋەيەدا سەرنجى پاكىشايىن دەرگەۋتنە تەنھا ۋە بىۋادەكانى بوۋ لە بازاردا، پىشتر زۆر كەم بە تەنھا دەمانىنى، بەلام لە مانگ ۋە ھەفتە غەمگىنەكانى پىش جەنگى گەرەدا پىاسە تەنھاكانى پوۋ لە زىادبوون بوون. كاتەكانى ھاتنەدەرەۋەى گەلىك ئارپىك ۋە بىيەرنامەبوون، ھەر جارەى لەسەغانىكدا دەرەكەۋت كە بە كاتى دەرچوونى پىشۋى نەدەچوۋ، زۆر بەۋردى ۋە لاۋازى ھەنگاۋى ھەلدەھىنا، زۆرەى كات تەنۋەرەيەكى سېى ۋە پالتۆيەكى پەشى دىرژى لەبەردابوۋ كە

بە قايشىكى پان لە كەمەرەو توند دەيبەست، گەر باران بايە چەترىكى
 نيلۇڧەرى كۆنى ھەلدەدا، گەر خۆش بايە دەستى دەخستە گىرفانى
 پالتوكەيەو و بەھىمنى يىنەو ەي سەيرى كەسمان بىكات دەپۇيشت. بە
 گشتى لە ھىچ شويىنىكدا نەدەو ەستا، ھەندى پۇژ گەر بەھاتبايە و فيكرەت
 گولدانچى خۇي پۇژنامەكانى ئەو ھەفتەيەي وەرەگرتبايە، سەوسەن لە
 كىتېفروشى «شار» لايدەدا و پۇژنامەكانى باوكى وەرەدەگرت، لاي ئەو
 كىتېفروشانەش كە لەسەر جادە كىتېب دەفروشن كەمىك دەو ەستا و
 سەيرىكى خىراي ناوئيشانەكانى دەكرىد، يىنەو ەي دەست لە ھىچ كىتېبىك
 بدات، نواتر بە ھەمان پىڭا و بە ھەمان پىتمى خا و لاواز دەگەرايەو بۆ
 مالى. بەدەگەن شىتىكى دەكپى و بە پىكەوت دەستى دەبرد بۆ شىتىك،
 بەلام سەرنجماندا بەر لەو ەي ھەر شىتىك بىكرىت، سەرەتا دەيخاتە بەر
 ھەناسەي خۇي و بۇنىدەكات.

لەسەرەتاي سالى نەو ەدويەكدا كۆمەلىك وىنەي مەنسور ئەسرەن
 بەجۆرىكى چاوەپوان نەكراو گەيشتنە شار، وىنەكان لە سنوورى
 توركيانە، لە پىڭاي يەكېك لە گەريلاكانى پارتى كرژكارانى كوردستانەو
 درابو ە دەست شۇفېرىكى خەلكى خۆشناو ەتى و لەويشەو گەيشتنە
 دەست ساقى مەحمود كە ئەودەم سەختىرەن پۇژەكانى ژيانى خۇي
 دەژيا. ساقى دواي ونبوونىكى دوور و درىژ پۇژىك وىنەكانى برد بۆ مالى
 فيكرەت گولدانچى. سەوسەن سەرنجىدا ساقى لە وچەند مانگەي دوايىدا
 لە جاران گەلىك پىرتەر و ماندووتر دەنوئىنىت.

ساقى كە لەگەل ھەردو گولدانچىيەكەدا دانىشت، ھەستىكرى ئەركى
 سەرشانىتى شىتىك لە و ھەوالانەي دەريارەي گەشتەكەي مەنسور دەيزانىت
 بۆ «كىژە بەستەزمانەكە» ي بگىرپتەو ە. دواي ئەو ەي جگەرەيەكى
 دلگىرساند و مژىكى قوولى لىكىشا گروتى «ئەم ماو ەيە ژيان بەجۆرىك
 گۆپاوە، مژۇف خۇي ناناسىتەو ە، بىمبۆرە كە بەمشىو ەيە درەنگ درەنگ

دەردەكەوم. حەزەكەم گەر پێویست نەكات و شتێكى گرنەگ نەبێت، ئارامى ئێو و ژيانى ئاسودەتان نەشتیوینم. ئێو ش دەزانن كە لە بەهاری پابردوووە مەنسور دەنگى نیه، بەر لەم وێنانە، دوا نامەى ئەو بە دەستم گەشتبێت دەگە پێتەو بۆ ناو پاستى ئایارى پابردوو. گەر ئەم وێنە و نامانە نەبوونایە وەخت بڕو دلم لەو بێدەنگیە دەكەوتە مەراقەو، بەلام با ئیستا دڵنایابین، پێدەچێت لەو كاتەو تا ئیستا سەفەرەكەى گۆرانی زۆرى بەسەردا هاتبێت، پاستى بلییم، من لەسەرەتاو لەگەڵ ئەوەدا نەبووم ئەو لە ئەوروپاوە دەست بە گەشتەكەى بكات، دیارە پوخانى كۆمۆنیستەكان، سەفەرەكەى مەنسورى شتێك ئاسانتر و خێراتر كرد. خۆت دەزانیت لەسەردەمى پاشاگردانى و ناپۆكیدا، پێیواریەكان ئاسانتر دەتوانن سنوور بپەن و ئەمدیو و دیو بكەن، بەلام لەگەڵ ئەو شدا بە گشتى وڵاتە ئەوروپایەكان لە مەسەلەى پراوشكار و گرتنى بآئندهدا یاسای سەختیان هەیه... دیارە من شتەكەم بیستوو، چەندە پاستە نازانم... ئا بەلى، بەلام وادەزانم وەهایە و یاسای سەختیان هەیه... بۆیە من لەسەرەتاو دژی ئەو بووم لە ئەوروپاوە دەست پێبكات. دواى سالى یەكەم مەنسور بەرەو سەرەو پۆیشت، بەرەو وڵاتە زۆر ساردەكانى باكورو، هەستەكەم مەنسور پێویستی بەو هەبوو لە ئار ئەو سەرما و بەستەلەك و گۆشەگیرییە قوولەدا تەواو بێر لە هەموو شتێك بكاتەو. گەر وانەبێت، من تەفسیریكى تەواوم لا نیه، بۆ ماوێهەكى هێند درێژ لەو هەرێمە ساردانە مایەو. بەپێى دوا هەوال مەنسور لە نەروێژەو بە كەشتیەك پوو و ئەمریکا پۆیشتوو، پاستەوخۆ بەرەو یەكێك لە بەندەرەكانى مەكسیك. ئەو م پێچاكە... ئەو م زۆر پێچاكە كە كاتیكى زۆرى لە باكورو ئەمریکا نەكۆشتوو، هەرچەند زانیاریەكەى ئەوتۆم نیه، بەلام وادەزانم مەزۆف تا زیاتر بەرەو باشوور بپوات، شانسی زۆترە، وەك بیستوو مەزۆى ئەمەزۆن و ئەو

ههريمانه‌ی ده‌روپه‌ری به‌هه‌شتی راسته‌قینه‌ی بالنده‌ن، له‌وێ ده‌توانیت ئه‌و کاتانه‌ بگيرته‌وه که له‌ده‌ستی داوه. ئه‌وه‌ی مایه‌ی خوشحالييه‌ بۆ من ئه‌وه‌یه که زانییم کاتیگ له‌ ئه‌مریکا دابه‌زیوه، قه‌ه‌زی چنده‌ها بالنده‌ی پێیوه، له‌ هه‌موو شوێنیک خۆی به‌ پسمۆزێکی بایۆلۆژی له‌ جیهانی بالنده‌دا ناساندوه، که‌سێک که‌ لێکۆلینه‌وه له‌سه‌ر په‌فتاری هه‌ندیک بالنده‌ی کۆچەر ده‌کات، واده‌زانم له‌ زانکویه‌کی نه‌روێژه‌وه‌ جوژه‌ په‌زاهه‌ندییه‌کی وه‌های به‌ده‌ست خستوه، ئه‌وه‌ نیشه‌کانی خێراتر و باشت‌تر ده‌کن. هیوادارم له‌ کاتی خۆیدا بگاته‌وه‌ ئێره‌ و هه‌موو بالنده‌کانی پێیت... هیوادارم».

له‌ ده‌نگی ساقیدا شتیگ له‌ گومانی قوول هه‌بوو. گومانیک په‌یوه‌ندی به‌ مه‌نسوره‌وه‌ نه‌بوو، هێنده‌ی گرێدراوی ئه‌و پۆزگاری گومانه‌ بوو که‌ هه‌موو تێیدا ده‌زیاین. به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو شتیکیشدا وینه‌کانی مه‌نسور له‌ به‌فر و سه‌رمای باکووردا، له‌ به‌نده‌ره‌ که‌وره‌کاندا، له‌ به‌رده‌م دارستانه‌کانی سه‌نه‌ویه‌ر و پوه‌به‌ره‌ بیکۆتاکانی به‌فردا، دلی سه‌وسه‌نی خوشکرد.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ نا‌کاو دیارده‌یه‌کی سه‌یر له‌ ناو ئێمه‌دا سه‌ریه‌لدا. له‌و ده‌مه‌دا ئه‌و خه‌وانه‌ی سه‌وسه‌ن هه‌موو شه‌ویگ به‌ سێ گه‌په‌ده‌ گه‌نجه‌که‌وه‌ ده‌بیینی، بوون به‌ خه‌ونی هه‌موومان، زۆریه‌ی خه‌لکی شاره‌که‌ ماوه‌یه‌ک هه‌مان خه‌ونمان ده‌بیینی، زۆریه‌مان سه‌رمان ده‌خسته‌ سه‌ر سه‌رین و چاومان لێکه‌نا و ئه‌و سێ رێبواره‌مان ده‌بیینی به‌ شوینی جیاواز جیاوازی ئه‌م جیهانه‌ که‌وره‌یه‌دا ده‌پۆن. سه‌یریوو، هه‌تا کۆپه‌کانی ئه‌م شاره‌ش له‌ سه‌نگه‌ره‌ دووره‌کانی بیاباندا، له‌و جیگایانه‌دا که‌ سوپای عێراق پێه‌وده‌ خۆی کۆده‌کرده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ سی سوپای که‌وره‌ی نوێادا شه‌رپکات، کاتیگ شه‌وان له‌ ژێر ئاسمانی باشووردا ده‌خه‌وتن، هه‌ر خه‌ونیان به‌و سێ گه‌په‌ده‌یه‌وه‌ ده‌بیینی که‌ نازادانه‌ به‌ کۆمه‌لێک

بالىندەۋە زەۋى دەگەپان. لە سالى نەۋەددا دەۋلەت جىھانى دەرەۋەى
ولاتى ۋەك شوتىنكى ترسناك و تاريك نىگاردەكرد كە پەرە لە دوزمن،
بەلام وىنەى دونيا لە ۋەخەۋانەدا شتىكى دى بوو، جياۋاز لە وىنەى
دىكتاتور دەيوست باۋەپى پىپىتىن، ھەموو ھەستمانكرد ئەو سى
گەنجە جىھانمان بۆ دەدۆزنەۋە، جىھانىكى تر، جىھانىكى بىتسنوور و
قەشەنگ كە ئىمە تەنبا لە ۋەخەۋا دەتوانىن بىپىتىن.

دووبارە بوونەۋەى بەردەۋامى ئەو ۋەخەۋە لە شەۋەكانى ئىمەدا سەيرىو،
ھەندىك كەس چەند سالىكى تەۋلو ئەو ۋەخەۋەيان دەبىنى، بەلام لاي
كەسانىكى تر ۋەخەۋىكى كاتى بوو كە ھارەيك دەرەكەوت و وندەبوو.
سەرەتا كەس نەيدەۋىرا ئاشكرا دانى پىدانبىت، مستەفا ھەزاري شاعىر
يەكەمىن كەس بوو لە پۆزنامەدا پايگەيان ۋەخەۋى بە سى گەپىدەۋە
بىنىۋە كە دەگەپىن و جىھانمان بۆ دەدۆزنەۋە، دواى ئەو گەلىك لە
شاعىران و ھەنرەندانى دىكە ھەمان پاستىيان دووبارە كەردەۋە. ھىدى
ھىدى شەپۆلى دانپانان بە جۆرىك گەرەبوو، ھەتا ئەوانەش كە
ۋەخەۋەيان نەدەبىنى لە سەر پۆشنایى ۋەسفى ئەۋانى دىكەدا پايانگەيان
كە ھەمان ۋەخەۋەيان بىنىۋە. دەبىت بلیم ئەو ۋەخەۋە لە ۋەرزەدا ھایەى
خۆشەختى و ھىمىنىكى گەرەى ئىمە بوو. سالانىك ۋاتر كە دەیان
ھەزار كورد كۆچيانكرد و بە دونیادا بالۆبوونەۋە، كە دەگەيشتنە ھەندىك
ولاتى دور، پىيان دەخستە سەر ھەندىك خاكى نامۆ و دەچوونە سەر
ھەندىك سەر زەمىنى نەئاسراۋ، ھەندىكىان پادەچەكەين كە ھەستیانەكرد
پىشتەر بە جۆرىك لە جۆرەكان ئەو شوپانەيان بىنىۋە و لە ۋەخەۋەدا بەو
سەر زەمىنەدا تىپەپىوون.

بۆ ئۇ ۋەي زۆر لە قەسەكانى پېشور دورنەكە وېنە ۋە، دەمە وېت بلىم
 لە ولاتى ئىمە دا ھەموو پۆزگارەكانى ترس، پۆزى گەورە ۋەي خەون و
 ھەموو پۆزگارەكانى خەون، سەردەمى گەورە ۋەي ترسن. لە سالى ۱۹۹۱
 دا كە جەنگى عىراق لەگەل سەرچەمى جېھاندا دەستى پىكرد، ھەموو
 ترس و خەونمان بە چەشنىكى ۋەھا بەرىن تىكە لاوكر، دواتر بۆمان
 جىانەكرايە ۋە. بەلام سەوسەن ئۇ پۆزانە ۋەكو ئىمە نەژىا، زىانى
 بەردەوامى لە منداللىيە ۋە لەگەل وینەكانى جەنگدا، مايە ۋەي ئۇ ۋە بوو
 ۋەك ئىمە نەترسەت، كەمتەرخەمىشى بەرامبەر بە سياسەت وایدەكرد
 ئاڧمىدى بە مانايە ۋەي ئىمە تىیدەگەين لای ئۇ نامۇ بىت. سەوسەن لە
 ناخیدا چەند دەيوست مەرفەكان لە جەنگ دورىن، بە ھەمان ئەندازە
 شتىك لە جەنگدا سەرسامیدەكرد، سىحرىك بەدروستى نەیدەزانى چىيە
 و نەیدەتوانى ديارىبكات. دلتىابوو لەگەل پىاوانى جەنگاۋەردا ئاتوانىت
 بۆزى، بەلام جەنگ خۆى... جەنگ بە ھەموو ئۇ ھەستە سەيرانە ۋە
 كە دەيوروزىنىت، بەو دەموچاۋانە ۋە لەسەر وینەكان چىیدەھىلەت، بەو
 ھەستە ئالۆزانە ۋە لە جەنگاۋەراندا دروستیدەكات، بەو ئوكەلە سپىيە ۋە
 لەسەر زەوى بلۆیدەكاتە ۋە، بەو گۆرپانكارىيە قوللانە ۋە لەسەر دیمەنى
 زەوى و پوخسارى شارەكان و شىۋازى ژىان چىیدەھىلەت، پىكرا بۆ
 سەوسەن دونىايەكى تر بوو. گەرچى سەوسەن داۋاكارەكانى خۆى بە

جیهاندا ناردیو تا له جهنگ دووریکه ونه وه، به لام خۆی له مندالییه وه باوه پێ وابوو له بهرنه وهی جهنگ ههیه پێویسته ببینییت. خولیای سهوسه ن بۆ جهنگ په یوهندی به ههچ خواستیکی شه پانییه وه نه بوو، دهتوانین بڵێین کچه که له مندالییه وه له پێگای کتێبه کانه وه زۆر جهنگی گه وه گه وهی بینیبوو، به لام وینه کان وهک هه میسه دوو شتی گه وه یان که مهبوو، که ولایان ده کرد زۆر جێگای متمانه ی سهوسه ن نه بن، نه ویش دهنگ و بۆن بوون.

سالی ۱۹۹۱ دوا ی هه ره سه ترسناکه کانی سوپای سه دام له باشوور و پاشه کشه یان له کویت، پا په پین هه موو ولاتی گرت هه. سهوسه ن یه کێک بوو له و کچانه ی له پا په پیندا به شداری کرد. به لام سهوسه ن به پێچهوانه ی ئیمه وه دوا ی خه ون و ترس نه که وتبوو، به شدارییه که شی به چه ک نه بوو، به لکو سووک و ساده بێته وهی شتیکی دیاری کر او بکات له گه لماندا بوو. ئیمه جهنگا وه رانی پا په پین، نه و پۆزانه چا ومان کرده وه کچکی جوانمان له ته ک خۆماندا بینی که به جۆریکی سه یر سه پی هه لگه پا بوو، به رده وام پانتۆلیکی کا وپۆی کۆن و پالتویکی په شی درێژی له به رده کرد. هه چ شتیکی نه ده کرد، هه چ شتیکی ته نیا سه یر ده کردین و گۆی له فیشه که کانمان ده گرت، بۆنی باروتی تفهنگه کانمانی هه لده مژی، به لام هه چ ههستیکی ترسی تیدا نه بوو، ئیستاش هه موو سه رسامی نه وه یین، چۆن له و پۆزانه دا نه کوژرا، تاکه که سێک بوو بێترس به ناو گولله و ده سترپۆزه کاند ده پۆیشت، هه ندێ جار ها و ارمان لیده کرد، تکامانده کرد له شوینی خۆی نه جولییت، به لام وهک نه وهی نه بیستییت، وهک نه وهی دهنگه کان و بۆنه کان مه ستیان کرد بییت، له ها واره کانی ئیمه بییاک بوو. له شه په کانی پۆزی یه که مدا ئیمه زۆریه ی باره گا و بنکه کانی ده ولت مان گرت، هه ر نه و پۆزه هه موو پۆلیسه خانه کان چه که کانیان پا ده ستی شوپشگیران کرد، میلیشیا مه ده نییه کانی ده ولت پوری تفهنگه کانیان

وهريگيڻا و له گال پاپه پيواندا كه و تنه په لاماري هيزه كاني ده ولت، پوړي دووهميش زوړه ي سوپا كاني ده وروپه ي شار چه كه كانيان فريډا و هه موو نه فسر و سهريزه كانيان به ديلي كه و تنه ده ستمان. به لام به عسيه گه وړه كان و پياواني پوليسي نه يني و كارگيڼاني ناسايش و كارمه نداني ده زگا كاني هه والگري هه موو هه لهاتنه ناو بنكه گه وړه كه ي ناسايشه وه و له ويدا سهنگري خو يان ليډا. نه و جينگايه شويي خويناويترن شه پره كاني پاپه پين بوو. مهنگوپ شهوي پيش پاپه پين دؤستانى خو ي كوكرده وه و تكاي ليكردن له پاپه پيندا له چه قو زياتر چه كيكي تر به كارنه هيئن، قسه كاني نه و نيواره يه ي مهنگوپ تا سالانيك دواتر له خيالماندا بوو، نه و گووتى «خوين زور ده پڙيت، من له دږي نه نيم كه هه موو به شداري په لاماره كان بين، خودا ده زانيت يوسف كه وياري گه وړه له چند شه پدا به شداربوو، له شهست و حه فناكاندا كورد شه پښكي گه وړه ي نه كړوه، كه وياري تيډا نه بووييت. به لام ناموزگاري من نه وه يه له چه قو زياتر چه كيكي تر به كارمه هيئن، مه سه له كه په يوه ندى به نه ريتي نيمه و نه خلاقي ديرنه ي نيمه وه هيه له شه پدا، كه وياري په حمتي تا مرد هر چه كي سپي پييوو... دوزمن نه وه ندى به چه قوكه ي كه ويار سه غلته بوو، به گولله و باروتي توپخانه كاني شوپش سه غلته نه بوو... چونكه به ميژووي هه موو شوپشي نه يلول، پارچه ي گولله توپيكي نيمه راسته وخو نه گه يشته قوونى دوزمن».

قسه كاني مهنگوپ بؤ ژماره يه ك له هاوپي نزيكه كانيشي قه بول نه بوو، هه نديكيان راسته وخو دهنگيان به رز نه كرده وه، به لام قه پوژ جوقلي و مچوي نه ختريخان و ميريواني مه مه و هه ندايكي تر به حورمه ته وه به مهنگوپيان گووت كه شه پره كاني داهاتو سهخت ده بيت و به بئ چه كيكي راسته قينه كه س ناتوانيت زيانى بخاته به ر مه ترسي و هها گه وړه وه. پوړي داهاتو مهنگوپ خو ي نه بيت، هه موو تپه كه ي چوارده وري

بە چەكى قورسەو ھاتتە ناو پىزى پاپەپىنەو، لەگەل ئەو شىدا مەنگوپ بە چەقۆكەى دەستىيەو ھەتتا ئازابىيەتتەكى بېيىنى نىشاندا، لە زۆر شوپىندا يەكەمىن كەس بىو پىش تەنگدارەكان دەكەوت و خۆى بە ناو ئاگر و دوكلەكاندا دەگرد. ھەر لە پۆزى يەكەمىشەو ھارپىكانى مەنگوپ بە جۆرىكى بەريالو لە تالانكارىيە گەرەكانى شاردا بەشدارىبون، گەلىك مەخزەنى گەرەيان تالانكرد، لە چەندىن شوپىنى تاييەتيدا كەلوپەلى ھەرھودىراويان ھەشاردا. تالانىيەكان ھەموو شتىكى گرتەو، لە تالانكردنى كارگەكان و ماشىن و شتە گرانەھاكانى ناو دەرگاكانى دەولەتەو بىگرە تا تالانكردنى ئالتون و پارەى مالى بەعسىيە كۆنەكان. پاستە كەسمان مەنگوپمان لە جۆرە كارىكى ھەدادا نەبىنى، بەلام كەسىشمان باوھەمان نەكرد كە خۆى لە ھەموو ئەو كارانە بىئاگايت.

لە پۆزى بوو، مەدا، لە كاتى گرتنى يەكەك لە پىكخراوھەكانى حىزبى دەسەلاتداردا، مەنگوپ بۆ يەكەمجار سەوسەن گولدانچى لەدەرەو بىنى، مەنگوپ لە ناو دوكلە و تەم و بۆنى باروتدا كۆلۆكەى بۆ سەوسەن داگرت و گوتى «سەوسەن خان پىزى زۆرم قەبوول بكە، بەلام خانم بەقەبرى ھەرچى ئەوليايە، ئىرە شوپىنكى باش نىيە بۆ ئىو، بزانە تەقەكەرەكان لە ترسدا ناتوانن نىشانە بگرەو، زۆرەيان لە ترسدا دەستيان لە قوونيان زياتر دەلەرزىت، گەر شتىك لىبىت ھەسرەتتەكى گەرە دەچىتە دلمان. لەبەرئەو پوخسەتم پىيدە و ئەو شەرەفە بە بچوكى خۆت بىخەشە تا مالى خۆتان بەپىتانىكەم و تا دەتگەينەو دەست باوكى بەپىزتان لەگەلتاندا بىم».

ئەو كاتەى مەنگوپ وايدەگوت، دەنگى دەستپىزەكان بەجۆرى بەرزىبون ھەستمانكرد سەوسەن گوتى لە دەنگى مەنگوپ نىيە. بەلام گوتىمان لىبوو سەوسەن بە دەنگىكى گەرم كە گەلىك لە دەنگى لاواز و بىتەنى خۆى جودابوو، ھەلامىدايەو و گوتى كە ھەموو شتىك باشە و ھىچ

مەترسییەکی نییە و نایەوێت بەگەڕێتەوە بۆ مائێ و دەیهوێت تا کۆتایی
دیمەنەکان ببینێت. دواتریش بینیمان بە خێرای لە مەنگوڕ دورکەوتەو
کە لە ناو هەوای شیداری ئەو بەیانییەدا تا لە چار ونبوو کڵووەکی
بۆ داگرتبوو و سەیریدەکرد.

مەنگوڕ سائە ھای سائ ئەو دیمەنە ی سەوسەنی لە بیرنەکرد، بەردەوام
بە شێوەی چۆراوچۆر بۆ ئێمە ی دەگێرپایەو، شانازییەکی بۆینەشی
بەوێوە دەکرد کە ژنیکی وا ئازا لە نزیکەو دەناسێت .

لە نیوەپۆی پۆژی دووھەدا شەپی پاستەقینە لە چواردەوری بینای
گەورە ی ئاسایش دەستی پێکرد، ئەو شوینە وەک قەلای گەورە ی
بەعسییەکان تەماشادەکرا. بیناکە خانووییەکی زەبەلاح و ناشیرین و
ترسناک بوو، دەیان پاپەر و ژێرزەمین و ژووری گەورە ی ئەشکەنجە ی
تێدابوو، ھەر کەس بە دیلی بچووبایەتە ئەو بینایەرە وەک خۆی
نەدەھاتەو دەری، یەکیەک بوو لە جێگا ھەرە ترسناکەکانی ئەشکەنجە
کە جەلادی گەلیک لێزان و بێرەحم، بە موچە ی گەلیک زۆر ئیشیان
تێدەدەکرد. پاشەکشیی ھەموو بەعسییەکان بۆ ناو ئەم بینایە ھەلە یەکی
کوشندەبوو کە کاری گەمارۆدانپانی زۆر ئاسانکرد، سەرەتا شەپەرەکان
زۆر قورس نەبوون، ئەوانە ی لە ناوێوە دەجەنگین ھێشتا ھیوان
بەوێبوو لەدەرەوێ شارەو ھێزیان بۆییت، شوێشگێپان و پاپەرپوانیش
چاوەروانی دابەزینی پارتیزانەکانی شاخیان دەکرد، بەلام بەعسییەکان لە
سەرتاسەری ولاتدا وەھا شکست و شەپزە بوون کەسیان نەیان دەتوانی
فریای ئەو ی دیکەیان بەوێت. لەبەرئەو پێتمی شەپەرەکان سەعات دوا
سەعات قورستر دەبوو. ئێمە بیناکەمان لە ھەر چوارلەو گەمارۆدا،
سەوسەن لە سەعاتی یەکەمەو لەگەڵماندا بوو، لەو شەپانەدا بۆ
یەکەمجار قەلەندەر ناموون و کوڕگە لێکی دیکە ی ناموونیمان بینی لە
تەنیشتمانەو شەپیان دەکرد. سەوسەن شەوان گەلیک درەنگ دەگەپایەو

بۆ مالىن، ھاوارەكانى باوكسى و پارانەوكانى پىروشه و ئامۆزگارىيەكانى دىكتور رەفەت سوودىكيان نەبىر، كچەكە لەناو خومارى شەپدا دەژيا. ھەموو شەويك كەدەگەپايەو ھە ناويكى سارد خۆى دەشت و بىتەو ھى قزى وشكىكاتەو، ھە تەپى دەچوو ھاو جىگاكەو ھە بەدەم ھەلەرزىنەو ھە سەيرى نەلبومى دەستگيرانە نوورەكانى دەكرد. دەبىت بلىم نەو چەند پۆژەى لەگەلماندا بوو ھەميشە ھىمەن و بىدەنگ بوو، ھەك يەكىك سەيرى وىتەيەك بىكات، سەيرى ھەموو شتەكانى دەكرد.

دواى چەند پۆژىك و دەيان سەعات شەپى قورس، نەو ھەعسىيانەى لە ناو ھەگەمارۆدرايون، ھەرەسيانھىنا، ئىمە جەنگاوەرانى راپەپىن، ھەموو دەروازەكانمان گرت، موشەك و نارنجۆكە دەستىيەكانمان لە چەندىن شوپنى ناو قەلاکەدا ئاگرى گەورەى دروستكردبوو، لە يەك كاتدا نوسىنگەكانى سەرەو ھەو و ھەشەكى نۆرى قاتەكانى خوارەو ھەسووتان، لە پەنجەرە بچوكەكانى سەر ژىرزەمىنەكەو دوکەلىكى پەش دەھاتەدەرى، ئاگرەكەى ناو ھەو ھەعسىيەكانى ناچاركرد يان لە ژوورەو ھەسووتىن يان بىتەدەرى و خۆيان رادەستى ئىمە بکەن. واپو لە بەردەم ھەردو دەرگا سەرەكىيەكەى نەو بىنا ترسناكەدا گەورەترىن قەسابخانەى مۆژووى شارەكەمان پەويدا. دووسەد سالى راپوردووى مۆژووى شارەكە شەو و پۆژى و ھەاى ھەخۆيەو نەبىنيبوو. ھەموو ھەعسىيەكانمان لەویدا كوشت، ھىتەدى لە ناو ئاگر و دوکەلەكە راپاندەكرد و دەكەوتنە دەست ئىمە، ھە چەقۇ ياخود گولە يان بەرد دەمانكوشتن. كەس تا نەمۆژ ژمارەى كوژراوكان نازانىت، ھەو ھەاى يەككاتدا لە چەندىن دەروازە و دەرگاوە كوشتار بەردەوام بوو، ھەو ھەاى لە لاشەكان دەم و دەست پەت دەخرايە دەست و قاچيان و ھە جادەكاندا رادەكيشران، زانىنى ژمارەى پاستەقینەى كوژراوكان نەستەم بوو. دەبىت بلىم ژمارەيەكى نۆر لە كوړانى شار بۆ يەكەمجار لەو كوشتارەو ھىرى شەپ

و پیاوکوشتن بوون. ئەو کوشتاره بۆ کوپانی دەورووبەری مەنگوپیش
 یەگەمین قوتابخانە بوو، تا ئەو کاتە زۆربەیەکیان چەقۆوەشیانی ئاسایی
 بوون و ئەزموونیکی راستەقینەیان لەگەڵ کوشتندا نەبوو، کەسیان پێشتر
 پۆژی واخوێناوی نەژابوو. بەلام قپانی بەعسییەکان پووداویکی گەورەبوو،
 بە ترس و خەوینگی زۆر بارکرا بوو، هەتا هەندیک شاعیر و هونەرەمەند
 و ئەکتەرانیشت، وەک ئەوەی بەشداری لە شانۆگەرییەکی گەورەدا بکەن
 تێیدا بەشداریبوون... توپەییەکی بە جۆریک گەورەبوو، کەسی نەدەبوارد...
 ترس و خەون هەموومانێ بەجۆریکی سەیر بۆ پێشەو پادەنا. قەلەندەر
 ناموون لەوانەبوو کە لەدەرگای پشتهوە خۆیان بە قەلای بەعسییەکاندا
 کرد بۆ ئەوەی بیناکە ژورداو ژور لە ناووە پاکبکەنەو و خۆیان
 بگەیننە زیندانەکان و ئازادیانیکەن. مەنگوپ کەسی نەکوشت، بە خۆی
 و چەقۆکەییەو لەسەر دیواری دەرەوێ بنکە کە دانیشتبوو و بە هێمنی
 سەیری هەموو دیعەنەکی دەکرد، سەرەتا هەولیدا منداڵان و ژنان لە
 سەیرکردنی کوشتارە کە دووربخاتەو، بەلام سوودی نەبوو. دەیان منداڵ
 و ژن لە حەوشی بنکە ئاسایشدا کۆبوو بوونەو بۆ ئەوەی لە نزیکەو
 تەماشابکەن.

لەو ساتەدا مەنگوپ دەیزانی سەردەمێک بەرەو کۆتایی دەپوات و
 سەردەمێکی نوێ دەست پێدەکات، ئەو نوا شەپ بوو بتوانیت وەک
 چەقۆکێشیک لە نزیکەو ببینییت، ئەو ساتی ئاودیو بوونی تەواوەتی
 خۆی چەقۆکێشان بوو کە لە میژوو بەرەو ئاوابوون دەپۆیشت. مەنگوپ
 تاکە کەسێک بوو لە گەرمە ئێو توپەییە بێسنوورەدا هۆشی ئەوەی
 هەبوو بۆی «ئەمجۆرە کوشتارە راست نییە»، بەلام ئەو زیاتر هیچی
 دی نەگوت. لەو ساتەدا لای ئێمە وەک پیاویکی زۆر ئازا دەرکەوت،
 کە تەنیا دواي بپوا نەگۆرەکانی خۆی دەکەوێت. شیوەی دانیشتن و
 سەیرکردنەکی ئەوەی تێدا بوو کە دەیه‌وێت جۆرە ویتەیه‌کی لەو

چەشەنە بۇ ھەتھەتايە لە خەياللى ئىمەدا جىيەتلىت .

سەوسەن لە پىزى پىشەوەى تەماشاکەراندە بوو، لەگەل ھاتتەدەرەوەى ھەر بەعسىيەك و لەگەل ھەر كۆشتىنىكدا ئىمە سەيرى دەموچاوى ئەومان دەکرد كە گەلىك سارد دەينواند، ئىمە ھەموو چەپلەمان لىدەدا، خۇشحال بووين، لەسەر لاشەكان سەماماندەکرد، بەلام كەسمان نەمانتوانى شتىكى تاييەت لەسەر پوخسارى ئەودا بخوئىنەو، ھەندى جار وامان ھەستەدەکرد شتىك لە ناوھە توند بەرى ھەناسەى دەگرىت، بەلام وانەبوو... ھىدى ھىدى سەرتجاندا و بىنىمان، سەوسەن بۇنى ھەموو دىمەنەكە دەكات... تەنبا گوئىدەگرىت و بۇندەكات .

لە ئىوارەدا شتەكان گەلىك تارىك و ترسناك دەياننواند، سەدەھا لاشە بەتەبارى گەورە گەورە لەسەر يەك كەلەكەكرابوون، زۆرەى لاشەكان بە بەرد و لىدان و پىاكىشان بەجۆرىك شىوئىترايوون بەدەگەن كەسىك بىتوانىبايە يەككىيان بناسىتەو، لە ھەندىك پەنجەرەى بىناكەو، ھىشتا دوكل و بۇنى بۆكرۆز و سووتانى گۆشتى مۆف بەرزەبووھە . تىپىكى بچوك لە ئىمە چووينە ژوورەو و يەكەيەكە ھەموو ژوورەكان گەراين . لە ناوھە سەدان لاشەى سووتاومان بىنى، سەرتجاندا بەعسىيەكان لە ھەندىك ژوورى تاييەتيدا كۆبوونەتەو و واتر ناگر بوارى نەداون بىنەدەرى و دوكل خنكاندونى و ھىدى ھىدى كۆلەكان گەيشتۆتە سەريان و بوونەتە پەژووى تەواو . چەندىك لە ناو لاشەكاندا گەراين يەك زىندووومان نەئۆزىيەو، بەلام لە جىگايەكدا لاشەى بەپۆەبەرى ئاسايش و پارىزگارى شارمان ناسىيەو، ھەردووکیان لە تەنىشت يەكەو ھەردوون . لە زىندانەكاندا ھەندىك لە گىراوھەكان، لەوانەى دەبايە نازادىانكەين سووتابوون، لەويادا تەرمى جەلادەكان و قورىانىيەكان تىكەلورى يەكتىرئوويوون، پىست و گۆشتەكەيان لە ناويەكدا توابوورە، ئەو بۇ ئىمە دىمەنىكى زۆر غەمباربوو كە نەماندەتوانى ئاسان جەلادەكان و

قوربانبييه كان له به كتر جيا بگه ينه وه . له هه نديك شويني تر دا سه رنجماندا
 نه وانهي ده ستيان چوويوه خويان و نه يانويستبوو بگه ونه ده ست
 شوپشگيڙه كان، خويان كوشتبوو، شيوهي گرتنيان بو ده مانچه و شويني
 گولله كه له سه رياندا نيشانهي ئاشكراو پووني خو كوژي بوو. له راستيدا
 تا ئيستا كه س به دروستي نازانيت چي له ناوه وه پوي داوه، چو شته كان
 ساعات دواي ساعات چوونه ته پيشي، نه وانهي له ناوه وه بوون چوون
 بيريانگريته وه، چيان كردوه، چ هه وائيك له خه يال ياندا بووه، هه ستيان به
 چ نازار و چ په شيما نبييه ك كردوه، نه وانه هه مووي تا هه تا هه تايه ناديار
 و نهيني ده مي ننه وه، چونكه ئيمه له گه رمهي هه لچوون و توره بييدا هه تا
 به ك كه سيشمان له دانيشتواني قه لا تاريكه كه به زيندوويي نه هي شته وه
 تا چيروكه كانمان له ديدى نه وانه وه بو بگيڙي ته وه كه له ناوه وه تيا زيان.
 هه موو ژوره كان و پيگا كان و سه ردا به كانمان پشكني، نه با هه نديك له
 به عسييه كان به ئوميدى ده ريان بوون له كه لتي نيك يان ژور يكي نهيني دا
 خويان هه شاردا بيت، به لام هيچمان نه دوزييه وه . كه شه داها تاريكييه كي
 سه نگين و ترسناك بالي به سه ر دنيادا گرت، ته نيا به كومه كي لا يته
 ده ستبييه كان له ژور زه ميني پيچاوپيچ و له زولمه تي سه نگيني ناو
 ژوره سووتا وه كان ها تينه ده ري. له ده ره وه شه ويكي قورس نيشتبووه سه ر
 زه وي، جگه له هه يته بيده نگه كانيش كه س له گوره پانه كه دا نه ما بوو،
 بييناكه له تاريكي دا دي مه نيكي وه ها ترسناكي هه بوو، هه لويكي وه ها
 سه يري لي ته لده ستا مروف سامي له سه ير كردني ده كرد. بيده نگييه كي
 ترسناك هه موو شتيكي دا گرتبوو... ئيمه له ناو لاشه كاندا وه ستاين و
 بيرمان لاي نه وه بوو : ئاخو له چ ساليكي دي و له چ پوژگاريكي دي كه دا
 جزره شه ويكي ديكي وهك ته مشه وه دروياره ده بيته وه ؟

شەو درەنگ زانیمان کە سەوسەن خان دیارنییە . لەدوای کەوتنی تاریکییەوه، فیکرەت گۆلدانچی و پرۆشە بەسەبریکی نۆرەوه چاوه پوانیانکرد، ئەوکات پرۆشە لەگەڵ دکتۆری مێردیدا پێکەوه لەمالی گۆلدانچی بوون، هەموو چاوه پوانی پێشهادی ترسناکمان دەکرد، لەسامی ئەویدا دەژیاین بەعسییەکان شارەکەمان بەگازی کوشتندە و چەکی دیکە بۆردومانبەکن . ئەو شەوه کە سەوسەن تاسەعاتی هەشت نەهاتەوه، گۆلدانچی دلی کەوتە مەترسییەوه . تا سەعات نۆش ئومێدی ئەویان هەبوو بگەرێتەوه، هەموو لە پۆزانی پابوردوودا سەرنجی ئەو دۆخە ئاناسایی و تازەیی سەوسەنیان داو، وەک ئەوەبوو کوشتارەکانی ناو شار کچەکی لە پابوردووییەکی بێدەنگ ئازادکردبێت، وەک ئەوێ یەکەمجاربێت جیهان لە پوختارە پاستەقینەکیدا ببینێت . فیکرەت گۆلدانچی گەرچی دلی بێئەندازە دەترسا، گەرچی نۆرەواری بێهودە لەسەوسەن دەکرد، بەلام دلی بەوه خۆشیوو، کە سەوسەنی دەبینی لەکتیخانەکی دێتەدەرئ و ئەو بۆنە پاستەقینەیی ژیان هەڵدەمژێت کە لەسەر شەقام و کوچەکانی ولاتدا هەن، بەبەرپای ئەو گیرێکە لەو کتیبخانەیەدا هەستیکی بۆ حەقیقەت نەماوو .

کاترەمیری نۆ فیکرەت گۆلدانچی و دکتۆر بە دوودلی و بێئارامییەکی کەم وێنەوه کەوتنە خۆیان بۆ ئەوێ بە هەموو لایەکدا بپۆن و بکەونە

سۆراغی سه‌وسه‌ن. ماشینه‌که‌ی دکتۆر بائزینتکی که‌می تیدابوو، ده‌باهه وریایانه به‌کاربیه‌ئین، به‌تایبه‌ت له‌ هه‌موو شاردا بائزین به‌ره‌و که‌می ده‌پۆشت و په‌یداکردنی له‌جۆره‌ شه‌ویکی وه‌هادا سه‌خت بوو. سه‌ره‌تا چه‌ند ماله‌ ناسیاویکی نزیک چوون، له‌و جیگایانه بیستیان سه‌وسه‌ن تا ده‌مه‌و عه‌سریکی دره‌نگ له‌گه‌ل خه‌لکیکی زۆری تردا له‌ سه‌یری کۆشتاره‌ گه‌وره‌که‌ی بنکه‌ی سه‌ره‌کی ئاسایش بووه، هه‌مووش گوتیان که‌ سه‌وسه‌ن له‌گه‌ل بینه‌ره‌کانی دیدا جیگا که‌ی چۆل‌کرده‌و و ئیستاش ئه‌و ناوه‌ له‌ ته‌باری لاشه‌ به‌ولاوه‌ هیچی دیکه‌ی لێ نیه‌. دکتۆر و فیکره‌ت گۆل‌دانچی چه‌ندین ماله‌ ناسیاویان کرد، له‌ پێگای خۆیاندا سه‌ریان له‌ هه‌ندێ له‌ ئاموونیه‌کان و ساقی مه‌حمودیش دا، به‌لکو له‌ گه‌راندایا کۆمه‌کیانکه‌ن. هێند گه‌پان که‌ ئیدی ماشینه‌که‌یان له‌ جیگایه‌کدا په‌کیکه‌وت، دواتر به‌یه‌کیک له‌ تاکسیه‌ پراگۆزه‌ره‌کانی شه‌و هه‌موو ناسیاره‌ نزیک و دووره‌کانی دی و هه‌موو خه‌سته‌خانه‌کانیان به‌سه‌رکرده‌وه، به‌لام سوودی نه‌بوو. له‌ پاستیدا که‌س نه‌یده‌زانی سه‌وسه‌ن چی لێهاتوووه .

له‌ نیوه‌شه‌ودا ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی به‌دوای سه‌وسه‌ندا کۆلانه‌ و کۆلان ده‌گه‌پان، شه‌قامه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی شاریان بۆ ده‌پشکنی له‌سه‌د که‌س زیاتر بوون، له‌ مه‌یتخانه‌کان سه‌یری مه‌یتی هه‌موو کۆژراوه‌ مه‌ده‌نیه‌کانیان کرد، له‌ خه‌سته‌خانه‌کانیشدا سه‌یری بریندار و بیه‌هۆش و مرده‌و بیئاوه‌کانیان کرد، به‌لام له‌ سه‌وسه‌ن خه‌به‌ریک نه‌بوو.

قه‌له‌نده‌ر ئاموون پاله‌وانی پاسته‌قینه‌ی ئه‌و شه‌وه‌ بوو، له‌سه‌عات یه‌کی شه‌ودا دوای ئه‌وه‌ی هه‌موو له‌ گه‌پان ماندوووبووین، قه‌له‌نده‌ر به‌ته‌نیا گه‌پایه‌وه‌ بۆ بیئا سووتاوه‌که‌ی ئاسایش، که‌ بۆنی خوین و مردن له‌ هه‌موو گۆشه‌ و که‌لێنکی ده‌هات. سه‌دان لاشه‌ له‌ گۆره‌پانه‌که‌دا که‌وتبوون، قه‌له‌نده‌ر سه‌یری لێهات که‌ مرده‌وه‌کان به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ بیده‌نگن، پێشتر بیری له‌ بیده‌نگی مرده‌وه‌کان نه‌کردبووه‌وه، سوپێکی

گه‌ورده‌ی به‌ده‌وری حه‌وشی بنکه‌که‌دا خوارد، به لایته‌که‌ی ده‌ستی سه‌یری ده‌موچاری هه‌ندی‌ک له لاشه‌کانی کرد، شیوه‌ی کرانه‌وه‌ی ده‌میان و ده‌په‌رینی چاویان و خواربوونه‌وه‌ی ملیان گه‌لێک سه‌یریوو، قه‌له‌نده‌ر پی‌شتر مره‌بوی له‌و جو‌ره‌ی نه‌بینیوو، شیوه‌ی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانیان بۆ مردن راپی‌چله‌کاند، هه‌ستی‌کرد له‌ می‌ژه‌ مره‌بون... هه‌چیان به‌وه نه‌ده‌چوو که که‌سانێک بن دو‌یتن شه‌و بان پێش چهند سه‌عاتێک له‌وه‌یه‌ر زیندوو‌بوو‌بن. به‌لام قه‌له‌نده‌ر هه‌ستی به‌ ترسی‌کی تایبه‌تی نه‌کرد، شه‌وه‌ی که‌ نا‌ترسیت له‌ ده‌ره‌ ترساندی... له‌ مندا‌لیه‌وه‌ ده‌زانیت که‌ نیشانه‌یه‌کی باش نییه‌ مرۆف له‌ مردوو نه‌ترسیت، هه‌موو زیندوو‌یه‌ک ده‌بیت له‌ مردوو‌ه‌کان بترسیت، ده‌بیت لی‌یان بترسیت تا له‌ زیندو‌یتنی خۆی د‌ل‌نیا‌بیت. شه‌وه‌ی به‌ته‌نیا له‌م تاریکیه‌ کوشنده‌یه‌دا و له‌م حه‌وشه‌ سارده‌دا و له‌ ناو شه‌م هه‌موو لاشه‌یه‌دا وه‌ستاوه‌، هه‌ستی‌کی بی‌ته‌ندازه‌ ناخۆشی تیا دروست‌کرد، به‌لام هه‌ستی‌کرد شتی‌ک به‌ره‌و ناو بینا‌که‌ی راده‌کیشیت، له‌وێ بۆنی سووتانی لاشه‌کان تی‌ژتر و تاریکیه‌که‌ چ‌تر بوو، هه‌ندی‌ک له‌ ژو‌ره‌کان ته‌نیا لاشه‌یه‌ک یان دو‌وانیان تی‌دابوو، له‌ هه‌ندێ ژو‌ری ت‌ردا، مه‌یته‌کان له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌بو‌وی‌وون. قاتی خواره‌وه‌ جگه‌ له‌ خۆله‌می‌شتی‌کی نه‌رم و پارچه‌ شوشه‌ی شکاو و می‌ز و کورسی و دۆلابی سووتار هه‌چی دیکه‌ی تی‌دا نه‌بوو، له‌ هه‌ندێ جی‌گادا هی‌شتا له‌ ژێر خۆله‌می‌شه‌که‌وه‌ گرێ‌کی ک‌ز ده‌سووتا. که‌ چ‌وه‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ هه‌ستی‌کرد هی‌دی هی‌دی خه‌ریکه‌ باران ده‌باریت... له‌ په‌نجه‌ره‌ گه‌وره‌که‌نه‌وه‌ سه‌یری شه‌و دی‌مه‌نه‌ تاریکه‌ی شاری کرد، د‌ل‌نیا‌بوو پ‌و‌زانی پ‌یش‌وو به‌عسیه‌یه‌کان له‌وێه سه‌یری دو‌نیا‌یان کردوه‌، به‌ر له‌وه‌ی بنکه‌که‌ به‌جی‌ته‌ی‌ل‌یت له‌ پشت‌وه‌ دابه‌زی بۆ ژێر زه‌مینه‌که‌، ژێر زه‌مینه‌که‌ لاشه‌ی زۆ‌تری تی‌دابوو، نا‌شک‌را نا‌گرێ‌کی سامناک و دۆزه‌خی‌کی گه‌وره‌ له‌وێ به‌رپا‌بو‌بوو، هه‌ندی‌ک له‌ مردوو‌ه‌کان ته‌نیا ئێسکه‌ په‌شه‌کانیان مابوو‌وه‌،

قەلەندەر ھەستیکرد بۆنی مردن لەوێ لە ھەر جێگایەکی دیکە چۆتەر .
 قەلەندەر بەھێمنی بە لایتەکی دەستیووە، ئا ئەوسەری پارەوکان
 رویشت، پێدەنگیەکی کوشندە سەرور بوو . لەسەرەخۆ و ئارام بە
 ھەنگاوی بچوک بچوک بەلای ژوورەکاندا دەڕویشت، یەکە یەکە سەیری
 ھەموو کونج و کەلێنەکانی دەکرد . تادواجار لە یەکێک لە ژوورەکاندا لە
 ناو پاسێ دەیان لاشەی سووتاویدا سەوسەنی بە پاکشاوی بینییووە، بە
 ھێمنی و بیجۆلە وەک مردووەکان کەوتبوو، سەرەتا تەنیا گوێی لەدەنگی
 ھەناسەی بوو، دەنگێکی بچوک و مەشەییکی لەسەرەخۆ . قەلەندەر
 بەترسێکەو لایتەکی وەرگێتێ و بە دەنگێکی نوسا و نیمچە خنکاوەو
 گوێی «خودای گەورە، سەوسەن خان... ھەموو شار بەدوای تۆدا
 دەگەڕێت... ھەموو شار... تۆ چی دەکەیت لێرەدا... چی دەکەیت» .
 ئێ بەبیئەوێ ھەستێت بە ھەمان دەنگی لاوازی خۆی، بەو دەنگی لە
 ساتە ھەر سادە و ئاساییەکانی ژيانیدا قسەی پێدەکرد گوێی «گوێ
 لە مردووەکان دەگرم... گوێ لە مردووەکان دەگرم، بۆنی مردووەکان
 دەگرم، قەلەندەر ئاغا بۆنیاندەگەم» . قەلەندەر بەدەنگێکی شەپزەو گوێی
 «دۆنیا بوم لێرەدا دەتۆزەو... دۆنیا بوم دەتەوێت بۆنی مردووەکان
 بکەیت . سەوسەن خان وەختێکی زۆر خراپت ھەڵبژاردووە، ھەموو شار
 بە دوای تۆدا دەگەڕێت... ئا خوایە، بەلام سەوسەن خان... سەوسەن
 خان ھەست بەچی دەکەیت؟» . سەوسەن خۆی راستکردووە و بە ھێمنی
 گوێی «بەھیچ قەلەندەر ئاغا... ھیچ . ھەستم بە ھیچ نەکرد، بۆنیان
 وەک بۆنی خەلکی ئەم شارە وایە، وەک بۆنی من و تۆ وایە» . قەلەندەر
 بیئەوێ بزانێت بۆ ئەو پرسیارەیی کردووە، گوێی «بەلام سەوسەن خان
 دەستم بەدەرئ، دەستم بەدەرئ، بیخاکە لە ھەموو لایەکەو سووتاو،
 تێدەگەیت مەترسی ئەوێ ھەیە بپوخت... بەپاسێ بپوخت، باش
 نییە لێرەدا بمینیتەو» . سەوسەن دەستی خۆی دایە دەست قەلەندەر

ناموون و گووتى «من ھەموو شتېكم بىنى، قەلەندەر ئاغا ھەموو شتېكم بىنى». قەلەندەر بەسەرسامىيەۋە گووتى «خانم چىت بىنى؟». سەرسەن بە ھىمنى بەرزىۋەۋە و بىئەۋەى ۋەلامىيداتەۋە، دەستى گرت بەچاۋىيەۋە تا تىشكى لايتەكە كۆيرى نەكات و گووتى «قەلەندەر ئاغا ىرەنگە... وانىيە، ئۆر ىرەنگە، ئىستا گولدانچى مەراق دەخوات، لە من زياتر كەسى نىيە، دەلېم بابېۋىيەۋە بۆ مالى». قەلەندەر گووتى «گولدانچى لە ئىۋارەۋە بەدواتا دەگەرېت... لە ئىۋارەۋە مال بە مال بەدواتا دەگەرېت». ناموون دەستى گرت و بەرزىكرەۋە، ھەستىكرە سەرسەن گولدانچى بۆنى مەۋۋەكانى لىدېت، سەرسەنىش تەماشايەكى سىبەرە گەرەكەى قەلەندەرى كرد و ھەستىكرە ئەۋىش بۆنى مەۋۋەكانى لىدېت.

کەس فەریا نە کەوت سەر زەنشتی سەوسەن بکات، ئەو شەو بە
 نەخۆشی گە پاپەو مانی، کە گۆلدا نچی و پڕوشە بینیان بە جۆریک
 بێهێز و کەم تین بوو، وایان هەستکرد ئاگای لە خۆی نییە و گۆیی لە
 هیچ تێبینی و نامۆزگارییە کیش ناییت. تا کە وتنی خۆر چەند جارێک
 لە سەر یەک پشایەو، تاپەکی بەهێز دایگرت و عارەقی دەردەدا، لە
 بێهۆشی نزیک دەبوو و دەگە پاپەو، لەرزێکی توند دەیگرت و بەدوایدا
 خاوەدەبوو. ئەو دۆخە ماوێهەکی زۆر درێژی خایەند، چەند مانگێکی
 دورودریژ، لەو چەند مانگەدا هەندێ جار ناچار بوون بە شێوێ دەستکرد
 خواردنی لە پێگای دەمارەو بەدەن. دیارە لەو ماوێهەدا بۆ ماوێ
 کورت ئازامی تێدەگەپا، بەلام هەموو هیوربوونەوێهە کە داکەوتنێکی کتوپر
 و توندی بەدوادا دەهات. ناچار بۆ ئەوێ لە دونیای گەورەیی خۆی
 دانەبڕیت، قەرەوێڵە و جێگای خەوێ کەیان بۆ بردە قاتی سەرەو بۆ
 ناو کتێبخانە کە. ماوێ نەخۆشییە کە سەوسەن سەردەمی گۆرانکاری
 سیاسی گەورەبوون، لە دواي هاتنەدەرەوێ لەو سەردابە تاریکە
 پڕبوو لە مەیتەکانی پاپەپین، ئارەزوویەکی نەماپوو وەک جاران گۆی
 لە هەوالەکان بگرت. فیکرەت گۆلدا نچی نەخۆشی کچە کە وەک جۆرە
 مانگرتنێک دژ بە دنیا وەرگرت، بۆنی ژیان، بۆنی جەنگ، بۆنی مردن،
 پێکرا ئارەزوویەکی ئەوتۆیان تیا دروست نەکرد لە سەر ناسینی دونیای

پاستەقىنى بەردەوام بېتى. لەر دەمەدا تاكە دۇنيايى و نەوازىشى ئەو
پۇۋاننىك بوو كە ئارىيان جەۋدەت بۆيەى پەيدادەكرد و دەھات لەسەر
دىۋارەكانى كىتىخانەكە وئەنى نوئى و گەۋرەى بۇ نىگاردەكرد، ئەو لەسەر
قەرەۋىلەكەى خۇى دادەنىشت و ئارىيان بە ھىمنى نىگارى دەكىشا،
ئەۋەى بە بېدەنگى سەيرى جولە و فلچەدانان و پەنگىرتنەۋەكانى ئارىيانى
دەكرد، ئارامىيەكى دەرونى قوللى پېدەبەخشى. لەنىۋان ئەو و ئارىياندا
بېدەنگىيەكى گەۋرە بەرقەرار بوو، ئەو ھېدى ھېدى ۋەك نىگاركىش ۋازى
لەكردنەۋەى پېشانگا و دروستكردنى تابلۇى دىكە دەھىتا بۇ ئەۋەى
تەۋاۋ خۇى بۇ ئەم نىگارنە تەرخانېكات. سەۋسەن تاكە بېنەزى
پاستەقىنى ئەۋبوو، بەلام ھەستىدەكرد لە ھەر بېنەزىكى دىكەى جىھان
قولتەر و وردتر دەچېتە ناۋ تابلۇكانەۋە، پتر لە ناۋياندا ۋندەبېت، زىاتر
دەتۋانېت بەناۋياندا بېۋات، زىاتر لەزەتۋان لېدەبېنېت... زۆر كەم قسەيان
لەگەل يەكدا دەگۆرپىەۋە، ھەندى جار بە ھىمنى چايەكيان پىنكەۋە
دەخواردەۋە، ھەندى جارېش لەسەر پەنگ و پلەى تۆنەكان قسەيان
دەكرد، گەر سەۋسەن زۆر ئارەزۋى ھەبايە و كراۋەبايە، كەمېك لەسەر
ژيانى شار و ھەندىك كىتېب و نەخۇشېيەكەى خۇشى قسەياندەكرد.

بەھار و ھاۋىنى سالى ۱۹۹۱ گىرنگىزىن سەردەمى ژيانى ئىمەبىۋىن،
لەۋسەردەمەدا گۇپانكارى گەۋرە پىۋياندا، لە كۆتايى ھاۋىنى ئەو سالىدا
ھىزەكانى سەدام حوسەين دۋاى چەند شەپىكى گەۋرەى سەر جادە و
كۆلان، بۇ ھەتاھەتايە شارەكەمانيان بەجېھىشت و سەردەمىكى تر لە
مېژۋى ئىمەدا دەستى پىكرد، حېزبە كوردىيەكان كە تائەۋكات چەكيان
بەدەستەۋە بوو، لە چىاكان دابەزىن و ئەو ھوكمپانىيەيان دامەزراند
كە ئەمىرۇ بەرقەرارە. ئەۋە گەۋرەترىن سەرگەۋتېنىك بوو كورد لەدۋاى
پوخانى ئىمارەتى بابانەۋە بەدەستى بېنېت. ئەۋكات كە دۋو حېزبە
گەۋرەكەى ۋلات يەكېتى نىشتىمانى و پارتى دىموكرات دابەزىنە ناۋ

شاره‌کانه‌وه وه‌ک چه‌ژنیک‌ی گه‌وره وه‌هابوو، به‌لام خودی دوو حیزبه‌که به میژووبیه‌کی تاریک و پر ناگزکییه‌وه هاتنه ناو ژانمانه‌وه، له سه‌رده‌می چیدا له‌سه‌ر دابه‌شکردنی ناوچه‌کانی ده‌سه‌لات و کۆنترۆلکردنی خاله‌ سنووبیه‌کان و خۆسه‌پاندن و پابه‌رایه‌تیکردن زۆریان له یه‌کدی کوشتبوو، به‌لام که هاتنه‌خوارئ و بوون به ده‌سه‌لاتی مه‌ده‌نی په‌یمانی ئه‌وه‌یاندایه شته‌کان به ناشتی و بیکوشتار چاره‌ده‌که‌ن. ئاموونیه‌کان له بنه‌ره‌تدا پارتی بوون، به‌جۆرنیکی به‌ریلاو له شوێنێکی ئه‌یلولدا به‌شداربوون، بۆیه له‌گه‌ڵ دابه‌زینی پارتیه‌که‌ندا، سه‌ی که‌ره‌می ئاموونی و له ته‌کیشیدا هه‌موو پیاوانی دیکه‌ی سه‌ر به عه‌شره‌ت بیدوودلی راسته‌وپاست چوونه ناو حیزبه‌وه، قه‌له‌نده‌ر ئاموون وه‌ک جه‌نگاوه‌رنیکی کۆن و به‌ناویانگ پتر له‌وانی دی پیشوازی لیکرا و له‌لایه‌ن ئه‌ندامه‌ بالاکانی حیزبه‌وه بۆ خوانی تابه‌ت داوه‌تکرا. به‌وه‌دا له‌و چه‌ند ساله‌دا پارتیه‌که‌کان پێگه‌یان له شاری ئیمه‌دا زۆر لاوازیووبوو، په‌یوه‌ندیکردنی ئاموونیه‌که‌کان به‌وانه‌وه هیز و تینیک‌ی گه‌وره‌ی پێه‌خشین. دیاره‌ ناویانگی ئاموونیه‌که‌کان وه‌ک عه‌شره‌تیک که له ده‌ سالی رابوردوودا له ده‌وله‌ته‌وه زۆر نزیکبوون، به‌ گرنگ وه‌رنه‌گیرا، گرنگ ئه‌وه بوو ئاموونیه‌که‌کان هیزیکن ده‌توانن شکۆی دیرینی حیزب لێره‌دا زیندووبکه‌نه‌وه.

تیگه‌لبوونی ئاموونیه‌که‌کان به‌ هیزه‌کانی پارتی دیموکرات، زۆر شتی له‌ چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌ گۆپی. ئه‌و پۆزه‌ی که هه‌وال بڵاویسه‌وه که ئاموونیه‌که‌کان چوونه‌ته‌وه ناو حیزب، هه‌موو دڵنیابووین که به‌شینکی ئه‌و بریاره‌ په‌یوه‌ندی به‌ شه‌پی ئاموونیه‌که‌نه‌وه له‌سه‌ر سه‌وسه‌ن فیکره‌ت هه‌یه، ده‌شمانزانی ئه‌و بریاره‌یان کاریگه‌ری گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌وانی دی جێده‌هێلایه‌ت. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مه‌نگوپ تا کۆتایی هاوین بریاری نه‌دا بچینه‌ ناو هیچ هیزیک‌ی سیاسیه‌وه، به‌رده‌وام بیریده‌کرده‌وه و به‌رده‌وامیش راکانی خۆی ده‌گۆپی، به‌لام له‌ کۆتایی هاویندا ئیدی ته‌واو

دَلنیا بوو که ناتوانیت وهک تاکه مه مخلوقیکی بئ حیزب له شاره که دا بژی،
 خه لکی شاره که پیکرا تووشی نه و درده بوو بیرون که یان ده بیئت بینه
 نه نداسی حیزبیک یاخود هه واداری حیزبیک، به وه دا هه واداره کان هه میشه له
 نه نداسه کان سه رسه ختتر و کاله به جۆشترن، دۆخی شار تا ده هات خراپتر
 و خراپتر ده بوو. له پاییزی نه و ساله دا تاک و ته را خه لکانیکی بیلایه
 مابوونه وه. فیکره ت گولدانچی یه کینک بوو له و تاک و ته رایه. فیکره ت
 پۆژکیان له گهرمه ی نه و په تای حیزبچیتیه دا له سه ر چا خوارنه وه و له
 هه یوانی گهره ی ماله که دا به دکتۆر په فعه تی زاوای گروت «ترسناکترین
 به لایه ک پرویکاته شاریک نه وه یه خه لکی بیلایه نی تیدا نه میدیت،
 چونکه سیاسه تی راسته قینه هه میشه بیلایه نه کان ده یکن». نه وکات
 دکتۆر په فعه ت بیته وه ی پیشتر که س هه ست و نه ستی ناسیونالیستی
 به جۆشی لیدییت، بئ هیچ هویه کی ئاشکرا بۆ ماوه یه کی کورت بوو به
 نه نداسی حیزبیک بچوک که دروشمی یه کگرتنه وه ی هه موو کوردستانی
 هه لگرتبوو. له کورتایی هاویندا مه نگوپ دوا ی بیرگردنه وه یه کی زۆر، بریاریدا
 بچیته ریزه کانی یه کیتی نیشتمانییه وه. هوی هه لبژاردنی بۆ یه کیتی
 نیشتمانی هه ر نه وه نه بوو که دزایه تی ئاموونییه کان له سه نگه ریکی
 به رامبه ره وه بکات، به لکو نه وه بوو زۆریه ی کورانی ده ورپه ری به ئاشکرا
 و نهیانی چوو بوونه ناو یه کیتییه وه. ئیواره یه کیان قه پۆز جوقلی پییگروت
 «مه نگوپ بیر له چی ده که یته وه، بچیته هه ر حیزبیک دیکه وه ده بیئت
 به دوژمنی ئیمه، خۆت ده زانی دلسۆزی بۆ حیزب له سه روو هه موو وه فا
 و دلسۆزییه که وه یه». نه و پرسته یه ی قه پۆز جوقلی مه نگوپ یه ژانده.
 دَلنیا بوو ئیستا وه فا و لایه نگری نه و کورانه بۆ حیزبه نه وه ک بۆ نه و،
 وه ک نه وه ی به دوا ی جیگایه کی وندا بگه ریت، وه ک بیه ویت ده ست به و
 شتانه وه بگرت که ژبان خه ریکه له ده ستی ده فریتیت، بریاریدا بچیته
 حیزبه وه. قه پۆز جوقلی ئامۆزگاریکرد «مه نگوپ تۆ پیریوویت، حیزب

که نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، به‌لام که‌م که‌م خۆی دهرده‌خات، تا زیاتر تیا قوول بیته‌وه زۆری زۆرتی تیدایه، تاکه جی‌گایه‌ک له‌م ولاته‌دا ئینسان بتوانیت ئالتونی لیده‌ریه‌یت ناو حیزیه ... له‌به‌رئه‌وه دوول مه‌به». له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌موو ده‌مانزانی که مه‌نگوپ له‌ پێگای دۆسته قاچاغچیه ئێرانییه‌کانییه‌وه، خه‌ریکی ساغ‌کردنه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌ ئالان‌کراوه‌کانی دوا‌ی پا‌ه‌پینه، به‌لام هێزی گه‌وره‌ی مه‌نگوپ له‌وه‌دابوو که خۆی پاسته‌وخۆ له‌ وینه‌که‌دا دهرنه‌ده‌که‌وت، که‌س له‌ کاتی نه‌وجۆره‌ کارانه‌دا نه‌یبینی بوو، که‌سیش نه‌یده‌زانی نه‌و پاره زۆره‌ی مه‌نگوپ له‌و چه‌ند ساله‌دا په‌یدا‌یکرده له‌ کوێه و بو کوێ ده‌چیت.

پۆزیک له‌ ناکاو هه‌موو مه‌نگوپ‌مان بینی وه‌ک یه‌کی‌تییه‌کی سه‌رسه‌خت قسه‌یده‌کرد، چیت نه‌و دوولای و بیده‌نگیه‌ی نه‌ما‌بوو که جاران هه‌یبوو، له‌ زمان و قسه‌کانیدا گالته‌کردن و لا‌ق‌رتیه‌کی شار‌دراوه‌ دهره‌ق به‌ هه‌موو حیزیه‌کانی دیکه‌ و سیاسیه‌کانی دیکه‌ هه‌ست پنده‌کرا، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا سنووریک هه‌بوو مه‌نگوپ نه‌یده‌به‌زاند، به‌لکو به‌ ئاشکرا ده‌یگوت «له‌ سیاسه‌تا مرۆف ده‌ییت بزانی‌ت قوونی خۆی له‌ کویدایه». پووداوه‌کان دواتر زۆر به‌ نا‌پزکی پۆیشن، مه‌نگوپ له‌ حیزیدا گه‌لێک خپرا چووه‌ پێشی، کۆره‌کانی ده‌ورو‌یه‌ری زۆریه‌یان بوونه‌ چه‌کدار و هێزی پاراستنی نه‌و، ئیدی پۆزگاریک هاته‌ پێشی مه‌نگوپ چیت نه‌ده‌هات بو چایخانه‌ی په‌پوله‌ی ئازاد، به‌لکو زیاتر له‌ بنکه‌و باره‌گا‌کانی حیزیدا دهرده‌که‌وت و ده‌بینرا، وای لیهات ئیمه‌ زۆر که‌م ده‌مان‌بینی، شه‌وانیکیش گه‌ر به‌ات‌بایه‌ بو ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان، وه‌ها خه‌لکی تفه‌نگ له‌ شان گه‌مارۆیان ده‌دا، ئاسان گویمان له‌ قسه‌کانی نه‌ده‌بوو، به‌لام هه‌موو ده‌مانزانی که خۆی هه‌چ کات له‌ چه‌قۆیه‌ک زیاتر هه‌چی دیکه‌ی پێ نییه ... هه‌چ کات.

له‌ کۆتایی هاوینیشدا هیدی هیدی سه‌وسه‌ن به‌ره‌و باش‌بوون پۆیشن، له‌

ئەيلۈلى ھەمان سالىدا بۆيەكەمجار لەسەر شەقامەكان لەگەل دەستەيەك
 لە كچانى گولدانچىيدا بىتىمانەو، ۋەك ھەمىشە لاۋازىيەكەى سىھراۋى و
 پەنگى نەخۇشى لە سىمايدا دلفېن بوو. لەو ۋەرزەدا بۆيەكەمجار لە
 ھەندىك كۆپ و كۆبۈنەۋەى ئەدەبىيدا ئامادەبوو، ۋەك ھەمىشە بىدەنگ و
 بەرىقار لە جىگايەكدا تا كۆتايى دادەنىشت و دواتر بە بىدەنگى ھەلدەستا
 و دەپۇيشت، دەيزانى لە ھەموو لايەكەۋە سەيردەكرىت، دەيزانى ھەموو
 چاۋەكان لەسەر ئەۋن، دەيزانى بۆ ھەر كۆيى بىرۋات بەدۋايەۋەين...
 دەشيزانى كە تەنھايە، زۆر تەنھايە، ۋە ناشترانىت تەنھا نەبىت.
 ھەر لەو ۋەرزەدا پىرۋشە گولدانچى كوپىكى بوو و ناويان نا «ھوزار»،
 كوپىكى شىرىن كە تادۋا پۇزى زيان دەبىتە ھاورپىيەكى نىزىكى سەۋسەن.

به عسپیه کان هرگیز نه و کوشتاره ی ناو بنگه ی سهره کی ناسایشیان له بیرنه چوره وه، هینده ی هیزه کانی خویان کشانه وه که مارویه کی نابووری گهره یان خسته سهر ناوچه کانی ئیمه، له هاوینی سالی نه وه دویه کدا دۆخی نابووری خه لک زۆر به ره و خرابی پویشته، موچه ی زۆریه ی کارنشینان له ناکاو برآ، چیتر ده ولته له به غداوه پاره ی هیچ که سیکی نه ده دا که شوینی ژبانی بکه و تابه ته ناو هریمی ئیمه وه. فیکرته گولدانچیش له و ده مه دا وه که سه دان هه زار خه لکی پیر و خاوه ن خانه واده بی هیچ سه رچاوه یه کی ژبان مایه وه و هه ژارییه کی گهره پویکرده ماله که یان. له و ماوه یه دا فیکرته جارچار بو یه کتیک له پیکخراوه بیانییه کان که کاری گه یاندنی کۆمه ک و ناوه دانیان نه جامه ده دا، هه ندیک به لگه نامه و نوسراوی تایبه تی له ئینگلیزییه وه ده کرده عهره بی، به لام ده سته که وتی له و ئیشه نه شتیک نه بوو هه موو ژبانی داینبکات. له په ره وه جاریکی تر ده سته برده وه بو فروشتنی کتیب له کتیبخانه که. گولدانچی ده بایه هه موو جاریک گفتوگۆیه کی درێژ له گه ل سه وه سه ندا نه جامه دات، ده بایه به زه حمه ت بیخاته سهر نه و قه ناعه ته ی گهر کتیبه کان نه فروشن ناتوانن بژین... بو نه وه ی ده ست له خه لک پان نه که نه وه، فروشتنی کتیب و په یکه ر و توجه فیاته کان تاکه سامان و ته نها ده روازه یان بوو. گولدانچی له و پیاوانه نه بوو یارمه تی خو پایی له که س وه ریگریته. به لام جکه له

ھەژارى، ھۆيەكى گەورەى تر پېشنىيارە بەردەوامەكانى دىكتۇر رەفەت بىر كە پېئىوابو تا ئەو كىتېبخانەيە بىئىت، سەوسەن جىڭايەكى ئەمىنى ھەيە، جىڭايەك واى لىدەكەت پىئىستى بە دونىا نەبىت و لە مالىدا دىل بىت و تا كۆتايى بە خەلكى ئەم شارە نامۆبىت. ھەتا جارىكىيان دىكتۇر رەفەت كە دەنگىكى گېر و سەرىكى چكۆلانە و قزىكى زەردى زۆر تەنگى ھەبو، دواى قرغەيەك بە گولدانچى گووت «كاك فىكرەت... لە پروانگەى دەرونىيەو پروانىت، سەوسەن كىتېبخانەكە ۋەك دونىايەكى سەربەخۇ سەيردەكەت، ۋەك شوپىنكى تاييەتى كە ھىزى ئەوۋى دەداتىن سەنگەر لە ئىمە ۋەرىگىت. گەر لە مەن دەپرسىت، ۋادەبىنم بەشدارى سەوسەن لە پاپەپىندا، لە پرووى دەرونىيەو، دەگەپتەو ۋە بۆ ئەوۋى كىزەكە جار دواى جار دەپەرت ئەو ۋىتە ناشىرىنەى ئەم شارە و ئەم دەۋرەيە ۋە ئىمە تىيدا دەرتىن لاي خۆى تۆخىكانەو... بەرلەۋى پاستەخۇ خانىمى كچتان بناسم، كە چىرۆكەكەيم بىست، بەلئ دەمىك كە لە خەستەخانەى گشتى بووم، ھىكايەتەكەم لە دەمى دىكتۇر و سستەرەكان بىست، لە دەمى نەخۇشەكان، لە دەمى فەراشەكان و باجىيەكان و مىۋانى نەخۇشەكان... بەلئ جەنابى گولدانچى لە دەمى ئەۋانم بىست، يەكجار نا... بەلكو دەجار... يان سەد جار. ئەۋكاتىش پام ۋابو كچەكە بەو بىرپارە سەيرەى بۆ يەككىك دەگەپت لە تۆزى ئەم شارە و لە ھەراۋىەزمى ئەم مېژوۋە بەنور بىت. بەلئ ئاغام، يەككىك بەدونىادا بگەپت و سەفەر كەسىكى ترى لېئىسازىتت... ھا ئەمە ماناى چى... گەورەم ماناى چى... لە پرووى دەرونىيەو سەپرىيەكەيت، ئەمە ماناى ئەۋەى ئەم كىزە ناتوانىت لەم شارەدا بژى، كەيفى بە كەسمان نايەت و كەسمانى خۇش ناۋىت و شارەكەشى خۇش ناۋىت... بۆ؟ چونكە كىتېبخانەكەى ھەيە... تا ئەو كىتېبخانەيەى ھەبىت، ۋاھەستدەكەت قەلەيەكى گەورەى ھەيە، شوپىنكى ھەيە لە شوپىنى كەسى تر ناچىت.

له پووی ده‌رونییه‌وه سه‌یری بکه‌یت ئە‌مه نه‌خۆشییه، به‌ئێ نه‌خۆشییه‌وه... ئە‌م کچه به‌ئێ، به‌ئێ نه‌خۆشه... به‌ئێ قوربان نه‌خۆشه... هه‌تا ئە‌گەر ده‌زگیرانه‌کانیشی بکه‌پێنه‌وه ناتوانی‌ت شوویان پێ‌بکات. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم شووی راسته‌قینه‌یه، مه‌به‌ستم ئە‌وه‌یه بیه‌یت به‌ کچی‌ک وه‌ک کچه‌کانی تری ئە‌م شاره، وه‌ک پڕوشه‌خانی خوشکی، وه‌ک ئاموزا و پورزا‌کانی. نا با‌وه‌رم پێ‌بکه به‌م چه‌شنه‌ نابیه‌ت به‌ ژنی‌کی راسته‌قینه و ساغ، وه‌ک هه‌موو ژنه راسته‌قینه و ساغه‌کانی ئە‌م شاره، وه‌ک خوشکه‌کانی من و خوشکه‌کانی تۆ... تا ئە‌م کتێبخانه‌یه بمی‌نیه‌ت، له‌گه‌ڵ هه‌موو تی‌کچوون و زویربوونی‌کی بچو‌کدا پاده‌کاته‌وه بۆ پشت کتێبه‌کان، خۆی له‌و دیو دیواری کتێبه‌کانه‌وه ده‌شاریه‌ته‌وه. هه‌میشه گوتوو‌مه که کتێبی زۆر له ماله‌دا ترسناکه. مرۆفی نه‌خۆش دروسده‌کات... هه‌لبه‌ت من له پووی ده‌رونییه‌وه قسه‌ده‌که‌م. چاکترین شت ئە‌وه‌یه ئە‌و ساته‌ی شروده‌کات نه‌توانی‌ت خۆی له‌ ناو کتێبه‌کاندا به‌شاریه‌ته‌وه، ئە‌وه با‌شت‌ترین شته... من ده‌زانم که تۆ له‌به‌ر ده‌ست‌گورتی کتێبه‌کان ده‌فرۆشی‌ت، به‌لام باشده‌که‌یت... باشده‌که‌یت... ده‌بیه‌ت هی‌چ ناسه‌واری‌کی ئە‌م کتێبخانه‌یه له‌م ماله‌دا نه‌می‌نیه‌ت، ده‌بیه‌ت ته‌فروت‌ونایه‌که‌یت، به‌ل‌کو سه‌وسه‌ن به‌توانی‌ت وه‌ک که‌سی‌کی ناسایی بژی».

فیکره‌ت گۆلدانچی که به‌ راستی به‌ره‌و پیری ده‌چوو، زۆر له پابوردووی خۆی له‌گه‌ڵ کتێب و زانستدا نا‌ئومێدبوو، بۆ به‌هانه‌یه‌ک ده‌گه‌را تو‌په‌یی خۆی به‌رامبه‌ر هه‌موو ئە‌و پابوردوو خانی‌بکاته‌وه، به‌لام کتێبخانه‌که به‌شی‌کی گرنگی ژبانی سه‌وسه‌ن بوو، ئە‌و جێگا‌یه بوو که تییدا گه‌وره‌بوویرو. فیکره‌ت گۆلدانچی‌ش د‌ل‌نیا‌بوو تا ئە‌م کتێبخانه‌یه بمی‌نیه‌ته‌وه سه‌وسه‌ن ناتوانی‌ت له‌ د‌نیای ئە‌م کتێبخانه‌یه‌وه بگوازی‌ته‌وه بۆ ژبانی راسته‌قینه. پۆزانی پاپه‌رین و ئە‌و شه‌وه تاریکه‌ی له‌ ناو لاشه‌کاندا برديه‌ سه‌ر، نیشانه‌ی ئە‌وه‌بوون که سه‌وسه‌ن ناتوانی‌ت به‌رگه‌ی

دهنگی پاسته قینه ی ژیان بگریت، نه و نه خووشیه گه وره یه ی به لگه بوو که پنگرنگی پۆحی گه وره له به رده م کچه که دا وه ستاو و ناهیلایت دنیا قه بوو لیکات. نه وه ی تادیت ته نه اتتر ده بییت، نه وه ی له ناو دونه ی وینه بیده نگه کاندای نه بییت نازی، نه وه ی گه یشتو ته نه و ته مه نه و هاو پیه کی پاسته قینه ی نییه، فیکره تیان تووشی غه میکی قوول ده کرد... ده بووایه پیش نه وه ی بمریت شتیک بکات، توانای ژیان له م کچه دا گه وره تر بکات... چی ده بییت گه ر سه یین نه م بمریت... چی ده بییت و چون ده توانیت بزئی؟.

پۆژنک که «فه یسه ل نه جیب سه حاف» هات بۆ سه ییری کتیبخانه کی گۆلدانچی زۆر سه رسامبوو، نه و هه موو ژیا نی له کرین و فروشتنی کتیبخانه شه خسی و تایه تییه کاندای برده بوو سه ر، پیاویکی بالابه رزی باریک و په قه له بوو، چه ناگه یه کی دریز و ده نگیک کی منگن و قه وامیک کی پۆکی هه بوو. له سه ره تای هفتا کانه وه ئیشی کرینی کتیبی کۆن و ده ستنوسی کۆن و کتیبخانه ی نه و پیاوانه بوو که له ناگاو هه ره سیانده هینا و ده بایه ده سته ردار ی هه موو نه و شتانه بن که له ژیا نیاندا کۆیان کردو ته وه. فه یسه ل سه حاف که کتیبخانه گه وره کی گۆلدانچی بی نی زمانی گیرا و بۆ چه ند ساتیک له سه رسامیدا قسه ی بۆ نه ده کرا، هه لبه ت پیشو هخت زۆر ناو بانگی نه م کتیبخانه یه ی بیستبوو، به لام کتیبخانه که له سه روو هه موو نه و وه سفانه وه بوو که بیستبوو، گه نجینه یه کی گه وره ی بیۆنه بوو، که پیشتر خه ونی پێوه نه بی نی بوو. ده بییت بلیم فه یسه ل سه حاف ئیشه که ی خۆی به ئیشی مردوشو ره کان و گو په لگه نه کان ده شو به اند، هه می شه ده یگووت «کرینه وه ی کتیبخانه یه ک، وه ک دزینی هه موو یاده وه ری و یادگاری مۆه فیک وایه، وه ک دزینی گه نجیتی وایه. که کتیبخانه یه ک ده کرینه وه، وه ک نه وه یه هه موو نه و پۆژ و سالانه بکرینه وه

که مرؤفیک له په روه ده گردنی خویدا بریوتییه سر، نهو سه عاتانه بدزیت که تیدا له گه ل پال وانه کان و جیهانه کان و کیشه کانی بونیا دا ژیاوه». له گه ل نهو قسانه شدا فه یسه ل سه حاف کتیب کرځکی دلپه ق بوو، گه رچی ده یزانی برسیټی هوی سره کی نهو که سانه یه که کتیب ده فروشن، به لام نرخه کانی تا دوا ناست داده به زاند و کتیبه کانی وه ها که م به ها ده نرخاند، مرؤف به زه یی به زانست و عه قل و نوسیندا ده هاته وه. له نوای پاپه رینه وه بازار ی نهو به جوړکی بیوتنه هاتبوره گه رمی، له سهریکه وه سه دان پوښنیری بی پول و برسی له شاردا پوژ نوای پوژ دوخیان دژووتر و دژووتر ده بوو، به سهریکی دیش خه لکانیکی پاره داری نوټ هاتبونه مه یدان که ده یانویست مال و نوسینگه کانیان به کتیبخانه ی گه وړه و کتیبی ناوازه پراټینه وه. له و سره ده مه دا ده سخته ستنی کتیبکی ناوازه له وانه بوو ژیا نی مرؤف بگوړت، په یوه نندی تازه ی بو دروستبکات، به که سانیکی خاوه ن ده سه لاتی بناسیتیت که ده یانویست خویان وه که نه هلی کتیب ده ریخن و وابنوینن که پله ی سیاسیان ناوینه ی خولیا یه کی فیکریه. نهو پوژه که فه یسه ل سه حاف هات بو مالی گولدانچی له چپوه ی جوړه کاریکی وه هادا بوو، مه ندیک له و پیاوانه ی له شاخ هاتبونه خورای و به راستی ده یانوست پوخساریکی مه ده نی نشانبدن و وه که عاشقی کتیب و پوښنیری ده ریکه ون، چاویان خستبوره سر کتیبخانه که ی گولدانچی... نهو کتیبخانه یه ی ده یانزانی یه کی که له جوانترین و سحر او یتیرین که کانی شار وه که ماسییه کی زری له حه وریکی شیندا مه له ی له ناودا ده کات.

فه یسه ل پیاوکی راستگو و په کسره و بیپیچ و په نا بوو، نوای نه وه ی چایه کی له گه ل فیکره ت گولدانچیدا خوارده وه که له راستیدا له چا زیاتر شتیکی دیکه ی نه بوو پتسکه ش به میوانه کانی بکات گوونی «لیتی ناشارمه وه که کتیبخانه که ی ټپوه، ته نیا کتیبخانه یه کی

پاسته قينه له ژياندا بينيبېتم، من كتيبخانه گه وره كانى به غداد و تاران و نهسته مبولم هه موو بينيوه، به لى هه سى ولاته كه چووم بۆ نه وهى سه يري كتيبخانه كانيان بكه، من ته نيا كتيب كر نيم، من عاشقى كتيبخانه م. لىتى ناشارمه وه كه من زۆر كه م كتيب ده خوڤنمه وه، من عاشقى خوڤندنه وه نيم، به لكو عاشقى كتيبم، كتيبناسم نه وهك پۆشنبیر. نه وه دوو شتى جياوازن. نا كاك گولدانچى مروف نابيت نه وانه تيكه لېكات. به پز به پاستى له شاره هه ره گه وره كانى خوڤنه لات و لای خه لكى هه ره زانا و دانای ئيران و تورکيا كتيبخانه ی وه ها ده وله مەندم نه بينيوه، به لى قوربان هه موو شتىك ئاشكرايه، كتيبەكان به خوڤنه ويستيه وه كپر دراون، به خوڤنه ويستيه وه خوڤنراونه ته وه، به خوڤنه ويستيه وه هه لگيراون... من كتيبەكان بۆ خۆم ناکرېم، گه ر بۆ دوكانه كەى خۆم بيانكرېم به و جوڤه سه ر پاست نابم و به و چه شنه پاستيت پينا لىم. پيشتەر ناويانگى نه م كتيبخانه يه م بيستوه، زۆر ناويانگيم بيستوه، به لام نه مرو، بۆ شتىكى تر ليره م، يه كى له سه ركردە سياسيه پۆشنبیره كانمان پايسپاردوم كتيبخانه كەى ئيوه ی بۆ بكرېم، جه نايبان نه ندامى بالای حيزيىكى ناسراون، نه ویش عاشقى كتيبخانه يه، بۆنه وه ش پاره يه كى زۆر ده دات... پاره يه ك چه ند سالىك خۆت و خانمى كچتان بيكيشه پييده ژين... بيكيشه». فيكره ت گولدانچى گووتى «نا، كاك فه يسه ل، به هيچ جوڤيک ناتوانم هه موو كتيبخانه كه به يه كه وه بفرۆشم، به لى من بپارمداوه ته واوى كتيبخانه كه، هه تا نوا په په ی له كۆل خۆم بكه مه وه، له پاستيدا بپارمداوه له پيريدا له مالىكدا بژيم كتيبى تيدا نه بيت، نه وه بپارى منه، ئاسان نيه مروف بگاته بپارى له وجوڤه، مه سه له كه هه ر ته نيا په يوه ندى به بيسوودى كتيبە وه نيه له م شاره دا، په يوه ندى به درۆ و ده له سه ی نوسه ران و پۆشنبیرانى شاره كه وه نيه كه هيچ نين جگه له كۆمه لىك زۆربلىي گه وره، به لكو په يوه ندى به و

ههستهی خۆمه وه ههیه که کتیبخانه جیاوازییه کی نییه له گهڵ قهفه زدا،
 ئا به ئی... جیاوازی نییه له گهڵ قهفه زیکسی گه ورده دا که مروف له
 ناویدا دیل بێت... به لام خانمی کچمان ناتوانیت به وجۆره دهستبرداری
 کتیبه کان بێت، ناتوانم له ماوهی شهو و پۆژیکدا هه موو کتیبخانه که تان
 بۆ باریکه م، هه ر نرخیکی دونهام بدهیت ناتوانم کاری وات بۆ بکه م،
 چونکه کاری وه ها له وانه یه سه وسه نی کچم بکوژیت... من پیشتر له گهڵ
 دکتۆری زاواشه دا بیروپۆچوونم کوپیوه ته وه، به ئی دکتۆر ره فعت ره مزی
 ئه گه ر بیناسیت، ئه وه میردی کچه گه وره که مه، ئه ویش راپوایه خۆمان
 له کتیبخانه که رزگار بکه یین، به لام هه لبه ت شته کان به وجۆره نابن... گه ر
 هاوپچ به پێزه که تان کتیبخانه که ی ده ویت، ده بییت به ش به ش و له کاتی
 جیاواز و به خشته یه ک که دوو سال زیاتر بخایه نیت کتیبه کان بکوژیت...
 هه ر به و شیوه یه ش به ش به ش ئه و پاره یه مان بداتن که به پێژتان
 باسیده که ن... هه ر به و شیوه یه ».

فه یسه ل هه ناسه یه کی هه لکیشا و له به ر باخه لای سه عانیکی ده سستی
 ده رهینا و ته ماشایه کی کرد و گووتی «گه ر له سه ر ئه و برپوایه بن کتیبخانه که
 بفروشن، شته کانی دیکه گرنگ نیین... واده زانم هاوپچکه م، گه ر ته واری
 چیرۆکه که ببیستیت له دۆخی ئیوه ش تیده گات، ته مه جگه له وه ی له و
 باوه ره دام خۆشی خۆش حال ده بییت، خۆشی ده توانیت هه رجاره و به
 جۆره کتیبیک میوانه کانی سه رسامبکات، کتیبخانه که ی تۆ شته گه لێکی
 زۆری تیدایه که مروف سه رسامده گات، ئیستا گه ر ئیوه پێگام بده ن
 چه ند وینه یه کی کتیبخانه که ده گرم، وینه ی به رگی چه ند کتیبیک ده گرم،
 ده توانم نواتر هه ندیک له وینه کان بۆ خۆشتان بشۆمه وه... بۆ یادگار،
 وه ک شاهید له سه ر ئه وه ی پۆژیک له پۆژان کتیبخانه یه ک له ماله که تاندا
 هه به ووه ».

گولدانچی جارێکی دی سه ری له قاندا و سه ره له نوێ فه رمووی له

مىوانەكە كىردەۋە، لەۋىدا كاپرا بە ھىمنى كامىرايەكى دەرهىنا و كەوتە گىرتىنى ۋىنە .

فەيسەل كامىرايەكى زىناتى روسى گەۋرەى پىپىۋ، سەرەتا ۋىنەى ھەمىر پەيكەر و دەمامك و سىندوقە نەخىشارە بچوگەكانى گىرت كە ھەندىكىان دەستكردى ھونەرمەندە بودىيەكان و ھەندىكىشان كارى دەستە و پەنجەى پەيكەرتاشە نەفرىقىيەكان بوون . دواتر كەوتە پەسمگرتى تاقى كىتەبەكان لە كىتەبە ھىژۋويىيە دىرىنەكانەۋە دەستى پىكرد و لە پەفى تايبەت بە ھەژدە بەرگە گەۋرەكى كىتەبى «شىفا بە گول» كۆتايى بەۋىنەگىرتن ھىنا . تاك تاكىش ھەندىك كىتەبى ۋەك نمونە جىادەكردەۋە و ۋىنەى دەگىرتن، لەسەرەتاۋە كىتەبى «پۇلى شەيتان لەسەرەلدانى بوركاندا» و دواجارىش بە ۋىنەگىرتى دەستخوسى «تواناى مېخەك لەسەر زىندووكردنەۋەى مردوان» كۆتايى بە ھەمىر شىك ھىنا .

سەۋسەن لە جىگاگەى خۆيەۋە بەساردى سەيرىدەكرد، بەلام دۇنيابوۋ ناتوانىت ھىچ بىكەت . دەيزانى مالەكە خۇراكى تىدا نىيە، دەرمانەكانى ئەۋلە بازارى پەشدا بە پارەى گران نەبىت دەست ناكەۋن، خەبەكانى باۋكى كە دەمىن سالا بۆ پاگىرتى فشارى خويىن دەيىۋات پارەى نۇريان دەۋىت . بۆ ئەۋەى نازارەكانى باۋكىشى نۇرتىر نەكەت، ھىچى نەگۈۋت . لە مېژىۋو دەيزانى باۋكى بە پىچەۋانەى جارائەۋە پقى لەم كىتەبخانەيە .

له دواى پاپه پښه وه مه سه له ی گه یشتنى وینه و نامه ی سى پښواره که
 ئاسانتر و خیراتریوو، له وده مه دا ژماره ی نه و کوردا نه ی له خورئاو وه
 ده که پانه وه تا ده هات له گه وړه بووندا بوو، نه وان پردیكى خیرای
 په یوه نډیان له نیوان سى پیاوړه ئاواره که و نیمه دا دروستکرد، به جورگ
 به رده وام ده مانزانى عاشقه غریبه کانمان نیستا له کوپى جیهانندان. له
 سه رده تاي سالى نه وه دودوودا له ناکاو خولیا و ئاره زویه کى کوپى له
 شاردا سه ربه لداو مه موو ده مانویست هغه دواى هغه ه والى سى
 راوکه ره که بزاین. هندیك که س نه خشه ی تاییه تیان کړی و له سه ر
 نه و نه خشه یه هیلى سه فوری پښواره کانمان دروستده کرد، به لام زوری
 نه و هیلانه هیلى خه یالیبوون که په یوه نډیه کیان به راستیه وه نه بوو،
 هندی جار ده مانبینى که سانیك له چاپخانه کاند له ده وری نه خشه یه ک
 کووونه ته وه و له سه ر چاره نوس و ئاړاسته و نه گه ره کانی پیشده م سى
 عاشقه که قسه ده که ن، به لام زوری قسه کان راوېچوونى بیمانا و
 بیسه روبه ره بوون. له شوباتى نه وه دودوودا دوو وینه له بازاردا ده رکه و تن
 په کیکیان وینه ی کامه ران سه لما بوو، له گوندىكى ناو چیا به رزه کانی
 سنوورى پیر و نه کوادور، نه وى دیشیان وینه یه کى مه نسور نه سرین
 بوو له گه ل تووتیه کى گه وړه ... نیجگار گه وړه دا، له شوینیکى نادیاردا.
 نیستا نه لېبومى وینه کانی سه وسه ن تاده هات گه وړه تر و گه وړه تر ده بوو،

شەۋان دەستى دەخستە سەر وئىنەكان و چاۋى لىككەنا و خۆى لە جىھانلىكى دىكەدا دەبىنىيەۋە، لەدۋاى شەۋى ناو لاشەكان و نەخۆشىيە سەختەكەى خۆيەۋە ئازەزۋىيەكى نەمابور بۆن و دەنگى دەرەۋە زۆر بچن بەسەرىدا، ئۇستى ئاسانتەر دەچۈۋە ناو وئىنەكان و پوونتەر دەيتۋانى بىبىت عاشقەكانى لە كۆيىن و بەكويادا دەپۆن، بەردەوام ئەتلەسىكى گەرە بە كراۋەيى لەسەر مېزەكەى دانرابور. ئەۋكات نە پېروشى خوشكى، نە فېكرەتى باۋكى و نە ھېچ كەسىكى تر لە بنەمالەى گولدانچى پاستەوخۇ دەربارەى پېتۋارەكان قەسيان لەگەلدا نەدەكرد، بەلام بەر ئەتلەسە گەرەيەدا ھەموو دەيانزانى كە بەردەوام خەيالى لاي نەو سى پېتۋارەيە. ھەندى جار لە بۆنە و كۆبۈنەۋە گەرەكاندا، كاتىك ھەموو ژنان و بوكان و كچانى گولدانچى كۆدەبۈنەۋە، دەبىبىست يەككىك لە زۆر لىۋىيەۋە پېدەلەيت «بەملى شكاويان، ئىنشەلا قەت ناگەپېنەۋە... توخودا ئەۋە زەۋقە بەۋانەۋە، سەيرىكە خۆى دەلەيت مېرىشكى نەخۆشە، توخودا ھەزيان لە چى كېرە»، دەبىبىست يەككىكى دى دەلەيت «چۆن ۋادەلەيت، سەۋسەن زۆر زۆر جوانە... زۆر زۆر»، دەبىبىست يەككىكى دى دەلەيت «جوانە... بەۋە دەلەيت جوان... سەيرىكە دەلەيت كېرە و كراسى لەبەر كېرە». بەلام سەۋسەن ھەرگىز دەستى لە ۋىقارى خۆى بەرنەدەدا، ۋىقارى نەمېرەيەكى پەنگ پەپىر و بېمار، كە ھەمىشە كەم قەدەكەت، كە قەدەكەت شەتەك دەلەيت جىۋاز لەۋانى دى.

ھەر لە ۋەدەدا بوو ساقى مەحمود دۋاى كۆمەلەك پەشكەنى پەزىشكى دۇنيابور كە چىتر تامردن ناتۋانەيت گۇرانى بلىت، لە پاستىدا ھېچ ھۆيەكى فېزىكى بۆ ئەۋەدە لەبەردەستدا نەبوو، بەلام پەشكەنىكان دەريانىخت ساقى لە پەۋى دەرونىيەۋە ئىچكار بېمارە ۋە ھەر زۆر لە خۆكردەنلىكى دەستكرد بۆ تېپەراندەنى ئەۋەدە شەت دەرنەجامى خراپى ھەبىت. يەككىك لە دكتورەكان پېيگوت گىچ دەرونىيەكان بە

کهله په قی چاره سر ناکړین، مړوف ده بیټ لینگه پښت زه مان و گورانی
هلو م رجه کان نه و کاره له نه ستوبگرین. ساقی ده نگی خوی وهک
شه هیدی دیکتاتور بیته و خوشی وهک په کټیک له قوربانیه کانی به عس
ته ماشاده کرد. له دوی پاپه پینه وه ساقی وهک نویته ری مه نسور نه سرین
پولنکی گه وره ی له ناو هونه رمنند و شاعیره کانی شاره بچکوله که ماندا
بینی تا یاده وره ی مه نسور هر زیندو و بهر ز پابگرین، له و ده مه دا
جاریکی تر له هندیکی گورانی نه ده پیدا هندیکی قه سیده و شیعی
بچوک ده رکه وتنه وه که پیشکesh به «پښواره که ی پنگای عه شق، مه نسور
نه سرین» کرابوون. هه تا له په کټیک له گورانه نه ده بییه کاندای شیعریکی
دریژمان به ناو نیشانی «یاداشتی سه فهره نه فسوناوییه که ی مه نسور»
خوینده وه، که شاعیریکی ناسراو و ناوداری نه و سه رده مه نوسیپووی،
جگه له وه تابلویه کی سه رنجراکیش و بیتا و نیشانی ش ده رکه وت که نه وده م
په و اجیکی زوری په یداکرد، تابلوک که په یده یه کی گه نجی کورد پښ
نیشاند ه دات به خوی و گورچان و توره که یه که وه به پنگایه کی دریژدا
ده پوات و له به رده میدا دیه نی نه فسوناوی کومه لیک جه نکه ل و شاری
دوور کراوه ته وه، تابلوک که ناوی «گه شته که ی مه نسور» ی لیترابوو، تابلوک
به شیوازی شیوه کارانی شه ست و هفتای کورد په سمکراپوو، پیا لیست به لام
جه جمال به سن په نکه سه ره کییه که ی نیتمه، په نکه نه ته وایه تییه کانمان
سه وز و سوور و په ش، سه وز وهک سه مبولی هه ستانه و دی نه به دی
و نه مریمان، سوور په نگی خوینی شه هیدانمان، په ش په نگی نازاری
هه میشه یی و پرسه ی ناکوتا مان. تابلوک که هر زوو به شیوه ی کارتی بچوک
چاپکرا و له هندی جیگادا بؤ فروشتن خرایه پیتی جامخانه کانه وه.
له په کټیک له نیواره کوره کاندای که سه وسنه فیکره ت خوشی له وئ
بوو، شاعیریکی لاو شیعریکی له سه ر «بالنده موباره که کان» خوینده وه
و راشکاوانه مه نسوری وهک «پاوه ریکی موقه ده س» ویناکرد... شاعیره

شەۋان دەستى دەخستە سەر وئىنەكان و چاۋى لىكدەنا و خۇى لە جىھانىكى دىكەدا دەبىنىيەۋە، لەنۋاى شەۋى ناۋ لاشەكان و نەخۇشىيە سەختەكەى خۇيەۋە ئارەزۋىيەكى نەمابور بۆن و دەنگى دەرەۋە نۆر بچن بەسەرىدا، ئىستا ئاسانتر دەچۈۋە ناۋ وئىنەكان و پوۋنتر دەيتۋانى بىيىت عاشقەكانى لە كۆيىن و بەكويادا دەپۆن، بەردەۋام ئەتلەسىكى گەرە بە كراۋەيى لەسەر مېزەكەى دانرابور. ئەۋكات نە پرۋشەى خوشكى، نە فىكرەتى باۋكى و نە ھىچ كەسىكى تر لە بنەمالەى گۆلدانچى پاستەوخۇ دەريارەى رېيوارەكان قسەيان لەگەلدا نەدەكرد، بەلام بەۋ ئەتلەسە گەرەيەدا ھەموو دەيانزانى كە بەردەۋام خەيالى لاي ئەۋ سى رېيوارەيە. ھەندى جار لە بۆنە و كۆبونەۋە گەرەكاندا، كاتىك ھەموو ژنان و بوكان و كچانى گۆلدانچى كۆدەبونەۋە، دەبىيىست يەككىك لە زىر لىۋىيەۋە پىدەلەيت «بەملى شكاويان، ئىنشەلا قەت ناگەرپنەۋە... توخودا ئەۋە زەۋقە بەۋانەۋە، سەيرىگە خۇى دەلەيت مريشكى نەخۇشە، توخودا ھەزيان لە چى كردۋە»، دەبىيىست يەككىكى دى دەلەيت «چۆن ۋادەلەيت، سەۋسەن نۆر نۆر جوانە... نۆر نۆر»، دەبىيىست يەككىكى دى دەلەيت «جوانە... بەۋە دەلەيت جوان... سەيرىگە دەلەيت كرمە و كراسى لەبەر كردۋە». بەلام سەۋسەن ھەرگىز دەستى لە ويقارى خۇى بەرنەدەدا، ويقارى ئەمىرەيەكى رەنگ پەرپو و بيمار، كە ھەمىشە كەم قسەدەكات، كە قسەدەكات شتىك دەلەيت جياۋاز لەۋانى دى.

ھەر لەۋ دەمەدا بوو ساقى مەحمود دۋاى كۆمەلىك پشكىنىنى پزىشكى دۇنيابوۋ كە چىتر تامردن ناتۋانەيت گورانى بلىت، لە راستىدا ھىچ ھۆيەكى فېزىكى بۆ ئەۋ دەرەدە لەبەردەستدا نەبوۋ، بەلام پشكىنەكان دەريانخست ساقى لە پوۋى دەرونىيەۋە ئىجگار بيمارە ۋ ھەر نۆر لە خۆكردنىكى دەستكرد بۆ تىپەراندنى ئەۋ دۆخە دەشىت دەرەنجامى خراپى ھەيىت. يەككىك لە دكتورەكان پىيگوت گرىئ دەرونىيەكان بە

که له په قی چاره سر ناکړین، مړوف ده بیت لیکه ریت زه مان و گورپانی
 ه لومړجه کان نه و کاره له نه ستوبگرین. ساقی ده نگی خوی وهک
 شه میدی دیکتا تقریبه و خوخی وهک یه کیک له قوربانیه کانی به عس
 ته ماشاده کرد. له دوی پاپه پینه وه ساقی وهک نوینه ری مه نسور نه سرین
 پو لیکي گه وره ی له ناو هونه رهنه د و شاعیره کانی شاره بچکوله که ماندا
 بیني تا یاده وره ی مه نسور هر زیندوو و بهر ز پابگرین، له و ده مه دا
 جارنکی تر له هندیگ گوفاری نه ده پیدا هندیگ قه سیده و شیعی
 بچوک ده رکه و تنه وه که پیشکش به «رېبواره که ی پنگای عه شق، مه نسور
 نه سرین» کرابورن. هه تا له یه کیک له گوفاره نه ده بیه کاندای شیعریکی
 دریژمان به ناوینشانی «یادداشتی سه فاره نه فسوناوییه که ی مه نسور»
 خوینده وه، که شاعیریکی ناسراو و ناوداری نه و سرده مه نوسیپووی،
 جگه له وه تابلو یه کی سه رنجراکیش و بینا نوینشانیس ده رکه وت که نه وده م
 په و اجیکی نوری په یداکرد، تابلو که گه پیده یه کی گه نجی کوردپوش
 نیشاندده ات به خوی و گوجان و توره که یه که وه به پنگایه کی دریژدا
 ده پوات و له بهر ده میدا دیمه نی نه فسوناوی کومه لیک جه نکه ل و شاری
 دوور کراوه ته وه، تابلو که ناوی «گه شته که ی مه نسور» ی لینرابوو، تابلو که
 به شیوازی شیوه کارانی شه ست و هفتای کورد په سمکرابوو، پریالیست به لام
 جه نجال به ست پهنکه سه ره کییه که ی نئمه، په نکه نه ته وایه تییه کانمان
 سه وز و سوور و په ش، سه وز وهک سه مبولی هه ستانه وه ی نه به دی
 و نه مریمان، سوور په نگی خوینی شه هیدانمان، په ش په نگی نازاری
 هه میسه یی و پر سه ی ناکو تمان. تابلو که هر زوو به شیوه ی کارتی بچوک
 چاپکرا و له هندی جیگادا بو فروشتن خرابه پیشی جامخانه کانه وه.
 له یه کیک له نئواره کوره کاندای که سه وسنه فیکره ت خوخی له وی
 بوو، شاعیریکی لاو شیعیکی له سر «بالنده موباره که کان» خوینده وه
 و پاشکاوانه مه نسوری وهک «پاوکه ریکی موقه ده س» ویناکرد ... شاعیره

لاوه که کاتیک له خۆبندنه وهی شیعره که بووه وه، بێته وهی شه رمبکات
یان بترسیت، ده ستنوسی قه سیده کهی خۆی به قه دکراوی دایه ده ست
خانمی سه وسه ن گولدانچی که نه و پۆژه به رێکه وت له ریزی پێشه وه
دانیشته بو و گووتی «خانمی به ریزه فرموو... ئه م قه سیده یه له بنه ره تدا
بۆ ئێوه نوسراوه، مو لکی ئێوه یه، وه ک چۆن بالنده موقه ده سه کانیش
هه ر مو لکی ئێوه ن.. بالنده غمگینه موقه ده سه کان». ئه وه یه که مجار
بوو، ناوی «بالنده غمگینه موقه ده سه کان» ببیستین، پێشتر که س
ناویکی له وجۆره ی له بالنده کان نه نابوو. هه موو بینیمان سه وسه ن به
هیمنی خه نده یه کی بۆ گه نجه که گرت و به ده نگێکی ناسک و نزم گووتی
«سو پاس، نۆژ سو پاس» و هیچی دیکه ی نه گووت.

له زستان و به هاری سالی نه وه دودودا نوێنه ره کان چه ندین جار
چوون بۆ مالی فیکره ت گولدانچی و به سه ویتنه ی تازه یان بۆ سه وسه ن
برد، هه ندیک له و ویتانه که وتنه ده ستی ئێمه و هه ندیکی دیشیان بۆ
سه وسه ن فیکره ت گیرابوون و ته نیا نه و بۆی هه بوو زه رفه تاییه تیه کانیا ن
بکاته وه. ئه وکات قه له نده ر ئاموون ئازادانه چه کی هه لده گرت و هه میشه ش
به هاو پیتی کومه لێک چه کدار به رێگا وه بوو، به رده وام و خۆی به ستبوو
وه ک نه وه ی بچیت بۆ شه رێکی قورس. نۆژه ی کات له نێوان بنگه کانی
حیزیدا له ها تو چۆدا بوو، خۆی وه ک به رپرستیکی عه سه کهری گه و ره
نیشاندده دا که کاروباری نۆژ گرنگ و ترسناکی له نه ستویه، به لām
سه رقالبیه کانی هه رگیز نه وه یان له بیر نه برده وه له کاتی پێویستدا
سه ردانی گولدانچییه کان بکات، غه ریزه یه کی زیره کانه پێیگوتبوو که
هه میشه به ر له وه ی پێخاته مالی نه وانه وه، چه که که ی دانیت و وه ک
پیاوه ساده که ی جاران خۆی ده ریخات، هه تا هه ندێ جار ئامۆژگاری
چه کداره کانیشی ده کرد له به رده رگای ماله که دوریکه ونه وه و خۆیان
ده رنه خه ن... قه له نده ر له ده وه دێنیا بوو، نه فیکره ت گولدانچی و نه

کچه که ی له و جزره که سانه نین حه زیان له بینینی پیاوی چه کدار بیٚت. نه و هه میشه به دهنگی یه کیک که دهیه ویت شتی گرنه به جوریکی ناسایی بگنځیتنه وه، باسی له شوینی خالید ناموون له سه ره نه خشه کان ده کرد، هه رگیز دروی نه ده کرد، هه رگیز شتیکی زیادی نه ده خسته سه ره نه و چیرۆکانه ی ده یانزلنیت، به هیمنی و به نه ندازه ی نه و زانیارییه که م و وشکانه ی له ناو نامه کانی خالیددا هاتبوون هه موو شتیکی ده گنځاپه وه، به پیچه وانه ی مه نگوره وه که فه نتا زیاکانی خو ی ده خسته سه ره هه موو چیرۆکیکی بچوک تا سه وسه ن زۆتر و زۆتر سه رسامبکات. مه نگوپ ده یگووت که شتییه که ی کامه ران بیست پۆز له ده ریادا ونبووه و دواتر به کۆمه کی کۆمه لیک دولفین پڼگای وشکانیان دۆزیوه ته وه، ده یگووت کامه ران له باشووری نه فریقا فیری سه مای خیله کانی زۆلۆ بووه، له نه مریکای باشوور بالنده یه کی سن سه ری گرتوه که ئیستا بووه به یه کیک له شته عاجباتیه کانی دونه ا، له جیگایه کی دیش مه یمونیک ی بینیه وه هه موو دانه کانی ئالئون بوون.

توانای مه نگوپ له سه ره دروستکردنی چیرۆک دل ی سه وسه نی زۆر خو شده کرد... وه ک مندالیک به قسه کانی پیده کهنی، فیکره ت له ژانییدا کچه که ی به و جزره نه بین ی بوو، پڼشتر که س نه ی توانی بوو به وشنیه وه سه وسه ن بخاته پڼکه نین. دیاره سه وسه ن دلنیا بوو که مه نگوپ درۆده کات، به لام شیوه ی دانیشتن و جۆری دارپشتنی بۆ پرسته کان دل یان خو شده کرد، شتیکیان پیده به خشی نه له زیان و نه له کتیه کانه دا نه بین ی بوو... مه نگوپ هه ر جاریک سه رنجی دلخۆشی و به خته وه ری سه وسه نی بدایه، پتر درۆیده کرد، تا جاریکیان گووتی کامه رانی سه لما له نه فریقا توتیه کی له دارستانیکدا گرتوه که هه موو مه م و زینی نه حمه دی خانی له به ریوه، سه وسه ن به و درۆیه هینده پڼکه نی خه ریک بوو ببوریتنه وه... فیکره ت هه موو جار کیژه که ی ئاگاداره کرده وه که توانای مه نگوپ له سه ره

قەسەي خۇش و خەيال بەشىكە لە كۈلتۈرى چەقۇكىشنى شارەكە، بەشىكە لە ژيانى پۇژانەيان، بەلام ئەمە بە ماناي ئەو نىيە كە خەلكى پاك و بىزىيانن، بەلكو لەپال ئەو قەسەخۇشى و زمان شىرىنىيەشدا دەتۈنن گەلىك شەپانى بىن... ئەوئەي سەوسەن بىتەندازە بەقەسەكانى مەنگۈپ مەست دەبىت، ئەوئەي ئەم پىاۋە نىمچە خۇيىندەوار و بازاپىيە كە ناۋبانگىكى خراپى ھەيە، كىژەكە بەوجۇرە دەجۈلىتت سەرسامىدەكرد. فىكرەت لە دلەۋە خۇشحال بوو كە سەوسەنى دەبىنى ۋەھا پىندەكەنىت، خۇشحال بوو كە ھاتنى مەنگۈپ دەيگەشاندەۋە، خۇشحال بوو بەناشكرا و بىشەرم پەرسىيەرى دەريارەي شوپن و ئاراستەي كامەران لىدەكەت، بەلام نەيدەۋىست تىبكەۋىت و نەزانىت مەنگۈپ چ جۇرە ئادەمىزادىكە... چ توخمىكى ئالۋز و سەيرى مۇۋە كە سەوسەن ئاسان ناتوانىت تىبىگات، ھەموو ئەو خىكايەتەنى بۇ سەوسەن گىتاپىيەۋە كە لە بازاردا لەسەر مەنگۈپ لەسەر زاران بوون، دىيەكانى، پۇلى لە تالانىيەكانى دۋاي پاپەپىندا، ئەو غەرىزە سەرەتايىيە بۇ سوۋتاندنى شوپنەكان، پەيۋەندى بەقاچاغچىيە گەۋرەكانەۋە، دەستى لە فروشتنى زۆر ئامىر و كالاي گىرنگى ۋلاتدا بە ئىرانىيەكان. سەوسەن جارىك بە باۋكى گۈوت «گۈلدانچى، تۆ دەزانىت، مەن پۇژىك بە مەنگۈپ گۈوت، ھەر ھەلەك يان ھەر شتىك بىكەت، لاي مەن گىرنگ نىيە... گىرنگ ئەۋەيە چىزۈكەكانى سەر بە دىنپايەكى تىرن... ھەست ناكەيت، كە چىزۈكەكانى سەر بە دىنپايەكى تىرن... ئەۋەت بەلاۋە گىرنگ نىيە؟». فىكرەت گۈلدانچى نىگايەكى كچەكەي كىرد و بىتەۋەي بىتوانىت ۋەلامىبىداتەۋە، پىكەنى، دىنپاۋە ھەر شتىك سەر بە دىنپايەكى دى بىت كىژەكەي سەرسامەكەت.

لەسەرەتاي سالى نەۋەدۈدۈ دا ھەلمەتە گەۋرەكانى پىپاگەندە بۇ يەكەم ھەلپۇردىنى دىموكراتى لە شارەكەماندا دەستى پىكرد، يەكەتتى نىشتىمانى و پارتى دىموكرات دوو گەۋرەترىن ھىزى ناۋ ئەو ھەلپۇردىنە

بوون، ئەو پۆزانە ھەموو لە جۆش و خروڤشدا دەکوڵاین، لە ھەڵمەتە
 گەورەدا ھەمووان ھەک منداڵی لاسار و بێمیشکمان لێھاتبوو. قەلەندەر
 ئاموون لە پۆزانی بەر لە ھەلبژاردندا ڕەفتەپەکی زەردی دەکردە ملی و
 جامانەپەکی سووری دەکردە سەری و پێکپای کچ و کوپی خیزانەکی
 لە جلی زەرد ھەڵدەکێشا و لە پیکابیکی سەر بەتالدا دەبگێرێ، لەدوای
 پیکابەکی خۆبەو چەندەھا پیکابی تر ھەبوون کە ئوانیش پرسیوون
 لە کچان و کوپانی زەردپۆش و ھەمووش بەپەک دەنگ ھاواریاندا کرد
 «کاکە... کاکە». ھەموو سەرنجاماندا کە کەژاوی ئاموونییەکان ئیواران
 چەند جارێک بە پێش دەم بارەگاکی مەنگوپی بابەگەرەدا دەپوات، کە
 سەرتاپای دیوار و ستارە و پەنجەرە بە بۆیەکی سەوز پەنگرەبوون،
 ھەر کات زنجیرە پیکابەکان دەگەشتنە ئاستی بارەگاکی، کەمێک
 ھاواریاندا کردەو و پێکرا دەنگیان بەرز دەکردەو و ھەموو بە پەک گەروو
 ھاواریاندا کرد «بژی بارزانی... بژی بارزانی موستەفا... بژی... بژی».
 بە چەشنیک ھاواریاندا کرد پەنجەرە بارەگاکی مەنگوپی دەلەریبەو و
 مەنگوپی و کوپەکانی دەوری سەر تا سەر پۆز بە ھێمنی خۆیان گرت
 و شتیکی ئوتۆیان پیشان نەدا، لە پۆزی چوارەمدا پێش ئەو
 ئاموونییەکان لە مال بێنەدەری، چەندین پیکابی پەر لە کچ و کوپی
 سەوزپۆش، کە پەکی پەپۆیەکی سەوزیان بەستبوو بە ئاواوانیانەو،
 چوونە بەردەمی مائی قەلەندەر ئاموون و بۆ نیوسەعات زیاتر پەر بە
 ھەموو گەریان دەیانقێژاند «مامە... مامە». دەنگەکان وەھا گەرم و
 بەرز و توپەبوون لە کۆلانە دوورەکانیشەو دەبیسێران. ئاموونییەکان
 ئەو ئیوارە نەیانتوانی کەژاوی پۆزانەکی خۆیان پێکبخەن. ھەر ھەمان
 شو دەستیکی نەناس مائی «فەوزی بەگی ئاموون» و «لەتیف
 ئاموون» و «عەبدولڵا بەگی ئاموون»ی سووتان. ھەک ھەمیشە ئاگرەکان
 ھیچ زیانیکی گیانی لێنەکووتەو، بەلام ھەر سێ خانووەکە بوون بە

خۆلەمىشى تەۋا... ھەتا ئاسن و پەنجەرە و شىلەمانە كانىشى تۈنەۋە و
 بۈيۈن بە خۆلىكى نەرم. ھەر لە و شەۋەۋە زىانى ئاموونىيە كان كەۋتە
 دۈۋىلى و مەترسىيەۋە، دەستىكى نەناس، شەۋ دۋاى شەۋ ەلاگەى پىر
 پىسايى و شىياكە و تەرسى دەخستە مائە كانيان، زەرفى پىر زېلى دەگرتە
 پەنجەرە كانيان، دەفتەرى دەھاۋىشتە ھەۋشەكەيان كە لەمسەر بۆ نەۋسەر
 بە وىنەى كەر پىر كرابوۋە، تۈرەكەى بچقۇلانە كە پىر بۈيۈن لە قاۋغى
 فېشەك، بۈتلى پلاستىك كە پىر بۈيۈن لە مېز، شۈشە كە بە قىزى سۈۋتۈۋ
 ئاھنرابوۋ، چەقۇى خۈيىناۋى، سۈزنى پەش، دۈپشكى تۈپۈيۈ و سەرە مارى
 پانكراۋە و شتى سەيرى دىكەش. پەيۈەندىكردنى ئاموونىيە كان بەسەرانى
 ھىزىۋە بۆ دۋاى كۆمەك و ھارىكارى شىتىكى نەۋتۈي بۆ نەكردن،
 بۆخى ئاموونىيە كان تا ماۋەيەكى دۈۋرۈ دىرېژ بەۋ چەشنە مايەۋە. ھەتا
 تىكاي فەۋزى بەگ لە فېكرەت گۈلدانچى كە دەسلەت و قسەى خۇي لاي
 مەنگۈپ بختە كار، سۈۋدىكى نەبۈۋ. چۈنكە مەنگۈپ ۋەك ھەمىشە تەۋاۋ
 خۇي لە دىمەنەكە دۈۋرۈخستەۋە و ۋابلۈۋوۋەۋە كە بەسەفەرىكى تاييەت
 چۈۋە بۆ ئىران تا لە تارنەۋە بەتەلەفون قسە لەگەل كامەرانى سەلەادا
 بىكات... مەنگۈپ تا دۋاى تەۋاۋوۋونى ھەللىۋاردنە كان خۇي دەرەخستەۋە.

که له سالی نه وه دوچاردا شه پی ناوځو دهستی پیکرد، شتیکی نه وتو له کتیبخانه و دیکوره گرانبه هاکانی مالی فیکره ت گولدانچی نه مابوون، له نیوان نه دوو سآله دا فیه سل نه جیب به چهند ته کانیکسی جیاواز، هه موو کتیبخانه کی له گولدانچی کرپیه وه، به لام به وه وه نه وه ستا، به لکو ته وای په یکه ره کان و ته وای که ره سته په نگینه کان دیکور و تابلو گرانه کان و فره شه ناوړه شمیه کانیشی له چنگی ده رهینا. وهک له پیکه وتنی په که مدا پیکه اتن، فیه سل ده بایه جار دوی جار و به مه ودای وه رزیک له نیوان هه موو توبه تیکدا کتیه کان بگوازیته وه. سه وسنه ده بایه له سه ره ځو و هیمن ناوایوونی دونیای جارانی خوی ببینیت، زور له سه ره ځو، به جوردیک بتوانیت نازاره کی به سه ره ودایه کی زه مه نی دورودرژدا به شبکات. ده بایه به هیمنی وای لیبرکیت له و زیندانه نه به دیه ی ناو کتیه کان بیته ده ری و وهک کچکی ناسایی بزئی، ده بایه بزانییت پوریک دیت که خوی و قهره ویله کی به ته نیا له و ژوره به رین و گوره یه دا ده میننه وه. فیه سل هه موو جاریک ده هات و بیته وه ی سهیری چاوی سه وسنه بکات، بیته وه ی بویریت ناوړی لیبداته وه، ریزکی گه ووهی له کتیبخانه که ده برد، شه وان گولپه لگره کان ده هاتن و سه فته سه فته کتیه کانیاں ده خسته ناو کارتونی تاییه تییه وه و به سریشی تاییه تی لاکانیاں ده گرتن و به تیپی پان ده می کارتونه کانیاں

ده به ست و په تى تايبه تيان تيڼه لږده كښان و به يانى پوڅى نوایى به
 ماشينى تايبه تى بڼ جیگاهه كى ناديار باربانده كړدن. فيكره ت به ربه رهر
 بارنك برنك پاره ی وړده گرت كه بشيت بڼ ماوهيك له دابینكردنى
 ژيانكی گونجاودا به كاربه ټينيت. به پوړيوه ك به خته وړيوو كه له م پوړه
 سه خانه دا شتيكى هيه پييده ژى و به پوړيوه كيش غمگين بوو كه
 له سهره خو شورا و كوله كه و پايه كانى ژيانكی دووړدريژى دهرخواند
 كه خو ی له منداليه وه بڼ كچه كى دروستكردبوو. نه و شه وانه ی
 فه يسه ل سه حاف كتيبه كانى ده پچايه وه، بيده نگیيه كى زور قبول و
 كوشنده بالى به سهر مالى گولدانچى دا ده گرت، بيده نگیيه ك له وانه ی
 تاريخى له ناويدا چرتر و چرتر ده بيته وه، بيده نگیيه ك هه سته ده كيت له
 بيژمانيه كى كه وړه ی پوڅه وه هاتووه، له وه وه هاتووه كه چتر ده ننگ
 و هوار سووډى نيه ... له گه پشتنى قريشكه ی ناو پوڅى مړوله وه به
 بونبه ست سهرى هه لږده وه. نه و شه وانه هيچيان خويان لى نه ده كه وت،
 فيكره ت گولدانچى له قاتى خواره وه گوڼى ده گرت و ناگاداريوو كه
 سه وسنه ناتوانيت بخه ویت، به هيمنى سهرده كه وت بڼ سهره وه و له
 تاريخى دا ده وه ستا و گوڼى دنا به دهرگاكه وه و ده يزانى سه وسنه
 ده گرى. ده هاته خوارى و دهرگاكه ی له خو ی داده خست و نه ویش
 له جیگاهه دا ده ستیده كرد به گريان، به لام ده يزانى كه سه وسنه ديت
 و به هيمنى داده به زيت و گوڼ ده نيت به دهرگاى ژوره كه ی باوكيه وه و
 ده بيسيت كه گولدانچى ده گرى. هه درووكيان ناگيان له گريانى يه ك
 بوو، هه درووكيان هه ستیان به و تاريخيه گه وړه يه ده كرد كه قووتيان
 ده دا ... سه وسنه ده يزانى باوكى ده يه ویت به له ناوېردنى كتيخانه كه له
 بيده نگیيه دهر به ټينيت، نه و بيده نگیيه ی كه گولدانچى خو ی به دريژايى
 ژيانى تيڼدا ژياوو، نه و بيده نگیيه ی كتيبه كان و نه تله سه كان و وینه كان
 وه ك ديوارنك له چواره وړه ی به رزيانكردبووه وه، بيده نگیيه ك هه ژارى

و نه نهایی قوولتریا نکرده بود و، جهنگ قوولتری کرد بود و، چاره پوانی قوولتری کرد بود و... ونبونی هر به شیک له کتیبخانه که نه و هستی لای سه و سه ن جیده هیشت که دیواریک له ژانی ده پوخت، نه و هستی جار دوی جار زیاتر و زیاتر پورده بیته و، زیاتر و زیاتر لاوازه بیته، زیاتر و زیاتر بیته ریژ و بیته لغان به رابه ر دنیا ده و سستیت، هستیکی تیژ و چه قوناسابو تیژ له ناوه ده بیپی. نیستا شهوان دوعایده کرد سی ربواره که زووتر بیته و، ژانی پیوستی به شتیک گه و ره بو، ده بایه شتیک مه بیته جیگای کتیبه کان بگریته و، شتیک ره ک دیوار خوی له پشتیه و به شاریته و بژی... تاده هات شاره که له به رچاوی ناخوستر و ترسناکتر ده بو... به لام جیهان... جیهان که نه و گه پیدانه تییدا ویلن، جوانتر و نارامتر و هیمنتر له به رچاوی ده رده که و... که بیپی له م شاره ده کرده و بونی مرد و ده کانی به یادا ده هاته و، ده مچاوی شیوینراوی جه لاده کورژاوه کانی به یادا ده هاته و، دهنگی گولله کانی راپه پینی به یادا ده هاته و، بونی باروتی به یادا ده هاته و... شهوان ده خوت و خونی به شه پی دیکه و ده بینی، ده ترسا نه و ساتی که پربواره کان دینه و شه پی ته و نه بو بیته... دلنیا بو نه و کاتهی شهوان ده گه پینه و شه پی ته و نه بو... ناخو ده توانیت جیبیان بۆ بکات. هیچ... هیچ جگه له وهی شوو به به کیکیان بکات و ناواتی هیمنی و بهختیاری بۆ نه وانی دی بخوازیته. له گه ل رویشتنی هر به شیک له کتیبخانه که دا زیاتر و زیاتر بیپی له بالنده کان ده کرده و، فهرهنگی گه و ره ی بالنده کان تاکه کتیبیک بوو که سویندی له باوکی وه رگرت هر گیز نه یفروشیت... هر گیز... هتا نه گه له برسدا مردون... بۆ نه وهی غمی کتیبه کان نه یکوریت، به رده وام چاوی لیکده نا و بیپی له بالنده کان ده کرده و. شه و پوژ نه و ساتی ده هیثابه پیشچاوی خوی که تییدا بالنده کان ده بینیت، نه و بالندهانی بونی جیهانی بۆ ده هیئن، بونی شاره دووره کان و گومه دووره کان و لوتکه

ساخته كانى سەرزەمىن. بۆنى راستەقىيەى جىهان، بۆنىك كە كىتپە كان پىنى نابەخشن، تاكە بۆنىك كە دەتوانىت بۆنى مردنى لەبىرەبىرە، بۆنى لاشەى ئاسايشە سورتاوەكان لە يادەوهرىدا بىسپرتەوہ... بۆنى جىهان و پەنگى جىهانە كە لە پەپ و بۆن و هاوارى بالنده كاندا چرەدەبىتەوہ... ئىتر دەيتوانى چاۋ بنوقىنىت و لە نىوان قەفەزەكانياندا بخەوئەت و گوئى لە دەنگى هاوارەكانيان بىت، ئەو هاوارانەى هەواى جەنگەلە دوورەكانى بۆ دەهئەن، هاوارى دارستانە دوورەكان و سەرزەمىنە دوورەكان.

مانگىك بەر لە دەست پىكرىنى شەپى ناوخۆ ژوورى كىتپخانەكە تەوار چۆل بوو، جگە لە قەرەوئەلەكەى سەوسەن و مېزەكەى، جگە لە ئەلەسە گەرەكەى دونيا و ئەنسكلۆپىدىيەى بالنده كان هېچ كىتپىك لە ماله كەدا نەما، هېچ پەيكەرئىك، هېچ نىگارئىك، هېچ دەمامكىك... مالى گولدانچى بوو شونىتپكى خالى، جگە لە چەند كورسىيەكى كۆن و دوو قەفە بۆ ميان و مېزىكى نانخواردن و دوو قەرەوئەلە و دوو بۆلاب لەگەل ئىنجانەى گەلە چاكاندا، هېچى تىدا نەما، هەلبەت ئەمە گەر بىت و لە كەرەستە گرنگ و پىويسەكانى مەتبەخ بگوزەريئەن.

فەيسەل سەحاف كە لە دوا پۆژدا دوا كۆمەلە كىتپى بىرد، بەبىدەنگ زەرفىكى لەسەر مېزى نانخواردنەكە بەجەپىشت، هەموو ئەو وىتانەى تىدا بوو كە پۆژى بەكەم گرتبوونى، دەيان وىنە كە لە هەموو لاىەكەوہ جوانى و گەرەپى كىتپخانەكەى لەو پەپى پۆكى و پەوئە قىدا نىشاندهەن. بەرگى كىتپە ناوازه كان و نىگارى ئەنسكلۆپىدىا بىهاوتاكان، خەرىك بوو سەوسەن بخەنەوہ گريان، بەلام نا بەكجار بەوردى سەبرى هەموو وىنەكانى كرد و بىنەوہى هېچ بلەت، هەلبەتەن و خستىنە ناو «بۆلابى يادگارە تالەكان»ەوہ.

سەوسەن ئىدى هېچ كىتپىكى كىتپخانەكەى خۆى نەبىنەوہ. چەند سالىك دواتر كاتىك سەبرى بەكىك لە كەنالە تەلەفزيۆنىيە لۆكالەكانى

ده کرد، له ناکاو له بهرنامه یه کی تاییه تیدا که کتیبخانه ی پۆشنبیران و سیاسیه کانی ولاتی به سهر ده کرده وه، کامیژا چوووه مالی سیاسه تمه داریکی گه وه، پیاویکی خپیش که ورگی به جوریکی نااسایی به سهر قایشه که یدا شۆرپووبووه وه، له ویدا... له ویدا هه موو کتیبه کانی خۆی بینیه وه، نه و کتیبانه ی خونی پتووه ده بینین، نه و کتیبانه ی له ناویاندا گه وره بووبو، هه موویان ئیستا له پشت نه و پیاوه وه ریزکرا بوون، ئیستا نه و هه موو کتیبه کانی وه که گه نجینه ی تاییه تی خۆی، وه که به ری په نجی هه لبراردن و کوکردنه وه ی خۆی باسده کرد... هه موویان له ویبوون... هه موو کتیبه نازیزه کانی... له پشت نه و پیاوه قه له وه وه که به شانازییه وه له بهرده م په فه کان و په یکه ره کانداهه ستابوو، به زهرده خه نه یه کی گه وره وه... زۆر گه وره وه بۆ کامیژا کان پتیده که نی.

دوای چۆلبوونی کتیبخانه که، زۆری نه برد شه پی ناوخۆ دهستی
 پیکرد. له به هاری سالی نه وه دوچاردا ههردوو حیزیه گه وره که ی ولات
 گه یشتنه نه و بهوایه ی ناتوانن پیکه وه حوکمبکه ن، پێشتر هه موو نه و
 هه سته مان هه بوو که ناکۆکی دوو حیزیه که له سه ر دابه شکردنی سامانی
 گومرگ، به خۆشی ته واو نابیت. به لام که س له و باوه په دا نه بوو بگاته
 جهنگیکی وا سه رتاسه ر و درێژ و خویناوی. نا... نه و کات مه نگوپ له
 پیزه کانی یه کیتی و قه له نده ر ناموون له پیزه کانی پارتیدا چووبوونه
 سه ری. له حیزیدا که س مه نگوپ یه بابگه وره ی به ناوی خۆیه وه بانگ
 نه ده کرد، به لکو ناویان نابوو «مه نگۆی گه وره». ناویانگی مه نگۆ و
 تپه که ی خراب نه بوو، له گه ل نه و ورده شه پ و کێشه گه ورانه ی بهوویان
 له ولات کردبوو. کوپانی مه نگوپ فه رمانیکی بهوویان هه بوو، له کاتی
 بهرگریکردندا نه بیت ئازاری که س نه ده ن. نه و ده مانه مه نگوپ خۆی وه ک
 فانه تیکیکی ئاشتیخواز نیشانده دا، به رده وام له هه موو کۆبوونه وه کاندای
 ده یگوت «ولاته که قوونی شه پی پێوه نییه». به لام له و سن ساله دا
 کینه ی نێوان قه له نده ر ناموون و مه نگوپ له ژێره وه تاده هات زیاده کرد،
 قه له نده ر له کۆبوونه وه و دانیشته کانی خۆیدا مه نگوپ ی وه ک سه رسه رییه کی
 ده م بهوت و چه قۆکێشیکی سه رجاده ناوده نا، مه نگوپیش نه وی وه ک
 ناغازاده و کۆنه خۆفرۆش باسده کرد، له و ماوه یه دا دووباره وینه کۆنه کانی

قەلەندەر لە گەل پاسبەوانە تايبەتییەکانی وەزیری ناوخۆ، لە گەل بەرپررسی
 فەوجی پاراستنی کۆشکی کۆماری، لە گەل بەرپۆشەبەری دیوانی کۆشک و
 سەگە کەیدا، چاپکرانە وە گەورە کران و لە هەندێ جێگا شدا هەلواسران،
 وەک بەلگەیەک بۆ خیانت و خۆفروشی قەلەندەر. ئێمە ئەو سەردەمە
 مەنگوپرمان نەدەبینی، بەردەوام لە بارەگاکی خۆی یان لە ئوتومبیلی
 جام پەش و تايبەتیدا هاوچۆیدەکرد، هەموو بیرى قسەکانیمان دەکرد،
 بیرى ئەو رۆژانەمان دەکرد کە لە چایخانەى پەپولەى نازاد یان لە
 ژێر زەمینى ئوتیلە کەدا قسەى بۆ دەکردین... ھەزماندەکرد ئەم رۆژانە
 زوو بپوات و شتەکان ئاسایى ببنەو و مرقەکان ببنەو بە کەسى
 سادە و خۆیان لەو چەک و چەگدارییە دووربەخەنەو. بەلام لە بەھارى
 سالى ئەوە دوچواردا بارودۆخى ولات تەواو تێکچوو... سەرەتا کە سەمان
 باوەرمان نەدەکرد ئەو تێکچوونە کاریگەرییەکی وەها گەورەى لەسەر
 تەواوی چیرۆکە کە دەبیّت، بەلام پێداوەکان و اوڵەکان، لە گەلێاندا ژيانى
 هەموومان بە جۆرتکی چاوەرێوان نەکران و ئەو زوو بوو. شەوی پێش
 هەلگیرسانی شەپ، قەلەندەر ناموون لە گەل بەرپرستی سەربازی دیکەدا
 ھێزەکانى خۆیان لە سەریان و کۆلانەکانى دەوری بارەگای سەرەکی پارتى
 دا بەشکرد، لە ئێوارەو هەواڵ ھاتبوو کە لە سەرتاسەرى کوردستاندا
 بارودۆخ ناچۆرە و دوو ھیزبە کە لە هەموو شوێنێک سەنگەریان بەرابەر
 یەک گرتووە. ئەو شەو تا درەنگ شتیکی نەوتۆ پوینەدا، شارکش
 و مات بوو. نزیکى نیوە شەو قەلەندەر تۆ خەوی دەھات، بۆ چەند
 سەعاتێک لە سەر قەنەفەیکى درێژ لە ژوورە کەى خۆیدا لە بارەگا
 سەرخەویکی شکاند، سەیری لیھات کە ھەر چاوی دەچیتە خەو و بە ئاگا
 دیتەو خەون بە خالید ناموونەو دەبینیّت. کە دەرووبەری سەعات پێنج
 ھەستا، چاوی گۆفی و خەونەکانى بۆ چاچیپە کە گێرپاوە و گووتى
 «واھەستدە کەم دەبوایە منیش لە گەل خالید نامووندا بپۆشتمایە».

چایچییه‌که بیئەوێ له مه‌به‌ستی تێیگات، سه‌رنجیدا چۆن ده‌مانچه‌که‌ی
 تاقیده‌کاته‌وه و ده‌سکه‌که‌ی به‌ده‌سته‌سپێکی زه‌رد ده‌پێچێت و ده‌چێته‌ده‌رێ.
 گه‌رچی به‌هاریبوو به‌لام کزه‌ی پێش سپێده زۆر ساردبوو. قه‌له‌نده‌ر به‌سه‌ر
 نه‌و خالانه‌دا گه‌پا که شه‌وی پابوردوو چه‌کداره‌کانی تیا قایمکردبوو،
 ئامۆدانه‌ تینگه‌یشت بڕنکی زۆری پێشمه‌رگه‌کانی حیزب له شه‌ویوه،
 چه‌که‌کانیان جێهێشتوو و شوینه‌کانیان چۆلکریوه و گه‌راونه‌ته‌وه مالن.
 قه‌له‌نده‌ر ئاموون بیئەوێ شه‌رسام بیت گه‌پایه‌وه بۆ ناو باره‌گاکه و به
 چایچییه‌که‌ی گووت «سه‌یر نییه ... حیزب زۆر له میژه شه‌پی گه‌وره‌ی
 نه‌کردوه». چایچییه‌که چایه‌کی نوێی بۆ هێنا و لێپرسی «قه‌له‌نده‌ر
 ناغا... دلنیاان شه‌پ ده‌بیت؟». قه‌له‌نده‌ر به‌ هێمنی سه‌ری له‌قاند و
 گووتی «دلنیاام». وه‌ک ده‌ستووری هه‌میشه‌یی خۆی به‌پێژه‌وه داوای له
 چایچییه‌که کرد ماوه‌یه‌ک به‌جێبه‌یلت و ده‌رگاکی له‌سه‌ر دابخات چونکه
 ده‌یه‌وێت کاغه‌زێکی زۆر گرنگ بنوسێت. داوای سه‌عاتیک به‌ مانوویی،
 به‌ جووتیک چاوه‌وه که ئاسه‌واری گریانی پێوه دیاریبوو له ژووره‌که
 هاته‌ده‌رێ و نامه‌یه‌کی پێچراوه‌ی دایه چایچییه‌که و گووتی «ئه‌م نامه‌یه
 بۆ خالید ئاموونه، تۆ هێنده‌ت له‌سه‌ره‌ بیپاریزیت و هه‌رچییه‌ک بووه
 نه‌هێلت نامه‌که به‌وه‌تیت، گه‌ر من شتیکم لێهات ئه‌وا ئه‌م نامه‌یه‌ بگه‌ینه
 ده‌ستی سه‌ی که‌ره‌می ئاموونی یان فه‌وزی به‌گ... هه‌ر کامێکیان بیت
 گرنگ نییه، تێده‌گه‌یت... گه‌ر من شتیکم لێهات ده‌بیت ئه‌م نامه‌یه
 بگاته‌ ده‌ست خالید ئاموون... به‌سه‌لامه‌تی... ئه‌وه له‌ هه‌موو شتیک
 گرنگتره... ئێستا له‌ من و پێنج پێشمه‌رگه‌ زیاتر که‌س لێره نه‌ماوین،
 بۆ شه‌ره‌فی حیزب جوان نییه کاتییک په‌لاماری باره‌گاکی ده‌ندن که‌سی
 تێدا نه‌بیت... بۆ میژوو جوان نییه که‌س نه‌بیت به‌رگری له‌ پارسی
 بکات. که‌س». چایچییه‌که به‌ هێمنی کاغه‌زه‌که‌ی خسته‌ گیرفانییه‌وه و
 گووتی «به‌ ئومێدی خودا هیچ نابیت... به‌ ئومێدی خودا».

ئەو ھەرزەى كە دەورى بارەگاگەى دابوو، بەشىكى زۆريان تاقى مەنگوپ
 بوون. بەدرىزايى شەو چاوە پروانبوون، بەلام فەرمانىكى پاستەوخويان بۆ
 گرتنى بارەگاگە بۆ دەرنەچوو. لە بەيانيدا دەيانزانى ناو بارەگاگە تەنيا
 قەلەندەر ناموون و دوو پيشمەرگەى دىكەى تيدا ماوه. نزيكى سەعات
 دەى بەيانى فەرمانى گرتنى بنكەگەيان پينگەيشت، دەبايە قەپۆز جوقلى
 سەرگردايەتى ئەو ھەرزە بكات كە دەچيتە ناو بنكەگەوه. مەنگوپ دواتر
 سوپىندى خوارد كە ئەو نامەى نوسيووه و فەرمانى داوه بە ھىچ جۆرىك
 ئازارى كەس نەدەن، تەقە لە كەس نەكەن، لە دۆخىكدا تەقەيان لىكرا
 بە چەشنىك وەلامبەدەنەوه كەس بريندار نەييت. سالانى دوايى مەنگوپ
 چەند جارىك و لە چەند بۆنەيەكدا ئەو نامەيەى دەرخست كە دلوا لە
 قەپۆز جوقلى دەكات، دەست بۆ زيانى كەس نەبات. بەلام قەپۆز تا
 مردنى حاشاي لەوه كرد نامەى واى پينگەيشتبىت و گووتى «تەنيا لە
 پىگاي لاسلكيەوه پىنگووتراوه كە بارەگاگە بگريت و ھىچى تر».

ھەموو دەمانزانى قەلەندەر ناموون لەو كەسانە نىيە ئاسان و بىتەقە
 خۆى بدات بەدەستەوه، خۆزگەمان دەخواست لە برى قەلەندەر كەسىكى
 دى لە بارەگاگەدا بووايە، چونكە كەس نەبوو سەرسەختى و لە خۆبايى
 ئەوى نەبىستبىت. دەمانزانى ئەستەمە بە زىندوويى بىگرن. لەگەڵ
 جولەى پيشمەرگەكانى تردا، قەلەندەر و دوو پيشمەرگەگەى دى لەسەريانى
 بارەگاگەوه يەكەم دەستپىزيان كرد. كەسانىك دەلێن ئەمىر جوقلى برا
 بچوكەگەى قەپۆز جوقلى لەو يەكەم دەستپىزەدا پىئوھ بووه، كەسانىكى
 تريس دەلێن نا ئەمىر لە كاتى تەكاندا بۆ ناو بنكەگە كوژراوه. بە
 ھەر حال گرتنى بنكەگە كارىكى ئاسان نەبوو، دواى زياد لە سەعاتىك
 شەپ يەكەك لە پيشمەرگەكانى قەلەندەر بريندار دەييت و ئەوى دىكەيان
 دەگيريت و قەلەندەر ناموون بە شىئوھەكى سەير، بە بازى سەريانە و
 سەريان بۆى دەرەدەچيت. كوشتنى ئەمىر جوقلى، قەپۆز و ھاوپىكانى

شىتتەكات. دەلېن قەپۇز و سامانى كىسرا و ھوشە جوجە ئەو سى
كەسەن كە دواى قەلەندەر ئامورن كە وتورن. قەلەندەر دەزانىت لەم
شارەدا يەك جىگا ھەيە بتوانىت بىپارزىت، ئەويش مالى گولدانچىيە،
ئەرە تاكە جىگايە كە دەشىت مەنگوپ و كۆپەكانى حورمەتى بگرن...
تاكە جىگايە كە دەتوانىت خۆى تىدا ھەشارىدات. بە ھەموو تواناي
ھەولەدەدات بگاتە ئەو، ھەلبەت قەپۇز جوقلىش دلنپايە ھىندەى
گەيشتە مالى فىكرەت گولدانچى، ئەستە مەنگوپ بھىللىت ھىچ كەس
نزىكى بېيتەو. قەپۇز جوقلى و ھارپىكانى تەنيا دوو سەد مەتر دور
لە مالى گولدانچىيەو قەلەندەر ئامورن دەگرنەو و ھاوارى لىدەكەن
چەكەكەى دانىت و پادەست بىت، ئەو لە شوئىنى خۆيەو تەقە لە ھەر
سىكيان دەكات. ئەوانەى دىمەنەكەيان بىنپەرە، باس لەو دەكەن، كە
قەپۇز و دوو ھارپىكەى بە سى كلاشىنكوف لە سى لاو و بەمەبەستى
كوشتنى دەم و دەست تەقە لە قەلەندەر دەكەنەو، سى كلاشىنكوفى
توپە و تىنوو. نواتر كە قەلەندەرمان ھەلگرتەو سەر و سنگى زىاتر لە
چل فېشەكى پىئوھوو، كە تۆرەيان لە نزىكەو پىئوھى نرابوون. بەلام
ئەوھى لە چىرۆكەكەدا زۆر دژوارە، ئەوھى بە ھەر سىكيان پىشتىنەكەى
قەلەندەر دادەمالن و دەيەستەن بە دەستىيەو و تا ماوھەك بەسەر
شەقامە گىشتىيەكەدا پايدەگىشن، دواجارىش نىوھوپووت و توزاى لاشەكەى
لە سەر يەكېك لە شۆستەكان فېرئەدەدەن.

ئەو ساتەى قەلەندەر كۆژا، سەوسەن ھوزارى كوپى پېرۇشە و
دكتور پەفەتەى لە ئامىزىوو. لە مندالىيەكى زوھوۋە مندالەكە مەيلىكى
نائاسايى بۆ پورە غەمگىنەكەى ھەبوو، لە مندالىيەو لەگەل ئەودا
لە كىتېبخانەكەدا گەرەبوو، ئەو ساتەى كە تەقەكان بوون، دەنگى
گوللەكان و ھەر نزىك و بېچان و لەسەرىك و گەرەبوون، سەوسەن
وايدەزانى يەكېك فېشەكەكان لە ھەواى خالى و سارد و بەرىنى كىتېبخانە

چۆلەكەي ئەودا دەتەقینیت، مندالەكە ترسا و توند خۆی نوساند به پورییه وه و گریا. سهوسەن مندالەكەي توند بهخۆیه وه نوساند و گووتی «هیچ نییه مه ترسه ... مه ترسه، یهك ده كوژن ... یهك ده كوژن، وهك جارن ... وهك هه میشه». گەر یهكێك له ژووره كەدا بایه به دانیاییه وه نهیده زانی ناخۆ سهوسەن له گەڵ خۆیدا قسه دهكات یان له گەڵ مندالەكەدا. دواي نیوسهعات هه والیان بۆ هات كه كوژراوه كه قه له ندهر ناموونه، ئەو پیاوهی سێ سأل له وه ویه ر له شه وێکی تاریکدا دهستی سهوسهنی گرت و له ناو لاشهكان ده ریھێنا.

سهوسەن دانیابوو گوشتنی قه له ندهر شتیکی ترسناکه ... نۆر نۆر ترسناکه ... به لام نهیده زانی بۆ.

تهفسیرکردنی گوشتنی قه له ندهر ناموون ئاسان نه بوو. ناخۆ تاوانیکی سیاسی بوو، په یوهندی به و نۆخه گشتیه وه هه بوو كه هه لگیسانی شه پی ناخۆ دروستیکرد، یاخود په یوهندی به و کێشانه وه هه بوو كه دواي داواکردنی سهوسەن فیکرەت له نیوان ناموونیه کەن و کەسانی ده وریه ری مه نگوپدا سهریان هه لدا؟. له شاری ئێمه دا هه رگیز شه ره کانی سیاست و خۆشه وستی له یه کدی جیا نابه وه، هه یچ هه یزێک نییه بتوانیت سنوورێک له نیوان ئەو شه پانه دا دابنیت، هه موو شه پێک له سه ر خۆشه وستی و ئیره یی و شه رف هه ر زوو ده بییت به شه پی سیاسی و هه موو شه پێکی سیاسیش هه ر زوو ده بییت به شه پی خۆشه وستی و شه رف. كه لای نه ناکۆکه کان له سالی هه شتاو هه شتا و به کۆمه کی فیکرەت گۆلدا نچی ئەو پێکه و تنه یان قه بوو لکړد، كه چیدی له سه ر سهوسەن شه پنه کەن، كه سمان له و باوه رپه دا نه بووین ئەو پێکه و تنه به وجۆره خوینا و ییه کوتایی بییت. گوشتنی قه له ندهر به وجۆره بێره حمانه یه هه موومانیه هه ژانده، تاوانه كه ناموونیه کانی به شێوه یه کی بێژینه سه رشیتکړد. دوو شه و دواي ناشتنی تهرمه كه پتر له سێ سه د پیاوی ناموونی به نه یینی و له ژێر بالی تاریکیدا شاریان

به جیه‌یشت و خویان گه‌یاندده نه‌و ناوچانه‌ی میزه‌کانی پارتی دیموکرآت به‌سهریدا بالآده‌ستن. دوی کۆچی پیارانی نامورن، به‌کیتییه‌کان مه‌موو خیزانه‌کانیان گرتن و به‌ماشینی تاییه‌تی گوازتنیانه‌وه بۆ دهره‌وه‌ی شار و له‌وئ به‌لایانکردن و پیدیانگوتن تا شه‌ر کۆتایی نه‌یه‌ت رینگا نادریت بگه‌پینه‌وه، نه‌وه سهره‌تای ناواره‌بوونیکی نوورودرئی ناموونییه‌کان بوو. نیدی تا ماوه‌یه‌کی درئژ مال و کۆشک و باغی خویانیان نه‌بینیه‌وه و ماله‌کانیان بوو به‌نیشته‌جیی نه‌و خیزانانه‌ی پارتی له‌شوینی خویان دهریانکردبوون، به‌لام نه‌وه‌یان چیرۆکیکی تره... به‌لئ نه‌وه چیرۆکیکی غمگینی تره که لیژده‌دا جیگای نابیته‌وه. نه‌وه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌یر بوو په‌رچه‌کرداری مه‌نگوپر بوو، که دوی چوار پۆژ له‌کوشتنی قه‌له‌نده‌ر به‌ته‌واوه‌تی وازی له‌حیزب هیئا و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ په‌یه‌ه‌ندی خۆی له‌گه‌ل قه‌پۆژ جوقلی و مه‌موو نه‌وانه‌دا پچپی که له‌کوشتنی قه‌له‌نده‌ر نامونده‌ا به‌شداربوون. قه‌پۆژ جوقلی له‌پۆژی په‌که‌مه‌وه نه‌وه‌ی پاگه‌یاند که فه‌رمانی گرتنی باره‌گا که له‌مه‌نگوپری باب‌ه‌گه‌وره‌وه دهرچوو. مه‌نگوپیش له‌سه‌عاتی په‌که‌مه‌وه نه‌و نامه‌یه‌ی دهرخست که گواپه‌ گووتوویتی ده‌بیت باره‌گا که بیخوین بگیریخت. به‌لام نه‌و قسانه‌ لای ناموونییه‌کان نرخیکیان نه‌بوو، دوی کوشتنی قه‌له‌نده‌ر به‌هانه‌یه‌ک نه‌ما بۆ نه‌وه‌ی مه‌نگوپر و نه‌وانی تر له‌سه‌ری سهره‌وه‌ی نه‌و لیسته‌یه‌دا نه‌وه‌ستن که ناموونییه‌کان بۆ تۆله‌ دروستیانکرد. له‌دوی کوشتنی قه‌له‌نده‌ر په‌یه‌ه‌ندی نیتوان خالید ناموون و سه‌وسه‌ن پچپا... به‌لام نه‌وکات ماوه‌یه‌کی زۆر له‌به‌رده‌م رییواره‌کاندا نه‌مابوو بۆ گه‌رانه‌وه، نزیکی شه‌ش مانگ دوی نه‌وه خالید ناموون به‌خۆی و کاروانیکی گه‌وره‌ی بالنده‌وه گه‌پایه‌وه بۆ شار، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی په‌که‌مالی ناموونیش چیه‌ له‌شاردا نه‌مابوو، په‌که‌ دۆست و هاویری دلسۆز و دیوینیشی نه‌بوو یوژیخت نامیزی بۆ بکاته‌وه، ده‌بایه‌ په‌که‌مجار که پیده‌خاته سهر خاکی شار، بجیته‌ توتیله‌که‌ی باوه‌جان و له‌وئ بخویتی.

به پيچه وانه‌ی چاوه پوانی هم موومانه وه، کامه رانی سه لما یه که مین که س
 بوو که له سه ره تای پاییزی سالی نه وه دوچاردا گه یشته وه نیشتمان،
 به یانییه که هستاین و له ناوه پاستی شاردا کاروانیکی دوو دریزی
 بالنده مان بینسی، چنده ها قه قه زی گه وره گه وره و چنده ها چه شنی
 سهیر سهیری بالنده که تا نه وکاته چاوی ئیمه له خه ونیشدا شیوه
 بوونه وه ری وه های نه بینیبوو. ده یان قه قه ز که زۆریه یان پرپوون له
 گه لای سه ره تای خه زان، وهک نه وهی کاروانه که بهرله وهی بگاته شار
 به ناو گیزاوتیکی گه وره ی پاییز و جهنگه لئیکی پرپه گه لاپرزاندا پویشتیبت.
 کاروانه که به مه به ست له ناوه پاستی شاردا وه ستینرابوو، بو نه وهی
 به یانی که هستاین هم موومان ببینین... بالنده کان له ئیمه زیاتر
 خرۆشابوون و هاواریانده کرد، ده یانجیکاند و ده یانخویند. وهک نه وهی
 بزائن که دواي سه ره ریکی دریز... زۆر دریز به به شسی هره زۆری
 جیهاندا گه یشتوونه ته شاری ئیمه، وهک نه وهی باوه پنه کن شاریکی
 واسهیر و جهنجال و ناپیک و غه مگین له سه ره شه نه ستیره شه هیه،
 وهک نه وهی باوه پنه کن گه یشتوونه ته شاریک خه لکه که ی له پاساری و
 کوتر و که و زیاتر زۆر که چه شنه بالنده ی دیکه یان بینیره. ژماره ی
 بالنده کان گه لیک له سه د بالنده زیاتر بوون. قه قه زه کان زۆریه یان کۆن
 و ژهنگاوی دیاربوون، به لام زۆریه یان به جانفازی تاییه تی و هندیکیان

به شوشه و هه‌ندیکیان به دیواری پلاستیکی نه‌ستوور و هه‌ندیکیشیان له ناوه‌وه به ته‌په‌دۆری سپی یان پارچه ته‌په‌دۆری ئاسایی گیرابوون. بواتر که دوو پێواره‌که‌ی دیش گه‌یشته‌وه شار، سه‌یرمان لی‌هات که ته‌کنیکه‌کانی پاراستن و گه‌رم پاگرتنی قه‌فه‌زه‌کان له نێوان هه‌ر سێ پێواره‌که‌دا زۆر له یه‌کدی ده‌چوون. له هه‌موو قه‌فه‌زه‌کاندا هه‌ندی‌ک ده‌روازه و په‌نجه‌ره جێهێلرابوون، ئێمه له‌و ده‌لاقانه‌وه سه‌رمان ده‌کێشا و ته‌ماشای وێقاری ئه‌و بالنده‌مان ده‌کرد که هه‌ندیکیان به بێده‌نگیه‌کی هه‌کیمانه و هه‌ندیکیان به هاوارێکی شیتانه و هه‌ندیکیان به جریوه‌ی ناسک وه‌لامی نیگا‌کانیان ده‌دايه‌وه. له‌و که‌ژاوه‌یه‌دا بالنده‌مان بینی که ده‌نوکی ئاسن و چاوی پێ تیشک و بالی زۆرییان هه‌بوو. هه‌ر قه‌فه‌زێک له قه‌فه‌زه‌کان بۆنی شوینێکی دونیا و هه‌وای جه‌نگه‌لیک و کرزه‌ی گوێ ده‌ریایه‌کیان پێبوو. هه‌ر بالنده‌یه و شێوه خواردنێک و جۆره گیایه‌کی نه‌ناس و جۆره پازاندنه‌وه‌یه‌کی سروشتی تایبه‌تی ویستبوو. هه‌موو هه‌ستمان‌کرد کامه‌رانی سه‌لما گه‌لیک به ناسکی و گه‌لیک به خۆشه‌ویستییه‌وه بالنده‌کانی گرتووه و به‌خێویکریون، قه‌فه‌زی گونجایی بۆ سازاندون و که‌شی پێویستی بۆ خولقاندون، هه‌ندی‌ک له بالنده‌کان جووت و هه‌ندیکیان تاک بوون، به‌لام هه‌موو قه‌فه‌زه‌کان به قفلی تایبه‌تی قفل‌کرا‌بوون. له دوا‌ی دوا‌ی کاروانه‌که‌دا که‌ره‌فانیکی گه‌وره هه‌بوو، که دینه‌مۆیه‌کی کاره‌بای تایبه‌تی پێوه به‌سترا‌بوو، تا له پو‌ژانی سه‌فه‌ردا و له کاتی په‌رینه‌وه‌دا به شوینه سارده‌کاندا، له کاتی لاداندا له‌سه‌ر شه‌قامه به‌فراوییه‌کانی جیهان گه‌رمی تایبه‌تی بیه‌خشیته بالنده‌کان. گه‌رچی له‌و سالانه‌ی دوا‌یه‌دا له پێگای سه‌ته‌لایته‌کانه‌وه، له پێگای ئه‌و سه‌ریازه کلاوشینانه‌ی یوئینه‌وه، له پێگای ئه‌و کوردانه‌وه که له خۆرئا‌وا ده‌گه‌رانه‌وه، له پێگای ئه‌و پێکخوا‌وه بیانیا‌نه‌ی له شاره‌که‌ماندا ده‌ستگیر‌ویی خه‌لکانی هه‌زاریان ده‌کرد، شتی‌کمان له هه‌وای دونیا و له

سینه‌ری به‌رینی جیهان به‌رگه‌وتیوو، به‌لام تا‌ئو تا‌ئو ساته، تا‌ئو پۆذهی پاییزی سالی نه‌وه‌دوچار که بالنده‌کانمان بینی هه‌ستمان نه‌کرد که جیهان به‌راستی گه‌یشتوته‌شاره‌که‌مان، که زه‌مین سیحری خۆی بۆ ناروین، که شتی‌کمان له‌سروشتی ئه‌م دونیایه‌بینیوه. له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار بالنده‌کان له‌و ساته‌دا نوینه‌ری ته‌واوی ئه‌و شتانه‌بیون که ئیسه له‌م شاره‌بچوک و غه‌مگینه‌ی خۆماندا ونمانکردبوو.

سه‌ره‌تا کامه‌رانی سه‌لمامان نه‌بینی، دواتر زانیمان له‌سه‌ر کورسییه‌کی چاپخانه‌ی په‌پوله‌ی ئازاد خه‌وتوو. ئه‌و به‌یانیه‌کی زۆر زوو له‌گه‌ڵ دوو کۆمه‌ککاری نێرانیدا گه‌یشتیوو نه‌و شار. قه‌فه‌زه‌کانی له‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌پاگرتیوو، ئه‌و ساته‌ی ئه‌و گه‌یشتیوو، تازه‌چاپخانه‌که‌ده‌رگا‌کانی بۆ پێی‌واران و کرێکارانی ده‌مه‌وبه‌یان ده‌کرده‌وه، ده‌م و ده‌ست هه‌موو ناسیانه‌وه، به‌لام بێته‌وه‌ی له‌گه‌ڵ که‌سدا هه‌یج بلێت، به‌هێمنی به‌خاوه‌ن چاپخانه‌که‌ی گه‌وت «من و هاوڕێکانم زۆر ماندروین... زۆر... ده‌توانین لێ‌ده‌دا پشویه‌ک به‌هه‌ین و به‌هه‌ین». خاوه‌ن چاپخانه‌که‌راسته‌و راست ناسیانه‌وه، دانیابوو ئه‌مه‌ کامه‌رانی سه‌لمایه، ئه‌و پیاوه‌ی یه‌کێک بوو له‌نه‌فسانه‌گه‌وره‌کانی شار. بێهه‌یج دوو‌دلییه‌ک پێگای به‌هه‌ر سێ پێی‌واره‌که‌دا له‌سه‌ر کورسییه‌کان به‌هه‌ون. که‌ ئیسه‌ به‌یانی بینیمان یه‌ک ته‌خته‌و له‌سه‌ر پشت له‌سه‌ر کورسییه‌کی درێژ خه‌وتیوو، پیاویکی به‌قه‌د و قامه‌ت بوو به‌پیشیکی زۆر گه‌وره‌و درێژ و په‌شه‌وه. له‌چاوه‌ئو کاته‌ی که‌پویشته‌و به‌جێهێشتن بالابه‌رزتر و پیاوانه‌تر ده‌ینواند، قه‌زی که‌مێک له‌و کاته‌کورتتر بوو، ئه‌سه‌ه‌رت‌تر و پته‌وتریش دیاریبوو، ئاشکرا خۆر و سه‌رما یارییه‌کی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر پوخساری کردبوو. بوونی له‌ویادا، خه‌وتنی به‌وچه‌شنه‌سام و هه‌یه‌تیکه‌ی گه‌وره‌ی له‌هه‌مووماندا به‌جێهێشت، که‌پانه‌وه‌که‌ی کتوپر و چاوه‌پوان نه‌کراو بوو، پیشتر هه‌یج که‌سی ئاگادار نه‌کردبووه‌وه، ویستی‌بووی به‌بێده‌نگی بالنده‌کان تا ناو چه‌رگه‌ی شار

بەئىنئەت و لە سەر كورسىيەك لە كورسىيە درىژ و تەختەكانى پەپولەى ئازاد بىخەوت. كە بەيانى زوو ھەواليان بۆ مەنگوپ بىرد، سەرەتا باوھەپى نەكرد. بەلام كە خۆى گۆپى و بەر لە كەوتنى تەواى خۆر گەيشتە لای قەقەزەكان سەرى لە ھەموو بالىنىڭ قەشەنگە سوپما. ماوھەكى درىژ بە بىدەنگى و ھەپسەسارى يەك يەك سەيرى قەقەزەكانى كرد و گووتى «واى خىواى گەورە... واى ئەوليا... ھەموو تەيرى دۇنيائى لەگەل خۆى ھىناوھ... ھەموو تەيرى دۇنيا». بەخىرايى كەسانىكى لە ئىتە ۋەك پاسەوان بە ديار قەقەزەكانەوھ دانا و پۇشت بۆ ناو چايخانەكە، ھەموو بىنيمان كە ماوھەكى درىژ، زۆر درىژ لەسەر سەرى كامەرانى سەلما و دوو ھاورىڭكەى ۋەستا... ۋەستا و ھىچى نەگووت... ۋەك نەوھى باوھەپ بە چاوى خۆى نەكات، ۋەك كەسىك بروسكە لىيدايت سەيرى كامەرانى دەكرد. دواتر بە ھىمنى لەسەر كورسىيەك دانىشت و دەستى گرت بە دەمچاويىوھ و دەستىكرد بە گريان... ئەوھ يەكەمجار بوو مەنگوپ بىينىن دەگرى.

لەدواى كوشتنى قەلەندەرەوھ، مەنگوپ بوو بە كەسىكى تر، بوو بە پياۋىكى غەمگىن. زۆر پۆژ دەھات بۆ چايخانەى پەپولەى ئازاد و لەوئ لەسەر كورسىيەك دادەنىشت و قسەى لەگەل كەسماندا نەدەكرد، بوويو بە پياۋىكى زۆر تىڭشكاو. گەرچى زۆر لەوھ دەترسايىن پۆژىك ئامورنىيەكان زەفەرى پىيەرن و بىكوژن، بەلام ئەو بىياك بوو، جگە لە چەقۇ كۆنەكەى جاران ھىچى تىرى پىن نەبوو. چىدى ۋەك سەردەمى زوو دلى بۆ كەس نەدەكردەوھ، گەر قسەى بىكردبايە، دەىگووت «كوشتنى قەلەندەر ھەموو شتىكى تىڭدا... ھەموو شتىك... ھەرچىيەك من لەو چەند سالاھەدا كىدوومە بە زاىە پۆى... ھەمووى بە زاىە پۆى».

كە مەنگوپى بابەگەورە و كامەرانى سەلما باوھەشيان بە يەكدا كرد، بۆ ماوھەكى كورت ھەموو دلمان پىپوو، ھەندىكمان بە راستى گريان،

هەندیکمان دەستمان بە دەممانەوه گرت و هەندیکمان پوومان وەرگێرا و
خۆمان بەشتیکی دییهوه سەرقالکرد نەبا بگرین. مەنگوپ ئیستا هێدی
هێدی پیری پتووە دیاربوو، لەدوای کوشتنی قەلەندەر ئیوارەیهک چوو بۆ
لای سەوسەن فیکرەت و دوای ئەوه بەپیری هاتەدەر. مەنگوپ هەرگیز
باسی ئەو دانیشتنەى خۆى لەگەڵ کەمەى گۆلدا نەچیدا نەکرد، بەلام
دەنگۆکان باس لەوه دەکەن کە سەوسەن خان بپۆیتە سەر زەشتیکردووه
و گوتوویتی کەوتنەوهى خۆین لە نیوان بەرهکاندا ئاسان تێناپەریت،
سەوسەن راستەوخۆ مەنگوپى بە کوشتنی قەلەندەر تاوانبارکردووه و
پێیگوتووه کە گوايه بڕوا و متمانەى ئەوى خراپ بەکارهێناوه و پلەى
شەپانیتی خۆى تا جیگایەکی ترسناک بەزکردۆتەوه کە ئیدی جیگای
بێدەنگى و لێبوردنى تیا نەماوه... دەسلێن کەمە کە گوتوویتی گەرچى
ناتوانیت تا هەتا هەتایە لە مەنگوپ ببوریت و پێگای بدات پێ بختە
مالییهوه، بەلام سوپێندى بۆ خواردووه، وەک چۆن چەند سالیک پێشتریش
سوپێندى بۆ خوارد، کە هەلسەنگاندنى کامەرانى سەلما و دوا بریارى
گەرەى لەم حیکایەتەدا ملکەچى هیچ جۆرە گۆردانەوهیهکى نابەجێ لە
نیوان خراپیهکانى مەنگوپ و کامەراندانابیت، بەلکو هێندە هەیه کە
مەنگوپ وەک نوێنەرێک، وەک کەسێک کە لەدڵەوه زۆر دڵخۆشیکردووه،
وەک مۆژتیک کە بە چیرۆکە سەیرەکانى سەرسامیکردووه، ئیتر بۆى
نییه، هەرگیز بۆى نییه پێ بنیته ئەم مالهوه و چاکترە کامەرانى سەلما
پاسپێریت کە نوێنەرێکى تر، پەيامهێنێکى تر لە نیوان ئەو و خۆیدا
دیاریبکات. دەلێن کێژە کە سوپێندى خواردووه گەر شوو بە کامەرانیش
بکات تەنیا مەرجى ئەوه دەبێت ئەو و هاویارەکانى لەو زەماوەندەدا
نەبن و دواتریش تا هەتا هەتایە تا ئەوان ژن و میردن مەنگوپ نابیت
بچیتە حەوشى مالى ئەوهوه.

ئەوانەى چیرۆکەکیان بۆ گێڕاينەوه دەلێن مەنگوپ بە پێچەوانەى

عاده تی خۆیه وه، به پینچه وانە ی ئەو غرور و سەرسەختییە زۆرە یه وه که به نێژایی ژبانی له سیمای و پهفتاریدا بووه، گریاوه و پاراوه ته وه که هه رچییه ک ده کات شتی وای به رابه ر نه کات، نامه که ی خۆی ده رده هێنیت و نیشانی سه وسه نی ده دات، سوینده خوات که ته نیا له به رخاتری کامه ران و له به رنه و و بۆ پاراستنی شکۆی ئەو چۆته حیزیه وه، سوینده خوات که نه ویش وه ک هه مووان نیگه رانه و واهه سته ده کات تاوانه که راسته وخۆ ئاراسته ی ئەو و کامه رانی سه لما کراوه، به لام کێژه که سەرسەختانه ئەوه ی به بیرده هێنیه وه که کوشتنی قه له نده ر به جۆریک دپندانه و ناشایسته و دوور له عورفی جه نگه، هه تا له ئیشی پیاوانی ده ولت بیپه حمانه تر ده نوینیت، له به رنه وه هیه چ دلێک له دل نادات و بریاری خۆی ناگۆریت و له و بریارانه په شیمان نابیته وه. هه موو ده لێن که س له وه به ر هه لۆیستی به وجۆره په قی له خانمی سه وسه ن نه بینیه وه، هه موو ده لێن فیکه رت گولدانچی و دکتور په فعه ت و په روشه که له ژووریکی دیکه وه گۆییان له قسه کانیا ن گرتوه، به دلپه قی و پێداگرتنی سه وسه ن سه رسامبوون. هه رچۆنیک بیت، مه نگوپ دلشکاو و ده رکراو له مالی گولدانچی دیته ده ری، دوا ی ئەوه ده بیته پۆحیکی شکست و غه مگین و بێده نگ. ئیدی وه ک جاران به یانیان و ئیواران ده هاته چایخانه که، هه روه ک جاران گیانی فه رمان و پۆحی بیباکی له هه موو شتیکیدا بوو، هه موو ئاماده بووین هه موو داوایه کی جێبه جێکه یین، ئاماده بووین بێمه رج لایه نی بگرین و هه ر شتی ک بلێت بۆی سه لمینین، زۆریه مان باوه رمان به بیگوناھی مه نگوپ هه بوو. به لام له گه ل ئەوه شدا چاونه ترسی و بیباکی مه نگوپ شوینی په رسیاری هه موومان بوو، هه موو ده مانپرسی: چۆن دوا ی کوشتنی قه له نده ر ئاموون، ئاوها بێخه م ده سوپیته وه؟ ناترسیت بیکوژن، ناترسیت تۆله ی لێکه نه وه. به لام له نیو بازاردا هه ندی که س باسی نامه یه کی نه یینیان ده کرد، که ئاموونیه کان بۆ مه نگوپیان نوسیوه، نامه یه ک تا

ماوه یه کی درېژ که سمان نه مانده زانی چی تیدا نوسراوه، هه ندیکمان وه ک دهنگو باسمانده کرد و هه ندیکي دیمان راست ده مانقه بلاند، به لام دوی زیاتر له دوو سال له پوژیکي زور گهرمی سهره تای نه یلوردا مهنگور نه و نامه یه پيشانی کامهرانی سهلمادا و دواجاريش نامه که که وته دهست سهوسه ن گولدانچی و تاکوتایی لای نه و مایه وه .

نه و پوژه دوی نامیزانه گهرم و پر سوزه کان، دوی نه و ی کامهرانی سهلما به دهنگی به رز گووتی «چ خوشحالم که لیهرم، چ خوشحالم... من له سهر کورسی و شوسته و لاپگاکانی زور شارانی دونیا خه و تم، سویندم خوارد نه و پوژه ی ده گهرمه وه یه که م پشوم له سهر کورسیه کانی نه م چایخانه یه بیت و یه که م جای نیشتمانم لیهردا بخومه وه و یه که م سهرخوم له سهر نه م کورسیانه بشکینم، سویندم خوارد قه تازی بالنده کانم له ناوه پاستی شار و له و جیگایه دا بوه سستیم که دواجار تیدا مالواییم له ئیوه کرد، سویندم خوارد بهرله وه ی باوه شبکه م به خوشک و پور و که سه کانی خومدا، باوه شبکه م به ئیوه دا... سوپاستانبکه م... سوپاسی وه فا و کومه کتانبکه م... ئیستا ئیوه نازانن من چند دلخوشم که ده گهرمه وه... که بالنده کانم به سهلامتی هتایه وه نه م شاره... سه فهریکی ناسان نه بوو... به لام ئیستا هه سته ده که م کاتی هاتوه به هیمنی ماندوویتی نه و هه موو ساله له گیانم دهریجیت... هه سته ده که م هینده ی هه ناسه ی نه م شاره هه لده مرژم و بای نه م شاره بهر پوخسارم ده که ویت... هه موو شتیک لام ده بیته راپوردوو... من لیهردا... نا لیهردا سویندتان بو دهخوم که هرگیز تا هه تاهه تایه جاریکی تر نه م شاره به جیناهیلیم، خوشحالم که به عسییه کان لیهر نه ماون، خوشحالم ده گهرمه وه بو شاریکی نازاد، من سویندتان بو دهخوم جاریکی تر نه م شاره به جیناهیلیم... سویندتان بو دهخوم، هه تا نه گهر نه م شاره تاعوون له ناویدا بلوویتیه وه، درمی ترسناک کولانه کانی پرکه ن له مهیت،

كوچهكانى چۆل ئاكام... ئىوۋ ھەمووتان دۇعام بۆ بىكەن كە سەوسەن
 فېكرەت، ئەو كچەي بۆ خۆشەويستى ئەو دونىام تەيكرىوۋ بە ھاوسەرى
 خۇي ھەلمېزىت... دەست بخەنە سەر دلتان و دۇعام بۆ بىكەن كە
 شتىك بچىتە دلى خانمى سەوسەنەوۋ و من لە ھەموو عاشقانى تىر
 باشتىر بېنىت و بالئندەكانى من زياتىر سەرنجى پايكىشن، دۇعام بۆ بىكەن
 و ھىچ كات لە دۇعاكرىن مەوۋستىن... بەلام ئىستا ھەستەكەم، پۇزى
 ئاھەنگمانە... ھىوادارم ئەمە سەرەتاي ئاھەنگى ھەرە گەرەمان بىت...
 ئاھەنگى ھەرە گەرە... .

سالانتىك دواتر كە بېرى قسەكانى ئەو پۇزەمان دەكەتەوۋ، خويىن
 لە دلمان دەھات. بەلام ئەو ساتە ساتى شادى بوو. مەنگوپ بەبېنىنى
 ۋەھا گەشاپوۋەوۋ خۆشخالى و كەيفى جارانىمان بەياددا دەھاتەوۋ.
 كامەرانى سەلما پىدەچوۋ چىتر ئەو گەنجە سەرەپۆ و توپەيە نەبىت
 كە زىاد لە ھەشت سال لەۋەوۋىر نىشتىمانى بەجىتەشت. گەلىك
 جوانتر و دونىادىدەتر و پىر ھىكمەتتىر دەينواند، دەنگى ۋەك جاران
 توپەيسى و لەرەي ئاكاملى تىدا نەبوو، وشەكانى پىپوون لە دلتايى و
 بېروا بەخۇبوون. مەنگوپ جار دواى جار باۋەشى پىادەكرد و دەيگىووت
 «ئاي كوپى خۇم... ئاي كوپى خۇم». دواجار مەنگوپ لە ناۋەپاستى
 چايخانەكەدا ۋەستا و دەستى بەرزكردەوۋ و گوۋى «خۆشەخت ئىمەين،
 شادىمان ئىمەين كە دوۋبارە تۆ دەبېنىن، بەخىرېيتەوۋ بۆ ناۋمان.
 ئەمپۆ ھەموو ئاھەنگەكەين، بەلام نا... ئىستا خوشكانت و پورانت و
 خىزانى گەرەت چاۋەپوانتدەكەن... بەرلەۋەي ھىچ بلېيت... بەرلەۋەي
 باسى ھىچ شتىك بۆ ھىچ كەس بىكەيت، دەبىت بگەرېيتەوۋ مالى، لەۋى
 بخەويت و خۆت بشۆيت و پشووېدەيت... من لىرەدا پاسەۋانى بالئندەكان
 دەكەم... تا ئىۋار، تا ئىۋار، ئەوسا بە ھەموو يقارى خۇتانهوۋ
 ۋەرن و دەچىن بۆ مالى گولدانچى و تۆ لەۋى دەچىتە ژوۋى و ھاتنەۋەي

سەرسامانە لە دەلاقەي قەفەزەكانەو سەيىرئانەكردىن، پىئەمچو ئەوانىش
 ھىندەي ئىمە بەيىنىنى ئىمە سەرسامبىن، ۋەك ئەو ھەستىكەن فېيۈن
 بۆ ئەستىزەيەكى تر ۋ لەسەر پلانئىتتىكى تر نىشتوونەتەو ... زۆركات
 ھەستماندەكرد ھىندەي ئىمە بۆ ئەوان غەرىب ۋ ئائاسايىن، ئەوان بۆ
 ئىمە ۋەھا نىن، ھىندەي ئەوان فزوليان ھەيە ئىمە بېيىن ۋ تىمانىگەن
 ئىمە نىمانە ... مەنگۈر بۆ ئەو ھەنجالى ۋ كۆيۈنەوكان لە دەۋرى
 قەفەزەكان كەمبكاتەو، لە مېرەو بەرى شەقامەكەدا چوار پىنج خالى
 بەشىنەو ھەي پاقلاۋ ۋ شىرىنى ۋ شەرىتەتى دانا. پىيوارەكان دەيانتوانى
 لەۋىدا شەرىتەت ۋ شىرىنى بخۆن ۋ پىرۋىزىيى ھاتنەو ھەي كامەران
 بگەن. ئەو ھەي سەيىرۋو ئەو پۆزە ھىچ يەك لە شاعىران ۋ شىۋەكاران
 ۋ مۇسىقارەكانى شار نەھاتنەدەرى ۋ نەھاتن بۆ سەيىرى بالىندەكان،
 كەس لەۋان لە دەۋرى قەفەزەكان دەرئەكەۋتن ... ھىچ كەسش لە ئىمە،
 ھەۋالىكى لە سات ۋ ۋادەي گەپانەو ھەي دوو داۋاكارەكەي دى نەدەزانى.

له نټواره دا کامه رانی سه لما و مهنگوړې بابه گوره و مهربوانی مومه
 و لهج قوقز له ماشينکي سږپدا که ناموزايه کي کامه ران لټيده خوړې
 بهره و مالنې سه وسنه فيکړه ت بهر ټکه و تن، کاروانې بالنده کان پازده
 قهقهه زې گوره بوو که دوو ماشين پايانده کښا، هه نديکيان له ناوړه
 بوو بووون به دهيان ورده قهقهه زې نيکه، زړه ي قهقهه زه کان له سر تايه ي
 تايه تي راگيرابوون که ناسان له سر هه موو شټوه پښکايه ک دهيا نټوانې
 بجولټن، تايه کان وها کرابوون بتوانن به شه قامي دژور و پښکاي دريژ
 و سه ختيشدا تټپه پښ. کاتيک کاروانه که له نزيکي چايخانه ي په پوله ي
 نازاده وه بهر ټکه و ت، جوليه کي ناسايي که و ته شه قامه کان. خه لکانتيکي
 زور له مبه ره و بهره وه به سر سامي سه يري کاروانه که يان ده کرد، هه ندانتيک
 توانجي ناشيرين و که ميکيش له پياوه هه ميشه بيزاره کاني شار جنټويان
 به نيمه و بالنده کان ددها، هه نديک به ناشايسته يان ده زاني له سر ده ميکي
 واسه ختدا، له پوزانتيکدا شه پ له زور شار و شاروچکي ممله که تدا ناگري
 سه ندوه، نيمه سه رقالي «کومه لټک ته يري نه خوښ» بين. به لام نيمه به
 بيده نگی له تهنشت کاروانه که وه ده پزيشتين و باکمان به و جوړه قسانه
 نه بوو.

لهج قوقز په که مين که س بوو که هه والي هاتنه وه ي کامه راني بو
 سه وسنه فيکړه ت برد. که لاي نيوه پښ هاته وه بو چايخانه که وها

خۇرۇشاپو، واماندەزانى خەرىكە شىت دەپىت، بەدەنگى بەرز ھەموو شىتلىكى بۇ گىرپايەو، لەگەل قسە و ھاوارەكانى خۇيدا سوورتر و سوورتر و لچى قۇقزتر و قۇقزتر دەبوو، گووتى «ئەركاتەى لەدەرگامدا و چوومە ژوورئى باجى سەوسەن لەگەل مندالى خوشكەكەيدا پىنگەو لە ئاسماندا سەيرى بەعزئى بالئندەيان دەکرد، تا ماوہەكەش ئاگايان لەو نەبوو كە مەن لە بەردەمياندا وەستام. كە سەرنجى مياندا وەك لال وەھابووم، بىلالەى بە نەوعىك لەبەردەميادا پەشوكام ھەناسەم بۇ نەدەدرا، خەرىك بوو بگريم... بەلام پيش ئەوہى بگريم، پيش ئەوہى فرمىسكەكان لە چاوم بىنەخوارئى ھاوارەمكرد، باجى، باجى گيان، لىرەيە... ھاتەو... ئەم بەيانىيە ھاتەو. يەكەمجار ھەر سەيرىكردم و ھىچ تىنەگەيشت، مەن فرمىسك لە چاوم ھاتەخوارئى، بە شەرەفى دايم فرمىسك وەك باران لە چاوم داىكرد و گووتەم كامەرانى سەلما گەپايەو، وەدەكەى خۇى بەجىھتينا و گەپايەو، ھەموو بالئندەى دونياى ھىتاوہ... ھەموو بالئندەى دونيا... ھەموو بالئندەى دونيا. بىتەوہى ئاگام لە خۇم بىت، لە ھەلچوون و شىپزەبيدا دەمقىزاندا، دەستم بەرزەدەكرەوہ و دەمگوت ھەموو بالئندەى دونيا. باجى سەوسەن ھەر سەيرىدەكردم و ھىچى نەدەگوت، ئىنجا مندالەكەى دانا و گووتى بەپاستى لىرەيە... بەپاستى. مەن گووتەم بەقەبرى ھەرچى ئەسحابەيە، بە گۆپى باوكەم، مەن خۇم ئىستا لای قەفەزەكانەو ھاتووم. مەن مەنگوپ پايسپاردەم بىم، ھەزىدەكرد خۇى ئەم مژدە خۇشە بۇ تۆ بھىنئىت، خۇى ئەو شەرەفەى پىتېپىت، بەلام ھەموو دەزانىن تۆ ھەرامتەكرىوہ پى بختە ھەوشەكەتانەو، بەس خودا خۇى دەزانئىت كە چەندە خەوى بەوہو دەبىنى خۇى ئەم ھەوالەتان بۇ بھىنئىت، باجى بە قەبرى براى جوانەمەرگەم، ھەشت سالا خەو بەوہو دەبىنئىت پۇژىك بىت خۇى ئەم مژدەپەتان پىدات، بەلام دلى ئىوہى لە ھەموو شىتلىكى ترى دونيا لا عزیزترە، ئىتر ناچار، بەوہولامى ناچار مەنى پاسپارد... مەن...

که پیتان بلّیم که ئیوارئ، خۆمان و هه موو قه قه زه کان دئین بۆ ئیره ... هه موو دئین ... خوابکات ئیوه ئاماده بن ... خوابکات ئاماده بن» .

لج قۆز هه میشه و هه میشه به شانازییه وه باسی ئه و ساته ی ده کرد، خۆشحال بوو شه ره فیکری وه های پێپراوه یه که مین که س بیت هه وائه که بۆ مائی گۆلدانچی به ریت . ئیمه له نیوه پۆدا بیستمان که گۆلدانچییه کان ئۆریان له مائی فیکره ت کۆبوونه ته وه تا له و ساته تایبه تی و سیحراوییه ی میژووی خیزانه که یان بییه ش نه بن . له و هه شت سال و نیوه دا که سیان له و باوه رده نا به یون چیرۆکه که ی سه وسه ن ترۆپیکتی و ئه فسانه یی تیدابیت . ئه وه ی خه لکانیکی ئۆر به شادییه وه دوی کاروانه که که و تئوون، ئه وه ی هه ندیک به ئالای کوردستانه وه له گه ل بالنده کاندا ده پۆشتن مایه ی سه رسامی خودی فیکره ت گۆلدانچی بوو، کاروانه که نزیکي سه عات شه ش و نیوی ئیواره گه یشته کۆلانی مائی سه وسه ن، سه دان که س له گه ل که ژاوه ی بالنده کاندا ده پۆشتین، نا ... نا، وه ک گوتم پێشتر له میژووی شاره که دا ئاوها بالنده خه لکی به خۆیه وه سه رقائ نه کردوه . جه نجالیه ک بوو مه پرسن . له و پۆژه وه ئه و کۆلانه مان ناونا «کوچه ی بالنده کان»، مائی سه وسه نیشمان ناونا «مائی بالنده کان» . که کاروانه که گه یشته پێشده می مائی گۆلدانچی، سه وسه ن به هاو پیتی هه ریه ک له فیکره ت و عیزه ت گۆلدانچی بۆ پێشوازی گه ریده دوور ولاته که هاته ده رئ، جگه له مه نگوپ که به تنیا له ماشینه که دا مایه وه، هه موو سه رنشینانی ماشینه که دابه زین . کامه ران جلیکی کوردی قه شه نگي پۆشیبوو، گه لێک له به یانی پۆشناختر و جوانتر و پیاوانه تر ده یواند، بێنه وه ی بشله ژیت، بێنه وه ی وه ک چاران قه ره بالغی زمانی بیه ستیت، یه که مجار به حورمه تیکي مه ردانه وه ته وقه ی له گه ل دوو پیاوه که دا کرد و پڕویکرده سه وسه ن فیکره ت و گووتی «خانم پێز و حورمه تی ئۆرم ... خۆشحالم دوی ئه م هه موو ساله ته ندروست و سه لامه ت ده تیبنمه وه، من ئه مپۆ به یانی گه یشته وه شار، پتر له هه شت

سالة بۆ تۆ بزم دونيايه دا وئلم، خۆم به بهخته وه رترین مرقۇى ئەم زه وييه ده زاتم كه توانيم بالنده كان به سه لامه تى بگه ڤنمه وه ئەم شاره و تا بهر ده رگاي ئىيوه بيانهيئيم، ئەوه كليلى هه موو قه فه زه كانه خانم، ئەوه كليلى هه موو قه فه زه كانه، حه زده كه م له بهرچاوى خه لكى به پىزى ئەم شاره بيه ده مه ده ستان. خۆت ده توانيت يه ك به يه ك سه پريانكه يت... له م ساته به دواوه سه وسه ن خان هه موو ئەم بالنده مه مۆلكى تۆن».

هه موو بينيمان كه به نديك كليلى گه وري ده ره ئنا و به پىزىكى زۆره وه نوشتايه وه و كليله كانى دايه ده ست سه وسه ن فيكره ت، كه گه ليك په شوگا و نامۆ ده رده كه وت، له كاتيكا هه مووان به خيره اته وه ي كوپه كه يان ده كرد، ئەو هيجى نه گووت، به لام به جوړىكى سه رسامانه سه يري كامه رانى سه لماي ده كرد، هه موو دنيا بووين ئەو جوړه سه ير كردن و نياگايه هينده ي تر ئاگر له كامه ران به رده دات. له ناكاو كامه ران سه يري هه موومانى كرد، ئاوړىكى خيرايشى له قه فه زه كان دايه وه، وه ك ئەوه ي شتىكى بيرچوو پيت پوو يكرده يه كييك له قه فه زه كان و كليلىكى جياي ده ره ئنا و ده رگا كه ي كرده وه و چوو نه اووه و له وئ له گه ل بالنده يه كدا هاته ده رئ. مه ليكى شيوه كۆتر، به سه ره پشت و سه رىكى خۆله ميئشى كاله وه، ته بيرىك باله كانى سبى بوون، كۆمه ليك كه وانه ي قاوه بيان له سه ر بوو، سنگيشى سبى سبى بوو، به لام له ناوه راستيدا ئەو سپىتييه دا په له يه كى سوور هه بوو، وه ك ئەوه ي خوڤن له سينه ي هاتبيت و دايدا بيته سه ر په ره كانى. كامه ران بالنده كه ي به رزكرده وه و پيشانى هه موومانيدا و گووتى «ئمه ناوى كۆترى سينه زامداره، كه له ئەزه له وه بزم په له سووره وه ديتته دونيا وه... له بالنده كانى ترم خوشترده وىت، خاتم ئەمه يان ديارى تاييه تى منه... ديارى تاييه تى منه... گه ر شووت به من كرد ياخود نا، ئوميدم ئەويه ئەم بالنده يه له ژورى خۆتدا هه لگريت و هه ركاتييك ئەوت بينى بير له من بگه يته وه». هه موو گويمان ليئبوو كه سه وسه ن بالنده كه

ده گريټ و سه يريده کات و بؤنيده کات و ده لټيت «گاليکولؤمبا لؤزؤنيکا... گاليکولؤمبا لؤزؤنيکا». سه ره تا هيچ نټنه گه يشتين... هيچ، وامانده زاني کيزه که خريکه ده که ويته و پټنه و دؤخيکي ناناسايي تووشبووه، به لام سه ري به رز کرده و سه يري کامه راني سه لمای کرد و به ئه سپاي گوتي «کؤتری سينه زامدار، گه ليک جوانه... به لام ناوه لاتينييه که ي گاليکولؤمبا لؤزؤنيکايه... گاليکولؤمبا لؤزؤنيکا، ته نيا له سه ر يه ک دوو دورگه ي بچوک له دورگه کاني ئنده نوسيا ده ئي، له وه بترازيت له هيچ شوئيئيکي تري جيهاندا نييه...». وشه کان به جورټک له زاري خووشبوون، هه نديک له وانه ي له ده وري که ژاوه ي بالنده کان وه ستايوون، له و که سانه ي هه ر به فيتره ت له بهر سيحري تافره تا لاوازن خه ريکبوو ببورټنه وه. سه وسه ن سانه خو ي گؤرپبوو، مه کيا جيکي کال و ته نکي کردبوو، کراسيکي سپي بيملوان و پانتولټيکي ره شي له بهر دابوو، به لام يه ک په فته ي مؤري له گه ردي نئالانديبوو، ئه و په فته يه جوانييه کي وه هاي پټبه خشيبوو، نه مانده تواني چاري له سه ر بگوازينه وه و سه يري شتيکي ديکه بکه ين. دنليام هه مسو ئه وانه ي گومانيان له جواني سه وسه ن فيکره ت هه بوو، گه ر ئه و ئيواره يه بيانديبايه، ده يانزاني چ هه له يه کي گه وريه يان کرده. سه وسه ن ئه و ئيواره يه «کؤتری سينه زامدار» سي له ده ست کامه ران وه رگرت و گوتي «کامه راني سه لما، شووت پټيکه م ياخود نا، ببيت به هاوسه رم ياخود نا ئه م بالنده يه تا مردن له گه لندا ده ميټنټنه وه... تا مردن».

سه وسه ن له گه ل باوکي و مامي «دواتريش دکتور په فعت چوو ه ريزيانه وه» به سه ر بالنده کاندا گه ران. تا ئه و ئيواره يه نه مانده زاني سه وسه ن چ کچيکي زيره که، چ شاره زايه کي گه وريه ي دونيا ي بالنده کانه. ده چوو ه به رده م هه ر قه قه زټيک، سه يريکي بالنده که ي ده کرد و وه ک زانايه کي گه وريه ي بالنده ناوه لاتينييه که ي ده گوت، ئه و ناوه درټز و ئالؤز و دوويه سانه ي له گو يي ئيمه دا تابلټي قورس ده زرينگانه وه، له به رده م

یه کێک له قهفهزه کاندایاواریکرد «نارتیکورنیس کلامۆسۆس... خوای گهروه یه کێکه له بالنده دهگههه کان که بهرو نه مان دهچیت، یه کێکه له هه ره بالنده شه رمن و دهگههه کانی دونهیا، که له سه ر پووبه رێکی زۆر بچوک له باشووری خۆرئاوای ئوسترالیا و هه ندێ ژماره ی که میشی له خۆره لاتنی ئه و ولاته دا ده ژین... ده نگێکی به رز و پرته غمه ی هه یه... خوای گهروه چی ده بینم، نارتیکورنیس کلامۆسۆس».

چه ند قه فزه نه ولاتر، پێکه نی و بالنده یه کی بڵند و بالابه رزی نیشاندا ئین که به له ش و بال له دال ده چوو، قاچی وه ک له قلع ق درێژیوو، به لام بنه رانه کانی ئه ستوو و کلاوپه رێکی قه شه نگیشی له پشتی سه ریه وه هه بوو. گووتی «ئه مه سکرته ره، له زۆره ی زمانه کاندایا به سکرته ر ناویده ئین، چونکه کلاوه که ی سه ری له و په ره موچه دهچیت که نوسه رانی کۆن دهیانخسته پشت گوینیانه وه، له توخمی داله، له و گیاوگۆلانه دا دهژی که له خوار بیابانه کانی ئه فریقاوه سه وزیوو، چنگێکی زۆر به هێزی هه یه، بالنده یه کی مارکوژ و مارخۆره، به و قاچه به هێزانه ی ده کیشیت به ماره کاندایا پۆحیان ده کیشیت، پیاکیشانیکی ترسناکی هه یه، گه ر به ر مۆفیش بکه ویت به رینه دارینه کات... ناوه لاتینییه که ی سه کیتاریۆس سیرپه نتاریۆسه... ته رێکی جوان، به لام ترسناکه... وانیه کامه ران؟».

کامه ران به حورمه ته وه سه بیرکرد و گووتی «هه موو زانیارییه کانت ته واون خانم... بالنده یه کی ئه مین نییه، مۆف ده بێت خۆی له چنگه تیژ و قاچه درێژه کانی به ریزت... زۆر پاسته خانم، بالنده یه کی پیاده په وه، شه ق هاوێژکی بپه حمه، وه کو تریش به سه عاتی دووردرێژ به پێ به ناو گۆرگیادا ده پوات، پاوده کات و پیاسه ده کات، ها خانم... پاوده کات و پیاسه ده کات. له م قه فزه دا دلی زۆر خوش نییه، به لام چاری نییه، خۆی ده زانیته که چاری نییه».

یه که یه که سه یری هه موو بالنده کانیا ن کرد، سه وسه ن باسی زۆر له

بالنده‌کانی بۆ کردین، ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو ببیینین که به‌وجۆره ده‌کریته‌وه و به‌وشیوه گه‌ش و ده‌نگه ساف و پوخساره بی‌گه‌رده سه‌یرمانده‌کات و بۆمان ده‌دویت، هه‌موو هه‌ستمان به‌ به‌خته‌وه‌ری کرد... به‌خته‌وه‌ریه‌ک له‌و چه‌شنه‌ی مرۆف له‌گه‌لیدا بیری ده‌چیت‌وه بۆ به‌خته‌وه‌ره. فیکره‌ت گۆلدانچی و عیزه‌تی براشی له‌ دیمه‌نی ئه‌و هه‌موو بالنده سه‌یر و ناوازه‌یه سه‌رسامبوون. دکتۆر ره‌فعت به‌ نیگایه‌کی تیزه‌وه، به‌چاری پزیشکی‌که‌وه که به‌وردی ته‌ماشای نه‌خۆشیک ده‌کات، سه‌یری بالنده‌کانی ده‌کرد، دکتۆر که‌رچی کوپێکی گه‌نج بوو، به‌لام که‌مه‌که‌مه خه‌ریک بوو ورگی داده‌نا و چاوشی به‌ختیاری کزنه‌بوو، پۆژ دوا‌ی پۆژ شیوه سه‌یرکردنی پزیشکه پیره‌کان به‌ نیگایه‌وه ده‌رده‌که‌وت. هه‌موو هه‌ستمانکرد به‌ گومانه‌وه سه‌یری بالنده‌کان ده‌کات، به‌شتیک له‌ ئیره‌یه‌وه سه‌یری سه‌وسه‌ن ده‌کات، پێوه‌ی دیاربوو ده‌یه‌ویت له‌ هه‌رجیگایه‌ک بێت، هه‌ر خۆی پیاوه زیره‌که‌که بێت که هه‌موو زانیاریه‌ک لای ئه‌و ده‌ست پێده‌کات و لای ئه‌و دوا‌ی دیت. دوا‌ی بێده‌نگیه‌کی دوو‌دو‌ریژ دکتۆر به‌ ده‌نگی‌کی گومانای و به‌نیگایه‌کی ژێره‌وانکێ له‌ بن چاویلکه‌که‌یه‌وه گووتی «وا‌هسته‌که‌م ئیستا کێشه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌مان هه‌یه ... کێشه‌یه‌کی زۆر گه‌وره». فیکره‌ت گۆلدانچی سه‌یریکرد و گووتی «کێشه‌ی چی، جه‌نابی دکتۆر؟». دکتۆر گووتی «کێشه‌ی شوین... جه‌نابی گۆلدانچی... کێشه‌ی شوین، ئه‌م هه‌موو بالنده‌یه له‌ کوێ داده‌نییت؟».

هه‌موو سه‌یری یه‌که‌دیمان کرد و گویمان لی‌بوو گۆلدانچی ده‌لێت «به‌لێ دکتۆر ره‌فعت هه‌ق به‌تۆیه کێشه‌ی شوین، کێشه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ... زۆر گه‌وره‌یه. به‌لام ده‌بێت به‌هیمه‌نی بیری لێکه‌ینه‌وه، بۆ ئه‌مشه‌و ده‌شیت بالنده‌کان له‌ حه‌وشی مالمی ئێمه‌دا به‌مێنه‌وه ... بۆ ئه‌مشه‌و و چه‌ند شه‌ویکی دیش ده‌توانین له‌ حه‌وشی مالمی خۆماندا جیگایان بکه‌ینه‌وه، به‌لام بۆ دواتر شوینی گه‌وره‌ترمان ده‌وێت».

ٲاههنگه کانی ٲه و شه وه ٲابه یانی به رده وام بوون . له و سه رده مه دا هیشٲا
 غه ربیی و کٲچکردن له شاری ٲٲمه دا نه بوو بوو به شٲٲکی ٲاسایی، هیشٲا
 هاتنه وهی غه ربیان هوٲهک و به هانه یه کی باش بوو بو ٲٲ ٲاههنگ، نه مٲو
 ٲازده سال دوا ٲه و شه وه، دوا ٲه وهی دهیان هه زار خٲزان و کوٲ و
 کهنجی ٲٲمه به سه ر زه ویدا ٲاواره بوون و نیشتیمانیان به جٲهٲشت، چٲتر
 هاتنه وهی غه ربیان بوٲه یه کی سه یر نییه و شٲٲک نییه شایسته ی ٲاههنگ
 بیٲٲ. که له هاوینی سالی نه وه دوچاردا کامه رانی سه لما که ٲایه وه، جٲهان
 له خه یالی ٲٲمه دا هیشٲا شوٲٲٲکی سیحراوی بوو، جٲگاههک بوو ٲر له
 نه فسانه، ٲرٲوو له شٲٲی نه بیٲرلو و نه بیستراو... هه ر که سیٲک له دونیاوه
 به ره و نه م شاره ی ٲٲمه بهاتباهه، چٲرٲکی سه یر و ٲر نهٲٲی و نه بیستراوی
 بو ده مٲناینه وه. ٲه و ٲوژه ی که کامه رانی سه لما هاته وه ٲٲمه له سه ره تای
 سه ره لدانی ٲه و ٲه تابه دا بووین که دونیا بناسین. ٲه و شه وه له ژٲر
 زه مینی ٲوٲٲله که ی باوه جاندا، شٲٲانه ترین ٲاههنگمان گٲرا. مه نگوٲ شٲٲانه
 مه سه ره فیکرد، ٲا نیوه شه و دوو که بابخانه که بابیان بو ده برزاندین، لای
 هه موو مه شروب فروشه کان چی خوارنه وه مان ده سٲکه وٲ که ٲیمان، سه دان
 قوٲو بیبسی و کوٲای ٲٲرانیمان هٲٲا، له به یانیشه وه ٲاقلوه خانه کانمان
 ٲاسٲاردبوو ٲاقلوه مان بو دروستبکه ن. شه وٲکی سه یروو، ژٲر زه مینی
 ٲوٲٲله که ی باوه جان که سیٲکی تری نه ده گرت، مه نگوٲ بانٲٲکی مؤسیقیشی

گرتبورو موسیقامان بۆ بژهنن و گورانیمان بۆ بلّین. کامه رانی سه لما و مه نگوپ هه ردوکیان له سه ر میزه گه وره که ی ئیمه دانیشتبوون. مه نگوپ گووتی «کوپنا، نه مشه و خۆشتین شه وی ژیانمه ... له و کاته وه ی له دایکبووم دونیا قوونی تیکردوم و به دبختی له دوا ی به دبختی دیته سه ر پینگام، به لّام هه موو ناخۆشی نه م چهند سه لّم ئیستا تیپه پری ... به سه ری عه زیزی هه مووان نه مشه و شه وی نه وه یه ئیمه قوون بکه یه دونیا ... شه وی نه وه یه هه موو مه ست بین و که س تا به یانی پینگای مائی خۆی نه ئۆزیته وه». مه نگوپ زۆر به که یف بوو، نه و شه وه بۆ به که مجار گویمان لیبوو گورانی بۆ گووتین، پیشت نه مان بیستبوو مه نگوپ ده نگی خۆش بیّت، به لّام سه ره تا «له به ر نازی چاو بازان» و دواتر «بابچینه سه ر وه یس» ی گووت. به ده سه ته توکنه کانی په رداخی عاره قه که ی گرتبورو و بازووه خپ و نه ستووره کانی له سه ر میزه که دانا بوو و گورانی ده گووت، چاوی لیکنابوو و به ده نگیک ی پر سۆز وشه کان له ده می ده مه تته ده ری. مه نگوپ له وانه نه بوو که زۆر بخواته وه، که مجار له دوو پیک زیاتری هه لّده دا، که سیگ بوو ده یویست هه میشه ناگای له خۆی بیّت، هه تا له و شه وه شدا ته واو ناگای له خۆی بوو، کامه رانی سه لما و دوو ئیرانییه که له ملاو لایه وه دانیشتبوون. نه و شه وه هه ستمان به و هه موو گۆرانه قوولانه کرد که سه فه ر له سه ر شیوه ی قسه کردن و سه یرکردن و جولاندنه وه ی کامه ران جیپه پیشتبوو. هه ر نه و شه وه ش ناشکرابوو که به درژژیی نه و هه موو سه لّم، مه نگوپ مه سه ره فی سه فه ری نه م کوپه ی به نه ئینی کربوه، هه رچییه کی کربوه بۆ نه وه بووه تین و تاوێک بدات به م پیاوه تا له سه ر پینگا کانی جیهاندا ون نه بیّت، نه وه ی وهک په یامی سه ره کی و گه وره ی ژیان ی خۆی ته ماشا کردوه. نه و شه وه هه موو تیگه یشتین که مه نگوپ بۆ په یدا کردنی پاره ی نه م سه فه ره درژژه له قاچاغچیت ی عاره قه وه بۆ ئیران ئالّوه، له دزییه کانی پێش راپه پرینه وه ئالّوه، له تالانییه کانی دوا ی راپه پریندا به شداربووه، ده ستی له ئاودیوکردنی

ماشین و که لوپه له گرنگه کانی ولاتدا هه بووه بۆ ئەودوو سنوور، چۆته
 حیزیه وه بۆ ئەوهی ئاسان پارهی دهستبکه ویت. نه وهک هه ر ئەوه به لکو
 وهک دواتر زانیمان کۆشکیکی تۆر تۆر گه وره شی کرپوه و دایناوه کامه ران
 دواى ژنهیێنان بچیته ناوی. ئەو شه وه مه نگوپ خۆی هیچی نه گووت، به لام
 له پێگای قسه کانی کامه رانی سه لماوه بۆمان ده رکه وت ئەو ته نیا به و
 کرمه کانه توانیویتی به پێگادا بپوات و به پارهی ئیتمه له نیوان شاره کان و
 ولاته کاندای سه فه ریکرتوه. به لام ئیتمه کۆ بووین... ئیتمه له مه نگوپ به ولاوه
 که سیت نه بووین که به ناوی هه موومان وه کۆمه کی ئەم کوپهی کردوه، به
 ناوی هه موومان وه نامه ی بۆ نوسیوه، به ناوی هه موومان وه تین و هیزی
 سه فه ری پێیه خشیوه. ئەو شه وه کامه رانی سه لما له نیوان گورانییه کاندای جار
 جار باسی جیهانی بۆ ده کردین، جیهانی گه وره... که ئەو هه مووی بینیبوو،
 پویار به پویار، شار به شار، جهنگه ل به جهنگه ل. بۆ ئیتمه ئەوه گرنگ
 بوو، که باسی ژنه جولنه کانی سه ر زه ویمان بۆ بکات، باسی ئەوه مان بۆ
 بکات له کوئی شوخترین خانمی بینیه وه ئەم چهند ساله چون ژیاوه و
 چى سه رکیشیه کی کردوه. کامه ران گووتی که له هه موو شاره کانی دنیادا
 ژن هه بووه ناماده بوون له گه لیدا بخه ون، ژن له هه ره جوانترین ژنه کانی
 سه ر زه وی، به لام ئەو جگه له سه وسه ن گولدانچی ئاره زووی نه چۆته سه ر
 هیچ ژنیکى تر. کامه ران ده ستی ده خسته سه ر شانی هاوکاره ئیرانییه که ی
 و پێده که نی و ده یگووت گه ر چه زتان له باسی ژنه، هاوکاره کم، نه و
 ده توانیت باسی ژنتان بۆ بکات، ئەو ئینگلیزییه کی بێگه رد و فه ره نسیه کی
 باش قسه ده کات، ئەو له گه ل هه موو ژنه کانی دنیادا خه وتوه نه ک من،
 من ده توانم ته نیا باسی بالنده کانتان بۆ بکه م. ئا له ویدا ئیتمه ده بووین به
 دوو به شه وه، ئەوانه ی چه زمان له چیرۆکی که یف و پاموسانه پوومان کرده
 لای یاره ره ئیرانییه که و ئەوانه شی ده مانویست شتیکی نوێ ده رباره ی
 جیهان فیزییین ده چووینه لای کامه ران. ئەو شاره زاییه کی گه وره ی له

بەلەندەکاندا پەیدا کەردبوو، باسی توخمەتکی بولبولی بۆ کردین کە بە پۆلنکی گەورە نێر یەک مییان هەیە، مێیەکی جوان و نازادار کە هەر شەو و دەچیتە مێلانەی یەکیکیانە وە و سالی دوازدە هێلکە دەکات و نێرەکان لە بری مێیە کە لەسەر هێلکەکان کێدە کەون. باسی جەنگەتکی کرد تەنیا جۆریکی تاییەت لە قەلەڕەش لە نێویدا دەژین و پێگا بە هیچ بەلەندە یەکی دیکە نادەن پوری تێبکات، باسی شارۆکی بۆ کردین هەموو بەلەندەکانی سپین، سپی سادە، بێئەوێ یەک خالی ڕەش لەسەر پەریان بێت. باسی جۆرە شامیێتکی بۆ کردین لە ناو خۆلەمیشتی گەرمدا نەبێت هێلکە ناکات، باسی لەقەقەتکی بۆ کردین دەنوکی ئالتونە و بە هیچ پراوکه رێکی سەر زەوی ناگیرێت، چونکە هێندە دەستی مۆفی بەرکەوت دەبێتە پارچە یەک لە پەری سپی و وەک با بیبات بەرشدەبێتەو، جۆرە بولبولیک کە ئەگەر مۆف زیاد لە دە دەقیقە گوێ لە خۆبندنی بێت، هیدی هیدی لەشی خاودەبێتەو و خەویکی وەها قوولی لێدەکەوێت چەند پۆزیک لە خەو هەناسێت. کامەرەن ئەو شەو بەسی ئەو قەلەڕەشەنە بۆ کردین کە لەگەڵ مردووەکاندا قسە دەکەن و سویندی بۆ خواردین کە خۆی یەکیک لەوانە یە بێنیو و هەموو شتیکی دەریارە ی ژانی باوکی لەدوای مەرگ پێگوتوو، باسی ئەو کۆترانە بۆ کردین کە وەک مۆف پەرسە دادەنێن و گۆرستانیان هەیە، باسی ئەو کونە پەوانە ی گەر هەتاویان بەرکەوێت یەکسەر دەبن بە خۆلەمیشت. یەکیکمان لێپرسی «هێی کامەرەن، هێی کۆرەکی سەلما نۆلانی پێمبێت لەم سەفەردا زیاتر لە هەر شتیک لەچی ترساویت، لە چ جانە وەرێک، لە چ بێندە یەک، لە چ ئازارێک؟». کامەرەن دوای کەمێک بیریکردنەو گوتی «تاکە شتیک لێتێرساوم ئەو بێو و رۆح لە جیگایەک و لەشم لە جیگایەکی دیکە بمرێت، ئەو ترسی هەرە گەورە ی هەموو ژیانم بێو». ئەو شەو هەموومان هێند سەرخۆشبووین بەو قسە یە دامانە قاقای پێکەنین، چونکە ئەو کات لە مەستییدا وا بیرماندە کردەو،

هیچ موزیک نییه له شی له جیگایه ک و پۆحی له جیگایه کی دیکه
بمریت، له جه تبالیه دا قسه که ی کامه ران به هیمنی به سه ره مووماندا
تیپه پی و هه موو وهک نوکته یه کی ناجۆر وه مانگرت. بیته وه ی بیریکه ی نه وه
ده مانخوارد وه و به تۆبه ت گویمان له چیرۆکی نه و دوو پیاوه ده گرت،
ده مانخوارد وه و گۆرانیمان ده گووت، له گه ل مۆسیقا که دا خۆمان باده دا و
له گه ل گۆرانییژه کاندای گۆرانیمان ده گووته وه، له کۆتایی شه ودا هه موو
شه که ت و مه ست و سه رسام نه مانده توانی له شوینی خۆمان بجولیتین.
له گه ل شه وه ی تۆر تۆرمان خوارد و تۆر تۆرمان خوارد وه، چهنده ها نه قه ر
که باب هیشتا له سه ر سینیه کان بیده ستکاری مابو نه وه، هه موومان تا
نه ندازه ی کویری مه ست بووین، به لام ده یه ها بوتله عاره ق و شه رای
ده ست لینه دراو هیشتا هه ر له سه ر میژه کان بوون.

که سمان نازانین که ی ئاهه نگه که ته واو بوو، که ی گه یشتووینه ته
ماله وه و کن ئیمه ی بردۆته ناو جیگا که وه؟ ... به لام که به یانی هه ستاین
دلتیابووین له جاران زیاتر شت ده ریاره ی دنیا ده زانین، له جاران زیاتر
ناره زووی نه وه مان تیدایه که بپۆین و شار و جه نگه ل و تافکه دورره کان
ببینین... له جاران زیاتر ده نگیک له ده ره وه ی دیوار و شه قام و کۆلانه کانی
ئه م شاره بانگیده کردین... هه موو به جۆریکی سه یه گویمان بۆ ده نگه
بالنده کان تیزبوو بوو، ئیواران به کۆلانی بالنده کاندای پیاسه مانده کرد بۆ
شه وه ی گویمان له خویندنی بولبوله کانی خانم بیته، گویمان له قیره ی
تووتیه کانی نه و بیته، هه ستمانه کرد ده نگه نه و بالنده هاواری دونه یه کی
په ته لیسه و به ره و خۆی بانگمانده کات، ده نگه سیحراوی کچانی ولاتانی
دوره و بانگمانده که ن... دوا ی بینین و بیستنی نه و بالنده ده بوویه به
پاستی بپۆین و جیهان بدۆزینه وه... ئیمه دوا میله ته سی سه ر زه وی بووین
که ده بوویه له مالی خۆمان بیینه ده ری و دووباره کیشه وه دۆزراوه کان
بدۆزینه وه، دووباره جه نگه له دۆزراوه کان و شاره دۆزراوه کان بدۆزینه وه.

بۆ پۆڭى دوايى سەوسەن لە گەل پڕوشە و مریەمى پورزایدا هات بۆ بازارپ
 و لای دارتاشیک و دوو ئاسنگەر کۆمەلێک قەفەزى تاییه تیان دا بەکردن،
 پتر لە سى و پینچ قەفەز لە هەموو جۆره قەوارەیک و لە هەموو شێوه
 چەشنیک، کە دەبایە لە ماوهى دە پۆڭدا هەموویان بگوازێنەوه بۆ مالى
 گۆلداڤچى. هەر لەو پۆڭدا بوو پیاوانى ناو بازارپ سەوسەن تیان ناونا خانم
 یان کچى بالەندەکان. هەر لەو بەیانیه شدا سەوسەن لە بازارپا مندالێکى
 زەرفەرۆشى بینى پایدەکرد و دەیکووت «کچى بالەندەکان هات... کچى
 بالەندەکان هات».

سەوسەن سووریو لە سەر ئه وهى بالەندە بچوکه کان، ئەوانەى شوێنى
 زۆر گەورەیان ناوێت، ئەوانەى دەتوانن پێکەوه بژین، ئەوانەى ئازارى
 مڕۆف نادەن و ناشیت هوزارى خوشکەزای برینداریکەن، لە مالى خۆیدا
 و لە بەرچاوى خۆى بمێننەوه، تەنیا بالەندە گەورەکان دەبایە دەرچن
 و لە دەرەوهى مال شوێنێکى تاییه تیان بۆ بکۆت. عیزەت گۆلداڤچیش
 مەخزەنێکى گەورە و فەرامۆشکراوى لە دەرەوهى شار هەبوو، بە جۆریکى
 کاتى خستیه بەر دەستى فیکرەتى براى تا بیکەنە نیشتەجێى بالەندەکان.
 پۆڭى دوايى کامەرانى سەلما دەبایە ئیوارەیه کى درەنگ بچیت بۆ
 مالى گۆلداڤچى و گفتوگۆیه کى دوو قۆلى لە گەل سەوسەن خاندا ئەنجام
 بدات. کاتێک پێى خستە مالى گۆلداڤچیه وه، هەستێکى بەهێز دایگرت

كە دەشتت پەشەبايەكى قايم پېش ئەو ھاتبېت و ھەموو شتېكى لەگەل
خۆيدا بردېت، دېمەنى مالاكە ھېچى لەو مالاكە قەشەنگە پازلۇدەيى
جاران نەدەچوو كە بەدرىزايى سالانى سەفەر، وئەكەي لە خەيالى خۆيدا
پاراستىبوو. ئەو دەمەي پېرپور لە كورسى و مېزى گران و پەيكەرى كۆن
و شتى بەسامانبار و خىشەبا، كە چووه قانى سەرەو و پېتى خستە
ژوورى كىتېخانە گەرەكەش، لە خالىتى و بېدەنگى ھۆلەكە سەرسامبوو،
ھەتا يەك كىتېبىش چىيە لەوئە مابوو، كورسى و مېزىكى كۆن و
قەنەقەيەكى پېر و ماندور و قەرەوئەيەكى خەو لەو سەرى ژوورەكەدا
دانزابوون. لە شويىتى خۆي وەستا و سەيرى سەوسەنى كرد كە بە ئارامى
لەسەر مېزەكەي خۆيەو سەيرىدەكرد. كامەران سەرسامانە ھاوارىكرد:
«سلاو خانم... سلاو... بەلام عەفوومكە... پەنگە كەم ئەدەبىيىت،
بەلام... بەلام تېناگەم... بۆ وايە، خانم... بۆ وايە... بمبۆرە، پەنگە
پرسىارىكى جوان نەبېت، بەلام ناتوانم نەپرسم، ناتوانم نەپرسم. كوا
مالە قەشەنگەكەي جارانتان... كوا كىتېخانە گەرەكەتان... كوا پەيكەرە
جوانەكانتان؟». سەوسەن دۇنيابوو ھەر سى داخوازەكە ئەو پرسىارەي
لېدەكەن. بە ھېمىنيەو پېشوازي لېكرد و تەكايكرد لە سەر قەنەقە كۆنەكەي
دانىشېت، ھەمان ئەو قەنەقەيەي زىاد لە ھەشت سالا لەو ھەيەر شەوئەك
لەسەرى دانىشتىبوو... بەلام ئىستا ماندور و بېرەونەق دەينواند. سەوسەن
ئەمجارە بەدەستى خۆي چاي لە قۇرىيەكى پەش بۆ تېكرد و بەدەنگە
لاواز و كزەكەي خۆي گوتى «كامەرانى سەلما، تۆ زىاد لە ھەشت سالا
پۆيشتوت، لەو ماوئەدا چەندىن شەپى گەرە پووياندلۇه... مەن خۆشخالىم
كە تۆ لېرە نەبوويت، كە جەنگى عېراق و ھاوئەيمانەكان پوويىدا، بەخۆم
گوت سوپاس بۆ خودا كە كەسيان لېرە نېن... كەسيان ناچارنېن لەو
شەپە پيسەدا بەشدارېن. كە پاپەپېن پوويىدا و ھېزەكانى سەدام تېكشكان،
نۆعامدەكرد كە بەس نىيە تۆ لېرە نېت، دەزمانى تۆ لېرەبوويتايە شىتانه

خۆت دهخسته ناو هه موو ئاگره كانه وه ... هه موو شه قامه كانى شار، هه موو
جىگاكانى شه ده گه پام و ده ستم له سه ر دلم بوو و ده مگوت به س نيه
كامه رانى سه لما ليره نيه . ده مگوت به و خوايه ليره بايه، به دنيابيه وه
ئىستا له گه ل جه نكاو ره كاندا شه پرده كرد. هه موو كاتىك كامه رانى سه لما،
هه موو كاتىك ... گه ر هه ر شتىك بووييت، ده ستم گرتووه به دلمه وه
و گووتووه به س نيه كامه ران ليره نيه . به س نيه نه و ليره نيه
خوى بخاته ناو ئاگره وه . ئىتر ئيمه له و نيوه نده دا نۆز هه ژار بووين، باوكم
چىتر موچى وهر نه دگرت، نه وهى هه مان بوو خه رجمانكرد، خۆت ده زانى
گولدانچى خه رىكه ته واو پىرده بييت ... ناتوانيت كاريكات، كه گه پايه وه
بو كوردستان بوئه وه بوو پشوويده ين، بو نه وهى هه موو پۆژانى ناخۆشى
به غدامان له بىرچىته وه، گولدانچى تواناي كاري نيه و منيش تواناي كارم
نيه . له شارىكى وهك نيره دا كه له ده ره وهى دونيايه بو كچىكى وهك من
چى هيه بىكه م ... هه چ ... جگه له وه من به رده وام نه خۆشم. له به رنه وه
ده بوو هه موو شتىك بفروشين ... هه موو شتىك، به لام ده موييت گويم له
تۆ بييت، نه م شاره جگه له حىكايه تى ناخۆش هه چى ترى تيدا نيه،
تۆ باسى جيهانم بو بكه ... هه زه كه م بزانم تۆ دونيات چۆن بينى؟ ...
ها .. ده بينيت، منيش چىتر نه و كچه نيم كه هه شت سال و نيو له وه ويه ر
هه بووم ... پيمبلىن په شيمان نيت له وهى به و چه شنه و نه وه موو ماويه
به سه ر زه ويدا ناواره بوويت ... پيمبلىن هه ندئى جار له من توپه نه بوويت و
رقت ليم نه بووه كه تووشى سه فه رىكى وا دريژم كرديت ... ها پيمبلىن،
من هه شت ساله هه چ شه وىك نيه خه وم به هه ر سىكتانه وه نه بينييت،
نۆزى وهخت تۆم له به له ميكددا ده بينى، به له ميكى سه وز ... ئاه، به لام
كاتى خه ون نيه، وانويه، ئىستا نه وه تا له به رده مديايت و ده تبينم ...
وانويه .»

كامه ران هه ر وهك جاران به خه نده كانى سه وسه ن، به نىگا سافه كهى

و سەير كىرگەن نەرمەكانى، بەو دەنگە ئىچكار ھېمەنى كە پىدە چو دەنگى مەخلۇقىكى سەر ئەم زەمىنە نەبىت سەرسامبوو. ئاسان ھەمان تەزوى خۇشەويستى جارائى لە دلى خۇيدا نۆزىيەو، ھەستىكىر ھەلەنى نەكرىو ھەسەرى زەمىنەو بۆلای ئەم ژنە ھاتۆتەو. ھەلەنەبوو ىرژىترىن سەفەرى بە بونىادا لە پىناوى ئەم ژنەدا كىردە. ئىستاش كە بەرامبەرى ھەستابو ھەمان ئەو ھەستەى ھەشت سالى لە ھەيەرى ھەبوو كاتىك لە بەردەمىدا سۆژدەى برد و گووتى «شوم پىبەكە». ئىستاش دەيتوانى ھەمان شت بىكات، بەلام ئەمقۇ زياتر لە ھەشتىك وىقارى پىويست بوو، ھەردووكيان بەشى خۇيان كاملى بووبوون. كامەران لەو ھاوۋىيەدا گۇرپبوو، دەيتوانى ھېمەتريپىت و جوانتر قسەبىكات، بەدرژاىى ئەو چەند سالىە ياوەرە ئىرانىيەكەى و ھاوپىكانى لەمسەرە و سەرى زەمىندا باشتر فېرى نوسىن و خويىندەرە و قسەكردىيان كىرەبوو. كە بەرامبەر سەوسەن ھەستا دەيزانى لە ساتىكى وادا، تەنيا وشە فرىاي دەكەوئىت، تەنيا وشە. ئەو سالىە دوورودىزانەى سەفەر فېرىانكەرىبوو كە وشە تەنيا پاسپۇرتى راستەقىنەى مەرفە. بە سەوسەنى گووت «نا سەوسەن خان، بىرمانىيەت لە تۆ تورە بوويىتم. پىويست ناكات باسى راوەكانت بۆ بىكەم چەندە ناخۇشبوون، جارنىكان جووتيارنىكى ھىندى پىبىگوتم كىرتنى ھەندىك بالىندە لە كىرتنى تىشك ئەستەمترە، مەن قەت قسەى ئەو راوەرە ھىندىيەم بىر ناچىتەو. تەنيا دواى سەفەرىكى وادوورودىژ دەتوانم بە دلىنايىيەو ەلېم كە مەرفە و بالىندە لە دوو بونىاي جىياوازدا دەژىن... زەوى خانم، جىگايەكى جوانە، ھەموو جىگايەكى جوانە... ھەموو مەخلۇقىكى جوانە، بەلام ھەزەم نەدەكرد تۆر بىر لەو ھەموو جوانىيە بىكەمەو، ەقلى ئەو ەم ھەبوو، تۆر بىر لەو ھەموو جوانىيە نەكەمەو. گەر تۆر بىرم لە جوانى بىكرىايەتەو ۋەندەبووم... بەلام دەمزانى تۆ بۆيە مەنت نارىو تا دۇنيا بىيىم. مەن دەمزانى، دلىنام دىوانەكەى تىرىش ئەو دەزانن كە تۆ بالىندەكانت ناوئىت،

تۆ ده تهوئيت دونيا ببينين، يادگار ييه كي گوره مان هه بيئت ... كه پيريوين، شتيكي گوره مان هه بيئت بيگيرينه وه . كه مندالمان بوو، باسي دونيايان بو بكهين، هه موو دونيا . من وام بير اينده كرده وه، زۆر شه و كه له ئوتلي شارى كدا سهرم ده نايه سهر سهرين، ده مگورت گهر مرؤف باوكيكي هه بيئت، باسي هه موو لونيائى بو بكات، باشتريه له باوكيك كه تنيا باسي شارىك يان گونىكي بچكولهى بو بكات، گهر باوكيكي هه بيئت هه موو شوينه كانى بينيبيئت باشتريه له باوكيك هيجى نه ديبيئت ... من له وه سه فريه په شيمان نيم ... به لام رهنگه نه توانم جاريكي تر سه فريكي تري وه ها بكه مه وه . سه وسه ن به نيگايه كي غه مگينه وه سه يريكرد و گورتى « به لام پيمبلئ نهى چيروكي زورت پييه بو من ... چيروكي زۆر ؟ » .

كامه ران به پيگه نينه وه گورتى « سه وسه ن خان، نه گهر شووم پييكه يت، به شى هه موو شه وه كانى ژيان چيروكم پييه ... به شى هه موو شه وه كان » سه وسه ن گورتى « كامه ران پيمبلئ بيرت له وه كرده وه نه گه پييته وه، به خه يالندا هات، به ژويت و پشت له هه موو شتيك بكه يت و واز له بالنده كان به يتيت و نه گه پييته وه ؟ » .

كامه ران گورتى « نا خانم ... گهر سهر راست بم له گه لندا بيرم له شتى وانه كرىوته وه، به لام ده مويست سه فريه كه م ته واورى كه م، به راستى ده مويست ته ولوبى كه م . هه ستم كرد تۆ بالنده كانت به جۆريكي وا دابه شكردوه، مرؤف ناچار بيئت زۆر ترين شار و زۆر ترين دارستان ببينيت . منيش گورتى مادام خانم وائى ده وئيت با به وجۆره بيت . نا نه مده توانى نه گه پيتم وه، گهر بالنده كانيشم نه گرتايه ههر ده گه رامه وه، چونكه زۆر بيري هاوړى كانم ده كرد، بيري مندالى خۆم ده كرد، ده مزانى گهر به ده ستى به تال بگه پيتم وه به وه تووشى ئابو و چوونىكي گهره ده بم به لام ههر ده هاتمه وه، نا خانم گهر هيجيشم راونه كردايه ههر ده هاتمه وه . به لام گهر وابووايه، پووم نه ده هات خۆم له به رده مى تۆدا ئاشكرابكه م، نه و كات خه مى خۆم هالده گرت

و ۈەك چەقۇكىشەكەي جاران دەريام... نا خانىم، شويىنىم بەلاۋە گىرگى
 نەبوو. نا سەۋسەن خان، ئەۋەم بەلاۋە گىرگى نەبوو كە لە شەپ دورم،
 ئەۋەم بەلاۋە گىرگى بوو كە لە تۆ دورم. مەن كوپكى تۆر خويىندەۋار
 نىم، تۆ ئەۋە دەزانىت... تۆر جار لە خۆم دەپىسىم چى لەم سەفەرە
 فېرىيوم... خانىم پۇرۇتكيان ھەستەمكىر قىۋول لە نىازى تۆ تىگەيشتوم،
 بە ھەمۇ نەخويىندەۋارى خۆمەۋە لە نىازى تۆ تىگەيشتوم. پۇرۇتكى لە
 دارستانىك لە ئوستىراليا، بۆ بالىندەيەك دەگەرەم ناۋم نابوۋ مەلە قاقا،
 چۈنكە دەنگى خويىندەكەي لە دەنگى قاقاي مۇرۇف دەچىت، تەنبا لە
 دارستانەكانى ئوستىرالياشدا دەئى، مەن لە ھىچ جىگايەكى تىرى زەۋىدا
 نەمبىنىۋە، بالىندەيەكى مارخۇرە خانىم، تەيىرىكى تۆر گەرە نىيە، تۆرۇك لە
 كۆتر گەرەترە، ترستۇكىش نىيە خۆي تۆر دەردەخات و ئاسان دەگىرىت.
 مەن جوتىك لەۋ تەيرانەم گىرت، ماۋەيەكى درىژم بېرىۋو بۆ ئەۋەي
 بىانگە مەن و بىانگىرم، بەلام دەنگى قاقاكانىيان خەلكى تۆر سەغلەندەكرد،
 كە لە كەشتىيەكى كۆندا لە ئوستىرالياۋە بەرەۋ ھىندۇستان گەرەمەۋە، بە
 شەۋ ھىندە قاقايان لىدەدا، سەرنشىفانى كەشتىيەكەيان ۋەپىزكردبوۋ، نىدى
 يەككىك ئاۋى ژەھراۋى دانى و دەم و دەست مەلە قاقاكانىم مەردن. ئەۋ
 شەۋە تىگەيشتەم ژيانى بالىندەيەك چەند نىرخى ھەيە، چەند گىرگى و مانادار
 و گەرەيە. تىگەيشتەم تۆ بۆچى مەنت بۆ ئەم سەفەرە نارودە... ئەۋ شەۋە
 كە مەردنى ئەۋ دور بالىندەيەم بىنى لەۋە تىگەيشتەم تۆ دەتەۋىت نىرخى
 ژيان بزانم... لە پاراستنى ژيانى تەيىرەكانىمدا ماندوۋىيىم... ئەۋكات زانىم
 كە چ ھەلەيەكى گەرەم كىرۋە كاتىك چەقۇم لە مەنسور ئەسرىن داۋە،
 لەۋانەيە گەر مەن ئەۋ چەقۇيەم لە مەنسور ئەدايە كەسمان پىۋىستىمان
 بەم سەفەرە درىژە نەبوۋايە... لەۋانەيە خانىم... لەۋانەيە تۆ ئىمەت
 ناردىيىت بۆ ئەۋەي فېرى پىزى ژيانىن... چوزانىم سەۋسەن خان، لەۋانەيە
 بەۋجۇرە بىت. مەن كە ئەۋ چەقۇيەم ۋەھا شىتەنە لە مەنسوردا، تۆ

تێگە یشتی ئێمە چەند بێخۆرمەت سەیری ژانی یەکتەر دەکەین، ها ئێوە سزایەکی گەورە بوو کە بپۆین و هەشت سالی شەو و پۆژ بآئەندە کانیان لە مردن بپارێزین. ئێستا من کە پێزی ژانی بآئەندە یەکی بچوک دەگرم، ئیدی چۆن پێزی ژانی مۆف نەگرم... سەفەری ئێوە هەشت سالیەم خانم بۆخۆی بپەرکێنەوێهێکی نووودرێژ بوو لە بآئەندەکان، خەمێکی پۆژانە بوو بۆ پاراستنی ئێوان... دەبوو پێزی ژانیان بگرم. لە هەر شوێنێک بووینم خەمی ژانیانم خواربوه، دیارە لەو هەشت سالیەدا زۆر لە تەیرەکانم مردن، بەلام هەمیشە وامدەکرد نێر و مێهەکم هەبێت، جووتێک هێلکەم بۆ بکەن و بەچکەم بۆ دروستبکەن. ئا بەوجۆرە بوو، ئا بەوجۆرە زۆر توخم دەپاراست».

سەوسەن چایەکی بۆ خۆی تێکرد و بەهێمنی خواربیهوێه و بەردەوامیش سەیری کامەرانی سەلمای دەکرد، نوای ئێستێکی کورت گروتی «کامەرانی، ئێستا دەتوانیت کەس لە پێناوی مندا بکوژیت؟».

کامەرانی گروتی «نا خانم، مۆف کە بە جیهاندا گەرا، کە بەپارستی بە جیهاندا گەرا، مەبەستم ئێوەیە کە لە پۆحله بەره کانی تر نزیك بووهوێه، ناتوانیت کەس بکوژیت. کە وات لیها ت مردنی بآئەندە یەک ئازارت بدات، ئێتر حورمەتی ژانی تریش دەگریت. تۆ لەیەکە مجارەوێه دەتزانێ من تۆم خۆشدهوێت، لەو باوه پەدا نیم تۆ من ت خستبێتە بەر سەفەریکی وایرێژ تا ئێوە خۆشەوێستییە تاقیبکەیتەوێه. تۆ هەر لە یەکەم جارەوێه دەتزانێ من تۆم خۆشدهوێت... هەموو کەسیش ئێوەی دەزانێ. تۆ بۆیە من ت نارد، تا بژیم و نەکوژیم و ژیان ببینم... من کابرایەکی شارەزا نیم... شەویکیان دانیشتم و زۆر سەیری تەیرەکانم کرد، زۆر زۆر سەیرمکردن... نوای دەیان سەعات سەیرکرنی ئێوە بآئەندە تێگە یشتەم کە تۆ دەتەوێت من ژیان ببینم ئەوێک نونیا... دەزانێ خانم چ هەستێکی سەیرە کە بآئەندە یەک دەگریت، چ هەستێکە کە پەنجە دەخەیتە سەر دلی و لیهدات، کە تەماشای چاره

ترساوهكانى دهكەيت، كه دهبينيت له ترسا پهپهكانى دهوهرت... ئا لهو
كاتانهدا به پوونى تيدهگەيشتم بۆ بهم پىگا گورانى دونيادا وىلم،
دهمزانى تۆ دهتووت پۆحلهبهركان پوو به پوو ببينم. هر ئهوهى كه
دهبوويه شهو و پۆژ لهگەل بالندهكان بم، ئهوهى دهبوويه بهو هه موو
دارستانانهدا بپۆم، ئهوه هه موو زيندهوهرانه ببينم... ئهوه شتىكى تازه بوو
بۆ من... له راستيدا من زيان سهرساممهكات نهوهك دونيا... گەر بلىيت
دونيائى بينيوه دهلىم نا، له بهرئوهى له سهفهركه مدا زۆريه كات خهريكى
سهيركردنى زيندهوهران و بالندهكان بووم... ئىستا ناتوانم بالندهيه كيش
بكۆم... به راستى ناتوانم، گەر تۆش داوام لىكهيت ناتوانم...».

سهوسه نهستا و چوو پيشدهمى كامه رانى سهلما و گروتى «ئى
ئىستا من چۆن ده بينى، كامه رانى سهلما دواى ئهوهى كه هه موو ژنى
دونيائى بينى، دواى ئهوهى كه به زهويدا سهفهركرد، ئىستاش من هر
وهك جاران ده بينيت... هر وهك جاران؟».

كامه ران خۆى راستكردهوه و سهيركى سهوسه نى كرد و گروتى
«چو بىتم بۆ هر ولايتىك به وردى سهيرى هه موو ژنهكانم كردوه، به وردى
له جوانمىيان پاموم، به لام سهوسه ن خان، من دلنيا تهكه مه وه، له سه ر
ئهم ئه ستيره يه تۆ لای من له هر كهس پى ئه فسو ن تريت، پهنگه
جوانترين ژنى دونيا نه ييت... ئا خانم له راستيدا هه زم لهو قسانه
نيه، بلىم جوانترين بالندهى دونيا، دهنگ خۆشترين بولبولى دونيا،
جوانترين ژنى دونيا، باشترين پياوى دونيا... ئا خانم... كه مرقوف
دونيائى بينى، مه به ستم له وهيه كاتىك به راستى دونيائى بينى، واز لهو
قسانه ده يئيت. من به ردهوام ويته كهى تۆ له بهرچاوم بوو، ئهوه به سه
كه هيج ژنىكى دونيا نه يتوانى ئه و ويته يم له بهرچاوم بسپرتوه... هه تا
هيج بالنده يهك... هيج نيمه نىكى جوان، ئهوه لای من له هر شتىك
گرنگتر بوو، به سه رزهويدا ده پۆيشتم و تۆ له گه لمدا بووت. شهو و پۆژ تۆ

ئەگە ئامدا بۈيۈك ... كە سەيرىي بالئەندەيەكى جۈانم دەكرد حەزەمدەكرد تۆم
ئەگە ئامدا بېيت، كە خواربىننىكى تايبەتى و خۆشم دەخوارد دەمويست تۆ
ئەگە ئامدا بېيت، ھەتا كە ژىننىكى جۈانم دەبىنى دەمويست تۆ ئەگە ئامدا بېيت
تاپزانم تۆش بەوجۆرە جۈان دەبىنىت» .

سەوسەن لە بەردەم كامەرانى سەلمادا ۋەستا و گووتى «كامەران
دەستىم بەرى ... ئىكايە دەستىم بەرى»

كامەران بە سەرسامى سەيرىكرد و گووتى «فەرەموو خانم، فەرەموو» .
سەوسەن بەھىمنى دەموچاۋى لە دەستى كامەران نىزىككردە، كامەران
بۆ ئىستىك وایدەزانى دەستى ماچدەكات، بەلام بىنى لەسەرەخۆ، زۆر
لەسەرەخۆ چاۋى لىكەندىت و بۆنى دەستى دەكات، بۆنكردىكى زۆر قوول و
دەلىت «ۋاى خوايە ... ۋاى خوايە» . بەھىمنى پوخسارى لە ھەموو لەشى
نيزىككردە ۋە بۆنىكرد، بۆنى بە سىنەيە ۋە كرد، بۆنى بە گەردىنيە ۋە كرد،
بۆنى بە دەموچاۋىيە ۋە كرد، بۆنى بە قىزىيە ۋە كرد و زۆر زۆر بە ئەسپايى
گووتى «ۋاى خوايە ... ۋاى خوايە ... ئەۋە خۆيتى ... بۆنى دۇنيا ... بۆنى
پاستەقىنەى دۇنيا ...» . جار دۋاى جار ۋەك بۆنى گۈلنىك بىكات، چاۋى
لىكەندەنا و بۆنى كامەرانى دەكرد و بە ئەسپايى ۋەك چىپەيەكى ناسك و
ئەفسونۋاى دەيگوت «ۋاى خوايە ... ۋاى خوايە» . ئىنجا ھەلەستە ۋەك
ئەۋەى زۆر ماندوويىت بەھىمنى لە ژۆرەكە دەچوۋەدەرى، كامەران گووتى
لە دەنگى پىلاۋەكانى بوو لەسەر كاشى ژۆرەكە، گووتى لىبۈر بەپەكە كاندا
چوۋە خورائى . سەوسەن پۇشت و ۋەك ئەۋەى گىزىيەكى گەۋرە لە خۆى
دەرىكات دەموچاۋى شت، دەبايە شتىك فىنكىيكاتەۋە، بەردەوام لە
ژىر لىۋى خۆيەۋە دەيگوت «ۋاى خوايە ... ئەۋە بۆنى دۇنيايە ... بۆنى
پاستەقىنەى دۇنيا لەسەر لەشى پىاۋىك ... ۋاى خوايە ...» .

ماۋەيەكى ويست تا ئارام بوۋەۋە . بۆ ئىستىك لە چىشتخانەكەدا خۆى
بە دروستكردى چايەكى دىكەۋە سەرقالكرد، چوۋەۋە ژۆرەكەى جارانى

خۇي و له بهر ئاوينه كەدا سەيرى خۇي كرد، هيچ كات له ژيانيدا به وجۆره
 رەنگى نه پەريبوو، هيچ كات. پېروشه ي خوشكى لايپېرسى «سەوسەن چييه،
 شتىك هەيه؟». به بىئارامىيە وه سەرى بادا و گووتى «نا هيچ نيبه...
 هيچ نيبه». كه كاتىك دلتيا بوو كه ميگ هيمن بۆتە وه گەپايە وه سەرى...
 كامەرانى سەلما سەرنجى رەنگ پەرين و تىكچوونه ناكاهە كەي دا، به لام
 بىئە وه ي تىبگات چييه تى سەيرى كرد و بۆي پىكه نى.

دواى ئە وه شتە كان ئارام پابوردن و يقارى سروشتى خويان وەرگرتە وه.
 ئە و پۆژه بۆ هەردووكيان پۆژىكى خۆشبوو، قسە كردن له نىوانياندا له
 قسە كردنى نوو كه س دەچوو هەموو ژيان به شيان نه كات شتە كانى خويان
 بگىتە وه. سەوسەن فيكرەت و كامەرانى سەلما چەندىن سەعات له گەل
 يە كدا مانە وه، لەسەر جەنگ قسە يانكرد، لەسەر خۆشە ويستى، لەسەر
 بالنده كان، لەسەر شەپى ناوخۆ، لەسەر چۆنيتى دروستكردنى قەقەزى باش
 و چەندان شتى ديكەش... به لام سەوسەن فيكرەت كه تەواو تەواو ئارام
 بوو وه پىيگوت دوا برپارى له مەسەلە ي شوو كردندا كاتىك ئاشكرادە بىت
 كه هەردوو داواكارە كەي تر گەپانە وه، پەيمانى دايە كه باش ئاگاي له
 بالنده كان دەبىت و هەر كاتىك شوينىكى گونجاو شيان هەبوو، كامەران
 دەتوانىت دووبارە بيان بىت. كه كامەرانى سەلما هاتە دەرە وه دلتيا بوو
 كه سەرنجىكى باشى لاي سەوسەن جىيەيشتوو... سەوسەن نيش هيئەدى
 ئە و پۆيشت وەك شىت پايكرە خوارە وه و باوەشى به پېروشه ي خوشكىدا
 كرد و گووتى «واي چ كوپتىكى جوانە خوايه... واي چ كوپتىكى جوانە...
 له هەموو تەيرە كانى دنيا جوانترە». پېروشه به سەرسامى و خۆشيبە وه
 سەيرى كرد و باوەشى پيا كرد و گووتى «پاستەدە كەيت سەوسەن، كوپتىكى زۆر
 جوانە... له هەموو تەيرە كانى دنيا جوانترە».

پېروشه له ژيانيدا سەوسەنى به وجۆره كراوه و گەش نه بىيىبوو... هيچ
 كات... هيچ كات.

هه موو قه قه زه کانی یهک یهک به دهستی خۆی برده سه ره وه، بۆ شوینی کتێخانه که ی جارن. پتر له بیست بالنده ی ورد و دهنگۆشی جیا کرد وه و له و قه قه زه تازانه دا مالی بۆ دروستکردن. گهر هه ندی پۆژ په رده ی ژوره که ی لابردایه، بۆ نه وه ی پوناکی له بالنده کان بدات و په نجه ره کانی بکری دایه ته وه بۆ نه وه ی هه وای نوێ وه رگرن، ئیمه له سه ر شه قامه که ی خواره وه و له پڤگای ده لاقه ی په نجه ره که وه هه ندیک له بالنده کانمان ده بین. ئیمه تا مالی سه وسه ن له ویدا بوو ئیواران به به رده م نه و په نجه ره یه دا پیاسه مانده کرد بۆ نه وه ی گویمان له دهنگی سیحراو بیان بیت که هه میشه و هه میشه ده یان خویند... شه وانه هه ندیکیان ده یان خویند و به یانیان هه ندیکیان و نیوه پوان چه ندانیککی تر و ئیوارانیش کۆمه لیککی دیکه یان. هه ندی جار ماوه یه کی درۆژ ته نیا بالنده یه ک ده یخویند و هه موو ئه وانی دی گویمان ده گرت. هه ندی جاری دیکه ش چه ند بالنده یه ک پیکه وه یه ک میلو دیان ده خویند و که م که میش هه مووان پیکه وه کۆرانیکی گه ردونیان ده گووت. سه وسه ن هه ستیده کرد بالنده کان به ئاوازه جیاوازه کانیان ده ییه ن بۆ جه نگه له جیاوازه کانی دونیا، له شوینه که ی خۆیدا چاری لیکه نا و نه غمه ی خویندنی بالنده کان له گه ل خۆیاندا به دونیادا ده یانگێرا، یه ک به یه ک بالنده کانی ده ناسی و ده یزانی له چ دارستان و ژۆنگاو و گوێ ئاویکی سه ر زه مینه وه هاتوون. دهنگی بالنده کان

بەسەر زەمىنىدا دەيانبىرد و دەيانبىرنا، دەيانبىردە ناو تارىكى دارستان و سەر لىقى درەختە ھەرە بلىندەكان، بە دەنگى بالىندەكاندا دەيزانى ئىستا ئو جەنگەل و گوئى ئاوانە پىر خۇددىن يا باران، بە دەنگى ئووان گەرما و سەرماي لەشى خۇشى دەگۇپا. لە پۇژى يەكەمەو بە نۆرە بالىندەكانى بەردەدا و دەيگرتنەو. سەوسەن بۇ يەكەمجار لە ژيانىدا ھەستىدەكرد لە جىھاندا دەئى... بە راستى لە جىھاندا دەئى.

سەن پۇژ دواي گەرپانەوئى كامەران، بالىندە گەرەكانيان بىرد بۇ مەخزەنە گەرەكەي عىزەت گۇلدانچى لەدەرەوئى شار، ئو كات جىگايەكى باشتريان بۇ پارستنى بالىندەكان دەست نەكەوت. دوو پۇژ چەند كرىكارىك كە دىكتۇر پەفەت پەمىزى گرتىبوونى شوئىنەكەيان چاككرد، ژوورى تايىبەتيان بەتەختە تىا دروستكرد و كارەبايان بۇ پاكىشا، تا ماوئەيەكى زۇر درىژ دواترىش ھەر دىكتۇر پەفەت پارەي پاسەوانەكانى داينىدەكرد كە دەبايە چاودىرى بالىندەكان بگەن. ھەلۇكان، شاھىنە شاخ نشىنەكان، دالە گەرەكان، كۈنەپەپوھ جۇراوچۇر و گەرەكان، قەلەباچكە دەنگ زلەكان و دەيان چەشنە بالىندەي نەبىنراوى دى كە ھىچيان لە زمانى ئىمەدا ناويان نەبوو و تەنيا سەوسەن ناوى دەزانىن، لەوئى كۆبووئوونەو. لەو ماوئەيەدا سەوسەن و كامەران چەند جارىك لە ناو نىشتەجىي بالىندەكاندا يەكتريان بىنى و ھەندىك قسەي گرىگيان دەرپارەي شىوئەي گونجاو بۇ پاراستنىان كۆپىيەو، بىئەوئى لە ھىچ جارىكدا قسەكان لە سنوورى بابەتى بالىندەكان دەرىچىن، ياخود ھىچ كەس لەوانەي لەو دىدارانەدا ئامادەبوون ھەستىان بە جۇرە نرىكبوونەوئەيەكى تايىبەتى كرىبىت. كىرەكە ئاشكرا لە چاوپوانى داخوازەكانى دىكەدا دەيوست لە نىوان خۇي و كامەراندا سنورىك دابىت و بىپارۆزىت.

ئەوئى زۇر سەرنجى ئىمەي پاكىشا، ئەو بوو كە ھەستماندەكرد بالىندەكان ھەمىشە دىلخۇشبوون. دەنگ و خوينىدن و فرىن و ھاوارىيان

نه‌غمه‌یه‌کی تئیدابوو پریوو له له‌ره‌ی به‌خته‌وه‌ری. بالنده‌کان به‌خته‌وه‌ر بوون... زۆر به‌خته‌وه‌ریوون.

دوو مانگ دواى نه‌وه ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بیستمان خالید ئاموون به‌خۆی و کاروانه‌که‌ی خۆیه‌وه گه‌یشتۆته قه‌راغ شار. خالید ئاموون نۆ قه‌فه‌زى گه‌وره‌ی بالنده‌ی پێیوو و خۆشى به‌ته‌نیا نه‌و پیکابه‌ی لێده‌خوپی که بالنده‌کانی پاده‌کیشا. نه‌و به‌زه‌حه‌تێکی زۆر له سنووری تورکیاوه گه‌رابوووه، چه‌ند پۆژێک ژاندارمه‌ تورکه‌کان نه‌یانه‌یتشبوو بپه‌رته‌وه، دواجار له سلۆپییه‌وه به‌پژگای نه‌و ته‌له‌فونه‌ ساته‌لایته نوێیانه‌وه که له‌سه‌ر سنوور دانرابوون چه‌ندین جار په‌یوه‌ندی به‌زاخۆوه کردبوو تا په‌کێک له ئاموونیه‌ ئاواره‌کانی ده‌ستبه‌گه‌وت، که په‌کێک له ئاموونیه‌کانی گرتبوو ئیدی ئیشه‌که‌ی هاتبووه ئاسانی. ده‌بوو تا چه‌ند پۆژی دیکه‌ش چاوه‌پوانبکات تا نه‌وان له‌پژگای په‌یوه‌ندییه‌کانی خۆیانه‌وه په‌پینه‌وه‌ی بو زامنده‌که‌ن. نه‌و پۆزه‌ی که خالید ئاموون له خالی سنووری ئیبراهیم خه‌لیل هات به‌مدیوا، ده‌یان ئاموونی له‌مبه‌ری سنووره‌وه چاوه‌پوانیانه‌کرد. هه‌موو نه‌و ماوه‌یه ئاموونیه‌کان کوشتنی قه‌له‌نده‌ر ئاموونیان لێشاردبووه‌وه، چونکه له‌و به‌روایه‌دابوون غه‌مێکی وا گه‌وره کاریگه‌رییه‌کی ده‌رونی خراپی له‌سه‌ر خالید ده‌ییت که دوا مانگ و دوا هه‌فته‌کانی سه‌فه‌ریکی نووودریژی هه‌شت سه‌له‌ ده‌ژیا. به‌لام به‌هۆی چه‌ند نامه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌وه تییانگه‌یانده که ئاموونیه‌کان به‌هۆی شه‌پی ناوخۆوه ئاواره‌بوون و شاری خۆیان چۆلکریوه و هه‌تا په‌ک خیزانی ئاموونیش چیه‌ له‌وێ نه‌ماوه و پێگه‌را له شارو شارۆچکه‌کانی ده‌قه‌ری بادیناندا که پارتييه‌کان کۆنتروڵیده‌که‌ن ژيانێکی تازه‌ ده‌ژین. هه‌والی کوشتنی قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌ده‌ستی هه‌ورێکانی مه‌نگوپێ بابه‌گه‌وره و به‌فه‌رمانی نه‌و «وه‌ک ئاموونیه‌کان باسیانکرد»، خالید ئاموونی هه‌ژانده، نه‌و دلخۆشییه‌ کاتییه‌ی له‌کاتێ په‌پینه‌وه‌دا له سنوور هه‌ستی پێگه‌رد هه‌رزوو تێپه‌ری و په‌وییه‌وه. نه‌و پۆزه ئاموونیه‌کان

پېشسولازىيەكى گەورەيان بۆ پېكخست، ويستيان ئامەنگى بۆ بىكەن، بەلام
 ھەوالى كوشتىنى قەلەندەر بەجۆرىك غەمگىنى كىرىبوو، تىكايكرد واز لە
 ھەموو بەزمىك بېتىن و لىگەپىن غەمگىنى خۆى بژى. نامەكەى قەلەندەر
 ئاموون كە لە بەيائى گەمارۆى بارەگاگەدا نوسىبوو، دەيان چار خالىدى
 گرياند، قەلەندەر لە نامەكەيدا داواى لىبورىنى كىرىبوو كە ناتوانىت تا
 كوتايى لای سەوسەن فىكرەت نوپنەرى ئەويىت، باسى ئەوھى بۆ كىرىبوو
 كە پىي شەرمە بارەگاگە چۆلېكات و تامردن ناوى ھەك ترستۆكېك بچىتە
 مېژووى شارەكەو، بۆى باسكىرىبوو كە ئەوانەى گەمارۆى بىكەكەيان داوھ
 ئەو يەكيتيانەن كە مەنگوپى بابەگەورە بەرپىسيانە، بۆى نوسىبوو كە
 دلتىايە لەم گەمارۆى دەرنەچىت. لە نامەكەدا باسى ھەموو ئەو شتانەى
 بۆ كىرىبوو كە ئەو چەند سالا پەنھان ھەلىگىرتىبون، باسى ئەوھى بۆ
 كىرىبوو چۆن لە كوشتىنى ئاسايشەكاندا بەشدارىبوو، چۆن سەوسەنى لە
 ناو ھەيتەكاندا دەرمەيناوھتەو، چۆن چۆتە ناو پارتى دىموكراتەو، چۆن
 مەنگوپ دەستى لە سوتانى مالى ئاموونىيەكاندا ھەبوو، چۆن زەرەفە
 شياكەيان تىگرتىبون، چۆن سووكايەتيان پىكردون. نامەى پىارۆك بوو كە
 دەزانىت چەند سەعاتىكى دىكە دەمرىت، پى لە دلتەنگى و گومانى گەورە
 دەرمەق بە كۆى نونیا... بەلام نامەكە ئاگادارىكردنەوھىكى قوولى بۆ
 خالىد تىدابوو كە مەنگوپى بابەگەورە و ھاپىكانى، لە داھاتوودا ناھىلن بە
 ئاسانى بە سەوسەن فىكرەت بگات. تەواوى مەبەستى نامەكەى بۆ ئەوھى
 خالىد ئاموون لە داھاتوو ئاگادارىكاتەو، بۆ ئەوھى كە بزانىت كوردستان
 چىتر ئەو كوردستانەى چاران نىيە، بەلكو شەپ و كىنە پىركىردوھ لە
 خويىن و بىپىوايى. پىركىردوھ لە تەقىنەوھى كىتوپى توندوتىژى، لە ترسى
 ھەمىشەيى لە يەكتەر.

خالىد بەدرىزايى ئەو ھەموو سالا باوھى نەكىرىبوو كە دەشىت
 قەلەندەر، ئەو پىاوە سەر زل و چەتەول و كەچەلەيە، نامەى لەو چەشنە

بنوسیت، به لَام پویه پویه و نه وهی مردن هسته کانی قه لنده ری به جوریک
 تیزکردبووه، توانیبوی ناسان شته کان بلایت و به پوونی ترسه کانی
 خوی ناشکرا بکات. نه و چند پۆزه ی خالید له گه ل خزمه ناموونیه کانی و
 دایک و خوشکه کانیدا مایه وه، زۆری ناموونیه کان پایان وابوو که خالید
 ناموون نابیت بگه پتیه و بۆ زیدی خوی، به لَام هه ندانیکی دی مه ترسییه کی
 تاییه تیان له گه پانه ویدا نه ده بینی، دواچار خالید هه موو زهوی ته یکردبوو
 بۆ نه وهی نه و بالندانه بیاته وه بۆ سه وسه ن، نیستا نه ده کرا لیسه دا
 بوه سقیت و قسه له ترس بکات. هه ندیک له سه رانی خیله که هه ولئیکی
 زۆریاندا که لایه نی کهم له کاتی گه پانه ویدا بۆ شار که سیک بکه نه
 یاوه ری خالید، به لَام خوی پیبش بوو ته نیا بهوات، چونکه بوونی دوو
 یاخود سێ ناموونی له گه ل به کدا ده شیا ده ره نجامی خراپتری هه بییت.
 نه و پۆزه ی خالید له ده قه ری بادینانه وه به ره و خۆره لات به پتیه و ت،
 پۆزیکانی ناخۆشبوو، ده یتوانی له سه ر شه قامه گشتیه که وه ناگری
 خومپاره کان ببینیت که له به رزاییه نزیکه کانی نه مبه ره وه ری شه قامه که دا
 ناله یان له زهوی هه لده ستان. له زۆریه ی خاله کانی پشکنیندا، پاسه وانه کان
 سه رسه خت و بیتۆقره و ناشارام دیاریوون، برسیتی و بیخه ویان پیوه دیاریوو.
 زۆریه ی نه و شارۆچکه بجوگانه ی ده بایه به ناویاندا تیپه پت، بیده نگ و
 نیمچه خالی و کش و مات ده یاننوند، به شی هه ره زۆری نه وانه ی ده هاتنه
 سه ر پنگای خه لکانی چه کداریوون که هه ندی جار به هیمنی سلّویان
 لیده کرد و هه ندی جار ده یانوه ستاند بۆ نه وهی پرسپاری پنگای لیتکه ن.
 خالید نیواره یه کی زۆر دره نگ گه یشته وه شار، شه وکات شه قامه کان چۆل
 بوویوون و قه ره بالغیه کی زۆر به پنگاکانه وه نه ماوو، سه ره تا ویستی
 راسته وخۆ بالنده کان له جیگایه ک پابگریت و خوی به ته نیا بجیت بۆ
 مالی سه وسه ن تا هاتنه وهی خوی پابگه یتیت، به لَام هه ستیگرد به
 عاره قی پنگاوه، به و پشه وه که چند پۆز بوو له غمی قه لنده ردا

نەيتاشى بو، دىمەنكى گەلىك ناشايستە و نالايەقى دەيىت كە دورر نىيە
 ھەموو ئەو نىگارە تىكېشكىنەيت كە چەند ومختە دەيەويىت لاي سەوسەن
 دروستىيكات. ھەر گەيشتەو ھەر بروسكەيەكى گەورەى زىندووېونەو ھەي
 ئىرەيى عەشق لىيىدا، بىرىكەوتەو ھەم خۆشەويستىيە چەند ئازارى داوھ
 و چەند ئازارى دەدا. كە شەقامە پىس و تارىكەكانى شارى بىنى، كە
 زانى ئۆرەى كۆلەنەكان پوناكيان نىيە خۆشحال بو، لەسەرىكەو ھەم دۇنيا بو
 گەيشتەو ھەم شارەكەى خۆى و لەسەرىكى دىيەو پىويستى بە تارىكى بو،
 ئۆر پىويستى بە تارىكى بو تا لە ناويىدا ھەست بە دۇنيايى بىكات...
 ھەستىدە كەرد پاپوردويەكى ئۆر سەختى لە پىشت خۆيەو جىيەشتەو،
 بە لام داھاتويەكى ئۆر ناديارىش چاھەپوانىدەكات. لە ناو شارىشدا ھەستى
 بە ناھارامى و بىئۆقرەيى و گىزىيەكى گەورە كەرد، لىرەش چەكدارەكان لە
 ئۆرەى شوپنەكاندا ھەستابوون. خالىد ئاموون ھەستىكەرد دلى بەجۆرىكى
 ترسناك لىدەدا، نەيدەزانى بچىت بۆ كوئى، ھەتا يەك ئاموونىش لە
 شارەكەدا نەبو بۆ پشويەكى كورت پويى تىيكات. كەمىك بىرىكەردەو ھەم
 بىپارىدا لە ناو ماشىنەكەدا بىمىنەو، بالندەكان لە جىگايەكدا بوەستىنەيت
 و تابەيانى بخەويىت، بە لام زانى كە دەيىت خۆى بشوات و پىشى بىتاشىت
 و خۆى بگۆرەيت، ئەوانەش لە ماشىنەكەدا ناكۆرەن، لەو زىاترىش دەيىت
 لە شوپنەكى بىنراودا بىت، لە جىگايەكدا بىت كە خەلكى بالندەكان
 بىيىن، بزەنن كە بالندەكان لىرەن و گەپاونەو. بە خۆى و ماشىن و
 قەھزەكانىيەو، چوۋە بەردەم دوو ئوتىل، بە لام ھەردويكىان داخراپوون.
 لە مۆرەو شارەكە پىويستى بە ئوتىل نەماپو، لەكەل ھەلگىرسانى
 شەپدا، بەھۆى چەپەكى و دورىيەو بە دەگەن پىپوارىك پويى بىكردايەتە
 ھەم جىگا پەرىز و لەبىرىكراو ھەم دۇنيا. دوا جىگا بەدەستىيەو ھەم ماپو،
 ئوتىلى باوھەجان بو، كە لاي خالىد ناويانگىكى خراپى ھەبو، بە لام ناچار
 قەھزى بالندەكانى لە بەردەمدا ھەستان و چوۋە ئورەى و داواى ئورەكى

به تائی کرد. له راستیدا هه موو ئوتیله که به تال بوو... هه موو ئوتیله که. خالید ژووریکى گرت که به سەر شه قامه که دا ده پوانى و دهیتوانى له ووه شاگای له قه زه کان بیست، که له په نجه ره که وه سه بیرکرد شه قامه که زۆر تاریک و بالنده کانیش زۆر بیدهنگ بوون، له به ره وه به هیمنى خۆى گۆڤى و بریاریدا دوشیکى بچوک بکات تا که میک عاره ق و ماندویتی رینگا له له شیبکاته وه. له هه موو شاره کانى دنیادا هه ر وایکردبوو، له هه ر جینگایه ک بایه گه ر دهستى به ئوتیلی باش و فورسه تى خوشتندا بگه یشتایه له دهستى نه ده دا. به لام که چوو ناو گه رماوه که وه هه ستنیکى سهیر دایگرت، هه ستنیکى قوول به ترس و نه بوونى دلنیاىی، بۆ له هه موو شاره نامۆکانى دنیادا ههستى به دلنیاىی کردبوو، به لام لیته دا نا... نهیده زانى. که له ئاوتنه که دا سهیری خۆى کرد، سهیری چاوه کانى خۆى کرد، نهیتوانى تیبکات له م هه موو ساله دا چى له نینگاگانیدا گۆڤاون، ویستى زه رده خه نه بگرت، به لام نهیتوانى. نا... ده موچاوى له و ده موچاوانه نه بوو که زه رده خه نه ئاسان له سهرى جینگای بیته وه. له ژۆر دوشه که دا زۆر بیرى له سه وسه ن فیکره ت کرده وه و پیتیوابوو به و زهینه زیرهک و پرهنییه ی خۆى له وانه یه ئیستا ههست به هاتنه وه ی ئه م بکات. وه کو تر جگه له رقیكى قوول و سارد به رابه ر به نه یاره کانى ههستى به هیچى تر نه ده کرد، هه مان رقى سارد که پیش سه قه ر هه یبوو، به لام ئیستا قوولتر و بیژه حهتر، به تاییه ت به رامبه ر کامه رانى سه لما که ده بیست له ژۆره وه بیژه حه مانه هاوکاره کانى گه رمکرد بیست تا سووکایه تى وا گه وره به سه ر نه و ئاموونیه کاندایه یهن. رقیكى هیتد نهینى و به هتیزبوو خۆى لیته ترسا... نهیده زانى چى له و رقه بکات، هه موو سه ر زه مین گه رابوو بۆ نه وه ی ونیبات و خۆى لیپاکبکاته وه، به لام سوودى نه بوو... هه میشه قوول له دلیدا بوو. ئیستا که ده گه یشته وه ئه م شاره، که چیرۆكى نه و کاره ساتانه ی ده بیست که به سه ر خۆى و خیله کیدا هاتوه،

ده‌ستیکی نه‌ناس به دوو تاپر ته‌قی له قه‌فه‌زه‌کان کردبوو و ژماره‌یه‌کی
 زۆری له بالنده‌کان کوشتبوو... نا سه‌ره‌تا که‌سمان باوه‌پمان نه‌کرد،
 تا که‌یشتینه به‌رده‌می ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان و خالید ئاموونمان بینى له
 ناو خوینی بالنده‌کانی خۆیدا وه‌ستاوه، وامانده‌زانی نه‌و ده‌نگویه درۆیه.
 پی‌ده‌جیت سه‌عات دوو و نیوی شه‌و، که‌ستیکی نه‌ناس یاخود زیاتر
 له که‌ستیک به‌خیراییه‌کی بیوتنه‌یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک چه‌ندین فیشه‌کی
 تاپ‌پران نابیت به‌ ناو قه‌فه‌زه‌کانه‌وه و دواتر تاپ‌په‌کانیان جیه‌یشتبیت و
 هه‌له‌اتبیتن. که‌ ناو قه‌فه‌زه‌کانمان بینى ترستیکی که‌وره دایگرتین، خودایه
 نه‌و هه‌موو بالنده قه‌شه‌نگ و کوژراوه چی بوو له‌ویدا بینیمان، زیاتر له
 نیوه‌ی بالنده‌کان کوژراو و زامداریوون. بالنده‌ی سه‌یرتر و قه‌شه‌نگتر له
 بالنده‌کانی کامه‌رانی سه‌لما... هه‌ندئ بولبولی بچوک که‌ له ملیۆنیک په‌نگ
 دروستبوو، هه‌ندیک کۆتر که‌ ملی درێژیان له ملی قاز ده‌چوو، هه‌لۆ
 که‌ که‌ردنیا و هه‌ک ماسی پریوو له پوله‌که‌ی سوور، کونه‌په‌پو که‌ هه‌ک ژنی
 حجابدار وه‌هابوون، هه‌موو به‌ کوژراوی له قه‌فه‌زه‌کاندا که‌وتبوون. خالید
 ئاموون ماندوو و ئاومید و تیکشکاو له تهنیشت قه‌فه‌زه‌کانه‌وه وه‌ستاوو،
 قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی په‌ش و کراسیکی په‌ش و پانتۆلیکی په‌شی له‌به‌ردا بوو.
 نیگا‌کانی هه‌ک خۆی نه‌گۆر و سه‌یرکردنه‌کانی سارد و تیز بوون، زیاتر له
 غه‌م، توپه‌یی و کینه‌مان تیدا بینیه‌وه. هه‌مینیه‌کی کوشنده دایگرتبوو،
 بیاریوو له چه‌ند سه‌عاته‌ی پابوردوودا هه‌ولیداوه هه‌سته‌کانی خۆی
 کۆنترۆل‌بکات، نه‌و پاسه‌وانه‌ی شه‌و له ئوتیله‌که‌دا مابوووه باسی نه‌وه‌ی
 ده‌کرد که‌ له ده‌نگی هاواری نه‌و نه‌وه‌ک له ده‌نگی گول‌ه‌کان پاچله‌کیوه و
 هاوت‌ه‌ده‌ری. ده‌یگوت یه‌که‌م که‌س خالید ئاموونی به‌ جلی خه‌ومه‌وه له
 به‌ر ده‌رگای ئوتیله‌که‌دا به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه بینیه‌وه، ده‌یگوت شاره‌که
 و شه‌قامه‌که هه‌مووی چۆل و هۆل بووه، ده‌یگوت بۆنی ساچمه و باروت
 و خوینی کردوه. به‌ وردی باسی نه‌وه‌ی بۆ کردین که‌ چۆن چوو چرای

هيناره، چۆن يەك بە يەك سەيرى قەفەزەكانيان كىردو، چۆن لە ترسى ئەوەى بالنده ترساوەكانى تر نەفرىن نەيانووتراو قەفەزەكان بكنەو، چۆن ھەندىك لە بالنده زامدارەكان مرسون، چۆن تەلەفونيانكردو پزىشكىكى بالنده بدۆزنەو و ھىچ كەسيان دەست نەكەوتوو چۈنكە شارەكە زۆر كەم بەيتالى تىدايە. چۆن خالىد ئاموون كەوتوو و تىكشكاو، چۆن سەرى ناو بە قەفەزەكانەو و گىراو.

ئوتىلى باوھجان دەكەوتە ناوەپاستى شارەو، لە جىگايەكدان نزىك لە بازارى سەوزە و گوزەرى ماسىفرۆش و كوچەى قەيماغ فرۆشەكان، لە سەرىكەى لە چوارپى سەرەككەكانى شار. ئەوئ بەيانيان زووتر لە ھەر جىگايەكى دى جولەى ئىدەكەوت، ماستفرۆش و جگەرچىيەكان لە بەيانىيەكى زووو دەھاتن و دوكانەكانيان دەكرەو. ئەو بەيانىيە زۆر لە فرۆشيارەكان سەرسامانە ھاتن و ھەك ئىمە بەديار ئەو بالنده قەشەنگ و كوزراوانەو وەستان، ھەندىك لە بالنده برىندارەكان ھىشتا لە گيانەلادا بوون، ھەموو قەفەزەكان خويىيان ئىدەھاتە خوار، سەرى ھەندىك لە بالنده كوزراوەكان لە دەلاقەى نىوان شىشەكانەو شۆرپوويو، ھەندىك لە بالدارە زامدارەكان ھەك كەلەشۆرى سەرىپراو لەقەفرتىيان دەكرە، خامۆش و بىسەرەوت دەبوون و لە ئاكاو ھەك مردن پايان بىت لە جىگاي خويان بەرزەبوونەو و بەرەو سەرەو دەفرىن و دەكەوتنەو خوار، بالنده ساغەكانىش بەجۆرىك خويىناوى بوو بوون مۆڤ بە چاوەنەيدەتوانى برايت زامدان ياخود نا، ھەندىكيان مات و بىدەنگ لەسەر لاشەى ھارپىكانيان وەستابوون و ھەندىكى دىكەيان ھەك مۆڤى برىندار ھارايانەكرە، قارىشكەى ھەندىك لە بالندهكان وەھا غمگىن و دلەپ بوو ھەموومانى غەمباركرد. لە سەعات ھەشت و نىوى بەيانىدا سەوسەن و فىكرەت گولدانچى باوكى و دكتور رەفەت پەمى گەيشتە بەر ئوتىلەكە، كە ئەوان ھاتن ھىشتا دىمەنى گەورەى تاوانەكە ھەك خۆى وابوو. ھىشتا خويىنى بالندهكان

له‌سەر شه‌قامه‌که و له‌ده‌وری قه‌فه‌زه‌کان ته‌پیوو. سه‌وسه‌ن به‌ په‌نگیکی سپی و ترساوه‌وه سه‌یری قه‌فه‌زه‌کانی کرد و بۆ شه‌وه‌ی هاولنه‌کات و نه‌گری ده‌ستی گرت به‌ ده‌مییه‌وه. ده‌چووه به‌ر هه‌ر قه‌فه‌زیک کورته هاولرکی خنکاوێ لێده‌هات. شه‌و له‌ هه‌موومان زیاتر بالنده‌کانی ده‌ناسی، له‌ هه‌موومان زیاتر زانیاری له‌سەر سروشت و گرنگی و تایبه‌تمه‌ندی شه‌و بالنده کورزاوانه هه‌بوو.

به‌ بینینی سه‌وسه‌ن فیکره‌ت، بینیمان خالید چاری لێکنا، ئیستیکیکرد و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژێ و به‌ره‌و پیری چوو. نیگا و وه‌ستان و سه‌یرکردنی له‌ نیگا و وه‌ستان و سه‌یرکردنی عاشقیک نه‌ده‌چوو، به‌لکو له‌ شه‌پکه‌ریکی تێکشکاو ده‌چوو، له‌ پیاویک له‌ جه‌نگیکی گه‌وره‌ هاتبێته‌وه و په‌شیمان بێت له‌وه‌ی زیندوه.

سه‌وسه‌ن به‌ ده‌نگه‌ ترساو و نیگا په‌شه‌وکاوه‌که‌یه‌وه سلاوی لێکرد، دیمه‌نه‌که وه‌ها سه‌یر و غه‌مگین بوو، که‌سمان نیشانه‌یه‌کی خوشی راسته‌قینه‌مان له‌ سه‌ر پوخساری که‌سیان نه‌بینی. فیکره‌ت گولدانچی باوه‌شیکی کورتی پیاکرد و گووتی «پێم ناخۆشه‌ کویم، به‌مجۆره‌ ده‌تبینم، پێم ناخۆشه‌». خالید به‌ ده‌نگیکی کز گووتی «منیش چه‌زمه‌کرد هه‌موو بالنده‌کان به‌ سه‌لامه‌تی ببینن... چه‌زمه‌کرد، من به‌ ساغی به‌ هه‌موو دونیادا هێنمان... به‌لام نه‌مشه‌و... نه‌مشه‌و». فیکره‌ت گولدانچی گووتی «ئا... ئا عه‌زیزم، هه‌موو شتیکی ده‌بینم... هه‌موو شتیکی ده‌بینم... پێویست ناکات هیچ بلتییت. به‌لام ده‌بێت کێ بێت، ده‌بێت کێ بێت؟». خالید به‌ هێمنی سه‌ری بادا و هێچی نه‌گووت. سه‌وسه‌ن به‌ هێمنی و به‌ده‌نگ لاوازه‌که‌ی خۆی گووتی «به‌لام په‌نگه‌ بتوانین هه‌ندیک له‌ بالنده برینداره‌کان پزگاریکه‌ین، په‌نگه‌ بتوانین. بابه‌... نه‌گه‌ر دکتۆرکی بالنده بدۆزینه‌وه». دکتۆر هه‌فته‌ ره‌مزی له‌ ته‌له‌فونی ئوتیله‌که‌ی باوه‌جانه‌وه چه‌ند ته‌له‌فونیکی کرد و گووتی «دکتۆر دلشاد شوکر هیه، شه‌و تاکه

دكتورى تاييەتى حيواناتە لە شارەكەدا... تۆزىكى دى دەگات...». فېكرەت گۆلدانچى سەرى بادا و گووتى « ھا... لە پاستىدا سەيرم پېدېت كە دكتورى حيوانات لەم شارەدا كەمن... نۆر سەيرم پېدېت، وادەزانم لە ھەر شارىكى تىرى دۇنيا ئىمە زياتر پىويستىمان بە دكتورى حيواناتە». ھەموو بە قەسكەى گۆلدانچى پىگەنن. پېشتر گۆلدانچىمان بەوجۆرە لە ناو سەوزەفرۆش و ماسىفرۆش و جگەرچىيەكانى بەيانىدا نەبىنبوو، ئىستا ھىدى ھىدى تەواو پىرى پىوە ديارىوو. بەسەرسامى سەيرى چواردەورى خۆى كرد و گووتى «باشترىن شت ئەوەيە ھەموو بالىندەكان بگوازينەوە بۆ مەخزەنەكەى عىزەتى برام... لايەنى كەم لەوئ سەلامەتن... پاسەوانيان ھەيە، وانىيە... لەوئ دەتواننن بالىندە مردووەكان دەربەيتنن و زامدارەكان تىمارىكەين و غەمى ئەوانى تىرش بخۆين... ھا نازانم كەس ھەوالى بە پۇلىس داوہ... دەبىت شتى وابكەين... دەبىت شتى وابكەين؟». ئىمە لە مالولاي شەقامەكەوہ گويمان دەگرت، يەككىك گووتى «كاتى خۆتان بۆ بە پۇلىسەوہ دەكوژن. زەلامىش بكوژىت پۇلىس غەمى ناخوات... ھا ئىستا ھىچ ناكەن، غەمى كۆمەلىك تەيرونىور دەخۆن». گۆلدانچى گووتى «نازانم... نازانم... ئەم پياوہ ھەشت سالى بەدۇنيادا گەپاوہ ئەو بالىندانەى كۆكردۆتەوہ، ئىستا نامەردىك دىت و لە يەكەم شەودا كۆمەلىك تاپريان پىادەتەقېنىت... ئەوہش كەم نىيە... ھا كەم نىيە».

تاكە شتىك كە كرەمان ئەوہوو بچىن و يەككىك لە وئەگرانى شارەزا خەبەرىكەينەوہ و بە دەموچارى خەوالووموہ كىشىيكەين و دلاوى لىيكەين لە ھەموو لايەكەوہ وئەى قەفەزە خويناويەكانمان بۆ بگريت. براى وئەنچى ھەر ھىندەى خوئىنى ئەو ھەموو بالىندەيەى بىنى، كە چاوى بەو قەسابخانە گەورەيە كەوت كە بۆ كۆمەلىك تەيرى قەشەنگ سازكراوہ، بەئاگاھاتەوہ و بە ھەسرەتىكى نۆرموہ فۆتۆكانى بە جوانترىن شىوہ بۆ گرتىن. نۆر كەس

لە ئێمە کە نەماندەوێست یادگاری ئەو پۆزانە لە یادمان دەریچیت، ئەو وێنانەمان هەموو کەپی... هەندێک لەو وێنە خوێناروانە تا ئەمڕۆش لە ئەلبومی تایبەتی هەندێک کەسدا ماونەتەوه، لە نۆلابی یادگاره تالەکانی سەوسەندا هەلگیراون، لەلای خالید ئاموونیش گەورەکران و لە دۆسیەی تایبەتیدا پارێزران.

بەلام ئەو بەلەندە زامدار و خوێناوی و کوژراوانەی خالیدی بە هەمان شێوەی بەلەندە ئازاد و خوشحال و سەرەستەکانی کامەران، ئارەزووی ناسینی دنیا و بینینی سەر زەمینیان لە ئێمەدا جۆلاند. خوێن و برین و ھاوارەکانیان لە سەرسامی ئێمە کەم نەکردەوه، ئەو بەلەندەکان نیشانەی هەبوونی سەرزەمینێک بە ئێمە نامۆیە، نیشانەی دونیایەکی نوورن کە بانگماندەکات... هەر وەک خوێ و هەبوو.

حالی خالید ئاموون گەلێک ئێوار دەردەکەوت، بەلام نیکاکانی لە پال ماندووتیدا سێبەریکی نەینی و ئالۆز و نەخوێنراوی لەسەر بوو. کەسمان لەوانەی ئەو بەیانیدە لە نزیک قەفەزەکانەوه وەستابووین نەمانتوانی تییبگەین، تابلێتی تاریک و تەلیسمای بوو، وەک ئەوێ جیهان، وەک ئەوێ ئەو سەفەرە ئێزە پۆخی تاریکتر کردبیت. دواتر کە سانیکێ تاک و تەرا دەریکەوتن کە لەو وێش خالیدیان لە بازاردا ناسیبوو، بە ئارامی تەوقەیان لەگەڵدا کرد و بە دەنگێکی لەسەرەخۆ بەخێرەتەوهیان کرد، بێتەوهی گەرمیەکی ئەوتۆیان خۆشانیکێ تایبەت پێشاننەدەن. هەموو هەستمانکرد خالید ئاموون لە ناو ئێمەدا هەست بە تەنهاییەکی گەورە دەکات، گەڕانەوهکە لە هیچ شتێکدا بە گەڕانەوهی کامەران سەلما نەدەچوو کە کۆمەلێک ئاھەنگی زۆری خستەوه و بەجۆرێک لە جۆرەکان زۆریەمانی خوشحالکرد. کاتیەک وێستیان قەفەزی بەلدارە بیمارەکان لەو جەنجالییە ناو بازارێ نووریخەنەوه، هەستمانکرد دۆخی خالید لەو دژووترە بتوانیت ماشین لێخوێنیت، لەبەرئەوه کورپێکی گەنج لەبری ئەو

چووه پشت سوكانه كه و نهوانى دى له تاكسييه كى كۆندا بۇ جىگائى
 كۆيرونه وهى بالنده كان پيشيكه وتن. نزيكى ساعات دهى به يانى دكتور
 دلشاد شوكر هات، تا ئه و گه يشت ژماره يه ك له بالنده كانى ديكه ش
 مردن، به لام هاتنى دكتور دللى مه مووانى خۆشكرد، دكتور پياويكى
 رووخۆش و قسه شيرين بوو كه خۆشحال بوو بواچار له م كاتى شه پى
 ناوخۆيه دا كه پۆلانه چه ندين كه س ده كورژيت، كه سانيك هه ن ده يانه وييت
 ژيانى هه نديك بالنده پرزگاريكه ن. دكتور گووتى «له وه تهى شه پى
 ناوخۆ هه لگيرساوه ئيتير دكتورى وه ك من كه سه روكارمان له گه ل ژيانى
 چه يوانا تايه كاريكى نه وتومان نه ماوه ... ئيشه كهى من به پرنزى ژيانه وه
 به ستراوه، كه ئاده ميراد حورمه تى بۇ ژيانى خۆى نه ييت، حورمه تى بۇ
 چه يوانات هه ر ناييت». دكتور هيدى هيدى ده ستيكرد به ده ره ينانى
 بالنده مردوه كان له قه قه زه كانيان و گووتى «به پاستى حه يف، مه موو
 بالندهى نه بينراو و بپوينه ن ... به پاستى حه يف». گولدانچى له سه ر
 كورسييه كى ته خته له ناوه پاستى عه مبارى بالنده كاندا دانىشتبوو، ده ستى
 خستبووه ژيتر پيشيه وه و گووتى «موخابن جواتترين بالنده كانىش
 پتوه بوون». دكتور بالنده يه كى ده ره ينا په ريكى ره ش و بنسكىكى سچى
 هه بوو، كللويه پيكى ره شى به سه ره وه بوو، له كللوى جه نكاوهره پۆمانيه
 ديترينه كان ده چوو، سه وسه ن به ده نكيكى غمگين و ترساوه وه گووتى
 «چ حه يفيكى گه وره يه، خوايه چ حه يفيكى گه وره يه، نه وه چ بالنده يه كى
 ده گمه نه ... چ بالنده يه كى ده گمه نه «كراكس بلومباخى»، له و بالنده انه يه
 كه به له ناوچوو حسيبه، له هه موو نوينا دا چه ند دانه يه كى كه مى هه يه،
 جاران له هه نديك هه ريمى به رازيلدا بلاويون ئيستا زۆر ده گمه ن». دكتور
 به سه رسامى سه يرى سه وسه نى كرد و گووتى «پاستيه كهى من زانيارى
 وه هام نيه، هينده ده توانم بلّيم كه من بالندهى وه هام نه بينيه ... شاه
 چ حه يفه نه وه هه روا به ريت ... خانم من هاوپتیه كم هه يه زۆر له مۇميادا

شاره‌زايه . شاه به‌پاستی شاره‌زايه ، له‌وانه نييه که بالنده‌کان که‌ولده‌که‌ن و ناو سکیان پرده‌که‌ن له پوش و ته‌ولو، نه‌و به‌پاستی ده‌زانیٔ جوان مؤمیابکات، ها ده‌لیٔیت چی نه‌م بالنده‌ان مؤمیابکه‌ین... ها... هه‌موو نه‌م بالنده مردوانه... ده‌لیٔیت چی؟». سه‌وسه‌ن به‌ نه‌سپایی گووتی «شا دکتور... شا دکتور... پیٔیٔیٔی با بالنده‌کانمان بق مؤمیابکات.. پیٔیٔیٔی». یکه‌یکه بالنده مردووه‌کانیان ده‌ره‌یتنا، ده‌یان بالنده‌ی ناوازه بوون، چه‌ندین جوړی نه‌بینراوی کوتر و توتی و قه‌تی و بولبول. دکتور له‌ نیوه‌پوړه تا نیوه‌شه‌و له‌گه‌ل بالنده زامداره‌کاندا خریک بوو... به‌ هیمنی چه‌نده‌ها ساچه‌ی له‌ برینه‌کانیان ده‌ره‌یتنا، هه‌ندیکیان تا مردن به‌ شه‌لی و هه‌ندیکیان تا مردن به‌ بالشکاری و هه‌ندیکیان به‌ کؤیری ده‌مانه‌وه . سه‌وسه‌ن و فیکره‌ت گولدانچی و خالید تا نیوه‌شه‌و له‌گه‌ل دکتوردا بوون. کریکاره‌کان له‌ نیوه‌پوړه تا ئیٔوارئ خریکی چاککردنی جیگای تازه‌بوون بق بالنده‌ ساغه‌کان. خالید به‌دریژی نه‌و پوړه له‌ناوه‌وه تاریک و له‌ نیگادا ئالوژ ده‌ینواند، زور که‌م قسه‌یده‌کرد، شتیکی په‌ش بالی به‌سه‌ر پوچیدا گرتبوو. سه‌وسه‌ن به‌دریژی نه‌و ماوه‌به‌ لیٔی نه‌پرسی «تایا گومانت بق کئ ده‌چیت؟»، چونکه ده‌یزانی نه‌و پرسیاره چه‌ند ترسناکه و ده‌شیت چ ده‌رگایه‌کی تاریک بکاته‌وه . به‌لام ده‌مه و ئیٔواره دکتور دلشاد شوکر له‌ یه‌کیک له‌ پشووه‌کانیدا، کاتیک خریکی کیشانی جگه‌ره‌یه‌کی نؤ و خوارنه‌وه‌ی چایه‌کی تازه بوو، بیٔه‌وه‌ی ناگاداری نه‌وه‌بیٔت سه‌ری چ مسندوقیک ده‌کاته‌وه پرسسی «به‌لام کاک خالید، تو گومانت بق کئ ده‌چیت، گومانت بق کئ ده‌چیت؟... له‌و باوه‌په‌دام چه‌ند که‌سیکی زور که‌م بؤینئ شه‌و زانیٔیٔیان که‌ به‌پیزتان گه‌پاونه‌ته‌وه... چه‌ند که‌سیکی زور که‌م». خالید به‌ مانؤیٔیه‌وه سه‌یری دکتوری کرد و گووتی «دکتور نه‌وانه‌ی قه‌لنده‌ر ئاموونیان کوشتوه، نه‌وانه‌ی سالی نه‌وه‌بودو مالی ئاموونییه‌کانیان سووتان، نه‌وانه‌ی شیاکه‌یان گرت

ماله‌کانمان... هه‌ر ئه‌وانه بووین شوه و بالنده‌کانی منیان کوشت». شتیک له پقی قوول، له توپه‌یی، له ناوومیدی په‌ش له ده‌نگیدا بوو سه‌وسه‌نی پاچله‌کاند... شتیک پیچه‌وانه‌ی ئه‌و په‌وونی و په‌وناکییه‌ی که له ده‌نگی کامه‌رانی سه‌له‌مادا هه‌ستی پتکرد، شتیک تاریک، زۆر تاریک که پیشتر له ده‌نگی هیچ مرۆفیکدا نه‌یبینیبوو. فیکره‌ت گولدانچی که می‌ک خۆی راستکرده‌وه و گووتی «ئاه کوپم، من له هه‌ست و نه‌ست تیده‌گم... ده‌زانم چند ناخۆشه... ده‌زانم چ نامه‌ردیه‌که، به‌لام په‌له‌مه‌که... کوپم په‌له‌مه‌که، له جۆره‌ حاله‌تی وادا مرۆف نازانیت سه‌روکاری له‌گه‌ل کیدایه... کئ ده‌لێت ئه‌وان... کئ ده‌لێت؟ کوپی من ئیستا به‌لگه‌مان بۆ قسه‌یه‌کی وه‌ها نییه». خالید ئاموون سه‌یری سه‌وسه‌نی کرد و گووتی «هه‌ستیک له ناومدا وام پیده‌لێت... من به‌لگه‌م نییه، هیچ به‌لگه‌یه‌کم نییه و ناشتوانم به‌لگه‌م هه‌بیت، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌وه‌ی کردوه ده‌یه‌وێت له‌سه‌ر مه‌یتی بالنده‌کان سه‌ریکه‌وێت... به‌کوشتنی بالنده‌کان من بکاته ده‌ره‌وه و دلی خانم لێپه‌نجیت...». فیکره‌ت گولدانچی که می‌ک پشی خوراند و له‌سه‌ره‌خۆ گووتی «خالید ئاموون، تۆ بالنده‌کانی خۆت هه‌تایه‌وه، بالنده‌کانی خۆت هه‌تایه‌وه... من بزاتم و عه‌قلم به‌مه‌سه‌له‌که بشکێت حیکمه‌تی گه‌وره‌ی سه‌فه‌ره‌که، هه‌مووی له‌ناو بالنده‌کاندا نییه... حیکمه‌تی گه‌وره‌ی سه‌فه‌ره‌ بووردرێزه‌که ده‌بێت شتیک تریبیت... باوه‌پ ناکه‌م کوشتنی بالنده‌کان هیچ له‌شوینی تۆ بگۆریت». دکتۆر دلشاد به‌گومانه‌وه سه‌یری کرد و گووتی «له‌وانه‌یه به‌پیچه‌وانه‌وه له‌شوینی نه‌یارانی تۆ بگۆریت... له‌وانه‌یه له‌شوینی ئه‌وان که‌مبکاته‌وه». خالید قوول سه‌یری چاوی دکتۆری کرد و هیچی نه‌گووت. سه‌وسه‌ن به‌ده‌نگیک گریاو گووتی «نا... تکایه، تکایه ناتوانم هیچ که‌س تاوانباریکه‌ین... هیچ که‌س». خالید به‌شتیک له‌په‌نجاوییه‌وه گووتی «ئهی ژانی بالنده‌کانی من... ئهی ماندووپه‌وونی هه‌شت ساڵه‌م له‌تاوا‌ره‌ییدا... ئایا گه‌ر که‌ستیک

بەیت و ھەموو ئەو بەدات بە بادا، دەبەیت ھەروا... ھەروا سووک و ئاسان
 بۆی دەرجەیت؟». سەوسەن بە ھەمان دەنگی گریاوە گووتی «بەلام...
 بەلام... خالید ئێمە ھیچ نازانین... نازانین کێ بالەندەکانی کوشتو». خالید
 گووتی «من دەزانم کێ بالەندەکانی کوشتو... مەنگرپی بابەگەرە،
 یان یەکیکی تر لە چەقۆکێشەکانی ئەو، بە ئاگاداری کوپەکی سەلما...
 بە دانیایەو بە ئاگاداری ئەو... من دەزانم». سەوسەن بە دەنگی
 گریاوە گووتی «بەلام وانییە... وانییە... جارێ ھیچ شتێک دیار نییە». خالید
 بە نیگایەکی ماندوووە سەیری سەوسەنی کرد و گووتی «بەلام
 سەوسەن خان... ئەم بێباکییە تۆ، ئەوەی ناتەوێت ببینیت کوپەکی
 سەلما لە سەرەتاوە چوێ دەکات، ئەوەی نابینیت چ کارساتیگی بەسەر
 من و خانەوادەمدا ھێناوە، ئەو ھەزارجار... ھەزارجار برینەکم قوولتر
 دەکاتەو. ئەو وادەکات زامدارترین و برینم لە تەیرەکانم قوولتر بێت. ئە
 سەوسەن خان لێگەرێ... لێگەرێ و ھەمووی بخەرە بەر ویژدانی خۆت...
 ببینە ئێمە چ ئازاریکمان کێشاوە... ببینە چەندە برینداربووین... ببینە و
 بیخەرە بەر ویژدانی خۆت».

سەوسەن نای ئەو قسانە لە بێدەنگییەکی ژۆر قوولدا نوقم بوو، بەلام
 شەو بەر لەوەی مالایسی لە یەکتربەن، بە خالیدی گووت لە نزیکترین
 کاتدا، دەبەیت یەک ببینن و بە ھێمنی لەسەر ھەموو شتێک قسەبکەن.
 نیوەشەو فیکرەت گۆلدانچی و کچەکی بە دوو تاپەرەکو ھەڵبەستەو
 مال، تا لە بەرچاوی دکتۆر پەفەت پەمزی ونبوون ھەر یەکەیان تاپرێکی
 ھەڵگرتبوو، کە چوونە ژۆرەو لە بەردەرکی ھۆلەکا فیکرەت تاپەرەکی
 خۆی دایە دەست سەوسەن و ئەویش بێتەوێ ھیچ بلێت وەرێگرت و
 لەگەڵ تاپەرەکی دەستی خۆیدا پێچانی لە چەرچەفێکی کۆنەو و دەرگای
 «دۆلابی یادگارە ئالەکان» سی کردەو و لەو یادا بۆ ھەتاھەتایە ھەڵبەستن.

کوشتنی بالندهکانی خالید ناموون له شارددا دهنگدانه وهیه کی بیوتنه ی
 هه بوو. کامه رانی سه لما له مالی خویان له جینگاکه ی خۆیدا نوستبوو
 که له خه ویان هه ستاند و هه واله که یان پێپراگه یاند، سه رسامانه سه یری
 ده وریه یری خۆی کرد و بیته وه ی ته راو به ناگا هاتبیته وه، وه ک ئه وه ی
 به ده م خه وه وه بیئت گووتی «کام بالنده نه، نه وانه ی ناوونگ ناباد یان
 نه وانه ی شاری خوماسی؟». نه وه ی هه واله که ی بۆ هینابوو کوپیک ی
 ناوینه فروش بوو له بازار، تیگه یشته که کامه رانی سه لما خه و به یری
 نه داوه و هیشتا له خه ونه کانیدا هه ر به جیهاندا ده گه ریت... وشه به وشه
 خه به ره که ی بۆ دووباره کرده وه و گووتی «نوینن شه و خالید ناموون
 گه پاوته وه و قه فزی بالندهکانی له به رده م نویتلی باوه جاندا داناوه و
 نیوه شه و به کیک به تاپی ته قه ی له ته یره کان کرده». کامه رانی سه لما
 چاوی گلۆفی و به بیباکییه وه گووتی «جا من کارم به بالندهکانی
 خالید ناموونه وه چیه؟». کوپه که گووتی «نا هیچ کاک کامه ران، به لام
 ده نکیک له بازاردا یه که تو یان کاک مه نگوپ نه وه تان کردبیت، به لام من
 ده زانم که ئیوه شتی وانا که ن». کامه ران به سه رسامیه وه سه یری کرد و
 گووتی «به لام خواجه، من بالنده بۆ ده کوژم... بالنده بۆ ده کوژم...
 من قهت بالنده نا کوژم». کوپه که گووتی «من ده زانم تو بالنده
 نا کوژیت... من ده زانم».

که کامه‌رانی سه‌لما هاته‌ده‌روه بۆ ناو بازار، هه‌والی کوشتنی
 بالنده‌کان به‌ نەندازه‌ی هه‌واله‌کانی شه‌ر له‌ سه‌ر زاری خه‌لک بوو.
 هه‌واله‌که‌ تووشی دوودلییه‌کی پاسته‌قینه‌ی کرد. بێشه‌وه‌ی کاتیکی نۆر
 بکوژیت و له‌ هیچ قسه‌و یاسینکی سه‌رزاره‌کییه‌وه‌ تێوه‌بگلێت به‌ په‌له‌
 چوو بۆ چایخانه‌که‌، که‌ گه‌یشه‌ نه‌وێ مه‌نگوپی بینی جامیکی گه‌وره‌ی
 ماستای له‌ به‌رده‌م خۆیدا دانابوو و به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌یده‌کرد و ده‌یگووت
 «سویند ده‌خۆم به‌ قوونی هه‌موو پیاوه‌ موقه‌ده‌س و به‌پێژه‌کانی ئه‌م
 شاره‌ که‌ ئاگام له‌ کوشتنی بالنده‌کانی خالید ئاموون نییه‌... ها،
 شه‌وێ من له‌ مالی داغلی بووم، ژنه‌که‌ی یه‌که‌م که‌سه‌ له‌ لیفانی
 پاچه‌دا، هه‌موو شتیگ باش ده‌زانیته‌ قوژی شام، کوپه‌ی حه‌له‌ب،
 چلوخوشتی ئێزانی و هه‌زار شتی تریش، به‌لام له‌ هه‌ر شت زیاتر لای
 من پاچه‌که‌یه‌تی... ژنه‌که‌ی داغلی ده‌زانیته‌ من چه‌ند حه‌زم له‌ پاچه‌یه‌،
 دواشه‌وه‌ من کاتیگ پاچه‌ی ژنه‌که‌ی داغلی ده‌خۆم، هه‌موو شتیگم له‌
 بیرده‌چیته‌وه‌... هه‌موو شتیگ، من دوا‌ی پاچه‌ خواردن مه‌زاجیکی وه‌ها
 سافم هه‌یه‌ که‌ ناتوانم بیرێ خراپ بکه‌مه‌وه‌. من له‌وێ بووم له‌ مالی
 عومه‌ر داغلی بووم که‌ یه‌کیگ هات گووتی خالید ئاموون به‌ خۆی و
 بالنده‌کانه‌وه‌ هاتۆته‌وه‌. من گووتم به‌خیریته‌وه‌، ها سویندتان بۆ ده‌خۆم
 که‌ من گووتم به‌خیریته‌وه‌، ئێره‌ شاری خۆیه‌تی... شاری نه‌وه‌ و شاری
 هه‌موو ئاموونیه‌کانی تریشه‌. سویند ده‌خۆم که‌ گووتم، چه‌ند شاری منه‌
 نه‌وه‌نده‌ش شاری نه‌وانه‌. به‌لام ئه‌م شه‌ره‌ مه‌لعونه‌... ئه‌م شه‌ره‌ مه‌لعونه‌
 هه‌موو شاره‌که‌ی له‌یه‌ک ترازاندوه‌، برای له‌گه‌ڵ برادا کردوه‌ به‌ دوژمن.
 دواتر یه‌کیگ هات و گووتی خالید ئاموون له‌ به‌ر بێکه‌سی و بێجیگی
 چوو له‌ نوێله‌که‌ی یاوه‌جان لایداوه‌... من گووتم گه‌ر به‌وای به‌ من
 بووایه‌، گه‌ر منی به‌ دوژمن نه‌زانیایه‌، سویند ده‌خۆم که‌ ده‌م‌برده‌ لای
 خۆم، چیم بۆ کامه‌رانی سه‌لما کردوه‌ بۆ نه‌ویشم ده‌کرد، به‌لام ده‌زانم

ئاموونىيەكان خېلىكى كەللە پەقەن... لەو غەشاپەرەنەن ھېشتا ھەر بە كەللەى كۆن بېردەكەنەو... نا كەس پېم نەلېت، ھەموو غەشاپەرەكان بە كەللەى كۆن بېردەكەنەو، ھا سوئند دەخۆم غەشاپەرمان ھەيە سەرىكى تازەيان خستۆتە جىگای كەللە كۆنە پوتەكانيان و قوونىكى تازەيان لە خۆيان بەستوھ... بەلام ئاموونىيەكان... ئاموونىيەكان نا، بەداخەو».

قەسەكانى مەنگوپ لە چايخانەكەدا دەنگيان دەدايەو، بەلام شتىك لە گالتهكردن، لە لەرەى پېراپواردن بەدەنگىيەو ديارىوو، ئەو جۆرە تۆنىك و مۇسقىيەكى نەئىنى بوو كە جار جار لە دەنگىدا دەردەكەوت و تەنبا ھەندىكمان ھەستمان پېدەكرد. كە كامەران لە تەنېشتىيەو دانېشت و سەيرى دەموچاوى ئەوانەى دەوربەرى خۆى كرد، ھەستىكرد ھەندىك لە نىگاكان ھېشتا بە پاستى گومانيان لە قەسەكانى مەنگوپ ھەيە.

كامەران بە كەمىك ئانارامى و سەرسامىيەو گوتى «چ قەسەيەكى پېرپوچە ئەمەى لە بازاردا كەوتۆتەو... ھا... دەبېت كى قەسەى واى بلاقردبېتەو. ئىمە بۆ دەبېت بالندەكان بكوژىن... بۆ دەبېت بالندەكان بكوژىن. مەن قەت بالندە ناكوژم».

يەككە لە ئىمە لە مەنگوپى پىرسى «مەنگوپ، تۆرات چىيە، خەيالت بۆ كى دەچېت، دەلېت كى لە پىشت ئەم حىكايەتەو يە؟».

مەنگوپ تا دوا قوروم ماستاۋەكەى خواردەو و گوتى «يوسف كەويارى گەرە لەم حالەتانەدا دىگوت «تاۋانبار ئەو كەسەيە كە بۆى ناچىت». ھا بەلام مەن نازانم، بلىم چى، مەن كە ھەوالەكەيان پىگوتەم، بە خۆم گوت مەنگوپ خۆت لەم ئاگرەيان لادە، تېدەگەن... مەن گوتەم مەنگوپ قوونى خۆت مەخەرە سەر بەردى وا گەرم».

تۆزىك بە جىددىيەتەو چاۋى داچەقاند و كۆكى و دەمى سېرى و

گوتی « بلیم چس ... تاوانباره که ده شیت هر که سیک بیت، هر که سیک بیت که نیوه خه یالتان بوی ناچیت، ده شیت تاقمی مه نسور نه سرین بن، که خوتان ده زانن دوی شه په که ی قه لندهر ناموون و مسته فا هه زار چ پیکسی که وره له نیوانیاندا سه وزبووه. خوتان ده زانن نه ووی قه لندهر کردی که م نه بوو، کابرا شاعیریکه ناوی خوی هه یه، نه و مسته فا هه زاره زه لامیکه شاعیره کان سویند به قوونی ده خون. تو که سیکسی وا له سره یه که دوو قسه خه لتانسی خوین بکیت ... ها نه ووه که م نییه. نازانم، له وانه شه هر که سیکسی تر بیت که ده یه ویت فیتنه که قوولبکاته ووه، که سیک ده زانیت ناموونییه کان سه رگرم و دلگرم و ده یه ویت زیاتر برینداریان بکات ... له بیرتان نه چیت نه م شه په نه خلایقی تیا نه ماوه. به لام خو دوریش نییه دهستی یه کیک بیت له و گالته چیه بیویژدان و شه پانیانه ی نه م شاره، که هه موو شتیک ده کان بو نه ووی دوی له دوره ووه پیکه نن، به قه بری که ویاری که وره پیکه نن له م شاره دا بوته شتیکسی شه پانی، شتیکسی له خه نجر خراپتر، له زه هر کوشنده تر، لیتان ناشارمه ووه من که نه و توخمه مه لعونه له خه لکی گالته چی له م شاره دا ده بینم، حه زده که م نیتر پیته که نم، قه ت تاده مرم پیته که نم ... ها یان دور نییه که سیک بیت بیه ویت سر له که که ی گولدانچی تیکبدات، به جوریک که به سته زمانه که پاک و پیسی بو له یه که جیانه کرتته ووه. گه ر پاستیتان پیلیم هه موو شته کان کراوه ... دور نییه خه لکیک بن که پقیان له م بالنده یه، خه لکیک هه یه ده زانن بینینی نه م تهیرانه عه قلی خه لکی نه م شاره ده خاته سر هه وایه کی تر ... نیوه مه نگوپ به نه فام تیمه گهن، عه قلم به شت ده شکیت ... نه م شاره هه زار که سی تیدایه چوئن له تاعوون ده ترسن ناوا له دنیا ده ترسن، له ووه زواویان چووه نیمه شتیک بینین نه گبه تی نه م ژیا نه په پوته ی خومان بیرخاته ووه، خوتان ده زانن دوی بینینی بالنده کانی کامه ران خه لکی نه م شاره به زن

و پیاوهره‌وه چه‌نده هه‌زیان له بیهینی دنیا کردوه، چۆن هه‌وای سه‌فه‌ر چۆته‌ که‌ له‌ یان... ئا کوپنا... برۆین و جیهان بدۆزینه‌وه... جیهانی گه‌وره، میله‌تانی تر بیهین که‌ لوتیان په‌نگیکی تری هه‌یه... ئیوه نازان، خه‌ڵکێک هه‌یه زۆر له‌وه ده‌ترسیت»

ئینجا سه‌یری هه‌موومانی کرد و به‌ئه‌سپایی گووتی «به‌ دوریشی مه‌زانن که‌ خالید ئاموون خۆی بیست... ها، ئیوه بۆ ئه‌وه‌ ده‌رگایه‌ داده‌خه‌ن.. بۆ ده‌لێن خۆی چۆن بالنده‌کان ده‌کوژیت؟ به‌لام به‌قه‌بری شه‌یتان من ئه‌وه به‌ دور نازانم. کوپه‌که‌ ده‌یه‌وێت سه‌وسه‌ن فیکره‌تی ده‌ست بکه‌وێت... به‌ هه‌ر نرخیک بووه... به‌ هه‌ر نرخیک بووه... ها تێده‌گه‌ن، ده‌شیت حیکایه‌ته‌که‌ وابیست، کوپه‌که‌ ده‌روات و هه‌موو دنیا ده‌گه‌ریت... هه‌موو بالنده‌کانی خۆشی کۆده‌کاته‌وه، به‌لام پۆڤ دوا‌ی پۆڤ، مانگ دوا‌ی مانگ، سا‌ل دوا‌ی سا‌ل خه‌یاڵیک له‌ سه‌ریدا گه‌وره ده‌بیست... تێده‌گه‌ن... به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌روات و ئه‌وه‌ خه‌یاڵه‌ مه‌لعونه‌ له‌ سه‌ریایه‌تی... تێده‌گه‌ن، به‌ دارستان و سه‌حرا و گوێ پووباره‌کانی دنیا دا ده‌روات و ئه‌وه‌ خه‌یاڵه‌ مه‌لعونه‌ وازی لێناهی‌نێت. ها... هه‌موو ده‌زانین که‌ خالید ئاموون به‌ ئه‌ندازه‌ی کامه‌رانی سه‌لما یان به‌ ئه‌ندازه‌ی کوپه‌که‌ی ئیبراهیم نه‌سڕین جوان نییه، بۆیه ده‌بیست شتی‌ک بکات، گورزێکی گه‌وره به‌او‌یت، خۆی بکات به‌ قوریانی، بالنده‌کانی بکات به‌ شه‌هید... ها... وه‌ک قه‌له‌نده‌ر ئاموونی خزی که‌ سوێند ده‌خۆرم به‌ پشت قوونی هه‌رچی سیاسی دونه‌ییه، گه‌ر چه‌که‌که‌ی دابنایه، گه‌ر عینادییه‌کی گه‌وره‌ی نه‌کردایه، له‌وانه‌بوو خوێن له‌ لوتی نه‌یه‌ت. به‌لام واز له‌وه به‌یئن... سه‌یرکه‌ن، تێده‌گه‌ن... دوو تا‌پر، دوو تا‌پر... هه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ی به‌ دنیا دا گه‌رابیست، به‌دوا‌ی بالنده‌کاندا چووبیته‌ ناو دارستانه‌ چپه‌کان، چووبیته‌ ناو شوینه‌ تاریک و عاسیه‌کان که‌ شێر و پلنگیان تێدا‌یه، پتۆستی به‌ دوو تا‌پر ده‌بیست... ها تێمبه‌گه‌یئن، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ته‌قه‌کان ده‌کات ده‌بیست تا‌پره‌که‌ی

جېبھېتلەيت، سۈيىد دەخۇم كە پتۈيىست ناكات تاپرەكەي جېبھېتلەيت،
لەبەرئەو بە دورى نازانم ئەو تاپرانە تاپرى خاليد ناموون خۆي
بن كە كاتى نەبورو بيانشاريتەو... شەو نيە شەو لە ئوتلەكەي
باوەجان هاتۆتەدەرئ، هەموو دەزانن كە سەعات سىي شەو ئەو ناو
گەر جنۆكەش تيا زەماوەندىكەن كەس ئاگاي لى نيە... هاتۆتە دەرئ
تاپرەكانى تەقاندو و گەپاوەتەو بەردەمى ئوتلەكە و كرديتسى بە
هاوار... ها... بۆ ئەوئى دواچار مەنگوپى بابەگەرە و كامەرانى سەلما
تئو بەگلىنىت... ها... بۆ ئەوئى بالندەكانى بكات بە شەهيد، بۆ ئەوئى
سۆزى هەموومان بۆ خۆي بياتەو، بۆ ئەوئى سەوسەن خان بلىت وئى
لەم پياو بەرندارە، وئى لەم مۆۆكە كە هەموو گيانى زامە، وەرە گۆلى
من، وەرە عزىزم، من شوو بە تۆ دەكەم... ها... من بە دورى نازانم
وا بوويىت... بە دورى نازانم».

يەكك پىرسى «بەلام مەنگوپ تو قەبرى مردوت، تۆ دويىن شەو لە
كوئ خەوتيت؟».

مەنگوپ بە خەندەيەكى ساردەو گوتى «من دواي پاچەكەي خانمى
داغلى، چوومەو بۆ مالى خۆم و يەك تەختە لىخەوتم، هېچ شتىك لە
خەوى دواي پاچە خۆشتر نيە».

مەنگوپ بەو تەفسيرانەي لە چايخانەكە پيشكەشيكرد تا ئەندازەيەكى
رۆر هەموو گومانىكى گەرەي لە خۆي دوروخستەو. وەك هەميشە
هەموومان باوەرمان پىكرد. كامەرانى سەلماش دۇنيابوو كە ئەو
نيە... لە ئىوارەدا گومان بە جۆرىكى و گەرە بۆلۆپورەو، ژمارەي
تەفسىرەكانىش بە شتوئەيەكى و سەير زياديانكرد، هەموو گومانمان لە
يەكدى بوو. بەلام دەبىت بلىم كە بگەري پاستەقینەي ئەو تاوانە
هەرگىز دەرئەكەوت و پۆژىك لە پۆژان نەدۆزايەو.

دوای ههفته یەک له گه پانه وهی تاموون، مه نسور ئیبراهیم ته سرینیش
 گه پابه وه بۆ شار. به پیچه وانیهی هه ر دوو کاروانه گهی دییه وه، ئه وه
 کاتی نیوه پۆدا گه یشت، قه فه زه کانی بچوکتتر و په نگینتر بوون، بالنده کانی
 مه نسور له بری ئه وهی له قه فه زی جیا جیادا بن له دوو لۆری زۆر
 زۆر گه ورده له سه ر یه ک بارکرا بوون، که له دورره وه سه یرمانده کرد
 باله خانه یه کی سه یرمان له قه فه ز ده بینیی، بالنده کان چین چین له سه ر
 یه ک هه لچنرا بوون، بالنده گه وره کان له ژێره وه و بالنده بچوکه کان
 له سه رده وه، ئه وانیهی له ژماردندا وردن باسیان له زیاد له سه نوشه ست
 چه شنه بالنده ی جۆراوجۆر ده کرد... که هه موو له و په پێ به خته وه ریدا
 گۆرانیان ده گووت. ده بیئت بلیم که بالنده کانی مه نسور که میک له خۆبایی
 و لوت بهرز و به ده وا ده یاننواند، کامه رانیان له کامه رانی بالنده کانی
 کامه رانی سه لما نه ده چوو، که گه لیک ساده و دۆستانه و پرفزول بوون.
 هه موو بالنده کان ده یانخویند بیته وهی به پاستی سه یری ئیمه بکه ن یان
 سه یری شاره که مان بکه ن، یان واده ریکه ون هوی خۆشحالی و به هانه ی
 به خته وه رییان گه یشتن به ده فیه ی ئیمه بیئت. کومه لیک بالنده بوون
 له سه ره تاوه تا کۆتایی به وه خۆشحالبوون له دوتیادا ده ژین و به جیهاندا
 سه فه رده که ن. مه نسور ته سرین قه فه زه کانی به شیوه ی زۆر قه شه نگ و به
 گه لای زۆر ناوازه و به موو و ده مامک و په یکه ری بچکۆله پازاند بووه وه،

همو پياوځي زيرک ته نيا به سه يري قه‌فه زه‌کان ده‌يتوانی بزانيټ نه‌م
 بالنده‌ه‌لی چ ناسمانځک و تيري چ سه‌رزه‌مينيکن، قه‌فه‌زی بالنده
 نه‌فريقيه‌کان به ده‌مامک و په‌يکه‌ر و سه‌مبولی شارسټانټيټيه نه‌فريقيه
 کزنه‌کان و به کاری قه‌شه‌نگی هونه‌رمه‌نده خورسکه‌کانی نه‌و سه‌ر
 زه‌مينانه پازابووه، له سه‌ر هندی قه‌فه‌زی دی، نيشانه و سه‌مبولی
 شارسټانيه‌تی کونی مايا و زه‌خرفه‌ی جوتياره بوليفيه‌کان و ملوانکه
 و موفه‌پک و که‌ره‌سته‌ی هيندييه سوره‌کانمان بينی، هندی قه‌فه‌زیش به
 کاری ده‌ستی هندیک له هونه‌رمه‌نده بوديه‌کان پازابووه. به گشتی
 قه‌فه‌زه‌کانیش به په‌نگی زور تاييه‌تی په‌نگرaboون، شيوه‌ی ريکخستنی
 په‌نگه‌کان و ديمه‌نی باره‌لگره‌کان، هه‌ريکه و به‌جيا له کارټکی هونه‌ری
 گه‌وره ده‌چوون. کاتيک لورييه‌کان له ده‌روازه‌ی خوره‌لاتی شاره‌وه هاتن
 به‌مدبود، نزیکي سه‌عات دوازه گه‌يشتنه کولانی مالی ټيبراهيم نه‌سرین
 و له‌برده‌م هه‌مان مالی دیرینی جاراند و ده‌ستان، گه‌نجیکی باريک و
 قز دريژ له ده‌ستیک جلی نویدا به خنده‌يه‌کی نالوزه له لوري
 يه‌که‌م دابه‌زی. که خوی کرد به خه‌شه‌که‌دا ټيبراهيم نه‌سرین له
 پاديويه‌کی لوقاله‌وه گوپی له هات و هاوار و شه‌په جنيوی نيوان حيزه
 کوردیه‌کان ده‌گرت، که يه‌کديان به جاش و قالونچه و دوشک ناوده‌نا،
 خوشکه‌کي له‌گه‌ل مندالټيکی چوار سالندا که له کورټکی زه‌په‌نگه‌ر
 بووبوی خه‌ريکی ياريکردن بوو، خوشکه بچکوله‌کي له سه‌ريان جلی به
 ته‌نافه‌کاندا هه‌لده‌واسی، نه‌و يه‌که‌م که‌س بوو مه‌نسوری بينی و پر به
 همووه‌گه‌په‌ک قريشکانی «مه‌نسور هاته‌وه». هاوازه‌کي هينده به‌رز
 بوو، له گه‌په‌که‌کانی ديشه‌وه گويان لټييو. ټيبراهيم نه‌سرین باوه‌پي
 به چاوی خوی نه‌کرد، نه‌و همووه‌ساله‌وا له بيري چه‌سپييو که
 مردن ياخود له ده‌ستدانی بينايی ناهيټلن جاريکی تر کورپه‌کي ببينيته‌وه،
 بوټيټيک و ايده‌زانی نه‌وه‌ی ده‌بيينيټ دووباره‌بوونه‌وه‌ی خه‌ويکی دیرنه

كه ههشت سال بوو ده بيبىنى، خەونىك تىيدا سەرى بەرزە كرده وە
مەنسورى بە خەندە يەككى گەشە وە لە بەر دەرگای مائە وەدا دە بيبىنى،
كه مەنسور نزيكتەر بوو وە و ئەويش كەمىك مۆشى خۆى پارزەنى و
لە غوبارى گومان پاكى كرده وە، لە شوينى خۆى هەستا و وەك دەست
بو خە يالىكى دوور بەریت، دەستى درىژ كرد و لە و پەرى سەرساميدا
دەستى بەر مەنسور كەوت، گووى لە دەنگى بوو كه گووتى «واى
پىره بابى خۆشە وىست... واى پىره بابى عەزىز». مەنسور لە مندالپەيكى
زوو وە ئىبراهيمى بە پىره باب بانگە كرد، كه باوەشيان بە يەكدا كرد،
ئىبراهيم ئەسرىن ماوە يەككى كورت نەيتوانى هەناسە بدات، لە و ساتەدا
جارى كى تر ئىزرائىلى بىنيە وە دلنيا بوو ئىزرائىل لە پشت مەنسور وە
بە خەندە يەككى ژۆر گەورە وە تەماشايەدەكات، بەلام بێئە وەى بايەخى
پەيدات، بێئە وەى بترسیت سىنەى پر كرد لە هەوا و گووتى «تۆيت...
تۆيت...». يەكەم جار ئىبراهيم ئەسرىن نەگرياً، بەلام كه بىنى سىفان
و پەفراو بە چ شەوق و حەسرەت كە وە باوەش بە مەنسوردا دەكەن
چاوى پرپوو لە فرمىسك. پاش ماوە يەككى كەم هەموو شتەكان لە بەر
چاويدا هێمن و هەموو دەنگەكان لە گوچكەيدا كپ بوون، شادى يەككى
قوول داىگرت... شادى يەك لە هەموو شتەككى دونىاى دابەرى، دووبارە و
چەند بارە باوەشى بە مەنسوردا كرده وە و يەك لە سەر يەك دەىگوت
«تۆيت... تۆيت».

لە چەند سەعاتى كدا هەموو شار هەوائى گەپانە وەى مەنسورى بىست،
ساقى مەحمود و كۆمەلەى مۆسىقار، مستەفا هەزار و كۆمەلەىك شاعىر لە
پێشى پێشە وەى ئەو كەسانەدا بوون كه بەپەلە گەيشتنە لای مەنسور
و بالندەكان... مەنسور بە ئاشكرا پوخۆشتر و كراو تر و پر زيانتر
لە چاران دەرەكەوت، بە گەرمى يەككى بێئە وە باوەشى بە هاوپىكانيدا
كرد، خەندە يەككى پاستە قىنەى گەورە لە پوخسارىدا بوو كه مەروف پێش

سه فەرکه به ده گمەن دەبیینی. زۆری نەبرد مآلی ئیبراهیم نەسرین
 پەرپوو لەوانەى له هەموو لایەكەوه دەپژانە حەوشەكەوه بۆ بەخێرهاتن،
 بەجۆریك مەنسور وەك ونبوریەك له شەقامیكى جەنجاڵدا نە بواری
 قسەكردن، نەبواری بیركردنەوه، نە بواری پشووێدانى نەبوو. له هەموو
 لایەكەوه خزمەنى پژانە حەوشەكەوه و بیئەوهى خۆى ئاگاداریبێت ئاموژا و
 هاوێڵەكانى پاسەوانى تاییه تیان بۆ بالەندەكان دانا. سەعات دواى سەعات
 هونەرماندان و شاعیران و شیۆهكاران زیاتر و زیاتر له حەوشە و دالان و
 مەیان و ژوورەكاندا كەڵەكەدەبوون. مەنسور له خەيالى پۆشنبیرانى شاردا
 بە پێچەوانەى خالید ئاموون و كامەرانى سەلماوه، وەك نمونەى عاشقى
 گیانفیدا و پۆمانسى ویناكرابوو، سآل دواى سآل ویتەیهكى ئەفسانەیی
 وەرگرتبوو. ئیتر دواى بۆلۆبوونەوهى هەوالى گەپانەوه چاوەڕوانكراوەكەى
 سات دواى سات هوروشى شەیدایانى ئەو عاشقە پۆمانسییە بۆ سەر
 مآلى ئیبراهیم نەسرین زیادیدەكرد، بەجۆریك نە ژوورەكان و نە
 حەوشەكە نەیدەگرتن. ساقى له ناچاریدا پێشنیاریكرد كە هۆلىكى گەورە
 بگرن و ئاھەنگەكەیان لەو مآلە چكۆلانەیه دەربھێنن و بیبەنە سآلۆنىكى
 راستەقینە، ئا هەمووان پتر هەلپەپن و شیعر بخویننەوه و شایببەن.
 له سەعاتیكدا هۆلىكى گەورەى ئاھەنگیان پەیداكرد و هەموو
 میوانەكان لەگەڵ مەنسور ئیبراهیمدا بە دەیهەا ماشین بەرەو هۆلەكە
 بەرپێكەوتن، لۆرى بالەندەكانیشیان بە هەموو شاردا ئا بەردەم هۆلەكە
 باژوت. ئۆر له میوانەكان له پيكابى سەرپەتالدا دواى كاروانى ماشینەكان
 كەوتن و له زۆریەى كۆلان و كۆچەكاندا خەلكى تازە خۆیان گۆپى و
 سوار ئوتومبیلەكانیان بوون و چوونە دواى كاروانەكە. له هۆلەكەدا هەر
 زوو هەوەسى ئاھەنگ هەمووانى داگرت، ساقى مەحمود خۆى كرد بە
 پێكخەرى بەرنامەكان و ویستی جۆرە پێكخستنیكى گونجاو بختە ئەو
 هەموو ناپێكیەوه كە له پەرگەمارۆى مەنسورى دابوو، له ماوێ چەند

دەقىقە يەكدا تىپە مۇسقىيەكانى پىكىخست و بەرو دوا گۇرانبىزەكانى رىزكرد، لە نىتوان مەموو گۇرانبىيەك و گۇرانبىيەكدا شاعىر پىكى خستە پىروگرامەكەو. ژمارەى شاعىر و گۇرانبىيەزەكان بە ئەندازە يەك زۆربوون، گەر پىروگرامەكە چەند پىزۆكىشى بىخايەندايە بەشى مەمووانى نەدەكرد. وەك چاوەپواندەكرا زۆربەى گۇرانبىيەك و شاعىرەكان لەو مەفتانەى دوايدا بۆ پىشوانى مەنسور نامادەكرايوون. بە شاعىرى «بالئندە موقەدەسەكان» كە يەككە لە شاعىرە لاوكان نوسىبووى ئاھەنگەكە كرايەو، شاعىرەكە بەدەنگى ئەكتەرىكى شانۆ ھاوپى لەگەل كۆمەلىك دەست جولاندنى نابەجىدا شاعىرەكەى خوئىندەو، بەلام لەگەل خراپى خوئىندەو كەيدا چەپلەيەكى بەجۆشى وەرگرت، مەنسور سەيرى لىھات كە سالانى دورودىرىشى غەرىبى ئەو خەيال و خورافەتانەى نەسپىو تەو كە دواى پوداوى ژىزەمىنەكەى خدرۆ دوويار بە ناوى ئەو وە لكاپوون، بەلام شتەكان وەھا خىرا و بىپىرس و بىشاگاي ئەو دەكران بىراى ئەو وەى نەبوو لەسەر ئەم بەزمە گەورەيە قەسەيەك بىكات ياخود هىچ جۆرە ناپەزايىيەك نىشانىدات. لەو ساتەو وەى گەيشتەبوو وە شار شتەكان وەك لافاوا لەگەل خۆياندا دەيانبرد، ئىستە هىچ چارىكى نەبوو ئەو نەبىت لە جىگاي خۆى پوخۆش دانىشتىت و بە ئەدەبەو بۆ مەمووان پىبگەنىت و خۆى سوپاسگوزار نىشانىدات. گۇرانبىيەزەكان يەك لە دواى يەك گۇرانبىيەكانى خۆيان بەسەر مەنسوردا دەگووت و شاباشيان وەرەگرت، كە وچانىك دروستدەبوو، خەلكانىك مەلدەستان و بەخىرەتەنەو وەى مەنسورىان دەكرد، دواتر شاعىرەكان شاعىرە عاشقانەكانيان دەخوئىندەو، مەندىكىيان لە كاتى خوئىندەوكاندا دەگريان و مەندىكىيان مەوليانىدەدا قەسەخۆش و كۆمىدى دەرىكەون. باوكى بەردەوام بە چەپەو لە ناو ئاھەنگەكەدا ئەو كەسانەى پىشانەدا كە لەو چەند سالەدا بە پارە كۆمەكى سەفەرەكەى مەنسورىان كىردبوو، پورەكانى زوو زوو دەھاتن و باوەشيان پىادەكرد، لە

ناو و شه‌ی شاعیره‌کان و له ناو گۆرانییه‌کاندا به‌رده‌وام گوئی له ناوی
 خۆی ده‌بووه‌وه... ساقی بووچار هات بۆ لای و ده‌یگووت ئاواته‌خوازیو
 بیتوانیایه‌ گۆرانی بۆ بَلّیت، به‌لام ناتوانیت، چونکه‌ دواى پۆیشتنی
 نه‌ ده‌نگی که‌وت و هه‌رچییه‌ک بکات چیتر ناتوانیت به‌ هیچ ئاوازی‌ک
 به‌چریکتیت. ساقی چه‌نده‌ زۆری له‌ قورپک و هه‌ناسه‌ی خۆی ده‌کرد
 نه‌یده‌توانی گۆرانی بَلّیت. له‌ ناوه‌پاستی ئاهه‌نگه‌که‌دا مه‌نسور ته‌سرینیان
 هه‌ستان تا هه‌ندێ قسه‌ پێشکه‌شی ئاماده‌بووان بکات. که‌ مه‌نسور
 قسه‌یکرد هه‌مووان بیده‌نگبوون، ماتیه‌ک بالی به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا کیشا،
 که‌پیه‌کی قوول که‌وته‌ سه‌ر هه‌موو پوخساره‌کان، کچانی ئاماده‌بوو له
 هۆله‌که‌دا هه‌موو گیانیان بوویوو به‌ چاو، دیعه‌نی ئهم کورپه‌ ناسکه‌
 زه‌مینه‌که‌ په‌ته‌ماحیکى قوولێ تیگه‌یشتن و ناسینی دونه‌ی له‌ هه‌موواندا
 جولا‌ندبوون. مه‌نسور به‌ هیمنی هه‌مووانی سوپاسکرد و یاسی خوشحالی
 خۆی کرد که‌ جارێکی تر ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ و شارى خۆی ده‌بینێته‌وه‌. گووتی
 «ئه‌گه‌ر بالنده‌کانم بیتوانیایه‌ به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ سوپاسیانده‌کردن، به‌لام
 بالنده‌کانی دُنیا ته‌نیا یه‌ک زمان ده‌زانن که‌ زمانی بالنده‌یه‌» هه‌موو
 پێکه‌نین. هه‌ستمانکرد که‌مێک ده‌سته‌پاچه‌یه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌زانیت بَلّیت
 چی، سه‌یریکی ساقی مه‌حمودی کرد که‌ ئه‌مڕۆ جامانه‌ کوردیه‌که‌ی به‌
 ده‌ستوری توریانی مه‌هراجا هیندیه‌کان به‌ستبوو و گووتی «من لی‌رهم،
 ماوه‌یه‌کی ده‌وێت تا به‌واده‌که‌م که‌ لی‌رهم، من چوو بیتم بۆ هه‌ر شوێنیک
 ماوه‌یه‌کی ویستوو تا به‌وام‌کردوه‌ له‌ویم». زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت
 و ده‌ستی خسته‌ گیرفانی پانتۆله‌ په‌شه‌که‌یه‌وه‌ و خۆی پاس‌تکرده‌وه‌ و
 گووتی «چووم بۆ هه‌ر شوێنیک وامزانیوه‌ له‌ شوێنیکى ترم، ئه‌وه‌
 واده‌کات م‌رۆف له‌ هیچ شوێنیک نه‌بیت... که‌ بیر له‌وه‌ده‌که‌مه‌وه‌ ده‌لیم
 که‌ واییت من له‌ هیچ شوێنیک نه‌بووم، که‌واته‌ لی‌ره‌ش نیم». هه‌موو
 هه‌ستمانکرد به‌ پاستی ده‌یه‌وێت به‌مانه‌ینیتکه‌ پێکه‌نین، بۆیه‌ هه‌موو

بەپاستى پىكەن-ن. كەمىك دەستا و گوتى «بەلام زەوى شوپىنىكى سەيرە، مۇڧ دەتوانىت بىرى ھەموو كۈنچىكى بىكات، دەتوانىت بىرى ئەو شوپىنانەش بىكات كە لەوئى نەبوو». دەنگى كەمىك قوولتەر و جىدىتەر بوو و گوتى «مەن زۆر سەرمەست بووم بە زەوى، زۆر. مۇڧ كە زەوى دەگەرپىت ئىتەر شتەكان بە چارۋىكى تەر دەبىنىت. كە دۇنيا دەبىنىت ئەوسا تىدەگات كۆتۈرك كە بەسەربانى مالەكەئى ئەودا دەفپىت، لە پىزى بالىدەكانى دۇنيادا چ شوپىنىكى ھەيە... مۇڧەكان، شوپىنەكان، بالىدەكان بەجۆرىك ھەمەرەنگەن... ھەموو شتىك پەوايە... ھەموو پەوايە، ھەرچى لەسەر زەوى ھەيە پەوايە». زەردەخەنەيەكى گرت و بە غەمىكەو سەرى بادا و بە دەنگىكى بەرتەر گوتى «شتەكان بە جۆرىك لە يەك ناچەن، بەجۆرىك جىاوازن ھەموو شتىك پەوايە. تۆ پەوايت لە شارى خۇتدا و ئەوانىش پەوان لە شارى خۇياندا. ۋەك چۆن كەس ناتوانىت گومان لە پەوايەتى تەپرىك بىكات لە فېرىنى خۇيدا، لە سەر درەختى خۇي، كەس بۆي نىيە گومان لە پەوايەتى تۆش بىكات لە فېرىنى خۇت و لە ھىلانەئى خۇتدا... ھەموو تەپرىك پەوايە... ھەموو ژيانىك پەوايە». گەرچى زۆرەمان تېنگەيشتىن مەبەستى چىيە، بەلام چەپلەيەكى گەرەمان بۆلېدا. ھەندىك قسەئى تىرى لەسەر مافى ھەموو زىندەوهران و ھەموو شوپىنەكان كىرد، باسى ئەوئى كىرد كە مۇڧىك لەنورەو دىت و دەچىتە شارىك يان زەويىك، لاي ئەو ھەموو شتىك نەناسراو و سىجراويى، ئىنجا بە غەمگىنىيەرە سەپىرىكردىن، نەيدەزانى چىمان پېيلىت، ھەستمانكرد بەجۆرىك لە جۆرەكان بەزەيى بە خۇي و ئىمەشدا دىتەرە، ھەموو سەرلەبەر بىدەنگبويىن، ھەناسەشمان دەنگى نەدەمات، بەلام ئەو ھەناسەيەكى ھەلكىشا، دەنگى ھەناسەكەئى لە مايكەكەو دەنگىدايەرە و گوتى «ناتوانم زۆر بلىم، تاكە شتىك، تاكە شتىك نرخی ھەبىت بىلىم، ئەوئە كە دور جۆر شار لە دۇنيادا ھەن...

ئەو شارانەى كە غەرىبەيان نەبىنىوھ و لىيدەترسن، ئەو شارانەى كە غەرىبەيان بىنىوھ و ناترسن... گەر پۆژىك لە پۆژەكان توانىتان دەرگای ئەم شارە لە پورى دونىادا بگەنەوھ... لە غەرىبەكان مەترسن... چۆن ئەم بالەندە غەرىبانەى مەن شارەكەتان جواندەكەن، ھەموو غەرىبەيەك كە پوودەكاتە ئەم شارە... شارەكەتان جواندەكات... ئەوھ تاكە شتىكە كە دەمەوئە پىتان بلىم... تاكە شتىك، تەنيا غەرىبەكانن دونىا جواندەكەن». ھەموو چاوەپوانى ئەوھمان دەكرد باسى خۆشەويستى و نەمرى عەشق و سەسەنمان بۆ بكات، چاوەپۆى وانەيەكى نوورودرئۆيوين لەسەر وەفا و پەنج و خۆشەويستى، بەلام ئەو ھىچى نەگووت، بە ھىمى ھاتە خوارەوھ و چەپلەيەكى گەورەمان بۆ لىدا، چەپلەيەك ھەموو ھۆلەكەى لەراندەوھ. ھەندىك بىنەوھى بزەنن بۆ، چاويان پەرووېو لە فرمىسك، ھەندىكى دىشمان بە سۆزەوھ سەيرى مەنسور و سەيرى يەكترمان دەكرد، بەر لەوھى ساقى بە چاوى پەر فرمىسكەوھ جارێكى تر مايكروڤۆنى ئاھەنگەكە بگرنەت و تىپى مۇسقىاكە بانگھێشتى سەر شاتۆكە بكاتەوھ، بىدەنگىيەكى قورس و خەنگىنەر بالى بەسەر ھەمووماندا كىشا... لەو ساتەوھ، لە ناو فەزا و ئەتمۆسڤىرى ھۆلەكەدا ھەستمان بە شتىكى ئاتاسايى كرد، ھەستىك تەنيا ھەفتەيەك دواتر لە مانا راستەقىنەكانى تىگەيشتىن.

سوسن سهرنجيدا كه بالنده كانى خاليد نامون نور غه مگين و به ده گمن ده خوين، نه و دهنگه كورت و غه مگينه لئيانه ديت پتر له نركه زام ده چيت. هر نه و پوره هه نديك له بالنده زامداره كانى برده وه بۆ ماله وه و ژماره يه كى نور له بالنده بچوكه كانيشى گواسته وه بۆ قه قه زى نوئ له ژوره كهى خويدها، به لام له وئش بالنده كان هر غه مگين بوون، له و ژوره شدا كه پريو له بالندهى دلخوش و مهستخوين هر جوره بيده نكيه كى سه نكين و نااسايى بالى به سهردا كيشابوون. كه سوسن بالنده كانى مه نسور نه سرينيشى وه رگرت هر هه مان شتى كرد، بالنده بچوكه كانى گواسته وه بۆ ژوره كهى سهر وهى خوى و بالنده گه وه كانى جيا كرده وه و نارينى بۆ عه مباره گه وه كه.

هاتنه وهى مه نسور نه سرين، سوسنى خسته به ردهم نه و راستيهى كه ده بيت برياريدات، ده بابه كوتايهك بۆ هه موو نه و چيروكه دوو دروزه داينيت و قه نهرى كچانهى خوى هه لبريزيت، ده بابه له و دوو هه فته دا به جيا چاوى به هه ريهك له خاليد نامون و مه نسور ئيبراهيم بكه وتبايه. نه و گفتوگويانه ده بابه گرنگترين گفتوگوى ژيانى سوسن بن. خاليد نامون له دوا نيوه پويه كى تا نه نازه يهك گهرمدا گه يشته مالى سوسن خان، بيته وهى هيچ بهرسيت، وهك پياويكى زامدار به لام پي سۆز له قاتيكى ره شدا به رامبه ر خانم دانيشت، جله كانى بيته نازه شيك و

پوخساری دهره کی تابلی پیکی دهینواند. سهوسه ن سهرنجی نه ویدا که خالید ناموون پرسیاریکی له بالنده برینداره کانی خوئی نه کرد، سهیریکی نه بالنده چکولانه ی نه کرد که لهوسه ری زه مینه وه هیئابوونی. سهوسه ن چند پوژیک بوو نه وهنگوئی بیستبوو که دهشیت خالید ناموون خوئی نه قه ی له بالنده کان کربیت، به لام بایه خیکی نه وتوی به و قسانه نه دا، په که م پرسیار که سهوسه ن لیکرد نه وه بوو: خالید له و باوه په دایت بالنده کان له م شارهدا ناسوده بن، هه سته که م بالنده کان زور غه مگین و ماندوو دهره که ون؟. خالید سهیریکی نه وه موو قه فزه ی کرد که له هه موو لایه کی ژوره که دا هه لواسرابوون، به لام نیگای وه ها پووکه شبین و خیرابوو پیته چوو شتیکی نه وتو له بالنده کاندای سهرنجی راکیشابیت. به هیمنی له سه ر قه نه فه کونه که دانیش، ههستی به هه مان ترس کرده وه که چند سالتیک له وه پهر له سه ر نه م کورسییه ههستی پیکربوو، به لام له سه ره خو گروتی «سهوسه ن خان بالنده کانی من هه میشه بیده نگبوون. له جته که لدا من به دوی بالنده ی بیده نگدا ده گه رام». خالید گه لیک هیمنتر و ناسوده تر له و پوژه دهره که وت که سهوسه ن بو یه که مجار له ته نیشت قه فزه خویناوییه کانه وه بینی، به وه دا چند پوژیک بوو له و نوتیلدا به ته نیا ده ژیا و چاوه پوانی نه م دانیشته ی ده کرد، پیده چوو ماویه کی زوری هه بوویت بیر له جول و قسه و وشه کانی خوئی بکاته وه، سهوسه ن وای هه سته کرد هه موو جول یه ک و وشه یه کی پیشتر بیر لیکراوه ته وه. خالید گروتی «بالنده کان ته نیا له جیگای خوینادا ناسوده ده بن، له ناو سروشتدا، له ویدا نه بیت له هیج جیگایه کی تر ناسوده نابن. راسته له وانه یه نه وانیش حه ز به بینینی نونیا بکه ن، به لام له قه فزه دا نا... هیج سه فه ریک له ناو قه فزه دا خووش نییه». سهوسه ن به هیمنی و لاواری چاوی لیکنا و به چاوی نوقاوه وه پرسی «نه ی تو خالید... نه ی تو ناسوده بوویت له گه شته که تا به دنیادا؟». خالید بیته وه ی دروکیات،

بیتنه وهی ههسته کانی خۆی بگوریت گووتی «نا ئاسووده نه بووم، ئهم سه فهره له سهختترین پۆژه کانی ژيانم بووه». سهوسه ن بیتنه وهی چاویکاته وه پرسى «ههستنده کرد تۆش وهک بالنده کان له قهفه زدايت؟». خالید گووتی «به ئى سهوسه ن خان، ههستنده کرد، منیش وهک بالنده کان له قهفه زدام». سهوسه ن چاویکرده وه و گووتی «به لام خالید بۆ نه گه پايته وه؟ تۆ دهتتوانی له هه موو ساتیکدا سه فهره کهت بپچرینیت و بگه پیتته وه... هه زنده کرد یه کیکتان، هه ر یه کیکتان که ناتوانیت به رده وام بیت سه فهره که ی بوه ستینیت و بگه پیتته وه». «له به رنه وهی تۆم خۆشه و یست، ههستنده کرد بۆ نه وهی تۆ ببیت به ژنی من دهیت ئهم سه فهره بکه م... وهک سزایه کی گه وهی نه و خۆشه و یستیه گه وهیه سه یرمه کرد... هه موو سه فهره که بۆ من سزایه کی گه وه بو...». سهوسه ن گووتی «خالید پیتبلی... جیهانت چۆن بینى؟». خالید به ساردیی وه سه یریکرد و گووتی «وهک جهه نه م، جیهان جهه نه مه، سهوسه ن خان، سه فهره که ی من سه فهریکی دووردریژ بوو به جهه نه مدا...». سهوسه ن به دهنگیکى زۆر غه مگینه وه پرسى «بۆ... خالید، بۆچی به و چهشنه وه سفى دوتیا ده کهیت؟». «له به رنه وهی جیهان پره له نازاری گه وه گه وه، پره له مروف که له هه موو کونج و که له به ریکدا نازار ده کیشن، پره له تاریکی که مروف نایبیت، پره له درۆ، پره له مروف که کهسیان له کهسیان تیناگن، پره له زمان که هیچ یه کیک له وى دى حالى نابیت، پره له دارستان که مروف ناتوانیت بچیته ناویان، پره له شار که تیا ونده بیت، پره له بالنده که به هیچ کهس ناگیرین. له به رنه وهی مروف ناتوانیت له یه ککاتدا بیر له خۆشی و بیر له دوتیاش بکاته وه... له به رنه وه». سهوسه ن به غه مگینییه وه گووتی «به لام خالید ناموون، من تۆم نارد تا دوتیا ببینیت... تۆم نارد بۆ نه وهی له م شاره دووربیت و بتوانیت نه و هه موو جوانییه ته ماشا بکهیت، تا له م شه پانه دا نه کوژریت... ده زانیت چه ند

شەپى گەرە پووياندا؟ ... دەزانىت؟». خالىد ئاموون تۆزىك بېرىكردە و
و گووتى «دەزانم خانم شەپ ولاتەكەى ھەلاھەلا كىردە، شەپ ولاتەكەى
وئىرانكردە ... بەلام لەگەل ئەو شەدا من لە سالانى سەفەردا نازارى گەرەم
چەشت و سەختى گەرەم بېنى، چەندجارتىك لە نىوان ولاتەكاندا گىرام،
بەشىك لە سەفەرەكەم لە زىنداندا بىردەسەر، بەلام ھەمىشە بە مال و
پارەى ئاموونىيەكان دەھاتەدەرى و لە سنوورەكان دەپەرمەو، ھىچ
شتىكەم دەريارەى ئەو پۆژە ناخۆشەنە بۆ قەلەندەر ئاموون و كەسوكارىشم
نەنوسى، تا دليان نەشكىتم. سەوسەن خان ئەوئى تۆ وادەزانىت جىھان
باغىكى گەرەيە كە پرە لە گولسى جۆراوجۆر و بالندەى جۆراوجۆر ھەلە،
بەمبۆرە سەوسەن خان، بەلام من تۆم خۆشەدەوئىت، دەمەوئىت بزانىت چەند
سەختىم كىشاو، دەمەوئىت بزانىت كە جىھان باغىكى گەرە نىيە ... لىرەو
لەوئى باغى تىدايە، لىرەو لەوئى بالندەى جوانى تىدايە، بەلام ئەوئى من
بىنيومە نۆرتىرى ئازار و برسىتى بوو ... خانم شەپ تەنيا لە عىراق و لەم
كوردستانەى ئىمەدا نىيە، شەپ لە سەروشتى مەوئىدايە، شەپ تەنيا لىرەدا
نىيە بەلكو لە ھەموو دۇنيادايە».

سەوسەن بە ئاتومئىدىيەكى گەرەو گووتى «ئەى خالىد ئىستا
خۆشەوئىستىت بۆ مەوئى زىاتىرى نەكردە، خۆشەوئىستى تۆ بۆ مەوئى
لەو پۆژە نۆرتىر نىيە كە لىرە پۆشستىت؟ تۆ ئەو ھەموو خاك و مىللەتە
جىاوازانەت بېنى، ئەو بەشى ئەوئى تىدايە كە فىرى خۆشەوئىستى
بوويىت؟». خالىد زەردەخەنەيكەى تالى گرت و گووتى «سەوسەن خان
من نۆريەى سالانى سەفەر بە تەنھابووم، ھەشت سالە بۆ ماوئەيكەى درىز
لە ھىچ شىئىنكىدا نەماوئەتەو. ھەشت سالە ھارپىيەكم نەبوو، تەنيا
شتىك بىرم لىكردۆتەو تۆ بوويىت. بەدرىزايى ئەو سالانە لەو تەنھايە
قوولەدا تەنيا خۆشەوئىستىم بۆ تۆ زىادىكردە، تەماھم لە تۆ و ئىرەيم
بەرامبەر تۆ زىادىكردە. نەمدەتوانى لە يەك كاتدا بىر لە تۆش و دۇنياش

بەگەمەرە... مەن لە ھەموو جینگايەكدا تەنیا تۆم دەبينى، پاستت دەوێت
 زۆر بېياک و کەمەرخەم بالئەندەکانیشم دەگرت... مەن سەوت لەگەڵدا ناکەم،
 مەن پەم لە ھەر شتێک بوو، لە ھەر ولاتێک و ھەر دارستان و ھەر ئاوێک
 بوو کە لەم شارەى نوور دەخستەوەرە... تا زیاتر دووریکە و تەبامایەتەو،
 زیاتر پەم لە دۇنيا دەبۆوەرە. دۇنيا جینگايەكى ترسناک بوو لای مەن...
 مەن گاتێكى زۆرم بەوەرە نەدەگۆشت بێر لە دۇنيابەگەمەرە، مەن دەقیقە بە
 دەقیقە دەمژمەرد تا بەگەمەرە ئەم شارەو تۆ ببینم».

سەوسەن پرسى «ئەى ئەو ھەموو دیمەنە سەروشتییە جوانانە
 سەرسامیان نەکردیت. دەنگى خۆشى ئەو بۆلبولانە مەستیان نەکردیت...
 لە مەن زیاتر، لە تەنیا ژێتێكى بچکۆلە و نەخۆشى ئەم دۇنيایە بېرت لە
 ھىچى تر نەکردەوەر؟». خالید ئاموون سارد و تیز سەپرىدەکرد و گۆتى
 «ئەو نەندە گۆیم لە دەنگى دلى خۆم و ھاواری دلم دەگرت، گۆیم لە
 دەنگى تر نەبوو. ئەو ھى سەرسامیدەکردم، توانای نەینى خۆم بوو کە ئەو
 ھەموو سەلە دوورودرێژە بە دواى خۆشەویستیدا بە زەویدا وێڵبم. پێشتر
 نەمدەزانى توانای وا گەورەم تێدایە... نەمدەزانى ئاموونییەک ھەبە بۆ نەیت
 بەرگەى ئەو ھەموو ناخۆشى و سەختییە بگرت، مەن کوپى خەزان و
 خەلێک بووم کە ھەموو لە خۆشیدا ژیاون، پێشتر زۆر ئاسان ژيانى خۆم
 دا بێنکردبوو، نەمدەزانى توانای وا گەورەم تێدایە... بەلام سەل دواى سەل
 جگە لەو ھیزەى لە تۆى نزیکدەکردەوەر ھەستم بە ھىچى تر نەدەکرد».
 ھەندى جار جىروەى بالئەندەكان دەیوستاندن، ھەندىکیان بەدەنگى
 وا زۆلال و بەرز دەیانخوێند بەسەر ھێمنى دەنگى سەوسەندا سەردەکەوتن
 و دەبایە خالید ئاموون گەلێک وریا گۆتێگرت تا وشەکانى سەوسەن لە
 نێوان جىروەکاندا بگرتەوەر.

سەوسەن دواى کەمێک ھێمنى، وەک دەستوورى خۆى لەگەڵ
 چاوارنەوەر بەردەوامدا، دوو چای تێکرد و گۆتى «ئەى بالئەندەکانە

خۆشده‌ویست یاخود نا؟».

خالید ئاموون، بێئەوه‌ی بیخواتە‌وه‌ سە‌یرێکی چاکە‌ی کردو‌گووتی «لە‌ تۆ زیاتر هیچ شتیکی ترم خۆش نە‌ویستووه‌، بە‌ڵنده‌کان شتیکی بوون وە‌ک قە‌دەر، نە‌ خۆش‌مده‌ویستن نە‌ ر‌قم لێیان بوو، دە‌مزانسی تۆ بە‌ڵنده‌کان‌ت خۆش‌ده‌وێت، لە‌بەرئە‌وه‌ دە‌بوو بیانپارێزم... پە‌یوه‌ندییم بە‌ بە‌ڵنده‌کان‌ه‌وه‌ پە‌یوه‌ندییه‌کی قوول نە‌بوو، نە‌ قسە‌م لە‌گە‌ڵدا دە‌کردن و نە‌ قسە‌یان لە‌گە‌ڵدا دە‌کردم. هە‌ندێ جار پێ‌مده‌گووتن کە‌ دە‌تانبە‌م بۆ شارێکی دوور، بە‌لام گەر وە‌لامیشیان دا‌بێت‌م‌وه‌ من هیچ تێنە‌گە‌یشتووم».

سە‌وسە‌ن سە‌یرێکیکرد و بە‌ غە‌مگینی گووتی «واتێده‌گە‌م کە‌ تۆ بە‌ دڵ، بە‌ هە‌موو دڵ لە‌گە‌ڵ بە‌ڵنده‌کاندا نە‌بوویت».

خالید بێئە‌وه‌ی زۆر بیرکاتە‌وه‌ گووتی «سە‌وسە‌ن خان نە‌مده‌توانی، نە‌مده‌توانی بە‌ هە‌موو دڵ لە‌ گە‌ڵیاندا‌بم. ئونیا‌ی بە‌ڵنده‌کان ئونیا‌یه‌کی نە‌بی‌نراوه‌، تا زیاتر پیا پۆ‌چی‌ن زیاتر لە‌م ئونیا‌یه‌ی خۆ‌مان نوورده‌که‌وینه‌وه‌، تا زیاتر به‌‌دا‌یدا ب‌پۆ‌ین، زیاتر خۆ‌مان لە‌ بیرده‌چێت‌وه‌... هەر وە‌ختێک لە‌ پ‌لوی بە‌ڵنده‌کاندا نوقمه‌ده‌بووم، کە‌ گە‌پانی جە‌نگە‌لا و جە‌نگە‌ڵ شیتیده‌کردم... خۆ‌م لە‌ بیرده‌چوو‌وه‌، خۆشە‌ویستی تۆم لە‌ بیرده‌چوو‌وه‌، د‌ل‌نیا‌بووم تۆ ئە‌وه‌ت ناوێت، لە‌بەرئە‌وه‌ سە‌وسە‌ن خان نە‌مده‌توانی بە‌ هە‌موو دڵ خە‌ریکی بە‌ڵنده‌کان ب‌م... نە‌ده‌کرا، شتی وا نە‌ده‌کرا».

سە‌وسە‌ن بە‌ غە‌مگینییه‌وه‌ گووتی «ئە‌ی خالید پێ‌مب‌لێ، تکایه‌ پێ‌مب‌لێ هە‌ستت بە‌ چی دە‌کرد کە‌ بە‌ڵنده‌یه‌ک لە‌ بە‌ڵنده‌کان دە‌مردن؟».

خالید بێئە‌وه‌ی زەر‌ده‌خە‌نە‌ب‌گ‌رێت، شتیکی لە‌ تۆنی گالته‌جار دە‌پە‌رییه‌ ناو دە‌نگی و ده‌ی‌گووت «سە‌وسە‌ن تۆ دە‌لێیت چی من خۆ‌م هیچ کە‌سیک هە‌ستی پێ‌ نە‌ده‌کردم... بە‌سەر زه‌ویدا ده‌گە‌پام و هیچ کە‌س لە‌و ئونیا گە‌وره‌یه‌دا نە‌یده‌زانی من چیم، بە‌شی هەر زۆری مرۆ‌فه‌کانی سەر زه‌وی هە‌تا ناوی می‌للە‌ته‌کیان نە‌بیستبووم... کورد... کورد... بە‌شی هەر

تۆرى بە شەرەكانى ئەم دونيايه، ناوى مىللەتى وايان نەبىستبوو. سەوسەن خان بېيەنە پېشچاوى خۆت بەزەويدا وئىل بېت و تەنباي تەنبا بېت و كەس ناوى نەتەرەكەشتى نەبىستبېت. پەحم لە مرۆفەك و لە شارىك و لە جىگايەكەو وەرەنگرەيت. دەتەوئەست بەچى بەكم... كە بالنده يەكم دەمرد، لاشەكەيم لە قەفەزەكەي دەردەهتتا و فرەمدەدا و دەريۆشتم و دەمويست بالنده يەكى تر بگرم... دەمويست دەست بە ژيانى ئەوانى ترەو بگرم كە نەمردون. چاوەرپى چى دەكەيت سەوسەن خان، كە بالنده يەكم دەمرد دانىشم و بگريم؟... ھا ھەك كەستىك كە نازانەيت دونيا چەند دەرەق و پەر ئازارە. سەوسەن خان، تۆش دەزانەيت دونيا چ دەرەق و پەر ئازارە. قەلەندەر ئاموون بەر لە مەردنى نامە يەكى بۆ ئوسىم باسى كوشتنى ئاسايىشەكان دەكات، باسى ئەو دەكات شەويك تۆي لە ناو مەيتى ئاسايىشەكاندا تۆزىو تەرە، شەويك چووە بۆ ناو مەيتە سووتاوەكان و تۆ لە ناوياندا بوويت. مەن چەند پۆزە بېرى لىدەكەمەو... لەو ساتەوئەي كە نامەكەي قەلەندەر ئاموونم خوئندۆتەرە بېرى لىدەكەمەو... سەوسەن خان تۆ بۆ چوويت بۆ ناو ئەو مەيتانە... ھا... سەوسەن خان، لەريادا لە ناو ئەو مەيتانەدا شتەيك بېنيو كە ئەوانى تر ناييەن، بېرەحمى ژيان، دېندەيى ژيان. وانىيە... تۆ بەچاوى خۆت چەند سالا ئەو دەبىنەيت؟ سەوسەن خان تۆ تەمدەگەيت دەلەيم چى. مەن بەردەوام لە ھەموو شوئەيكى دونيادا ئەو مە بېنيو، لە ھەموو شوئەيكەدا...».

ھەك ئەوئەي يادى ئەو شەو سەوسەنى ئازاردابېت، بە ئارامى لە جىگاي خۆي ھەستا و دەستى خستە سەر مەزەكە و گووتى «خالىد ژيانى ئىمە لىرە، تەنبا عومرەيكى دەرە لەگەل لاشەكاندا دەبيەنەسەر. مەن چەندىن سال بوو بەردەوام لە قەلەريۆنەو لاشەم دەبىنى، ھەموو شەويك دەبىيەن. بۆيە كە ئىو داواتانكردم، ويستم لەويەرى دونيا، لە جىگايەكى ترەو شتەيكى تر بېيەن، شتەيك پەيوەندى بە مەردنەرە نەبېت.

به لام خاليد بالنده کوژاوه کانی تۆ... ئه وه موو خوینه به قه زه کانه وه،
ئهم بیده نگییه ی نه یره کانت... ده متر سینن».

هین قسه یده کرد و له ناکاو دهستی گرت به ده موچاوییه وه و وهک
بگری گوتی «خالید، من پتووستیم به یه کیکه له وسه ری دنیاوه بیت
و چیرۆکیکی ترم بۆ بگریته وه... هه تا ئه گهر درۆش بیت. ده مه ویت شوو
به یه کیک بکه م به چیرۆکه کانی دنیا یه کی ترم نیشانبدات و سه رسامبکات،
هه تا ئه گهر درۆش بیت... من کچیکه نه خۆشم... ده مه ویت شوو به یه کیک
بکه م، ئه وه م له بیربانه وه... ده مه ویت شوو به یه کیک بکه م باسی ئه م
شار و مه مله که ته م بۆ نه کات». خالید له جیگای خۆی هه لده ستا و
دهستی سه وسه نی ده گرت و ده یگوت «نا سه وسه ن تۆ پتووستت به
یه کیک نییه درۆت له گه لدا بکات، پتووستت به یه کیکه شته کان وهک خۆیان
ببینیت». سه وسه ن به ترسه وه سه یری چاوی ده کرد و گوتی «خالید
ئاموون، ئه ی ئیستا ده توانیت له پێناوی مندا که س بکوژیت؟ پێمبێن
ده توانیت یاخود نا؟».

خالید هه لده ستا و پشتیده کرده سه وسه ن و چهند هه نگاوێک له
کورسییه که ی خۆی دوورده که وته وه و ده یگوت «زیاد له هه شت ساڵ
له مه ویه ره ئه و پرسیاره ت لیکردم، سه وسه ن خان له و ماوه یه دا شتیکی
ئه وتۆ له مندا نه گۆرپاوه، په نگه من که میک پیرتریوویم. نا که میک پیرتر
و عاشقتر و په قتر بوویم. سه وسه ن خان، من هه ره ئه وه لاهم هیه که
له وه ویه ره پێمگوتی، من له پێناوی تۆدا ئاماده م هه موو گونا میک بکه م.
من ئیستاش وهک دوینی، رقم له هه ره بووکیانه. خۆزگه ده خوازم هه چیان
له م دنیا یه دا نه بوونایه. هه تا ده مره م رقم له و دوو پیاوه ده بیت... هه تا
ده مره م».

سه وسه ن فرمیسیکی گه وره له چاویدا بوو گوتی «خالید، نا
ئیستاش ئه و رقمه گه وریه هه ره له دلته یه... ئه و رقمه گه وریه».

خالىد ۋەك ئەۋەى چاۋەپولنى ئەۋ پرسىيارەى كرىدېت گوتى «سەۋسەن، مەن ناتوانم خۆشەۋىستى تۆلە پىق جىابىكەمەۋە. خۆشەۋىستىبەك نىيە بەبىن پىق، جارىلىش نەبۈۋە ۋە داھاترۇشدا نابىت. تا خۆشەۋىستىم قوۋلتىر ۋە گەرەتريپت، پىقم گەرەتر دەبىت. لەبەرئەۋەى مەن مۇۋتېكى سادەم بەبىن ئىرۇ... پىقم لە ھەر شىتېكە بىكەۋىتە نىۋان مەن ۋە تۆۋە... ھەر شىتېك بىت پان ھەر گەسىك بىت».

خالىد ۋىستى زۆرتىر قەسەبكات، بەلام سەۋسەن گوتى «خالىد دەستىم بەدەرى... دەستىم بەدەرى بۆنىبەكەم».

خالىد ئامورن سەرسامانە ۋەستا ۋە بىئەۋەى تىبىگات دەستى دايە سەۋسەن ۋە ئۈۋىش بە ھىمىنى بۆنىكىرد. زۆر قوۋل ۋە ئارام بۆنىكىرد، سەرەتا بۆنى دەستى كىرد، بۆنى مەچكەكانى، بۆنى سەرى... گەپايەۋە ۋە بۆنى بەنچەكانى كىرد، ھەناسەى نا بە سىنەيەۋە، بۆنى دەموچاۋى كىرد، بۆنى قىزى كىرد... بەلام سەۋسەن ھەستى بە ھىچ شىتېك نەكىرد، ۋەك ئەۋەى خالىد پۇژىك لە پۇژان لەسەر زەۋى نەبۈۋىت، ۋەك ئەۋەى يەك بۆنى راستەقىنەى دونىا بە پىست ۋە دەست ۋە ژىانىيەۋە نەۋسابىت... خالىد ئامورن پىاۋىك بوۋ ھەر بۆنى كۈچەكانى ئەم شارەى لىدەھات. ۋەك گومانى ھەبىت، ۋەك باۋەپنەكات، جارىكى تر سەرلەنۋى بۆنىكىردەۋە، دۈۋبارە بە ھەموو لەشىدا ھاتەۋە، لە پەنچەكانىيەۋە بۆ تەۋقى سەرى، ھەموو جىگايەكى لەشى، ھەموو بىستىكى دىار ۋە داپۇشراۋى زىاد لە جارىك بۆنىكىردەۋە... بۆنى خالىد ئامورن بۆنى جىهان نەبوۋ، بەلكو بۆنى ئەم شارە بوۋ، بۆنى مەۋەكان بوۋ، بۆنى ئەۋ لاشانەبوۋ كە لە ژىر زەمىنى ئاسايشە سوۋتاۋەكەدا بۆنىكىردىۋون. ۋەك ئەۋەى سامىكى گەرە دايگرتىپت سەۋسەن گوتى «خالىد... بمبۈرە... بمبۈرە... بمبۈرە... بمبۈرە كە بۆندەكەم». ۋەى گوت ۋە بىدەنگ سەيرى چاۋى ئامورنى كىرد ۋە دۈۋبارە گوتىيەۋە «بمبۈرە».

که خالید ناموون له مالی گولدانچییه کان هاته ده ری، هستیکرد شه په کای بۆ هه تاهه تایه دۆراندوه. گهرچی شته کان تا کوتایی ناسایی تیپه رین، گهرچی نه م تا دواشه ندازه له گه ل خانمدا پاستگو بوو و هیچ شتیکی له و پۆحه تاریک و دوو دلای خوی لی نه شارده وه، به لام وای هستکرد سه وسه ن به دواي تیشکیکدا ده گه پیت که له مدا بوونی نییه. له قوولاییدا هستیکرد سه وسه ن به پیچه وانای جارانه وه له بیده نگی ده ترسیت، نه و هه موو بالنده انای له ژووره که دا ده یانخویند، شتیکیان تیدا بوو جیاواز له و بیده نگییه قوولای کتیبه کان چند سالتیک له هه وه ر له ویدا سه پاند بوویان. خالید ناموون تینه گیشته بۆ سه وسه ن به وجۆره بۆنیکرد، بۆ دواي نه و بۆنکردنه به و چه شنه ماندوو و ناو مید دیار بوو. بۆ پرسایاری ده رباره ی بالنده کوژداره کان لی نه کرد. که گه یشته وه نوتیله که هستیکی قوولای خوشه ویستی بۆ سه وسه ن له ناوه وه ده یخوارد، له هه ر شتیکی تری دنیا زیاتر پیویستی به و ژنه بوو. هستیکرد نه و هه موو ساله هیچ شتیکی تیدا نه گوپیوه، ته واو وه ک جار ان عاشقیکی پر نیره ییه، عاشقیک حه زده کات باز نه یه کی ناستین به ده وری مه عشوقه که یدا بکیشیت و له هه موو شتیک دوری بختا وه و بیبار ژیت.

دواي پویشتنی خالید ناموون، سه وسه ن فیکره ت هستی به ساردییه کی گه وره کرد له ژووره که دا، سه رمایه کی له ناگا و که پۆزانی

دوۋىدورنىڭ دەرد و ناساغى ئوۋى پاپەرىنى بەيادا ھىنايەۋە. بۇ ئوۋەى خۇي لەۋ ھەستە سارد و بۇنە ساردەى خالىد ئاموون ئازادىكات، بە خىرايى چوۋە خورائ و باۋەشى بە ھوزاردا كىرد كە خەرىكبوۋ لە باۋەشى فېكرەتدا خەۋى لېدەكەۋت. ۋەك خەۋى بېنىبېت، ۋەك ترسېك يان ھەۋالىكى گەۋرە پايچەكەندىت، توند مندالەكەى بە خۇيەۋە نوساند و گوتى « ھوزار گيان، جۈانتىرەن تەيرى پورە غەمگىنەكەى خۇت، شوکور تۇ ساردىت... تۇ بۇنى وات لىن نايەت». پېرۇشە دەستى خستە سەر ئاۋچاۋانى سەۋسەن و گوتى «سەۋسەن چى بوۋ؟ ئەم بەدبەختەت چۇن بېنى، پاستىت دەۋىت مەن لە ھەموۋيان غەمگىنەر دەيىنم، بەلام تۇزىك ئالۇزە، وانىيە؟». سەۋسەن مندالەكەى توند بە خۇيەۋە نوساندبوۋ و سەيرى چېگايەكى نادىارى دەكرد و گوتى «نا پېرۇشە... باسى مەكە، باسى مەكە». فېكرەت گولدانچى كەمىك خۇي جولاند و چاۋىلكەكەى بەزىكردەۋە و سەيرى كچەكەى كىرد و گوتى «ئەم خالىد ئاموونە، بېدەنگىيەكى تېدایە مەن ھەزەم لىي نىيە... پىاۋى ۋا بېدەنگ ياخود بلىمەتەن يان خەلكى ترسناكن... ئازانم لەۋانەشە زولم بېت، بەلام شتىكى تېدایە دلم خۇش ناكات... ھا... سەۋسەن تۇ دەلېت چى؟». سەۋسەن سەرى لەقاند و گوتى «گولدانچى باسى مەكە، باسى مەكە. پىاۋىكى خراب نىيە، بەلام لەۋانەيە بتوانىت زۇر خراب بېت، لەۋانەيە بتوانىت».

بەلام ئوۋى دىتنى مەنسور ئەسرەن، پېرۇشە ھەستىدەكرد سەۋسەن لە ناخەۋە شەپكى گەۋرە دەۋى. مەنسور پۇزىك ئوۋى گەپانەۋەى بە ياۋەرىى باۋكى و ساقى مەحمود و ھەندى لە خەلكى شار بالندەكانى خۇي ھىنا و لە بەر دەركى مالى گولدانچىدا ۋەستا و بېئەۋەى ھېچ قەسەيەكى ئەۋتۇ بىكات كىلىلى قەۋزەكانى دايە دەست سەۋسەن. ھاتنەكەى مەنسور زۇر كورت بوۋ، بەلام لەگەل كورتىيەكەشىدا زۇر گرنگ

بوو، هه موو هه ستمان پيڅکرد که هه ردووکيان په شوکان، هه ستمان به تيپه پيښی ته زوويه کی گه وره و نه پيښی و ترسناک کرد له نيوانياندا، هه ستمان کرد شتيکی تاريک و نه پيښی، کاره بایه کی رهش له نيوانياندا دروستبوو. بينيمان چوڼ مه نسور به نه رمی ده له رزيت، که ده سستی برد کلپه کان ده ربه پيښت ده سستی ده له رزی... زور زور ده سستی ده له رزی. به لام که سه وسه نيش نزيک بووه وه نه ویش ده له رزی، بو ساتيک هه ردووکيان سه يری چاوی په کيان کرد، سه وسه ن له نزيکه وه زور له نزيکه وه چاوی ليکنا و وهک بو نيکی په هه شتی به سه ريدا بچيت، په نگ و پوخسارکي ناسمانی په پييه سه ر سيمای، به لام هيشتا له گه ليشيدا هه رد سستی ده له رزی. دواتر هه موو بيستمان که مه نسور و سه وسه ن هه ردووکيان نه و شه وه نه خووش که وتوون، هه ردووکيان پيڅکه وه له رز و تاي زوريان ليها توهه، پيڅکه وه تووشی و پيڅته و بزپکاندن بوون، به لام بيته وهی که سيان ناگايان له وی ديکيان بيت.

دواي چاوپيڅکه وتنه که ی خاليد ناموون به پوژيک برياريو چاوپيڅکه وتنه گه وره که ی نيوان مه نسور و سه وسه نيش سازيکريت، نيمه نه وانه ی نه و نيواره په شاهیدی نه و ته زوه تاريکه ی نيوان مه نسور و سه وسه ن بووين وهک له سه ر پشکوبين چاوه پوانی نه و چاوپيڅکه وتنه مان ده کرد، نه و ده ست له رزیه کورت و نه و نه خووشيه کتوپړه ی هه ردووکيان پيڅکه وه تووشی بوون، به سبوو بو نه وهی هه نديک که س پيشوره خت نه وه رابگه پيښ که کهچه که ی فيکرت گولدانچی له يه که م نيگا و يه که م سه ير کردنه وه مه نسوری هه لېزار بووه.

له به يانی نه و پوژده که ده بایه مه نسور بچيت بو نه و چاوپيڅکه وتنه گه وره په، سه وسه ن فيکرت نامه يه کی له مه نسوره وه پيڅه يشت که سه ر له بهر هه موو هاوکي شه کانی هه لگي پرايه وه. به يانی نه و پوژده کوپيکی زور مندالکار و نه ناسراو نامه يه کی بو سه وسه ن خان هيتا و له ده رگاوه دايه

دەستى و بەختىرايى مالاوايىكىرد و ونىوور. ئەمە دەقى نامەكەيە بە و
جۆرەى دواى پۆژىك كۆپىيەكەى لە بازاردا بلاقىووە.

» سەوسەنى خۆشەويست

سلاو.

پەنگە ئەم نامەيە ئەستەمترىن و غەمگىنترىن نامەيەك بىت لە زياندا
نوسىبىتەم... لەوانەشە تادەمرم نامەيەكى تىرى وا نەنوسم. تۆ كاتىك ئەم
نامەيەت پىدەگات من چىتر لەم شارەدا نىم، لەوانەيە ھەرگىز جارىكى
دەش نەگەرئەو. من بىريارى كۆتايى خۆمدا كە بپۆم و درۆزە بە و سەفەرە
بدەم كە چەند سال لە مەوبەر دەستم پىكىرد. تۆ تەنيا كە سىنگىت كە
ھەستدەكەم دەبىت بۆتى پونبەكەمەو بە گەرامەو و بۆ دەپۆم. سەرەتا
دەبىت بزانىت كە من چەند خۆشەوويىت و چەند پىويستىم بە تۆيە،
دەبىت گومان لە خۆشەويستى و سەرسامى من نەكەيت. ئەو پۆژەش كە
تۆم بىنيىو ە زانىم تا مردن تۆم خۆشەوويىت. بەلام جگە لەو زۆر شت
ھەيە كە دەبىت تۆ بىزانىت. سەوسەنى ئازىز. من ئەو پۆژەى كە گەرامەو
ھەستم بە غەربىيەكى نۆر كىرد. سەرەتا بزانە ئەو سالانى كۆچە منيان
كىرد بە گەپىدەيەكى تەواو، من بووم بە دونياناسىكى بىسەرەوت، بووم
بە كەسىك ناتوانىت لە جىگايەكدا بەمىنتەو. ئىستا من لەو كەسانە
نىم كە بتوانم لە شارىكدا بژىم و لە مالىكدا بىسەرەوم. ھەشت سال
لەمەوبەر كە ئەم شارەم بە جىوئىشت، حەزم نەدەكىرد بپۆم... ئەم شارە
ھەموو دونىايى من بوو، لىرەدا مەندالىم ژابووم، لە كۆلانەكانى ئەم
شارەدا رامكردبوو، لە قوتابخانەكانىدا فېرېوويووم، لە زىر بارانەكانىدا
گەورەبوويووم. ھىچ شتىك نەبوو لە سەر زەوى جىگايى ئەم شارەم بۆ
بگىرتەو... لەوانەيە لە داماتووشدا ھەر وەھا بىت و ھىچ شارىك جىگايى
ئىرەم بۆ نەگىرتەو. بەلام نازانم بۆ لە پۆژى يەكەمەو كە تۆ باسى
كۆچ و سەفەرت لە گەلدا كىردم و تىگەيشتم تۆ ناتەويىت بگەرئەو، يان

له راستيدا ناتهوئيت كه سمان بگه پيښه وه . كه به ئيمهت گوت بپښ،
 كه نه و نه ركه زور سه ختت دا به سر شانماندا د لنيابوم ناتهوئيت
 تاقيمانكه يته وه، به لكو ده ته وئيت نه م شاره بچكوله به جيبه ئلين و
 بؤ ژيانكي تر بگه پيښ له شوئنيكي تري دونيادا . من به له هر
 شتيك سوياسنده كم ... هيچ موفتيك پښتر ديارى وه هاى پيشكهش
 به كه سيكي تر نه كرده، جيهان ... به لئى سه وسه نى خو شه ويست، تو
 جيهانت پيشكهش به من كرد ... نه وه گوره ترين دياريه كه تا ئيستا
 ژنيك له م سر نه ستيره به پيشكهشى پياوئيكى كرديت . كه مانگ
 دواى مانگ و سال دواى سال له گه ل كوركړنه وهى بالنده كاندا چومه
 پيشى، كه شار دواى شار و ولات دواى ولات گه پام، كه كه شتى له دواى
 كه شتى گوريم و شه منده فر دواى شه منده فر سواربوم، كه شه م
 له بيا بانه كاندا پوز كرده وه و له جهنگه له كاندا دويشكه كان پيانه وه دام،
 كه تووشى نه خووشى بوم و له خه سته خانه كاندا كه وتم، كه گيرام
 و نازاد كرام، كه له ده رياچى جياوازا مه له مكرد و به ديار ه لئوى
 سيمرغنا ساوه له چياكان شه ونخوئيم كيشا، كه به فر لئيدام و خوړ
 گه رميكرده وه، له گه ل هه موو بالنده يه كدا كه ده مگرت د لنيابوم كه
 نه و بالنده ديارى من نين بؤ تو، به لكو به پيچه وانه وه ديارى تو به
 بؤ من . هر گولئيكى جوانم بينيت، هر بالنده يه كى جوانم راو كړديت،
 هر شارئيكى قه شهنگ پيشواى لئكرديم، له گه ل هر ژنيكدا خه وتبئتم ...
 تيگه يشتوم نه وه ديارى تو به بؤ من . سه وسه ن من هه موو نه و سالان
 سات دواى سات به قولئى ژيام ... خووشيم له خووشيه كان و خووشيم له
 نازاره كانيشى بينى . لئتى ناشارمه وه كه جيهان زور سه رساميده كردم ...
 ناماده بوم بؤ هه موو شتيك بكرمه وه، كه سوار كه شتيه كان ده بوم
 بؤ نه وهى له كيشوهر يكه وه بپه رمه وه بؤ كيشوهر يكي تر، وام هه سته كرد
 گه پيده يه كم چندين سده له دواى گه پيده گوره كانى دونيا وه له

دايىكبووم. سەۋسەن خان مەن دەمزانى تۆ بۆيە مەنت نارىۋە بۆ ئەۋەي
 بۇيىم... بۆ ئەۋەي ھەموو شىتېك تاقىيىكە مەۋە، تۆ مەنت نەنارد تا تۆ
 مەن تاقىيىكە يەۋە، مەنت نارد تا مەن جىيەن تاقىيىكە مەۋە، مەن دەمەۋىت
 پىتېلېم ماناي داۋاكەي تۆ ۋەك مەن تىيىگە يىشتم ئەۋەبوو بېرۇم و بۇيىم،
 بالئندەكان تەنيا بەلگەي ئەۋەبوون كە مەن ژياوم، كە مەن چۈمەتە ناو
 جەرگەي ئەۋ جىگايانەي ژيانى تىدايە، تەنيا ژيانى مۇف نا، بەلكو
 ژيان بەھەموو جۇرەكانى و زىندۇيتى بە ھەموو چەشەنەكانى. سەۋسەن
 دەستدان لە بالئندەيەك كە دۇنيايت ھىچ كەسى تر پىش تۆ دەستى
 لى نەداۋە، ۋەك نۇزىنەۋەي ئەستىرەيەكى تر وايە. ئەۋەي تۈانىۋە
 تاقىمكردۆتەۋە... ژنەكانى دۇنيام تاقىكرىۋتەۋە، بۇنى گولەكانى دۇنيا،
 چىشتخانەكانى دۇنيا، جلوبەرگە جىياۋازەكانى دۇنيا، زىندانەكانى دۇنيا،
 مېشولەكانى دۇنيا و تامى جىياۋازى ئاۋەكانى دۇنيا و پەنگى جىياۋازى
 گەرما و سەرماكانى دۇنيا... مەن ھەموو تاسەر ئىسقان ژياوم.

لە كۆتايى سالى پىتچەمدا بېيارمدا نەگە پىتچەۋە، لەبەرئەۋەي جارىكى
 تر ئەستەمە بىتۈنم تا مەردن لە مالىكىدا دانىشم، ئەستەمە لە شارىكىدا
 دانىشم. بەلام نەمدەۋىست ھەلېم، نەمدەۋىست ۋادەرىكەۋم ۋەك ئەۋەي
 لەبەر بچۈكى و بېيىزى و بېتۈنالىي ناگە پىتچەۋە. مەن خۇم زۆر گومانم
 لە خۇم بوو، زۆر كەسى تىرىش ھەبوون كە گومانىيان لېمبوو... بەلام
 ئەۋەم زۆر لا گرنگ نەبوو. زۆر شت ھەيە خەلكى نايزان، بۆ نەۋە
 كەس ئەۋە نازاننىت كە دۇنيا ۋەك مەكىنەيەكى گەۋرە وايە كە خۇي
 دەجولنىت، ئەۋندەي قاچت خىستە سەرى خۇي دەتيات. نا... ئەۋە زۆر
 گرنگ نەبوو. مەن دەبوو بگە پىتچەۋە بۆ ئەۋەي بە تۆ بلىم سوپاس،
 دەبوو بالئندەكانى خۇت بېيىت، ئەۋە تەنيا بەشىكى ئەۋ قەرزە بوو
 كە دەمتۈانى بېدەمەۋە بە تۆ. سەۋسەن مەن تەنيا كەسىكىم كە تۆ
 ناتۈانىت شىروم پىيىكەيت، چۈنكە تەنيا كەسىكىم دەتۈنم تا كۆتايى

ئەو داوايەى تۆ جىيە جىيەكەم، تۆ خۆت دەزانىت كە ناسىنى دۇنيا
 بىكۆتايىيە، ئەوئە دەتە وىت لە شەپى ناو ئەم ولاتە نووربەگە مەو،
 دەتە وىت لە هېچ جەنگىكەو، نەگلىم، دەتە وىت دەستەم پىس نەبىت،
 دەتە وىت كەس نەكۆڭم و كەس نەمكۆڭىت، رەم لەوانە نەبىت كە تۆيان
 خۆشەدە وىت... دەبىت جىيەنگە پىكى بەردە وامبەم، دەبىت لە سەفە رىكدا بىم
 كە هېچ پۆڭىك تەواو نابىت، ھەموو ئەوانەى تۆ داوايان دەكەيت لەم
 ولاتە مەلەونەدا نەكردەيە... مەن ئىستە ھەموو شەو پىكى ژيانم دوو
 دەنگ پالەم پىتو، دەنەيت، يەككىيان دەنگى تۆيە كە داوام لىدەكەيت
 بىرۆم و لەم ئاگىستانە نووربەگە مەو، يەككى تىرشىيان ھاوارى بالندە
 وىلەكانى سەر ئەم زەمىنەيە، بانگە وازى جەنگە لەكانە كە ھەستەدەكەم
 ھەمىشە بانگەدەكەن، مەن چارىكەم نىيە ئەو نەبىت بىرۆم و ئەم گەشتە
 تەواو بىكەم... گىرەنگ ئەوئە مەن لە ھەر جىگايەكى سەر زەمىن بىم بىر
 لە تۆ دەكە مەو، ھەمىشە ھەستەدەكەم جىيەن دىارپىيەكى گەورەى تۆيە
 و بەبى يادى تۆ ماناي نىيە. بەلام ناپىشارەو، لە زۆر شارى دۇنيادا
 ئەم شارەى خۆم بىرچۆتەو، لە زۆر جىگاي دۇنيادا خۆم لە يادكردەو
 و لە بەردەم زۆر زنى سەر زەوېشدا تۆم بىرچۆتەو. ئىتر لەو ساتانەدا
 تىدەگە يىشتم جىيەن بەجۆرىك مەنى بىردەو گەپانەو، نەستەمە، ئەو ئەو
 ساتە ترەسناكانەى لاوازى بوو كە دۇنيا بەجوانى و سىحرى خۆى دەپىراندەم
 و قوولتەر و قوولتەر لە ماناي ناوارەيى خۆم و وىلەى خۆم بەسەر زەوېدا
 تىدەگە يىشتم. جگە لەوئەش، مەن ئەو سالانە بەردەوام ھەوالى ئەم شارەم
 بۆ دەمات، ساقى لە ھەموو شىتەك ئاگادارىدەكردەم، ھەموو ئەو
 ئازارە زۆرانەى بەم خۆشەوېستىيەو گىردراون، ئەو ئازارانە نە تۆ و نە
 ئىمە كە سەمان دروستەمان نەكردەن، بەلكو ئەم شارە، ئەم دۇنيايەى لە
 مەندالپىيەو تىيدا دەژىن دروستىكردەن. سووتانى مالى ساقى، سووتانى
 مالى ئاموونىيەكان، كوشتنى قەلەندەر ئاموون، كوشتنى بالندەكان...

دۇنيا بوم ئۇ ھەموو سالا دەتويست ئىمە لەم شەپە دوورېخەيتەو و
 نەھىلىت ئۇ ئاگرانە بمانگەن، نەھىلىت پىسبىن... ئۇ ھەم خۆشەويستى
 تۆپە، كە بە دوورى ئىمەو گرېدراو. كە شەپى ناوخۇ ھەلگىرسا،
 كە ھەوالى كوشتى بالندەكانم بىست، تىگەيشتم شەپ لەم ولتەدا
 دوايى نايەت، ئىتر تۆ ناتوانيت بمانپاريزيت، تۆ پىگاكەت پىشانداين، تۆ
 ھەولتەدا پىگارانېكەيت، لە راستىدا تۆ ئىمەت ھەموو پىگارىكرە، بەلام
 مەرج نىيە ئەوانى تر ەك مەن لەم پىگارىيە تىگەن، مەن دەزانم تۆ
 پىگارىكرەوم و نامەويىت جارىكى تر بالەكانى خۆم بىشكىنم... دەزانم
 تۆ بەلاتەو سەختە دووبارە پىمان بلىيت بېۋىن و لەم ھەموو شەپە
 دوورېكەوينەو. دەزانم لە ھەموو سالا، لە ھەموو ترسەدا ئەو
 لادروستېوۋە كە پىويست بە ئىمە... بەلام سەوسەن سوۋدى نىيە...
 بۆ ئەو لەم شەپانەو تىۋەنەگلىم، بۆ ئەو ئۇ ھەموو خويىنە
 پىسم نەكات، دەبىت بېۋم. تۆ لە مەن باشتر دەزانيت كە خويىنى تر
 بەپىۋە، شەپى تر بەپىۋە... ئەو ئۆز ئازارمەدات، ئەو يە ناتوانم
 ھىچت بۆ بىكەم... تەنبا دۇعادەكەم لە خراپەي ئەم ھەموو جەنگانە
 بەدوورېيت. ئۇ ھەموو سالاى سەفەر لە جىھاندا فېرىكرەم پى بە
 تەواۋەتى لە خۆمدا بىكۆم. مۆفېش لەم شارەدا بى پى نازى... بى
 پى ناتوانيت عاشق بىت... دەپۇم و ھەموو پىۋىكى ژيانم كە دەژىم و
 ھەموو جوانىيەكى دۇنيا كە تامىدەكەم و ھەموو پاكىيەك كە لە خۆمدا
 ھەستى پىدەكەم سوپاسى تۆ دەكەم. ھىندە ھەيە ئاگات لە بالندەكانم
 بىت، دۇنيام ئەوانىش ھىدى ھىدى لەم شارە تىدەگەن... پىۋىك كە
 غەمگىن دەبن تىيانىگە و پىۋىك كە دەمرن پىزىان بگرە. ھەندى شەو
 كە سەپىراندەكەيت، بزانە مەن تەنبا كە سىكەم كە تا كۆتايى لەگەل
 سەفەرەكە تۆدا دەژىم... ھەزەكەم دۇنيابىت كە دۇنيا مەنى ۋەھا
 كەردەو ئىتر لە جىگايەكى بچوكدا جىگام نايىتەو... ئىتر تامردن لەم

سەر زەمىنەدا بەرقىودەدەيم، چونكە ئەو تەنبا شىۋەى مەنە بۆلەۋەى لە
تۆ دورىنەگەومەۋە. ئەۋەى لەم سەر زەمىنەدا وتىم تەنبا شىۋەى مەنە
بۆلەۋەى تۆ بدۆزەۋە.

بەلام بزانە مەن بۆيە ناتوانم يىم و پوو بە پوو ئەم شتانەت پىيلىم،
چونكە لە دلەۋە دەترسم. ئەو چەند ساتە كورتەى ئەو پۆزە تۆم تىدا
بىنى دلنىايىكردم كە بىننى تۆلەۋانە بە جۆرىك نەخۆشم بخات و
لاۋامبكات لە ھەموو خولياكانم پەشىمان بىمەۋە، چاكتىرە بۆ مەن تۆ
نەبىنمەۋە. ھىوادارم بىمورىت، نامەۋىت خۆم بخەمە بەر تاقىكرەۋەى
ۋە ھەۋە... بۆيە لەگەل كۆتايى ئەم نامەيەدا، بەيىدەنگى، بەيى ماللاۋايى
ھەموو ئەم شارە و ئەم يادگاربانە بۆ ھەتاهەتايە جىدەھىلەم.

ھىوادارم لەگەل يەككە لە داخۋازەكانى تىدا ئاسۋودە بژىت...
ھىوادارم ھەر پىاۋىك تۆ ھەلىدە پۆزىت پۆزى ئەو خەيالە گەۋرانەت
بگىزىت. مەن ماللاۋايت لىدەكەم.

ھەمىشە ئاسۋودە بە ھەمىشەش بىرتدەكەم.

عاشقى ئەبەدى خۆت: مەنسور ئەسرەين»

نامەكە سەرسامىيەكى زۆرى لە شاردا دروستكرد. خىزانى ئەسرەين و
ھەۋادارانى ۋەك ئەۋەپوۋ بروسكەيەكى گەۋرە لىيدابىن، مەنسور يەكجار لە
مال ھاتىۋودەرى و ئىتر تا ھەتاهەتايە ونبو، تاكە نىشانەيەكى ئەۋە
بوو دوو كۆپى ئەۋ نامەيەى بۆ ئىبراھىم ئەسرەينى باۋكى و ساقى مەحمود
جىيەشتىۋو... دۋاى ئەۋە نە دەنگىكەمان لە مەنسور خۆى بىست و نە ھىچ
كەس لە ھىچ جىگايەكى دونيارە ھەۋالىكى ئەۋى بۆ ھىناين. تا ئەمپۆش
خوشك و خوشكەزاكانى بە ئومىدى ئەۋەن پۆزىك لە پۆزان مەنسور لە
گۆشەيەكى دونيارە سەرھەلدا دەرپەۋىتەۋە، بەلام سەل دۋاى سەل ئەۋ
ئومىدانە لاۋاتىر و لاۋاتىر دەبن و پوخسارى مەنسورىش زىاتىر و زىاتىر لە

بیرده چیتته وه، چند سالتیک له مه و بهر خوشکه کانی تکایان له سه وسه ن
 فیکره ت کرد ئه و ویتانه ی مه نسوریان بداتن که له سالانی سه فهدا
 نارد بوونی تا دووباره بیشۆنه وه، سه وسه ن فیکره ت هه موو ویتنه کانی بو
 ماوه ی هه فته یه ک به قهرز دانن و دواتر له واده ی خۆیدا وه ریگرتنه وه .
 خوشکه کانی مه نسور ئه لبومه یکی گه وریان له و ویتانه دروستکرد، هه ر
 که سیک له ده ره وه ی ولات به اتبایه ته وه ئه لبومه که یان ده برد و یه ک یه ک
 ویتنه کانیان نیشانده دا، به لکو له پښگای یه کیک له ویتنه کانه وه بشیت
 که سیک مه نسور بناسیتته وه و شوینی بدۆزیتته وه ... به لام تا ئه مرۆ، هه چ
 که س شوینی مه نسور نازانیت ... مه نسور له و جیهانه گه وریه دا ونبوو
 که سه وسه ن به دیاری پیشکه شیکرد ... ئیدی جاریکی دی هه رگیز نه
 بینیمان و نه دۆزیمان وه .

ئەو مالاۋايىيە كۆپچىلىكى مەنسور، سەوسەنى غەمگىن كىرد. ئەو بە راستى
 خەزى بەيىنىنە ۋە مەنسور دەكرد. بۇنى كۆرەكە گەلىك ئاناسايى و
 سىجراۋى بوو، لەو ساتە كەم و كورت و تىپە پەدا كە ئەم لە بەردەمىدا
 ۋەستا و بۆيەك نوو مەناسەى خىرا ئەو مەۋايەى ھەلمزى كە لە جەستەى
 مەنسور ۋە دەھات، بۇنى دۇنيايەكى نەبىنراۋ و تازە چوۋ بەسەرىدا،
 كە لەو بۇنە نەفسوناۋىتر و گولۋىتر بوو كە لەسەر لەشى كامەران
 ھەلمزىبوو. ئەو شەۋە تا بەيانى بەو بىنن و لەرزىن و يەكدى نىگا كىرنە
 مەستبوو، ھەشت سال لەۋەوبەر كە ھىشتا كچىكى مەندالكارىبوو، بەوجۆرە
 نەيدەتوانى جوانى كۆرەكان بىبىنىت، بەلام ئىستا ئاشكرا جوانيانى دەبىنى
 و پىيان سەرسامدەبوو. فېكرەتى باۋك كە ھەستى بە گۇرانى كچەكەى
 دەكرد، بە دەنگە پىرەكەى كە مۇسقىيەكى ھەكىمانەى تىدابوۋ پىدەكەنى
 و دەىگوت «مروۇف تا پىر بىت زياتر جوانى دەبىنىت... ئەۋە يەككە لە
 ناعەدالەتتەكانى دۇنيا».

تا ئەمۇ كە سائىك ھەن دەپرسەن، ئاخۇ گەر مەنسور ئىبراھىم
 نەۋىشتىبايە، سەوسەن شۋى پىدەكرد؟ لە راستىدا سەوسەن پۇژىك لە
 پۇژان وشەيەكى لەو بارەيەۋە تەدركاند، بەلام ھەمرو دەزائىن نوای نامەكەى
 مەنسور نوو پۇژ غەمىكى گەۋرە بەر پۇھى سەوسەنى گرت، ۋەك دەللىن
 دەيان جار ئەو نامەيەى خۇيىندۇتەۋە، چەندىن جار بۇنى پىۋەكردۋە،

هەندێ جارێش گریاوە .

گومان لەوەدا نییه مەنسور بەجۆریک لە جۆره کان باشتەر لەوانی دیکە
لە مانای خەیاڵ و بیرکردنەوەی کچەکە تێگەشتووە، پەنگە هەر خودی ئێو
نامەیە دواجار ئابڕووی مەنسوری لە زۆر شت پزگار کردبێت، هەموو ئەوانەی
نامەکیان خوێندەووە گەشتە ئێو برۆیەکی کە کۆپەکی گەسیکی بێوفا و
ترسێک نییه، بەلکێ کەسیکە کاراكتەر و بینین و تێگەشتنی لەو چەند
سالەدا بەتەواوەتی گۆڕدراوە . بەلام لە چایخانه و بازارەکانی شاردا چەندین
شەپی گەورە پویاندا، لەو جێگا یانەدا کە شاعیران و مۆسیقارەکان کۆدەبنەووە
پێکدادانی خوێناوی قەوما، کەسانیک لە خەلکی عەوام و لە هەواداران
کامەرانە سەلما تانە ئێو یان لەو خەلکانەدا کە پالەوانەکیان گومان
لە پیاوێتی خۆی هەبوو، بۆیە بە نەینێ و بێتاگایی کەس هەڵاتوووە . ئێو
نوکتەیی لە دەمی مەنگوپی بابەگەورەووە کەوتەووە کە گویە «لە یەکیک
لە دارستانەکاندا پلنگێک گونی مەنسوری ئەسڕینی خواربوو» بەجۆریک
لە شاردا بلۆیوووە، خەلکی لە هەموو جێگایەک دەیانگێڕایەووە، شەپە
قسە و لێکدانەووەی جیاواز بۆ هەلوێستی مەنسور گەشتە ناو ماله کان و
تا ناو ژووری خەوتنەکانیش پۆشت، لە هەندێ یانە شەوانە و لە چەند
دانیره یەکی دەوڵەتیدا شەپە کورسی گەورە قوما . گومان لەوەدا نەبوو
هەموو ئەوانەی مەنسوریان بە پاوکەرە موقەدەسەکی، عاشقە گیانفیداکی،
پێیوارە مەزنەکی پێگای ئەفین ناودەنا تووشی ناو میثییه کی بپۆتنە بوون،
هەموو بە جۆریک لە جۆره کان دەیانویست مەنسور لێرە بێت و سەوسەن
بەینیت و وەک سەمبولی سەرکەوتنی ئەفین نمونە یەکی گەورە نیشانبدات،
زۆریان دوورکەوتنەووە کە مەنسوریان بەجۆریک لە هەڵاتن دەزانی، هەندیک
هۆکیان دەگێڕایەووە بۆ ترسێکی و هەندیک دیکەش بۆ ئەو فەنتازیه
بآلدارەیی لە پۆچی پۆشنبیرانی ئەم شارەدا لە کۆنەووە هیلانەیکربووە .
ساقی مەحمود نزیککی سێ مانگ لە مآل ئەهاتە دەری، بەرگی توانج و

سه‌یرکردن و پرس‌سیاره‌کانی خه‌لکی نه‌ده‌گرت، به‌رگی گله‌یی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌ده‌گرت که‌ پاره‌یه‌کی زۆریان دابوو تا مه‌نسور سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌ جیهاندا ته‌واویکات، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا مه‌نسور به‌ نامه‌که‌ی پێژنکی قوولی لای فیکره‌ت گول‌دانچی و سه‌وسه‌نی کچی به‌جیه‌یشته‌. بالنده‌کانی مه‌نسوریش له‌ بالنده‌ گه‌شبین و پێ‌ئاوازه‌کان بوون. نه‌وان له‌ بالنده‌کانی دی سه‌وسه‌نیان خیراتر له‌ دارستان و ژینگه‌ و بۆنی جه‌نگه‌له‌کانی خۆیان نزیک‌ده‌وه‌، نه‌و پرده‌ گه‌وره‌یه‌ش وایکرد سه‌وسه‌ن به‌ خیرایی ناو‌می‌دی خۆی له‌ مه‌نسور بیر‌چیت‌وه‌ و زوو جه‌سه‌رتی نه‌و پۆژانه‌ له‌ یاد‌بکات.

هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی کۆچی مه‌نسور، سه‌وسه‌ن ده‌بایه‌ دوا‌ی پیریاری خۆی بدات. له‌ شاردا هه‌موو چاره‌پوانی وه‌لامی نه‌ومان ده‌کرد. مائی گول‌دانچی نه‌و چهند پۆژه‌ قیبله‌ی هاتو‌چۆیه‌کی به‌رده‌وام بوو، ژانی خیزانی گول‌دانچی و پوره‌کانی بێ‌چان ده‌هاتن و ده‌چوون، عیزه‌ت گول‌دانچی و کوره‌کانی له‌ جۆله‌یه‌کی بێ‌تینه‌دا بوون. به‌لام فیکره‌تی باوک سووریوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌چ که‌سیک ده‌ست له‌ پیریاری سه‌ریه‌خۆ و ئازادی سه‌وسه‌ن وه‌رنه‌دا. هه‌موو ده‌مانزانی خانم پۆژانیکی سه‌خت ده‌ژی، نه‌و ده‌بایه‌ له‌ نێوان کامه‌ران و خالیدا یه‌کیکیان هه‌لبێژرێت، سه‌وسه‌ن ده‌یزانی هه‌لبێژاردنی هه‌ر یه‌کیکیان تو‌په‌یه‌یه‌کی گه‌وره‌ و گریه‌یه‌کی ده‌رونی قوول له‌وی دیکه‌دا دروست‌ده‌کات. دوو پۆژ به‌ر له‌وه‌ی دوا‌پیرا‌ر بدات، فیکره‌ت گول‌دانچی نامه‌یه‌کی نه‌ی‌نی له‌ ناموونیه‌کان‌وه‌ بۆ هات که‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی ناشکراو گه‌وره‌ی تێدا‌بوو، به‌پێی نامه‌که‌ نه‌گه‌ر سه‌وسه‌ن شوو به‌ بکۆژانی قه‌له‌نده‌ر بکات، به‌و کاره‌ی سوکایه‌تییه‌کی گه‌وره‌ و بێ‌حورمه‌تییه‌کی بێ‌تینه‌ به‌ خۆین و ماندووبوونی ناموونیه‌کان ده‌کات و نه‌وان لێی نابوون. له‌و کاته‌دا خالید ناموون زۆریه‌ی پۆژه‌کانی له‌ ئوتیله‌که‌ی باوه‌جاندا ده‌برده‌سه‌ر، زۆر به‌ ده‌گه‌ن ده‌هاته‌ ده‌ری، هه‌ندێ ئێواران به‌ قاته‌ په‌شه‌که‌یه‌وه‌ له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌ی ئوتیله‌که‌دا ده‌وه‌ستا و سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد، نیوه‌پوان دانه‌به‌زی بۆ

چېشخانە يەككى نازىك و نانى دەخوارد و دواى سەعاتىك دەگەراپەوہ بۆ
 ئوتىلەكە، لە كاتى نان خواردندا قىسەى لەگەل كەس نەدەكرد، بە ھىمنى
 نانەكەى دەخوارد و بېتەوہى سەيرى كەس بىكات يان ئاوپ لە كەس
 بداتەوہ دەگەراپەوہ ژورەكەى خۆى. ئىمە كە شەوان لە ژۆر زەمىنى
 ئوتىلەكەدا كۆرەبەرىنەوہ، ئارەزەوہكەى زۆرمان ھەبەوہ بزانىن خالىد لە
 ژورەوہ چى دەكات. بەلام بەوہدا ئوتىلەكە مېوانىكى دىكەى تىدانەبەوہ
 سەبىركردن و چاوەچاوەى زۆر ئاساى و ئاسان نەبەوہ، ئەو چەندجارە
 كەمەى خەزەتچىيەكان بۆ جىبەجىركردنى شتىك چوونە ژورەى باسيان لەوہ
 دەكرد كە خالىد ناموون بەردەوام جانتاكەى پېچاوەتەوہ و بەقاتەوہ
 دانىشتوہ و ھەندى جارىش بۆ ماوہى نېوسەعات لە ژورەكەدا دىت
 و دەچىت و دواتر دەگەرپتەوہ سەر كورسىيەكە و بېتەوہى ھىچ بىكات
 دادەنىشت، لە پيارىك دەچو چاوەروانى ئەوہ بىت قەرمانى سەفەرىك يان
 بلىتى شەمەندەفەرىكى بۆ بىت و بگەوتەپت. خاوەنى ئوتىلەكە چەندجارىك
 پېشنىيارى بۆ كرد تەلەفزيۇنىك ياخود رادىۆيەكەى بداتى تا لە ساتەكانى
 بېئىشىدا خۆى بە شتىكەوہ سەرقالىبات، بەلام ھەموو جارىك بەساردى
 سوپاسىدەكرد و دەيگوت ئارەزەزوى بىنىنى ھىچ و بىستنى ھىچ شتىكى
 نىيە. لە ھەموو ئەو ماوہيەدا خالىد تەنيا سى جار چووە دەرەوہ و كەمىك
 بە شەقامەكاندا پىاسەيكد، جارىك بۆ ئەوہ بوو ھەندى كۆرەويسى تازە
 و دەرمانىكى دان بىكرىت، جارى دووہمىش بۆ ئەوہ بوو لە «فوتۇگرافى
 چيا» و تەنى بالئندە كوزراوہكانى خۆى ھەلگىرتەوہ، جارى سىپەمىش
 بەسەردانىكى كورت گەراپەوہ بەردەم دوكانە كۆنەكەى خۆى كە ھەر
 وەك جاران شوئىنى فرۇشتىنى كەلوپەلى ژانەبەوہ. خالىد ئەو پۆژە بۆ
 ئىستىكى كورت لە بەردەم دوكانەدا وەستا و بېتەوہى بچىتە ژورەى بە
 پەلە گەراپەوہ بۆ ئوتىلەكە، كەسمان ھىچى تاييەتيمان لەسەر پوخسارى
 نەخوئىدەوہ، كەسمان تىنەگەيشتىن ھەستى بەچى كردوہ، لەوانەپە ھەستى

به هيچ نه كړد بڼت. چنډ سالنك دواتر كه خږى باسى شو پږانه ي بږ
 گه نجيكى ناموونى گيږا يه وه، گوونى «جگه له تپه پښى كات... جگه له
 شويڼ پښى پړستالئ زه مان له سر ژيانم هه ستم به هيچى تر نه كړد».
 هه موو د لنيا بووين ده قيقه و ساته كان له ژيانى خاليددا به سهختى و خاوى
 ده پږن... به جوړنك خاو كه مړوږ له نيوان چركه يهك و چركه يه كدا كاتيكى
 ته ولوى هه يه بير له زور شت بگاته وه، هه موو كه به بږدهم نو تيله كه ي
 باوه جاندا ده پږيشتين و سرمان بږ ژووره كه ي شو به رزده كړده وه، له و ديو
 په نجه ره كانه وه هه ستمان به سستى و قورسى جولئ كات ده كړد. له و
 ماوه يه دا هيچ كه س له خه لكى شار سر داني خاليد ناموونى نه كړد، هه تا
 نه وانه ش كه ثاره زوى نه و يان هه بوو سر دانيكه ن خويان له سلاو و ديدارى
 پاراست. له و چنډ هه فته يه دا شه پ شيتانه له ژوبه ي هه ريمه كاندا ناگرى
 سه ندبوو، پږانه كوژراو و بريندار ده هاتنه وه بږ شار، هه وال ژور بلاويو
 كه ناموونيه كان به زياد له پتڼج سه د چه كدار له شه په كاندا به شداران
 و شو هيژانه ي له تيف ناموون سر كړد ايه تيان ده كات، پتگريكي گه وره ن له
 بږدهم نه وه ي په كيتييه كان له هه ندي قوږه و پتسپه ييكه ن. بوونى خاليد
 ناموون به ته نيا له و شاره دا هه ستيكى قوولئ نا په حه تى خولقاندبوو، هه تا
 هه نديكمان كه ميك له سر سه لامه تى و ژيانى ده ترسايڼ، هه ستمانده كړد خو
 قايم كړدى له نو تيله كه و ده ونه كه و تنى له سر شه قامه كان ده گه پتته وه بږ
 ترسيكى تاييه تى كه په يوه ندى به شه پ و كوشتنى بالنده كان و سياسه تى
 بڼه ماله كه يه وه هه يه. به لام كه سمان تپنه گيشتين كه كئ بالنده كانى
 كوشتوره، له هه موو لايه كه وه بڼده نكيه كى قوول هه بوو، وهك ژوبه ي شو
 تاوانانه ي بكه ره كانيان ديارنييه، خه لكى كوشتنى بالنده كانيان له بير كړد و
 دواى نه كه و تن. له و چنډ ساله ي دواتر دا هه نديك شت پووياندا كه زور
 سه رنجى نه وانه ي راكيتشا كه به دواى ميژووى شم پووداوانه وه بوون. له
 دوو بږنه ي جياوازا دوو پياوى ناموونى له دوو شارى جياواز و له دوو

پۆتكەتتى جىاوازدا، شەو بە دەم خەو ۋە ھەلدەستىن و يېتە ۋەى ئاگايان
 لە خۇيان يېت، يېتە ۋەى دواتر ھىچيان لە بېرىت تەقە لە ژنە كانى
 خۇيان دەكەن و دەيانكۆژن. بۆلۈپونە ۋەى ئەو دور ھەۋالە دەشيا زۆر
 گرنگ نەيىت، بە لام ئە ۋەى گومانەكەى زۆر گەرە کرد ئەو ۋەى كە ھەمان
 چىزۆك دەريارەى خاليد ئاموونىش دەمار دەمى دەکرد. چەند سالتىك
 دواتر كاتىك خاليد ئاموون بور بە ھەرمانبەرىكى زۆر گەرە لە بەكېك لە
 ۋەزارەتە كانى ھەكومتى يەكگرتوى ھەولېردا و لە يەكېك لە ھەرە گەرەكە
 خۆشە كاندا كۆشكىكى سىن قاتى دروستکرد، پاسەولە كانى دەيانگېرپايە ۋە
 كە شەۋان چەند جارىك يېشاگا و ئوقم لە خەۋدا ھەستايە و تاپرىكى كۆنى
 ھەلگرتوۋە و بە ئوستويى وىستويى بچىتە سەرچادەكە و لەۋىدا يېتە قىنىت،
 بە لام ئەۋان ھەمىشە لە كاتى خۇيدا فرىاكە وتوون و بە ئاگايان ھىناۋە و
 گېراندويانە تەرە بۆ سەرچى خەۋى خۇى، ئاخۇ ئەۋ قسانە ھىچ شىتىكى
 دىارىكرائ و كۆتايى و بىنەپمان لەسەر پووداۋە كانى ئەۋ دەمە پىدەلېن،
 نازانېن... پىدەچىت ئىستاش ئوۋى ئەۋ ھەمور سالا ھىشتا تەمىكى گەرە
 و چىر لەسەر شەۋى كۆشتى بالنده كان نىشتىت و ئاسان نەپەۋىتە ۋە .
 دۋاى ھەژدە پۆز لە و ئوتىلەدا، ئىۋارەى يەك شەمەيەكى سارد، كەسىك
 بە ھىمنى لە دەرگاى ژورەكەى خاليد ئاموونى دا، خاليد لە ئاكار پاجلەكى
 و دلى بە خېرلىكى كەۋتە لېدان، شىۋەى لېدانى دەرگاى ۋەك لېدانى
 خەمەتچىيە كان نەبۋ، ئەمجارە دەستىكى ھىمىن و ئارامتر بە لام دلىا و
 بېرەم دەرگاى كوتا. خاليد لە مېژىۋو چاۋەپۋانى ئەم لېدانەى دەکرد،
 پتر لە دور ھەفتەبۋو بىرى لە ھەمور شىۋە دەنگە كانى ئەۋ جۆرە كوتانە
 كېرەبۋە ۋە، دەيزانى دۋاجار لە يەكېك لەم شەۋ و پۆزە زۆر دىژانەدا
 دەستىك لە دەرگاى دەدات و ھەۋالىكى بۆ دەھىتتە كە كۆتايى بە
 سەفەرىكى ئورورېژى چەند سالا دەھىتتە... ھەندى جار لە خەۋنە كانىدا
 دەيىنى سەۋسەن خۇى ھەۋالەكەى بۆ دەھىتتە، خەۋنە كانى زۆرىيان

تیکه لآو و تالۆز و ترسناک بوون، که هه لده ستا ماوه یه کی ده ویست تا ده گه پایه وه دۆخی جارانی خۆی... به لام ترس و پاچله کانی پیشووتری هیچیان وه ک ترسی ئهم ساته ی قوول نه بوون کاتیک دلی به دهنگی ئهو دهسته نه ناسراوه ی له ده رگا کهیدا پاچله کی. ترسی نوو رو دریزی له مردن له جهنگ له کاندای به نه ندازه ی ئهم ترسی نه بوو، ئهو ساله ی له کو تیفار تووشی به تای جهنگ ل بوو، ئهو کاته ی پلنگیکی گه وره له نزیک حیده ر ئاباد په لاماریدا، هیند نه ترسابوو... نا پیشتر له هه موو ژیا نیدا به نه ندازه ی ئهو ساته دلی نه له رزی بوو. که ده رگا که ی کرده وه دهستی ده له رزی، ترسیکی گه وره له چاویدا بوو که به ده گمه ن ده په رپیه سه ر پوخساری پیاوێکی ناموونی. له پیش ده رگا که دا نه بیلی بینی، یه کیچ له پورزا کانی سه وسه ن که به قه لافه تی پیاوێکی گرنگه وه له به رده رگا که دا وه ستابوو، قاتیککی شه که ری نوئ و جوو تیک پیللای بریقه داری قاوه یی له پیکر بوو. نه بیل به هیمنی سللای لیکرد و پیتیگووت که نامه یه کی تاییه تی له سه وسه ن خانی پورزایه وه پتیه. خالید به دهنگیکی که میچ له رزۆک فه رموی له کو په که کرد بیته ژوورئ و که میچ پشو ویدات، به لام نه بیل پتیباشبوو نامه که بداته دهستی و بروات، کورت و بیتسه نامه یه کی له گیرفانی ده رهینا و دایه دهست خالید ناموون و به هه مان پیزی زۆر و دهنگی پر حورمه ته وه خودا حافی زیکرد و به خنده یه کی هیمنه وه له پله ی تو تیله که چووه خواری.

نامه که ی سه وسه ن کورت بوو، به لام به خه تیککی قه شهنگ و پوون نوسرابوو. خالید که کردیه وه دلی زۆر به خیرایی لیده دا، به په شوکان و نا ئارامیه وه له سه ر ته نیا کورسی ژووره که دانیشته و دهستی کرد به خویندنه وه:

« زۆر به ریز خالید ناموون

نزیکی هه شت سال له مه و بهر بهر له وه ی ئیوه برۆن بۆ سه فه ر، به

ھەمووتانىم پاگەيانىد كە نوای سالانى دووودرژى سەفەر مەن دەتوانم
تەنیا شور بە يەكىكتان بىكەم، پىمگوتەن كە ئىوھ نوای چەندىن سال
دەگەپتەوھ و دەشېت نوای ئوھ مەن بۆ ئىوھ نەبىم. دواجار كە مەن و تۆ
چارمان بەيەك كەوت و قسەمانكرد، راستگوى تۆ سەرسامىكردم، خوشحال
بووم كە ھەستەكانى خۆت و پستەكانى خۆت بىن درۆ بە مەن گووت. ئوھ
گەورەبىيەكى بېتۆنەبوو لە تۆدا. بەلام لەگەل ئوھەشدا ھەستەمكرد سالانى
تۆرى سەفەر مەن و تۆى لە يەك نازىك نەكرىوتەوھ. ھەستەدەكەم مەن و تۆ
پىكەوھ بەختەوھەر نابىن. نە تۆ لەگەل مەندا بەختەوھەر دەبىت و نە مەن
لەگەل تۆدا... مەن تامردن پىژىكى گەورەم بۆ مەندووېوون و نازايەتسى تۆ
ھەيە. گومانم لەوھ نىيە كە تۆ پىاوېىكى خۆبەختەكرىت... كەسىكى نازايانە
بەسەر زەوېدا گەرايت، نازايانە مەنت خوشويست، دلىاشم نازايانە ئەم
بىرپارە قەبوولەدەكەيت كە مەن لە نىوان ھەر سىكتاندا يەككى تەرھەلبىژىم
و لەگەل كەسىكى تردا بىژىم. دەزانم بەم بىرپارە تۆر ئازارت دەدەم، تۆر
لەوھ غەمگىنم، بەلام غەمگىنى بەشىكى گەورەى ئەم چىرۆكەى نىمەيە، لە
يەكەم پۆرەوھ غەمگىنى لەگەلماندا بووھ، لەگەل مەن و تۆ و ھەموو ئەوانى
تردا، مەن تۆرم پى ناخۆشە كە ناتوانم بەختەوھرتەكەم. ھىوادارم زىيان
لە داھاتوودا تۆر كامەرانى گەورە و سەركەوتنى گەورەت پىبەخشىت. لە
دلىوھ ھىوای خوشبەختىت بۆ دەخوام، خەزەدەكەم تۆش لە دلىوھ ھىوای
خوشبەختىم بۆ بخوارىت. ھىوادارم تىمبەگەيت و رقت لىم نەبىت، دلىابە
بالىدەكانت وەك گەورەترىن يادگار تا كۆتايى لەگەلما دەژىن. گەر بە
ھاورپىيەكى خوشت قەبوولەبەكەيت كامەران دەبىم... سەوسەن فىكرەت».
خالىد ئامورن چەند جارېك نامەكەى خویندەوھ، وەك باوھەرنەكات ھەموو
جارېك كە دەگەيشتە كۆتايى دەگەراپەوھ سەرھوھ و دووبارە دەيخویندەوھ...
سى بارە دەيخویندەوھ... چواربارە دەيخویندەوھ. نەيدەزانى لە كۆيدا دەبىت
بوھستىت و چىتر نەيخوینتەوھ، لە جىگايەكدا ھەستىكرد دەگرى، تۆر بە

دهنگى بهرز دهگرى، به جۆرئىك دهنگى گريانهكەى له پارهوى ئوتيلهكهدا دهبيسترا، خزمتچيهكان گوييان لىبو لهگه‌ل گريانهكهدا دهىگوت «بۆ... بۆ سه‌وسه‌ن... بۆ. ئه‌و كۆپه‌ى سه‌لما چى له من باشتره... بۆ سه‌وسه‌ن... بۆ بېرار بۆ پياوكۆز و چه‌قۆكىشه‌كان ده‌دهيت... بۆ؟». خاليد زياد له نيوسه‌عات گريا، ئىنجا هه‌ستا و چوو به‌ر ده‌ستشۆره‌كه و ده‌موچاوى شت، خاويليه‌كه‌ى خۆى و ده‌رمانى دانه‌كه و فلچه‌كه‌ى پىچايله‌وه و خستيه ناو جانتاكه‌ى خۆى و دووباره جانتاكه‌ى داخسته‌وه. له‌سه‌ر قه‌راغى په‌نجهره‌كه نامه‌كه‌ى هه‌لگرت و قه‌ديكرد و خستيه گيرفانى چاكه‌ته‌كه‌ى و جانتاكه‌ى هه‌لگرت و له پله‌كه‌كان هاته‌خوار. كاتىك خاوه‌ن ئوتيله‌كه به‌وجۆره تىكشكاو و غه‌مگين بينى پىيگوت «خاليد به‌گ، ئىواره‌يه‌كى دره‌نگه، به‌پاستى ئىواره‌يه‌كى دره‌نگه، ئىستا زۆر زه‌حمه‌ته له نه‌قلياته‌وه ئوتومبيلت ده‌ستبه‌كۆت، تگاه ئه‌مشه‌وش لىره به‌مىنه‌وه... تۆزىكى تر ده‌بىت به‌شه‌و و پىگاش ئه‌مىن نيه‌، پىگاش هه‌ولير شه‌پىكى گه‌وره‌ى له‌سه‌ره و باش نيه‌ به‌شه‌وئىكى وا بكه‌وته پى... به‌قه‌سه‌مبه‌كه و مه‌پۆ». خاليد به‌ده‌نگىكى بىرىندار و له‌رزۆكه‌وه گوتى «ئاتوانم ده‌قيقه‌يه‌كى دى له‌م شارهدا به‌مىنه‌وه... به‌مپوره، ئاتوانم ده‌قيقه‌يه‌كى تريتيا بژىم». ده‌نگى به‌جۆرئىك بىرىندار و پى له‌خوين بوو، دلى مرقى هه‌لاهه‌لاهه‌كرد. خاوه‌ن ئوتيله‌كه خۆى تا سه‌ر شۆسته‌كه جانتاكه‌ى بۆ هه‌لگرت و تاكسييه‌كه‌ى بۆ گرت، له‌به‌رده‌م تاكسييه‌كه‌دا باوه‌شى پياكرد و گوتى «كۆپم به‌ئومىدى ئه‌وه‌م سه‌ركه‌وتوبيت... دان به‌خۆتدا بگه‌ره، مه‌هێله‌ خه‌فت زه‌فه‌رت پىبه‌هينىت». كه تاكسييه‌كه له به‌رده‌م ئوتىلى باوه‌جاندا جولا و له‌ناو ئوتومبيله‌كانى تردا پىگاش خۆى كرده‌وه، كه‌سمان نه‌مانده‌زانى تا يازده سالى تر خاليد ئاموون ناگه‌پتته‌وه بۆ ئه‌م شاره و دووباره چاوى به‌م شه‌قامانه ناكه‌وتته‌وه.

هه‌والی نامه‌کی سه‌وسه‌ن وه‌ک با بیهیتیت و بروسکه بیبات به شارددا بلایووره‌وه. یه‌که‌مین په‌رچه‌کرداری گه‌وره‌ی نامه‌که له چایخانه‌ی په‌پوله‌ی نازاده‌وه بیسترا که تییدا ده‌نگی گزانی به‌رزگرایه‌وه و هه‌وای سه‌فا و شایبکردن بالی به‌سه‌ر هه‌مواندا کیشا. به‌لام ده‌نگویاسه‌که وه‌کو هه‌موو هه‌والیکی تری ناو نه‌م شاره سه‌ره‌تا شوینی دوودلی و گومان بوو، هه‌تا کاتیک له ئوتیلی باوه‌جانیسه‌وه هه‌والی پۆیشتنی خالید ناموونمان بیست زۆربه‌مان هه‌ر باوه‌رمان نه‌کرد، به‌لام که بیستمان پورزایه‌کی دیکه‌ی سه‌وسه‌ن «هوشیاری پوره‌خنده» به داوه‌تیکسی تاییه‌تی کامه‌رانی سه‌لمای بانگکردوه تا سه‌به‌ی بجیت بۆ مالی فیکره‌ت گولدانچی و له‌وئ نانی نیوه‌پۆ بخوات، ئیدی شته‌کان تا نه‌ندازه‌یه‌ک پوون ده‌یاننواند. ئه‌و ئیواره‌یه به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانی هه‌موانه‌وه هیچ یه‌ک له مه‌نگوپ و کامه‌ران له چایخانه‌که‌دا ده‌رنه‌که‌وتن، پیده‌چوو تا هه‌والیکی زۆر گرنه‌ک و گه‌وره‌یان پئ نه‌بیست نه‌یانه‌وئیت خۆیان ناشکرابکه‌ن. ئه‌و شه‌وه هه‌موومان به‌ دوودلییه‌وه خه‌وتین، پیمان وابوو گه‌رچی چیرۆکه‌که سه‌ربوردی خوشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌یه و به‌چهند سه‌فه‌ریکی مه‌زن ده‌ستیپێکردوه و پۆحیکی گه‌ردونی ده‌به‌خشیته میژووی خوشه‌ویستی له شاره‌که‌ماندا، به‌لام له زۆر جیگادا برگی وه‌ها خوێناوی تیکه‌وتبوو، وایده‌کرد دل‌مان هه‌رده‌م به‌رزیت. به‌لام ئیستا دوا‌ی ونبوونی

مه نسور نه سرين و مالاوايي خاليد جگه له کامه رانی سه لما و بالنده کانی
 هيچی ديکه نه مابوون ... هيچی ديکه . به لام هه موو له وه ده ترسايين
 کچه که ی گولدانچی هه وایه کی رهش بنیشيته سه ری و بلّیت من شوو به
 کامه رانی سه لماش ناکه م، دياره نه وه پيچه وانه ی نه و پيکه وتنه گه وره په
 بوو که سه وسه ن و داراکاره کان موريا نکرده، به لام له و سه رده می شه په دا
 شتيک به ناوی په يمانه وه نه مابوو، له به رنه وه تر سه کانمان هو و به هانه ی
 خو ی هه بوو ... به لام نا پيډه چيټ خودای ټاهه نگ و هه لپه پکښ، په کيک
 له بنکه سه ره کييه کانی خو ی له م شاره دا دامه زرا ندبيټ، خه لکی نه م
 شاره هه تا له کاره ساتی گه وره شدا ده رفه تيک ده دوزنه وه هه لپه پن، له
 دواي شين بيټ ياخود له خو شيدا، له نيشتي مان بن ياخود له غه ريبي،
 هه ميشه جيگايه ک ده دوزنه وه بو نه وه ی ده ستيگرن و هه لپه پن ... وه ک
 نه وه ی نه و جوله نر مه، نه و ده ستيگرته باز نه ييه، نه و پيکه وه نوسانه
 تونده ی له هيچ جوړه سه مايه کی تری دنيادا نييه، تاکه شتيک بيټ
 مرو ئی ني مه له ترس و ته نهايی قوولی خو ی پزگاريکات و توند به وانی
 ديکه وه گريبيدات. وه ک نه وه ی نه و پيکه وه قفلېو نه ی سه ماکه ره کان
 ته نيا ته عبيريک بيټ له پوحيکی ده سته جهه معی که به کاريگه ری شه پ
 و هه لاهه لابيونی سياسي هي دی هي دی به ره و ناوا بونيکی هه ميشه يی
 ده پوات. نه و پوژهي که کامه رانی سه لما چوو بو مالی گولدانچی،
 زوړ به مان له به يانييه وه به جلی کوردييه وه هاتينه ده ری، جله کانمان
 جلی ټاهه نگ و هه لپه پکښ بوون، نه و جلانه ی چنه د سال بوو به هو ی
 شه پ و شو پی به رده واهه وه، به هو ی که مېوونه وه ی شوو گردن و ژنه يئانه وه،
 به هو ی گرانېوونی تيچوونی ټاهه نگه کانه وه زوړ نه مانده هيئانه ده ره وه،
 به لام گه رچی شار چواره دري به نه هاهه تی و شه پ و برسيتی گيرابوو،
 هه ستمانده کرد به راستی پتويستيمان به ټاهه نگيکی راسته قينه په تا
 تواناکانی شادي مان تيا ده رکه ويته وه و بيسه لميئينه وه که زيندووين و

ھېشتا تواناي كامەرانيەمان تېدا ماوہ . ھەموو وەختىك لەم شارەدا كە
كارەساتى گەرە و ترسى گەرە داماندە پۆشیت، بە ھانەيەك دەدۆزىنەوہ
پىكەرە دەستىگىرىن و ھەلپەرىن، ئەو ھەلپەركى شىتائەيەى ناو
كارەساتەكان، ئەو قاچ كووتانە ھىستىرى و لىكتىرنجانە توندە لە نىوان
وېستگەكانى غەمدا تەنيا شىتەكە بە زىندووتى پاماندە گرىت. ئەو پۆرەش
كە كامەرانى سەلما چوو بۆ بىنىنى خانىمى بالىندەكان، بېشەوہى بزانين
چى لە گۆرپە و چى پوودەدات ھەموو خۇمان بۆ ئاھەنگىكى دېندە و
بىلەمپەر ئامادەكرد.

بەپىچەوانەى ھەوالەكەى دوتىنپوہ، كامەران بۆ خواردنى نىوہ پۆ لە
مائى گۆلدانچى داوہ تەكرابوو، ئەو بەشىك بوو لەو درۆ بچوكانەى
خەلكى شار دەيانخستە سەر ھەموو ھەوالىكى گەرە و بچوك، بەشىك
بوو لەو كولتورە دوورودىرژەى درۆكردن كە نەخۆشى گەرەى خەلكى
ئەم شارەبوو. كامەران دەبايە سەعات سى لە مائى فيكرەت گۆلدانچى
ئامادەبىت تا ھەوالىكى گرىگ وەرىگرىت. كۆپەكەى سەلما بۆ ئەو
نىوہ پۆيە ھەر ھەمان ئەو جەلە كوردیانەى كردە بەر كە ھەشت سالا
لەمەوہەر بۆ داوہ تە دەستەجەمعيەكەى سەوسەن لەگەل داواكارانى
تردا كوردبوو بەرى، ئەو بەدرىژايى ئەو ھەموو سالا ئەو جەلەى بۆ
ئەم پۆرە بەقەدكرابوو. كە لە دەرگای مائى گۆلدانچى چوو
بەوبىودا سەوسەن وايدەزانى ئەو ھەموو سالاى نىوان ئەم دوو بۆنەيە
نۆر خىرا قىپەرپىوون، ئىستا بەزەحمەت بتوانىت وىتەى ئەوساى كامەران
لە وىتەى ئىستاي جىياكاتەوہ... ھەموو شىتەك گرىدراو و يەك پىگا و
پىك دەھاتە بەرچاوى، دەبايە ھەموو شتەكان بەوجۆرە پوويەن كە
پووياندا، بىنىنەوہى كامەران لەو جلانەدا نىشانەى ئەوہبوو كە پىتمىك
و يەكتىيەك و ھارمۆنىيەكى گونجاو لە نىوان ھەموو ئەو سەردەمە
جىيازانەدا ھەيە كە ئەو دوو ساتە دوورە لە يەك نەزىكەكەنەوہ. نەزىكى

نٿوان ٿو دوو ساته نزيڪي کات و زه مان نه بوو، به لڳو نزيڪي ويٺه کان و ماناڪان بوو، ڪه زياتر له نزيڪي شوڻن و کات مرڙف سه رسامده ڪن. ليکچووني ٿو دوو ساته سهوسه ني پاڇله ڪاند، وه ڪو ٿو وه بوو دونيا په ڪ سوڀي گه وري خوار دبٽ و چوويٽه وه سه ره مان خالي پيشو. ناخو ده ڪرا له په ڪه مجاره وه، بيٺه وهي بهيٺيٽ ٿو هه موو کاته تتيبهر پٽ، ڪامه ران هه لٽر پٽ؟ ... سهوسه ن له دلي خويدا گوٽي «نا نه ده ڪرا، ده بوويه زه مان و ٿي هه موومان به و هه موو پڇاوپڇه دا برڙين. تا بگهينه وه سه ٿه مرڙ». ڪامه راني سه لما زور له سهوسه ن زياتر گورانه ڪاني ده بيني، باشتري تيده گه يشت کات چي ويٺان ڪروه و چي له جيگاي ويٺانيه ڪان دروست ڪروه، مالي گولدانچي به چه شنيڪ گوردرابوو، ڪامه ران هه ر پٽي بخستايه ته بهر ده رگاي ٿو ماله موچرڪي سارده به له شيدا تيده په پي، ٿو پيريووني فيڪره و پيريووني ديواره ڪان و ڪالٻونه وهي په نگه ڪان و لاوازي درهخته ڪاني هه وشه ڪي پوونتر له واني دي ده بيني. ٿو پڙه ڪه چوه قاتي سهروه سه ري له و هه موو بالنده په سوڀا ڪه پيگه وه ده يانخوڻند، ده يان قه فزي جوراوجور به جورتي ٿه نذازه يي، وه ڪ چوڻ دؤلابي ڪتبيه ڪان و په في ڪتبيه ڪان له ڪتبيخانه ڪڙه ڪه دا ريزگرايوون، به هه مان شيوه ستوون دواي ستوون و ريز دواي ريز، له سه ري ڪ و له پال په ڪدا ريزگرايوون. ڪامه ران سه يري ليهاٽ ڪه بيني سهوسه ن له سه ره موو قه فزي ڪ له قه فزه ڪان ناوي لاتيني بالنده ڪاني نوسيوه، ٿو ناوه قورس و درٻڙانه ي به هيچ ڪه س له بهر نه ده ڪران. گهرچي ٿوره ڪه بوڻ بالنده په ڪي زوري ليده مات، به لام بونه ڪه وه ڪ جاران له بهر ڪه پوي ٿو ناخوش و تيز نه بوو، ناشڪرا بو خوشڪرن بوني ٿوره ڪه، سهوسه ن گيراوه په ڪي تايه تي به ڪارده ميٽا ڪه پيده چو لاي په ڪيڪ له عتاره خو مالويه ڪان ڪرپيٽي. ديمه ني بالنده ڪان و شيوره ي رڳه خستنيان به پٽي گهره و بچوڪي و

پەنگ لە بەر دلى كامەران زۆر قەشەنگ بوو. سەوسەن وەك جاران لەوسەرى ژوورە گەرەكەدا چاوەڕوانیدەكرد. یەكەمجارىبوو ببینیئت سەوسەن مەكیاچىكى راستەقىنەبكات، جلچىكى شىنى كالى درىژى لە بەردابوو كە سەر شانەكانى كەمىك پووتبون، یەكەمجارى بوو قۆلە بارىكەكانى ببینیئت، یەكەمجارىبوو بەشىكى زياتر لە پىستى ببینیئت كە تابلىنى ساف و سبى دەینواند. سەوسەن لەو پۆزەشدا بىتەوہى شادومانییەكى راستەقىنە لەسەر پوخسارى بىت، پىشوازی لە كامەران كرد و چایەكى پەرگەلای بۆندارى بۆ تىكرد و بەرامبەرى دانىشت و گروتى «كامەران، وازانم دەزانىت بۆچى ئاردوومە بە دواتدا... دەبىت بزانىت، دلنىام لەو مەسلانەدا پیاوانىش غەریزەىكى باشیان ھەيە، بەتایبەت پیاویك ئەو ھەموو سالە توانای خۆى لە ڤاوى تەپروتىورى دونیادا بەكارھىتايىت». كامەران پىنگەنى و گروتى «سەوسەن خان، من پیاویكى سادەم، تۆ ژنىكى سادە نىت، ژنىكى ئاسان نىت. لەبەرئەوہ ناتوانم ھەلىبھىتم منت بۆ بانگكردوہ». سەوسەن كەمىك لە شىوہ دانىشتنى خۆى گۆڤى و بە ھىمنى گروتى «نا وانىيە، من ژنىكى قورس نىم. بۆيە بانگمكردىت، بۆ ئەوہى پىتبلىم دەمەوێت شووت پىبكەم...». كامەران ھەستا و گروتى «سەوسەن خان... بەمە دلەم خۆشەدەكەیت و دەمكەیت بە خۆشەبەختترین كەسى ئەم دونیايە». سەوسەن گروتى «كامەران دانىشە تكايە دانىشە. زۆر قسەم ھەيە بىكەم». كامەران دانىشت و بۆ ئىستىك جگە لە دەنگى بالندەكان و لىدانى دلى خۆى گوێى لە ھىچى دىكە نەبوو. سەوسەن گروتى «كامەران خۆت دەزانىت كە مەنسور ئىبراھىم بە وىستى خۆى دەستبەردارى داخوزىيەكەى خۆى بوو و ڤىاریدا بگەرێتەوہ بۆ سەفەر، خۆى نایەوێت من بھىتئیئت، پىدەچى ئەوہ بۆ مەنسور باشتر بىت. لىتتاشارمەوہ من ئىستاش غەمگىن و تورەم لەوہى تۆ شەرت لەگەل كۆڤىكى وادا كرد، بەلام زۆرم پىخۆشە كە ھەستدەكەم پەشیمانىت. ئىتر

نهو چيتر له نځوان من و تودا نابيته پڼگر... تيدهگهيت، من دهمزانی پوڅنک ديت يه کيکتان ده پوڅن و شوين بڼ شوي تران چولده کهن. من گووتم هيچ نه بيهت يه کيکتان که دنيا ده بينن، که ژنه جوانه کانی سر زه وي ده بينن، که تامی جوراوجور ده کهن، نيتروک جارن منتان خوش ناوېت. به لام نا، من به خته وهرم، من زور به خته وهرم، هر سيکتان سڼ عاشقی راسته قينه بوون، سڼ عاشق له و چه شنه ی هه موو ژنيکی دنيا خه ونی پتوه ده بينيت... به لام هر يه که و به جورى خوۍ».

سه وسه ن که ميک له داميني کراسه شينه که ی چاکرود و به بالنده کاندا پوانی و هه ناسه يه کی هه لکيشاو گووتی «هه نسور نه سرين وای به باشتر ده زانيت به جيهاندا ويل بيت و بگه ريت، نه وک له گه ل مندا له م شاره بچوک و ناخوشه دا بڅی و بمينيته وه. من نوميدی نه و م هه بوو هر سيکتان په شيمان بېنه وه، دياره گه هر هر سيکتان بروشتبانا يه و نه گه رابانايه ته وه من وک هر ژنيکی تر برينداره بووم... به راستی که برينداره بووم. نا ماو يه کی زور وام هه سته کرد من له ژنی تر ناچم و نه وجوره شتانه بريندارم ناکهن، به لام نا... هه سته که م منيش وک هر ژنيکی ترم... وک هر ژنيکی تر. به لام گه هر هر سيکتان په شيمان ببوونايه ته وه، هر سيکتان بروشتبانا يه و نه گه رابانايه ته وه، من رقم ليتان نه ده بوو، به پتچوانه وه هه سته کرد هيوام بڼ نيوه گه يشتوته جيگای خوۍ. من له سه ره تاوه گووتم برپوڅن و دنيا ببينن نه وسا به راستی تيدهگه ن ثايا منتان ده وييت يان نا... وانپه... چ مانايه کی هه يه مرؤف ژنيک هه لېژنرېت له کاتيکدا هيشتا هيچ ژنيکی تری نه م دونيا يه ی نه بينيوه... کامه ران جارن خه لک ته نيا گونده کانی خويان هه بوو بڼ نه وه ی هاوسه ری تيا هه لېژنرېن، به لام نيسقا هه موو دونيا يان هه يه... هه موو جيهان يان له به رده سته دايه. من سوپاسته که م که له و هه موو ولات و شاره ی دنيا دا منت له بيرنه کرد. نه وه شتيکی گه وره بوو له

تۆۋە... شتىك بوو دۇنيايىيەكى گەۋرەى بە من بەخشى... ئەۋەى پىدام
 كە دەتوانم بەرابەرى ژنەكانى تىرى دونيا بوەستمەۋە... وانىيە؟ ئەۋە
 زۆر نىيە؟ دىارە ئەۋە بۆ ژنىكى نەخۆشى ۋەك من زۆر زۆرە... هېچ ژنىك
 نىيە لەم سەر زەۋىيە بە راستى بۆ پياۋىكى لەۋ چەشەنە نەگەپت،
 بەلام ھەر تۆۋا نەبوۋىت، خالىد ئاموۋنىش ۋەك تۆۋمنى لە بىر
 نەكرد، بگرە ئەۋ شىتانه ترمى خۆشۋىست. دواچار كە قسەم لەگەلدا
 كىرد ھەستەمكىرد ئەۋ لە خۆشەۋىستى خۆيدا بۆۋ من دەتوانىت شتى زۆر
 خراپ بىكات. ئەۋمنى گەرم خۆشەۋىت و بەرامبەر ھەموو دونياش
 ساردە... تىدەگەيت كامەرانى سەلما دەلەيم چى. دواچار بىرتە كە بۆنم
 بە دەستى تۆۋە كىرد، بۆنم بە لەشتەۋە كىرد، بۆنم بە سەرۋە كىرد.
 بەۋجۆرە خالىد ئاموۋنىش بۆنكىرد، خالىد بۆنى دونياى لىن نەدەھات...
 بە پىچەۋانەى تۆۋە كە بۆنى دارستان و درەخت و ئاۋ و جەنگەلەكانت
 لىدەت. ئەۋ بۆنى هېچى لىن نايەت، ئەۋ تەنبا بۆنى مردنى لىدەت...
 ھەزدەكەم بزانىت من شەۋىك زۆر زۆر لە نىكەۋە مردنم بۆنكىرد، گەر
 ئەۋ شەۋە نەبوۋايە نەمدەزانى بۆنى خالىد لە چى دەچىت. بەۋ بۆنە
 ساردەدا ھەستەمكىرد خالىد ۋەك ئىمە وايە، بۆنى ئىمە دانىشتوانى ئەم
 شارە و بۆنى مردۋەكان لە يەك دەچن، ئىستا تەنبا تۆيت كە بۆنىكى
 تىرت ھەيە. ئاھ خالىد ئاموۋن من نەبىت هېچ جىگايەك و هېچ كەسىكى
 دونياى خۆشناۋىت، بۆيە گومانم لىكىرد... كامەران ئىستا دەستىم بەرى،
 دەستىم بەرى جارىكى تر بۆنىكەم».

كامەران ھەر ۋەك جارى يەكەم دەستى خۆى دايە، ئەۋ بۆنىكىرد و
 بە مەستى گوتى « ئەم بۆنە تۆى پىزگاركىرد... من ئىۋەم نارد ئەم
 شارە بەجىبەتلىن، بە لەش و بە دل لەم شارە دورىكەۋنەۋە... بە پۆچ و
 خويىن بە دونيادا بگەپىن... بە پۆچ و خويىن. ئاھ كامەران دەمۋىست كە
 ھاتنەۋە ئەم بۆنە لەسەر دەستىتان بىت... زۆر خۆشچالەم بۆ تۆ، زۆر دلەم

به تۆ خوشه... كامهران تۆ چەند گۆپايت، چەند گۆپايت، دونيا تۆي
نۆر گۆپي، وانيبه...». كامهران به هيمنى سەري دەلقاند و گووتى
«وايه خانم، دونيا منى نۆر گۆپي».

سەوسەن دەگەپايەوه سەر جىگاگەي خۆي و چاوي لىكەنا،
بالىندەكان شىتانه دەيانخويىند و شادومانانە لە ناوقەفەزەكاندا دەفرين،
بۆ ئىستىك سەوسەن بەيىدەنگى گۆيى لە بالىندەكان دەگرت. پاش
ئىستىك يىئەوهي چاويكاتەوه دەيگوت «دەبيىت لە پۆزانى داهاوتودا
خۆت بۆ زەماوەند نامادەبەكەيت... ئەوه لە ژيانى ھەر دووكماندا پۆزىكى
گەورە دەبيىت... پۆزىكى نۆر گەورە دەبيىت». كامهران ھىچى نەدەگوت،
سەوسەن چاويەكردەوه و دەيگوت «بەلام بەر لەوهي زەماوەندبەكەين
دەبيىت سويندم لەسەر كۆمەلىك شت بۆ بخۆيت». كامهران بە دەنگىكى
خىكاو لە شادبىدا دەيگوت «سویندت بۆ دەخۆم». سەوسەن ھەلدەستا
و بە كەمىك تۆپەيىەوه دەيگوت «دەبيىت سويندم بۆ بخۆيت كە
ھەرگىز مەنگوپى بابەگەورە نەيەتە مالمەن، پىن نەخاتە ھەوشەكەمان،
لە زەماوەندەكەماندا بەشدار نەبيىت، لەبەرئەوهي مەنگوپى نازارى خەلىكى
نۆر نۆري دا... من لىي نابوورم». كامهران بە دەنگىكى خىكاو دەيگوت
«باشە... باشە». «دەبيىت سويندم بۆ بخۆيت كە چۆن بالىندەكانى
خۆت خۆشەويىت، بالىندەكانى تريشت خۆشبويىت». كامهران بە ھەمان
هيمنى و دلى پەپەوه دەيگوت «باشە». «سویندم بۆ بخۆيت كە ھەرگىز
ھىچ بالىندەيەك نەكوژيت، ھىچ كاتىك و لە ژۆر ھىچ ھەلومەرجىكدا...
ھەرگىز تا دەمرىت بالىندەيەك نەكوژيت، بزانە گەر بالىندەيەك بكوژيت،
وەك ئەوه وايه ئەو پايبە بپوخىنيت كە ھاوسەرى من و تۆي لەسەر
پاگىراو». كامهران دەيگوت «سویندت بۆ دەخۆم كە ھەرگىز تا
دەمرم ھىچ بالىندەيەك ناكۆژم... سویندت بۆ دەخۆم». «سویندم
بۆ بخۆ گەر من مردم، بە دلسۆزى ھەموو بالىندەكان خزمەتبەكەيت»

«سویندت بۆ دهخۆم». «سویندم بۆ بخۆیت که هرچییهک له م ولاته دا بووه و ده بیست، تۆ ناچیت بۆ شه پ و تفهنگ هه لئاگریت و شه پ نا کهیت». «سویندت بۆ دهخۆم که ناچم بۆ هیچ شه پێک و هیچ چه کێک هه لئاگرم، تا ده مرم... تاده مرم». «سویندم بۆ بخۆ قهت قزۆت چه ورنا کهیت و بۆ سه ره وه دایبیت، قهت بۆینباخی سوور له مل نا کهیت، قهت چا که تی خهت خهت له به رنا کهیت، گه ر خوار دینیکم دروست کرد خراپ بوو توپه نه بیست، گه ر نه متوانی شه وێک له گه لته دا بخۆم توپه نه بیست، گه ر کتیبیکم که ی قهت نه یفرۆشیت». کامه ران به پێکه نینه وه گووتی «سویندت بۆ دهخۆم... سویندت بۆ دهخۆم». ئینجا سه وسه ن به زه رده خه نه وه ده یگووت «سویندم بۆ بخۆ که به یلایت هه موو شه وێک بۆن به له شته وه بکه م، هه موو شه وێکیش پێش خه و تن چیرۆکیکم له سه ر دنیا بۆ بگێرته وه». کامه ران هه لده ستا و ده یگووت «سه وسه ن سویندت بۆ دهخۆم که چیت ده ویت بۆت ده که م».

کامه ران نزیککی سه عاتیگ له گه ل سه وسه ن گولدا نه چیدا مایه وه، دواتر دوو قۆلی چایه کی له گه ل فیکره ت گولدا نه چیدا خواره وه و گه راپیه وه بۆ لای ئیمه. فیکره ت گولدا نه چی له کاتی چا خواره وه که دا پتییگووت «ده بیست بزانی ت که سه وسه ن که یکی نه خۆشه، پتییستی به چا و دیری و ئاگاداری به رده وام هیه، به رگه ی دڵشکانی گه وره و ئازاری زۆر ناگریت. گه ر ده زانی توانای شه وه ت نییه دلی ناسکی خانمێکی وهک شه و پابگری... هیچ کهس له ئیمه گله یی له تۆ نییه، تۆ له مالی خۆتدا و ئیمه له مالی خۆماندا ده ژین. تۆ دونیات بینیه و سه فه رێکی گه وره ت کرده، فیری سه بر بوویت، قیریویت خۆت بناسیت، ئیستا ده زانیت چیت له تاقه تدا هیه و چیت بۆ ناگریت... له به رته وه تکیه دووباره بیر له هه موو شتیگ بکه ره وه... ئیستا کهس نه ماوه له رقی شه و سه وسه نت خۆشبویت... کهس نه ماوه له رقی شه و به ویت سه وسه ن داگیریکه ییت...

ها کوپم... بیرت له وه بیئت که سه وسه ن کچیکی ته نها بووه و عومری له ناو کتیدا برنوته سه... ها بیرت لای نه وه بیئت».

کامه رانی سه لما ده یگوت «نا فیکره ت به گ... سه وسه ن پتویستی به یارمه تی که س نییه، به پیچه وانه وه من که سیکم پتویستیم به یارمه تی نه وه... من له وسه ری دونیا وه بۆ لای خانمی کچتان هاتومه ته وه و په شیما ن نیم... له به ره وه خو شبه خنده بم ئیوه ش وه ک یه کیک له خیزانه که قبو لمبکه ن و شه رم له وه نه که ن که که سیکی وه ک من ده بیته زاوانان».

فیکره ت گولدانچی پیته که نی و ده یگوت «پاشه پۆژ ده زانییت کوپم... پاشه پۆژ ده زانییت... با سه یرکه ی ن و ببینین».

به هه موو پتودانه کان نه وه پۆژیکی گه وره ی ژبانی کامه رانی سه لما بوو. که کامه ران له مائی گولدانچی هاته ده ره وه خنده یه کی گه وره له سه ر پوخساری بوو... هه موو له و ساته دا که کامه رانمان بینى تیکه یشتمین چیرۆکی سه وسه ن فیکره ت و بالنده کان له مپۆوه ئاراسته یه کی تری وه رگرتوه. هه ره وه پۆژه سه وسه ن نه لبومی وینه کانی ده ره ینا، که نیستا پتر له سئ نه لبومی گه وره بوون و یه ک یه ک وینه کانی خالید نه موون و مه نسور نه سرینی جیا کرده وه و له نه لبومیکی تاییه تیدا داینان و له جینگایه کی قایمه هه لیگرتن.

پیش نه وهی کامه رانی سه لما بچیت بۆ مائی گولدانچی، مه نگوی
 بابه گهره پیگوت «کامه ران گوتیگره . من ده زانم له ئیستادا نه و
 کچه ی گولدانچی له من نابوری، دیاره من نه قام نیم و ده زانم که
 قوونیکسی زۆر پاکم نییه، کچه که ناهه قی نییه گهر رقی له من بیت، من
 حورمه تیکسی زۆرم بۆی هیه، به لام ده زانم نه و خانمه ناسکه به راستی
 له ژبانی نه م شاره تینه گیشتهوه، باشتروش که تینه گیشتهوه . عوسه
 دووگل به په حمهت بیت ده یگوت «پیاوچاکان نه واننه که هیشتا له م
 شاره حالی نه بیرون». ئینسان که له شاره که حالی بوویان ده بیت
 بروات یاخود بیر له پاکسی نه کاتهوه . من نه م ماوه یه ههر چییه کم
 کردبیت بۆ نه وه بووه تۆ بگهیت به سه وسه ن، ده زانم کچه که گهر
 تۆی خوشبویت و عاقل بیت داوا له تۆ ده کات، من له مائی خۆت
 دوور بخه یتهوه ... نه و ده یه ویت تۆ وه کو من ده رنه چیت، منیش نه و
 هه موو ساله له گه لندا ماندروبووم بۆ نه وه ی به پاکسی بژیت و وه کو من
 ده رنه چیت . سویندت ده ده م به کلکی هه موو نه و تهیرانه ی له م دنیا
 حیزه دا کۆتکردونه تهوه، گهر داوای وای لیکردی بیته وه ی قسه بکهیت ...
 بیته وه ی هیچ بلتیت، بیته وه ی سه ر له خۆت تیکبدهیت، په کسه ر بلن
 باش . من جگه له وه ی تۆ به خته وه ر ببینم هیچی ترم ناویت . به وه دا
 من کوپم نییه، له م عومره مدا پیویستم به وه یه هه سته بکه م شتیکی باشم

بۆكەسىكى تر كىردۈ، بەقەبرى ئەوليا ئەو بۆ خۆم دەكەم ئەو كە بۆ تۆ. مەن نىشم باشە، تىدەگەيت، پارەم ھەيە، گەر ويستىشم پارەى ترم دەستدەكەوئىت، دەتوانم زۆر كۆمەكتىكەم... بەلام دەيىت لە نىئوانماندا سويىند بىت كە جگە لە مەن و تۆ ھىچ كەس ھىچ نەزانىت... ھىچ كەس».

كامەران لە بەرابەر مەنگوپدا ھەستى بە شەرمىكى گەرەدەكرد. ئەو ھى سەوسەن بەو چەشنە لە مەنگوپ توپەيە كامەرانى زۆر ئازاردەدا. لە ھەموو سالاھەكانى سەفەردا، ئەو بەو يارمەتییە بەردەوامانە ژباپو كە مەنگوپ بۆى ئاردبوو، ئەو سالاھەكانى خۆى لە خراپە و قاچاغ و دزىيەو ئەلەندبوو بۆ ئەو ھى بە دەنگ ئەو ھەيىت، زۆرجار زىاد پۆشستبوو، ھەندى كات شتەكانى لە دەست دەرجووبوون، بەلام ئەو مەنگوپ بوو، ئەو ئەو بوو، مەنگوپ بەشيوەى خۆى كۆمەكى بەو دەكرد، بەو شيوەيەى لەسەرى گەرەبوو، بەو كەرەستانەى خەيالى بۆيان دەجوو، بەو پىگايانەى لە مەندالى و گەنجىتيەو لە ناو چەقۆكىش و دز و قومارچىيەكاندا فيرى بوويو. كامەران دەيزانى بەبى مەنگوپ نەيدەتوانى ئەو سەفەرە بكات، بەبى ئەو لەوانەيە نەشتوانىت لە داھاتودا ھەموو گەرفەكانى زيانى خۆى چارەسەريكات. دەيزانى ئەو ھى كە يارمەتيداو، بىت بە مەنگوپكى تر تەنيا سەوسەن و جىھان و بالەندەكان نەبوو، بەلكو مەنگوپى بابەگەرەش بوو.

لەو ساتەو ھى كامەرانى سەلما گەرەپاھەو و دوا ھەوالى بەجۆركى پاست و دروست پىراگەياندىن، ئاھەنگەكان دەستيان پىكرد. شادى و خوشىيەكان سى شەو و سى پۆزىيان خاياند، لەبەرەم چاىخانەى پەپولەى ئازاد و مالى كامەرانى سەلمادا ئاھەنگى گەرم دامەزرا، لە شەوانى پىر مەستى و پىر گۆرانى ژىر زەمىنى ئوتىلەكەى باوہەجانيشدا تا دەمەوبەيان ئاھەنگ و بەزەمان سەرەوتى نەبوو، بە پۆز چەند جارىك

ئوتومبىللى شايىكەران، پاسى پىر لى زن و مندالانى پەنگاوپەنگ لى ئىمە
 و خىزانە كانمان بە شاردادا دەگەپاين. ئەو پۇژدەي مەلا مارهى خانىمى بىرى
 و شەكراو خوراپەو، بەزىمى ئىمە گەيشتە چلەپۇپەي خۇي، شىتيمان و
 ھاوارمان، ھەلپەپكىي ھىستىرىمان، سەرخۇشپوون و پشانەو، مان بەجۇرىك
 بوو خەلكى بىزاركرد. ئىستاش نۇرمان وئەي ئەو ئاھەنگانە مان لى
 ئەلبومە كانماندا ھەلگرتو، ئىستاش ئەو پۇژانە لى يادەو، ەرى ئىمەدا
 بۇ ھەتاهەتايە زىندوون. ئىمە ھەموو پىشتىر شايى نۇرمان بىنىپو،
 ھەموومان كوپى ھەلپەپكى و بەزىمى سەرجادە و سەرخۇشپوونى بىستىنور
 بووين، بەلام پىشتىر شايى وا گەورە و بەزىمى وا گەرممان نەبىنىپو، ھەموو
 بەجۇرىك لى جۇرەكان سەركەوتنى سەفەرى ھەشت سالى عاشقەكەي
 خۇمان بە بۇنەيەكى ئەفسانەيى دەزانى تا ئاھەنگەكىن و مەستىين و
 پىشىنەو... ھەندىكمان وئەي بآئندەكانى كامەرانى سەلما مان كىردىو
 بە سنگمانەو و بە شاردادا دەگەپاين، ھەموو خولپاي ئەو لى سەرمماندا
 بوو پۇژىك بۇمان دەستىدات و ئىمەش سەفەرىكى وا گەورە بە جىھاندا
 بگەين، لى و پەپى مەستى و ھەلپەپكىدا بىرمان لى ئەو بوو جىھان
 بىنىن، كۆچىگەين بۇ كىشورەكانى تر، بەپىن و لاتە و ولات بپۆين و
 ۋەك كامەران دۇنيا بىنىن و بەم شىورە ئەفسانەيى ئەو بگەپىنەو.
 لى ماۋەي پازدە پۇژدا كامەرانى سەلما، سەوسەن گولدانچى گواستەو.
 سەوسەن سوورپو لى سەر ئەو، كە شەوى يەكەمى زەماۋەند و پىكەو
 خەوتنىان لى زوورەكەي خۇي لى قاتى سەرەو، دا و لى بەردەم بآئندەكاندا
 بىت. ھەولەكانى خىزانى گولدانچى و خوشكەكانى كامەرانى سەلما بۇ
 ئەو، پازىكەن يەكەمىن شەوى بوكتىنى لى ئوتىلپكى تايپەتدا بباتەسەر
 بىبەرەم ماپەو، كچەكە ۋەك ھەمىشە سەرسەختىيەكى گەورەي پىشاندا
 و سوورپو كە لى بەرچارى بآئندەكان بۇ يەكەمجار لى گەل پىاۋىكدا
 پووتىتەو. ۋاپارپو دواي ھەفتەي يەكەمى گواستەو، كە سەوسەن

بگوازيته وه بۆ مالئىكى زۆر گه و ره كه كامه رانى سه لما گرتبووى، له راستيدا خانووه كه كۆشكىكى زۆر گه و ره بوو كه مهنگوپ به پاره ي فه ره وود و له كاتى دابه زىنى گه و ره ي نرخی عه قاراتدا كړې بووى، دوو مالئى له يه كدراو بوو كه حه وشيكي شهش سه د مه ترى گه و ره و له پشتيشه وه باغيكي به رىنى له سه ر بوو، مهنگوپ هر له سه ره تاوه له خه ياليدا بوو ته و اوى كۆشكه كه له سه ر كامه رانى سه لما تا پۆبكات، به لام كۆي پړۆزه كى به ر عىنادييه كى گه و ره ي كامه ران كه و ت كه سووړبوو له سه ر نه وه ي ته نيا به كړئ كۆشكه كه وه رگريّت و ته و اوى مولكه كه بۆ مهنگوپ خۆي بپاريژيّت، به لام به و مرجهش كه سه و سه ن نه زانيّت مولكى نه وه. دياره مهنگوپ هيدي هيدي ته مەنى بۆ نيوه ي دووهمى په نجاكان هه لده كشا و هيچ كه سيشى نه بوو ببّيّت به و اريسي و خانوويه كى ديكه شى له ناوه راستى شاردا هه بوو كه نه يده توانى چۆليبكات. نه م خانووه ي وهك دوا ديارى خۆي بۆ كامه ران ته ماشاده كرد. به لام پۆزي گواستنه وه ي سه و سه ن هيشتا خانووه كه هه نديك چا كردن و ده ست پياهيّنانى ده ويست كه ده شيا كاتيكي زۆر به ريّت. خانووه كه ئيجگار به رىن و جوان و سه رسوپه يّنه ر بوو، سه و سه ن كه يه كه مجار بينى، داوى له كامه ران كرد له به شيكي حه وشه كه دا مالئىكى گه و ره بۆ هه موو بالنده كان دروستبكه ن و ته و اوى نه و بالنده انى له عه مباره كه دا ده زين بگوازيته وه بۆ نه وئ... له راستيدا نه وه ئيشيكي زۆرى ده ويست، به لام وه ستا و كړكاره كان گفتياندا كه دروستكردنى هه يكه لى نه و مالّه له هاوه ي دوو هه فته دا ته و اوبكه ن، ئاسنگه ره كانيش پتويستيان به دوو هه فته هه بوو بۆ نه وه ي ته و اوى بيناكه قه فه زپړيكيه ن. سه و سه ن خۆي سروشتي شوينه كه و نه ندازه ي دابه شبوونى قه فه زه كانى ده ستنيشانكرد، به لام ده بايه بوه ستن تا شوينه كه به چۆريك له ده ره وه و ناوه وه دروستده كړيّت، له خزمه ت مانه وه و ژيانى بالنده كاندا بيّت، ده بايه له هه موو بستىكدا حيسابى

هاتنى خۆر و كەوتنى تيشك و سەرماو گەرمابكەن، دەبايە بۆ ھەندىك بالئندە ھەوزى بېھوك و بۆ ھەندىكى دىكە سەوزى بەردەوام و بۆ ھەندىكى دىكەيان مشورى ھەواى سارد و شوپىنى سارد بخۆن.

ھەفتەى يەكەمى زەماوندەكە دەبايە فيكرەت گولدانچى مائەكە بۆ كچەك و زاوا نوپكەى چۆلبكات. ديارە بىرۆكەى زەماوند لە ناو بالئندەكاندا بۆ فيكرەت ئاپۆك و نەگونجاو، وەك بىرەمىرېتىكى پىش سېى خوشحال نەبوو، لەبەر زەماوندى كچەكەى بۆ ھەفتەىك ئاوارەبىت، بەلام وەك ھەمىشە سەرسەختى كىژەكە ھەمووانى گەيانە بونبەستىكى گەرە و ھىچ چارەىكى نەھىشتەو جگە لەو ھى فېكرەتى پىر بۆ ھەفتەىك لای دكتور پەفەت و پېوشەى كچى بۆ. بەو ھەدا سەوسەن دەيزانى بەوزوانە ئەم مائە جىدەھىلرېت و دەدرې بە كرئ، بەو ھەدا نرىكى نۆ سال بوو لەو مائەدا بىرىدەكردەو و يادىدەكردەو و خەونى دەبىنى و دەچو ھە ناو وئەكانەو و جىھانى تەيدەكر، بەلايەو گرنگ بوو لە ھەمان ئەو مائەدا، لە ھەمان ئەو شوئەدا كە سالانىكى درېژ كىتبخانەكەى تىدابوو، لە ھەمان ئەو ژوورەدا كە بە وئەكانى ئارىيان جەودەدا گەشتىكردبوو، لە ھەمان ئەو ژوورەدا كە جار دواى جار داواكارەكانى خۆى تىدا بىنىبوو، لە ھەمان ئەو جىگايەدا كە بالئندەكان تىيدا دەيانخوئەند و دەژيان... ئا لەويادا دەستبەردارى كچىتى خۆى بىت.

ئىمە وردەكارىيەكانى شەوى يەكەمى بوگىنى سەوسەنمان لە ھاورىيەكى پېوشەو بىست كە ئوئىش كۆى چىرۆكەكەى لە زارى سەوسەن خۆيەو بىستبوو. لە يەكەك لە ئىوارەكانى زستانى سالى نەو بوپىنچەدا كامەرانى سەلما چوو بۆ مالى سەوسەن گولدانچى و ھەفتەىكى تەواو نەھاتەدرئ. ژوورەكەى قاتى سەرەو جگە لە دوو نۆشەكى گەرە كە ھەر دووگيان لەسەر زەويەكە پاخابوون ھىچى دىكەى تىدا نەبوو، ئەو ئىوارەيە بالئندەكان نۆريەيان بە خوشحالييەو

دەيانخوئىند، دەنگى خوئىندنى بالئندەكان لە ھەندى شەقامى نزيك لە مالى گولدانچيشەو دەبيسترا، ئەو ھى سەيربوو سات دواى سات دەنگى بالئندەكان و جريوھيان زياديدەکرد و بەرزەبىووە، كە بۆ يەكەمجار سەوسەن و كامەران لەگەڵ يەكدا پووتبوونەو خروشى بالئندەكان بە شىوھەك بەرزبوو، ھەر كەس لە نزيك مالى گولدانچىيەو برۆشتبايە وايدەزانى ھەموو تەيرى جەنگەلەكانى سەر زەوى پڑاونتە ئەو ھوش و ژورانەو. ئەو شەو سەوسەن ماوھەكى درىژتەنيا گوئى لە بالئندەكان گرت و بۆنى لەشى پووتى كامەرانى كرد، بۆنى لەشىك كە لەم شارەدا بىتوينە و بىھاوتا بوو، لەشىك بوو بۆنى جىھان و پىگا دوورەكان، بۆنى سروشت و شەوى لىدەھات، بۆنى تىكەلەبىوونى تريفە بە عارەقى مرف، بۆنى گىاي خەوتووى سەر زەمىنە دوورەكان و بۆنى تەختەى تەپى كەشتىيەكان، بۆنى شەمەندەفەرى كۆن و جووتيارى خەوتووى ناو فارگۆنەكان... بۆنى جىھان كە ھەك عەترىكى سىحراوى، ھەك گولەوئىكى نەيتى لە لەشى ئەم پىاوھەلدەستا، تىكەلەبىوونى ئەو بۆنە بە دەنگى بالئندەكان، بە خوئىندنى دپندانەى بولبولەكان، بە ھاوارى گروپىك لە عەندەليب و جريوھى دەيان شىوھە پاسارى دەگمەن، پىكرا ئارەزووى كچانەى سەوسەنيان دەكردەو، دەرگاكان و قفلە دىرينەكانى سەر لەشى سەوسەنيان يەك لە دواى يەك دەشكاند... پىستىكى سىپى ھەبوو، كامەرانى سەلما لە بچوكى مەكەكانى بەلام لە شىوھەلەتوقىن و بەرزىوونەو و پەقبوونى لە ناكاوى گۆكانى سەرسامبوو، گەردنى نۆد لەو بەرزىوونەو كە بە جەوھە دەردەكەوت. بالاي بارىكتەر و كەمەرى پىكتەر و ناوكى وردتر لەوھى ھىچ خەياللىكى پىشوووى كامەران بۆى پەسمەكردبوو، كە بۆ يەكەمجار بە راستى تىكەلى بوو، سەوسەن بە گوئىگرتنى بەردەوام لە بالئندەكان، بە ھەلەمژىنى قوولسى بۆنى پىاوانەى كامەران، بە ھەناسەدانىكى بارىك و پىستگەى ئەو ئازارە كەم و شىرينەى

تېپەپاندى كە سەرەتا كەم و دواتر نۆد و نۆدتر و دواترىش كەم و كەمتر و كەمتر دەبوو. سەرسەن ھەستىكرد بالىندەكان بەر لەو و بەر لە كامەرانىش بۆنى خوینەكەيان كىردو، تا ماوەيەك بېشەوێ چاويكاتەو تەنیا لە رېڭاي ھاوار و فرېنى بالىندەكانەو ھەستى بە ڤلاويونەوێ بوخوینى كچیتى خوێ دەكرد... كە چاوى دەكردو ھەستىكرد بۆنى كامەران ئىستا چىتر و نىڭاي بۆھىميانەتر و ئامادەگى دونياش لە دەستەكانىدا كە منداڵانە يارى بە ھەمكى دەكرد گەرەترە بوو... لەو ساتەدا دۇنياوو كە خەوێكى دېرىنى ژيانى ھاتۆتە دى... خەوێكى كۆنى منداڵى كە شوو بە گەردەيەك بكات... ئىستا جىھان... ھەموو جىھان، بە بۆن و بە دەنگ و بە جەستە لە ژوورەكەيدا بوو، لە لەشيدا بوو، قوول قوول بە ناو ھەناويدا دەپۆشت.

لەو شەو ھەو ئىدى تا كۆتايى سەرسەن بەبى ئامادەبوونى بالىندەكان ناتوانىت لەگەڵ كامەراندە بخەوێت، دەنگى بالىندەكان ئەو ھىزەن كە لەشى دەخەنە سەر پەشت، كۆمەكانى دەرنازىن، زنجىرەكانى لە ناو ھەو دەشكىنن و واى لىدەكەن بكرىتەو... بەبى دەنگى بالىندەكان ئىتر ناتوانىت بگاتە خۆشىيە راستەقىنەكانى پىگەو ھەو، ناتوانىت لەرزە راستەقىنەكانى دواچرەكە و ھەژانى سەر دواترۆمكى تىكەلاويون بژى. لەو شەوانەى ھەفتەى يەكەمدا سەرسەن دەگاتە يەقىن كە دەبايە يەكێك بپوات و بە جىھاندە بگەرێت و ئەم بالىندانە بھىنێت، بۆ ئەوێ ئەو بتوانىت لەگەڵ پياوێكدە بخەوێت، بەبى ئامادەبوونى ئەو ھەموو بۆن و بەرامە و دەنگە پە لە ھاوار و قىشكە كىويەى دونيا ئەستەمبوو ھەك ژنىك لەشى خوێ بناسىت و بىكاتەو و لەزەتى لىبىنێت.

ده پۆژ دواى شهوى زه ماوه ند گواستيان وه بۆ ماله نوڭكه يان، سه وسه ن سووربو له سه رنه وهى فيكره ت ده بڤت ئه م مالهى ئڤستايان بداته كرڤ و له گه ل نه ودا بڤى. دياره گولدانچى حه زیده كرد پيريه كى هيمن له نزيك يه كڤك له كچه كانيه وه بپاته سه ر، به لام به ودا هڤشتا كامه رانى له نزيك وه نه ده ناسى، ترسى له وه هه بوو پڤشها ته كانى داهاتوو ناخوڤ بكه ونه وه و نه توانڤت ئاسووده بڤت، به لام گووشارى سه وسه ن و كامه ران به جوړيک بوو گولدانچى نه يده توانى خوڤى له به ردا بگرڤت، كچه كه له و باوه ردا نه بوو بپوانڤت بڤ باوكى بڤى، شهوى تا مردن ده بڤت له گه ل گولدانچيدا بڤت شتيك بوو له مندالييه وه چوبووه خه يالى. له ماوهى چوار پۆژدا كامه ران له لاي مۆبيلفرۆشه كانه وه ته وارى ئه ساسى ماله كى كڤى و گواستيه وه، ئووره كانى پڤكخست و شته كانى دامه زراند و ديكوڤى گونجاوى بۆ ئۆزڤنه وه. له قاتى خواره وهى ماله كه دا يه كڤك له خوڤترين جڤگا كانى بۆ گولدانچى پڤ فهرشكرد. پۆڤى گواستنه وهى ماله كه بۆ ئيمه پۆڤيكي جه نجال و پڤ شادى بوو، دووباره ژماره يه كى ئۆر له بالنده كانمان له ئۆرييه گه وره كانى گواستنه وه دا بينى، دووباره گوڤمان له جريوه و ده نكيان بوو له سه ر جاده كان. هه موو خوڤشال بووين كه ماله تازه كى سه وسه ن له جڤگايه كدا بوو ئاسانتر له جاران پڤبورانى ئه ر گوڤره ده يانتوانى هه يوان و باغى ببڤنن. جگه له قه قه زه كان هه موو ماله كى گولدانچى

به بارى لۆزىيه ك گواسترايه وه، تاكه شتىكى قورس «دۆلابى يادگار»
تالەكان» بوو، كه ده بابه وهك خۆى و بيهيج زيانىك بگاته هه وارى نوئ،
دۆلابىك بوو پر له نهخش، له تهختى نهستوو و سهنگين، به هيج
جۆرىك هه لگرتنى ئاسان نه بوو، ده بووايه به چوار پياو بىگوازنه وه و له
نيشته جىتى تازه دا شوئىنىكى تاييه تى بۆ تهرخانبكه ن. ئه و دۆلابه هه ر ئه وه
نه بوو ته نيا يادگار ك بىت كه له ژيانى سالانى به غداوه مابوو، به لكو
كه نجينه ي هه موو بيره وه ريه كان و شوئى هه موو ياده غمگينه كانىش
بوو كه لاي هه ر دوو كه كه و فيكره ت گولدانچىش موقه ده س بوون. له
پاستيدا جگه له بالنده كان و دۆلابى يادگار تالەكان مالى گولدانچى
شتىكى ديكه ي نه وتۆى تيدا نه بوو شاىسته ي گواستنه وه بىت، مئز و
كورسييه كۆنه كانى سه وسه نيان گواسته وه، قه نه فه ي ژوو ره كه يان هه لگرت
و وهك پارچه يه كى گرنگى يادگار پىچا يانه وه و له مالى تازه دا له ژوررىكى
تاييه تيدا سه ربه خۆ داياننا و ده رگايان له سه ر داخست.

سه وسه ن له ماله نوئيكه يدا وهك خاتوونىكى كارا و به قسه په فتارى كرد،
هه ر له سه عاته كانى يه كه مى هاتى بيه وه دواى ئه وه ي ئىنجانە ي گه لاچاكانى
له شوئىنىكى تاييه تيدا دانا، خه ريكى دارىشتنى بناغه ي مالى گه وره ي
بالنده كان بوو. خو شحال بوو كه له م خانوو نوئيه دا پوو به ريكى گه وره ي
هه يه بالنده كانى تيدا دابه شبكات، له قاتى سه ره وه دا ديوارى نىوان
دوو ژوررى گه وره ي به كر كاره كان پوخان و سالوونىكى گه وره ي نوئى
دروست كرد و قه نه زى بالنده كانى له ويدا پىكخسته وه. ئه و پۆژانه ي سه وسه ن
به دروستكرنى مالى بالنده كانه وه خه ريك بوو، له پۆژه پر شادىيه كانى
ژيانى بوو، خۆى به ده نگه هئمن و نىگا سارد و په نگه په ريوه كه يه وه
سه ره رشتى ژور شتى ده كرد. دياره فيكره تى پير كۆمه كى ژورى پتده كرد،
به لام كامه ران خه زى ده كرد سه وسه ن هه موو شته كان به و چه شنه بكات كه
ده يه وىت. به و جۆره له ماوه ي دوو مانگدا شوئىنى بالنده كان ته واربوو، به

چه شنيکيش بو زوريان پوويه ريکي گونجاويان بۆ فريڻ و جول هه بوو،
 نه مجارهش بۆ شه وهی هه موومان بالنده کان ببينينه وه ده مه ونيوه پۆيه ک له
 هه مباره کونه کهی عيزهت گولدا نچيه وه بالنده کانينان به هه موو شاردا
 گواسته وه بۆ ماله نوپکهی خانم، گواستنه وهی بالنده کان يه کيک بوو
 له وه گه شته نه فسانه یی و ده گمه نانهای شاری نيمه به خۆيه وه بينی،
 دووباره بالنده کان سه دان بينه ری تينوويان بۆ خۆيان پاكيشا. کونه په پوه
 گه وره کان و شه حاجی له قله قانهی ده نوکه دريژه کانينان له قه فزه کانه وه
 ماتبوونه ده ري، شه توتيه زه به لاحانهی به نه ندازهی پلنگيک گه وره بوون،
 شه بازانهی پهريان وهک ئالتون ده دره وشايه وه، شه ته واره قه شه نگانهی
 تووشی غه مۆکی بوويوون، ديسان سه رساميان کردينه وه ... بينينه وهی
 بالنده کان سه ره له نوپ هه موومانى بۆ سيحره کانی دوتيا والا کرد، زورمان تا
 به رده می مالى نوپى سه وسه ن به هيمنى له گه ل کاروانه که دا پويشتين،
 به لام له سه يركردنی بالنده کان تيرنه ده بووين، له وه پۆژه وه هه ستمان کرد که
 شه بالنده شتيک له قودسييه تيان تيدايه، ناوی بالنده موقه ده سه کان
 له وه پۆژه وه ته واو چه سپا و بووه نازناوی هه ميشه یی بۆيان. خۆشحالی
 نيمه به وه ته يرانه جۆريک بوو، ده مانويست شه و پۆژ به شه قامه کاند
 بسوپينه وه تا نيمه سه يريان بکه ين. له وه پۆژه شه وه خانم دوو که سی
 تاييه تی گرت تا جار جار له خزمه تی بالنده کاند کۆمه کيبکه ن، نه رکي
 دا بين کردنی پيوستى شه هه موو بالنده يه له وه گه وره تر بوو به ته نيا به و
 هه ل بسوپيت، به لام بالنده بچوکه کان وهک جار ان له قاتی سه ره وه دا له
 ژير چاوه ديڤري خويدا مانه وه .

دواي گواستنه وه يان بۆ ماله نوپکه، کامه رانی سه لما ده بايه به
 پاستی بير له ئيشيک بکاته وه بيژينييت، که له گه ل مه نگوپدا له و
 پووه وه قسه يکرد، مه نگوپ ناگاداري کرده وه دۆخی بازار وه ها دژواره، به بين

سەرمايەى زۆر زەحمەتە كارىكى دەستبەكەيت، ئەو گوتى شارەكە ئىستا جگە لە ھەندىك ئىشى سەرافەت و بازىرگانىكردن بە پارەو ھېچى دىكەى تېدا نىيە، مەنگور پاي وابور كە ئەو لە بازاردا دوكانىك بگرت و پارەيەك بداتە دەست كامەران تا ئىشى كرىن و فروشتى دراوى پىيكات، قازانجەكان ھەلگرئ بۆ خۆى و ھەركات لە داھاتوودا ھەيىو پارەكەى بۆ بگيرتتەو. كامەران لەو چەند سالەدا تەنيا ھەموو بالئندەكانى دونىاي نەبىنيو، بەلكو زۆرىەى چەشتە دراوى دونياشى ناسىبو، لە زۆر بانكى دونيا و لە بازاري پەشى زۆرىەى شارەكانى دونيادا دراوى كۆرپىوودە، وريايى لە كۆرپىوودەى پارەدا بەشكى گرنگى نەيىنى سەرگەوتنى سەفەرەكەى بو، لەو كاتەو تىگەيشتنىكى بەھىزى بۆ چۆنىتى يارىكردنى دراو ھىوازەكانى دونيا لەگەل يەكدا ھەبو. كامەران كە يەكەمجار قەلى دوكانەكەى كوردەو و دەپابەكەى ھەلدايەو، نەيدەزانى ئەم نوسىنگە بچوكە لە ماوەى داھاتوودا دەبىتە قىلەگايەكى سەير و شوين نيازى ھەموو ئەوانەى دەيانەويت بە دونيادا بگەيىن. ئەو كات سەرەتاي شەپۆلە گەورەكانى كۆچ دەرگەوتبو، بەلام ئاراستە و گەورەيى ئەو شەپۆلانە ھىشتا ديارنەبو. بەلام دواى چوار مانگ لەو پۆزە كۆچكردن بوو بە ھەول و ھەوالىكى پۆزانەى ژيانى ئىمە، لە نىوان سەرەتاي سالى ۱۹۹۵ و تا ئەو پۆزەى ئەمريكيىەكان چوونە بەغدا و سەدام حوسەين پوخا، پتر لە سەد ھەزار كەس شارى ئىمەيان بەرەو شوينەكانى دىكەى دونيا بەجىھىشت، ئەو تا ئەوكات گەورەترىن شەپۆلە كۆچىك بوو شارىك لە شارەكانى ولات بە خۆيەو ببىنىت. ئاشكرا دواى گەپانەوەى بالئندەكان پەتاي كۆچ بوو شتىك كە ئىدى جەو نەدەكرا، وەك ئەوەى ھاتنى بالئندەكان بە جۆرىك لە جۆرەكان ھىزى فرپىنى لە ھەمووماندا زىندوكرديتتەو، وەك ئەوەى ئەو خەونە بچوكەى سەوسەن بۆ پزگاركردى داواكارەكانى لە شەپ، بوويىت بە

خه ونی هه موومان ... ماوه یه کی نۆر نه بوو کامه ران نوسینگه که ی کردبووه که بینه وهی خۆی بزانیته چۆن و به چ هیزیک، له پال کپین و فروشتنی دراوه جیاوازه کانی دنیادا، نیشیکی تری گرنه و گه وهی بۆ دروستبوو. ده پایه باسی جیهان بۆ نه وانه بکات که ده یانه ویست بهۆن و نه م شاره به جێده هێلن. له ماوه ی دوو مانگدا نوسینگه که ی کامه ران بوو به سێ ژوری جیاوان، له یه کێکیاندا سه وا و مامه له ی دراو ده کرا، له دووانه که ی دیکه شدا کامه ران و هاوێ ئیترانییه که ی باسی جیهانیان بۆ کۆچه ره کان ده کرد، کامه ران و هاوێ که ی له ژوره که ی خۆیاندا سه رتا پای دیواره که یان له سه قفوه بۆ زه وییه که کردبوو به نه خشه ی ولاته کان ... کۆچه ره کان ده هاتن بۆ لای کامه ران و هه زار پرسیار له دلێاندا بوو، هه ر یه که یان پرسیار ی پێگایه ک و ئاراسته یه کی ده کرد، پرسیار ی چۆنیت ی په رینه وه له سنوره کان و په و باره کان و ده ریاکان، کامه ران به دلسۆزییه وه باسی هه موو پێگاکانی دنیا و مه ترسییه کانی بۆ ده کردن، ناوی شاره کان و ئوتیه کان و ویتسه کانی ده دان، ئامۆژگاری ده کردن چۆن بهۆن و که ی بهۆن و له کوێ بخه ون و چۆن پاره کانیان به شارنه وه، له سه ر نه خشه کان شوینی خاله کانی پشکنینی پۆلیسی بۆ دیاری ده کردن، له سه ر نه خشه کان پێیده گروتن چ پێگایه ک بگرن، سه عات چه ند ده ریچن، چه ند سه عات بهۆن. دووو نزیکی نیه ون شاره کانی پێیده گروتن، ناوی قاچاغچیه کانی دنیای ده دان، که ده شیت یارمه تیانیده ن، ناوی به له مه وانه کان، مالبی نه و خاوه ن ماشینه ی خه لک له نیه ون سنوره کاند ده په رینه وه، زانیاری له سه ر شوینه سارد و گه رمه کان ده دان، له سه ر جیاوازی نیه ون پێگاکان و جۆری مه ترسییه کانیان، زانیاری ده رباره ی پۆلیسی ولاته جیاوازه کان و چۆنیت ی به رتیل و ده رگرتیان، یه ک یه ک فێری ده کردن چۆن له جێگا دووره کانه وه په یوه ندی به نیشتمانه وه بکه ن، گه ر گیران چی بلین، گه ر هه ستیان به مه ترسی کرد چۆن پابکه ن، چۆن خۆیان به شارنه وه،

چ جلیک له بهریکه ن. هاوێ ئێزانییه که شێ یارمه تی نهوانه ی ده دا که به داوی ئافره ت و پاپواردندا ده گه پان ئاسان بگه نه خواستی خۆیان، له هه موو شاره کانی دونیادا ماله سۆزانییه کانی له سه ر نه خشه بۆ ده ست نیشانده کردن، شیوه ی نزیکبوونه وه له سۆزانییه کانی فیژده کردن، زانیاری گشتی له سه ر ژنی ولاته جیاوازه کانی دونه ده دانی، له چۆنیتی نیشاندانی پێزه وه وانه ی داده دان تا ده گاته شیوه ی په فتارکردنی ناو جینگه له گه ئیاند، هه ندیک له دانیشته نه کان خێرا و هه ندیکی دییان چه ندین سه عاتی ده خایاند. کامه رانی سه لما و هاوێکی به رامبه ر ئه و زانیاریانه پاسته وخۆ داوی پاره یان نه ده کرد، به لام هه ر که سه ده هات خۆی بڕیک پاره ی جێده هێشت، جگه له وه ی زۆریه ی کۆچه ران هه ر له نوسینگه که ی ئه ودا پاسته وخۆ پاره کانی خۆیان ده کرده دراوی بیگانه . که سه نازانیت کی بۆ یه که مچار ئه و نه فسانه یه ی بلۆکرده وه که گوایه په ری بالنده کان، موفه رکیکی به خه تینه و کومه کی زۆر به مرۆف ده کات سه فه ریکی سه رکه وتو به دونیادا ئه نجامدات. به لام له ناکاو ئه فسانه که به جۆریک بلۆبووه وه به ری پینه ده گیرا، هێنده مان زانی زۆریه ی کۆچه ران ده هاتن، نه ته نها بۆ ئه وه ی زانیاری وه رگرن، به لکو بۆ ئه وه ی په ره بالنده یه کیش بخوانن، په ریک که له پاستیدا بێنرخ و ناچیز ده بیناند، به لام له برپای ئه واندان نرخیکی گه زده ی هه بوو. باوه رپیان وابوو له کاتی سه فه ردا پۆچی بالنده کان له ده شتایی و دارستان و گوێ ئاوه کانی جیهاندا کومه کیانده کات. پۆژانه کامه ران له قه فه زه کاندایه ی وه ریوی بالنده کانی کۆمه کرده وه و ده یکردنه کیسه یه ک و ده یبیرد بۆ بازار و به سه ر ئه و خه لکانه دا دابه شهیده کرد که ده که وتنه پێ... له و سه رده مه دا ده یان که سه له وانه ی له سنووره کانی ئێران و تورکیا و سوریا وه به ره وونیای گه زده په رینه وه، چه ندان له وانه ی به پێ له سنووری تورکیا وه هه موو گریکستانیان تا ئه سینا ته یکرد، ئه وانه ی شه وان له که ناره کانی ئیتالیا

به قاچاغ دابه زین و خویان گه یانده شاره گه وره کانی و مک شینیسیا و
 پوما، په پی بالنده کانی سهوسه ن خان له گیرفانیاندا بوو.
 له و ماوه یه دا سهوسه ن و کامه ران ژیا نیکي به خته وهر ژیان، نه وکات
 پرپوشه فیکره ت له گه ل دکتوری میړدیدا کاتیکي زوری له پیکه ستنی
 کاروباری عیاده که دا دهرده سر، پوژانه هوزار تا درنگ لای سهوسه ن
 و بایپیره ی دهمایه وه، به شو کامه ران چ چیروکیکی دهریاره ی دنیا بو
 سهوسه ن ده کرد، به پوژ سهوسه ن وهریده گتپایه سر زمانیکي مندا لانه
 و بو هوزاری بچکوله ی ده گتپایه وه. کامه ران شو دوا ی شو و بالنده
 دوا ی بالنده چیروکی پاورکرنه کانی بو سهوسه ن حیکایه تده کرد، له چند
 سندوقیکي جیاوازدا که رهسته جیاوازه کانی پرای نیشانده دا که له دوا ی
 ناساییه وه تیدا بوو تا نه و تفهنگه چکولانایه ی له بیهو شکردنی گیاندار
 و بالنده دا به کار دین، فاقه ی زیره ک که چاوی نه له کترونیان پیوه یه و
 شوینی بالنده کانت پیده لین، ته له ی تاییه ت که بیته وه ی نازاری بالنده کان
 بدات قاچیان ده گریخت و به ریان نادات، سپرای گتزی که مرؤف له
 پیگای سونده یه کی تاییه تیه وه دورا و دور ده پریژیت تا بالنده کان گتزی
 و بگریخت. له و شه وانه دا زورجار کامه رانی سهلما و سهوسه ن دوا ی نه وه ی
 له خو شه ویستی و پیکه وه خه وتنیکي دریز و عاشقانه ده بونه وه تا به یانی
 ده که وتنه وه رگتپان و دروستکردنی ناوی کوردی بو بالنده کان. سهوسه ن
 هه میسه ناوه کانی به لاتینی ده گووت و له سر پو شنایی جور و شوینی
 ژیان و په نگ و شیوه یاندا ناوی نوییان بو ده تاشین. هه ر دوکیان زور
 به خته وهریوون... خویان و مک دوو که س ده بیینی که قه ده ر بو دوپاره
 ناوانه وه ی دنیا دیاریکردون، به لام نه مجاره به کوردی. سهوسه ن
 ده یگووت نه مه «پیروکورا کس پیروکورا کس» ه، له سر پو شنایی
 وه سفه کانی کامه راندا ناوه که یان به «قه له په شه ی نالپ» وهرده گتپا.
 «فراتیرکولا ناریکیتیکا» یان ناوده نا «نوقمه توتی» له به رته وه ی له توتی

دهچىت و قاچى وهك قاز وايه و دهتوانىت بچىته ژىر ناو، «گيمنزگىپس كاليفورنيانوس» به «خىوه دال» له بهرته وهى خهريكه بهر وه نه مان دهروات و هيتندهى باله گه و ره و سيمرغنا ساكانيشى كرده وه سپىتى بنبالى به دهستى خىويكى فريو دهچىت. ناوانى بالنده كان به شىكى گه و رهى خۆشى ژيانيان بوو. له و شه وانه دا «په پوه مؤن» «په پوه پاشا» «شين بولبول» «به رده دال» «مره ياقوتى» «گول پاسارى» و دهيان ناوى ديكه يان بۆ مه له دلخۆشه كانيان دروست كرد.

ناوانه وهى بالنده كان به كوردى، لاي سهوسه ن و كامه ران وهك دووباره دروست كردنه وهى جيهان و ابوو، وهك نه وه بوو له پىگاي ناوانه كانه وه هه موو شته ناديار و ون و نا ئاماده كانى دونيا بكن به مولكى خويان و بالنده كانيش بكن به به شىك له دانىشتوانى نه م شاره. سهوسه ن تا نه و كاته ته نيا له زه تى بينينى دونيا و بيستن و بۆنگردنى ده ناسى، به لام له پىگاي ناوانه كانه وه له زه تىكى ديكه فريوو، له زه تى دروست كردنه وهى دونيا، هه موو ناوانىك چه شنه نزيكيه كى ديكه ي دروسته كرد، هه ر بالنده يهك كه ناوى نويسى خۆى پييده درا ئيتر ئاشناتر و دۆستتر لاي سهوسه ن دهرده كه وت، نه و ناوانه كوردiane به جۆرىك له جۆره كان زۆر له ديواره كانى غوريه تى له نيوان سهوسه ن و بالنده كاندا شكاند، وهك نه وه بوو له و پىگايه وه دونيا به جۆرىكى پوونتتر و راسته قينه تر بوويىت به مولكى نه و، وهك نه وهى به وه به شىك له و خونه كۆنه ي هاتىتته دى كه جيهان له م شاره دا نيسته جيىكات و له دليدا بيرونيىت.

دواى زه ماوه نده كه ي سهوسه ن و كامه ران و گواستنه وهى بالنده كان بۆ مالى نوپيان شه وىك دكتور دلشاد شوكور به خۆى و دهيان مۇمياى بچوك و گه و رهى بالنده وه هات بۆ مالى سهوسه ن گولدا نچى، دكتور پياويكى سه رپووتاره و شه رمنى له گه لدا بوو ناوى «كه مال يه لدا» بوو. نه م پياوه يه كىك بوو له و مه خلوقانه ي مروف ته نيا له شارى

نیمه‌دا پڼکه و تیانده کات، کومه لیک نیشی زور جیاواز جیاوازی هه‌بوو که هیچیان له‌وی دیکه‌یان نه‌ده‌چوو، ته‌له‌فریونی چاکده‌کرده‌وه، شیعی ده‌نوسی، بالنده‌ی مؤمیا ده‌کرد، به‌شهو شوقیری تاکسی بوو، ده‌یزانی نوکوردیونیش لیبدات. له‌سالانی داهاتوودا سه‌وسه‌ن زور پڼگای ده‌که‌وینه ئه‌م پیاوه، که هه‌میشه به‌شهرمیکی بیوتنه‌وه هه‌موو شتیکی بو جیبه‌جیده‌کات. نه‌و شه‌وه دکتور دلشاد، که مال یه‌لدای وه‌ک وه‌ستای گه‌ره‌ی مؤمیا کردن پیناساندن. مؤمیاکانی یه‌لدا قه‌شنگ و راسته‌قینه ده‌یاننواند، بالنده‌کانی له‌جوره‌ی نوخیکی وه‌هادا مؤمیا کردبوو هیمنی یان تورپیی به‌رجه‌سته‌ده‌کرد. هه‌ندیکیانی به‌لقی دره‌خته‌وه نوساندبوو، هه‌ندیکی دیکه‌شی له‌سه‌ر به‌ردی په‌نگراو و تاییه‌تی دانابوو، چهند مه‌لیکی به‌بالی کراوه‌وه له‌ساتی پیش فریندا وه‌ستاندبوو، چهندانیکی دیشی له‌نوخ‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی نه‌به‌دی و هیمندا پاگرتبوو. سه‌وسه‌ن مؤمیاکانی له‌زور شوینی ماله‌گه‌وره‌که‌دا بلاوکرده‌وه، له‌هه‌ندی جیگادا له‌سه‌ر میزه‌کان و له‌هه‌ندی شوینی تردا په‌فه‌ی تاییه‌تی بو دروستکردن. له‌ژووری میوانه‌که‌دا به‌یارمه‌تی وه‌ستایه‌کی به‌ردکار له‌نزیک سه‌قفه‌که‌وه هه‌ندی له‌ته‌به‌ردی چیا په‌نگی به‌دیواره‌کانه‌وه نوساند و هه‌لو و دال و بازه‌ کوژراوه‌کانی خسته‌سه‌ر، به‌جوری که نه‌وه‌ی ده‌هاته ژووره‌وه نه‌و هه‌سته‌ی لادروست ده‌بوو که له‌ناو سروشتیکی به‌ردین و شاخاویدا دانیشتوو و بالنده‌کان له‌جیی سروشتی خو‌یا نه‌وه ته‌ماشایده‌کن.

پۆتیک له‌پۆژان سه‌وسه‌ن فیکره‌ت له‌گه‌ل پپوشه‌ی خوشکیدا چوو بو دوکانه‌کی کامه‌رانی سه‌لما، تا ئه‌وکات شوینی وه‌ها جه‌نجالی نه‌بینیوو، به‌دیعه‌نی نوسینگه‌که و نه‌وه‌موو نه‌خشه‌یه سه‌رسامبوو، پتشت له‌م شاره‌دا پڼکه‌وتی شوینیکی نه‌کردبوو هینه‌ی نه‌وئ ژیا نی‌دایه‌ت، هینه‌ی نه‌وئ به‌جوله و ده‌نگ و هاوار سه‌رشاریه‌ت. نه‌وه خوشحالیکرد... له‌گه‌ل یه‌کپک له‌کوچه‌ره‌کاندا دانیشته و گوپی له‌

كامەران گىرت چۆن باسى پەرىنەۋە لە كەنارەكانى لويىنانەۋە بەرەو
يۆنان دەكات. ئەو دەنگە دەنگەى بازار، ئەو گەرمى و جۆلەيە، ئەۋەى
دەتوانىت تىكەلى ئەم جىھانە بىت دىلخۇشكىرد. دواتر ھەندىك پۇژ دىت
و بە رەنگە پەپىۋەكەى خۇيەۋە، بەو ناسكىيەۋە كە بچوكتىن شت
دەيشكىنىت، لەسەر كورسىيەك دادەنىشىت و چاۋى لىكەندىت و گوئى
لە دەنگەكان دەگرىت، ھەندىك چار بۇنىك دەكات كە لە بۇنى ئاسايى
ئەم شارە و بۇنى خەلكانى ئەم شارە ناچىت، بەلكو بۇنىكى دىكەى
نوئى و نەزانراۋە كە سەرەتا نازانىت چىيە، بەلام ھىدى ھىدى تىدەكات
كە ئەۋە بۇنى خەۋە... خەۋنى ئەۋ پىاۋ و ژنانەى دەيانەۋىت بىۋىن و
سەفەرىكەن، خەۋنى ئەۋانەى خەۋن بە شارەكانى دى و بەندەرە دوورەكان
و كەشتىيەكانەۋە دەبىنن. ئەۋە ئەۋ ھەستەى دەداتى كە ئەم جىگايەى
كامەران نىشى تىدەكەكات، سەر بەم شارە نىيە، بەلكو ويىستگەيەكى
ناديارە بۇ پەرىنەۋە بەرەو دونياكانى ترو سەرزەمىنەكانى تر.

خالید نامورن که شاری به جیٲٲشت و گیشته یه کیٲک له شارٲچکه
 بچکوله کانی ده فـهـری بادینان، جگه له پق هـسـتی به هیچ شتیکی تر
 نه ده کرد، رقیکی گه وره که هارٲٲٲ بوو به سورتانٲکی ناوه کی گه وره که
 ناشکرا گری ناو سینه ی عاشقان نه بوو، به لکو گری که سیٲک بوو که
 هـمـمـو شتیکی دٲراندوه و به رامـبـهـر دونیا تورپه یه . خالید که گیشته وه
 نه و ماله ی خوشکه گه وره که ی تیا ده ژیا، بو چـهـند پوژٲٲک له جیگادا
 که وت. ناموونیه کان هـمـمـو چیرٲکه که یان بیستبوو، کوشتنی بالنده کان
 نٲد برینداریکردبوون، گه رفـهـوزی به گ نه بوایه که به شیعی خـهـیام و
 جه لاله دینی پو می هیمنیکردنه وه، هـنـدٲک له گـنـجه ناموونیه کان به جٲرئ
 شه رفی خیالنه یان برینداربوو، ده یانویست به مـفـره زه ی نهٲنی
 برٲنه وه ناو شار و توله بکه نه وه . هـنـدٲک هـو ی کوشتنه که یان گٲر ابووه وه
 بو فرمانٲکی نهٲنی که له یه کیٲک له سه رکرده سه ربازییه کانی یه کیٲتی
 نیشتیمانییه وه ده رچوه، چونکه نه وان هـمـمـو ناموونیه کان پٲکرا و بـٲ
 جیاوازی وه ک دوزمن سه یرده که ن. به لام به رپرسیکی مامناوه ندی و لوکالی
 یه کیٲتی له پښگای بازرگانٲکی شه کروچاوه نامه یه کی بو ناموونیه کان
 نارد و پښگووتن که نٲمه «وه ک یه کیٲتی» نه و مه سه له یه وه ک گرفتی
 نیوان چـهـند بنه ماله یه ک ده بینین و وه ک حیزب کارمان به ئیشه که وه
 نیبه، ناگاداریشیکردنه وه که به درٲژایی نه و ماوه یه ی خالید له نوتیلی

باۋەجاندا بوۋە، بېشاڭگاي خۆي پاسەۋانى تايىبەتيان بۆ دانائە نەبا كەس نامەردانە زىيانى پېيگەتېت. ئاخۇ ئەو نامەيە پاستى دەگۈوت؟ ئايا حېزب ھەموۋى ھەر بەۋ چەشتە بېرىدە كەردەۋە؟ كەس بەتەۋاۋى نازانېت. بەلام نۆر لە ئاموونىيەكان باۋەريان بەۋ قسانەتەكرد و باۋەريان واپوۋ ئەو سوۋكاپەتيانەي بە خاليد ئاموون كراۋن، ھۆكارەكانى سىياسىن و بېرواشيان واپوۋ يەكېتېيەكان دەستيان لەۋەدا ھەيە كە سەۋسەن فېكرەت، خاليد ۋەك مېرد قەپوۋل نەكات. ديارە ھەندېك بەلگەشيان دەريارەي پەيوەندى نېۋان كامەرانى سەلما و چەند بەرپرسىكى حېزىي لەبەردەستدا بوۋ كە بەشى ئەۋەي دەكرد ۋەك چەك بەكارىيېتىن، ئۈاي گەپانەۋەي كامەرانى سەلما، تەنيا مەنگۈپى كۆنە ھارپىي پېشۋاۋى لى نەكرد، بەلكو قەپۆز جوقلى «كە ئېستا بوۋبوۋ بە بەپۆۋەبەرى بەنديخانەيەكى تايىبەتسى يەكېتسى نېشتىمانى» و سامان كېسراش ھەريەك بە جيا دوو داۋەتسى گرنگيان بۆ كرد و لەۋ دوو داۋەتەشدا شەراب نۆر خورايەۋە و ھەي نۆر پۇايە ناۋ پەرداخەكان و گۇرانى نۆر گۈۋترا. ھەريەك لە سامان و جوقلى دوو ھارپىي سەردەمى مىندالى كامەران بوۋن... دەستېكى فېتەباز وېنەي دانېشتەكانى كامەرانى لەگەل قەپۆز جوقلى و سامانى كېسرادا گەيانە ئاموونىيەكان.

خاليد ئاموون خۆي بە جۆرىك لە جۆرەكان دەيزانى شوۋكردنى سەۋسەن بە كامەران پەيوەندى بە سىياسەتەۋە نىيە، دۇنياۋو كچەكە بۆ شتېك دەگەپىت لەۋدا نىيە، گەرچى ئاگرېكى گەۋرەي ئېرەيى دەيسوۋتان، گەرچى ھەستى بە شەرمېكى بېۋېنە دەكرد كە ئاموونىيەكان لە ئار ھەموۋ ناخۆشى و دەردى خۇياندا ھەشت سال بۆ ساتېك پىشتى ئەۋيان بەرنەداۋە و ئەۋىش مايەپوچ لە ھەموۋ ئەم گەشتە ھاتەدەرىچ، گەرچى فەۋزى بەگ پېيگۈوت تۆ نەۋپاۋىت و لەۋەدا براۋەيت كە ھەشت سال سەرزەمىنت بە پانى و درېۋى بىنى و تا مردن ئەۋ پۇژانەت لە

يادناچيته وه و نه و سه فوره هه ميشه مايه ي ده وله مهنديوني دل و پوخت ده بيت. خاليد دواي چهند پوژتيك غم چوو بۆ كويونه وه يه كي گه وري ناموونيه كان كه بۆ به خير هاتنه وه و دل دانه وي نه و كرد بويان، له لاي خوڤه وه هڅي هه موو شته كان ي له سه ر شاني سياست لابر د و گووتي نه وي له پشت هه موو پوداوه كانه وه وه ستاوه كامه راني سه لمايه . پقي به رامبه ر كامه راني سه لما له هه موو شتيك گه وري تريبوو، نه وي ئيسنا نه م له غمدا نوقمه و كامه ران له گه ل سه وسه ندا ده ژي ده يسووتان، كه سه يري ناخي خوڤي ده كرد جگه له و پقه پش و تاريكه هه ستي به هيج شتيكي تر نه ده كرد. هڅدي هڅدي و سات دواي سات نه و خوڤه ويستييه شيت و سه رگه رمه ي بۆ سه وسه ن هه يبوو، په نكي ده گوپا و ده بووه پقيكي گه وري و بپوښنه به رامبه ر كوپه كي سه لما، هه ستيده كرد سات دواي سات نه و پقه له ناوه وه ده ييات و تا مردن ناتوانيت خوڤي ليده ر يازبكات. له كويونه وي ناموونيه كاندا ليستيكي كوني توله يان ده ره ينايه وه كه قه پوژ چوقلي و هوشه جوجه و ساماني كيسرا له سه ري سه ره ويدا بوون، ليستيكي له دواي كوشتني قه له نده ره وه ناموونيه كان به خوڤني خوڤيان نوسيبوويان بۆ نه وي توله له بكوزاني نه و بگه نه وه . نه وي سه يره له و ليسته دا مه نگوپ له دواي ناوتيكي نه ناسراوه وه له پله ي پيښه مده ديت، كه ناوي كه سيكه له كاتي كوشتني قه له نده ردا به رپرسی كۆي پيڤخسته كان يه كيڅتي بووه له و هه ريده دا. نه و پوژه ليسته كه يان ده ره ينايه وه بۆ نه وه بوو ناوي كامه راني سه لماي تتيكه ن، به لام داناني ناوه كه له سه ري سه ره وه وهك پاكر دنه وي يه كيڅتييه كان وه ها بوو له گوناوه كه و گوپيني بوو بۆ كيڅشه يه كي خيله كي، چونكه هه موو شار ده يزاني كه كامه راني سه لما له هيج حيزيڅكدا نيه، نهك هه ر نه وه به لكو كابرا كه مزين ناره زووشي نيه گويي له باسي سياست بيت و له و پوره وه سه روده ر له هيج ده رناكات، دووري نه و هه موو ساله

و زىيانى ئىستاشى لەگەل سەوسەندا كاتتىكى بۆ جېنەھىشتەو بىر لە
سىياسەت بىكاتەو و بەجۆرىكى مىندالانە ناوى حىزىەكان و بەرپرسەكانى
لېتتىگدەچىت.

لەتيف ئاموون، قارەمانى نوئى ئاموونىيەكان، كە وردە وردە ناوئىكى
ئەفسانەيى پەيدادەكرد دژى ئەوە بوو ناوى كامەران بخرىتە لىستەكەو،
بە شتىك لە ئاموونىيەوە بىرى خالىدى خستەو كە ئەو پەيمانئىكى
مۆركردو كە مەرج نىيە سەوسەن فىكرەت بۆ ئەو بىت و ئاموونىيەكان
ھەمىشە پابەندى پەيمان و دەبىت دان بە ئازارەكانى خۆيدا بگريت.
بەلام ئۆر لە ئاموونىيەكانى تر جۆرىكى تر بىرياندەكردو و پايان
وابوو سووكايەتییەكى گەورە بە ئاموونىيەكان كراو و خوین پزاو و
بالئندەكانى خالىد لە ناوەرأستى شارددا كۆژاوين، لەبەرئەوە مەسەلەكە لە
دەستى خالىددا نىيە و ھەموو ئاموونىيەكان بە مال و سامان و شەرەف
باجيانداو و تەواوى خىلەكە بۆ ماوہیەكى دووردىرژ سووكايەتى پىكراو
و بگەرانى گەورەى ئەو سووكايەتییەش، لەدەورى ناوى كامەرانى سەلما
كۆبوونەتەو و ھۆى سووكايەتییەكەش ھىندەى خواستى كامەرانى
سەلمايە ھىچى تر نىيە.

رقى ئاموونىيەكان و خواستیان بۆ تۆلە لەو گەورەتر بوو فەوزى
بەگ و لەتيف ئاموون بتوانن ھۆرىبكەنەو، تەنبا شتىك توانیان بىكەن
ئەوە بوو ناوى كامەران پىش ناوى سى بكوژە سەرەكییەكەى قەلەندەر
نەكەوت.

لەگەل ئەو كۆبوونەو گەورەشدا ئاموونىيەكان لە بەھارى سالى
نەو نوپىتجدا ئۆر لە شارى ئىمە دووردىوون و لەوھش لاوازتریوون دەستیان
بگاتە تۆلە. ھەفتەيەك دواى ئەوە خىرخواپەك ھەوالى دانىشتنى
ئاموونىيەكانى بۆ كامەرانى سەلما نوسى و بەيانىيەك بە خشكەيى بۆى
خستە ئەو دىو دەرگای نوسىنگەكەيەو. كامەران چەندجارتىك نامەكەى

خوینده‌وه و دواتریش بیت‌وهی بترسیت یان بیریکاته‌وه بۆ سه‌وسه‌نی
خوینده‌وه و گووتی «به‌لام بۆ؟ بۆ؟ من هیچم به‌رام‌به‌ر ئاموونیه‌کان
نه‌کردوه، هیچ. من هه‌شت سال له‌مه‌وبه‌ر چه‌قۆیه‌کم له‌مه‌نسور
نه‌سريندا، به‌لام به‌رام‌به‌ر ئاموونیه‌کان هیچم نه‌کردوه... هیچ». سه‌وسه‌ن
له‌و ساته‌دا بیت‌وه‌ی هیچ ده‌رباره‌ی بپی مه‌ترسییه‌کان بزانیته، ماچیکرد
و گووتی «کامه‌ران غه‌م مه‌خۆ... غه‌م مه‌خۆ، و بیر له‌شتی خراپ
مه‌که‌ره‌وه». سالانی دووردریزی پاو، کامه‌ران فیژیووی ته‌نیا له‌مار و
دویشک و جالجالۆکه‌ی ژه‌هراوی و چنگی چه‌قۆئاسا و ده‌نوکی بیژه‌حمی
بالنده‌کان بترسیت، له‌به‌رئه‌وه سال دوی سال ترسی له‌مرۆف که‌متر
و که‌متر ده‌بووه‌وه... سه‌فه‌ری به‌دنیادا نه‌و هه‌سته‌ی لا‌لا‌وا‌زکردبوو
بزانیته خۆی له‌چ دونه‌یا‌یه‌کدا ده‌ژی. له‌به‌رئه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی
گرت و نامه‌که‌ی دپی و گووتی «بیگومان غه‌م ناخۆم... بیگومان هیچ
نابیت...».

نه‌و ماوه‌یه‌ی سه‌وسه‌ن و کامه‌ران پێکه‌وه ژیان، پۆزانیکی گه‌لیک
خۆشی تێدا‌بوو. بالنده‌کانیان هه‌میشه به‌خته‌وه‌ر بوون، هه‌میشه
ده‌یان‌خویند، هه‌ندیک له‌و بالدارانه‌ی نیر و مێیان هه‌بوو هێلکه‌یان
ده‌کرد و جوجکه‌ بالدارێ دیکه‌یان هه‌لده‌هێنا، هه‌ندێ جار دکتور دلشاد
شو‌ک‌ور ده‌هات و ده‌رمانی تایبه‌تی ده‌دا به‌ بالنده‌کان. کامه‌ران له‌ناو
گۆل‌دان‌چیه‌کاندا جێگای خۆی کرد‌بووه‌وه، نه‌وه‌ی به‌خێراییه‌کی گه‌وره‌ش
ده‌وله‌مه‌نده‌بوو، مایه‌ی خۆش‌حالی هه‌موومان بوو.

بەدرژاى سالى نەو دەپىنچ خويىندى بالىندەكان و دەنگى بولبولەكان بەجۆرىك بەرزىوون ھەر كاتىك بەبەردەم مالى سەوسەن گولدانچىدا دەپۇشتىن گويىمان لە جىرەو و واكواك و زىكەى بەجۇشيان بوو، ھەموو بالىندەكان بەختەوەر دەيانخويىند، ھەتا بالدارە غەمگىنەكانى خالىد ئاموونىش گۇراپوون و لەو كۇپالە گەردونى و بەردەوامەى بالىندەكانى دىكەدا بەشداربوون. ئەو سەردەمە ئىمە ناوى مالى خانىمان گۇرپىوون بۇ كۆشكى بالىندەكان، كامەران ھەموو دوو مانگ جارىك فۇتۇگرافىكى بانگەكرد و وینەى بالىندەكانى دەگرت، دەبايە خۆى و سەوسەن و فىكرەت گولدانچىش ھەموو وەرزىك وینەى نوئى و نوئىتر لە نىوان قەفەزەكاندا بگرن.

لە ھاوینى سالى نەو دەپىنچدا كامەران يەككىك لە ھارپىكانى خۆى ھىئا كە وینەى فیدیوى دەگرت، تا يەكەم كاسىتى فیدیوى درىژ بۇ خۇيان و بالىندەكان پىكەو تۆمارىكات، ئەو يەكەمىن تۆمارىكى فیدیوى بالىندەكان و مالى گولدانچىيە كە ئىستا لە بەردەستماندا بىت، لەویدا گولدانچى پىر دەبىنن، بە خۆى و سەمىلە گەورە و دەموچاوە بارىك و قامەتە پىكەكەيەو لە چاكەتتىكى سەوزدا لە بەردەم قەفەزى بالىندەكەدا پراوەستاو، بالىندەكەكى دەنوگ گەورەيە كە لەشىكى بارىك و سەوز، لامل و سەرىكى قاوەيى ھەبە. گولدانچى و بالىندەكە پىكەو جوتىكى

سه‌یریان دروست‌کردوه، له‌ ئیدیۆکه‌دا هه‌ر دوو ته‌نیا و گۆشه‌گیر به‌لام
 دلخۆش و په‌زامه‌ند ده‌نوێنن. بالنده‌که‌، چه‌شنه‌ ته‌یریکه‌ ته‌نها له‌سه‌ر
 یه‌ک دورگه‌ی زۆر بچوک له‌ باشووری ئاسیا به‌ ناوی نارکوئدامه‌وه
 ده‌ژی، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاره‌ شه‌و بالنده‌یه‌ که‌ له‌ شوێنیکه‌ی وابه‌جۆکی دونیادا
 ده‌ژی و له‌ هیچ جینگایه‌کی تری دونیادا وێنه‌ی نییه‌ گۆل‌دانچی پیری
 سه‌رسام‌کردبوو. فیکره‌تی پیر که‌ هه‌ندی جار سه‌یری چاوی هه‌کیمانه‌ی
 بالنده‌که‌ی ده‌کرد، شه‌و تاره‌زووه‌ی خۆی نه‌ده‌شارده‌وه‌ که‌ ده‌یه‌وێت به‌روات
 و له‌و دورگه‌ بچوکه‌دا ونبێت و له‌وێ له‌ ناو سروشتی ئازاددا له‌گه‌ڵ شه‌م
 بالندانه‌ بزێ... له‌ وێنه‌که‌شدا ناوازه‌یی بالنده‌که‌ تا نه‌ندازه‌یه‌کی زۆر
 ناوازه‌یی فیکره‌ت گۆل‌دانچی دهبواره‌ده‌کرده‌وه‌ و زیاتر به‌رچه‌سته‌یده‌کرد.
 له‌ وێنه‌ و فلیمه‌کانی شه‌و ده‌مه‌دا به‌ ئاشکرا ئاسه‌واری ژیا‌نیکه‌ی
 جه‌نجال و هاتوچۆیه‌کی گه‌رم له‌ نیوان سه‌وسه‌ن و دونه‌یای ده‌ره‌وه‌دا
 ده‌بینین. وێنه‌ هاوینییه‌کان له‌ هه‌وشه‌ گه‌وره‌که‌دا شه‌وه‌ نیشانداده‌ن که
 زۆریه‌ی شه‌وان خه‌زانی سه‌وسه‌ن به‌ گه‌رمی و گوپی پێشوازی میوانی
 زۆریان کردوه‌، باربوۆخی ناهه‌مواری سیاسی و داکه‌وتنی باری ئابووری
 له‌ ولاتدا پێگه‌نه‌بوون له‌ به‌رده‌م شه‌وه‌دا که‌ سه‌وسه‌ن وه‌ک بوکێکی
 نوێ ژیا‌نیکه‌ی پێ داوه‌ت و میوان بزێ. گۆشکی بالنده‌کان شه‌وا‌نه‌ بوته
 جینگای کۆبوونه‌وه‌ی مالی برا و خوشکه‌کانی فیکره‌ت گۆل‌دانچی، مالی
 هاو‌پێکانی کامه‌ران، مالی شه‌وا‌نه‌ی به‌ خۆزگه‌یه‌کی زۆره‌وه‌ ده‌هاتن تا
 بالنده‌کان ببینن. شه‌م‌پۆ که‌ سه‌یری شه‌لبومی خانه‌واده‌گی خانم ده‌که‌ین،
 وێنه‌گه‌لی که‌سانی زۆر نه‌ناسراو ده‌بینین، وێنه‌ی مندا‌لانی نه‌ناسراو،
 بوک و زاوای گه‌نج، نیگاری خانه‌واده‌گی گه‌وره‌ی هه‌ندی‌ک که‌س که
 دوروونزیک خزمایه‌تییه‌کیان له‌گه‌ڵ گۆل‌دانچییه‌کاندا نییه‌. شه‌وا‌نه‌ پێک‌پا
 به‌لگه‌ی دروستی شه‌و پاستیه‌ن که‌ سالی نه‌وه‌دو‌پێنج گه‌رچی به‌کێکه‌
 له‌ ته‌لخترین ساله‌کانی میژووی سه‌ده‌ی بیستی ئێمه‌، به‌لام دروست له‌و

ساله دا خانم چترين و پترين سالي ژيانى ژياوه . هر له و ساله دا و له چواره مين چه ژنى له دايگبوونى هوزاردا سه دان ميوانى تاييه تى كه دكتور ده فعات په مزي و پروشه بانگيانكردون حوشى كۆشكى بالنده كان پرده كه ن، ده يان دكتورى به تاوبانگ، به پړوه به رى هه موو خسته خانه كانى شار، هه نديك له و مامؤستايانه زانست كه به تاييه ت دین کامه ران باسى شوينه سه ير و جياوازه كانى دونيايان بؤ بكات، هاوشانى كچانكي گنج كه هاوپښى پروشه ن و نه و هه لى ان به گونجاو زانيوه بښ و له نزيكه وه بالنده كان ببينن... هه موو له وينه كان و كاسپته كانى فيديژدا دهرده كه ون و پيكراش به شادى ده بښرن.

له و هاويه دا كامه ران له دهرده وى ماليش ژيانكي پر و زيندوى هه بو، هه فتابه شه ويك له ژر زه مينى نوتيله كه ي باوه جاندا له گه ل مهنگوپ و هاوپښانيدا كۆده بووه وه، به خته وهر يوو كه هينده ي پاره ده سته كه وت ده يتوانى كړييه كى راسته قينه بدات به مهنگوپ، ده يتوانى هاوپښ بپاره كانى داوه تى خوارنه وه بكات. نه و ساتانه ي مهنگوپ كامه رانى تيدا ده ببينى زور ده گشايه وه و به خته وهر ده بو، به لام له و ساتانه بگوزهرت، مهنگوپ به گشتى پږ دواي پږ بښه ننگتر و بښه يتر له جاران دهرده كه وت، هه نديك كاسبى تاييه تى ده كرد كه كه سمان به نه واوى نه مانده زانى چييه . خه فتيكى زورى ده خوارد كه نه و ته نيا كه سيك بو نه يده توانى بچيت و بالنده كان ببينيت، جار جار كامه ران قه فزى هه نديك ته يري له گه ل ده ستي خويدا ده هينايه بازار و له چايخانه ي په پوله ي نازاد دايدنه ان و ئتواران كاتيک بؤ مال ده گه رايه وه له گه ل ده ستي خويدا ده بيردنه وه، هه موو ده مانزاني بويه نه و بالنده ده هينيت تا مهنگوپ بيانبينيت. ببينى بالنده كان بښه ندازه دلى مهنگوپيان خو شده كرد، كه بالنده كان ده يانخويند مهنگوپ تا ئوميدانه ده كه وت جنيودان به م شاره كه مروف جگه له هوپنى ئوتومبيل و فرفه ي پاسه نه فريه ره كان و هات

و هاواری ده‌ستگیره‌کان زیاتر هچمی دیکه‌ی تیدا نابیسیتیت. تا شه‌پی ناوخو گهرمتر بووایه مه‌نگوپ ناویمیتتر و پیرتر ده‌ینواند، مه‌لبه‌ت وه‌ک هه‌میشه په‌یوه‌ندییه‌کی باشی له‌گه‌ل سهرکرده‌و پیاوه چالاکه‌کانی ناو یه‌کیتیدا هه‌پوو، گیانی به‌وه بوو شه‌وان ده‌چوو هه‌ر میزه‌کانیان و به‌ده‌نگی به‌رز په‌خنه ناگرینه‌کانی خوی ده‌گوت، خوشحال بوو به‌وه‌ی هه‌موو قسه‌یه‌کی لیقه‌بو‌لده‌کن... ژورجار و له ژور شویندا به‌ده‌نگی به‌رز په‌خنه‌ی ده‌گرت. که لیمان ده‌پرسی نایا ناترسیت، به‌ناشکرا ئه‌و جوړه قسه توندانه دژی حیزب ده‌کات. ده‌یگوت «براده‌ری عه‌زیز، ئیوه فه‌قیرن... قوونی مه‌نگوپ قه‌لایه‌کی ئاسان نییه به‌هه‌موو که‌س بگیری‌ت».

له به‌هار و هاوینی ئه‌و ساله‌دا سه‌وسه‌ن و کامه‌ران چه‌ندجاریک سه‌یرانی دهره‌وه‌ی شاریان کرد، کامه‌ران هه‌موو جاریک ژماره‌یه‌کی ژور له بولبوله‌کانی ده‌خسته پشته پیکاییک و ده‌بیردن بۆ ناو سروشت، ئه‌و سه‌یرانانه بۆ سه‌وسه‌ن و بالنده‌کان وه‌ک خوی به‌پیکه‌نینه‌وه ده‌یگوت «شادیه‌ین و خه‌فه‌تبه‌ر» بوون.

له به‌یانیه‌کی فیتکی کوتایی هاوینی نه‌وه‌دوپینجدا سه‌وسه‌ن وه‌ک هه‌موو پۆزیکمی دی هه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌کان بکاته‌وه تا هه‌وای نوێ بپته کۆشکه‌که‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی کتیرییه‌که‌ی خسته سهر ناگر به‌پوخساری خه‌والووه‌وه وه‌ک جاران چوو بۆ مائی بالنده‌کان تا ئاوی به‌رده‌میان بگۆریت، ئا له‌ویادا و بۆ یه‌که‌مجار، یه‌که‌مین بالنده‌ی مره‌ووی دۆزییه‌وه. نه‌گه‌ر نه‌لیم جوانترین بالنده‌ی هه‌موو قه‌فه‌زه‌کان بوو، ده‌بی‌ت بلیم بالنده‌یه‌ک بوو له هه‌ره جوانه‌کان، ته‌پزیکمی ناوازه که له‌گه‌ل کومه‌له بالنده‌که‌ی مه‌نسور نه‌سريندا هاتبوو، هه‌ر به‌و ناوه‌وه که له‌دنیادا پتیناسرابوو «بالداری خوداوه‌ندان» ناویان نابوو، مه‌لیک نه‌ورویییه‌کان له جوانیدا وه‌ک بالداری به‌هه‌شت سه‌یریانکردبوو، «پارادیسو ژوپادا»

ناوھ لاتىنىيەكەى بوو، پەپەكانى درىژ و زىرپىن بوون، درىژى پەپى زەرد و تەللىى كلەكەى ھەندىچار لە مەترىگ نرىك دەبوو، ھەكەىك بوو لەو بالندەى ھەستىكى خوداى لای سەوسەن دروستدەکرد، ھەركات دەيىنى ھەستى تىگەلبوون لەگەل ھەواى فېردەوسدا دايدەگرت. بالندەكە بى ھۆيەكى ديارىكراو لە قەفەزەكەى خۆيدا مەردبوو. كامەرانى سەلما لەسەر دەنگى سەوسەن لە خەو ھەستا كە بە بالندە مەردوھەكەو لە نرىك سەريیەو دەگريا، ئەو ھەكەمىن پۆژى غەمگىنى ژيانى ھاوبەشيان بوو. فېكرەت دەپايە تەواوى بەيانىيەكە قەسە لەگەل سەوسەندا بىكات و ئەو پاستىيەى بېرىخاتەو كە بالندەكان پۆخلەبەرن و دواچار پۆژىك لە پۆژان ھەموو دەمرن. ئەو بەيانىيە كامەرەن تەلەفونى بۆ كەمال يەلدا كەرد و بالندە قەشەنگەكەيان بە مەردوىى بىرد بۆ مۆمياكەردن. بەلام ئەو لە سەوسەندا ترستىك و پەرسپارىكى گەورەى دروستكەرد: چى دەبىت گەر پۆژىك بالندەكان ھەموو بمرن... چى دەبىت؟ چى دەبىت گەر ھەموو بالندەكان بگەونە ناو ھەمان ئەو بىدەنگىيەى بالندە مۆمياكان تىيگەتوون؟ گەر بالندەكان ھەموو بمرن، ئەوكات دەبىت بە ھەموو پۆخ و جەستە و خەيالى لەم شارەدا نوقم بىت، دەبىت ئەو پاستىيە قەبولبىكات كە ئەم شارە نەبىت ھەموو ئەو شوپىنانەى دى كە ئەو بۆيان ھەلدەت، دەپۆن و لە ناودەچىن، پاستىيەك نەيدەتوانى قەبوولبىكات و تاسەر لەگەلدا بۆى.

ھەفتەيەك دواى ئەو «بالندارى خوداوەندان» بە مۆمياكراوى و بە وىقارى تەبىرىكەو كە دەزانىت لە غورىەتدا مەردوھ گەپايەو بۆ مالى... بەلام ھاتنەوھى بالندەكە بە بىدەنگى، لەبىرى ئەوھى دلى سەوسەن خۆشبىكات، پايچلەكاند و جارىكى دى دوروى دونىاي بېرخستەو.

لەسەرەتاي سالى نەو دەوشەشدا بارودۆخى سياسى لە كوردستان تەواو دژوارىو، شەپى ناوخۆ تا دەھات دېتر و بېرەمتر دەبوو، جەنگ

له‌سه‌ر داگیرکردنی هه‌ولێری پایته‌ختی هه‌رێم تاده‌هات خوێناوێتر ده‌گه‌پا، له‌ ناسۆکاندا هیچ هیوایه‌کی پێکه‌وتن به‌دی نه‌ده‌کرا، پۆزانه‌ سه‌دان خه‌ڵک له‌ هه‌موو سنووره‌کانه‌وه‌ ده‌چوون به‌ودیودا. هه‌ندێک له‌ کۆچه‌به‌ران به‌ر له‌وه‌ی بپۆن ده‌هاتن و ده‌پاڤانه‌وه‌ تا له‌گه‌ڵ بالنده‌کاندا وینه‌یه‌ک بگرن... هه‌ندێک سه‌ردانی کۆشکی بالنده‌کانیان به‌یه‌کیک له‌و ته‌رکه‌ گه‌ورانه‌ ده‌زانی که‌ ده‌شیت له‌ سه‌فه‌ره‌که‌یاندا به‌خت و سه‌رکه‌وتنێان بۆ به‌پێنیت، له‌ پاییزی سالی نه‌وه‌دوینجه‌وه‌ هه‌ندێک له‌و که‌سانه‌ی سه‌ردانی کۆشکی بالنده‌کانیان کرد، سویندیان خوارد له‌ هه‌ر جێگایه‌کی دوتیادا بگه‌ڕێستنه‌وه‌، نامه‌و نیگار بۆ خانمی سه‌وسه‌ن بنێرن.

له‌ کۆتایی ئابی سالی نه‌وه‌دوشه‌شدا و دوا‌ی نزیک‌ی سال و نیویک له‌ دروستبوونی کۆشکی بالنده‌کان، هێزه‌کانی پارتی دیموکرات هه‌ولێری پایته‌ختی هه‌رێمیان له‌ ده‌ست هێزه‌کانی یه‌کێتی نیشتمانی ده‌ره‌ینا، شکستی هێزه‌کانی یه‌کێتی خێرا و نه‌فسانه‌یی بوو، تێکشکانی نه‌وان له‌ هه‌ولێر به‌جۆریک بوو تووشی شکستیکی سه‌رتاسه‌ری کرد، هێزه‌کانیان له‌ هه‌موو قۆله‌کانه‌وه‌ شکان و له‌ هه‌موو به‌ره‌کانه‌وه‌ هه‌ڵهاتن. له‌هه‌ندێ جێگادا هه‌موو شتیکیان به‌ ساغی جێپێشت و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ به‌ره‌و سنووره‌کانی ئێران پاشه‌کشه‌یانکرد، هێزه‌کانی پارتی له‌ هاوه‌یه‌کی زۆر کورت و خێرادا گه‌یشتنه‌ شاری ئیمه‌، هه‌وایی هه‌ڵهاتنی سه‌رکرده‌کانی یه‌کێتی و شکستی هێزه‌کانیان شاری ئیمه‌ی به‌ جۆریکی بۆینه‌ شله‌قاند. ئاموونیه‌کان له‌ پێشی پێشه‌وه‌ی نه‌و هێزانه‌دابوون که‌ به‌ره‌و خۆره‌ه‌لات و به‌نیازی گرتنه‌وه‌ی ده‌فه‌ری ئیمه‌ پێشپه‌ویانکرد. له‌تیف ئاموون سه‌رکرده‌ی به‌شیکی نه‌و هێزه‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که‌ به‌ره‌و ناوچه‌ی ئیمه‌ جولا. له‌تیف پیاویکی چکۆلانه‌ و خه‌پ و سه‌میل باریک بوو، خۆی به‌ کلشینکۆفیک‌ی بیقوناغه‌وه‌ له‌ هاشیننکی تازه‌ی سه‌ربازیدا له‌ پێشی هێزه‌کانه‌وه‌ ده‌پۆشت، ئارام و له‌سه‌رخۆ ده‌ینواند. له‌تیف له‌ ئاموونیه‌

نۆز خېلەككېهكان بىو كە ناوى عەشرەتەكەى خۆى لە ھەرشىتىكى دىكەى بونىا بەلاوہ گرنگتر بىو، تا پۆزى كوشتنى قەلەندەر كە ھاورپىى مندالى و گەنجى بەكدى بىوون، بېرىارى نەدابىو لەم شەپەوہ بئالئىت، بەلام كوشتنى قەلەندەر ناچارىكرد بە سەر و مالىوہ خۆى فرېداتە جەنگەوہ . ئەو پۆزەى لە دەروازەى شار ھاتن بەمدىودا ئاموونىيەكان نزيكى پېتچ سەد چەكدار دەبىوون كە دەيانويست دواى ئەو ھەموو سووكايەتى و دەركردن و ئابىووبردنە بە سەر كەوتووى بگەپنەوہ بۆ شارەكەى خۆيان، نۆزىان بە پۆحى تۆلە و ھەندىكيان بە ھىواى ئاشتى و ئاسوودەى دەگەپانەوہ . پارتىيەكان بى شەپ و بەرگرييەكى ئەوتۆ شارىان گرت، بىناى يەككە لە بارەگا سەرەككېهكانى يەكئيتيان كرد بە بنكەى سەرەكيان و بە جۆرىكى خىرا ھىزەكانى خۆيان بە شاردا بئالوكردەوہ .

خالىد لە ماوہى ئەو سال و نىوہدا بووبىو بە ئەندامىكى چالاكى حىزب . لەو ماوہيەدا پۆز دواى پۆز پقى كۆدەكردەوہ، بەردەوام لە گىنگل و ئازار و بىسەبرىيەكى گەورەدا دەژيا، بىرىنىكى قوولئى ناوہكى دەيجولاند ... بۆ ئەوہى ئازارەكانى لە بىرىكات و ژيانىكى نوئ دەست پېيكات بووبىو بە كادىرىكى سىياسى بۆتو و چالاك . چىتر ئارەزوويەكى نەمابوو بە دىيار كۆمەلئىك كەرەستەى ژئانەوہ لە دوكانئىكدا دابنىشئىت، دەيويست ئىشئىكېكات ئازارەكانى خۆى لەبىرىچئەوہ، بەلام لەگەل ئەوہشدا ئەو ھەولە پېگر نەبوو لەوہى جارجار كەسانى تايبەتى بنىرئىت سۆراغى ژيانى سەوسەن و كامەرانى سەلمائى بۆ بگەن . ھەموو ئاموونىيەكان دەيانزانئى تئىكەلئىوونى بىسەرەوتى ئەو لەگەل ئىشوكارى حىزىدا ھۆكەى دەگەپتەوہ بۆ ئەو مەراقەى لە ناوہو دەيخوات . ئەو پۆزەى لەتيف ئاموون لەگەل ھىزەكەيدا بەرەو شار دەجولآ، لە دوا چركە و ساتەكاندا، لە گەرمەى خۆئامادەكردن و ھىز پئىكخستندا لە يادى بوو بنىرئىت بە

دوای خالید ناموندا بۆ نه‌وه‌ی لیبیپرسیت ئاخۆ ئاره‌زوویه‌کی هه‌یه
 له‌گه‌ڵیدا بگه‌ڕێته‌وه بۆ شار. ئه‌و پۆژه بۆ ماوه‌ی ده‌ ده‌قیقه گفتوگۆیه‌کی
 دوو قۆلی له‌ نێوان له‌تیف و خالید ناموندا پوویدا که تا ئیستا که‌س
 ناوه‌ڕۆکه‌کی نازانیت، چونکه تا نه‌مرۆ وه‌ک نه‌ئینییه‌کی قفلکراو و داخراو
 له‌ نێوان هه‌ردووکیاندا ماوه‌ته‌وه. که‌سانیک ده‌ڵێن خالید له‌و گفتوگۆیه‌دا
 داوایکردوه تۆ له‌ی بۆ بگه‌ڕێته‌وه، که‌سانیک تریش ده‌ڵێن خالید ته‌نیا
 گووتوویتی ئاره‌زوویه‌کی نییه بگه‌ڕێته‌وه بۆ شاری ناو می‌دیه‌ گه‌وره‌کان و
 چه‌زده‌کات تا مردن غه‌ریب بیت... شتیک که ئاشکراو نکۆلی لێ نه‌کراوه
 نه‌وه‌یه که تۆ له‌کردنه‌وه له‌ کوشتنی قه‌له‌نده‌ر یه‌کیک بوو له‌ ئامانجه
 سه‌ره‌کیه‌کانی به‌شداری ئاموونیه‌کان له‌و شه‌په‌دا.

پۆژیک بهر له گه پانه وهی پارتییه کان، له نیوه پۆوه هه موو شتیك له
 شاره بچوکه که ماندا گۆدرا. مەنگوپ که به تهواوی له ههوالی گرتنی
 ههولێر دلدنیا بوو، به په له گه پایه وه بۆ مائی و هه ندی کاغه ز و به لگه نامه ی
 تاییه تی کۆ کرده وه و هه ندیکانی سووتاند و چه ندانیکی تری له جیگایه کی
 نهیانی شارد وه و نه و پاره دانرا وهی له مأل قایمیکردبوو له پشتینی کدا
 هه لگرت و پشتینه که ی به سته پشتی و چه قویه کی کۆنی، که یادگار یکی
 دیرینی یوسف که ویا ربوو له جیگایه کی نهیانی دهره ینا و به خیرایی به ره و
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما که وه پێگا. بازار تا پاده یه ک چۆل و
 زۆر له دوکانه کان داخرا بوون، خه لکی له ترسیکی گه وره دا ده زیان.
 ده نگوباسه کان وه هابوون که پارتییه کان هاوشان به تانک و زینپۆشه کانی
 سه دام حوسه ین ده دن به سه ر شاره که دا. هه ندی له بازار گانه کان
 له ترسی تالانی لۆریان نابوو به ده می دوکان و مه خزنه کانیانه وه و
 شته کانیان به ره و شوینی باشت و نه مینتر ده گواسته وه. خه سته خانه کان
 خۆیان بۆ دۆخیکی نا ناسایی ئاماده ده کرد، به شی زۆری فه رمانگه کان
 داخرا بوون، زۆریه ی شه قامه کان ته و او خالی بوون. که مەنگوپ گه یشته
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما سه یری لیها ت که نوسینگه که ی نه و
 نه نیا شوینی بازاره ده رگای کرابیته وه، له وه ش سه یرتر نه وه بوو کامه ران
 وه ک له هه موو دونیا بیئاگابیت له گه ل گه نجیکی مندالکاردا دانیشتبوو

و باسى جەنگەلە گەرەكانى كەنارى خۇرئاۋاي ئەفرىقاي بۇ دەكرىد. كامەران بە خەندەيەكى گەرەوۋە ۋەك ئەۋەي پۇژىك بىت لە ھەرە پۇژە ئاسايىيەكانى ژيان پىشۋازى لە مەنگوپ كرىد. مەنگوپ بىتەۋەي بوار بە كامەران بدات، بە خىرايىيەكى بىۋىتە گەنجەكەي پەۋانەي مائەۋە كرىد و بە كامەرانى گووت كە خىرا ھەموو پارەكانى لە قاسەي دوكانەكە دەرېھىنەيت و شتە گرنەكانى كۆيكاتەۋە و نوسىنگەكە قفلېكات و بېژۇن، چونكە لە چەند سەعاتى داھاتوودا پارتييەكان بى بەرگرييەكى ئەۋتۇ دەگەنە ئىرە. كامەران سەرەتا گووتى «ھا مەنگوپ، بەلام ھاتنى پارتييەكان ئەۋەھەموو ترسە گەرەيەي بۇچىيە... خۇت دەزانىت من لە سياسەتدا نىم، خۇت دەزانىت... بەلام بە پاستى ھەزدەكەم تۇ ئاگات لە خۇت بىت، تۇ لە حىزىدا بوويت». ئەم سادەيىيەي كامەران مەنگوپى بىزاردەكرىد. پەلى گرت و برىدى بۇ ژوورى نوسىنگەكەي خۇي و پىيگووت «كامەران، گوپىگرە... من لەم شارە مەلەۋەدا پىرىۋوم، حىكايەتېك نىيە لە كوچە و كۆلانى ئەم شارەدا پوويىدايىت و من نەيزانم. پەنجا سائە چى لەم شارەدا قەۋمايىت لەم كەللەيەمدا چەسپىۋە و نايەتە دەرى، دەزانم خەلكى ئەم مەملەكەتە چۇن بىردەكەنەۋە. ھەموو پىاۋە گەرەكانى ئەم شارە لە شتى بىمانادا تىياچوون... تىدەگەيت، لە شوپىن و ساتى وادا تىياچوون دەبوو لەۋى نەبن، دەكرە لەۋى نەبن. ھەموو پىاۋە ئازاكانى ئەم شارە بۇ مردن شوپىنى خراپ و كاتى خراپ ھەلدەبىژىرن. بە قەبرى باۋكم وايە، سەبىركە، من لە دوو سائ لەۋەيەرەۋە دەزانم كە پۇژىك ئاموونىيەكان دەگەپىنەۋە. ئەۋە دياربۇور درەنگ يان زوۋ بە شىۋەيەك لە شىۋەكان دونيا دەگۇپىت و ئەۋان دىنەۋە شار... تىدەگەيت، من لەيەكەم پۇژەۋە كە چەقۇكەمان لە كوپەكەي ئىبراھىم ئەسرىن دا دەزانم حىكايەتى ئەم خۇشەۋىستىيەي تۇ تىكەل بە ھەموو پىس و پۇخلى شارەكە بوۋە، بىتەۋەي تۇ بتەۋىت ياخود من بەۋىت.

ئینسان نازانیت له م شاره مهلعونه دا چه ز له ژنیک دهکات و سه یردهکات که وتۆته شه پیکه وه نه سه ری دیاره و نه بن. من پیتده لیم، هه رچییه ک بوویه، شته کان باشت نه ده پۆشتن له وهی من کردم... به لام چه زده که م بزانیته من قه له نده ر ئاموونم نه کوشت، من قه ت فه رمانی وام نه داوه، قه ت فه رمانی کوشتنیم نه داوه، به لام نه وه ئیستا هیچ له مه سه له که ناگۆریت. دوو سال له مه به ر ئاموونیه کان نامه یه کیان بۆ ناردم، نامه یه کی زۆر تایبته که سه ری هه ره بالای ئاموونیه کان نوسی بووی، نه و وه خته مه سوو وایانده زانی من قوونی گه وهی ناو مه سه له که م... وایانده زانی من له ترسا ده لیم که فه رمانی کوشتنی قه له نده رم نه داوه، به لام من راستیم ده گوت، من خراپترین پیای ئه م شارهم، هه موو شته خراپه کانم کردوه کوشتن نه بیت، سویند ده خۆم که زۆریش دلم خۆشه که هه رگیز که سم نه کوشتوه، خۆت نه وه ده زانیته، دوائه وه که تۆ به جۆریکی تر گه راپته وه بۆ ئه م شاره و وازت له چه قۆ و هه موو شتیکی هینا و بۆ خیزانه که ت ده ژیت... نه وه هیوای من بوو. پیک نه وه هیوای من بوو، به بالنده کان وه بیتته وه و ببیت به میزدیکی باش بۆ سه وسه ن خان. به لام نه وه هیچ له وه ناگۆریت که له چه ند سه عاتی داهاتوودا ئه م شاره وه ک پۆپنه ی که له شیر سوورده بیتته وه، سه یرکه من نامه که م پتیه، تیده گه یته، بۆ تۆم هیناوه تا لای خۆت هه لیبگریته، له نامه که دا نوسیویانه که گوايه من تا ماوه یه کی تر ده توانم خاتر جه م بم و خۆم نه خه مه سه غله ته وه، چونکه پشتر، یه عنی پیش نه وه ی بمکوژن ده بیت به چاوی خۆم هه رگی عه زیزترین که سانی خۆم ببینم. سویند ده خۆم به قوونی هه رچی شه یته که ئه م ئاموونیه نه ده توانن زۆر بپه حم بن... له ده ستیان دیت مرۆف له سه ر ساجی گه رم دانین و سووریه که نه وه، من قه ت وام نه ده زانی. کامه رانی سه لما نه وان و هه موو شاره مهلعونه که ده زانیته که تۆ عه زیزترین که سی له لام، نه و کوپه یته من ته مه نامه کرد

له ژياندا همېموايه... ئىستا له بهيانپه وه هه زاران خلك لهه شاره رايانكردوه، بېته وهى هېچ كېشه په كى گه وره يان له گه ل پارتى ياخود ناموونپه كاندا هه بېت، هه زاران هه لپاتوون له بهرته وهى لوتيان باشتړ نيشده كات و بړنى نه و به لا گه وره په ده كهن كه به پړويه، تو... تو... نه و هه موو شته به دواو په ده ته وېت دانېشيت و په نجه نه جوليئيت؟ ناي باوكه پړ، تو دهبايه له پېش هه مووانه وه لهه شاره درچيت و شوپتى خوت له و سره موزه قايمېكيت. ژيانى تو له مه ترسيپه كى گه وره دايه... به قهبرى هه موو پېغه مېران سوپنده خوم كه ژيانى تو له مه ترسيپه كى گه وره دايه، من شته كان له بهرچاوت قورس ناكه م، به لام گه ر وهك هه موو پياوه نازاكانى ترى نه م شاره قوونى خوت خوار دانپيت و نه جوليئيت، من نازانم چى ده بېت... به قهبرى مردوم، نازانم چى ده بېت».

كامه ران وهك نه وهى گه راپېته وه نوخى جارانى، هه مان نه و سه رسامى و بېته لامپيه پيوه ديارپو كه چند سال له مه وېر پېش سه فهره كى تووشى سوو. وهك نه وهى به ته واووتى نه زانپت چى ده كات، سه يرى مهنگوپى كرد و گووتى «من سوپندم خوارپوه له هېچ شاره نه چمه دهره وه... خوت نه وه ده زانپت. سوپندپشم خوارپوه له هېچ شه پړكى دونيادا به شدارنه بم... له بهرته وه نازانم چى بكه م». مهنگوپ گووتى «گوپېگره... گه ر هه زت له قسه پووت و بېپېچ و په نايه، تو بكه وپته ده ست ناموونپه كان نابپته وه به خاوه نى كه ولى خوت. گه ر بتگرن ده تكورن... نه وه راستپيه كه يه تى. ناموونپه كان چند سه عاتپكى تر لپره ن، تپده گه يت، گه ر له گه لمدا نه يه يت منپش ناتوانم بړوم و به جيتبه پلم، نه وسا هه ر دوو كمان ده كوژپين... راستپت پتپلم حه زم لى نپيه وازو قوونى خوم له جه هه نمدا بپينمه وه، به لام گه ر نه يه يت، نه وا چارم نپيه». كامه ران به نپگه رانى و سه رسامپيه وه گووتى «مهنگوپ،

ئاتانم سەۋسەن و بالىنىڭەكان بەجىيەنلۇم... خۇايە تۇ دەتەۋىت چى
بىكەم... ھىچ پىۋىتەك ناتوانىت ئەۋە بىكات».

مەنگۈر گۈتى «ماۋەيەكى زۆر كەممان لەبەردەمدايە بۇ ئەۋەي
بىرىكەينەۋە و بىرپارىدەين، ئىستا دەرگاي نوسىنگەكەت دابخە و بابۇيىن،
دەبىت سەۋسەن خان بەم چىرۆكە بزانىت، دەبىت بزانىت ژيانى تۇ لە
مەترسىدايە».

لە ماۋەي نىۋسەعاتدا ھەردىۋوكيان لەبەردەم كۆشكى بالىنىڭەكاندا
بوون، بەۋەدا مەنگۈر بۇي نەبۇر پىيخاتە كۆشكەكەۋە، گەتوگۇكان لە
بەردەم دەرگاي كۆشكەكەدا ئەنجامدران. مەنگۈر دۇاي ئەۋەي حورمەتىكى
زۆرى نىشانى سەۋسەن دا، بە شىۋازى خۇي بۇي پوونكرەۋە كە
لە چەند سەعاتى داھاتۇودا پارتىيەكان شار دەگرن و دەشەت ژيانى
كامەران لە مەترسىدا بىت، شتەكان لاي سەۋسەن بىمانا و كتوپر بوون،
بىتەۋەي ھۇ پاستەقىنەكەي بزانىت ھەستىكرە ھەموو گيانى دەلەرزىت،
ھەستى بە ساردىيەكى لە ناكاوكرە، بە لاۋازىيە ھە گۈتى «كامەران بۇر،
بۇر... تۇ دەتوانىت بىۋىت مەن و گۈلدانچى لىزەين... ئەگەر مەنگۈر
مەترسىيەك دەبىنىت باشترە بىۋىت، مەن ھەشت سال تۇم بە دۇنيادا
نارد بۇ ئەۋەي نەكەۋىتە شەپەۋە، ئە... كەي شەپ تەۋاۋدەبىت، كەي
بۇ ھەتاھەتايە شەپ لەم شارەدا تەۋا دەبىت. مەنگۈر باشتر دەزانىت،
مەن لاي بالىنىڭەكان دەمىنمەۋە و باۋكەم لەگەلدايە، بەلام سۈيىندم بۇخۇ
بەشدارى شەپ نەكەيت، تەنگ ھەلنەگىرەيت، ھىچ شتىك نەكەيت جگە
لەۋەي لە شەپ پاكەيت».

كامەران سەيرى ئەۋر پەنگە سىپىيەي كىرد، سەيرى ئەۋلەرزە لە
ناكاۋەي كىرد، لەرەي دەنگى، ئەۋەناسە بارىك و دەنگە ناسكەي، ئەۋ
غەمە لە ناكاوۋەي پەرىپوۋە سەر پوخسارى. نەيدەتوانى بەجىيەنلۇت،
بەلام چى دەبىت گەر مەنگۈرپىش لەگەلدا بىمىنەۋە و ئاموۋنىيەكان

بیگرن و بیکوژن... ئەو ئازاریکی وەها لە دڵیدا دروستدەکات لەوانەیە بەرگەی نەگرت. ئەی ئەگەر پۆشت و نەیتوانی بگەرێتەو؟ ئەی دەبێت تا چەند سالی دی لە ترسی ئاموونییەکان پابکات؟ ئەی ئەگەر بارودۆخی سیاسی گۆرا و نەیتوانی سەوسەن ببینێتەو؟ ئەی ئەگەر ئاموونییەکان ئازاری سەوسەنیان دا؟ کامەرەن دەیزانی کە ناتوانیت وەلامی هیچ یەک لە و پرسیارانە بداتەو، بەلام دڵنیاوو گەر ئەو نەپوات مەنگوریش دەمێنێتەو و لەوانەیە بکوژیت، خۆی هەستی بە مەترسی نەدەکرد، پێوابوو ترسەکانی مەنگور دەریارە ی شۆینی ئەو لە چیرۆکەدا لە جیگای خۆیدا نییە. هەموو دنیا دەزانیت کە لە کاتی کوشتنی قەلەندەر ئاموون و پوداوەکانی دیکەشدا ئەو لە ولات نەبوو، هیچ کەسێک نییە ئەو نەزانیت، بەلام مەنگور پێگوت «لەم شەپەدا برا برای کوشتو، چەندین کەس دەستی چۆتە خۆینی کەسی خۆی... وامەزانە کەس پەحم بە تۆ دەکات».

دوای پاراپیەکی زۆر کامەرەن پلانیکی هەبوو، کە دەبایە جێبەجێبکات. لەگەڵ سەوسەندا چوو ژووری بۆ ناو کۆشکەکە، خۆی گۆپی و بێ مالاواییەکی پاستەقینە سەوسەنی ماچکرد و گوتی «سەوسەن مەترسە، هەرچیەک بوو دەبێت ئازا بیت... تێگەیشیت... دەبێت ئازابیت، من تا بکوژیت زوو دەگەرێتەو، بەلام ئاگات لە بالەندەکان بیت، مەچۆرە دەرەو... زۆر ئاگات لە خۆت و بالەندەکان بیت، من زۆر زوو دەگەرێتەو».

کە کامەرەن لەگەڵ مەنگوردا پۆشت، سەوسەن هەستی بە ساردییەکی گەورەکرد، هەستیکرد بالەندەکان جۆرە بێدەنگییەکی سەنگین و قورس دایگرتوون، پۆژیکی زۆر گەرم بوو، لەگەڵ ئەو گەرمییەشدا سەوسەن هەستیکرد دەبێت خۆی بە شتیکی دی داپۆشیت، بەلام شتیکی ئەوتوی دەست نەکەوت لە خۆی بنائیت. باوکی لە بەیانییەو بەدوای هەوالدا بەردەوام گۆیی لە رادیۆکان دەگرت، لە پۆردا چەند جارێک کوپێک چای

ھەلدەگرت و دەچوۋە مالى بالىندەكان و لەگەل تەيرەكاندا قسەيدەکرد .
سەوسەن سەرنجىدا ماۋەيەكە گولدانچى زۆر لەگەل بالىندەكاندا قسەدەكات ،
ھىدى ھىدى ئەو قسەكردنە زۆرە دەيتىرساند ، بەلام فىكرەت ھەموو جارىك
بە پىكەننەۋە دلتايادەكردەۋە كەشتەكان ئاسايىن و ھىشتا عەقلى لە
جىگاي خۇيدايە و شىت نەبوۋە . دواي پۇشستنى كامەران بە سەعاتىك
سەوسەن چوۋە ناۋ بالىندەكانەۋە ، چەندە ھەولیدا دەنگى بالىندەكان
لەم ساتى ترس و دلتەنگىيەى دور بخەنەۋە ، بەلام دەنگەكان بۆ ھىچ
جىگايەكيان نەبرد ، ھەستىكرد ئەمىرۆ بەچىرى و بە ھەموو ھەستەكانى
لەم مالدە و لەم شارەدا دەژى و ھەرچىيەك بكات ناتوانىت لە شوراكانى
ئىرە دەرچىت .

نیواری یه کهم له تیف ناموون هه ندی خالی پشکنینی له سه ره شه قامه
 گشتیه کان جیگیرکرد، دۆشکه کانیشی له سه ره هه ندیک شوینی به رز
 دامه زرانده و گه رایه وه بۆ باره گا سه ره کییه کهی خۆی. گه رچی دوو سال
 بوو خونی به وه وه ده بینی بگه پتیه وه بۆ نه م شاره و دوو باره کوچه
 و شه قامه کانی ببینتیه وه، که چی ئیستا نه دلی به م سه ره که وتنه ئاسانه
 خوشبوو، نه نه م گه پانه وه کتوپره شادومانیده کرد. شتیک له ناوه وه
 دلی ده گوشتی که نه یده زانی چیه، شاره که به نه ندازه یه ک چۆلبوو،
 نیگای شه قامه خالی و بیژۆحه کان له گه رمای خنکینه ری نه م عه سه ره دا
 به جۆریک ماندوو که ربوون، مرقفیان نووشی نا ئومیدی ده کرد. که گه رایه وه
 باره گا که ناردی له مالی یه کیک له هاوړیکانییه وه خواردنیا بۆ هینا.
 دواى نان خواردن، که میک به پشتینه کهی ده ست و ده می سپی و له سه ره
 میزه که هه ندی بروسکهی خیرا و نامی هه والنیتره بیته له کانی خوینده وه
 که له شوینی جیاواز جیاوازه وه له ورد و درشتی جولاندنه وه ی هیزه کان
 ئاگا داریانده کرده وه. زۆریه ی به رپرسه مه یدانییه کان ده یانویست بزائن چۆن
 له گه ل نه و خه لکانه دا بچولینه وه که شار چۆلده که ن و په یتا په یتا
 به ره و ده ره وه هه لدین. له تیف به ده م چا خواردنه وه وه به قه له مداره که ی
 خۆی گووت، نوسراویک ئاراسته ی هیزه کان بکات ده ست بۆ هیچ که سیک
 نه بن و لیگه پین خه لک بئ پگیری ها توچۆبکه ن. قه له مداره که کوپتیکی

گەنجى باريكەلە و دريژ بوو، سەيرى لەو فەرمانە هات كە لەتيف ئاموون بى گەپانەو بە سەر و خۆى بريارى دابوو. كۆپەكە دلتيا بوو ئەمە هەموو ئاموونىيەكانى تر كە هاتبوون تۆلە بگەنەو و لەسەر شەپ گەرمبوون توپە دەكات. بەلام ئەو هەستى بە تەمەلىيەكى زۆر دەکرد، تەمى پووداوەكانى ئەم دوو پۆڤە بەجۆرىكى گەورە بەرچاويان گرتبوو، وەك ئەوئەى لە ناوئەو ئارەزوويەكى پاستەقىنەى نەمايىت بۆ دريژەدان بەم جەنگە، وەك ئەوئەى لەدەو بەخوازىت دوژمن و نەيارەكان، ئەوانەى ئەو دەبىت بەدواياندا بگەپىت و بياىنكۆڤىت، بەخيزايى شار چۆلبەكەن و خۆيان بشارنەو و ئەركى سەرشانى ئەو سووكبەكەن. كۆپە قەلەمدارەكە لە خاوى و تەمەلى لەتيف ئامووندا ئەوئەى خويندەرە كە دەيەويىت ماوئەيكى دريژ بىبەخشىتە ناحەزەكان هەلبىن و لە شار دەرچن. هەموو دەيانزانى هەوللى و دەها بپەودەيە، لەدەرەوئەى ژوورەكەى لەتيف ئاموون ئەوانى دى بپتۆقرە چاوەپوانى فەرمانىكى پاستەوخۆيان دەکرد، تا بپوچان دەستبەكەن بە گەپان بەدواى ئەو كەسانەدا كە لە لىستى گەورەى ئاموونىيەكاندا بوون. كەمترخەمى ئەو ئىوارەيەى لەتيف هەمووانى سەرسامکرد. سەعات هەشتى شەو چارەكەس لە بەردەرگاي ژوورەكەى لەتيفدا وەستان و دلايانكرد چاويان پتیبەكەويىت، لەتيف لە ژوورەو لە ژۆر پانكەيكەى بچكۆلەدا جامەنەكەى داگرتبوو و بەسەرى پووتى لە سەر كورسى و مېزىك دانىشتبوو و بىرى لە نوسىنى نامەيك بۆ نوسىنگەى عەسكەرى حيزب دەكردهو. ميوانەكان برايك و ئاموزايەك و دوو خالۆزاي قەلەندەر ئاموون بوون. هەر چواريان ناشارام و توپە دياربوون، پتياىنراگەياندا كە نواندى خاويىتى لە گەپان بە دواى بكوڤانى قەلەندەردا وادەكات هەلى تۆلەكرىنەوئەيان سات دواى سات لاواز و لاوازتر بىت، هەر چواريان لەو بريارە توپەبوون كە دەرەفتى دابوو، خەلك لە هەموو قۆلەكانەو شەر چۆلبەكەن. لەتيف بە خاوى و كەمترخەمىيەو پتیبكووتن، ئەو كەسانەى ئەوان بۆى دەگەپىن لە

شاردا نه ماون، به پټي زانيار ييه كان له دويني شه ووه له شار دهرچوون و
 بهرهو سنوور هه لاهاتوون. به ساردی و هيمنييه و پيښگووتن به برپوای نه و
 گهړان له شاردا سووډيکي نيه و سبهی دواي پشوييه کی يهک شه وانه،
 هيزه کانی خوئی بهرهو سنوور ده جولینيت و دواي هه لاهاتووه کان ده که ویت.
 قسه کانی له تيف بؤ ميوانه کان نا نوميدکه ر بوو، نه وان ده پانويست خه لکی
 شار توله يان ببينن، هر چوار يان به ده ننگيکی به رز داوايان له له تيف
 کرد هيزيان بداتئ تا چيتر کات به فيرؤ نه دن و دواي بکوژانی قه له ندر
 بکه ون. براکهی قه له ندر گووتی، خاوی و دانيشتن له ساتی وادا هيندهی
 تر نابوويان ده بات و ده بيت شتيک بکه ن حه يا و نرخیان به پاستی
 هه ستينيت ووه. له تيف ناموون که ئيستا به حوکمی ناچاری بوويو به
 حاکمی به شيکی شار، به لايه ووه قورس بوو دواي ماندویتی نه و دوو پوژه
 له شه ويکی و اگرمدا له ژووره کهی بچيته ده رئ و مالان بيشکنيټ. هه موو
 ده يانزانی له تيف پياويکی کرده و نازايه، به لام قسه کردن و دانيشتنی له
 ژير هه وای پانکه که دا نه و سه رنجهی جیده هيتشت که شه پی به رده وام و
 دوو ردرؤ ماندوويان کرده. دواي سه عاتيک قسه کردن له تيف ناموون به
 ده موچاوی پياويکه وه که هر ئيستا ده يه ویت بخه ویت، جامانه کهی کرده
 سه ری و کلاشه کانی له پيکرده ووه و له گه ل چوار ميوانه که و هيزيکی بچکوله دا
 چووه ده رئ. دلنابوو نه ووه نه بيت که دواي نه م جه نگاوه ره تورانه بکه ویت،
 چاريکی تری نيه. براکهی قه له ندر ناموون چاوساغيان بوو، نه و له
 هر که س زياتر پلان و هه وای توله ی له سه ردا بوو. يه که م جار چوون
 بؤ مالی قه پوژ جوڤلی، که ده رگاگانيان شکاند و چوونه ژوورئ دلنابوون
 که س له ماله که دا ناوژنه ووه، تاريخيه کی سه نگی و کوشنده هه موو
 ماله کهی خنکاند بوو، به کومه کی دوو لؤکس و چند لاييکی گه وره ی
 ده ستی ماله که يان ژووراو ژوور پشکنی، قه پوژ له ماوه ی پابور بودا بوويو
 به به رپرسی يه کيک له به نديخانه کانی يه کيتی، به لام شتيکیان نه دوژيه ووه

شایه نى بايه خ بیټ، دواجار ئەلبومی وینه کانیان دەرھینا و ناگریان له ماله که بهردا و هاتنه دهری. ئەو شەو تا دوازدە ی شەو مالى هەر یەك له سامانی کيسرا و هوشه جوجه شیان سووتاند، ماله و مال به خویان و لۆکس و لایته کانیاوه نوای برا و کەسی نزیکى ئەواندا گەپان، به لام کهسیان دەست نه کهوت. له گەل نوشوستی هەموو پشکنین و گەپانیکدا ناموونیه کان توپه تر و ناو میدتر دەر ده کهوتن، هیستریانه تر دەرگا کانیان ده شکاند و ده چوونه ژوورئ، توپه تر شتومه که کانیان دها به سەر یه کدا، ناحه زانه تر نهوتیان به ماله کاند ده کرد و ده یانسووتاندن. له تیف ناموون چه ندجاریک هه ولیدا هیزه که ی خوی له جیگاهه کدا جله و بکات و بیانوه ستینیت، به لام نهیتوانی... له نزیکى سهعات یه کی شهردا له مالى مهنگوپى بابە گهره، ئەلبومی وینه کانیان دەرھینا و ناگریان له خانووه که ی ئەویش بهردا. له تیف زۆری هه ولدا له ولیدا بوهستن، به لام ناموونیه کان سووریوون له سەر ئەوه ی بهر له وه ی خۆره له بیټ و پۆژ بیته وه مالى کامه رانی سه له ماش پشکنن، دواجار پیویستیان به وه بوو له یه ک شهردا، که هیشتا شه پ گهره، هیشتا کهس هۆشی به خۆیدا نه هاتوته وه، ئەم چیرۆکه کۆتایى پیبهینن. هه موو ده یانزانی که به یانی خۆره لات، شار له خه وه ستا، شه ویک به سەر نیشته جیپوونی هیزه کانى حیزیدا تیپه پى، هه سترکردنى مرؤف به سنووری خوی دووباره زیندووده بیته وه، ئیتر دهره تى په شیمانی زیاتر و ئەگه رى پاشگه زیوونه وه گهره تر ده بیټ... ئەوه ی ده کریټ ده بیټ له م شهردا بکریټ... هەر رقیک هیه ده بیټ ئەمشه و خالیبکریټه وه.

له سهعاتى سێى به یانیدا هیزه کانى له تیف ناموون که بۆنى دوکەل و نهوت و ناگریان لیده هات گه یشتنه بهردهم کۆشکی بالنده کان... له سهعاتیک بهر له گه یشتنى ئەوانه وه بالنده کان ته واو بیدهنگ بوویوون، بیدهنگیه که ترس و چاوه پوانى، نه وه ک زۆلمهت و خه و چاندبووی.

له سعات يهك و نيوى ههمان شه ودا سهوسن فيكرهت خه بهرى
 بووه وه و له تاريخيه كه دا دهستى كوتا و دهستى بهر له شى كامه رانى
 ميتردى كه وت كه به جله كوردويه كانويه وه له جىگا كه دا خه وتبوو. تاريخى
 ژووره كه زؤر چرپوو، سهوسن چاوى نه يده بينى، به لام نه يده زانى كه
 كامه ران گه پاره ته وه، سعات دهى شه كه خه وت كامه ران هيشتا له
 مال نه بوو. لای وابوو كامه ران له گه ل مهنگوپ و خه لكانىكى زؤرى ديكه دا
 له ترسى تۆله هه لته اتووه. بهرله وهى چرا دهستيه كه دابگيرسي نيت،
 ته واوى ههستى خۆى له تاريخيه كه دا گۆكرده وه و بۆنى به سنگى
 كامه رانه وه كرد... وهك هه ميشه بۆنى باغه كانى دونياى ليده هات، بۆنى
 كه شتى دور، بۆنى با كه به سه ر كى لگه ي نيزگسدا تيپه پيوه، بۆنى
 پاوكه ره ماندووه كان، بۆنى ميوه ي شاره دورره كان و هالاوى قاوه ي
 قاوه خانه كانى شه و سه رى دونيا... دواى دوو سال له گه پانه وهى كامه رانى
 سه لما هيشتا بۆنى وهك شه و ساته وابوو كه له گه شته دريژه كه ي به
 جيهاندا گه پايه وه. سهوسن ماوه يهك له جىگا كه دا دانىشت و ته نيا
 گوئى له مشه ي دهگرت، پاش ماوه يهك ههستى كرد زؤر پتويستى به وه يه
 ببينيت، به نه سپايى فانۆسه كه ي داگيرساند و سه ريكرد، له پهنگه
 شه رابيه كه ي، له برۆ په شه كانى، له خاوى قژى، له چالى چه ناگه و
 پىكېرى پوخسارى وردبووه وه... سه رى له بيدهنگى بالنده كان هات،

شه‌وانی تر نه‌م کاته بولبوله‌کان جارجار جریوه‌یه‌کیان لیده‌هات، به‌لام نه‌مشه و هم‌مو به‌شاگا و بیده‌نگ بوون. ئاره‌زوویه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو کامه‌ران هه‌ستینیت و له‌گه‌لیدا بخه‌ویت، به‌لام بیده‌نگی بالنده‌کان هیتد قورس بوو، په‌شیعانی‌کروهه. له‌تاریکیدا هه‌ستا و چوو به‌ر په‌نجه‌ره‌کان... پۆشنایی هه‌ندی تاگری دوری بینی، به‌لام بیته‌وه‌ی له‌هیچ دلنایبیت گه‌رایه‌وه ناو جیگا‌که و حه‌زیکرد بخه‌ویت، له‌ناکا و هه‌ستی به‌ماندویتی و سه‌رئیشه و خاویه‌کی گه‌وره له‌له‌شیدا کرد، له‌میژیوو به‌و توندیه هه‌ستی پئ نه‌کردبوو. نه‌یزانی که‌ی خه‌وی لیکه‌وتۆته‌وه، به‌لام که به‌شاگا هاته‌وه دوو سیبه‌ری زه‌به‌لاح له‌سه‌ر سه‌ری بوون. چه‌ند ساتیک دواتر زانی ئه‌و دوو پیاوه یه‌کیکیان له‌تیف ناموون و ئه‌وی دیکه‌یان هاجه‌ر ناموونی برای قه‌لنده‌ره. له‌تیف ناموون وه‌ک یه‌کیکی نۆر نازیزی خۆی له‌خه‌و هه‌ستینیت، به‌هیمنی ده‌ستی خسته سه‌ر جیگا‌که‌ی سه‌وسه‌ن و به‌ئه‌سپایی گووتی «خانم هه‌سته... هه‌سته... ئیمه‌ لیره‌ین». کامه‌ران و سه‌وسه‌ن هه‌ر دووکیان له‌سه‌ر چه‌په‌کانی ناموون پاچه‌کین، له‌تیف ناموون بۆ ئیستیک سه‌یری له‌هیمنی خۆی هات، به‌لام نه‌یزانی ده‌بیئت بلّیت چی، نه‌یزانی بۆ وا هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌په‌قتاره. کامه‌ران له‌شویتی خۆی هه‌ستا و بیته‌وه‌ی هیچ بلّیت سه‌یری هه‌ر دوو پیاوه‌که‌ی کرد و سه‌یری سه‌وسه‌نی کرد، هیتشتا هه‌ر له‌خه‌ودا بوو، هیتشتا پوون نه‌یده‌بینی، وه‌ک به‌ده‌م خه‌وه‌وه بیئت گووتی «بالنده‌کان له‌دارستاندا وفتابن». که‌سیان تینه‌گه‌یشتن کامه‌ران مه‌به‌ستی چیه، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی کاتیان هه‌بیئت بیری لیکه‌نه‌وه، سه‌وسه‌ن به‌ده‌نگی گریاو و ترساوه‌وه گووتی «ئیه‌وه کین؟». له‌تیف ناموون سه‌یریکرد و گووتی «مه‌ترسه سه‌وسه‌ن خان، مه‌ترسه». سه‌وسه‌ن سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و هه‌ستیکرد به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌ی پره له‌خه‌لکانی تر، فیکره‌تی پیری بینی له‌ده‌ره‌وه به‌

توپره یی له گه‌ل مه‌ندئێ که‌سدا قسه‌ده‌کات، پوناکییه‌کی گه‌ره‌ه‌موو
 هه‌یوانه‌که‌ی پوناک‌کردبووه‌، فیکره‌ت به‌ نا‌ئارا‌میه‌کی زۆره‌وه‌ خۆی کرد
 به‌ ژووردا و سه‌یری له‌تیف ئاموونی کرد و گووتی «هه‌ل‌کو‌تانه‌ سه‌ر
 ما‌لان له‌ شه‌وی وه‌ه‌ادا... هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ په‌وشتی‌کی ناشیرین، ها
 به‌پێژ له‌تیف ئاموون، خۆت ده‌زانیت من چ‌ه‌ند سا‌ل دۆستی هه‌مووتان
 بووم، تێده‌گه‌یت، له‌ ما‌لی خۆمدا پێشوازی‌م له‌ ئێوه‌ کردوه‌، ئه‌وه‌ی تۆ
 ده‌یکه‌یت... سه‌عات سی‌ی شه‌و بده‌یت به‌ سه‌ر ما‌لی مندا په‌وشتی ئه‌منه‌
 کۆنه‌کانم بیرده‌خاته‌وه‌... تێده‌گه‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین قسه‌به‌که‌ین و
 تێبگه‌م بۆ ئه‌م هه‌موو هه‌یزه‌ت هه‌تاوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌م ما‌له‌، هه‌ر ئێستا ئه‌م
 چه‌کدارانه‌ له‌ خه‌وشه‌ و هه‌یوانی من دووربخه‌ره‌وه‌». توپره‌یی فیکره‌ت،
 کامه‌رانی به‌ نا‌گاهه‌ینایه‌وه‌، ئێستا ده‌یزانی که‌ ئاموونیه‌کان لێره‌ن. هاجه‌ر
 ئاموون به‌ هه‌یمنی گووتی «فیکره‌ت گۆلدانچی، به‌داخه‌وه‌ له‌ ما‌له‌که‌ی
 ئێوه‌دا که‌سیک هه‌یه‌ که‌ ئێمه‌ به‌دوا‌یدا ده‌گه‌پێین... که‌سیک ده‌بێت
 له‌ گه‌ل خۆماندا بیه‌ین». فیکره‌ت گووتی «له‌ ما‌لی مندا که‌سیکی تێدا
 نییه‌ تۆ بیه‌یت... ئه‌وه‌ی تۆ بۆی ده‌گه‌پێیت لێره‌ نییه‌. به‌لای هه‌موو
 به‌لا‌کان ئه‌وکاته‌ ده‌ست پێده‌کات که‌ مرۆف نه‌توانی‌ت خه‌تابار و بێ خه‌تا
 له‌ یه‌ک جیا‌بکاته‌وه‌». هاجه‌ر به‌ توپره‌یه‌که‌وه‌ گووتی «به‌لام خه‌تای
 هه‌موو خه‌تا‌کان ئه‌وه‌بوو تۆ که‌چه‌که‌ی خۆت دا به‌و که‌سانه‌ی که‌ برا‌که‌ی
 منیان کوشت». فیکره‌ت ده‌ستی به‌رز‌کرده‌وه‌ و گووتی «ئه‌وانه‌ی برا‌که‌ی
 تۆیان کوشت دیارن، خه‌لکی ئه‌م شاره‌ هه‌موو ده‌زانن بکوژانی برا‌که‌ی
 تۆ کێن، هه‌مووش ده‌زانن که‌ ئه‌وان بۆیان نییه‌ پێ بنێنه‌ ما‌لی من...
 له‌به‌رئه‌وه‌ جه‌نابت به‌ هه‌له‌ خۆت کردوه‌ به‌ ما‌لی مندا».

له‌و کاته‌دا که‌ فیکره‌ت گۆلدانچی پێئارا‌م ده‌ینه‌راند. هه‌ندیک له‌
 ئاموونیه‌کان له‌ به‌شه‌کانی دیکه‌ی کۆشکه‌که‌دا خه‌ریکی شت شکاندن
 و پرشتنی نه‌وت بوون بۆ ئه‌وه‌ی کۆشکه‌که‌ بسووتێنن، هه‌ندیکیان

له زه یانکردبووه مائی بالنده کان و سه رسامانه سهیری مه له ترساو و بیده نگه کانیا ن ده کرد. له تیف له گه رمه ی گو یگرتن له هاتوهاواری نیوان فیکره ت و هاجه ر ئامووندا بیریکه وتوه که ده شیت چه کداره کان له سه ر هه مان هه وای پیتشوو به یزن و ئیره ش ئاگرده ن، به ختیرایی له ژووری خه وتنه که چه ووه ده ری و به توپه بیه وه هیزه که ی خوی له کۆشکه که کرده ده ری و ئانو میدانه قیزاندی که هیچ که س نابیت ده ستکاری هیچ شتیک له م ماله دا بکات، هیچ شتیک.

توپه یی له تیف ئاموون به جۆریک بوو ئاموونیه کان ی دی وه ئاگاهینایه وه، هاجه ر هاته ده ری و بۆ هیو رگه رده وه هه مووان گووتی «لیره جگه له کامه رانی سه لما هیچ شتیک ی دیکه نابهن... هیچ شتیک ی دیکه».

هه وای سه ره تای نه یلول هیشتا هه ر گه رم بوو، که کامه رانیان سوار ماشینه که کرد، سه وسه ن ته نیا سه یریده کرد و هیچی تر، که س له وانه ی له ویدا بوون هیچیان لێ نه بیست، سه یری پوخساری عاره قاوی چه کداره کان ی ده کرد و بیده نگ بوو، گویتی له توپه بوونه کان ی باوکی ده گرت و بیده نگ بوو، بۆنی نه وتی پژاوی ده کرد و بیده نگ بوو، سه یری سه رسامی و ده سه وه ستانی کامه رانی ده کرد و بیده نگ بوو. دلنیا بوو نه وه ی کامه رانی ئیفلج کرده، نه وه ی وای لیکرده ئاوا به بیده نگ ی له گه ل ئه م چه کدارانه دا به وات، ئه و سوینده گه وره یه یه نی که هه رگیز شه پنه کات.

هاواره کان ی فیکره ت گۆلدانچی ته نیا که چه که ی و کۆشکی بالنده کان ی پزگار کرد، به لام نه یتوانی پزگاری له بردنی کامه ران بکات. که ئاموونیه کان پۆیشتن، فیکره ت له به ر هه یوانه که له سه ر پله که یه ک دانیش ت و ده ستیکرد به گریان، نزیک ی ده سال له مه و به ر له ترسی شه ر هه ل هاتبوو بۆ ئه م شاره، هه موو شتیک ی کردبوو بۆ نه وه ی جه نگ پوونه کاته ماله که ی، پوونه کاته ژیا نی که چه کان ی، به لام ئیستا دوا ی ده سال، دوا ی نه و سوپه گه وره یه ی زه مان، جه نگ له به رگیک ی تر

و شتيوهيه كي تر دا بهر ده رگاي پيډه گرتوه... ئيستا پيڅه وه له گه ل
سه وسه ندا له سهر پله كه كان داده نيشتن، فيكره ت ده گريا و سه وسه ن
سه يري ئاسماني ده كرد، هه ر دووكيان د لنيابوون كه هه رگيز ناتوانن له
كه ماروي جهنگ ده رچن.

شته كان زور خيرا تيپه رين، له تيف ئاموون له قوولايي دلوه باوه پي
به پاكي كامه راني سه لما هه بوو، گه ر تواناي هه بووايه هه ر ئيستا
ئازاديه كرد، به لام پله وپايه ي له عه شره ندا به رته قاي پله حيزبیه که ی
نه بوو، له سه رو نه وه وه ده يان هيژ و ياسا و ده ستوري نه يتي هه بوون
كه ده سه لاتي نه ويان بچوك و بچوكتر ده كرده وه. نه و له ئيواره دا
راپورتیكي كورتي خويندبووه وه كه ده لیت كامه راني سه لما ده مه ونيوه پو
له گه ل مه نگوپدا شاريان به جيپيشتوه، به لام گه رانه وه ي بو مالوه و
خه وتني به و چه شنه به جلله كوردییه كانییه وه توپه يكره، له دلي خویدا
هاواريكرد «تو چ نه فامیكي گه وره يت... چ بييميشكيكي گه وره يت، له
پوژيكي وه هادا چو ن له شاردا ده مي نتيه وه». ئيستا د لنيابوو نه و سه فره
دریژه به دنيادا زور شتي بير كامه ران بر دوتوه. له تيف ئاموون هيچ
ئاره زوويه كي نه بوو قسه له گه ل كامه راني سه لما دا بكات، نه له به رته وه ي
نه يده ويست، به لكو ده يزاني هه ر قسه يه كي له گه لدا بكات دواتر وه ك
مه راقیكي گه وره له دلیدا ده مي نتيه وه... كوپه كه له وه گه نچتر و جوانتر
بوو، بكوريت... د لنيابوو گونا هيشي نيه، د لنياش بوو هه ر وشه يه ك
نه مپو بگووتريت، سبه ي له ياده وه ري دا ئازاري گه وره جيده هي ليت. كه
به چه كداره كاني گووت له يه كي ك له زووره كاندا بي به ستنه وه و ده رگاي
له سهر كليده ن، ده يزاني هه رچييه ك بكات بي به وده و بي مانايه، د لنيابوو
گه ر كامه راني سه لما له زووره كه ي خوشيدا بخر ونييت، شانسيكي
نه وتوي نيه و ئاموونييه كاني دي هه ر ده يكوژن. له ئيواره وه هه موو بو
قوربانييه ك ده گه ران، بو شتيك ده گه ران توپه يي و ئاومیدی دورودريژي

خۆیانی تیا خالیبکه‌نه‌وه ... هه‌ستیکرد پالنه‌ریکی ته‌وتۆ و به‌هانه‌یه‌کی
 میند گرنگی نییه‌ تا پێگری له‌ کوشتنی کامه‌رانی سه‌لما بکات.
 ماندویتی و گه‌رما وایان ده‌کرد نه‌توانیت به‌ پوونی بیریکاته‌وه، بواجار
 هه‌موو شه‌پێک پێویستی به‌ چهند قوربانیه‌ک هه‌یه، بۆ جه‌نگاوه‌ران
 ناخۆشترین شه‌پ ته‌وه‌یه‌ خوینی تیدا نه‌پژیت. له‌ ئیواره‌وه‌ که‌ هاتبوونه
 شار، هیچ حاله‌تیکه‌ ته‌قه‌ و به‌رگریکردن پووی نه‌دابوو، له‌ ناو شارد
 بریندار و کوژراو نه‌بوو... له‌تیف ئاموون شه‌رمه‌زاده‌بوو گه‌ر دواتر وه‌ک
 سه‌رگرده‌ی ساردترین و بێخۆترین شه‌پی ناو میژووی ئیله‌ باسبکریته‌.
 به‌لام ئیستا ماندووبوو، بێته‌وه‌ی خۆی زۆر سه‌غله‌تبکات، فه‌رمانی به‌
 قه‌له‌مداری میزه‌که‌ی دا جیگای بۆ رابخات و به‌خویتی، که‌ چووه‌ ناو
 جیگاکه‌وه‌ دلتیابوو سبه‌ینێ که‌ هه‌لده‌ستیت چ هه‌والێک چاوه‌پوانیده‌کات.
 به‌لام پووداوه‌کانی نه‌و پۆژه به‌ جۆریک بره‌ستیان لیبهری بوو، وه‌ک که‌سیک
 کتوپر بیهۆش بوویته‌ خه‌وی لیکه‌وت و له‌ خه‌ویدا خه‌ونی به‌وه‌وه‌ بینی
 که‌ خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه‌ و خۆی له‌ سه‌ر زه‌ویه‌کی دی و له‌ جیهانیکی تردا
 ده‌بینیته‌وه‌ که‌ زۆر له‌م شاره‌ و له‌م جه‌نگه‌وه‌ دوره‌.

کوشتنی کامه‌رانی سه‌لما له‌ نێوان چواری به‌یانی و شه‌شی به‌یانیدا
 پوویدا، هۆی مردنه‌که‌ یه‌ک فیشه‌ک بوو، نرابوو به‌سه‌ر سنگیه‌وه‌. تا ئیستا
 که‌س نازانیت بکوژه‌که‌ کێیه‌، تاوانه‌که‌ به‌شیوه‌یه‌ک له‌ نێوان ئاموونیه‌کاندا
 شاردراوه‌ته‌وه‌ و به‌شکراوه‌، مرقۆف گومانی له‌ هه‌موویان بیه‌ت و گومانی
 له‌ که‌سیش نه‌بیته‌. ته‌وه‌ نه‌و خویته‌ بوو که‌ ئاموونیه‌کان پێویستیان
 پێیبوو تادواتر به‌ هه‌ستیکه‌ پاسته‌قینه‌ی شه‌ره‌ف و سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ له‌م
 شاره‌دا بژین. کوشتنی کامه‌ران ته‌نیا جۆریک نه‌بوو له‌ تۆله‌، به‌لکو
 جۆریک بوو له‌ سه‌روت و پیتوایی پێویست که‌ دووباره‌ شوین و سێبه‌ری
 نه‌وانی له‌ ژیانی ئیله‌دا ده‌چه‌سه‌پانده‌وه‌. هه‌موو خۆشحال بووین که‌
 شاره‌که‌ بیکوشتاریکی پاسته‌قینه‌ و شه‌پی کۆلانه‌و کۆلان گیرایه‌وه‌، به‌لام

به ودا له دابونه ریتی سیاست و عه شیرهدا سرکه وتنیک نییه به بی خوین، کوشتنی کامه ران وهک په مزی راسته قینه ی شهو سرکه وتنه له یاده وهری نیمه دا بۆ هه تاهه تایه هایه وه. له ساعات شهش و نیوی به یانیدا لاشه که ی کامه ران که له به تانییه کی په شهوه پیچرابوو له به رده رگای مزگه وتی گه وهری شاردا دانرا، تا نزیککی ساعات ههشت که س نه یویرا بجیت به لایدا، له ساعات ههشتدا دوو مه لا به جلی پیاوانی تانییه وه له تهرمه که نزیک بوونه وه و سهریان لادا، نزیک بوونه وه ی مه لاکان کۆمه لیک پئیواری دیکه شی هاندا که تاک و ته را به سه ر شه قامه کاندا ده پویشن له لاشه که نزیک بینه وه، په کتیکیان کامه رانی سه لمای ناسییه وه. له ساعات نوډا به یارمه تی دوو مه لاکه و به کۆمه کی هه ندیک پئیواری پاگوزهری دی، تهرمه که یان گواسته وه بۆ ناو مزگه وته که. له ساعات ده دا فیکره ت گولدانچی و دکتور په فعه ت پیکه وه هاتن بۆ سه یری لاشه که که له ژووری مردوشتنی مزگه وته که دا به جله کانییه وه له سه ر ته ختیکی گه وره دانرابوو. خۆی بوو، کامه رانی سه لمابوو، به قره رهش و په نگه شه رابی و برژانگه دریز و په شه کانییه وه، به هیمنییه کی بیوتنه وه، به نارامییه کی نقره قووله وه مردبوو، نیشانه یه کی ترس و تیکچوون له پوخساریدا نه بوو، به لکو وهک په کتیک ناگای له مردنی خۆی نه بیت، وهک شه وه ی چاوه پروانی هه ستانه وه یه کی نزیک و خیرابکات، وهک شه وه ی سه رخه ویک بشکیتیت و دواتر راست ببیتنه وه ... وه ها دیاربوو.

که تهرمه که ی کامه رانی سه لما گه یشته وه، گولدانچییه کان نۆر به یان له به رده م کۆشکی بالنده کاندا نا پۆر به یان به سته بوو. دکتور ره فعه ت نه به یشت لاشه که له و پیکابه ده ره یتنن و بیخه نه پیشچاوی که س، پیشنیاریکرد سه وسه ن بۆ دواچار لاشه که ببینیت و دواتر راسته وخۆ بۆ شتن ببیه ن بۆ نزیکترین مزگه وت. سه ره تا سه وسه ن باوه پی به هه وال که نه کرد، شه وه ی به وجۆره به خیرایی بیوه ژن بکه ویت دواشت

بوو لە ژيانيدا بىرى لىكردبوو، هەستى بە ئازارىكى ئۆد قوول کرد،
 وىستى بگرى، بەلام نەيتوانى، وەك هەميشە بە نىگايەكى ماندووه،
 بە ڤەنگىكى ڤەڤووه بە لەرزىكى نهينى و تونده وه لە لەشيدا باوهشى
 بە فيكرەتى باوكيدا کرد، باوهشى بە ڤروشه دا کرد، هەموو دەگرىان...
 بەلام ئەو نەگرىا. توند خۆى بەوانە وه نوساند و دلنياوو ژيانى بۆ
 هەتاهەتايە گۆڤاوه، بەلام هەستەكانى بەجۆرىك ئالۆز و بێدەنگ و
 ناوهكى بوون، لەدەرەوه، لە نىگايدا، لە دەنگيدا مەوۆ هەستى بە
 هېچ نەدەکرد، لەو ساتەدا سەوسەن لە ژنىكى مېرد كۆژاو نەدەچوو،
 پوخسارى كەمىك ترساو بوو، بەلام ئەو ترسە بەشى ئەوهى نەدەکرد،
 مەوۆ وەك خانمىكى كۆست كەوترو تەماشايىكات، ئىستاش هەر لە
 مندالە ڤەنگ ڤەڤو و ماندووه كەى جاران دەچوو. دواى كەمىك بە
 دەنگىك كە وەك دەنگى بالئندەيهكى خنكاو وابوو، داوايکرد بەدەستى
 خۆى جەلە خويناوويهكان لەبەرى كامەران دايكەنيت. ڤياوهكان دەستيان
 گرت و برديانە سەر لاشەكە. سەوسەن دەستى بە قزى تەرمەكەدا
 هينا، پوخسارى لە پوخسارى ئەوكاتانە دەچوو كە پىكەوه دەخەوتن
 و دواتر ماندوو لەسەر باسكى ئەم خەوى لێدەكەوت. بەدەستى خۆى
 جەلەكانى بە هيمنى لەبەر داكەند، ئەو ڤەلە خوينينه گەورەيهى بينى
 لە ناوه پاستى سنگيدا، بەدەنگىكى كەمىك سەرسام و بەرز گروتى
 «كۆترى سینه زامدار... گاليكۆلۆمبا لۆزۆنىكا... گاليكۆلۆمبا لۆزۆنىكا».
 هەموو ئەوانەى لەویدا بوون ئەو بالئندە قەشەنگەيان بېركەوتەوه كە
 ڤەلەيهكى سوور، وەك شوينى خەنجەرىك، يان جېگا گوللەيهك لەسەر
 سینه سپيهكەى بوو. ئەو بالئندە تاييه تاييهى دوو سأل لەوهوبەر
 كامەران بەجيا و وەك دياريهيهكى تاييهت لە بەرچاوى هەموومان دای
 بە سەوسەن. سەوسەن دەستىكى لە خوينى سەر سینهى كامەران دا و
 بۆنىکرد، خوينەكە بۆنىكى سىحراوى هەبوو، بۆنى كامەرانى سەلمابوو كە

له گه ل هيج بۆنكى ديكى دونيادا نه ده گۆردرا. چهنده ما جار ناوى نه و
 بالنده يه ل بهر خۆيه وه گوته وه، ئىستا به پونى جۆره لىكچوونىكى
 بۆيژدانانه و دلره قى له نىوان ههردوو ئه م بوونه وه ره جوانه دا ده بينى.
 له بهرچاوى هه مووانه وه بۆنى به هه موو له شىيه وه كرد، هه مان بۆنى
 سىحراوى جازانى هه بوو، به لام ئىستا تىكه لى بۆساردىك بوو، پىشتر
 ته نيا له سه ر جه سته ي مردووه كان بۆنى كرد بوو. له گه ل نه وه شدا هىشتا
 به ئاشكرا بۆنى جيهانى لىده هات... دلىابوو جارىكى تر ئه م بۆنه
 هه لئامۆتته وه... له برى نه وه ي بگرى و به خۆيدا بکيشيت، به هيمنى
 چه ند جارىك كامه رانى ماچكرد و چه ند جارىكى دى قوول بۆنىكرده وه،
 كه پياوه كان له پىكابه كه دايانگرت، خهريك بوو بيهۆش ده كه وت، به لام
 هىژىكى ناوه كى پاىگرت و گووتى «له دويتى شه وه وه بالنده كان ته واو
 بىده نگن». قسه كه ي هينده كتوپر و سه يربوو، هه مووان كه مىك پامان،
 له و ساته دا بالنده كانيان بيركه وته وه و سه رنجى نه وه يان دا كه بىده نگى
 بالنده كان به چه شنىك قورسه، به چه شنىك له سه ر كۆشكه كه نىشتوه،
 هه موو بىئاگا هه ست به ئاماده يى ده كه ن. فىكره ت گولدانچى ويستى
 هه ندىك له جله خويناوييه كان له ده ست سه وسه ن وه رگرىت، به لام نه و
 به غه مگىنى گووتى كه خۆى ده يه وىت ته واوى جله كان به ده سته خۆى
 بخاته دۆلابى يادگار تاله كانه وه. به بىده نگى به خۆى و جله كوردىيه
 خويناوييه كانى كامه رانه وه به ناو ئاپۆره ي خه لكه كه دا پۆيشت كه تا
 ده هات زۆتر و زۆتر ده بوون. له و ساته دا سه وسه ن له بهرچاوى هه موو
 نه وانه ي به ناوياندا تىپه پى، له شارژىكى زامدار ده چوو، له ساتى
 جيهيشتنى شانشىنى گه وره ي خه و نه كانيدا.

کامه رانی سه لما بۆ ئه وهی مه نگوپ له شار دوربخاته وه و خۆی بگه پته وه بۆلای سه وسه ن و بالنده کان، ده بایه له پڭادا به ره و سنوور له جیگایه کی گونجاودا خۆی له مه نگوپ ونبکات، بیته وهی گومانی نه وهی تیا بجولینیت که دووباره گه پاره ته وه. ئه و شه وه مه نگوپ گه یشته سه ر سنوور بیته وهی ناگادارییت که کامه ران له ژیر بایی تاریکیدا گه پاره ته وه بۆ شار. له ئیواره ی پۆژی دووه مدا هه ندی له وانه ی تازه له شار هه له اتببون هه وایی کوشتنی کامه رانی سه لمایان گه یانده نه وانه ی له سه ر سنووری ئیران گیریانکردبوو. هه واله که وه ک باو بروسکه به ناو هه موواندا تپیه پی و شه پۆلی دلته نگیه کی گه وره ی جولاند، له گه ل گه یشتنی هه واله که دا هه موو مه نگوپیان بینی چند دلۆپه فرمیسکیکی گه وره له چاوی هاته خوار، به لام هیچی نه گووت. ئه و شه وه مه نگوپ له ژیریایی تاریکیدا دای به کپوه به رزه کانی سه رسنووردا و ئیتر تا پتر له ده سال نه مانبینیه وه. مه نگوپ به رله وهی له ئیزانه وه به ره و ده ره وهی ولات سه فهریکات، کۆپییه کی تاپۆی خانووه که و نامه یه کی مۆرکراو وه ک وه سیت و بریکی ئیجگار زۆر پاره ی نارد بۆ سه وسه ن و له گه لیشیدا ته وای کۆشکه که ی بۆ ئه و جیهیشت. مه نگوپ له گه ل سه دان که سی تردا به کۆمه کی ئه و نه خشه کۆنه ی له ده مێک سه اله وه کپیووی و هه میشه له گیرفانیدا بوو له سنووری ئیران و تورکیا چوو به ودیودا، له گه ل ده یان که سی تردا به پی سنووری یۆنانی

بەزاند، بەپێ بە خاکی گریکه کاندایا ئەسینا پۆشت، لەوێو بە بەلەم بەرەو پۆخەکانی ئیتالیا پەڕییهو، جاریکی دی بەپێ لە چیاکانی نیوان ئیتالیا و سویسرائی دا و لە فەرەنساو بەرە و بەلجیکا و لەوێو بەرەو هۆلەندا پۆشت. ئیتر دە سالی تەواو هەوایی لە ئیمە پچرا... دەسالی هیچ شتیگمان دەربارەى نەزانی، هیچ هەواییگیمان نەبیست. دواى دە سال لە ئیوارەیهکی ئەیلوولی سالی ٢٠٠٦ دا وەک پیرەمێردیکی نەخۆش و پەککەوتە کە وەک خۆی دەگوت «قوونی بە ئەستەم هەناسەى تیا مابوو»... گەپایەو و پێیگوتین کە بۆ مردن هاتۆتەو.

کۆژانی کامەران لە هەلومەرجێکدا پوویدا کەس نەیتوانی غەمی گەورەى بۆ بخوات، ژۆریەى هاوێ و دۆستە نزیکەکانی لە دۆخیکی دژواردا لەسەر سنوورەکان گیریان خواردبوو، یاخود لە شاردا بێدەنگ لە مالهەکانی خۆیاندا چاوەڕوانی پووداوەکانی داهاوێریان دەکرد. دواتریش خۆینی کامەران وەک خۆینی ژۆریەى کۆژاوەکانی شەپى ناوخوا بوو بە ژۆر تەپتۆزی ئەو سەردەمەو. لە ماوەى چەند هەفتەیهکدا جاریکی تر پارتییەکان شکانەو و یەکییتیەکان بە چ خێرایەک هەڵهاتبوون، بە هەمان خێرایى گەپانەو و پارتییەکانیش بە چ خێرایەک سەرکەوتبوون، بە هەمان خێرایى شکستیان هێنا و ئاموونییەکانش جاریکی تر لە زێد و مالى خۆیان ئاوارەبوونەو. تاکە غەمگینی پاستەقینە دواى سەوسەن و فیکرەتى باوکی بالندەکان بوون کە لە شەوی کۆژانییەو تا چەندین پۆژ بێدەنگ بوون... سەوسەن لە پۆژانی پرسیکەدا بەردەوام ئەو بالندە بچوکه سینە خۆینیەى کامەرانى خستبوو سەر سنگى و بە غەمگینی سەیری هەمووانى دەکرد. ئیستا هەموو شار، ناوی ئەو بالندە بچوکهیان لە بەریو گالیکۆلۆمبا لۆژۆنیکا... گالیکۆلۆمبا لۆژۆنیکا. منداڵە بچوکهکانی شار لە کوچهکاندا پایاندەکرد و وایان دەگوت. سەوسەن لە کاتى پرسیکەدا هێندەى گۆیى لە بێدەنگی قورسى بالندەکان بوو، گۆیى

لە گريانى كەسوكارە تەغزىيارەكەى خۆى و كامەران نەبوو. سەوسەن گەرچى نازارەكانى نۆر قوول بون، بەلام بە فرمىسك نەگرياء، لە تەولوى پرسەكەدا جگە لەسەرئىشەيەكى بەردەوام، جگە لە بېئىزىيەكى گەورە كە هئىدى هئىدى دەچوو خويىيەو هەستى بە هيچى تر نەكرد. لە ناخدا پئويستى بەوەبوو كە ئەم هەموو ئادەمىزادە دەورويەرى چۆلېكەن و بگەرپتەو بۆ تەنھايى خۆى. هەموو پۆژانى پرسەكە ھوزارى لە باوھشدا بوو و بە ھىمنى سەيرى تەغزىكەرانى دەكرد، پئىدەچوو دووروزىك پەيوەنديەكى راستەقىنەى بەو دونيايەو نەيىت كە ئەوانى دى تيا دەژيان و تيا دەگريان. نە ئەوكاتە و نەدواتر، هيچ كەس شتىكى تاييەتى دەريارەى ھەستە ناوھكى و قوولەكانى سەبارەت بە مردنى كامەران لى نەبيست. بەلام سەوسەن ئىدى لەو پۆژى مردنەو تاجەندىن سالى كۆشكى بالىندەكانى جىنەھىشت و نەھاتەدەرئ، ھەولى فيكرەت گولدانچى و پېروشە بۆ ھىنانە دەرەوھى لەو كۆشكە بە جىگايەك نەگەيشت. دواى تەواوېونى پرسەكە تاكە شتىك بۆى دەژيا بالىندەكان بوو، دواى كۆژانى كامەران ماوھەكى نۆرى ويست تا دووبارە مەلەكان كەوتنەو خويىندن و ھاتنەو دەنگ، بەلام دەنگى ئىستانيان لە گوڤى ئىمەدا غەمگىنتر دەزرىنگايەو. ئەو نرگە و ھاوارانەى دواتر لە بالىندەكانەو دەھات واپانكرد ناوى مالى سەوسەن بگۆرپىن بۆ كۆشكى بالىندە غەمگىنەكان. ھەندى شەو مالاكە وەھا لە دەنگى غەمگىنى بالىندە پېدەبوو، ئىمەى پېسواران كە پاگوزەر بە كوچەدا دەپۆيشتىن وامان دەزانى دەنگى كۆمەلىك پۆحى مردوھ لەو دىو دەرگاكانى كۆشكەو دەگرىن و شىوہندەكەن. پەيوەندى سەوسەن لەدواى كۆچى كامەرانەو بە ھەموو شتىكى دىكەى ئەو دىوى كۆشكەو، سروششتىكى سەيرى وەرگرت، دواى دووسال و نىو لە دابپان و بئىدەنگى ئۆوارەيەك ناردى بەدواى نارىان جەودەتدا، ئەمجارە نە تەنھا بۆ ئەوھى وئىنەى سەر دىواری بۆ بىكات، بەلكو بۆ ئەوھى لە پىگاي كامېراپەكى

فوتوگرافی تاییه تییه وه وینه ی بۆ بگریت. به وه دا خۆی نه ده چوو به ده رۆ ده بایه ئاریان هه موو هه یینییه ک وینه ی گۆره که ی کامه رانی بۆ بگریت، وینه ی شه قامه کان و کوچه کانی شار. سه وسه ن چیت نه یده توانی له گه ل حه قیقه تی نه م شاره دا بژی، به لکو ته نیا ده ی توانی له گه ل وینه کانیدا هه لبات. له مانگ و سالانی دیدا ده ستیکرد به چاندنی گو ل له حه وش ی ماله که دا، هه موو پۆژانیکی هه ینی چه پکیک گو لی ده نارد بۆ سه ر گۆره که ی کامه ران. له سالانی داها توو دا که مال یه لداش وه ک ئاریان ده بیته میوانیکی به رده وامی مالی گو لدا نچی، له پاییزی نه و ساله وه بالنده کان هی دی هی دی و یه که یه که ده که ونه سه ر مر دن. که مال یه لدا هه موو جارێک دیت و به ده ستی خۆی بالنده مر دووه کان ده بات و به مۆمیا کراوی ده یانه یی نته وه. هی دی هی دی و سال نوای سال بالنده مۆمیاکان ته ولوی ژوو و پار په وه کانی مالی گو لدا نچی دا گیر ده که ن. ئاریان جه و ده ت دیت و وه ک جاران به هی منی ده که وینه وه نیگار کردنی دیواره کان. مالی گو لدا نچی به جۆریک پر ده بی ت له تابلۆ سروشتیه شیت ته کان و له بالنده ی مۆمیا کراو و له قه فه زی بولبولی غه مگین، مر و ف هه ر کاتی ک ده چی ته ناوی واده زانی ت پی ی خست ته ناو جه نگه لکی دوو ر و بی هاو تا وه. پر و شه و دکتۆر په فعه ت له و سالانه دا به جۆریک سه رقالی کارن، به چه شتی ک له ئیشی خه سه ته خانه و عیاده دا نو قمه ده بن، هو زاری کو پیا ن به شی هه ره زۆری کاتی خۆی له گه ل سه وسه ن و بالنده کاند ده باته سه ر. سه وسه ن له دوای مر دنی کامه رانه وه ده سته دکات به وه ی بایه خیکی بیوی نه بدات به و مندا له، پۆژ دوای پۆژ هه وای ناسینی دونه ی و گه پان به زه ویدا له سه ریدا سه وز ده کات. فیکره ت گو لدا نچی که تا دیت زیاتر و زیاتر له گه ل بالنده کاند ده باته کات و به شیکی درژی سه عاته کانی خۆی له گه ل بالنده کاند ده باته سه ر، پۆژی ک له سه وسه ن ده پرسیت، چۆن ده بی ت که سنک هه موو ژیا نی خه ونی به جیهانه وه ببنی بی ت ئیستا له کۆشکی کدا

خۆی دیلبکات و نه چیته دهره وه؟ سه وسه ن پێیده لیت له بهرته وهی ته نیا له م ماله دا ده توانیت هه ست به گه وره یی ئونیا بکات، له دهره وهی ئه م ماله هه موو شه قام و کچه کانی ئه م شاره جگه له بچوکی و ته سکی هه چی دیکه ی بیرناخه نه وه. فیکره ت ئیستا ئاره زوویه کی نییه وه ک سالان، کیژکه هانبدات بچوکی ئه م شاره قه بوولبکات، ئاره زوویه کی نییه له م زیندان ه تازه یه دهریبه ئینیت که بالنده و مۆمیاکان بۆیان دروستکردوه، به پێچه وانه وه هه سته ده کات خۆشی هیدی هیدی به ره و جیگایه ک نوور له م شه قامه سارد و بپۆخانه شه کشه ده کات. کاتی که ده گه یه کۆتایی سه ده ی بیست و پێشوازی له سالی دوو هه زار ده که یه ن، فیکره ت گولدانچی زمانیکی تایبه تی بۆ قسه کردن له گه ل بالنده کاندا ده خولقی نیت که ته نیا خۆی تییده کات. له گه ل تیپه پینی کاتدا فیکره تیش ئیدی بۆ پرسه کان نه ییت زۆر که م ده چیته ده ری. به لام ورده ورده ده بینیت وه ک مردنی بالنده کان پیاوانی نه وه ی ئه ویش یه که یه که ده که ون و ده مرین... هه ندی پۆژ ناچاره له پرسه یه که وه بچیت بۆ پرسه یه کی تر. وه ک هه موو پیاوه به ته مه نه کانی وه ک خۆی که له پرسه کاندا له سه ر کورسی مرگه وه کان داده نیشیت و گوئ له سوهره ته کانی قورئان ده گریت، جۆره تی پامانیکی فه لسه فی ده رباره ی ماناکانی ژیا ن و مردن سه رقا لیده کات. فیکره ت له دلی خۆیدا ده لیت مردن ته نیا یارییه کی خۆشی ئه م شاره یه که هه موو به باشی ده یزانین. هه میشه که له پرسه کان ده گه پێته وه، بۆ ئه وه ی که مێک خه یالاتی مردن له سه ری خۆی ده ربکات، بۆ ماوه ی درێژ له گه ل بالنده کاندا قسه ده کات.

له سه ره تای سه ده ی بیست و یه کدا ئیواره یه ک ئیبراهیم ئه سرینیش به راستی ئیزرائیل ده بینیت، ئه و پیاوه ی هه موو ژیا نی ئیزرائیلی به شیوه یه کی تایبه تی بینیبوو، له ساتی مردندا، له وه ده قیقه یه دا که به راستی پوویه پووی ئیزرائیل ده پێته وه، تیده کات که به درێژی ژیا نی به هه له مردنی بینیه و

نه‌وه‌ی هه‌میشه له‌به‌رده‌میدا هاتوو و چوو ئیزرائیلی پاسته‌قینه نه‌بووه، به‌ر له‌مردنی فریای نه‌وه ده‌که‌وێت به‌کچه‌کانی بلیت تا ئیستا هه‌رچی خولیا‌یه‌کی مردن له‌سه‌ریدا بووه، ده‌ستکردی ته‌پوتۆز و تاریکی نه‌م شاره‌بووه و په‌یه‌ه‌ندییه‌کی به‌مردنی پاسته‌قینه‌وه نه‌بووه. ته‌نیا له‌ساتی مردندا تێده‌گات که هه‌موو نه‌و ئیزرائیلانی پێشتر بینیمونی په‌یه‌ه‌ندیان به‌ئیزرائیلی خوداوه نه‌بووه، به‌لکه‌و هه‌موویان فریشته‌ی تایبه‌تی نه‌م شوینه و نه‌م شاره‌ تاریکه‌ بوون، ره‌نگه‌ جوهرائیلی په‌حمه‌ت بووین و په‌یامیکی تریان هێنا بی‌ت. له‌پرسه‌که‌ی ئیبراهیم نه‌سهریندا، فیکره‌ت گول‌دانچی جاریکی تر ساقی مه‌حمود ده‌بینیته‌وه، پیریکی چه‌ماوه و ماندوو که له‌دوو ساڵه‌دا بارته‌قای چه‌ندین ساڵ پیری‌بووه. نه‌و ئیواره‌یه‌ ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گول‌دانچی پیاسه‌یه‌کی دوورودریژ ده‌که‌ن، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی مالاوایی له‌یه‌کتربکه‌ن، ساقی مه‌حمود داوای لێده‌کات پێگای بدات پۆژیک بی‌ت و بالنده‌کان بینیته‌وه، به‌تایبه‌ت بالنده‌کانی مه‌نسور که نه‌و به‌پێچه‌وانه‌ی زۆر که‌سی تهره‌وه هیشتا پۆژیکی قوولی بۆی هیه و به‌عاشقیکی پاستگۆ و گه‌وره‌ی ده‌زانیت. ساقی مه‌حمودی پیر له‌ئیواره‌یه‌کی نه‌و هه‌فته‌یه‌دا چوو بۆ سه‌یری بالنده‌کان و له‌به‌رده‌م قه‌فه‌زه‌کاندا ده‌ستیکرد به‌گریان. سه‌وسه‌ن به‌هه‌منی لێپرسی «بۆ ده‌گری؟». نه‌و له‌وه‌لامدا گووتی «بۆنه‌وه ده‌گرم که له‌م شاره‌دا ده‌مرم و هه‌یج شتی که له‌سه‌ر دنیای گه‌وره‌ و به‌رین نازانم، نه‌وه‌شی ده‌یزانم پره‌ له‌هه‌له‌ و نادرستی». له‌و ئیواره‌یه‌وه ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گول‌دانچی بوون به‌نۆستیکی زۆر نزیک. زۆر ئیواره ساقی ده‌هات بۆ سه‌یری بالنده‌کان و به‌وه سه‌رسامبوو که ده‌ییبینی فیکره‌ت به‌زمانیکی تایبه‌تی قسه‌ له‌گه‌ل بالنده‌کاندا ده‌کات، له‌و ماوه‌یه‌دا فێربوون ئیواران پێکه‌وه له‌گه‌ل یه‌کدا دانیشن و تاوڵه‌بکه‌ن، تاکه‌ شتی که هه‌ردووکیان سویندیان له‌سه‌ر خواردبوو نه‌یکه‌ن باسی سیاسه‌ت بوو، به‌تایبه‌ت باسی دوو حیزبه‌ گه‌وره‌که‌ی ولات، هه‌ردووکیان

له و باوه په دابوون هه مرۆفیک بتوانیت غه می شه و دو هیزه له دل نه گرت، ده بیت به بهخته وه ترین مرۆفی شه ممله گته. سهوسه ن به وه به خیار سو ساقی بیت بو مالیان و له گه ل باوکیدا بیته دوست. هه له ماوه ی شه و چند ساله دا که سانیکی زور له وانه ی له دهره وه ی نیشتمانه وه ده هاتنه وه، نیگاری شه و پێوار و کۆچه رانه یان بو سهوسه ن ده هینا به وه که له مسهره وه سه ری زه ویدا بلأوبوو بوونه وه و له هه موو جیگایه کی دونه یان وینه و نامه ی تاییه تیان بو ده نارد. خه لکانیکی زور سوپاسی سهوسه نیان ده کرد که له گه یشتن به ئومیدی خۆیاندا بالنده کانی شه و کومه کی کردون. هاوینی سالی نه وه دوه هشت و نه وه دونۆ لیشاری سهردانه وه ی کۆچه ره کان بو کوردستان گه یشته ترۆپکی خۆی، به درێژی پێژان و شه وانی هاوین، سهوسه ن میوانداری شه و دۆستانه ی ده کرد که نامه و کاغزی شه وانه یان بو ده هینا که له مسهره وه سه ری زه ویدا نیشته جی بوو بوون، هه موو وینه ی شاره کانی خۆیان بو ده نارد، وینه ی ماله کانیان، وینه تاییه تییه کانیان له کاتی گه راندا به کوچه و بازاره کاندا، له کاتی سهردانی باغه جیاوازه کانی ناژه لاند، نیگاری شه و دورگه و ده ریا و ده ریاچانه ی پێگایان تیکه وتوه. هه ندیکیان تکایان له سهوسه ن ده کرد په پێکی دیکه یان له بالنده کان بو بنێرت، بالنده غه مگینه موقه ده سه کان، وهک ئیستا ئیمه ناومان ده نان، شه و بالنده نه ی چند سال بوو به گه رویه کی غه مگین ده یانخویند. سهوسه ن ته لبومیکی زور گه وه ی بو وینه کان کرده وه، له و ته لبومه دا وینه ی چه ندین شار و شارۆچکه و ناویشانی جیاوازی دونه یی تیدابوو، که سهوسه ن پۆژ دوا ی پۆژ کۆیده کردنه وه، شه و دوا ی شه و ده ریده هیتان و په نجه ی ده خسته سهر وینه بیده نگه کان و چا ویده کرده وه و ده چوو ناویان، ئیستا له جاران ئاساتر ده ی توانی بۆنبکات و ده نگه کانیش بیستیت، ده ی توانی چا ویکاته وه و به راستی بۆنی شوینه دووره کان بکات، هاواری بالنده کان بیستیت، سهوسه ن ئیستا ده ی توانی هه موو دونه به یینته ناو کۆشکی بالنده کانه وه ...

همو دونهيا. به لام له پال نهو ميواناته شدا به ردهوام ناربان جه ودهت و
 كه مال يه لدا و فيكره تي باوكي راده سپيريت، كتيب و نه تل سى تاييه تي
 بو بكرن، له ماوه ي چند سالتكدا دووباره ژماره يه كتيب ده هيتنه وه
 بو مال، كه زډيه يان كتيبى تاييه تي گول و بالنده و جهنگل و چيا و
 ده رياچه كانى دونهيان. هوزار له باوه شى پوره نه خو شه كه يدا گه وره ده بيت،
 كه به ردهوام په پويه كى شينى به سهر ييه وه به ستوه و به په ردا خيك چاوه
 كه بونى گه لچاى بوندارى ليديت، به دم سهر نيشه يه كى هه ميشه يى و به
 هه ستى لاوازيه كى نه به دييه وه قسه ي بو دهكات، كتيبى كانى پيشانده دات،
 فيرى ناوى لاتينى بالنده كانى دهكات، فيريده دات له مندالييه وه هه ولبدات
 گول له ناو كتيبى كاندا بونبكات، بالنده له ناسماندا بناسيته وه، ته يره كان
 به پينى دهنگ جيا بكا ته وه، ناوى شاره كان و پنگاكان و دوورگه كانى دونهيان
 فيرده دات، له و سدان حيكايه ته ي بو ده گيرپته وه كه كامه رانى سه لما
 له شه وانى دريژى شووه كورته كه يدا بوى گيرابووه وه. هوزار له ته مهنى
 هه شت سالتدا بوو كاتيك دكتور په فعت سهرنجيدا كوپه كه ي ناوى
 لاتينى سدان گول و بالنده ده ژانيت، ناوى ده يان شار و دوورگه ي
 له به ره كه نه و نه يبيستون، ده ژانيت كورترين ريگا به ده ريادا له نيوان
 نه مريكاي باكوور و باشووردا چييه. نه وه تووشى ترس و توقانيكى
 كتوپرى دهكات. دواى دهنگه دهنگيكي گه وره له گه ل پروه دا كه گه ليك
 قاپى تيدا شكا و گه ليك په رداخ له سهر ديواره كان زرمه يانكرد، دكتور
 به رياريده نيدى كوپه كه ي نه بات بو كوشكى غه مگينى بالنده كان و بيبات
 بو لاي دايكى كه ده ميك سال بوو داواى نه وه ي ده كرد كوپه زاكه ي له
 سهر ده ستى نه ودا گه وره بيت. دكتور كه پوژ به پوژ زياتر ده بوو به
 پياويكى مون، كاتى زوتر و زوترى له گه ل نه خو شه كاندا ده برده سهر،
 لووت به رزتر و توپه تر ده بوو، پييو ابوو كه سه وسه منداليه كه ي له
 دونهيا به كدا نومكردوه كه كه م و زور په يوه ندى به مندالييه وه نييه،

به جۆرىك هه‌وى ناسىنى دونىاي خستۆته سه‌رىيه‌وه كه ده‌شيت منداله‌كه له داها‌توودا له ده‌وروپه‌رى خۆى تيته‌گات و تواناي ژيانى تيدا نه‌بيت. دوورخستنه‌وه‌ى منداله‌كه له سه‌وسه‌ن، هه‌ردوو‌كيانى تووشى نه‌خۆشيه‌يه‌كى گه‌وره‌ كرد. له هه‌موو ئه‌و ماوه‌يه‌دا سه‌وسه‌ن له‌گه‌ڵ نه‌خۆشيه‌يه‌ قورس و سه‌رئيشه به‌رده‌وام و بپه‌ۆشبوونه كتوپره‌كانيدا نه‌يه‌يشت دكتۆر ره‌فعت سه‌يرىيگات و وه‌ك جاران ده‌رمانى بداتى، ده‌بايه فيكره‌ت گۆلدا‌نچى به‌دواى دكتۆرىكى ديكه‌دا بگه‌رپت و بپه‌يتت بۆ ماله‌وه، له‌و ماوه‌يه‌دا منداله‌كه‌ش به‌جۆرىكى ترسناك تووشى پشانه‌وه و لاوازى و سه‌رئيشه و له هۆشخۆچوون هات... منداله‌كه له‌و ماوه‌يه‌دا ته‌واو له خويندن دا‌برا و نه‌يتوانى بچيته‌وه بۆ قوتا‌بخانه، ئه‌وه ژيانى دكتۆر په‌فعت و پرۆشه‌ى وه‌ها تيكدا، به‌رنامه‌ى كار و په‌يوه‌ندى هاوسه‌رييان به‌جۆرىك تيكچوو كه يان ده‌بايه جيا‌بينه‌وه ياخود ده‌بايه منداله‌كه بيه‌نه‌وه بۆ لای سه‌وسه‌ن. سه‌رسه‌ختى و كه‌له‌په‌قى دكتۆر دواى دوو مانگ گه‌يشته كۆتايى خۆى و پۆرىك برياريدا هوزار له‌گه‌ڵ پرۆشه‌دا بباته‌وه بۆ كۆشكى بالنده‌كان. ئه‌و ئىواره‌يه دكتۆر به پيچه‌وانه‌ى سروشتى تو‌ره‌ى خۆيه‌وه، كه‌لىك به ئه‌ده‌به‌وه داواى له سه‌وسه‌ن كرد، شتى زۆر نه‌خاته مي‌شكى منداله‌كه‌وه و خه‌ياللى وا گه‌وره نه‌كات، دواتر نه‌توانيت بژى. به‌لام سه‌وسه‌ن زۆر به‌په‌قى سه‌يرى دكتۆرى كرد و به وشكى گووتى «دكتۆر، كۆپه‌كه ده‌بيت دونيا بنا‌سىت، ناييت وا تيبگات كه ژيان هه‌مووى ئه‌وه‌يه كه له‌م شاره‌دا ده‌يبينت». وه‌لامه‌كه‌ى سه‌وسه‌ن له ناخه‌وه هه‌مووانى ترساند، به‌لام نىگاكانى وه‌ك هه‌ميشه به‌چه‌شنىك بوون، كه‌م كه‌س ده‌يتوانى له پيشده‌ميدا ده‌نگ به‌ريكاته‌وه و شتىكى پيچه‌وانه بدركى‌نيت.

بالندهكان هیدی هیدی ده‌مردن، دكتور دلشاد مردنی به‌شیک له
 بالندهكانی ده‌گت‌پایه‌وه بۆ ته‌مه‌نی سروشتیان و مردنی هه‌ندیکی دیکه‌شی
 ده‌گت‌پایه‌وه بۆ نه‌خۆشی تاییه‌تی و مردنی ژماره‌یه‌کی دیکه‌شی ده‌خسته
 سه‌ر ته‌ستوی غه‌م. پۆژیکیان دكتور به‌ سه‌وسه‌نی گووت « بالندهكان
 له‌ مرووف زۆر غه‌مگینتر ده‌بن... بالندهكان وه‌ک ئی‌مه‌ ده‌گرین و پۆحیتیکی
 ناوه‌کیان هه‌یه‌ ئۆقره‌یان لیده‌بریت و گینگلیان پیده‌دا ». سه‌وسه‌ن له‌و
 چه‌ند ساله‌دا ته‌واو گه‌یشته‌بووه‌ ئه‌و جیگایه‌ی به‌راستی له‌ شیوه‌ی خویندن
 و سروشتی ده‌نگیاندا هه‌ست به‌ غه‌میان بکات، هه‌میشه‌ش چه‌ند پۆژیکی
 به‌ر له‌ مردنیان هه‌ستی به‌ هاتنی گۆتایی ده‌کرد. له‌ سه‌ره‌تای سالی دوو
 هه‌زاردا کۆتری سینه‌ زامداریش مرد. سه‌وسه‌ن چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پێشتر
 هه‌ستی به‌ نزیک‌بوونه‌وه‌ی مردنی کرد‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌ی نا‌اسایی بوو له
 ساتی مردندا، له‌ شوینی هه‌مان ئه‌و په‌له‌ سوژه‌ی سه‌ر سنگیه‌وه، چه‌ند
 دلۆپه‌ خوینیکی چ‌ر هاتنه‌ده‌ری، که‌ سه‌وسه‌ن ده‌ستی لیدا و بۆنیکرد
 هه‌مان ئه‌و بۆنه‌ تاییه‌تییه‌ی کامه‌رانی سه‌لمای لیده‌هات، ئه‌و بۆنه‌ی
 سه‌وسه‌ن له‌گه‌ل هه‌یچ بۆنیکی دیکه‌ی دونه‌یادا تیکه‌لی نه‌ده‌کرد. ئه‌و بوو،
 بۆنی کامه‌ران بوو جارێکی تر له‌ پێگای خوینی ئه‌م کۆتره‌وه‌ ده‌گه‌پایه‌وه .
 که‌ که‌مال په‌لدا هات بالنده‌که‌ به‌ریت بۆ مۆمیاکردن، سه‌وسه‌ن تکای
 تیاکرد زۆر ئاگاداری بیت و تاییه‌ت په‌فتاری له‌گه‌ل‌دابکات. دواتر مۆمیاکه‌ی

لەسەر مېزىك لە نىزىكى سەرى خۆيەو دانا و ھەموو شەوئىك بەر لە خەوتن تەماشايىدەكرد. لەدەوى پىنچ سالى لە كوشتنى كامەران، سەوسەن ۋەك گەرايىتەو ەبۆ قۇناغى پىش گەپانەو ەى داواكارەكانى ھەندى شەو ۋەك جارن، ئەلبومە كۆنەكانى بەنھىنى دەردەھىنايەو ە سەيرى وىنى ەى داواكارەكانى دەكرد، ۋەك ئەو ەى چاۋەپوانى گەپانەو ەيان بكات، ۋەك ئەو ەى ھىشتا ھىچ كەستىكان نەگەرايىتەو ە و ئەم بالىدە تەنبا زادەى خەوئىكى درىژىن. لەو ەرتازىت سەوسەن لەو چەند سالىدا تووشى دەردىك بوو كە زۆرەى ژنى تەنباى دۇنيا تووشى دەبن، ماو ەى درىژ لە بەردەم ئاۋىتەدا دەو ەستا و قزى شانەدەكرد، ھەندىچار بە سەعات بەردەوام دەبوو، بىتەو ەى بەپاستى خۆى لە ئاۋىتەكەدا بىيىت، قزى دادەھىنا و خەيالى بۆ جىگايەكى تر و بىرى بەرەو شوئىنكى تر پەپىبوو، قزى دادەھىنا و دايدەھىنا و دايدەھىنايەو، بەلام لە برى خۆى بالىدەكانى دەبىنى، لەبرى خۆى ناو جەنگەل و دارستانە دوورەكانى دەبىنى.

لەسەرەتاي سەدەى نوپو ە دواى ئەو ەى ھەر دوو حىزى ەگەرەكەى ولات بىريارىندا ئاشتەبەنەو، ھىدى ھىدى ئاموونىيەكان گەپانەو ە بۆ شارى ئىمە. پاستە زۆرەمان كوشتنى قەلەندەر و كامەرانى سەلمامان لە بىرنەكرد، بەلام يادگارەكانى شەپ بە چەشنىك تالبوون زۆرەمان دەمانووست بىرىنى ئەو پۇژانە نەكولتىنەو ە و سەرى زامەكان دووبارە ھەلنەدەينەو ە. لە كۇتايى سالى دوو ەزارو سىدا ھەموو ئاموونىيەكان جگە لە خالىد ئاموون ھەموو گەپانەو ە بۆ شار، زۆرەيان خانو ەكانيان ۋەرگرتەو ە و چوونەو ە سەر ئىشە كۆنەكانيان، لە ماو ەى ئەو ھەموو سالىدا خالىد ئاموون پەيو ەندى بە سەوسەن فىكرەتەو ە نەكرد، جۆرە شەرمىكى قوول و ترستىكى قوولتر لە ناو ەو ەدەيەزانە. دواى كوشتنى كامەران، خالىد بە قۇناغىكى بىدەنگى گەرەدا پابورد، بە خۆى و تاپرىكەو ە پىاسەى دوورودرىژى بە كۆتەكاندا دەكرد، ھەموو ھەفتەيەك چەند جارىك دەچو

بۆ پاو، زیاد لە هەرجۆرە گیانە وەرێک بالێندە ی پراوێ کرد، گەرچی لە
 قسە و گفتیدا هەستمان بەشتێک نەدەکرد، بەلام نیگا و سەیرکردنی
 بۆ بالێندەکان پێیوون لە جۆرە کێنە یەکی شاردراو. هەرگیز گۆشتی
 بالێندە کوژراوەکانی خۆی نەدەخوارد، هێندە هەبوو دەیهێنانە وە و دەیدا
 بە یەکیک لە پاسەوانەکانی و قسە یەکی لە زار نەدەهاتە دەری. خالید
 ناموون زۆر زوو لە پلە حیزبێیەکاندا سەرکەوت و بوو بە بەرپرسیکی
 کارای حکومەت، هەمیشە بە بێدەنگییەکی سەیرە وە کاریدەکرد، لە هەموو
 کۆبوونە وە ی ناموونییەکاندا بەشداردەبوو بێتە وە ی قسە یەکی نەوتبکات،
 هەموو هەستیان بە و غەمگینی و هەسرەت و کێنە گەرە یە ی دەکرد کە
 بەرۆکی ژبانی بەرنادات. کە دوا ی یازدە سال بۆ یە کەمجار بە ئیشیکی
 گرنکی حکومەت گەراپە وە بۆ شار، سەیرمان لێهات کە لە ناوئە و هەموو
 ئوتیلە تازە و خوشەدا کە لە و ماوێەدا لە شارە کەماندا کرابوو وە،
 پاستە و پاست چوو بۆ ئوتیلە کە ی باوەجان، لەوئ باوەشی بە خاوەنە
 پیرە کەیدا کرد و لە هەمان ئە و ژوورەدا دابەزی کە یازدە سال لە وە و بەر
 لێیدا بە زینبوو، هەموو خۆزگەمان دەخواست بزانین خالید ناموون لە و ژوورەدا
 چی دەکات، پارە یەکی زۆرمان دا بە یەکیک لە خزمەتچیەکان تا لە ناکاو
 خۆی بکات بە ژوورە کەیدا و بزانیت ئە م بەرپرسە بالایە ی حکومەتی نوئ
 لەوئ چیدەکات، سەیرمان لێهات کە کورپە ی خزمەتچی بە پەشو کاوی
 هاتە خوار و پێیگوتین خالید ناموون لە سەر هەمان ئە و کورسییە
 کوون و تەنهایە ی جارێ دانیشتوو و دەگری، ئە و پیاوێ خەریکبوو
 لە هەموو ولاتدا دەبوو هێمای وشکی و دلپەقی، دوا ی ئە و هەموو
 ماوێە هاتبوو وە بۆ ئە وە ی لێرەدا بگری، لە و ساتەدا ئیتر دلنیا بووین
 کە یازدە سالە خالید لە پووی پۆحییە وە لە و چرکە یەدا وەستاو و
 ناتوانیت بەجێبەجێت. کە لە ئوتیلە کە ی باوەجان دابەزی پاسەوانەکانی
 ئێمەیان دوورخستە وە و نەیانپشت زۆر لە نزیکە وە ببینین، بەلام کە

سوار ئوتومبىلەكانيان بوون ئىمەش نوورادورر بە ماشىنەكانمان دويان كەوتىن. ئەو پۇرۇ خالىد ناموون خۇي و پاسەوانەكانى بەرەو باكورى شار و بە ئاراسىنەي كۆشكى بالنده غەمگينه كان بەرپكەوتن. ھەموو واماندهزانى دەچىت بۆ لاي سەوسەن فېكرەت، بە جوانىشمان دەزانى لە جوانترىن بىئەزنى شارەكەمان بېرسىتەو و سەردانىكى كورتىيكات و ھەولبەدات شتىك لەو غەم و خوینە بتەكىنئىت كە لەسەر ھەموو چىرۆكەكە نىشتەو. بەلام بينيمان لە نرىك كۆشكى بالندهكانەو وەستا، لەو دىو دىوارەكانى كۆشكەوە گوپى لە دەنگى بالنده غەمگينه كان گرت، كە ئەوكات خەرىكبوو دەھاتنە كزى. چەند دەقىقەيەك لەوئ وەستا و تەنبا سەبرى دىوار و پەنجەرەي كۆشكەكەي كرد، ھەموو دەمانزانى چ ئازارەخشە مرؤف لەم دىو دىوارەكانى مالى مەحبوبەيەكى كۆنەوە بوەستىت و نەتوانىت بچىتە ژورئ، دەمانزانى چەندە سەختە مرؤف ھەموو ژيانى ھەسەرەتى ئافرەتىك لە دلىدا ھەلگرت. لەگەل ئەوئ ھەموومان بە بەرپرسى سەرەكى كوشتنى كامەرانى سەلەمان دەزانى، بەلام لەو چركەي بىكەسى و بەدبەختىيەدا كە لەمدىو دىوارەكانى كۆشكەوە وەستابوو، كسپە لە دلمانەوە ھات بۆي و گریانمان بۆي دەھات. كى چوزانىت، پەنگە سەوسەن ھەزىكرەبىت بىيىنئىتەو، پەنگە چەندىن پرسیارى ھەبووبىت لىيىكات، پەنگە گەر جورئەتېكرەدايە و لەدەرگاكەي بدايە، دواچار ھەموو شتەكان بگوراپانايە. ھەموو دەمانزانى ئەو دوا فرستى ژيانئىتى تا دوا ھەنگاو بنىت بۆ كەيشتن بەسەوسەن، بەلام بىئەوئ لەدەرگا بدات سوار ئوتومبىلەكەي بوووەو و ئەو كوچەيەي جېھىشت و ئىدى ھەرگىز نەماندى بگەرپتەو. دواتر زۆرمان ھەولدا لە پرىگای پېوشە و كچانى دىكەي خىزانى گولدانچىيەوە بزانىن خانمى بالندهكان چۆن بىر لە خالىد ناموون دەكاتەرە، بەلام ھەموو دلىيايانكرىنەوە كە سەوسەن لەو پووەو ھىچ شتىك نالئىت و ئامادە نىيە ھىچ ھەرفىك بەركىنئىت.

له سالی ۲۰۰۲ دا ساقی مه محمود خوشکه که ی مرد و له سه ر داوای
 فیکره ت گولدانچی گواستییه وه بۆ ناو کۆشکی بالنده غه مگینه کان، له
 پاستیدا ماله که هیند گه وره بوو جگه له ساقی چهن دین که سی دیکه شی
 ده گرت، به لام ساقی به جۆریک ده ستکورت بوو، گه ر گولدانچی ده ستی
 نه گرتایه مرؤف نازانیت چۆن و له کوئ ونده بوو. هاتنی ساقی بۆ
 کۆشکه که که میک زیانی سه وسه ن و هوزار و فیکره ت گولدانچیشی
 پرکرد. ئیدی به یانیان پیکه وه به رچاییانده کرد، هه میشه په رۆشه بازایی
 بۆ ده کردن، که وه ک ژنیکه به هیز و گورجوگۆل ئیشیده کرد، به سه ریک
 له خهسته خانه نه هلییه که ی دکتۆر ئیشی حیساباتی ده کرد و به سه ریکه
 دیش ده بایه ناگای له باوکیکی پیر و خوشکیکی نه خۆش بیت که وه ک
 خۆی ده یگوت «له ناو کۆمه لیک ته یروتیوردا چه قیوه و نایه ته ده ری». هه
 نه ندیجار له ماندوو بووندا ده گریا، پایده کرد بۆ لای که چه پوره کانی،
 بۆ لای مریه م گولدانچی که له لایۆریکی گه وره ی پشکنینی پزیشکی
 کاریده کرد و سکا لا تۆره کانی خۆی له ده ست دونیا ده رده بپی، له
 ده ست مێرده که ی که کاری پزیشکی گۆپیوه بۆ کاسبییه کی ته ما حکارانه،
 له ده ست نه خۆشه کان که نازتکده که ن له توانای ته مدا نییه بیکتیشیت،
 له ده ست خوشکیکی نه خۆش و په نگ زه رد و بیده نگ که هیه که س
 ناتوانیت خه یالی بخوینیته وه، له ده ست باوکیک که فییری زمانیک بووه

بالنده کان نه بئیت که س تییناگه ن، له ده ست شاریک که تادیت جه نالتر و بپره حمتتر ده بئیت. تاکه دلنه وایی نه وه بوو که ئیستا ده توانیت به باشی ماشین لیبخوریت و خیرا له نیوان هه موو جیگاکاندا بئیت و بچیت. به یانیان که ده گیشته کۆشک و گوپی له دهنگی غه مگینی بالنده کان ده بوو، سهیری لیده هات چون نه و بالنده داره دلخۆشانه ی که سه ره تا جریوه یان مرۆفی ده هینایه سه ما و هه تا پیاویکی که مدوری وه ک دکتۆر ره فعه تی ده گه شانده وه و دۆخیکی پۆحی نوپی پئیده به خشی، به و چه شنه وه رگه پان و ئیستا پۆژ دوی پۆژ غه مگین و غه مگینتر ده خوینن. به لام که ده هاته نار مال که که هه مووانی ده بیینی له سه ر میزی نانخواردنی به یانی چاره پوانی هاتنی نه و ده که ن، که هوزاری ده بیینی باوه ش به پوره سه وسه نیدا ده کات و هه والی بالنده کان ی لیده پرسیت، هه ناسه یه کی قوولی هه لده مزی، هه سته به گه وره یی و قوولی زیان له م کۆشکه گه وره یه دا ده کرد. دوو سێ جار له مانگدا ساقی مه حمود و گولدانچی هه ر له به یانییه وه ده چوونه ده ری، پتکه وه هه موو شار ده گه پان، چاخانه کان یان به سه ر ده کرده وه، ده چوونه بازاری کۆنه فروشان، ماوه یه ک له ناو باله و بۆنی شتداری جلی کۆندا ونده بوون، دواتر ده چوون بۆ یه کی که له چیتخانه کان و نان یان ده خوارد، له گه پانه وه دا ده چوون بۆ بازاری ماسی فروشان و ماسیه کی گه وره یان ده کپی و شه و له مال ده یان برژاند. سه ره تا ساقی مه حمود باوه ری نه ده کرد که فیکره ت گولدانچی به راستی بتوانیت قسه له گه ل بالنده کاندا بکات، به لام دواتر نه و چیرۆکه سه یه رانه ی فیکره ت له سه ر بالنده کان و ژانیان و شوینیان ده یگتیراپه وه به جۆریک سه یه ر و پاسته قینه دیار بوون، ساقی گه یشته نه و به وایه ی که فیکره ت ته و او له بالنده کان تیده گات.

له به هاری سالی ٢٠٠٢ دا که سه دام حوسه ین پوخا و نه مریکیه کان هاتنه ناو ولاته که وه، شاره کان ی ئیمه تاقه شاری سه ر نه م نه ستیره یه

بۆن که هاتنی ئەمریکیەکان و هەرسێ سەدام حوسەینیان لە دڵەوه
 پێخۆشبوو، دواچار هیچ کەس وەک ئێمە لەسەر ئەم ئەستێرەیه دڵپەقی
 ئەو پیاوێ نەبینیوو، سەوسەن ئەو وەرزه وەک شیت گەپایەوه بۆ بەر
 تەلهفزیۆنەکان و لە قوولایی دڵەوه پوخانی سەدام حوسەین شادومانیدەکرد،
 بەلام تەنها کەسێ شارەکش بوو هەستی بە نزیکبوونەوهی تۆفانیکی
 ترسناکی ناگر دەکرد. لە کۆتایی سالدایا بەر لەوهی سەدام حوسەین بە
 خۆی و پێشە درێژەکیەوه لە چالەکەدا بگیریّت، بالەندەکانی خانم وەک
 ئەوهی نەیانەویّت ئەو پۆژە تاریک و پەشانیە ببینن کە چاوه‌پوانی ولاتەکه
 دەکات، هێدی هێدی ژمارەیان پووه‌و کەمبوون دەچوو. فیکرەت گۆلدانچی
 مردنی بالەندەکانی وەک مردنی خەونی هەموو ولاتەکه دەبینی. لە
 کۆتایی سالدایا کەمتر لە پەنجایا بالەندە لە قەفەزەکاندا مابوون، بەشیکی
 زۆری بۆلبۆلە بچکۆلە و بالەندە دەنگخۆشەکان مەدبوون، لەگەڵ ئەوه‌شدا
 هەر کەسێک بە بەردەم کۆشکدا برۆشتبایە گۆیی لە دەنگی بالەندەکان
 دەبوو، بەلام هەموو سەرئێمان دا کە دەنگەکان مانگ دواي مانگ کۆتر
 و کۆتر دەبن. هەندێ شەو سەوسەن وای بەخەیاڵدا دەهات کە گۆیی
 لە دەنگی بالەندەیه‌کی مۆمیایە لە جیگایەک لە جیگاگانی کۆشکەکه‌وه
 هەڵدەستێت، هەڵدەستا و ژووراو ژوور دەپۆشت، بەلام هیچی نەدەبینی
 و هیچی نەدەبیست... لەگەڵ ئەوه‌شدا هەموو شەوێک ئەو دەنگە نامۆ
 و سەیرانە لەسەریدا زیندوودەبوونەوه. زۆرجار وای هەستەکرد بالەندەکان
 لە جیهانیکی تره‌وه، لە شوێنیکی تره‌وه بانگیدەکەن، بەلام هەندێجار
 دیکەش هۆی ئەو دەنگانەي دەگێرێایەوه بۆ گیرخواردنی خۆی لە ناو
 زنجیر و قەفەزەکانی راپۆردوویەکی تال و کوشندەدا.

لە سالی ٢٠٠٦ دا پۆژیک مەنگۆر گەپایەوه بۆ شار... سەر و پێشیکی
 سپی هێشتبووه‌وه، زۆر لە جاران لاوازتر بوو. بەپێچه‌وانەي چاوه‌پوانی
 هەموومانەوه، لەبری ئەوه‌ي بەجەلە دێرینه کوردییەکانییەوه دەریکەویّت،

بە چاكتەت و پانتۆللىكى كۆنەۋە لە بەردەم چايخانى پەپولەى ئازاددا دەركەوت، كراسىكى سىپى لە بەردابوو كە قۆچەكانى سەرۋەى كرابوونەۋە و تۆپەلىك مووى سىپى لە سنگىيەۋە ھاتبوۋەدەرى. دواى دەسال ژيان لە غەربىيدا بوۋىۋو بە پياۋىكى بىدەنگ كە دەمچاۋى ھەندىكمانى لە بىرىۋو و ھەندىكى دىكەشمانى نەدەناسىيەۋە. ئەۋكات قەپۆز جوقلى بوۋىۋو بە ھەرمانبەرىكى گرنگ لە يەككىك لە ھەرمانگەكانى بە پۆۋەرايەتى ئاسايش، سامانى كىسرا بوۋىۋو بە دەمچاۋىكى ئاسراۋ ھەندىجار لە تەلەفزوندا دەردەكەوت و باسى «ۋەبەرھىنان» و «پلانى گشتى بۆ كىشەى نىشتەجىبۋون» و ئەۋجۆرە شتەنە دەكرد، تا دەيتوانى خۆى لە پابوردوۋى بە دور دەگرت و نەيدەۋىست كەس ھىچ شتىك دەربارەى جارانى ژيانى بىركىتت و لاپەرە كۆنەكانى ھەلداتەۋە، ھوشەجۈجە پرستورانىكى مۆدىرنى كىردۋىۋە كە ھەزانتىن خواردن تىيدا بەرەبەر سى ئۆلارى ئەمريكايى دەۋەستا. كە مەنگۈر ھاتەۋە ھەموو وامان دەزانى كە ئەۋان دىن بۆ لاي و دواى ئەۋ ھەموو سالە داۋاي لىپوردن و گەپانەۋەى دۆستايەتى دەكەن، بەلام ھىچ كەسىيان مەنگۈرپان لە بىرنەۋو. بەلام بەدىۋىكى دىشدا ئىمە واماندەزانى كە مەنگۈر لەم دەسالەدا ھەموو پابوردوۋى لە بىركىدېت، كەچى سەرسامبوۋىن كە زانىمان ئەۋ لە ھەموو ئەۋماۋە دىرژەدا جگە لە پابوردوۋى بىرى لە ھىچ شتىكى تىر نەكردۋەۋە، كە گەپايەۋە بۆ چايخانىكە ۋەك جارەن چەقزىيەكى كۆنمان پىيىنى كە دەيگۈۋت چەقۆكەى يوسف كەۋيارە. دىاربوو ئەۋ چەقۆيەى بە ھەموو زەۋىدا گىپراۋە، ئىستاش لە گىرفانى قاتە خۆلەمىشىيە كۆنەكەيدا ۋەك ھىمىۋى ۋەفا بۆ سەردەمىكى بەباچۈۋ ھەلىگىرتىۋو. لە يەكەم ئىۋارەى دەركەۋتتىيەۋە بە ئىمەى گۈۋت كە ھاتۆتەۋە بۆ ئەۋەى لىرە بىرىت. لە ئىۋارەى پۆزى دوۋەمدا بىنىمان كە چۈۋ بۆ كۆشكى بالىنىڭ غەمگىنەكان، ھوزار دەركەكەى لىكردەۋە، بە دەنگىك كە پىرى حورمەتى

ته‌واو بوو داوای لیکرد سه‌وسه‌ن خان ناگاداریکاته‌وه که میوانیکی دوویرلاتی هاتووه که ناتوانیت بی‌پوخسته‌تی نه‌و پس بخاته نه‌و دیو ده‌رگاکه‌وه. بۆ نیستیکی کورت سه‌وسه‌ن نه‌یناسییه‌وه، سه‌وسه‌ن له‌م دیو ناسنی ده‌رگاکه‌وه و نه‌و له‌و دیو ناسنی ده‌رگاکه‌وه وه‌ستابوون، به‌رله‌وه‌ی ته‌واو بیناسیته‌وه، سه‌وسه‌ن هه‌ستی به‌ بۆنیکسی سه‌یرکرد، بۆنی پیاویک که ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ قه‌راغ ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌ ژیاوه، پیاویک بۆنی ده‌سال ژیانی له‌ گوندیکی هۆله‌ندیدا لێده‌هات که ده‌که‌وته سه‌ر که‌ناری ده‌ریا، ده‌سالی پیک مه‌نگوپ به‌ ته‌نیا له‌ که‌ناری نه‌و ده‌ریا گه‌وره‌یه‌دا ژیاوو، ده‌سالی پیک هه‌موو پۆژیک چه‌ند سه‌عاتیک سه‌یری ده‌ریای کردبوو، بۆنیکسی تاییه‌تی گرتبوو که ته‌نیا سه‌وسه‌ن ده‌یتوانی بیناسیته‌وه. سه‌وسه‌ن به‌و ده‌نگه‌ ناسک و نه‌خۆشه‌ی که تیپه‌پینی سالان و پیریوونی نونیا کاری تینه‌ده‌کرد، گووتی «ناه مه‌نگوپ، نه‌و هه‌موو ساله له‌ کوئی بوویت، هه‌موو وامان ده‌زانی مردویت». مه‌نگوپ له‌سه‌ره‌خۆ گووتی «سه‌وسه‌ن خان، نوینی گه‌رامه‌وه، له‌وسه‌ری زه‌وی بووم، له‌ جیگایه‌ک نزیک له‌ قوونی نونیاوه، له‌ قه‌راغ به‌حریکی گه‌وره‌... نا سه‌وسه‌ن خان، هه‌ر هاتم له‌ ده‌رگاوه پێژ و حورمه‌تیکسی بچوک نیشانبده‌م و سالوونکی کورت بکه‌م». نه‌و بۆن ده‌ریایه‌ی که لێده‌هات، وه‌ها توندبوو، سه‌وسه‌ن ده‌ستی برد و به‌ هیمنی به‌ره‌و نه‌و دیو ده‌رگاکه‌ پایکش و گووتی «مه‌نگوپ، وه‌ره‌ ژوورئ، له‌م ده‌ ساله‌دا نونیا وه‌ها گۆپاوه‌ ده‌توانم له‌ هه‌موو شتیک ببورم...». بینینی مه‌نگوپ، هه‌ر یه‌ک له‌ فیکره‌ت گۆلدانچی و ساقی مه‌حمودی چه‌په‌ساند که له‌ هه‌یوانی کۆشکه‌که‌دا له‌سه‌ر میژنیک پیکه‌وه به‌سه‌ر تاوله‌یه‌کی گۆندا نوشتابوونه‌وه و له‌ گه‌رمه‌ی زار هه‌لداندا بوون. له‌و چرکه‌ ساته‌دا که هه‌مووان سه‌یری یه‌کتریان کرد، که نیکاگان له‌ یه‌ک گیربوون و چاوه‌کان ته‌ماشای یه‌کدیان کرد، هه‌موو تیگه‌یشتن که زه‌مان سوپیکی گه‌وره‌ی خواردوه، جیهان به‌جۆرێک وه‌رچه‌رخاوه شوینیک

بۇ پەقە كۆنەكان و جىگايەك بۇ چىرۆكە بە باچورەكانى ئىوانيان نە ماو،
 ۋەك ئەو ە بوو زەمان لەم پىرىيەدا سەرلەنئۆى لە ئاۋىكى ئۆى ەلگىشاپن
 و دووبارە دروستىكرىبتىنەو، پروداۋەكان بە چەشنىك ە موويانى ەپىبوو،
 جىگايەك بۇ كىنە ئايىەتى و بچوكەكانى ئىوانيان نە مابوو، ئاۋمىدىيەكانى
 زىانيان بە جۆرىك گەۋرەبوو كە دەبايە لە چارۋى يەكدا بۇ كەمىك ئومىد
 بگەپن... كە ساقى و مەنگوپ باۋەشيان بە يەكدا كرد، لاي فىكرەت
 گولدانچى باۋەشەكەيان لە ئاشتىبونەۋەى دوو پىياۋى زىندوو نە دەچوو،
 بەلكو لە ئاشتىبونەۋەى دوو لاشە دەچوو. چەند پۆزىك دواتر كە ەر
 سىكىيان پىكەۋە لەسەر بەرچايى بەيانى دانىشتن، فىكرەت بە پىكەننەۋە
 پىيگروتن «ئەۋەى ئىمەى كىردو بە ئۆست، نىكبونەۋەى مردنە».

سەۋسەن و فىكرەت گولدانچى ەرىگىز ئەۋەيان لە بىرنەكرد كە ئەم
 كۆشكەى لە ئاۋىدا دەژىن كۆشكى مەنگوپ، چەند سالىكى زۆر ەۋلىياندا
 شوپن و ەۋالى لە گەپىدە جىاۋازەكانى دونىاۋە بزائن كە لەملاۋلاى
 زەۋىيەۋە دەگەپانەۋە بۇ شار، بەلام ەپچيان دەست نەكەوت. ئەۋ پۆزە
 كە دەرەكەۋە ەر دووكيان خۇشحال بوون و پىشنىيازى ئەۋەيان كرد،
 لەم كۆشكە گەۋرەيەى خۇيدا لەگەلىاندا بژى. ەلەت مەنگوپ ەپچ
 جىگايەكى نەبوو، خۇشحال دەبوو، لىرەدا لە شوپنىكى ۋا ەمندا بژى.
 لە ەمان شەۋدا ئاكە جانتاكەى ەلگىرت و ەات بۇ كۆشكى بالىدە
 غەمگىنەكان و لە ئاۋ مۇمياكاندا شوپنىكى بۇ خۆى پىكخست.

كە بەيانيان ەر سىكىيان لەسەر مىزى بەرچايەكە دادەنىشتن،
 سەۋسەن ۋەك سىن بالىدەى مۇمياى گەۋرە دەپىنن... سىن پىرەمىرد
 بوون كە پىكەۋە ۋەك سىن تارمايى بە ژورەكانى كۆشكدا دەۋاتن و
 دەچوون، ەموو پۆزىك چەند جارىك بە ەموو ژورەكاندا دەگەپان.
 مەنگوپ بەردەۋام چىرۆكى بۇ دەگىپانەۋە، لە شەۋى يەكەمدا چىرۆكى
 جۆرە مەلىكى بۇ گىپانەۋە كە بە «بالىدەى پەناپەر» ئاۋبانگى

ده‌رچووو، مه‌لنک بوو گوايه له تورکياوه تا نه‌روپا دواي په‌نابه‌ره کورده‌کان ده‌که‌وئیت. چیرۆکی خالیدی مه‌ه‌چاوبازی بو گۆزانه‌وه که جووتیک بالنده ولاته و ولات تا نه‌رویج له‌که‌لیدا فریون. مه‌نگور گوتی «خالید له‌هر جیگایه‌ک بایه، نه‌و جووته ته‌یره ده‌یاندۆزیسه‌وه، جووتن ته‌یری بچکوله‌بوون... ئیوه خالید نانس، من له‌دوو جیگای سه‌فه‌ره‌که‌مدا خالیدم له‌که‌لدا بوو، من باوه‌رم به‌حیکایه‌تی نه‌و ته‌یرانه نه‌کرد، تا شه‌ویکیان له‌سالۆنیک له‌مالی ناسیاویک خه‌وتبووین، خالید هه‌میشه به‌ده‌مدا ده‌خه‌وت، که هه‌ستم بینیم هه‌ر دوو بالنده‌که له‌سه‌ر قوونی نیشته‌بوونه‌وه. نه‌وه یه‌که‌مجار بوو نه‌و ته‌یرانه بینیم، به‌لام دواتر نه‌و ته‌یرانه‌م لای په‌نابه‌ری تریش بینیه، پانه‌به‌رم بینیه له‌گیرفانیاندا مه‌ل هیلانه‌یکردوه، تیده‌گه‌ن له‌گیرفانی سه‌ره‌وه یان خواره‌وه‌ی چاکه‌ته‌کانیاندا جووگی خۆیانیا نه‌له‌یتناوه...».

مه‌نگور له‌پۆزی یه‌که‌مه‌وه له‌پۆزگای نه‌و چیرۆکانه‌وه جیگای خۆی له‌مالی سه‌ه‌سه‌ندا کرده‌وه. پیری ژۆر کاری له‌یاده‌وه‌ری و فه‌نتازیاکانی نه‌کردبوو، له‌گه‌ل دوو پیره‌که‌ی تردا به‌ناو ماله‌که‌دا ده‌گه‌را، بالنده‌کانی به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، ناوی بوو ده‌گۆرین، له‌گه‌ل هاو‌پۆزکانیدا تاو‌له‌یده‌کرد، له‌گه‌لیاندا ده‌چوووه ناو‌شار، له‌چایخانه‌جیاوازه‌کان داده‌نیشته، که ده‌چوونه‌بازاری ماسیه‌که، خۆی وه‌ک ماسی ناسیکی شاره‌زا پیشانده‌دا. گه‌ر ماسی‌فروشه‌کان گومانیا نه‌توانای بک‌ردبایه، ده‌یگوت «کو‌پی باوکم وه‌ره‌بوونی ده‌ستم بکه، بوونی قوونم بکه، ئیستاش بوونی ده‌ریای لیدیته، تۆ ده‌ته‌وئیت من فی‌ری ماسی ناسی بکه‌یت؟». شه‌وان له‌هه‌یوانی ماله‌که‌دا هه‌ر سێکیان سێ به‌تانیان ده‌دا به‌خۆیاندا و داده‌نیشتن، سه‌یری نه‌سه‌تیره‌یان ده‌کرد و گو‌ییان له‌خو‌یندنای ناو بالنده‌کانی کۆشکه‌که ده‌گرت. سێ بالنده‌ی پیر بوون... سێ بالنده‌ی پیر که زه‌مان نه‌وه‌ک که‌مال یه‌لدا مؤ‌میا‌یک‌ردبوون.

له و چند ساله‌ی دواييدا ناريان جه ودهت پۇژانه دهات بۇ كۆشك، به لام سالل دواي سالل بيدهنگتر و بيدهنگتر ده بوو، هونه رهنديكي نوازه بوو كه جگه له سهوسه ن فيكرهت بينه ريكي ديكي له دونيادا نه بوو. به يانيان به خوئي و جانتاي بويه و فلچه كانيه وه دهات و له سر يه كيكي له ديواره كانى كۆشكه كه دهستى به نيگاريكيشان ده كرد، له و چند ساله‌ی دواييدا زۆريه‌ی جار خوئي نيگاره كانى هله ده بزارد، هه ميشه دهسته سړيكي سوورى تهنگى به گهردنييه وه ده به ست و كاسكي تتيكي سهوزى له سر ده كرد و له كۆشكى بالنده غه مگينه كاندا بيپرسيار ده رده كه وت. وهك هه ميشه پۇژانه چهندي جاريك له گه‌ل سهوسه ندا داده نيشت و چاي ده خواره وه. چند سالل بوو ئه و چايه نه بيت كه سهوسه ن ليده نا و پریده كرد له گه‌لای بۇندار له هيچ شوينيكي تر چاي بو نه ده خورايه وه. هئدي هئدي ناريان بوو بوو به به شيك له كۆشكه كه. هه ندئ شه و تا به ياني له كۆشكه كه دا ده مايه وه و نيگاريده كيشتا، سهوسه ن هه ميشه بۇ ماوه‌ی دريژ به دياريه وه داده نيشت و سهيريده كرد، به لام هه ندئ جاريش ليده گه‌را به ته نيا په سمبكات. هه ندئ شه و به ده م خه وه وه هله ده ستا و سهيري ليده هات كه ناريا ني ده بينى له جيگايه ك له جيگاكانى كۆشكه كه دا مه ستانه نيگاره كات. به توبه ت ديوار دواي ديوار نه خشيده كرد، كه ئيدي شويني به تال نه ده ما نيگاريكي كۆنى به

بۆیەئێ سێی دادەپۆشی و لەسەرەوه دەستی پێدەکردەوه . هەندئ پۆژ
 ھەر سێ پیاوێ پیرەکە، سێ کورسیان دادەنا و سەیریان دەکرد، بەلام
 ئاریان دانیابوو ئەم سێ پیرە ناتوانن وەک سەوسەن تێبگەن .
 کە لە سالی دووھەزاری چوارەوه جەنگ لە عێراق پەتتیکێ شیتانەئ
 وەرگرت، سەوسەن بەردەوام لە نیگاری تەقینەوه و لاشەئ سووتاوئ
 سەرجادەکان ھەڵدەھات و لە وێنەکانی ئاریاندا نوقمەدەبوو . بەردەوام
 لە خۆئ دەپرسی کەئ سێبەرەکانی مەرگ دەگەن ئەم شارە . لەو
 ماوەیەدا تەنیا ئەوئ لە خیالدا بوو ھوزار لە جەنگەکانی ئیتستا و
 سبەئ پزگاریکات . ئەو وێنەئ کە دەشیت سبەئ ھوزار گەرەبیست
 و ببەن بۆ جەنگ، دەشیت گەرەبیست و تەقینەوئ کەئ شیت لەسەر
 شەقامیکێ ئەم ولاتەدا بیکوریت، شیتیدەکرد . ھوزار لەگەڵ گەرەبوونیدا
 پتر لە دونیای پورە غەمگینەکیدە نوقم دەبوو . کە تەمەنی بوو بە
 دوازدە سال لەگەڵ سەوسەندا سووتدیان خوارد کە چیتەر نەئنی خۆیان
 ئاشکرانەکەن و ئەو دەرئەخەن کە سەوسەن لە ژێرەوه پۆژ دوائ پۆژ
 زیاتر و زیاتر دونیای دوور لای ھوزار شیریندەکات . لەو تەمەنەوه ھوزار
 فێرئو کە خۆئ لە بەردەم پەفەتئ باوکیدا بکات بە کەسێکی بێئاگا
 و نەزان، نەبا لە سەوسەنی دووربختەوه . ھوزار قوتابییەکی زیرەک
 نەبوو، بەلام ناوی لاتینی ھەموو گۆل و بالندەکانی دونیای لەبەرئو،
 ئەو چەند سالە سەوسەن ھەمیشە لەسەر ئەتلەسە گەرەکان، لە پێگای
 وێنە تاییبەتییەکانی خۆئەوه، بە پێگای حیکایەتەکان، ژۆر شتی لەسەر
 جیھان فێرکردبوو . کە ھوزار تەمەنی بوو بە چواردەسال تەنیا ئومئیدی
 پوری ئەوئبوو لەم شارەئ دووربختەوه، لەو جەنگە ژۆر و نادیارانەئ
 دووربختەوه کە دەشیت سبەئ سەر ھەلبەدن . کۆرەکە خۆشی ھئدی
 ھئدی خەونی سەفەرێکی دوورودرێژ لە خەیاڵیدا سەری ھەڵدەدا...
 بالندەکانیش ھەمیشە ھئدی ھئدی دەمردن... شەوێکیان ھوزار بە پوری

گۈۈت «پۈرە سەۋسەن، لەگەل مەردنى دۈا تەيىردا، مەن لەم شارە دەپۇم
ۋ بە دۈنيادا دەگەپۇم ۋ بالىندەى تەرت بۇ دەھىتىم». سەۋسەن بە ھىمىنى
دەستى خستە سەر دەمى ۋ گۈۈتى «كە بالىندەكان ھەموو مەردن تۇ
دەپۇيت، تىگەيشىتىت... كە بالىندەكان ھەموو مەردن، مەن دەتەم ۋ پىگات
پىشانىدەم ۋ تۇ خۇت دەپۇيت، بەلام بالىندە ناگىرىت، تىدەگەيت...
لەۋانەيە تا تۇ دەگەپۇشەۋە پۈرە سەۋسەن لىرە ناپىت. بەلام ھەرچىيەك
بوو، لە ھەر كۈتۈى دۈنيا بوويت نامە بۇ دايكت دەنوسىت، تىدەگەيت
زەۋى دەگەپۇيت ۋ گۈۈ لە دەنگى بالىندەكان دەگىرىت... گەنگىرىن شت
ئەۋەيە لەم ۋلاتەدا نەپىت ۋ شەپنەكەيت».

لە كۇتايى سالى دۈۋەزارۈچەۋتەدا تەنبا پىتىچ بالىندەى زىندۈو
ماپوون، كە دەنگىان بە ئەستەم دەگەيشتە ئەۋ دىۋ دىۋارەكانى كۆشك،
ئىمە ھىدى ھىدى ھەستەمان بە كزىۋون ۋ نەمانى دەنگى بالىندەكان
دەكرد، ھەندىكەمان پۇخسەتەمان لە كەمال يەلدا ۋەردەگرت كە بەرلەۋەى
بالىندە مۇمياكان بباتەۋە بۇ كۆشك نىگايەكىان بگەين، ئەۋ پۇخسۇكانە
دەرفەتى ئەۋجۇرە نىگايەى پىدەداين، بىئەۋەى بېئىلىت ۋىئەى بالىندەكان
بە كامىرا دىجىتالە نوپكانەمان بگىرىن. لە ھاۋىنى ئەۋ سالدە زۇر كەس
لە سەر تەلفونە دەستىيەكانىان، كۈرتە كلىپتىكان بۇ ھات كە كەمال
يەلدا لە كاتى مۇمياكەردنى كۈنەپەپۈيەكى قەشەنگدا پىشانىدەدات، دىارپوۋ
كەسىك لەۋانەى يەلدا مەتەنەى داۋنەتەى، بىئىكاى خۇى تۇمارىكەردەۋە،
ئەۋ كۈرتە فىدېۋىيە ھۆكارى گەۋرەى ئەۋەبوۋ يەلدا ھەموومان دەرىكات
ۋ نەپىلىت ئىدى بالىندەكان بىپىنىن. لەگەل مەردنى ھەموو بالىندەيەكدا
سەۋسەن لاۋاتەر ۋ لاۋاتەر دەبوۋ، ھەر سى پىاۋە پىرەكە ھەستىاندەكرد
كە نىزىكپوۋنەۋەى بالىندەكان لە كۇتايى كارىگەرىيەكى گەۋرەى لەسەر
سەۋسەن ھەيە، شەۋ دۈۋى شەۋ لە ژۇر تىشكى مۇمەكاندا، لە ژۇر
شەقى زەردى گلۇپە كزەكاندا پەنگ زەردەر دەردەكەۋت. مەنگۈر بۇ

ئەو ەي دلى خۆشبات شەوان لە تەنشت قەرەوێلەكە پەو دادەنشت
 و چىرۆكەكانى خۆى بۆ دەگىراپەو، حىكايەتى چەقۇكىشەكانى شار،
 چىرۆكى پەنابەرەكان، سەرىوردى ئەو كوردە داماوانى ەي لە ەموو
 جىگايەكى سەر زەويدا مەوۆ وەك مەخلوقىكى بىتەر و بىبەرە
 سەپىراندەكات. دەستى دەخستە سەر دەستى سەوسەن و دەىگووت
 «كچم تۆ دونيات خۆشەوێت، تۆ وات لە خەلكىكى تۆرى ئەم شارە
 كرد دونيايان خۆشبویت... بەلام لە خۆت نەپرسىو ە ناخۆ دونيا ئىمەى
 خۆشەوێت، من نىو ەي ئەم سەر زەوىيەم بەپى تەيكردە، پىتدەئىم، لە
 ەموو شوپىنىكى دونيادا ئىمە وەك لەشكى بۆگەن سەپىردەكەن... من
 كە گەيشتمە كەنار دەريا و ژورىكى بچكۆلانەم پەيداكر، ئىتر وەستام،
 سەپىركردى دەريا تاكە شتىك بوو ئارامى دەدامى. چونكە كاتىك ئەم
 مەنگوپرە بچوك و پىر و ناجۆرە لە پۆخى دەريادا شان بە شان لەگەل
 خەلكانى بالابەرز و بەقەوامى مىللەتانى تردا دەوەستا، ەستىدەكرد
 ەموو بەرامبەر گەورەىى ئەو ئاوە چەندە بچوك... ئەو ەو تۆر دلى
 مەنگوپرى خۆشەكرد... ئەو تەنيا شتىك بوو وەك كوردىك ەست بە
 يەكسانى بكات لەگەل بەشەرەكانى ترى ئەم دونيايەدا. يوسف كەويارى
 گەرە دەىگووت «كە مەوۆ لەم شارەدا لەداىكبوو، لاشەكەى لە ەر
 كوێىك بنىژىت، پۆخەكەى ەر لىترە دەمىت»، گەر خۆم بە دونيادا
 سەفەرم نەكردبايە تىنەدەگەيشتم ئەو شەو كامەرانى سەلما بۆ گەراپەو
 ئەم شارە، چەند سال ئەو پرسىارەم لە خۆم كرد، بۆ كامەرانى سەلما
 فىلى لىكردم و گەراپەو؟ دواچار زانىم كە كامەران نەيدەويست پۆخى
 لە جىگايەك و لەشى لە جىگايەكى تر بىت. لە سالانى دووردۆزى
 سەفەردا ئەو لە ەر شتىك زياتر ترساندبووى، نەيدەويست جارىكى تر
 لەو ترسەدا بۆى. وەك تۆ كچم... وەك تۆ... كە خۆت لەم كۆشكەدا
 دىلكردە نەبا لەشت لەم شارەدا نوقم بىت و لە پۆخت ون بىت».

فېكرەت گۆلدانچى دەيزانى لەگەل مردنى دوا بالئندەدا، پەيوەندى سەوسەن بە جىھانى گەورەو، بەو دونيا بەرىنەو، كە لە مندايىيەو عاشقىتى دەپچىرت. لە كۆتايى سالى دووھەزاروچەوتدا ھەموو ھەولەكان بۆتەوھەبوون كە تادەشەيت و دەكرىت ژيانى ئەو چەند بالئندەيەى ماون درىزبكرتەو. لە سەرەتاي بەھارى سالى داھاتوودا ئىدى دەنگى بالئندەكان لەدەرەو نەدەبىسترا، لە ناوھەراستى بەھارىشدا تەنبا بالئندەيەك كە مابوو، دالەكى گەورە بوو كە ناوى ھەك دالى زىوين پويشتبوو. دالى زىوين يەكەك بوو لەو بالئندەيەى لە قەھزەكانى خاليد نامووندا بىرىندار بوو، بەلام بە كۆمەكى دكتور دلشاد ھەترسى مردنى تەپەپاندبوو و ئىستا ھەك دواھەمىن تەبرى ناو كۆي قەھزەكان تەنبا مابوو. يەكەك بوو لە ھەرە غەمگىنەترىن بالئندەكان، كە سىازدە سال بوو لەم شارەدا دەژيا و يەك يەك مردنى ھەموو بالئندەكانى بىنىبوو، مالاوايى لە ھەموو ھاوپىكانى كرىبوو. ئەو چەند مانگەى كە بە تەنبا مابوو، ھەموو دەيانزانى كە زۆر نابات تەنبايى و گەرما و بىدەنگى دەيكورۆت. لەسەرەتاي ئابى ئەو سالەدا، لە گەرماي كوشندە و بىئاوئى ئەو ھەرزەدا، بەيانىيەك فېكرەت ھەستا بۆ ئەوھى كەمەك قسە لەگەل ئەو دالەدا بكات، بەلام ھەك ھەموو بالئندەكانى دىكە كە بىدەنگ و بىئاوار و بىپەلەقاژەيەكى راستەقىنە دەمردن، مردبوو. فېكرەت كە دالەكەى ھىتايە دەرى و سەبرى مالى گەورەى بالئندەكانى كرد، ھەموو قەھزەكان چۆلبوون... دەيەما قەھزەكە ئىستا يەك لەسەر يەك ھەستا بوون و خالىتيان دەنگىكى قورس و ترسناكى لەوتدا جىھەشتبوو. كە ھەوالى مردنى دوا بالئندە لە شاردا بلاوېو، ھەموو دالەيا بوون بەو مردنە چىرۆكەك كۆتايى دەھات كە تەمەنى لە بىست سال زياتر بوو. ئىمە عاشقانى بالئندە غەمگىنە موقەدەسەكان كە زۆرەمان وىنەى بالئندەكانمان لە ئەلبومى تايىبەتدا ھەلگرتبوو، ھەستمانكرد لەگەل مردنى

دوا بالندهدا شار ناخوشترو تاريکتر و دوورتر له جاران ددردهکهوټت... بهلام لهگه له ټووه شدا هه ستمانکرد بالندهکان جزړه پرديکيان له نيوان نيټمه و جيهاندا دروستکردوه که ناسان ناروخت. ټو پوږه که دوا بالنده مرد، کوڅکه که له دووره وه هيمن و ناسايي ددردهکهوت، له ناوېشه وه بيدهنگيه کی قورس بالی به سهر هه موو شتيکدا گرتبوو. پېش نيوه پو هه سټ پيره ميړده که به غه مگيني هاتنه دهري و هه موومانيان له مړني دوا بالنده ناگادار کرده وه، به چاپخانه کانداه پان، به بازاردا سورانه وه، دوکانی ناسياو و هاوپټ کوټه کانيان به سهر کرده وه... هه موو ټوانه ی هه واله که يان نه بيستبوو به کوټه کی سټ پيره پياوړه که، بيستيان. ټو نيواره يه هه موو که مال به لدامان بينی که چوو دوا بالنده وه ريگرټ و له وسهر به چاوی پر فرميسکه وه هاته دهري. ټو بوی باسکردين که سهوسه ن زور نارام و له سهر خو پيشوازی ليکړدوه و پتيگووتووه که چه ندين ساله بيري له م ساته کردوټه وه و خو ی بو ناماده کړدوه، له بهر نه وه ټم کاره ساته ی که پوویداوه شتيکی چاوه پوان نه کړاو نييه. نيواره ی ټو پوږه شتيکی ناناساييمان له مالی گولدانچيدا نه بينی، دووجار هوزارمان بينی هاته دهري و گه پايه وه. شه و هه موو شتيک له مالی گولدانچيدا نارام بوو. ټو به يکه م شه و بوو دوا ی ټو هه موو ساله ماله که بټ چرکه و دهنگ و جريوه ی بالندهکان بخوټت، نيټمه که له دووره وه سهيري کوڅکه که مان دهکرد، مانگمان ده بينی به گه وره یی له سهري ددره وشيټه وه. ټو شه وه هوزار له گه له په فعتی باوک و پړوشدا نه گه پايه وه بو مالی... بيټه وه ی هيچ که س پتيبزانيټ ياخود بيبينيټ به يانی زو له گه له خانمی بالنده کانداه مال هاتنه دهري، سهوسه ن نزيکی دوازه سال بوو پتي نه خستبووه ټو وديو ده رگا که وه... ټو به يکه مجاريو دوا ی ټو ماوه دريژه پتيخاته سه ر شه قامی ټو وديو ده رگای خويان، سهيري له گورانی شار و ټو خانوبه ره تازه و شه قامه نوييانه هات که

به چۆلى له گه‌ڵ هوزاردا پياده‌پۆيشتن، به‌لام وه‌ك هه‌ميشه هه‌ستى به
 دلته‌نگيه‌كى قوول و خنكيته‌ر كرد. هوزار جانتايه‌كى چكۆلانه و بېرێك
 پاره‌ى پتيوو كه سه‌وسه‌ن سا‌ل دواى سا‌ل بۆى هه‌لگرتبوو، ده‌فته‌ريكى
 گه‌وره‌ى ناوئيشان و ژماره‌ى ته‌له‌فوونى ئه‌و كه‌سانه‌ى هه‌لگرتبوو كه
 له كۆشكى بالنده‌كانه‌وه و به كۆمه‌كى په‌پى ئه‌وان به‌ره‌و دونياى دوور
 پۆيشتبوون. ئه‌و كه‌سانه‌ى سا‌ل دواى سا‌ل و وه‌رز دواى وه‌رز ناوئيشان و
 شوين و نيگارى خويان بۆ خانم ناردبوو، پاسپۆرتيكي نوێى پتيوو كه
 تا ئيستا كه‌سمان نازانين چۆن په‌يداى كرده‌بوو. له نزيك سه‌عات پينچ
 و نيوى به‌يانيدا گه‌يشتنه نه‌قلياتى گه‌وره‌ى شار، شۆفيريكي پير له
 تاكسييه‌كدا چاوه‌پوانى پتيواره‌كانى به‌ريه‌يانى ده‌كرد، به‌لام نه‌قلياته‌كه
 به گشتى چۆل و بيته‌هر ده‌دينواند. سه‌وسه‌ن داواى له پيره‌ميترده‌كه كرد
 ئه‌و كوپه‌ گه‌نجى تا نزيكترين خالى سه‌ر سنوورى ئيران بۆ به‌رييت...
 گرنگ نه‌وه‌بوو بگاته سه‌ر سنوور، ئيدى له‌وتوه خۆى هه‌موو نه‌خشه‌كانى
 دونياى له‌سه‌ردا بوو، له مندا‌لييه‌وه سا‌ل دواى سا‌ل و پيگا له‌دواى
 پيگا هه‌موو دونياى له‌به‌ريوو، گه‌نجترين گه‌رال بوو كه دورى هه‌موو
 شاره‌كانى دونياى له يه‌كدى ده‌زانى، ده‌يزانى هه‌ر شه‌قاميك له‌م زه‌وييه‌دا
 به چ جوړه زه‌وى و به ناوچ چه‌شنه باغيك و به كي‌لگه‌ى چ جوړه
 ده‌غلي‌كدا ده‌روات. له‌وتوه ئيت‌ر پتيويستى به كۆمه‌كى كه‌س نه‌بوو، له‌وتوه
 هه‌موو سه‌ر زه‌مين مالى خۆى بوو. به‌ر له‌وه‌ى شۆفيره‌كه جانتاى ته‌نيا
 ميوانه‌كه‌ى بخاته سندوقه‌كه‌ى پشته‌وه، پورى باوه‌شى پياكرد و ماچي‌كرد
 و گروتى «له هه‌ر كوتيه‌كى دونيا بوويت، نامه بۆ دايك‌ت بئي‌ره... له
 هه‌ر شوينيكي زه‌وييه‌وه توانيت قسه له‌گه‌ڵ دايك‌تدا بكه‌يت بيكه، له هه‌ر
 شوينيكي دونياوه توانيت شتيكى جوان بۆ‌هم شاره بئي‌ريته‌وه بيئي‌ره.
 هه‌ر پۆژي‌ك زانيت كه ناتوانيت ئيت‌ر سه‌فه‌ريكه‌يت و بپۆيت، له جي‌گايه‌كدا
 دانیشه و چيروكى خۆت بۆ خه‌لكى ئه‌م شاره بنوسه‌وه».

هر دووکیان به هیمنی سهیری به کتریان کرد، هر دووکیان قبول
به کتریان خۆشده ویست، هر دووکیان پهنگ په پړو و تنها ده یاننوند،
هر دووکیان نه گریان.

سهوسه ن نزیکی سهعات شهشی به یانی گه یشته وه ماله وه، بیته ندازه
شهکت و که نهفت بو، به هیمنی چوو بۆ مالی بالنده کان، له ویش
هموو شتیک بیده نگ و غه مگین دیاربوو، که مېک چوو ناو قهفه زه کان،
تا ئیستا ده یقوانی بۆنی به جیمای هندیک له بالنده کان بکات، بۆنی
یادگار به جیمایه کانیان هلمزیت. پاش ئیستیک گه پاپه وه بۆ ناو کۆشک،
ژور او ژور گه پاپا... سه رسامبوو که له یه کیک له ژوره چه په که کاند،
به و به یانییه زوو ناریان جهوده تی بینی به جووتیک چاری سوور
و ماندوو بیخه وه وه په سمده کات، وای هه سترکرد ناریان چند پوژ بیت
له م ماله دا له یاد کرابیت و هه مووان له ویادا بیرسان چووبیته وه. ناریان
به جوړیک له ناو پهنگ و نیگار کردندا نو قمبوو وهک شیت دهرده که وت.
سهوسه ن به هیمنی دهستی خسته سه رشانی و گوتی «ناریان کاتی
ئه وه هاتوو پشووبدهیت... کاتی ئه وه هاتوو هه موو پشووبدهین، توش
ده بیت پشووبدهیت، ئه چه نده تۆم ماندوو کرد له گه ل خۆمدا، چه نده
تۆم ماندوو کرد». ناریان پیشتتر جوړه پسته ی وه های له زاری سهوسه ن
نه بیستبو، به سه رسامی سه یریکرد، به جوړیک شهکت بوو نه یقوانی
هیچ بلیت، به لام هر که سیک له ویادا بوایه و ئه و نیگا سه رسام و
قوول و شیتانه ی ناریانی بدیبایه هه موو ئه و شتانه ی تیا ده خوینده وه
که نزیکی بیست سال بوو وای له م کوپه کردبوو نیگار بۆ ئه م خانمه
بکات. بیست سال بوو ئه ویش له سهفه ریکی دوور و قوول و بیپرا نه وه دا
بوو له پیناوی ئه م خانمه دا که هه موو عومری بیده نگ و سه رسام
سه یریده کرد و هیچی نه ده گووت. هه موو ده مانزانی ئه م کوپه چه نده
سهوسه نی خۆشده ویت، هه مووش ده مانزانی چ په یمانیک تامردن زمانی

بەستۈۋە . ئەۋ بەيانىيە ئارىيان جانتاكاى پېچايەۋە ، دىنىابور جارىكى تر ناگەرېتەۋە بۆ ئەم كۆشكە بۆ ئەۋەى نىگارېكات ، بېئەۋەى دوا نىگارى تا دوا فلچە تەۋاۋېكات ، بۆيەكانى كۆكرەۋەۋە و بە چاۋېكەۋە كە پېرېۋە لە فرمىسكى گەۋرە سەيرى سەۋسەنى كرد و جانتاكاى ھەلگرت و كەمىك لە ژۈۋرەكان پاما و كەمىك سەيرى بالىندە مۇمياكانى كرد و ۋەك وىلېك نەزانىت بۆ كوئى بچىت ، كۆشكى بالىندەكانى بەجىيەشت .

لە سەعات شەشۈنىۋى بەيانىدا سەۋسەن چۈۋە بەر ئاۋىنەكە و ماۋەيەك بە بىدەنگى قزى داھىئا ، دواتر سەرى لە فېكرەت گولدانچى و ساقى مەحمود و مەنگۈپى بابەگەۋرە دا كە ھەر سىڭيان لە خەۋىكى قوۋلى بەيانىدا نوقم بوون . سەرى لە ھەمۈر بالىندە مۇمياكان دا ، ھەندىكيانى بە ھىمنى ماچكرد ، بۆنى بە ھەندىكپانەۋە كرد ، دواتر سەركەۋتە سەرەۋە و لە ژۈۋرى خەۋتنەكەيدا دۆلەبى جەلكانى خۆى كىردەۋە ، لەۋىدا سەرى سىندوقىكى بچكولانەى كىردەۋە ، سىئ نامەى ژۆر دىۋىنى دەرھىئا كە تەمەنىكى ژۆر دىۋىيان ھەبۈر ، سىئ نامە كە ۋەك يەكەمىن پۆزى ئاردىيان نوئ دەياننۈاند ، ۋەك ئەۋەى ھەر ئەمپۆ و بەر لە سەعاتىك نامەبەرىك ھىئابىتنى ، ئەۋ نامانەبوون كە پتر لە بىست سالى لەمەۋبەر پازى بوونى داۋاكارەكانى بۆ سەۋسەن گواستەۋە ، پۆزىك سەۋسەن داۋاى لىكردن بپۆن و سەفەرىكەن . بە ھىمنى چاۋى لىكنا و بۆنى بە نامەكانەۋە كرد ، ئەۋە يەكەمبارېۋە ھەستېكات كە كاغەزەكان بە پاستى بۆنىكى تايبەتيان لىدىت ، بۆنى تىپەپىنى ژيان و بەباچوونى زەمان . لەسەرخۈ نامەكانى نا بە دىليەۋە و ھەستا و بۆ ئەۋ ژۈۋرە تايبەتەى دۆلەبى يادگارە تالەكانى تىدابور چۈۋە خوارى ، لەۋى دۆلەبەكەى كىردەۋە ، نامەكانى خستە ناۋى ، جارىكى دى چۈۋە سەرەۋە و ھەندىك لە كىتىب و دەرھەرەكانى ھوزارى ھىئا و ئەۋانىشى خستە ناۋ دۆلەبەكەۋە . لەۋيادا كەمىك ۋەستا دەستى لە جە كۆنەكانى نزارى براى دا ، دەستى

لە جلى خويئاوييه كانى كامەران دا و جاريكى دى بۆنى پتوۋە كرده وە،
ئەو شوشەى خۆلە مېشەى ھەلگرت كە پاشماوۋى مالى ساقى مەحمود
بوو، دەستى لەو دوو تاپرە كۆنە دايارە كە دەمى سالى بوو لە ويا دا
خەوتبوون... دواجار وەك ئەو ەى بۆنى زەمانىكى دوور لە سېنەى خۆيدا
ھەلگرت بۆنى بە ھەموو شتەكانەو كەرد و بە ھەسرەتتىكى ناديارەو
دەرگاي دۆلەبەكەى داخست و سەر كەوتە سەرەو ە. لە ژورى خەوتنەكەى
خۆيدا ئەلبومى وپنەى ھەر سى داواكارەكەى دەرھيئا، پەردەى ھەموو
پەنجەرەكانى دادايارەو، كۆترى سېنە زامدارى خستە سەر سەرېنەكەى
خۆى، سى ئەلبومەكەى خستە سەرسنگى خۆى و بە ئارامى پالگەوت.
پاش كەمىك ھەستىكرد گوڤى لە دەنگى كۆترەكەيە، واى ھەستىكرد
لە تاريكيەكە دا بە زىندوڤتى دەيىنيت، كەمىك بە ماندوڤتى پاما و
ھەستىكرد بە پاستى كۆترەكە دەجولتەو، نا بەلگەو ھەموو بالندە
مۇمياكانى دەيىنى لەو ديو ديوارەكانەو دەجولتەو، ھەستىكرد
ھەموويان لە ھەموو ژورەكاندا زىندوودەبنەو، چاويكردەو و لەو پەرى
سەرساميدا ھەموو ئەو وپنەى ئاريانى بېنى وەك جەنگەل و درەخت
و كىلگە و دارستانى پاستەقېنە دەكرتەو. بېنى بالندە مۇمياكان لە
جىگاي خۇيان دەفەن و خۇيان دەكەن بە ئاسمان و ئاو و دارستانى ناو
نىگارەكاندا، لە ئاكاو بېتەندازە خۆشحال بوو، بۆنىكى خۆشى دۇنيا لە
ھەموو لايەكەو خۆى كەرد بە ژورەكەيدا، بېنى كە كۆترەكەى تەنېشتى
دەفەرت... بېنى تەمىكى دەمەوبەيانى چە بەلام فېتك ئابلۆقەى دەدات،
ھەستىكرد دەنگىك لە پشت ئەو تەمەو بانگىدەكات، نەيدەزانى دەنگى
كىيە... ھەستىدەكرد پوخسارى كەسەك لەو ديو تەمەكەو دەردەكەوڤت
و بانگىدەكات، بۆيەكەمجار لە ژيانيدا ئارەزوويەكى گەورەى ھەبوو،
قوول و دوور بە ناو ئەو جەنگەلە دا بېروات، بە ناو ئەو تەمە دا پۆچيت...
دەيوست بزانيت ئەو دەنگە كىيە كە لەو ديو درەختەكانەو، لەو ديو

ئاۋەكانەۋە بانگىدەكات، دەيوۈست بزانىت بالىندەكان بۇ كۆيۈ فرىن...
 لە جىگاگەي خۇي ھەلدەستا، پوناكىيەكى ناديار لەۋ دىو تەمەكانەۋە
 پايدەكىشا، پوخسارى كەستىكى دەيىنى كە نەيدەزانى كامەرانى سەلمايە،
 مەنسور نەسرىنە ياخود خالىد ئامونە؟ لە دلەۋ دەيوۈست دۋاي
 تەلىسى ئەۋ تارمايىيە ناديارە بگەۋىت، كە لە بەردەمىدا دەپۇشت
 و زياتر و زياتر بەرەۋ ناۋ جەنگەلىكى دۋور و كۆيۈ ئاۋىكى نەناسراۋ
 پايدەكىشا، بەلام سەۋسەن دەيوۈست ئەم پياۋە بېيىت... دەشيۈست
 بزانىت بالىندەكان دۋاي مردن بۇ كۆيۈ دەفرىن... دەپۇشت و دلنابۈر
 كە گەشتە قوللىي ئىتر ناتوانىت بگەپتەۋە... بالىندەكان و تارمايىيەكان
 و ئاۋەكان پايدەكىشا، جەنگەل بە دەنگەكانى و ھەۋا بە فىتىكى و
 درەختەكان بە بۇنى خۇيان دەيانبرد... ئىستىكى دەكرد و دەيوۈست
 بگەپتەۋە، دەيوۈست ۋەرگەپت و بچتەۋە سەر جىگاگەي خۇي، بەلام
 نا... نەيدەتۋانى بگەپتەۋە، كە ئاۋرى دەدايەۋە كۆشكەكەي لە تەمىكى
 دۋورۇ چىدا دەيىنى، دەستىكى نەيىنى بەرەۋ پىشەۋە پالى پتۈدەنا...
 دەستىكى نەيىنى بەرەۋ جىگايەك پالى پتۈدەنا كە بالىندەكان بەسەر
 سەرىدا و لە نىزىكىيەۋە و لە پىشەيەۋە بەرەۋ ئەۋى دەفرىن... ئىستا
 دلنابۈر قول بەرەۋ شوپىنك دەپۋات كە پىشتەر نەيىنىيەۋە، جىگايەك
 دەتۋانىت لەۋى بۇنى ھەۋو گولەكانى دۋنيا بكات و كۆيۈ لە دەنگى
 ھەۋو بالىندەكان بگىرت... ئەمجارە يىئەۋەي بېرىكاتەۋە... يىئەۋەي
 پتۈستى بەۋە يىت دۋودل يىت بەرەۋ ناۋ ئەۋ تەمە پۇشت...
 تەمىك كە تا زياتر بە ناۋىدا پۇدەچۈر پۇشن و پۇشنتر دەبۈۋە...
 يىئەۋەي بترسىت دۋاي پۇلى ئەۋ بالىندانە كەۋت كە پىشى دەكەۋتن...
 يىئەۋەي بترسىت دۋاي ئەۋ تارمايىيە كەۋت كە پىشى دەكەۋت. ئىستا
 دلنابۈر بەرەۋ جىگايەك دەپۋات ھەۋو ئەۋ شتانەي تيا دەيىنىتەۋە
 كە زۇر زۇر بېرياندەكات. بە ھىمنى پۇشت و ھەستىكرد جىھان...

هه‌موو جیهان بانگیده‌کات... هه‌ستیکرد جیهان هه‌موو جیهان به‌ره‌و
 ناخی خۆی داوه‌تیده‌کات، هه‌ستیکرد جیهان، هه‌موو جیهان ده‌رگاکانی
 خۆی یه‌ک یه‌ک بۆ ده‌کاته‌وه... ئیدی به‌ خێراییه‌کی نه‌وتۆ ده‌پۆشت
 پێشتر به‌خۆیه‌وه نه‌بینیبوو... ئیستا پرایده‌کرد و پرایده‌کرد... تا زیاتریش
 پرایده‌کرد کۆشکی غه‌مگینی بالنده‌کان له‌و دیو ته‌مه‌وه که‌متر و که‌متر
 و که‌متر ده‌رده‌که‌وت. تا زیاتر پرایده‌کرد، زیاتر دل‌نیاده‌بوو که‌ ئیدی
 ناتوانیت جاریکی دی هه‌رگیز بگه‌ڕێته‌وه.

كتىپە چاپكراۋەكانى ئەندىشە

ناۋى كىتەپ	ناۋى نوۋسەر	ناۋى ۋەرگىر
۱. بىنەرە تەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد غەزىز	
۲. كورد لەددى		
رۇزھە لاتىناسە كانەۋە	د. فەرھاد پىرىال	
۳. رىيازە ئەدەبىيەكان	د. فەرھاد پىرىال	
۴. نەتەۋەى زىراپەكان	جەبار جەمال غەرىب	
۵. ناسىۋنالىزم و ناسىۋنالىزمى		
كوردى	د. جەغفەر غەلى	
۶. سۇفىزم و كارىگەرى لەسەر		
بىزىتەۋەى رىزگارى خۋازى...	د. جەغفەر غەلى	
۷. مەھۋى لەنىۋان زاھىرىيى		
ت و باتىنىيەت و ...	د. ئەھمەدى مەلا	
۸. نەپىنىيەكانى ژيان	ئۆشۈ	ئازاد بەرزىجى
۹. كورتىلەپەك لە	ستىقن ھۆۋكىنگ	خوسەين خوسەينى
مىزۋۋى كات	لىۋنارد ملۇدېتۇ	د. ھىۋا غومەر
۱۰. كۆشك	فرانتس كافكا	غەتا نەھايى
۱۱. فەصلول مەقال	ئىبن رۇشد	مەريوان غەبدول
۱۲. شۇرشى ئەيلوول لەبەلگەنامە		
نەپىنىيەكانى ئەمىرىكادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دسه لآت و جياوازی مەريوان وريا قانيع

۱۴. له چ ئيستايه كدا ده ژين مەريوان وريا قانيع

۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع

۱۶. دين و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۷. سياست و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۸. كتيب و دونيا مەريوان وريا قانيع

۱۹. دواهمين هه ناری دونيا بهختيار عهلی

۲۰. ئيواره ی پهروانه بهختيار عهلی

۲۱. جهمشيد خانی مامم بهختيار عهلی

۲۲. مهرگی تاقانه ی دووهم بهختيار عهلی

۲۳. كه شتی فرشته كان (۱) بهختيار عهلی

۲۴. كه شتی فرشته كان (۲) بهختيار عهلی

۲۵. شاری موسيقاره سپيه كان بهختيار عهلی

۲۶. سيوی سپهه م بهختيار عهلی

۲۷. له دياره وه بو ناديار بهختيار عهلی

۲۸. وه ك بالنده ی ناو بهختيار عهلی

جهنگه له ترسناكه كان بهختيار عهلی

۲۹. چيژی مهر گدوستی بهختيار عهلی

۳۰. نه ی بهنده ری دوست، بهختيار عهلی

نه ی كه شتی دوژمن بهختيار عهلی

۳۱. مه عريفه و ئيمان بهختيار عهلی

هينمن قهرمداخی

۳۲. دۆزی كورد له بازنه ی پهيوه ندييه كانی نه مريكاو...

گوران ئيبراهيم صالح

۳۳. سه مه رقه ند (چ ۲) نه مين مه علوف

۳۴. ویستگه یه ک له
گه شتیکی فهلسه فی
فاروق ره فیق
۳۵. نه خلاقناسی
ته حسین همه غریب
ته حسین همه غریب
۳۶. گه شه سهندنی رامیاری...
د. ک. پیسچانی
د. ک. پیسچانی
۳۷. میزووی کونی کورد (چ ۲)
د. جهمال رهشید
د. جهمال رهشید
۳۸. مندالای گه ره ک
هیوا قادر
هیوا قادر
۳۹. مروفی یاحی
نه لبیر کامو
نه لبیر کامو
۴۰. په یوه نندیه سیاسیه کانی
نیوان هرنم و دهوله تانی...
هیرش جهوه هر مه جید
۴۱. میزووی گورانکاری
کومه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)
فرشته نورانی
۴۲. سلیمانی
له نیوان سالانی (۱۹۵۸-۱۹۵۸)
توانا رهشید کهریم
۴۳. شاری سلیمانی
(۱۴۱ ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ ته موزی ۱۹۶۸)
هه وراز جهوه هر مه جید
۴۴. کتیبی په راویزنووسان
عه تا محمده
عه تا محمده
۴۵. فیکر و دنیا (به رگی ۱)
مهریوان وریا قانع
مهریوان وریا قانع
۴۶. فیکر و دنیا (به رگی ۲)
مهریوان وریا قانع
مهریوان وریا قانع
۴۷. دین و دنیا (چ ۲)
مهریوان وریا قانع
مهریوان وریا قانع
۴۸. کتیب و دنیا (چ ۲)
مهریوان وریا قانع
مهریوان وریا قانع
۴۹. کومه لگه ی رهش
د. عادل باخهوان
د. عادل باخهوان
۵۰. زستانیکی دریژ
کولم توییین
کولم توییین
۵۱. فرانسیسکوس قه دیسی من
نیکوس کازانتراکیس
نیکوس کازانتراکیس
۵۲. ناهه نکی نه گه که
ماریو بارگاس یوسا
ماریو بارگاس یوسا
- د. نارام علی
ملکو که لاری
ناراد به رزنجی
هه ورامان فهریق کهریم
دلاوهر قهره داغی
دلاوهر قهره داغی
جهلیل کاکه و هیس

كەرىم پەرەنگ	ئىرىش ماریا رېمارك	۵۳. شەۋى لىشېۋنە
كارزان عەلى	ئەلبېرتو مۇرافىيا	۵۴. من و ئەو
سەباح ئىسماعىل	جان دۇست	۵۵. مىرنامە
رۇوناك شۋانى	لەتيفە	۵۶. پۇخسارە بەندىكراۋەكەم
ھەورامان وریا قانع	مستەفا خەلىفە	۵۷. قەپىلىك
		۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيە كان
	ماردىن ئىبراھىم	كەۋتنى بۆرە قەلە
خەبات عارف	پىر لاگەركفىست	۵۹. گرگىن
خەكىم كاكەۋەيس	جۇرچ ئۇرۇل	۶۰. ۱۹۸۴
سىامەند شاسۋارى	ستاندال	۶۱. سوور و رەش
سىروان مەحمود	پاولۇكۇيلۇ	۶۲. دەستىۋوسە دۇزراۋەكەى ئەكرا
	دلاۋەر قەرەداغى	۶۳. جادەى مىخەك (۱)
	دلاۋەر قەرەداغى	۶۴. جادەى مىخەك (۲)
خەبات عارف	پىر لاگەركفىست	۶۵. ئىۋارستان
تارا شىخ عوسمان	ھاروكى موراكامى	۶۶. دارستانى نەروىجى
	بەختىار عەلى	۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱)
	بەختىار عەلى	۶۸. شارى مۇسىقارە سىبىيەكان (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۶۹. مەرگى ئاقانەى دوۋەم (چ ۵)
	بەختىار عەلى	۷۰. كۆشكى بالىندە غەمگىنەكان (چ ۲)
		۷۱. تا مائەمى گۈۈل...
	بەختىار عەلى	تا خۇيىنى فرىشتە (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۷۲. سىۋى سىيھەم (چ ۳)
	بەختىار عەلى	۷۳. ئاۋرەكەى ئۇرفىۋس
		۷۴. غەزەلنوس و
	بەختىار عەلى	باغەكانى خەيال (چ ۲)

۷۵. ئەي بەندەرى دۇست،

ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲) بەختيار عەلى

۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵) بەختيار عەلى

۷۷. ئىمەي پەنايەر كۆمەلى نووسەر

۷۸. گرەوى بەختى ھەلە (چ ۲) عەتا نەھايى

۷۹. عىراقىيەك لە پارس سەمۇئىل شەمعون سەباح ئىسماعىل

۸۰. جىھانى سۇفيا و

فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۲. لە ئاوينە يەكدا،

لە نەينىيە كدا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۳. كچى بەرپۇەبەرى سىرك (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۵. مايا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن

۸۶. ئىنساىكلۇپىدىيە كى

مىزۈۋىيى وئەندەر كۆمەلى نووسەر ھەورامان وريا قانع

۸۷. كىشەي كورد لە

رۇژھەلانى ناوەرەستدا د. حامد مەحمود عىسا زرار عەلى

۸۸. دوالىزمى دژىەك لە ھۇنراۋەلىرىكىيەكانى

مەولاناي رۇمى و مەولەۋى تاۋەگۈزى دا لېھۇن قادر

۸۹. فەلسەفەي ئايىن (چ ۲) ئازاد قەزاز

۹۰. ساىكوپۇلىتىك (چ ۲) ئازاد قەزاز

۹۱. خۇت بىناسە ئازاد قەزاز

۹۲. مەسىح لە

خاچ دەدەنەۋە (چ ۲) نىكۇس كازاتىراكىس دلاۋەر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشكىنى (چ ۲) مەولود ئىبراھىم خەسەن

۹۴. گەرەن بەدواي نەمرىدا (چ ۲) مەولود ئىبراھىم خەسەن

۹۵. پىگھاتەي ئەفسانەي كوردى (چ ۲) مەولود ئىبراھىم خەسەن

۹۶. فەلسەفەي بوون د. محەمەد كەمال

۹۷. وەك پروبارە بەخوورەك پاولۇكۆيلۇ سىروان مەحمود

نصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

Bachtyar Ali Mohamed

Koskî Bâlinde Xemgînekan

ENDESE
çapxane û pêşxaneya
kurdî

ISBN 978-1-63068-980-3

9 781630 689803

دیار ١٠٠٠٠